

Přehled zpráv

ČT je zločinecká organizace. Podminovat a stisknout čudlík. Zeman a Babiš? No, zrovna oni... Není to „Česká televize“, to je lež, nakládá Petr Štěpáne	12
28.2.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Novináři u nás odmítají snášet kritiku a diskusi. Odvolaný ředitel ČT se může bránit u soudu, sdělil PL advokát Aleš Rozehnal	13
27.2.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Idealista Marek Hilšer	16
27.2.2018 Xantypa ~ str. 20 ~ Lékař a pedagog <i>VAŠEK VAŠÁK</i>	
Video chceme, ale nemáme na něj lidi	20
26.2.2018 Marketing & Media ~ str. 20 ~ Agenda <i>Denisa Hejlová</i>	
Vláda ANO a ČSSD s podporou komunistů je podle politologů nejpravděpodobnější	21
26.2.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Barbora Zpěváčková</i>	
V jihokorejském Pchjongčchangu skončily zimní olympijské hry	22
25.2.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
Jaká doba, takový mrav!	25
25.2.2018 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Prezident se na komunistickém sjezdu objeví poprvé od Husáka. „Zeman ukazuje, jak se dá vládnout“ ..	26
23.2.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, Robert Sattler</i>	
Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet	27
23.2.2018 Benešovský deník ~ str. 06 ~ Rozhovor <i>VERONIKA RODRIGUEZ</i>	
Tradiční rodinu v ČR ohrožuje chybějící předškolní péče, říká sociolog	30
23.2.2018 ona.iDNES.cz ~ str. 00 ~ OnaDnes.cz / Vztahy <i>pro iDNES.cz, Libuše Konopová</i>	
Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet	33
23.2.2018 Písecký deník ~ str. 06 ~ Rozhovor <i>VERONIKA RODRIGUEZ</i>	
Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet	36
23.2.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník ~ str. 06 ~ Rozhovor/Kultura <i>VERONIKA RODRIGUEZ</i>	
Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet	39

23.2.2018	Prostějovský deník ~ str. 06 ~ Rozhovor <i>VERONIKA RODRIGUEZ</i>	
Kateřina Chvátalová		42
22.2.2018	ČRo - olomouc.cz ~ str. 00 ~	
Veřejnou správu sleduje také generace Z		42
22.2.2018	Veřejná správa ~ str. 19 ~ Téma	
Jsem zvědavý stařec, který zkoumá přicházející generaci		43
22.2.2018	Literární noviny ~ str. 01 ~ Příloha - Biblio <i>Petr Nagy</i>	
Prezident Zeman		45
22.2.2018	ČT 1 ~ str. 01 ~ 21:30 Máte slovo	
Roklen má nového hlavního ekonoma. Stal se jím odborník na kryptoměny Stroukal		67
21.2.2018	euro.cz ~ str. 00 ~ Byznys	
Na pozici hlavního ekonoma skupiny Roklen jde odborník na kryptoměny Stroukal		68
21.2.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ Kryptoměny	
Roklen má nového hlavního ekonoma		68
21.2.2018	investujeme.cz ~ str. 00 ~	
Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal		69
21.2.2018	investujeme.cz ~ str. 00 ~	
Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal		70
21.2.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Byznys, Krátké zprávy <i>Echo24, čtk</i>	
Vyjednávání o vládě		71
21.2.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Žezlo po Merkelové může převzít žena známá jako „AKK“. Jaké by bylo Německo pod jejím vedením? .75		
21.2.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Eliška Kubátová</i>	
Německá SPD začíná hlasovat o vstupu do vlády. V průzkumech ji předstihla AfD		77
20.2.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>hosenseidlovap</i>	
Zvolila si sociální demokracie nového Sobotku? Čtěte profil Jana Hamáčka		80
19.2.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ Politika	

Osud Merkelové v čele Německa drží v rukou rozpolcená SPD. Co zemi čeká po referendu?.....	81
19.2.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Eliška Kubátová</i>	
Lurdy si připsaly sedmdesáté nevysvětlitelné uzdravení. Zázraky živí ekonomiku poutního města	83
18.2.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>hosenseidlovap</i>	
Fakulta sociálních věd má svoje vlastní insignie	84
17.2.2018 ČT 1 ~ str. 04 ~ 12:00 Z metropole	
Táta byl militantní komunist, máma režim nenáviděla, říká Michal Horáček	86
17.2.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Unikátní sbírka gobelínů a tapisérií Pražského hradu	87
17.2.2018 ČT 1 ~ str. 01 ~ 12:00 Z metropole	
Vládní koalice v Německu je pořád sázkou do loterie	88
17.2.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Mladé lidi budou školit o demokracii Wollner z ČT a Bakalovi redaktoři?! Petr Žantovský vysílá zásadní výzvu ministerstvu.....	96
17.2.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Je olympiáda v Jižní Koreji cestou k celokorejskému dialogu	99
17.2.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Spory ohledně obrany budou USA a EU řešit v Mnichově.....	105
16.2.2018 Hospodářské noviny ~ str. 06 ~ události <i>Ondřej Houska</i>	
Američany znepokojuje utužování obranné spolupráce mezi státy Evropské unie. Bojí se, že oslabí NATO	106
16.2.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
PRŮVODCE jarní loukou	107
16.2.2018 F.O.O.D. ~ str. 88 ~ JAK NA TO	
Politické zemětřesení v JAR	110
15.2.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
Kristýna Hrubá se stará, aby se lidé na letišti cítili dobře	111

15.2.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Žena - Styl <i>Lenka Hloušková</i>	
Česko jako učitel národů		113
15.2.2018	Ekonom ~ str. 14 ~ Téma čísla - Vysoké školství <i>JAN RICHTER</i>	
Uznávaný profesor Jirák promluvil o fake news jinak, než je zvykem. Okamžitě dostal sodu a byl pozván do Českého rozhlasu, aby vše vysvětlil		122
14.2.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>mp</i>	
Historikem za každou cenu.....		123
14.2.2018	A2 ~ str. 28 ~ Společnost <i>MATĚJ METELEC LUKÁŠ RYCHETSKÝ</i>	
Akademický pracovník - vedoucí CESES FSV UK		127
13.2.2018	vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Neakademické pracovní pozice <i>Vědavýzkum.cz</i>	
Elitní studium pro náročné		127
13.2.2018	Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Zdena Bočarova</i>	
Senát o situaci v ČRo		130
13.2.2018	ČT 24 ~ str. 05 ~ 07:30 Zprávy	
Veselý: V Sýrii se rozdělují sféry vlivu. Turecko postupuje v této velmocenské hře obzvlášť cynicky ..		130
13.2.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Názory <i>rklos</i>	
JAK VYDĚLAT NA JÁGROVI		132
12.2.2018	Euro ~ str. 20 ~ Report <i>Ondřej Stratilík; Ondřej Hergesell</i>	
Místní akční skupiny pomáhají obcím		135
12.2.2018	Obec & finance ~ str. 32 ~ Rozvoj venkova <i>Vít Skála</i>	
Pro a proti členství v EU		138
12.2.2018	ČT 24 ~ str. 11 ~ 20:00 90' ČT24	
Spor o investigativní reportáže Janka Kroupy		141
12.2.2018	Týdeník Rozhlas ~ str. 06 ~ Aktuálně z Vinohradské <i>René Kočík</i>	
spor Zavoral-Kroupa.....		142
11.2.2018	ČT 24 ~ str. 04 ~ 22:05 Newsroom ČT24	
Profesor Václav Klaus se vrací za katedru		147
10.2.2018	Lidové noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana	

BLAHOSLAV HRUŠKA

Češi, skákejte!	148
10.2.2018	Magazín Víkend DNES ~ str. 04 ~ Sport <i>Jakub Hlaváč</i>
Americký Kongres odvrátil platební neschopnost státních institucí	151
9.2.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika
CHYTRÁ BLONDÝNA	153
8.2.2018	Instinkt ~ str. 54 ~ Kultura - rozhovor <i>Honza Dědek</i>
Míla Krejčová	156
8.2.2018	Magazín Mladé fronty DNES ~ str. 16 ~ Jak žijeme <i>TÁNA NEČADOVÁ</i>
Televizní signál před 90 lety poprvé přelétl Atlantik. Pomohly k tomu loutky i bedna od čaje	158
8.2.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>smovav</i>
Ovčáček před lidmi odhalil informaci o tom, jak Zeman porazil Jiřího Drahoše	161
8.2.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Václav Fiala</i>
Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem České republiky	165
8.2.2018	TV Barrandov ~ str. 01 ~ 20:10 Týden s prezidentem
Německo je blízko k nové vládě	180
7.2.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika
Hilšer chce do Senátu jako nezávislý	182
7.2.2018	Hospodářské noviny ~ str. 05 ~ Události <i>Tomáš Pergler, Markéta Šrajbrová</i>
Hilšer bude kandidovat do Senátu jako nezávislý. Spolupráce se stranami by ho připravila o podporu, myslí si politolog	182
7.2.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Pergler, Markéta Šrajbrová</i>
Peroutkovu novinářskou cenu získali analytička ČRo Klímová a zahraniční zpravodaj ČT Szántó	183
7.2.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Média <i>hosenseidlovap</i>
Na FAMU se tlačí počítačové hry	185
6.2.2018	Lidové noviny ~ str. 12 ~ Akademie <i>čtk</i>
Obcené referendum by mělo být závazné	185
6.2.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach

Záložky čeká největší cvičení	188
6.2.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova <i>Eva Zahradnická</i>	
Janek Kroupa není neomylný Bůh. I kvůli němu věří lidé médiím méně než uklízečkám	189
6.2.2018 reflex.cz ~ str. 00 ~ Komentáře	
Šéf rozhlasu odvolal své výroky. U soudu budu vaši práci bránit, řekl Kroupovi	190
6.2.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Menšík</i>	
Šéf rozhlasu odvolal své výroky. U soudu budu vaši práci bránit, řekl Kroupovi	191
6.2.2018 Hospodářské noviny ~ str. 05 ~ Události <i>Jan Menšík</i>	
Počítačové hry fungovaly v socialismu i jako samizdat	192
6.2.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Internet a PC - Hry a herní systémy	
Anděl z letiště	193
6.2.2018 Styl pro ženy ~ str. 26 ~ Příběh <i>LENKA HLOUŠKOVÁ</i>	
Režisér Jan Svatoš: Afrika je balzám na duši	195
6.2.2018 i60.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: Redakce, Zpět na homepage</i>	
Koaliční vyjednávání v Německu	196
5.2.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
Šéf rozhlasu Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu. Doufám, že se koncern bude soudit a já budu bránit vaši práci, řekl Kroupovi	198
5.2.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Martina Heroldová, dom</i>	
Země z východní části Evropské unie by dostávaly po brexitu méně peněz	199
5.2.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Nagano: hokejová euforie po 20 letech	203
5.2.2018 ČT 24 ~ str. 06 ~ 20:00 90' ČT24	
Hokej v politice, politika v hokeji	205
5.2.2018 ČT 24 ~ str. 07 ~ 20:00 90' ČT24	
KOMENTÁŘ: Kroupa není neomylný Bůh. I kvůli němu nám lidé věří méně než uklízečkám	206
5.2.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Názory <i>Petr Holec</i>	

Reportáže o Agrofertu nebyly účelové. Šéf Českého rozhlasu vzal své výroky zpět	207
5.2.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Události	
Šéf ČRo Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu.....	208
5.2.2018 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Události <i>EchoPrime, čtk</i>	
Tak je to, pane Dvořáku	209
5.2.2018 Haló noviny ~ str. 04 ~ Příloha - Naše pravda <i>Jaroslav KOJZAR</i>	
Šéf ČRo odvolal svá slova o účelovosti reportáže o Agrofertu. Prý neměl všechny informace	209
5.2.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>ČTK</i>	
Šéf Českého rozhlasu René Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu	210
5.2.2018 mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média <i>ČTK</i>	
Šéf ČRo Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu.....	211
5.2.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>jp</i>	
Zavoral otočil. Výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu odvolal.....	212
5.2.2018 euro.cz ~ str. 00 ~ Události	
Šéf rozhlasu odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu	213
5.2.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Televize a rádia <i>ČTK</i>	
Janek Kroupa to schytl od kolegy novináře. Chová se prý stejně jako kdysi, když naletěl lháři, dostal nevinné lidi do vězení a pak si za to ještě šel	214
5.2.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>sla</i>	
Doufám, že se Agrofert bude soudit. Já pak budu bránit vaši práci, řekl šéf rozhlasu Kroupovi	215
5.2.2018 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Martina Heroldová, Domáci</i>	
Peníze z drog či prostituce? Nejlépe je uložíte ve Švýcarsku a USA.....	216
5.2.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika, Homepage <i>Michal Šoltés</i>	
Spor v ČRo. Ředitel řeší s protestujícími zaměstnanci Kroupovy reportáže	217
5.2.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz <i>red, tv</i>	
HEADLINES	219
5.2.2018 Marketing & Media ~ str. 03 ~	
Jak zachránit demokracii	221

5.2.2018	Respekt ~ str. 14 ~ Téma <i>Jiří Sobota</i>	
Co se to děje v Českém rozhlasu?		225
4.2.2018	ČT 24 ~ str. 01 ~ 22:05 Newsroom ČT24	
Otázky znovusjednocení kyperských republik		230
4.2.2018	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
Situace v ČSSD		231
4.2.2018	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Česko má nového, respektive staronového prezidenta		234
4.2.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Měli nás za zaprodance Agrofertu i Kroupovy obhájce, říká autor rozhlasové analýzy a obviňuje radní		244
4.2.2018	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Tomáš Klézl</i>	
Na FAMU otevřou obor věnovaný počítačovým hrám		245
4.2.2018	itbiz.cz ~ str. 00 ~ Zajímavosti, Počítačové hry, České IT <i>ČTK</i>	
Janek Kroupa a Český rozhlas: Hoď špinu, nějaká ulpí. Bakalův mravokárce spílá PL. „Kontrolor ČRo“ vnáší jasný pohled		246
4.2.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Tipy k poslechu rádia - Zimní olympijské hry		248
4.2.2018	nekultura.cz ~ str. 00 ~ <i>Miroslav Ponomarev</i>	
Vladimír Drbohlav, sportovní redaktor		12
4.2.2018	ČRo Pardubice ~ str. 01 ~ 09:04 Zálety Aleny Zárybnické	
Ředitel rozhlasu se brání petici od zaměstnanců		13
3.2.2018	Lidové noviny ~ str. 02 ~ Domov <i>čtk</i>	
Pracovníci Českého rozhlasu kritizují ředitele Zavorala		16
3.2.2018	Právo ~ str. 03 ~ Zpravodajství <i>(jp)</i>	
Sportovní fotografie roku nebyla náhodná. 'Věděl jsem, že takovou fotku se stíny chci udělat,' říká autor		20
3.2.2018	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Petr Šedivý</i>	

Qarta Architektura	21
3.2.2018 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Umění a kritika <i>Tereza Kozlová</i>	
PREZIDENT: Zlověstná pravda.....	22
3.2.2018 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Neviditelný pes / Politika <i>Neviditelný pes, Lubomír Stejskal</i>	
Mocenské centrum ČT se nachází v redakci zpravodajství. Stále stejní lidé, od televizní revoluce si myslí, že jim to patří, promlouvá bývalý redaktor	25
3.2.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Oldřich Szaban</i>	
Zahajovací ceremoniál olympiády se střeží jako jaderné zbraně	26
3.2.2018 ČRo - pardubice.cz ~ str. 00 ~ <i>Vladimír Drbohlav</i>	
Nepříjemná volba, my jsme chtěli Drahoše, přiznal zcela otevřeně veřejnoprávní redaktor. Petr Žantovský přináší také chuťovky od Bakalových redaktorů	27
3.2.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Pracovníci Českého rozhlasu kritizují ředitele, prohlášení podepsaly dvě stovky z nich	30
2.2.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domácí <i>jp</i>	
Na FAMU otevřou obor věnovaný počítačovým hrám	33
2.2.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Internet a PC - Hry a herní systémy	
Sporná území světa. Zamrzlé konflikty i žhavé rozmišky	36
2.2.2018 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Mapa, Zahraniční <i>Jiří Hošek</i>	
Kauza "Kroupa a Agrofert". Přečtěte si tři analýzy, které si objednal ředitel rozhlasu Zavoral	39
2.2.2018 mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média <i>MediaHub</i>	
Nejlepší sportovní fotografie se vrátily na Staroměstskou radnici, Zlaté Nagano s nimi	42
2.2.2018 sport.cz ~ str. 00 ~ Ostatní <i>zp</i>	
Ředitel rozhlasu Zavoral se ohradil proti petici zaměstnanců	42
2.2.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Média <i>ČTK</i>	
Napětí v ČRo. Zaměstnanci se zastali Janka Kroupy. Šéf rozhlasu se proti nim ohradil	43
2.2.2018 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Homepage, Události <i>Echo24, čtk</i>	
Pražská FAMU bude učit počítačové hry. Vývoj her v Česku vydělá ročně 2,5 miliardy	45
2.2.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Věda <i>kozlik</i>	

Dejte nám své peníze a nikdo se to nedozví.....	67
2.2.2018 nazory.aktualne.cz ~ str. 00 ~ 1822 <i>Michal Šoltés</i>	
Kritiku šéfa rozhlasu podepsalo 200 podřízených, Zavoral pochybení odmítá	68
2.2.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Jakub Kotlík</i>	
Pražská FAMU chystá obor věnovaný počítačovým hrám. V zemi funguje přes 50 vývojářských týmů ...	68
2.2.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Fotobanka Pixabay</i>	
„Obvinění musím odmítnout“. Šéf Rozhlasu se ohradil proti petici zaměstnanců	69
2.2.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Lidovky / Média <i>ČTK</i>	
Na FAMU otevřou obor věnovaný počítačovým hrám	70
2.2.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Zábava <i>ČTK</i>	
Napětí v ČRo. Zaměstnanci se zastali Janka Kroupy. Šéf rozhlasu se proti nim ohradil	71
2.2.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Homepage, Krátké zprávy <i>Echo24, čtk</i>	
Německo: zkouška koaliční spolupráce.....	75
1.2.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
Předposranost, totalita, rakovina, umíráček svobodné žurnalistiky, strašili Wollner, Kmenta a další kvůli kritice reportáže Janka Kroupy o Agrofertu.	77
1.2.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Šéf Českého rozhlasu si vybral ke kritice reportáže o Agrofertu jen jednu ze tří analýz. Zbylé dvě vyznívají ve prospěch Kroupy	80
1.2.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>hou</i>	
Za analýzou si stojím, říká kritik rozhlasového novináře Kroupy	81
1.2.2018 euro.cz ~ str. 00 ~ Události <i>Jan Novotný</i>	
Šéf ČRo: Reportáže o Agrofertu nebyly objektivní	83
1.2.2018 Lidové noviny ~ str. 05 ~ Domov <i>čtk</i>	
Redaktoři Českého rozhlasu se zastali Kroupy, kritizují ředitele Zavorala	84
1.2.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Jakub Kotlík</i>	
Přečtete si tři analýzy, které si ke „kauze Kroupa a Agrofert“ objednal ředitel rozhlasu Zavoral	86
1.2.2018 hlidacipes.org ~ str. 00 ~ <i>Robert Břešťan</i>	

Redaktoři Českého rozhlasu nesouhlasí se Zavoralem	87
1.2.2018	mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média <i>MediaHub, mk</i>
Pracovníci ČRo se zastali Kroupy. Slova ředitele Zavorala chápou jako zastrašování	88
1.2.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage <i>Echo24, ČTK</i>
Poláci, Židé, druhá světová válka a Izrael. Připomeňme si pár nezpochybnitelných faktů	96
1.2.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Názory <i>rklos</i>
Qarta Architektura	99
1.2.2018	Týdeník Echo ~ str. 54 ~ Styl <i>TEREZA KOZLOVÁ</i>
Politická korektnost versus realita: Co s Krymem ve školním atlasu?	105
1.2.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Slavomír Horák</i>
Intelligence není choroba nakažlivá	106
1.2.2018	Týdeník Květy ~ str. 24 ~ Kronika Země <i>Judita Bednářová</i>
„Měli bychom udělat zásadní kroky, abychom zdravotnictví udrželi stabilní,“ říká v rozhovoru	107
1.2.2018	zdn.cz ~ str. 00 ~ Zdravotnictví a medicína <i>Mgr. Denis Drahoš</i>

Plné znění zpráv

ČT je zločinecká organizace. Podminovat a stisknout čudlík. Zeman a Babiš? No, zrovna oni... Není to „Česká televize“, to je lež, nakládá Petr Štěpáne

28.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
Jiří Hroník

ROZHOVOR Na budově na Kavčích horách je napsáno Česká televize. Podle Petra Štěpánka, bývalého místopředsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, je to lež jako věž. Kdyby tahle televize byla opravdu česká, hájila by zájmy českých občanů, a ne bruselských papalášů a jejich zdejších přísluhovačů. S mírnou nadsázkou říká, že se Česká televize postupně přeměnila v informační zločineckou organizaci, protože vysílá cinknuté, neúplné, zavádějící informace a není nezávislým informačním zdrojem, nýbrž propagandistickým nástrojem. V téhle podobě je potřeba ji zrušit, protože pokud ji budeme pouze opravovat, jediným výsledkem bude, že se jí pro změnu zmocní jiná parta. Je třeba dodat, že Štěpánek je současně neúprosným dlouhodobým kritikem Andreje Babiše, a letos vehementně kritizoval i prezidenta Miloše Zemana.

Prezident Miloš Zeman v nejnovějším vydání pořadu Týden s prezidentem na TV Barrandov prohlásil, že nestačí Českou televizi jenom kritizovat, ale je třeba něco udělat pro změnu. Jednou z cest je dvojitá zamítnutí zprávy o hospodaření České televize, po čemž může následovat odvolání Rady ČT, a ta nově zvolená pak může odvolat současného a zvolit nového generálního ředitele České televize. K tomu podotkl, že jako prezident to ovlivnit nemůže, že to mohou ovlivnit pouze poslanci. Co si myslíte o této jeho výzvě? S Českou televizí je potřeba něco udělat nikoli proto, že ji kritizuje Miloš Zeman, ale proto, že dlouhodobě neplní, co jí ukládá zákon. Na budově na Kavčích horách je napsáno Česká televize. Ale je to lež jako věž. Kdyby tahle televize byla opravdu česká, hájila by zájmy českých občanů, a ne bruselských papalášů a jejich zdejších přísluhovačů. Tradiční zastánci veřejnoprávního média jsou hákliví na jakoukoli kritiku vůči němu, a to především od prezidenta Miloše Zemana a premiéra v demisi Andreje Babiše, a naopak ji vydávají za potvrzení toho, jak dobře ČT svou úlohu plní. Jak vnímáte jejich aktuální reakce na Zemanova slova, že jde o pokračování bolševizace, kdy se lůza třese na likvidaci ČT, nebo že se chystá puč na Českou televizi a je třeba jednat? To, že Českou televizi kritizují také Miloš Zeman nebo Andrej Babiš, ještě neznamená, že Česká televize funguje správně. Puč v České televizi proběhl už dávno, a to tenkrát, když si ji nezákonně přivlastnili její redaktoři. Piráti, kteří mezi kritiky České televize nepatří, připravují návrh novely zákona upravujícího chod médií veřejné služby, který by měl zajistit nezávislost těchto médií na politikách. Je v tomto smyslu logický jejich záměr zrušit odstavec zákona, který umožňuje odvolání rady při dvou po sobě jdoucích neschváleních výročních zpráv? Tohle pimprlové divadlo se tu hraje už skoro třicet let. Správa věcí mediálních je správa věcí veřejných. A správa věcí veřejných není nic jiného než politika. Hra na to, že od veřejnoprávních médií politiku odpreparujeme, je falešná. Taky už skoro třicet let. Problém není benigní rada, to je jen takové zcela zbytečné slepé střevo. Problém České televize se jmenuje OTN, „Objekt Televizních Novin“, budova, kde se připravuje cinknuté, propagandistické zpravodajství a publicistika. Ale Česká televize se v minulých dnech pochlubila, že její zpravodajský program ČT24 obsadil první místo v žebříčku evropských zpravodajských veřejnoprávních stanic s průměrným podílem 4,23 procenta, a opět tak předčil například britskou stanicí BBC News. Není tento výsledek spíše potvrzením, že zpravodajství ČT u diváků boduje? Když už se tu připomíná Velká Británie, vzpomeňme také na největšího Brita, alespoň podle jednoho pořadu z dílny BBC. Byl to právě Winston Churchill, kdo kdysi prohlásil: „Jediné statistiky, kterým věřím, jsou ty, které jsem sám falšoval.“ Asi tak. Velký rozruch vzbudilo koncem minulého roku zveřejnění analýzy Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy, podle níž Česká televize před krajskými a senátními volbami v roce 2016 stranila TOP 09. Řešitelský tým došel k závěru, že ČT v tu dobu porušovala zákon, konkrétně zásadu objektivit a vyváženosti, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která si analýzu zadala, však z ní nakonec žádný postih vůči ČT nevyvodila. Je ve zpravodajství a publicistice podle vás patrné zvýhodňování toho či onoho politického subjektu? Úkolem České televize je podle zákona „poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů“. Nic z toho Česká televize dlouhodobě neplní. Místo toho je hláskou troubou jedné – eurohujerské – názorové partičky. Platíme to ale my všichni. Je to jen mírná nadsázka, ale je to tak: Česká televize se postupně přeměnila v informační zločineckou organizaci. Proč? Protože vysílá cinknuté, neúplné, zavádějící informace. Protože není nezávislým informačním zdrojem, nýbrž propagandistickým nástrojem. Jan Jiráček z **Fakulty sociálních věd** UK nedávno upozornil, že média veřejné služby často přeceňují negativní výroky na svou

adresu, aby je následně mohla využívat jako obranu před jakoukoliv kritikou. Není to svým způsobem začarovaný kruh? Když budeme ČT kritizovat, z Kavčích hor budou křičet, že to je útok na její nezávislost. Když budeme zticha, tak si také pojedou to svoje. Co s tím? Podminovat a stisknout čudlík. Českou televizi v téhle podobě je potřeba zrušit, ne ji opravovat. Pokud ji budeme pouze opravovat, jediným výsledkem bude, že se jí pro změnu zmocní jiná parta. Českou televizi by měla kontrolovat Rada ČT, která by jejím vedení zároveň měla zprostředkovávat názory veřejnosti. Neměli by se její členové svým jednáním a postupem vůči managementu starat o to, aby byl obraz veřejnoprávní televize méně pošramocený? Rada České televize je patnáct úplně zbytečných lidí. Namísto aby hájili zájmy nás, televizních poplatníků, vytvářejí okolo České televize obranný val. Když mluvíte o patnácti zbytečných lidech, sociolog médií Jaromír Volek v rozhovoru pro týdeník Respekt konstatoval, že radním často chybí odborná kompetence k tomu, aby porozuměli analýzám, které si zadávají a které tvoří stále významnější podklad při jejich rozhodování. Nazrál čas požadovat po kandidátech na členství v Radě ČT odbornou zdatnost, nebo co jiného udělat, aby se kritizovaný stav změnil a na Kavčích horách začali mít pocit, že jsou pod skutečnou kontrolou veřejnosti? Nemyslím si, že ausgerechnet tzv. odborníci v Radě ČT jsou zárukou profesionality České televize. Někdy to je zcela naopak. Ono to častokrát není o „odborné kompetenci“, nýbrž o zdravém selském rozumu. Ergo: Odpověď na vaši otázku zní, smysl to nemá. Pokud tento systém zůstane zachovaný, jediný smysl má, aby v radě zasedali i lidé, kteří mají k České televizi opravdu kritický postoj. Přesněji: brutálně kritický postoj. Platit televizní výpalné v podobě televizních poplatků také musejí i ti, kteří Českou televizi opravdu, ale opravdu nemusejí.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/CT-je-zlocinecka-organizace-Podminovat-a-stisknout-cudlik-Zeman-a-Babis-No-zrovna-oni-Neni-to-Ceska-televize-to-je-lez-naklada-Petr-Stepanek-526029?utm_source=nm&utm_medium=xml

Novináři u nás odmítají snášet kritiku a diskusi. Odvolaný ředitel ČT se může bránit u soudu, sdělil PL advokát Aleš Rozehnal

27.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

ROZHOVOR Veřejná služba v oblasti televizního vysílání je veřejná i proto, aby o ní mohla probíhat veřejná diskuse a kritika. Advokát a expert na mediální právo Aleš Rozehnal si všímá, že když dojde řeč na kontrolu médií, jejichž činnost se blíží výkonu veřejné moci, začnou se jejich představitelé bránit s poukazem na nezávislost a její případné ohrožení. Česká televize by se však neměla přeměnit z veřejnoprávní na státní instituci, protože státní vlastnictví médií přináší nebezpečí manipulace s informacemi ve prospěch vlády, bránění veřejnosti v přístupu k informacím potřebným pro kvalifikovaná rozhodnutí, a tudíž brzdí demokratické procesy.

Prezident Miloš Zeman v nejnovějším vydání pořadu Týden s prezidentem na TV Barrandov prohlásil, že nestačí Českou televizi jenom kritizovat, ale je třeba něco udělat pro změnu. Jednou z cest je dvojitá zamítnutí zprávy o hospodaření České televize, po čemž může následovat odvolání Rady ČT, a ta nově zvolená pak může odvolat stávajícího a zvolit nového generálního ředitele České televize. K tomu podotkl, že jako prezident to ovlivnit nemůže, že to mohou ovlivnit pouze poslanci. Co si myslíte o této jeho výzvě? Tato výzva je výzvou k poněkud účelovému výkladu zákona. Rozhodování o zprávě o hospodaření České televize nemá sloužit k výměně vedení této organizace, ale k vyjádření souhlasu či nesouhlasu s hospodařením s veřejnými prostředky, které jí zajišťuje zákon. Navíc pokud by účelem neschválení zprávy o hospodaření měla být výměna generálního ředitele, není možno zapomenout na to, že rozhodnutí o odvolání generálního ředitele musí být odůvodněno. Odvolání generálního ředitele tedy nemůže být pouhou libovůlí nově zvolené Rady České televize, ale musí pro něj být důvod, který obstojí před soudem. Generální ředitel se totiž může svému odvolání bránit žalobou a Česká televize by musela v takovém řízení prokázat, že pro jeho odvolání existovaly důvody. V reakci na to se ozval šéfredaktor serveru Forum24.cz Pavel Šafr, že bolševizace pokračuje, že se teď lůza třese na likvidaci České televize a že je situace opravdu strašná. Svě zděšení nad slovy prezidenta Miloše Zemana netajil ani radní ČT Zdeněk Šarapatka, jenž v rozhovoru pro server Forum24.cz uvedl, že se chystá puč na Českou televizi a je třeba jednat. Vnímáte také situaci veřejnoprávní televize tak, že je ohrožena pučem či likvidací? Nemám tolik informací, abych se k tomu zcela relevantně vyjádřil, nicméně toto nebezpečí asi existuje vždy. Vidíme, jak snadno proběhla změna polské televize. Ministr financí tam získal oprávnění dosazovat do vedení veřejnoprávní televize a rozhlasu své lidi a pravomoc jmenovat a odvolávat šéfy veřejnoprávní televize a

rozhlasu. Polská vláda to odůvodnila snahou „vrátit veřejnoprávní média Polákům“ s tím, že Polský rozhlas a Polská televize prý opomíjejí či diskreditují křesťanství a polské tradice. Na akcentu na křesťanství a polské tradice ve vysílání rozhlasu a televize by samozřejmě nebylo nic špatného. Spíše se však zdá, že se vláda snaží vytvořit si televizi a rozhlas vládní strany. Veškeré orgány veřejnoprávních vysílatelů jsou tak v Polsku podřízeny moci výkonné, aniž by do jejich složení mohla zasahovat částečně moc zákonodárná. V Polsku tedy neexistují veřejnoprávní média, ale Polská televize a Polský rozhlas fungují jako standardní státní korporace. Také prezident Miloš Zeman se domnívá, že Česká televize by neměla být veřejnoprávní, ale státní institucí, že by koncesionáři neměli platit 135 korun měsíčně za její provoz, ale že by tento provoz měl být hrazený ze státního rozpočtu. S obdobným návrhem přišel i Tomio Okamura. Státní televize navrhovaná těmito politiky ale existuje pouze v chudých, autokratických a nedemokratických zemích. V Evropě existuje pouze v Bělorusku a částečně v Ruské federaci. Na americkém kontinentu se s nimi nesetkáváme takřka vůbec. Státní média tak ve větším měřítku existují pouze v některých afrických a asijských zemích a na Středním východě, a to konkrétně v Barmě, Etiopii, Číně, Íránu, Sýrii, Turkmenistán a Uzbekistán. V demokratickém prostředí jsou státem vlastněné televize neznámým konceptem a rizika jejich zneužití jsou příliš vysoká. Jaká rizika zneužití máte na mysli? Státní vlastnictví médií přináší nebezpečí manipulace s informacemi ve prospěch vlády, bránění veřejnosti v přístupu k informacím potřebným pro kvalifikovaná rozhodnutí, a tudíž brzdí demokratické procesy. Obecně navíc platí, že čím menší je dohled státu, pokud však stát zajišťuje své základní funkce, tím svobodnější je společnost. Státní média se vyznačují vždy preferencí vládnoucích stran a potlačováním a ignorováním opozičních názorů. To si dobře uvědomovali diktátoři od Napoleona, přes Lenina a Hitlera až po Marceose, kteří z tohoto důvodu média podřídili státní moci. V. I. Lenin zdůvodnil nutnost zestátnit média tím, že nestátní média pouze „opíjejí lid sprostou buržoazní novinářskou lží“. Piráti připravují návrh novely zákona upravujícího chod médií veřejné služby. Zákon by měl zajistit nezávislost těchto médií na politicích. Je v tomto smyslu pochopitelný jejich záměr zrušit ten odstavec zákona, který umožňuje odvolání Rady při dvou po sobě jdoucích neschváleních výročních zpráv? Považujete jako expert na mediální právo tuto změnu za významnou a potřebnou? Jedná se o nesystémovou reakci na stávající situaci. Veřejnoprávní provozovatel vysílání musí mít nějaký vztah a odpovědnost vůči veřejnosti. Lepší orgán, který by vyjadřoval zájmy veřejnosti, než Poslaneckou sněmovnu Parlamentu nemáme. Na jednu stranu je správné, že Česká televize a Český rozhlas žijí vlastním, na státu nezávislým životem. Musí být ale řízeny veřejností prostřednictvím svých zástupců. Jediní autentičtí zástupci veřejnosti jsou obsaženi právě v zastupitelském sboru. Naprosté upozadění zastupitelského sboru by znamenalo, že veřejnoprávní instituce nebudou řízeny nikým, respektive budou sloužit zájmům svého vedení a zaměstnanců. Prosazování projevu vůle veřejnosti prostřednictvím jiných než zastupitelských sborů by pak vedlo k vytvoření elit, které by si osobovaly právo tyto instituce vést, a to třeba už jen z tohoto důvodu, že je „o nich více slyšet“. Sociolog médií Jaromír Volek v rozhovoru pro týdeník Respekt uvedl, že také médií veřejné služby se týká dlouhodobě sestupný trend důvěryhodnosti a že situace se od doby boje o Kavčí hory v roce 2000 změnila. Tehdy se počet podporovatelů ČT pohyboval ve statisících. Dnes podpora není tak silná, a proto vyjádřil pochybnost, že by se za Českou televizi postavila tak značná část veřejnosti jako tehdy. Jak důvěryhodnost ČT hodnotíte vy a čemu přičítáte její pokles? Obecně lze konstatovat, že došlo k poklesu důvěry v média, a to nejen v Českou televizi. Za hlavní příčinu považuji možnosti internetu, které přinesly novou dimenzi projevu svobody slova. Snadnost šíření informací v kyberprostoru je takovou změnou kvantity informací, že ve svých důsledcích vedla ke změně jejich kvality. Bez fyzické či duševní námahy může kdokoli oslovit velké množství lidí a zároveň přijímat jejich bezprostřední reakce. Toto oslovení je navíc zcela nebo částečně anonymní a v protikladu s publikací příspěvků v klasických médiích, které je vysoce elitářské, je mimořádně plebejské. Na první pohled umožnil volný a všeobecný přístup k internetu prosazování názorů co největšího množství lidí do společenského vědomí, a zároveň byla poprvé v dějinách poskytnuta všem stejná možnost nejen přijímat, ale i šířit své názory a zapojit se tak aktivně do života svobodné občanské společnosti. Zvýšil se tak počet distribučních kanálů informací, a tudíž existuje nekonečně mnoho publikovaných názorů a interpretací různých faktů. Klasická média, a tudíž i Česká televize ztratila svůj informační monopol. Velký rozruch vzbudilo koncem minulého roku zveřejnění analýzy Centra pro mediální studia Univerzity Karlovy, podle níž Česká televize před krajskými a senátními volbami v roce 2016 stranila TOP 09. Řešitelský tým došel k závěru, že ČT v tu dobu porušovala zákon, konkrétně zásadu objektivitu a vyváženosti. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která si analýzu zadala, však z ní nakonec žádný postih vůči ČT nevyvodila. Je ve zpravodajství a publicistice podle vás patrné zvýhodňování toho či onoho politického subjektu? To nejsem schopen bez statistické a obsahové analýzy říct. Je ale očividné, že Česká televize má určitou editoriaální politiku, kterou by mělo mít každé médium. Debaty o tom, jak má vypadat objektivita a vyváženost zpravodajství České televize, jsou dány i tím, že každý se považuje za část veřejnosti, a tudíž každý požaduje, aby Česká televize vyjadřovala i jeho názory. Objektivitu a vyváženost ale není možno posuzovat mechanicky. Pouze mechanicky pojatá vyváženost by byla fachidiocií a bývá karikována výrokem, že objektivitou není „5 minut Hitler a 5 minut Židé“. Snaha dosáhnout rovnováhy může vést k nerovnováze, protože někdy je taková i

skutečnost, a jednak je systém veřejnoprávního vysílání přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu. Veřejnoprávní vysílání musí podporovat hodnoty, na kterých stojí politické, právní a společenské struktury demokratických společností, a konkrétně respekt k lidským právům, kultuře a politické pluralitě. Mediální expert z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity Jan Jirák nedávno upozornil, že média veřejné služby často přeceňují negativní výroky na svou adresu, aby je následně mohla využívat jako obranu před jakoukoliv kritikou. Pokud by šlo o taktiku České televize, která každé upozornění na své chyby označuje za útok na svou nezávislost, lze veřejnoprávní televizi vůbec nějak kritizovat, aby to nemělo důsledky, které zmínil profesor Jirák? Česká televize je veřejnoprávní institucí, podléhá státnímu dohledu a její účel je veřejný. Existence České televize je beneficiem společnosti. Činnost České televize sice není výkonem veřejné moci, ale na poli svého působení se těší výsadnímu postavení a lze tak na ni v určitých ohledech klást srovnatelné nároky jako na orgány státní moci. Veřejná služba v oblasti televizního vysílání je veřejná i proto, aby o ní mohla probíhat veřejná diskuse a kritika. I novináři musí být vystaveni diskusi, polemice, kritice tváří v tvář, nutnosti čelit protiargumentům. Někdy mám ale pocit, že novináři odmítají kritizovat praktiky svých kolegů. Existuje tak kolektivní moc sociální skupiny tvořené novináři, která je ale někdy spojena s její neschopností snášet kritiku a diskusi. Situace je o to vážnější, že veřejnost je do určité míry ovlivňována desítkami rozhodujících novinářů, tzv. opinionmakerů, kteří nejsou nikomu odpovědní, jsou nekontrolovatelní, a pokud to někdo zkusí, bývá označen za nepřítel svobody projevu. Málokdo pochybuje o tom, že veřejnost může kontrolovat veřejnou moc. Avšak vždy, když dojde řeč na kontrolu médií, jejichž činnost se výkonu veřejné moci blíží, začínou se jejich představitelé bránit s poukazem na nezávislost a její případné ohrožení. Ani média však nemohou být složkou, která odmítá komunikovat s veřejností, je nekritizovatelná a nepodléhá společenské korekci. Navázal bych kontrolou České televize. Tu by měla provádět Rada ČT a zároveň zprostředkovávat vedení ČT názory veřejnosti. Jak ale sociolog médií Jaromír Volek v už zmíněném rozhovoru konstatoval, někteří radní nezřídka tvoří jen břečťan proucí se kolem vedení veřejnoprávních institucí a navíc jim chybí odborná kompetence k tomu, aby porozuměli analýzám, které si zadávají a které tvoří stále významnější podklad při jejich rozhodování. Nazrál čas požadovat po kandidátech na členství v Radě ČT odbornou zdatnost? Nebo co jiného provést, aby se kritizovaný stav změnil a na Kavčích horách začali mít pocit, že jsou pod skutečnou kontrolou veřejnosti? Řešením není zvýšení odbornosti členů Rady České televize, ve které by měly mít místo i laické názory, ale organizační oddělení Rady a České televize. Rada je v současné době součástí České televize napojená na její rozpočet a zároveň ji má kontrolovat. To je systémový nesmysl. Měla by mít svůj vlastní rozpočet a vlastní právní osobnost. Potřebuje Česká televize nějakou změnu, aby plnila požadovanou službu veřejnosti, a pokud ano, jakou? Nebo funguje tak, jak jí zákon o České televizi 483/1991 Sb. ukládá? Neexistuje instituce, která by fungovala zcela bezchybně. Měla by proběhnout zásadní diskuze o budoucím fungování této instituce ne v dalším roce, ale v dalších deseti letech. Z dlouhodobého hlediska je stávající systém neudržitelný. Otázka změny médií veřejné služby není otázkou bezprostřední potřeby, ale v době masivních změn v komunikaci, technologiích a službách, potřebách diváků a jejich chování, nebude v brzké budoucnosti stávající podoba těchto institucí na úrovni doby. Již v současnosti existuje velké množství platform pro dodávání mediálního obsahu, a to jak lineárního, tak nelineárního. Existují sociální média, která jsou interaktivní, mění se chování spotřebitelů a roste jejich simultánní užívání multifunkčních zařízení. Měla by proběhnout netriviální debata o snížení závislosti veřejnoprávních institucí na vládě, což ohrožuje jejich editoriaální nezávislost. Je nutné zachovat univerzalitu vysílání médií veřejné služby, ale zároveň vytvořit prostředí pro tvorbu vysokonákladových projektů. Vysílání by také nemuselo být zaměřeno na všechny vrstvy obyvatel, ale pouze na ty, kteří o něj projeví zájem. Na co by se tedy měla Česká televize především zaměřit? Úlohou veřejnoprávních vysílatelů by mělo být soustředit se na kvalitu na úkor kvantity. Většina současné produkce totiž není pokleslá, neboť je vytvářena profesionály, ale je na ní znát, že má omezený rozpočet a omezené ambice, což rezultuje v omezený produkt. Pokud by média veřejné služby byla zbavena povinnosti vytvářet „něco pro všechny“, mohla by se zaměřit pouze na vysokou kvalitu. Zároveň je nutno zabránit zmenšení demokratického zaměření veřejnoprávních vysílatelů spočívající v jejich univerzalitě, která je jejich podstatou. Za úvahu rovněž stojí koncept, kdy by peníze vybrané pro vysílání veřejné služby byly rozdělovány na soutěžním základě i jiným provozovatelům, což by bylo v souladu s konvergencí médií, protože lidé přijímají mediální obsah stále častěji z jiných zdrojů než televize. Mohli bychom také vést diskusi o vytvoření neziskového poskytovatele veřejné služby v oblasti televizního vysílání, který by vyráběl pouze obsah a tento by distribuoval na soutěžním základě všem vysílatelům bez rozdílu. Česká televize a rozhlas by byly jedním ze soutěžitelů, ale programy veřejné služby by mohly vysílat i jiní poskytovatelé mediálních služeb, a to například regionální vysílatelé, nebo vysílatelé zaměřené na kulturu, menšiny, vzdělávání nebo dokumenty.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Novinari-u-nas-odmitaji-snaset-kritiku-a-diskusi-Odvolany-reditel-CT-se-muze-branit-u-soudu-sdelil-PL-advokat-Ales-Rozehnal-525989?utm_source=nm&utm_medium=xml

Idealista Marek Hilšer
27.2.2018 Xantypa str. 20 Lékař a pedagog
VAŠEK VAŠÁK

Do prezidentské kampaně šel prakticky bez peněz. Přesto se mu podařilo dostat na svou stranu téměř půl milionu voličů. To ho přimělo k rozhodnutí ucházet se poté alespoň o post senátora.

LÉKAŘ A PEDAGOG

* V DVTV jste prohlásil: „Pro svou kandidaturu na prezidenta udělám a obětuji všechno.“ Co jste tím myslel?

Šlo spíš o titul, který měl vyjádřit, že to myslím vážně, protože mou kandidaturu považovala řada lidí za žert. Třeba pan Šídlo (novinář ze Zpráv Seznamu), který se mi na konci kampaně sám od sebe veřejně omluvil. O prezidentský úřad jsem se ucházel proto, že mi není jedno, co se v této zemi děje. Měl jsem na mysli privatizaci politické moci a obrovský střet zájmů. Chtěl jsem se proti tomu postavit jako občanský kandidát, který by vyvažoval to, k čemu dnes část společnosti směřuje. K vládě pevné ruky. Svým krokem jsem sděloval, že bychom se neměli poddávat někomu, kdo nabízí, že nás zachrání a spasí. Tak se naopak staneme nesvobodnými.

* Proč tolik lidí podlehlo populismu?

Vidím u nich zklamání z polistopadového vývoje, z politiky devadesátých let, korupčních skandálů, opoziční smlouvy, Topolánkovy vlády, Dalíka, je toho moc. Lidi volají po změně, chtějí něco nového, a toho využil pan Babiš a řekl: Přicházím, abych to vyřešil, abych společnost zachránil; a lidi, kteří si přejí změnu, mu uvěřili. Za nějaký čas se ovšem ukázalo, že to není řešení. Dnes už ve společnosti nevěří nikdo nikomu. Lidi ztratili důvěru v politiku, instituce, policii, televizi, a když v téhle situaci někdo řekne „všeci kradnú“, tak na to přistoupí. Je to začátek dezintegrace společnosti a velký problém pro demokracii. Začátek konce.

* Mohl jste v kampani udělat něco líp?

Všichni mých skoro devět procent hodnotili jako úspěch. Já bych za úspěch považoval vítězství, které by dalo této zemi nějakou naději. Ale k vaší otázce. Dělal jsem, co jsem mohl, a myslím, že to jinak nešlo. Neměl jsem peníze, lidi nevěřili, že bych mohl mít úspěch. Obětoval jsem tomu maximum času.

* Bral jste si dovolenou?

Naštěstí mám jako učitel nárok na čtyřicet dnů dovolené, které si tím, že vyučuji na vysoké škole, můžu vybrat i mimo prázdniny. Jinak jsem to dělal po práci. Někdy to bylo tak, že jsem během obědové pauzy jel na náměstí I. P. Pavlova, tam jsem postavil stánek, někdo mi ho pak hlídal, a po pracovní době jsem se k němu vrátil.

* Předhodil vám pan Topolánek, že jste proti jeho vládě svolal v roce 2008 demonstraci?

Vůbec ne. Naopak se o mně vyjadřoval vždycky dobře. Není pro mě sice vzorem politika, v diskusích jsme se štengrovali, ale je přímý chlap, který si nebere servítky, a dobrý společník, přestože má tendenci válcovat druhého. Na konci mu ovšem vyjádří pokoru.

* V televizní debatě vám občas tykal...

Ano, tak jsem mu nabídl: když už si tykáme veřejně, že bychom si mohli tykat i ve skutečnosti (úsměv).

* S kým jste si ještě potykal?

S panem Kulhánkem, byť jsem měl vůči němu určité předsudky, protože pro mě reprezentoval miliardáře Sehnala, proti čemuž jsem vystupoval. Ovšem lidsky i politicky mi připadal v pohodě a měli jsme k sobě jakousi náklonnost. Mrzí mě, že skončil poslední, protože ve většině politických názorů jsme se shodli.

* Jaký jste měl vztah s Michalem Horáčkem?

Pan Horáček se ke mně choval vždycky korektně, můj volební manažer dokonce říkal, že se do mě „zamiloval“, ale netykali jsme si. On v kampani bohužel přehrával a lidem to vadilo. Uvolnil se až těsně po volbě.

* Jaký byl pan Fischer?

Pan Fischer je takový... odtažitý diplomat.

* Zadlužil jste se?

Ženě jsem slíbil, že když do toho půjdu, nedotkne se to rodinného rozpočtu, protože jsem učitel a peníze, které kampaň stojí, bych měl vysáté během chvílky. Ze začátku jsem do toho dal deset tisíc. Jako první mi poslal dvacet tisíc jeden lékař, což byl pro mě šok. Pak příliv financí na měsíc ustal, a poté mi lidé naposílali skoro devadesát tisíc. To už bylo na to, abych mohl vyjíždět. Jedna paní mi půjčila dodávku. Základ bylo sehnat podpisy. Hodně mi pomohl pan Horáček, když mi nabídl, že je můžu sbírat v jeho stáncích. Potom se ukázalo, že bez brigádníků se to dělat nedá. V našem užším týmu dělali všichni naštěstí zadarmo. Jen proto, že jim byly mé názory sympatické.

* Prý jste měl horní hranici pro peněžité dar sto tisíc...

Ke konci jsem ji zvedl na půl milionu, ale největší jednorázový dar jsem dostal sto padesát tisíc. Navíc mi pan Dědek (miliardář a spolumajitel Jablotronu) a jeho společník poslali každý padesát tisíc.

* Jak byste zvládl druhé kolo, kdybyste se do něj dostal?

Druhé kolo stálo na televizních debatách. Podle reflexe lidí, kterým jsem se v České televizi hodně líbil, jsem přesvědčený, že bych ho zvládl dobře.

* Reagoval byste lépe než profesor Drahoš?

Pana Zemana mám dobře přečteného, protože jsem ho dlouho sledoval. On byl tím důvodem, abych šel do prezidentské volby. Myslím, že bych reagoval lépe, ale těžko soudit. Jedna paní mi výstižně napsala, že v prvním kole volila mě a ve druhém pana Zemana, protože jí pan Drahoš nepřipadal tak lidský. Současný prezident v některých lidech vzbuzuje určitý pocit autenticity. Já jsem u lidí, kteří mě volili, vzbuzoval zase jiný typ autenticity. Rozhodně by mezi mnou a Milošem Zemanem byl větší kontrast než mezi panem Drahošem a panem Zemanem. Jiří Drahoš může těžko říkat, že nepředstavuje minulost a že je poslem budoucnosti. Tu by si lidi promítli spíš do mě. Jedna politická marketérka v Českém rozhlasu odhadovala, že by byla debata zajímavější, kdyby v ní byl pan Topolánek, který je průraznější řečník, nebo já. Pan Drahoš není tak silný rétor. Sázka na někoho, kdo je přijatelný pro všechny, nebylo dobré řešení. Společnosti se podařilo mediálně vsugerovat, že jediný pan Drahoš je schopen porazit pana Zemana, lidi tomu podlehlí a nerozhodovali se podle toho, koho opravdu chtěli.

* Přízeň lidí zužitkujete ve volbách do Senátu...

Ano, zkusím to v Praze. Už loni v září psala politoložka Vladimíra Dvořáková, že mě vidí jako někoho, kdo umí spojit společnost. Bohužel to byl rozhovor pro Parlamentní listy. Dnes se ale k jejímu názoru přiklánějí další.

* Poskytl byste interview takovému periodiku?

Ne. Nechci mu tím poskytovat kredibilitu.

* Jak prezidentskou kampaň prožívala vaše paní?

Žádná žena, která má svého muže ráda, si nepřeje, aby se stal prezidentem a „přišla o něj“. Já jí to navíc řekl měsíc po svatbě. Ze začátku to nebylo tak ostrý, ale když jsem začal být častěji duchem nepřítomen, štválo ji to. Ve druhé fázi jsem odjížděl sbírat podpisy, ona mě viděla, jak stojím u stánku a někteří lidi si ze mě dělají srandu. Když jsem šel žádat senátory o podporu, svěřila se mi, že by jim nejradši zavolala, ať mi to nepodepisují, ale pak si řekla, že bych z toho byl smutný a že všechno, co jsem rok dělal, by přišlo vniveč, tak nikam nevolala. A pak následovala horká fáze kampaně, a v té mě v tom samotného nenechala.

* Nezdálo se vám o Zemanovi? Třeba jak vám předává klíč od Hradu?

Nezdálo, ale pamatuju se, že jsem se dva dny před volbou vzbudil a napadlo mě: To by bylo hustý, kdybych vyhrál, a současně na mě padla tíseň, jak bych všechno udělal a zorganizoval. Ale pak jsem usnul, a bylo to vyřešený.

* Teď trochu ze soukromí. Pořád ještě zpíváte ve sboru?

Zpívám. Jmenuje se Piccolo coro & Piccola orchestra, takže je to malý smíšený sbor a malý (smyčcový) orchestr a je na velmi dobré amatérské úrovni. Dokonce jsme zvítězili v soutěži ve Spittal an der Drau v Rakousku. Jsem tam od roku 1999, ale zpěvu se věnuju už od gymplu. Zpívám basbaryton, takže stojím úplně na kraji.

* Kromě toho tančíte argentinské tango. Dokonce jste účinkoval v Divadle ABC ve hře DRŽ MĚ PEVNĚ, MILUJ MĚ ZLEHKA podle knihy Roberta Fulghuma...

Na pana Fulghuma si pamatuju, protože chodil na zkoušky a prohodil jsem s ním pár vět.

* Nežárlí na vás vaše paní, když jdete tančit?

My na sebe nežárlíme. Všichni si myslí, že tango je erotický tanec, ale ono v něm jde o společný prožitek, navíc smutný, protože většinou pojednává o zlomeném srdci. Každý smutek je hlubší emoce než veselí, které je vidět v salse. Té se nevěnuji.

* Fulghum píše, že argentinské tango tančí určitý typ lidí...

Trochu neskromně musím souhlasit. Děvčata říkají, že při tangu je nikdy nebalil blbeček. Je to poměrně náročný tanec, daleko víc pro muže, protože musejí vést. Je v něm jiný typ postavení, rovnováhy a trvá třeba rok, než můžete přijít pro partnerku, abyste se nestyděl. Tango přitahuje lidi, kteří mají výdrž. Kdybych to měl srovnat, tak salsa je takový brutální sex, kdežto tango spíš delikátní erotika. Ale o to tam nejde. Jde o ponoření se do hudby a napojení se na druhého člověka. Mně přináší nejhlubší prožitky z umění vůbec. Z poslechu muziky vás někdy mrazí, ale když ji ještě vyjádříte pohybem a sednete si s vaším protějškem, je to těžko popsateľný zážitek. Jsou to takové románky na dvě minuty. Pak se ti lidi rozejdou a je konec. Tango jsem poznal ve Španělsku, kde jsem absolvoval asi čtyři lekce. Poprvé jsem byl v Madridu ve třinácti letech, když jsme tam s rodiči půl roku před sametovou revolucí emigrovali. Pak jsem tam jel na tři měsíce de facto psát bakalářskou práci. Tam jsem se ho trochu učil, ale opravdu jsem se k němu dostal až za deset let v Praze. Je to úplně něco jiného, než se ukazuje v televizi – takové to trhání hlavou. To je paskvil, ne argentinské tango.

* Jaký má manželka vztah k hudbě?

Má ji ráda a amatérsky hraje na různé nástroje. Na piano, příčnou flétnu, violu, akordeon. Já jsem hrával na gymplu na saxofon. Bohužel u nás v Chomutově žádná kapela nebyla, a když jsme ji založili, tak bubeník, u kterého se zkoušelo, šel za tři měsíce na vojnu, takže jsem pokračoval jen s klavírem. Když jsem pak přišel do Prahy a bydlel na koleji, bylo cvičení nemyšlitelné, tak jsem začal chodit do sboru. Můj sen je zazpívat si se swingovým orchestrem, takovým jako má Ondřej Havelka. Mám rád třeba písničku

JEN PRO TEN DNEŠNÍ DEN STOJÍ ZA TO ŽÍT.

* V USA a v Austrálii jste se prý živil manuální prací?

Byl jsem kopáč, instalatér, stěhovák a takový lepší popelář.

* Jaký je rozdíl mezi lepším a horším popelářem?

Nejezdil jsem autem, ale dělal jsem ve sběrných surovinách. V San José u San Franciska.

* Ale právě ta frajeřina je jezdit na stupačce auta...

Já vím. V Austrálii jsem žil v Melbourne, kde jsem se zase naučil letovat trubky. Vždycky jsem byl manuálně zdatný. Tatínkovi jsem pomáhal stavět chalupu. A později, když se odhodlal postavit v padesáti letech – on, zubař – rodinný dům, jsme spolu kopali, betonovali, zdili i omítali. Jako malý jsem byl letecký modelář. Dělal jsem modely z balzového dřeva s rozpětím tři metry.

* Manželka určitě vaši šikovnost oceňuje...

To nevím, mě to baví. Teď mě napadlo, že jsme koupili v Ikea skříň, tak ji budu muset smontovat. Těším se.

* Baví vás příroda?

Mám rád hory. Žena je spíš na moře, v tomhle jsme jiní, ale mně to nevadí a přizpůsobím se. Naposledy jsem lezl po skalách před rokem. Monika ráda jezdí na snowboardu. Je schopná vydat se na hory i pětkrát za rok. Ale nerada létá letadlem. Já létání miluju. A taky kosmonautiku. Na gymplu jsem chtěl být letecký inženýr. Jediné, co nevyhledávám, je plavání v moři.

* Chodíte na ryby a na houby?

Můj tatínek byl vášnivý rybář, ale mě baví víc pohyb, než sedět u řeky a čekat. Houby jsme hledali s maminkou a občas na ně zajdeme se ženou na chalupě.

* Patříte mezi muže, kteří umějí vařit a oslňují svými výtvary společnost?

Já spíš myju nádobí, protože nemáme myčku. Ale jako student jsem rád dělal zapečené brambory, pekl jsem kuře, onehdá jsem uvařil vepřové koleno. Ale nemám tolik času na to, abych to měl jako obřad, protože vaření tak vnímám. Se ženou ráno odcházíme a večer se vracíme.

* Čtete hodně noviny?

V telefonu na ně koukám pořád, až mě Monika napomíná. Televizi nemáme.

* Představoval jste si, jak vás lidi olizují na známkách?

(smích) To ne. Někdo si dělal legraci, že bych na známkách dobře vypadal a dobře se i olizoval, ale nejsem narcis.

* Kdo jste?

Považuji se za idealistu. To mě u toho drželo. Nikdy jsem netoužil po slávě. Když mě začali lidi poznávat, vnímal jsem to jako postranní efekt a spíš mi to bylo nepříjemné. Samozřejmě vás potěší, jestliže vám někdo řekne, že vám drží palce a že vás volil. Projev lidské vřelosti a náklonnosti zahřeje každého. S nepřátelskými reakcemi se zatím nepotkávám.

* Takže to shrňme. Co říct závěrem?

Chtěl jsem dát společnosti naději, že do toho můžou jít i běžní lidé. Důležitá je síla myšlenky, odhodlanost a idealismus. Ten s tím může pohnout. Do politiky jdou buď lidi, kteří v ní cítí nějaký ekonomický zájem a berou ji jako byznys, nebo ti, kteří ji považují za službu a jejich myšlenka je žene dopředu. A to byl můj případ.

O prezidentský úřad jsem se ucházel proto, že mi není jedno, co se v této zemi děje. Měl jsem na mysli privatizaci politické moci a obrovský střet zájmů. Chtěl jsem se proti tomu postavit jako občanský kandidát. Jedna politická marketérka v Českém rozhlasu odhadovala, že by byla debata zajímavější, kdyby v ní byl pan Topolánek, který je průraznější řečník, nebo já. Pan Drahoš není tak silný rétor. Byl jsem kopáč, instalatér, stěhovák a takový lepší popelář. Nejezdil jsem autem, ale dělal jsem ve sběrných surovinách. V San José u San Franciska. V Austrálii jsem se zase naučil letovat trubky.

MAREK HILŠER

Narodil se 23. března 1976 v Chomutově. Absolvoval studium mezinárodních vztahů na **Fakultě sociálních věd** UK a vystudoval medicínu na 1. lékařské fakultě UK. V letech 2011 a 2012 byl jako dobrovolník s humanitární organizací ADRA v Keni. Vyučuje lékařskou biochemii a v Ústavu biochemie a experimentální onkologie zkoumá zhoubné nádory mozku. Od 90. let se projevuje také jako aktivista. Protestoval například proti snaze Topolánkovy vlády zprivatizovat fakultní nemocnice nebo proti návštěvě prezidenta Putina v Praze po ruské anexi Krymu. V prezidentských volbách 2018 skončil na pátém místě. Hlasovalo pro něj 454 949 voličů (8,83 %). Od roku 2015 je ženatý; o třináct let mladší manželka Monika (lékařka a ekonomka) pracuje v nemocnici jako anestezioložka a současně je lékařkou Záchrané služby.

Foto autor| FOTO LUKÁŠ DAVID A ČTK

Foto popis| Debata s kandidátem na prezidenta Jiřím Drahošem a neúspěšnými kandidáty z prvního kola Pavlem Fischerem, Michalem Horáčkem a Markem Hilšerem 21. ledna 2018 v Brně

Foto popis| Marek Hilšer s manželkou

Video chceme, ale nemáme na něj lidi

26.2.2018 Marketing & Media str. 20 Agenda

Denisa Hejlová

Pro komunikační manažery je nejdůležitější provázat komunikaci s vlastním byznysem a cíli organizace, důležitost transparentnosti a odpovědnosti klesá.

KOMUNIKACE

Evropský monitor komunikace, což je největší výzkum mezi PR a komunikačními manažery v Evropě, přinesl ve výsledcích za loňský rok některé poměrně překvapivé teze. Otázky týmu německého profesora Ansgara Zerfasse z Univerzity v Lipsku se zaměřily hlavně na vizuální komunikaci, chatboty, benchmarking nebo klíčové problémy a výzvy v oblasti PR a komunikace.

Vizuální komunikace ano, ale...

Manažeři v oblasti komunikace napříč evropskými státy (za Česko jich bylo 123) se jednoznačně shodli, že obrovským trendem je vizuální komunikace – lidé ji chtějí. Jenže: kdo ji bude dělat? Největší poptávka je po on-line videích, infografikách a spontánních fotkách, které dodávají pocit autenticity. Na to většinou běžné schopnosti (zejména starších) PR manažerů nestačí. Každý druhý přiznává, že jeho kompetence jsou v této oblasti „limitované“.

Problém vnímají i v tom, že poptávka po vizuálním obsahu v posledních třech letech hodně stoupla a firmy a organizace si stále nestihly vytvořit rutinní postupy nebo alokovat část rozpočtu, ze kterého by se grafici, fotografové nebo kameramani platili.

U nás v Česku máme v mezinárodním srovnání poměrně dost šikovných fotografů i grafiků, ale scházejí ti, kdo by uměli natočit pěkné on-line video. Lépe takové lidi umí využít v in-house komunikačních odděleních firem a neziskovek, oproti nimž zaostávají vládní organizace i korporace, kde je poměrně složitý schvalovací proces, který může kreativitu dost brzdit. Nijak zvlášť dobře na tom nejsou ani komunikační a PR agentury, v nichž slabé dovednosti ve vizuální komunikaci přiznává nadpoloviční většina. Jednoznačné doporučení do budoucna tedy zní: naučit se fotit, točit, pracovat s Photoshopem, nebo si na to někoho najmout.

Společenská odpovědnost netáhne?

V posledních deseti letech opakovali výzkumníci jednoduchou otázku: vyberte tři témata, která budou podle vás v managementu komunikace nejdůležitější v následujících třech letech. Na prvním místě je provázání obchodní strategie s komunikací, tedy častokrát boj o to, jakou moc si úsek komunikace v rámci firmy nebo organizace vybojuje. Následuje téma, jak udržet krok s digitální evolucí a neustále se měnícím prostředím sociálních médií.

Vytrvalý pokles ale v průběhu let zaznamenala témata transparentnosti, udržitelného rozvoje a dokonce i společenské odpovědnosti – ta se propadla ze 41 procent v roce 2008 na 16,5 procenta v roce 2017. Čím to je, když naopak spotřebitelské průzkumy ze všech směrů ukazují, že právě tato témata budou pro nastupující generace spotřebitelů klíčová? A že se prý budou v kariéře i při nákupu orientovat podle toho, kolik daná firma a organizace dělá obecného dobra?

Může to být dané i tím, že se tato témata poměrně rychle etablovala a začlenila do firemních i komunikačních struktur, takže je manažeři považují za něco, co už mají vyřešené. Část těchto témat převzaly i neziskové organizace, které jsou podle všech dat v komunikaci a vytváření vztahů se svými stakeholdery hodně aktivní. Některé firmy už nechtějí dávat peníze na nahodilé dobročinné projekty, které nesouvisejí přímo s oblastí jejich podnikání, ale chtějí propojit odpovědnost přímo s tím, co dělají.

Boj o moc

Už od osmdesátých let dvacátého století se v public relations a komunikačním managementu vede boj o to, jak velký kus moci a podílu na rozhodování vedení si komunikační manažeři pro sebe ukrojí – to je ostatně základem i známé Grunigovy teorie excelence v komunikaci. Dnes vidíme, že nejlépe se to povedlo neziskovým organizacím a akciovým společnostem. Právě ony nejčastěji zvou své odborníky na komunikaci, aby s nimi přímo přijímali strategická rozhodnutí.

Naopak spíše servisní roli má komunikace v rodinných firmách, kde ji často řídí samotní majitelé, a vůbec nejhůře jsou na tom vládní organizace, kde je postavení tiskových odborů nejslabší.

V Česku máme v mezinárodním srovnání poměrně dost šikovných fotografů i grafiků, ale scházejí ti, kdo by uměli natočit pěkné on-line video.

Obrázek

Největší výzvy v komunikaci očima manažerů

O autorovi| Text: Denisa Hejlová, Autorka je vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Foto popis|

Vláda ANO a ČSSD s podporou komunistů je podle politologů nejpravděpodobnější

26.2.2018 novinky.cz str. 00 Domáci
Barbora Zpěváčková

Druhá vláda Andreje Babiše ve složení ANO, ČSSD a s podporou komunistů je v současnou chvíli nejpravděpodobnější variantou. Shodli se na tom politologové, které Novinky oslovily. Sociální demokracie podle některých couvne z požadavku, že v kabinetu nemá sedět trestně stíhaná osoba.

„Pravděpodobnost, že se ANO dohodne s ČSSD, je vysoká. Když žádná vláda nebude, jsou ve hře předčasné volby, a to by nebylo pro ČSSD to nejlepší řešení,“ zhodnotil Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Sociálním demokratům podle něj hrozí, že pokud do vlády nepůjdou a zůstanou v opozici, nebude jejich hlas slyšet. „Bude tam řada jiných opozičních stran. Je výhodnější být ve vládě, budou výrazněji na očích, budou se moci prezentovat veřejnosti,“ míní Mlejnek.

Podobný názor má politolog Petr Just z Metropolitní univerzity Praha. „V současné chvíli tato varianta skutečně vypadá nejreálněji, ale nic samozřejmě není jisté do podepsání koaliční smlouvy,“ podotkl.

Většina členů (ČSSD) je zatím spíše proti, takže vedení bude muset mít po ruce nějaké pádné argumenty. Milan Znoj, politolog, „V současné chvíli je to nejpravděpodobnější varianta, ke které se hlásí jak komunisté, tak ČSSD i ANO. Teď jde o to najít nějakou shodu. Jde o to, aby si komunisté řekli podmínky tolerance. Programový průnik mezi ČSSD a ANO lze také najít snadno,“ řekl Novinkám Pavel Šaradín Univerzity Palackého v Olomouci.

Vzniku koalice ve složení ANO a ČSSD s podporou komunistů věří i Milan Znoj z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. „Je to nejvíce přijatelná kombinace z těch možných pro ANO a také pro nové vedení ČSSD, které rovněž chce jít do vlády,“ konstatoval.

Zdůraznil však, že koalici s ANO budou schvalovat delegáti sjezdu ČSSD nebo dokonce všichni členové strany. „Většina členů je zatím spíše proti, takže vedení bude muset mít po ruce nějaké pádné argumenty,“ dodal Znoj.

Rozhodnout má členská základna ČSSD

Sjezd ČSSD se bude konat 7. dubna. První část sjezdu proběhla 17. února, kde si strana zvolila nové vedení. To má podle usnesení vyjednávat s ANO o vládě. Sociální demokracie se však zároveň usnesla na tom, že v kabinetu nemá sedět trestně stíhaná osoba.

Podle Josefa Mlejníka však ČSSD z požadavku zřejmě couvne. „Už si na to připravili půdu, mají usnesení ze sjezdu, že to je zásadní problém, ale ne nepřekonatelný,“ podotkl.

„Pak je docela možné, že když v jednáních dosáhnou něčeho, co budou moci prodat, například že dokázali vyjednat mnohé ze svého programu, popřípadě obsadit nějaká významná ministerstva, tak bude kompromis, že nevidí rádi trestně stíhaného premiéra, ale něco za něco,“ nastínil Mlejnek.

Předseda ČSSD Jan Hamáček (vpravo) a místopředseda Jiří Zimola

FOTO: Petr Hloušek, Právo

To, že sociální demokraté ustoupí od podmínky neúčasti trestně stíhané osoby ve vládě, si myslí i Just. „Ale také myslím, že ten svůj ústupek budou chtít vyvážit třeba tím, že by oni nominovali ministra vnitra a spravedlnosti,“ řekl Novinkám.

Větší neznámá podle Justa bude, jak se k výsledkům vyjednávání, ať už budou jakékoliv, postaví členská základna ČSSD v referendu. Podle Justa je možné, že bude rozpor mezi názorem členů strany v referendu na straně jedné a poslanci ČSSD na straně druhé. „Budou to ale nakonec poslanci, kdo fakticky rozhodne o tom, zda dají vládě důvěru, a ti mají dle ústavy mandát volný a mohou se rozhodnout jakkoliv,“ dodal Just.

„Podmínka, že nemá být ve vládě Andrej Babiš, je formulována tak, že nevylučuje účast sociální demokracie ve vládě. Jenom musí mít dostatečné důvody, proč problém trestního stíhání Andreje Babiše přestane být překážkou. Pokud budou přesvědčivé důvody pro ČSSD, aby šla do vlády, pak usnesení nebude třeba ani revokovat,“ doplnil Znoj.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/464504-vlada-ano-a-cssd-s-podporou-komunistu-je-podle-politologu-nejpravdepodobnejsi.html>

V jihokorejském Pchjongčchangu skončily zimní olympijské hry
25.2.2018 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

V jihokorejském Pchjongčchangu dnes skončily zimní olympijské hry, které poznamenaly i diplomatické snahy zmírnit napětí v regionu. O tom už za okamžik. Pokud jde o sportovní soutěže, i ty si zaslouží určitý souhrn. Ester Ledecká se stala jednou z hrdinek letošní olympiády. Svou zlatou medailovou dvojkombinací. Česká výprava má 7 medailí. Víc, než bylo v plánu. Tyhle naděje bohužel nenaplnila hokejová reprezentace. Jak ale plyne z následující reportáže, český hokej měl zastoupení svým způsobem i v dnešním finále, které vyhráli Rusové 4:3 nad Německem.

Jegor JAKOVLEV, obránce Sborné

Neuvěřitelný zápas, prostě neuvěřitelný. Opravdové finále. My jsme tam udělali chyby. Není možné po vstřeleném gólu vzápětí inkasovat a dokonce hned dvakrát. Naštěstí jsme ale zvládli i to, že soupeř ke konci převzal iniciativu.

Petr KADEŘÁBEK, redaktor

Říkal po utkání už se zlatou olympijskou medailí na krku obránce Sborné Jegor Jakovlev. A bylo to opravdu bláznivé zakončení turnaje. Rusové dvakrát vedli, ale houževnatí Němci dokázali pokaždé vyrovnat. A 3 minuty před třetí sirénou dokonce vedli. V poslední minutě při vlastním oslabení a při power play Rusové vyrovnali a v prodloužení rozhodli o svém vítězství.

Sergej ANDRONOV

Byla to nejtěžší zkouška v životě, ale zvládli jsme to. Byl to neskutečný zápas. Pořád nemůžu uvěřit tomu, že jsme to dokázali. Nerozumím tomu, co se stalo.

Petr KADEŘÁBEK, redaktor

Kroutil hlavou Sergej Andronov. Radost mu nezkazilo ani to, že po vítězství zněla halou olympijská nikoli ruská hymna. Tohle téma ale rozebírat nechtěl. Jen zakroutil hlavou a odešel. Možná i proto odcházel z ledu s větším úsměvem porážení. Němci totiž dosáhli ziskem stříbrných medailí na největší úspěch historie německého hokeje.

Dominik KAHUN, hokejista Německa

Je to fakt neskutečný. Byli jsme určitě smutný, ty prvních těch 10 minut po zápase, že jsme to takhle prohráli, ale už jsme to zapomněli. Už je to za náma, prostě máme stříbro, kdo by nám to, kdyby nám to někdo řekl před turnajem, tak mu řekneme, že není normální. A máme to, je to neskutečný. Chcem tak pokračovat. A na mistrovství snad to uděláme taky.

Petr KADEŘÁBEK, redaktor

Předpovídá zářivou budoucnost německému hokeji Dominik Kahun. Rodák z Plané u Mariánských Lázní, který dokonce dal ve finále Rusům gól, když vyrovnal na 2:2. Stále má vedle německého i české občanství. Ale při pohledu na stříbrnou olympijskou medaili přiznává, že nikdy neuvažoval, že by za český tým někdy nastoupil.

Dominik KAHUN, hokejista Německa

Ani ne, já jsem vlastně od 5 let jsem byl v Německu. A prostě tam jsem začínal. Jako nebo začal jsem v Mariánkách, ale pak jsem se odstěhoval do Německa a tam jsem hrál celej jakoby, celou kariéru, takže nepřemejšším.

Petr KADEŘÁBEK, redaktor

Říká Dominik Kahun, který zanechal v bláznivém olympijském finále českou stopu. Z Pchjongčchangu Petr Kadeřábek, Český rozhlas.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

No, a teď ten politický či, řekněme, diplomatický rozměr olympijských her. Ve spojení jsem s Michaelem Romancovem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, geopolitologem. Dobrý večer.

Michael ROMANCOV, geopolitolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Zřejmě největší pozornost, ale také protesty vyvolal příjezd severokorejské delegace v čele s generálem Kim Yong-Cholem, který údajně odpovídá za útok na jihokorejskou loď, při kterém zemřely desítky námořníků. To se stalo před 8 lety. Co z vašeho pohledu Severokorejci vzkazují, pokud tu delegaci vedl on?

Michael ROMANCOV, geopolitolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já vlastně naprosto souhlasím s tím, že to vyvolalo obrovské protesty a nelze se divit, že na ně Jihokorejci reagovali tak, jak reagovali. Vlastně to, co Severní Korea předvedla, to je vlastně neuvěřitelná ukázka toho, jakým způsobem nedemokratický diktátorský režim je schopen vlastně zneužít jednu každou pozitivní myšlenku, která existuje. A co tím dávali najevo? Především to, že se momentálně cítí být natolik silní v kramflecích, že si osobují právo v podstatě vytvářet vlastní paralelní pravidla, která jaksi v jejich očích mají být stejně platná jako ta pravidla Mezinárodního společenství.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Ovšem Jižní Korea zdůrazňuje ten rozměr jaderného odzbrojení, to je takový asi hlavní argument, který jsem zaznamenala v médiích, schůzka zmíněného generála severokorejského s jihokorejským prezidentem proběhla. Čili jak si vysvětlujete tento přístup?

Michael ROMANCOV, geopolitolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, ono těm kontaktům mezi oběma režimy na Korejském poloostrově už docházelo i předtím. Přičemž ten sever zatím vždycky se choval tak, že vydíral. V okamžiku, kdy už to hrozilo přerůst v konflikt, tak nařídili jaksi nějaké uvolnění. A řekli, že jsou ochotni jednat. A když na základě těch jednání dostali něco, o co usilovali, což byla buďto ekonomická pomoc, nebo potravinářská pomoc, nebo všechny tyhle ty typy humanitárních pomoci kombinované dohromady, tak byl potom chvíli klid a potom znovu vystupňovali svůj tlak. Já si nedovedu představit, že by tomu v tomto případě mohlo být jinak.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Severní Korea si podle informací z dnešní schůzky velice přeje jednání s Američany, které znepokojuje pochopitelně severokorejský jaderný a raketový program. A, ale Pchjongjang také dnes označil za akt války nové sankce, které Washington uvalil na režim Kim Čong-una. Čili zdá se, že hned po olympiádě se vše vrací do starých kolejí. Nebo ne?

Michael ROMANCOV, geopolitolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, optikou té rétoriky ano, ale musíme počkat, jestli tady k nějakému tomu jednání dojde nebo ne. Samozřejmě pro severokorejský režim minimálně z PR důvodů prostě ta představa, že zasednou k jednacímu stolu se Spojenými státy jako rovný s rovným, je obrovská. Která je samozřejmě jaksi propaganda nebo PR, která bude mít minimální dopad na svět, ale obrovský dopad vlastně na ten režim, respektive na jeho vlastní občany. Pokud se jim podaří tedy Američany dotáhnout k jednacímu stolu, tak s největší pravděpodobností si Američané dají podmínku, že jaksi ta jednání se musejí vést ohledně právě severokorejského jaderného

programu. A jak říkám, já si v tento okamžik nedokážu představit, že by Severní Korea souhlasila s tím, že se jaderných zbraní vzdá. Takže si myslím, že nakonec jaksí bude jedna velká, jedna velká nula, jako ten výsledek.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

No, a v tomhle světle je také záhodno posuzovat, jakou, zda symbolickou nebo reálnou hodnotu má gesto, při kterém na těch letošních hrách sportovci Jižní a Severní Koreje kráčeli pod jednou vlajkou. Jak se na to díváte vy?

Michael ROMANCOV, geopolitolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že přesně tak. Bylo to symbolické, to znamená, jihokorejská vláda tím může cosi pozitivního demonstrovat, severokorejská vláda tím může demonstrovat, podívejte se, oni se před námi sklonili. Myslím si, že to je něco, a tam už se dá pochopit, jako co ocenil Mezinárodní olympijský výbor, protože tím, že tam Severokorejci vyslali jak svoje sportovce, tak tu příšernou delegaci těch roztleskávaček. Plus samozřejmě svoji odpudivou politickou reprezentaci. Tak tím zároveň vlastně se zabezpečila nebo zabezpečil určitý klid. Je vysoce nepravděpodobné, nebo bylo vysoce nepravděpodobné, že by provedli nějaký útok, nebo nějakou provokaci, když tam teda poslali svoje, svoje lidi. Ale otázkou je, jestli má ten, řekněme, civilizovaný svět být ochoten platit takovéhle "daně" tak odpudivým režimům, jako je třeba ten v KLDK.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Michael Romancov, geopolitolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky, na shledanou.

Michael ROMANCOV, geopolitolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Jaká doba, takový mrav!

25.2.2018 idnes.cz - blog str. 00

Jak říkal už kdysi Cicero. Staří lidé si od nepaměti stěžovali na mladé a mladí zase na staré. To je normální. V moderní době však přispívá k přirozenému generačnímu antagonismu i propaganda a přepisování dějin vítězi.

Po první světové válce se u nás líčilo Rakousko-Uhersko téměř výhradně jako žalář národů, zatímco nová republika se vydávala za naplnění národní touhy po samostatnosti a málem celosvětový vzor demokracie. Ale už po únoru 1948 nám ve škole vtlokali do hlavy, že za první republiky byla bída a hlad, nezaměstnaní museli stát v ponižujících frontách na žebračky či polévku pro chudé, a když se bouřili, Masaryk do nich dával střílet. Zato „lidově demokratická“ a později dokonce „socialistická“ současnost, ve které se zpočátku skuteční i vykonstruovaní nepřátelé socialismu popravovali jako na běžícím pásu (snad aby bylo později koho rehabilitovat) byla málem vydávána za ráj na zemi, kde lid trápí jen potíže růstu.

Po lednovém plénu ÚV KSČ v roce 1968 vypuklo předčasné pražské jaro, které trvalo až do žní. Antonín Novotný byl odvolán z funkce prvního tajemníka a z jeho nástupce, Alexandra Dubčeka, se stala první československá superstar – a ani k tomu nepotřeboval účast v nějaké pofiderní televizní soutěži. V politice se začaly rozorávat meze, klíčily nové myšlenky a národ čekal na skvělou úrodu, která měla ohromit svět. Jenže místo kombajnů přijely tanky a po invazi armád Varšavské smlouvy nastala normalizace jako řemen. Prověrky, profesní likvidace lidí, znovuzavedení cenzury a přijetí „Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti“, téneslavná „seminární práce“ snaživých žáků sovětského rychlokurzu omezené suverenity, které se stalo novodobým kladivem na čarodějnice. Demokratizace byla označena za plíživou kontrarevoluci a návrat k předlednovým poměrům za reálný socialismus. A to všechno trvalo až do vypuknutí sovětské perestrojky, která se v Čechách a na Moravě překládala korektně jako přestavba, zatímco na Slovensku invenčně jako „prekabátenie“.

Psát o deklarované demokratizaci a reálné restauraci kapitalismu po listopadu 1989 se mi už ani nechce. Osobně ji nazývám druhou normalizací. Vládu jedné strany vystřídala vláda jedné třídy, gerontokracii juvenokracie, estébáky bistébáci a následnou cenzuru 70. a 80. let nahradila skrytá cenzura soukromých i

veřejnoprávních médií, zatímco na necenzurovaném internetu, Hyde parku naší doby, mizí nežádoucí názory v záplavě grafomanských a někde vulgárních příspěvků jaksi samospádem. Oficiální zobrazování naší současnosti se vyžívá v neustálém zdůrazňování občanských svobod, včetně svobody podnikání, která údajně znamená stejou příležitost k úspěchu pro všechny, úspěchu, který se měří téměř výhradně penězi. O čtyřech předlistopadových dekádách se mluví a píše jako o souvislém období temné totality a normalizačního bezčasí, zato o současném omezování národní suverenity a oktrojovaných evropských zákonech, normách a opatřeních se mluví pouze nedopatřením. A pochybovat či dokonce nesouhlasit s rozhodnutími bruselského Říma, té neomylné hlavy postkomunistické a postkřesťanské Evropské unie, je považováno za herezi.

Co vlastně zbývá v dnešní době mladým lidem? Konformismus a budování osobní kariéry? Tichý odboj pod duchnou a honba za penězi a konzumem? Autentický život naplněný prací a emocemi? Otevřený a riskantní odboj proti politice, přinášející nemalé části společnosti jen zklamání a znechucení, tedy pocity, které už Václav Havel s jistými rozpaky nazval „blbou náladou“?

Rok osudových osmiček otevřelo výročí události, kterou jedni nazývají Únorovým vítězstvím pracujících lidu, jiní státním převratem a další komunistickým pučem. Propagandistickou ofenzivu odstartovala Česká televize znovuuvedením příslušného a mimořádně špatného dílu seriálu České století pánů Kosatíka a Sedláčka a spuštěním nového cyklu Rudí prezidenti režiséra Romana Vávry. U většiny lidí ji asi překryly mimořádné události zimní olympiády. Myslím tím druhou zlatou medaili Ester Ledecké a nečekané vítězství ruského hokejové týmu. A u mne návštěva dvou studentů **Fakulty sociálních věd** a publicistiky, doktorandů středního věku, kteří píšou disertační práci na téma odrazu přestavby v Čs. rozhlase a televizi. A ta návštěva o generaci mladších publicistů odlišných politických názorů mě nakonec potěšila nejvíc. Přesvědčila mě, že přibývá mladších lidí, kteří hledají odpovědi na podobné otázky jako já, a přiměla mě položit si otázku, co a jak bych dělal já sám - kdybych byl mladší - dnes.

Tady je tedy má odpověď: Asi bych dělal to, co celý život. Snažil bych se žít a užít, nikomu neškodit a v rámci možností pomáhat. A věrný odkazu Jaroslava Haška bych usiloval o mírný pokrok v mezích zákona. Jen ironické heslo jeho strany „Na chudý lid musí být přísnost a více korupce!“ bych nekřísil. To už za mě udělali jiní. A s plnou vážností.

URL| <http://jaroslavcejka.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=650990>

Prezident se na komunistickém sjezdu objeví poprvé od Husáka. ‚Zeman ukazuje, jak se dá vládnout‘

23.2.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
Lidovky.cz, Robert Sattler

Poslední hlavou státu, která přednesla projev na sjezdu komunistické strany byl ještě za totalitního režimu Gustav Husák. Nyní, po zhruba třicet letech, na něm vystoupí současný prezident Miloš Zeman. Politologové se shodují, že tím Zeman chce „ukázat, jakým způsobem se dá v České republice vládnout“ a že „legitimizuje komunisty“.

O účasti současného prezidenta na dubnovém sněmu KSČM informoval předseda strany Vojtěch Filip po středeční schůzce se Zemanem na Pražském hradě. Mimo jiné v době, kdy si Česko připomíná 70. výročí od Vítězného února, komunistického převratu v tehdejší Československu v roce 1948, po němž přišlo období zločinů, zvláště a totalitní režim bez milosti likvidoval lidi, kteří se ničím neprovinili.

Současní komunisté se od zločinů svých předchůdců nikdy rázně nedistancovali, řada straníků na doby kruté totality dokonce vzpomíná s obdivem.

„Je to paradox, že zrovna na tuto dobu vychází sestavování vlády. Stejně tak ten příběh KSČM, že prezident je takto ve společnosti toleruje a že mu to ani symbolicky nic neříká,“ komentuje politolog Pavel Šaradín z olomouckého Univerzity Palackého.

Podle něj a jeho kolegů prezident Miloš Zeman svou účastí na komunistickém sjezdu sleduje několik cílů. Jednak tím demonstruje svou snahu vytvořit si vládu podle svého a KSČM dává najevo, že se s ní počítá pro podporu vládní koalice hnutí ANO a ČSSD.

Zároveň sněm využívá jako nástroj polemiky se svými názorovými oponenty. „Chce jim ukázat, jakým způsobem se dá v České republice vládnout,“ míní Pavel Šaradín.

V neposlední řadě pak Zeman svým krokem prý plně legitimizuje komunisty v tuzemské politice. „Jde o zdůraznění faktu, že pokud je někdo v Poslanecké sněmovně, tak je relevantní součástí politického systému,“ říká Šaradín. Zасыпání příkopů a poděkování

Na akci, jež se uskuteční 21. dubna, by měl Miloš Zeman, podobně jako v neděli na sjezdu sociální demokracie, vystoupit se svým projevem. Jaká slova bude komunistickým politikům adresovat, lze momentálně pouze jen odhadovat.

Politolog Milan Znoj z Filozofické fakulty UK však očekává, že se prezident pokusí zasypat příkopy polistopadové minulosti a povzbudit stranu k aktivnější účasti na české politice. Nejspíš jí také poděkuje, že ukázala státnost a našla odvahu jako první spolupracovat s Andrejem Babišem, myslí si Pavel Šaradín. Dobré body pro Filipa

Přítomnost Miloše Zemana by ovšem mohla také ovlivnit volbu nového šéfa komunistické partaje, o němž se bude rozhodovat právě na dubnovém sjezdu. A to ve prospěch současného předsedy.

Vojtěch Filip s Milošem Zemanem na snímku z roku 2008.

„Jsou to dobré body pro Vojtěcha Filipa. On se na tom sjezdu může prezentovat jako ten, který na něj dotáhl prvního prezidenta od doby Gustava Husáka, za což uvnitř strany určitě sklídí pochvalu,“ tvrdí Matěj Trávníček z **Fakulty sociálních věd** UK.

„Filip si s prezidentem velice dobře rozumí a systematicky vždycky dbal na to, aby s ním dobře vycházel,“ doplňuje jej Znoj. Podle Šaradína je dosavadní lídr KSČM vedle ultralevicového protikandidáta Josefa Skály, místopředsedy strany, mnohem konsenzuálnější, což prezidentovi více vyhovuje.

Aktuálně má Filip v souboji o předsednické křeslo devět vyzyvatelů. Mezi jeho největší konkurenty se společně se Skálou řadí například poslanec Stanislav Grospič nebo poslankyně Kateřina Konečná. Mimořádný sjezd strany svolali komunisté po nevydařených loňských parlamentních volbách, kdy přesvědčili nejméně voličů od svého vzniku.

URL| https://www.lidovky.cz/milos-zeman-vojtech-filip-sjezd-kscm-projev-komuniste-politolog-phq-zpravy-domov.aspx?c=A180222_163437_ln_domov_rsa

Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet

23.2.2018 Benešovský deník str. 06 Rozhovor

VERONIKA RODRIGUEZ

Ministr zdravotnictví ADAM VOJTĚCH řekl Deníku:

Jsem sice ministr v demisi, to ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic, řekl šéf resortu zdravotnictví Adam Vojtěch (ANO). Pokud v úřadu vydrží, plánuje velké změny: v pojišťovnách už nebudou sedět politici a nemocnice dostanou peníze podle toho, jak kvalitně léčí.

* Resort zdravotnictví vedete teprve dva měsíce a už jste vzbudil pořádný rozruch. Ve funkcích skončili čtyři lidé, z toho dva ředitelé velkých státních nemocnic. Proč?

Protože se ke mně dostaly informace, které jsem nemohl přehlížet.

* Jaké?

V případě bývalého ředitele ostravské fakultní nemocnice Svatopluka Němečka šlo o naprosté manažerské selhání a zanedbání řízení nemocnice. Fakultní nemocnice má být špičkové zařízení, které pracuje pro celý region, přitom tam řada důležitých oborů nebyla. Pan Němeček je nechal zaniknout. Chyběla tam třeba imunologie, revmatologie nebo alergologie. Na chirurgické klinice se snížil počet operací, nemocnice kvalitativně upadala. Zřejmě to bylo tím, že se pan ředitel nemocnici moc nevěnoval a místo toho si chodil dělat o kus dál nějaký melouch do bohumínské nemocnice. Do toho stále běží policejní vyšetřování kauzy CyberKnífe a řadu pochybení zjistila i kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu. Z mého pohledu bylo načase udělat změnu a přepřáhnout.

* Co rozhodlo o odvolání Andrey Vrbovské z Bulovky?

To bohužel nemohu říci. Jedná se o informace, které jsou v režimu utajení. Porušil bych zákon.

* Takže důvody, které vedly k odvolání paní Vrbovské, vyšetřuje policie? To je ten důvod, proč o tom nesmíte mluvit?

Opravdu nic potvrdit nemohu. Obecně mohu jen říct, že se bývalá paní ředitelka věnovala i jiným oblastem než jen řízení nemocnice. Mělo to spojitost s lobbistickými skupinami ve zdravotnictví. Ona těmto skupinám pomáhala, což je nestandardní. Ředitelé nemocnic by měli být nejenom profesně zdatní, ale i morálně bezúhonní. A já jsem měl u paní Vrbovské o druhé jmenované vlastnosti pochybnost.

* Řada lidí ale vaše rozhodnutí kritizovala. Například ústavní právník Jan Kysela řekl, že ministr v demisi by neměl činit žádné významné změny.

Ano, jsem ministr v demisi. To ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic. Navíc odvolání dvou ředitelů nemocnic, když pod ministerstvem zdravotnictví působí kolem sedmdesáti přímo řízených organizací, není až tak velký zásah. Samozřejmě bych neměl dělat žádné systémové změny a taky je nedělám. V tomto případě jsem ale bytostně přesvědčen o tom, že moje rozhodnutí bylo správné. Situace byla neúnosná a věci, které se v těch nemocnicích děly, byly problematické.

* Říkáte, že bývalá ředitelka Vrbovská byla napojena na nějaké lobbistické skupiny. V těchto dnech se ale dostal do redakcí dopis, ve kterých anonymní zaměstnanci ministerstva upozorňují novináře, že někteří vaši poradci jsou také pod vlivem lobbistů a prosazují své zájmy. Jde konkrétně o Filipa Vrubela a Jakuba Krále. Neměl byste si tedy udělat pořádek také u sebe v úřadu?

U mě v úřadu se neděje nic nekalého. Informace z anonymního dopisu, který podle mě vůbec nepsali zaměstnanci ministerstva, se neopírají o nic konkrétního. Pan Vrubel už dávno opustil své působiště ve společnosti Deloitte, které je mu vyčítáno. Pan Král sice svou malou společnost stále má, ta se ale zabývá jen vzděláváním a poradenstvím. Nejde o žádného dodavatele ani výrobce, který by se na něčem přiživil. Nemá ani co ve svůj prospěch ovlivnit. Je to zkrátka expert na oblast zdravotnických prostředků, jakých v této republice není mnoho. Na ministerstvu pracuje za symbolických pět tisíc korun měsíčně. Je tu jen z toho důvodu, že chce něco dobrého dokázat. Nemůže svůj vliv nikterak zneužít.

* Jednou z vašich priorit je eRecept. Lékaři a lékárníci ho kritizují, je podle nich nedodělaný. Chybí třeba lékový záznam pacienta, který by upozorňoval na nežádoucí účinky, které má na svědomí vzájemné působení různých léků. Kdy bude hotový?

Pokud všechno dobře půjde a podaří se rychle změnit zákon, tak příští rok. Zavázali jsme se k tomu, že do vlády půjde novela zákona v květnu.

Pokračování na následující straně

* K čemu všemu bude lékový záznam dobrý?

V první fázi to bude užitečné hlavně pro lékaře – uvidí seznam všech předepsaných léků u konkrétního pacienta. Uvidí ho ale jenom v případě, že mu to pacient dovolí. Pokud někdo sdílení dat zakáže, pak jeho lékový záznam dostupný nebude. Lidé budou mít na to, aby sdílení svých dat odmítli, asi šest měsíců. Mezitím se jim ale samozřejmě budeme snažit vysvětlit přínosy lékového záznamu, které jsou podle nás značné.

* Bude to platit i pro eRecept obecně? Bude moci pacient odmítnout eRecept a požádat o listinný recept?

Ne, s touto možností nepočítáme. Podle zákona je povinnost vždy vystavit elektronický recept, až na výjimky uvedené ve vyhlášce. Zaznamenal jsem sice debaty, ve kterých někteří lidé vyjadřovali obavy ze zneužití svých citlivých dat, ty jsou ale podle mě liché. Z hlediska ochrany dat není rozdíl v tom, jestli lékař vystaví recept listinný, nebo elektronický. Data z listinných receptů jsou dnes taky někde shromažďována – mají je zdravotní pojišťovny. Zneužití těchto dat je teoreticky tedy možné i v tomto případě.

* Když mluvíte o zdravotních pojišťovnách, i tady plánujete změny. Řekl jste, že chcete omezit výsostné postavení VZP a odpolitizovat její správní radu. Co konkrétně to znamená? Kdo bude zasedat v dozorčích orgánech pojišťovny a jak se tam dostane?

Prozatím mám jenom hrubou představu, začali jsme se teprve bavit o věcném záměru. Nová pravidla se budou odvíjet mimo jiné od toho, jak rozhodne Ústavní soud, na který se obrátila skupina senátorů kvůli obsazování orgánů zdravotních pojišťoven. Obecně ale můžu říct, že na chodu zdravotních pojišťoven by se měli začít větší měrou podílet sami pojištěnci. Nahradit by měli dnešní poslance. V dozorčích radách samozřejmě i nadále zůstanou zástupci státu – tedy ministerstva zdravotnictví a financí. Pravidla by měla platit pro všechny pojišťovny stejná.

* Jak budou zástupci pojištěnců do správní rady voleni?

Mohou se konat třeba elektronické volby.

* V minulosti jste řekl i to, že by měli v dozorčích orgánech VZP usednout i zástupci největších zaměstnavatelů. Platí to stále?

Ano, to je stále k debatě. Ostatně v minulosti to tak bylo. Strukturu orgánů změnil až bývalý ministr Rath. Navíc v zákonu o VZP to ustanovení, podle kterého by měli být v orgánech zdravotní pojišťovny zastoupeni i zaměstnavatelé, stále zůstalo.

* Problém je ten, že když se ten zákon psal, nepředpokládalo se, že jednou bude premiérem člověk, který má přímý vliv na jednu z největších firem – tedy Agrofert. A že ministrem zdravotnictví bude člen jeho politické strany. Jak lidi přesvědčíte, že se prostřednictvím Agrofertu nebude Andrej Babiš snažit ovládnout největší pojišťovnu v zemi?

O tom to ale přece vůbec není. To mě vůbec nenapadlo.

* Ale napadne to asi hodně dalších lidí...

Tady se za vším nesmyslně hledá Babiš. Je to takový absurdní stihomam a iracionální představa některých lidí. Ve skutečnosti tím vždycky byly myšleny obyčejné zaměstnanecké svazy. Myšlenka je daná tím, že i zaměstnavatelé platí část zdravotního pojištění za své pojištěnce, takže by měli mít možnost podílet se na správě zdravotních pojišťoven. Debata o tom, jestli to tak ale nakonec bude, ještě povedeme.

* Další věcí, která mě zaujala, je měření kvality péče. Několikrát jste avizoval, že by měly pojišťovny ve svých platbách nemocnicím zohledňovat i kvalitu a dostupnost péče. Kdo bude tuto kvalitu měřit a jak?

Určitou představu už máme, protože dnes už něco takového dělá pan docent Dušek v Ústavu zdravotnických informací a statistiky. Ví například, které nemocnice vykazují větší množství nežádoucích komplikací – například proleženin nebo pádů. Dokáže určit, jaká je v nemocnici úmrtnost. To všechno by se mělo do budoucna hodnotit a promítat do úhrad. Dobré nemocnice si tím přijdou na mnohem lepší peníze. To dnes neplatí, dnes ti dobří motivováni nejsou. Pacienti k nim chtějí a oni na tom prodělávají.

* Dozví se to, která nemocnice je dobrá, i pacient? Budou se data zveřejňovat?

Záleží na tom, která data máte na mysli. Některé údaje by se zveřejňovat neměly. Měly by sloužit jenom jako informace pro nemocnici, že s ní něco není v pořádku a měla by se zlepšit. Jinak by se nám mohlo stát, že by nemocnice začaly některé skutečnosti tajit. Další data se ale zveřejnit mohou – například počty operací a

výkonů. To jsou také důležité údaje – je všeobecně známo, že čím více výkonů zdravotníci provedou, tím větší je jejich erudice v dané oblasti.

* Bude mít měření kvality dopad i na podobu nemocniční sítě? Počítáte s tím, že by mohla některá nemocnice skončit, pokud bude dlouhodobě vycházet špatně?

Je to možné, chceme mít přece kvalitní služby. Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni. Takže nějaké případy, kdy nemocnice zanikne, asi budou.

* Bude to platit i pro ambulance a soukromé lékaře?

Výhledově ano, i když u nemocnic je to měření asi jednodušší.

celý text na denik.cz

Kdo je Adam Vojtěch

* Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

* V letech 2013 až 2014 působil jako právník společnosti MAFRA. V září 2016 jej vláda jmenovala členem správní rady VZP.

* Od prosince 2017 je ministrem zdravotnictví.

„Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni.“

Foto autor| 2x foto: Deník/Dimír Šťastný

Foto popis|

Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 10 titulech:

Berounský deník (*Rozhovor, str. 06*), Boleslavský deník (*Rozhovor, str. 06*), Kladenský deník (*Rozhovor, str. 06*), Kolínský deník (*Rozhovor, str. 06*), Kutnohorský deník (*Rozhovor, str. 06*), Mělnický deník (*Rozhovor, str. 06*), Nymburský deník (*Rozhovor, str. 06*), Pražský deník (*Rozhovor, str. 06*), Příbramský deník (*Rozhovor, str. 06*), Rakovnický deník (*Rozhovor, str. 06*)

Tradiční rodinu v ČR ohrožuje chybějící předškolní péče, říká sociolog

23.2.2018 ona.iDNES.cz str. 00 OnaDnes.cz / Vztahy

pro iDNES.cz, Libuše Konopová

V posledních 15 letech mírně narostl počet lidí, kteří manželství považují za úplně zbytečnou instituci. Ale pořád jich je podle Daniela Prokopa, ředitele výzkumu společnosti MEDIAN a výzkumníka **Fakulty sociálních věd** UK, jen 12 procent. „I většina mladých plánuje svatbu,“ říká.

Více než postoj k manželství se podle něj mění názor, zda spolu mohou dlouhodobě žít nesezdání lidé, zda je člověk v manželství šťastnější a zda je tento formální svazek pro správnou výchovu dětí potřeba.

„To poslední si dnes myslí asi čtvrtina populace, v roce 2003 to bylo ještě okolo poloviny, říká sociolog a dodává, že je zajímavé, že názory na rodinný svazek příliš nesouvisí s vyznáním.“

„Mezi věřícími bere manželství jako předpoklad ke zdárné výchově dětí asi třetina lidí. Vyšší je vliv věku a tím i konzervativních postojů. Ale ten vývoj postojů je tak drastický, že nejde vysvětlit jen populační změnou. Mění se i v rámci věkových skupin. Část lidí, kteří ještě v roce 2003 brali manželství jako nutnost, ho dnes berou jako možnost,“ tvrdí Daniel Prokop.

Opravdu? Čtrnáct let po revoluci u nás ještě někdo bral manželství jako nutnost?

Více než polovina lidí skutečně uváděla, že manželství je nutné pro výchovu dítěte. Ale ony se trochu mění i vnímané významy slov. Před 15 lety bylo manželství asi častěji vnímáno jako synonymum dlouhodobého vztahu. Tohle rovnítko mizí. Na postoji, že je lepší děti vychovávat v dlouhodobém stabilním vztahu, se asi moc nemění.

Daniel Prokop

Dnes už se za normální bere i homosexuální partnerství.

Co považujeme za „normální“, je kulturně a historicky podmíněná věc. Není to tak, že až do 20. století panovala všude morálka viktoriánské Anglie a najednou jsme zvlčili. Homosexuální svazky byly uznávány v antice, Mezopotámii, v některých asijských kulturách či u původních obyvatel Ameriky. Jejich nenormalita souvisí s nástupem monoteistických náboženství a s nimi souvisejících hodnot. Postojové uvolňování přišlo v druhé polovině 20. století, ale do legislativy se registrovaná partnerství dostávají až od 80. let. Zajímavé je, že i v rámci západní kultury jsou ty pohledy dost odlišné. Třeba v religióznější Americe je adopce homosexuály běžně přijímaná věc a podporuje ji okolo dvou třetin lidí, ale manželství lidí stejného pohlaví budí vášně. V Česku je to naopak.

Jak tedy vypadá český postoj?

Češi rozhodně nejsou nějak homofobní. Registrované partnerství gayů podporuje okolo 70 procent populace, u manželství je to těsná většina. U adopce jsou názory roztržštěné, zhruba půl na půl. Vyšší a většinovou podporu má přisvojení dětí partnera. U těch adopcí to myslím není dáno primárně homofobií, ale nejistotou lidí z dopadů na děti.

Vždyť adopce pro ty děti může znamenat záchranu nebo aspoň menší zlo.

Nemusíme spoléhat jen na pocity. V Americe k tomu existuje již dost empirických studií. A drtivá většina z nich ukazuje, že neexistuje negativní vliv na psychologický ani fyzický vývoj dětí, na jejich úspěšnost v životě, sexuální orientaci či životní styl apod. Děti z těchto svazků mají více liberální postoje ke vztahu mužů a žen - což je ale spíše způsobeno liberálností než homosexualitou jejich rodičů. Je ale legitimní otázka, zda vliv výchovy v gay svazku nemůže být negativnější ve společnostech, které to více odsuzují, a dítě tak čelí většímu tlaku okolí.

Co Čechům nejvíc vadí?

Jsou hodně citliví na pocit utlačované majority. Více než polovina lidí si podle našich výzkumů myslí, že menšiny mají v Česku privilegia. Ono to tak často není. Výzkumníci CERGE (Centrum pro ekonomický výzkum a doktorské studium pod Karlovou univerzitou - pozn. redakce) ověřili, že když si na zcela stejný a důvěryhodný životopis dáte romské jméno, tak výrazně klesá šance na pozvání na pracovní pohovor či prohlídku bytu. Jako gay taky nemáte výhody, spíše naopak. Ale akce na podporu minorit jako Prague Pride jsou u nás vnímané trochu úporně.

Čím si to vysvětlujete?

Ten pocit vychází z vnímaného nepoměru pozornosti různým věcem. Možná se málo zabýváme problémy obyčejných lidí, rodin s dětmi, které jsou u nás často relativně chudé. Tyhle věci se s právy gayů nijak nevyklučují. Část politiků ale ví, že takhle kulturně mobilizovat „běžné lidi“ proti minoritám je jednodušší, než řešit jejich problémy.

Co vlastně je a není běžné?

Například registrované partnerství bych nenazval „běžným jevem“. V Česku ho ročně využívá jen asi 230 párů. To je zlomek proti svatbám. Představa, že když něco takového povolíte, tak se otevrou stavidla, je trochu scestná. Osobně si myslím, že porodnost a pozici tradiční rodiny v Česku ohrožuje víc nedostupnost předškolní péče pro nejmladší děti a dalších služeb pro rodiny než svazky gayů. I rodiče ve výzkumech tyhle problémy často zmiňují, zatímco ohledně gayů jsou naopak docela liberální.

Když společnost ovlivňovala katolická církev, sloužilo manželství hlavně ke spojování a udržování majetku. Později, pod vlivem květinové revoluce a hippies, se jeho význam změnil: lidé se brali z romantických pohnutek, z lásky. Jak je tomu dnes?

Existují na to nějaké výzkumy, ale nevím, jestli se to dá nějak zkoumat. Je to prostě kombinace důvodů - lásky, touhy mít děti, nebýt sám, stabilizovat se v životě, ekonomického plánování, dodržování tradic apod. Jejich poměr a vztahy myslím neřeší často ani ti lidé. Takže je to těžké zachytit výzkumem. Ale myslím, že to jsou dlouhodobější trendy než otázka jedné generace.

Vidím paradox: na jedné straně existuje spousta svatebních agentur, zajišťujících svatby na klíč, na druhé straně klesá význam tohoto tradičního svazku. Jak se podle vás všechny ty agentury a svatební veletrhy uживí, když zájem o sňatky ve vyspělých zemích upadá?

Dobrá poznámka. Role manželství podle mě není jen věcí hodnot, ale i toho, nakolik se věci kolem něj staly součástí západní spotřební kultury. Všimněte si, že v Americe je svatba klíčovým prvkem poloviny nejslavnějších sitcomů (od Přátel, přes Will and Grace, po HIMYM, apod.), týká se jí strašná spousta komedií. V české popkultuře to dominantní téma není. Také svatební byznys je v Americe obrovský. Průměrná americká svatba dnes stojí 30 - 35 tisíc dolarů. To je asi osminásobek průměrné měsíční mzdy a každý rok to stoupá. Češi za ni dají v průměru dvojnásobek mzdy. V Americe jsou taky obrovské rozdíly v cenách svateb - ty nejdražší přitom nejsou v konzervativních státech, ale v liberálním New Yorku apod. Prostě není to jen tradiční rituál, ale hlavně rituál, kterým ukazujete nějaký status, životní styl a preference v estetice apod. To ještě myslím v Česku tak nejede.

Jaké jsou v tomto ohledu světové trendy? Liší se nějak americké a evropské od těch asijských? Platí například pravidlo, že čím „chudší“ společnost, tím bude obřad konzervativnější, tradičnější?

Tak jednoduché to není. A myslím, že to nemá cenu řešit celkově, ale spíš v rámci různých civilizačních okruhů. Třeba v USA to tak funguje - nejchudší státy Ameriky jsou zároveň ty nejkonzervativnější. Korelace je tam obrovská. Je zajímavé, že v těch státech s nižší vzdělaností obyvatel, registrujeme, že společnost drží víc při sobě, je méně roztržštěná, obvykle také moc nevydělává na globálních trendech, je založena na tradičních formách ekonomiky a také hodnotově se víc upírá k minulosti. Zato třeba v muslimském světě si tou korelací tradičnosti a bohatosti nejsem jist. HDP na hlavu je v konzervativní Saúdské Arábii asi čtyřikrát vyšší než v relativně liberálním Tunisku. A i v Evropě je to složitější.

Vidíte nějakou souvislost mezi nechutí uzavírat manželství a rozvodovostí?

Rozvodovost na změny postojů k manželství asi svádět nelze. To bychom viděli v posledních 15 letech masivní nárůst rozvodů. Tak tomu ovšem není. Vrchol rozvodovosti byl v ekonomické krizi okolo roku 2010, od té doby klesá a dnes se blíží hodnotám ze začátku tisíciletí, kdy byl přístup k manželství ještě o něco konzervativnější.

Co má tedy vliv na rozvodovost?

Podle mne sehrává důležitou roli i ekonomika. Předlužení, finanční tlak a špatné a nestabilní bydlení mají na rodiny dost negativní vliv a v ekonomické krizi si vyžádaly svou daň. Okolo roku 2010 za vrcholem rozvodovosti stál i ekonomický tlak na chudší domácnosti méně vzdělaných rodičů - jejich rozvodovost byla tehdy vyšší. Také počet dětí narozených mimo manželství je nejvyšší v Ústeckém a Karlovarském kraji, které kombinují nízkou religiozitu a nejvyšší chudobu v Česku. Mimo manželství se narodí přes 60 procent dětí a v liberální bohatší Praze jen okolo 40 procent.

A co rostoucí nezávislost ženy? Nehraje i tento faktor nějakou roli v trendu nevstupovat do oficiálního svazku?

Já se těmi genderovými otázkami moc nezabývám a nemám na ně vyhraněné názory. Zajímám se spíše o socioekonomické stránky tohoto problému. Což je třeba nízká porodnost a vymírání. V liberální Skandinávii a Francii je dnes výrazně vyšší porodnost než v konzervativních státech jako Itálie, Španělsko, Řecko či Polsko. Což je trochu překvapující, když odevšud slyšíme, jak liberalizace genderových vztahů zabije naši společnost apod. Částečně za to možná může migrace a demografické vlny, ale rozdíl je podle sociologů také v tom, že v konzervativních státech musí partneři přijmout s narozením dítěte spousta norem a životních změn - manželství, konzervativní rodinné normy a uspořádání, přerušení kariér, apod. A kvůli tomu spousta lidí to rozhodnutí odkládá. Ve Skandinávii mají dostupnou předškolní výchovu a služby pro rodiče a lepší možnosti zkrácených úvazků - děti mohou mít jak rodiče, kteří chtějí zůstat doma, tak ty, co chtějí nebo potřebují pracovat. Ve Skandinávii a Francii se taky jako u nás rodí více dětí mimo manželství než v tradičních společnostech, ačkoli se třeba lidé ožení až po jejich narození.

Jak vypadá srovnání situace v ČR se západními sousedy?

Česko je tak napůl cesty. Nejsme tak tradiční, ale máme málo dostupnou předškolní výchovu pro děti do tří let a obrovsky zdaněné zkrácené úvazky. Osobně se bojím, že když půjdeme tou cestou obrany tradičních hodnot

a omezení předškolní výchovy, což jsme teď viděli v Senátu při snaze o zrušení garance místa ve školkách pro děti mezi dvěma a třemi lety, tak to dilema práce versus děti zbytečně posilujeme. Část partnerů, kteří by chtěli sladit rodinný i pracovní život, si nemohou dovolit soukromé školky za desítky tisíc a budou potomky odkládat. Lze přece zdůrazňovat důležitost rodiny a péče o děti, ale umožnit lidem možnost volby a sladění více hodnot v životě. Nehledě samozřejmě na tristní ekonomickou situaci samoživitelek v Česku, která je taky zčásti vinou malé dostupnosti těchto služeb.

Jaký vývoj manželství vy osobně předpovídáte?

V poslední době se nám roztrhl pytel s negativními předpověďmi, jak se společnost rozkládá a podobně. Fíglem těchto černých predikcí je, že za správnou vás vynášejí do nebes a falešně se zapomenou. Jako když předvídáte déšť a ono neprší. Proto to mají apokalyptikové vždycky jednodušší. Já to nutně tragicky nevidím. Ukazuje to příklad Skandinávie, ale i to, že rozvodovost je dnes na úrovni roku 2003, ačkoli jsme liberálnější.

Myslíte, že c o se týče hodnot i sociální vyspělosti, Skandinávii - ideál prezidenta Zemana - jednou dohoníme?

On to taky není ráj na zemi. Ve Švédsku je vysoká nezaměstnanost mladých. Dánsko má poměrně neekologickou ekonomiku. V některých z těch států je relativně vysoká míra depresí. A ne vše ze sociálního a ekonomického systému je přenositelné. Ale některé ponaučení v sociální politice vůči rodinám bychom si mohli vzít. Česko vybírá docela dost daní, ale do předškolní výchovy investuje takřka nejméně v OECD (Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj sdružující 35 demokratických zemí - pozn. redakce).

Kdybyste měl dceru „na vdávání“, chtěl byste, aby se před založením rodiny vdala, nebo to považujete za přežitek?

Nad tím jsem se ještě nezamýšlel. Myslím, že hlavní věc, kterou v tomhle může člověk udělat, je ukázat dětem vlastní manželství v pozitivním světle. InsertSingleVideo

Rozstřel speciál, rozhovor se sociologem Danielem Prokopem.

URL| https://ona.idnes.cz/daniel-prokop-manzelstvi-rodina-dod-vztahy-sex.aspx?c=A180213_115548_vztahy-sex_jup

Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet

23.2.2018 Písecký deník str. 06 Rozhovor
VERONIKA RODRIGUEZ

Ministr zdravotnictví ADAM VOJTĚCH řekl Deníku:

Jsem sice ministr v demisi, to ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic, řekl šéf resortu zdravotnictví Adam Vojtěch (ANO). Pokud v úřadu vydrží, plánuje velké změny: v pojišťovnách už nebudou sedět politici a nemocnice dostanou peníze podle toho, jak kvalitně léčí.

* Resort zdravotnictví vedete teprve dva měsíce a už jste vzbudil pořádný rozruch. Ve funkcích skončili čtyři lidé, z toho dva ředitelé velkých státních nemocnic. Proč?

Protože se ke mně dostaly informace, které jsem nemohl přehlížet.

* Jaké?

V případě bývalého ředitele ostravské fakultní nemocnice Svatopluka Němečka šlo o naprosté manažerské selhání a zanedbání řízení nemocnice. Fakultní nemocnice má být špičkové zařízení, které pracuje pro celý region, přitom tam řada důležitých oborů nebyla. Pan Němeček je nechal zaniknout. Chyběla tam třeba imunologie, revmatologie nebo alergologie. Na chirurgické klinice se snížil počet operací, nemocnice kvalitativně upadala. Zřejmě to bylo tím, že se pan ředitel nemocnici moc nevěnoval a místo toho si chodil dělat o kus dál nějaký melouch do bohumínské nemocnice. Do toho stále běží policejní vyšetřování kauzy CyberKnife a řadu pochybení zjistila i kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu. Z mého pohledu bylo načase udělat změnu a přepřáhnout.

* Co rozhodlo o odvolání Andrey Vrbovské z Bulovky?

To bohužel nemohu říci. Jedná se o informace, které jsou v režimu utajení. Porušil bych zákon.

* Takže důvody, které vedly k odvolání paní Vrbovské, vyšetřuje policie? To je ten důvod, proč o tom nesmíte mluvit?

Opravdu nic potvrdit nemohu. Obecně mohu jen říct, že se bývalá paní ředitelka věnovala i jiným oblastem než jen řízení nemocnice. Mělo to spojitost s lobbistickými skupinami ve zdravotnictví. Ona těmto skupinám pomáhala, což je nestandardní. Ředitelé nemocnic by měli být nejenom profesně zdatní, ale také morálně bezúhonní. A já jsem měl u paní Vrbovské o druhé jmenované vlastnosti pochybnost.

* Řada lidí ale vaše rozhodnutí kritizovala. Například ústavní právník Jan Kysela řekl, že ministr v demisi by neměl činit žádné významné změny.

Ano, jsem ministr v demisi. To ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic. Navíc odvolání dvou ředitelů nemocnic, když pod ministerstvem zdravotnictví působí kolem sedmdesáti přímo řízených organizací, není až tak velký zásah. Samozřejmě bych neměl dělat žádné systémové změny a taky je nedělám. V tomto případě jsem ale bytostně přesvědčen o tom, že moje rozhodnutí bylo správné. Situace byla neúnosná a věci, které se v těch nemocnicích děly, byly problematické.

* Říkáte, že bývalá ředitelka Vrbovská byla napojena na nějaké lobbistické skupiny. V těchto dnech se ale dostal do redakcí dopis, ve kterých anonymní zaměstnanci ministerstva upozorňují novináře, že někteří vaši poradci jsou také pod vlivem lobbistů a prosazují své zájmy. Jde konkrétně o Filipa Vrubela a Jakuba Krále. Neměl byste si tedy udělat pořádek také u sebe v úřadu?

U mě v úřadu se neděje nic nekalého. Informace z anonymního dopisu, který podle mě vůbec nepsali zaměstnanci ministerstva, se neopírají o nic konkrétního. Pan Vrbel už dávno opustil své působiště ve společnosti Deloitte, které je mu vyčítáno. Pan Král sice svou malou společnost stále má, ta se ale zabývá jen vzděláváním a poradenstvím. Nejde o žádného dodavatele ani výrobce, který by se na něčem přiživil. Nemá ani co ve svůj prospěch ovlivnit. Je to zkrátka expert na oblast zdravotnických prostředků, jakých v této republice není mnoho. Na ministerstvu pracuje za symbolických pět tisíc korun měsíčně. Je tu jen z toho důvodu, že chce něco dobrého dokázat. Nemůže svůj vliv nikterak zneužít.

* Jednou z vašich priorit je eRecept. Lékaři a lékárníci ho kritizují, je podle nich nedodělaný. Chybí třeba lékový záznam pacienta, který by upozorňoval na nežádoucí účinky, které má na svědomí vzájemné působení různých léků. Kdy bude hotový?

Pokud všechno dobře půjde a podaří se rychle změnit zákon, tak příští rok. Zavázali jsme se k tomu, že do vlády půjde novela zákona v květnu.

Pokračování na následující straně

* K čemu všemu bude lékový záznam dobrý?

V první fázi to bude užitečné hlavně pro lékaře – uvidí seznam všech předepsaných léků u konkrétního pacienta. Uvidí ho ale jenom v případě, že mu to pacient dovolí. Pokud někdo sdílení dat zakáže, pak jeho lékový záznam dostupný nebude. Lidé budou mít na to, aby sdílení svých dat odmítli, asi šest měsíců. Mezitím se jim ale samozřejmě budeme snažit vysvětlit přínosy lékového záznamu, které jsou podle nás značné.

* Bude to platit i pro eRecept obecně? Bude moci pacient odmítnout eRecept a požádat o listinný recept?

Ne, s touto možností nepočítáme. Podle zákona je povinnost vždy vystavit elektronický recept, až na výjimky uvedené ve vyhlášce. Zaznamenal jsem sice debaty, ve kterých někteří lidé vyjadřovali obavy ze zneužití svých citlivých dat, ty jsou ale podle mě liché. Z hlediska ochrany dat není rozdíl v tom, jestli lékař vystaví recept listinný, nebo elektronický. Data z listinných receptů jsou dnes taky někde shromažďována – mají je zdravotní pojišťovny. Zneužití těchto dat je teoreticky tedy možné i v tomto případě.

* Když mluvíte o zdravotních pojišťovnách, i tady plánujete změny. Řekl jste, že chcete omezit výsostné postavení VZP a odpolitizovat její správní radu. Co konkrétně to znamená? Kdo bude zasedat v dozorčích orgánech pojišťovny a jak se tam dostane?

Prozatím mám jenom hrubou představu, začali jsme se teprve bavit o věcném záměru. Nová pravidla se budou odvíjet mimo jiné od toho, jak rozhodne Ústavní soud, na který se obrátila skupina senátorů kvůli obsazování orgánů zdravotních pojišťoven. Obecně ale můžu říct, že na chodu zdravotních pojišťoven by se měli začít větší měrou podílet sami pojištěnci. Nahradit by měli dnešní poslance. V dozorčích radách samozřejmě i nadále zůstanou zástupci státu – tedy ministerstva zdravotnictví a financí. Pravidla by měla platit pro všechny pojišťovny stejná.

* Jak budou zástupci pojištěnců do správní rady voleni?

Mohou se konat třeba elektronické volby.

* V minulosti jste řekl i to, že by měli v dozorčích orgánech VZP usednout i zástupci největších zaměstnavatelů. Platí to stále?

Ano, to je stále k debatě. Ostatně v minulosti to tak bylo. Strukturu orgánů změnil až bývalý ministr Rath. Navíc v zákonu o VZP to ustanovení, podle kterého by měli být v orgánech zdravotní pojišťovny zastoupeni i zaměstnavatelé, stále zůstalo.

* Problém je ten, že když se ten zákon psal, nepředpokládalo se, že jednou bude premiérem člověk, který má přímý vliv na jednu z největších firem – tedy Agrofert. A že ministrem zdravotnictví bude člen jeho politické strany. Jak lidi přesvědčíte, že se prostřednictvím Agrofertu nebude Andrej Babiš snažit ovládnout největší pojišťovnu v zemi?

O tom to ale přece vůbec není. To mě vůbec nenapadlo.

* Ale napadne to asi hodně dalších lidí...

Tady se za vším nesmyslně hledá Babiš. Je to takový absurdní stihomam a iracionální představa některých lidí. Ve skutečnosti tím vždycky byly myšleny obyčejné zaměstnanecké svazy. Myšlenka je daná tím, že i zaměstnavatelé platí část zdravotního pojištění za své pojištěnce, takže by měli mít možnost podílet se na správě zdravotních pojišťoven. Debata o tom, jestli to tak ale nakonec bude, ještě povedeme.

* Další věcí, která mě zaujala, je měření kvality péče. Několikrát jste avizoval, že by měly pojišťovny ve svých platbách nemocnicím zohledňovat i kvalitu a dostupnost péče. Kdo bude tuto kvalitu měřit a jak?

Určitou představu už máme, protože dnes už něco takového dělá pan docent Dušek v Ústavu zdravotnických informací a statistiky. Ví například, které nemocnice vykazují větší množství nežádoucích komplikací – například proleženin nebo pádů. Dokáže určit, jaká je v nemocnici úmrtnost. To všechno by se mělo do budoucna hodnotit a promítat do úhrad. Dobré nemocnice si tím přijdou na mnohem lepší peníze. To dnes neplatí, dnes ti dobří motivováni nejsou. Pacienti k nim chtějí a oni na tom prodělávají.

* Dozví se to, která nemocnice je dobrá, i pacient? Budou se data zveřejňovat?

Záleží na tom, která data máte na mysli. Některé údaje by se zveřejňovat neměly. Měly by sloužit jenom jako informace pro nemocnici, že s ní něco není v pořádku a měla by se zlepšit. Jinak by se nám mohlo stát, že by nemocnice začaly některé skutečnosti tajit. Další data se ale zveřejnit mohou – například počty operací a výkonů. To jsou také důležité údaje – je všeobecně známo, že čím více výkonů zdravotníci provedou, tím větší je jejich erudice v dané oblasti.

* Bude mít měření kvality dopad i na podobu nemocniční sítě? Počítáte s tím, že by mohla některá nemocnice skončit, pokud bude dlouhodobě vycházet špatně?

Je to možné, chceme mít přece kvalitní služby. Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni. Takže nějaké případy, kdy nemocnice zanikne, asi budou.

* Bude to platit i pro ambulance a soukromé lékaře?

Výhledově ano, i když u nemocnic je to měření asi jednodušší.

„Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni.“

celý text na denik.cz Kdo je Adam Vojtěch m Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. m V letech 2013 až 2014 působil jako právník společnosti MAFRA. V září 2016 jej vláda jmenovala členem správní rady VZP. m Od prosince 2017 je ministrem zdravotnictví.

Foto autor| 2x foto: Deník/Dimír Šťastný
Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 33 titulech:

Českobudějovický deník (*Rozhovor, str. 06*), Českokrumlovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Českolipský deník (*Rozhovor, str. 06*), Děčínský deník (*Rozhovor, str. 06*), Domažlický deník (*Rozhovor, str. 06*), Hradecký deník (*Rozhovor, str. 06*), Chebský deník (*Rozhovor, str. 06*), Chomutovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Chrudimský deník (*Rozhovor, str. 06*), Jablonecký deník (*Rozhovor, str. 06*), Jičínský deník (*Rozhovor, str. 06*), Jindřichohradecký deník (*Rozhovor, str. 06*), Karlovarský deník (*Rozhovor, str. 06*), Klatovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Krkonošský deník (*Rozhovor, str. 06*), Liberecký deník (*Rozhovor, str. 06*), Litoměřický deník (*Rozhovor, str. 06*), Mostecký deník (*Rozhovor, str. 06*), Náchodský deník (*Rozhovor, str. 06*), Orlický deník (*Rozhovor, str. 06*), Pardubický deník (*Rozhovor, str. 06*), Plzeňský deník (*Rozhovor, str. 06*), Prachatický deník (*Rozhovor, str. 06*), Rokycanský deník (*Rozhovor, str. 06*), Rychnovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Sokolovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Strakonický deník (*Rozhovor, str. 06*), Svitavský deník (*Rozhovor, str. 06*), Táborský deník (*Rozhovor, str. 06*), Tachovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Teplický deník (*Rozhovor, str. 06*), Ústecký deník (*Rozhovor, str. 06*), Žatecký a lounský deník (*Rozhovor, str. 06*)

Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet

23.2.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 06 Rozhovor/Kultura
VERONIKA RODRIGUEZ

Ministr zdravotnictví ADAM VOJTĚCH řekl Deníku:

Jsem sice ministr v demisi, to ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic, řekl šéf resortu zdravotnictví Adam Vojtěch (ANO). Pokud v úřadu vydrží, plánuje velké změny: v pojišťovnách už nebudou sedět politici a nemocnice dostanou peníze podle toho, jak kvalitně léčí.

* Resort zdravotnictví vedete teprve dva měsíce a už jste vzbudil pořádný rozruch. Ve funkcích skončili čtyři lidé, z toho dva ředitelé velkých státních nemocnic. Proč?

Protože se ke mně dostaly informace, které jsem nemohl přehlížet.

* Jaké?

V případě bývalého ředitele ostravské fakultní nemocnice Svatopluka Němečka šlo o naprosté manažerské selhání a zanedbání řízení nemocnice. Fakultní nemocnice má být špičkové zařízení, které pracuje pro celý region, přitom tam řada důležitých oborů nebyla. Pan Němeček je nechal zaniknout. Chyběla tam třeba imunologie, revmatologie nebo alergologie. Na chirurgické klinice se snížil počet operací, nemocnice kvalitativně upadala. Zřejmě to bylo tím, že se pan ředitel nemocnici moc nevěnoval a místo toho si chodil dělat o kus dál

nějaký melouch do Bohumínské nemocnice. Do toho stále běží policejní vyšetřování kauzy CyberKnife a řadu pochybení zjistila i kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu. Z mého pohledu bylo načase udělat změnu a přepřáhnout.

* Co rozhodlo o odvolání Andrey Vrbovské z Bulovky?

To bohužel nemohu říci. Jedná se o informace, které jsou v režimu utajení. Porušil bych zákon.

* Takže důvody, které vedly k odvolání paní Vrbovské, vyšetřuje policie? To je ten důvod, proč o tom nesmíte mluvit?

Opravdu nic potvrdit nemohu. Obecně mohu jen říct, že se bývalá paní ředitelka věnovala i jiným oblastem než jen řízení nemocnice. Mělo to spojitost s lobbistickými skupinami ve zdravotnictví. Ona těmto skupinám pomáhala, což je nestandardní. Ředitelé nemocnic by měli být nejenom profesně zdatní, ale i morálně bezúhonní. A já jsem měl u paní Vrbovské o druhé jmenované vlastnosti pochybnost.

* Řada lidí ale vaše rozhodnutí kritizovala. Například ústavní právník Jan Kysela řekl, že ministr v demisi by neměl činit žádné významné změny.

Ano, jsem ministr v demisi. To ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic. Navíc odvolání dvou ředitelů nemocnic, když pod ministerstvem zdravotnictví působí kolem sedmdesáti přímo řízených organizací, není až tak velký zásah. Samozřejmě bych neměl dělat žádné systémové změny a taky je nedělám. V tomto případě jsem ale bytostně přesvědčen o tom, že moje rozhodnutí bylo správné. Situace byla neúnosná a věci, které se v těch nemocnicích děly, byly problematické.

* Říkáte, že bývalá ředitelka Vrbovská byla napojena na nějaké lobbistické skupiny. V těchto dnech se ale dostal do redakcí dopis, ve kterých anonymní zaměstnanci ministerstva upozorňují novináře, že někteří vaši poradci jsou také pod vlivem lobbistů a prosazují své zájmy. Jde konkrétně o Filipa Vrubela a Jakuba Krále. Neměl byste si tedy udělat pořádek také u sebe v úřadu?

U mě v úřadu se neděje nic nekalého. Informace z anonymního dopisu, který podle mě vůbec nepsali zaměstnanci ministerstva, se neopírají o nic konkrétního. Pan Vrubel už dávno opustil své působiště ve společnosti Deloitte, které je mu vyčítáno. Pan Král sice svou malou společnost stále má, ta se ale zabývá jen vzděláváním a poradenstvím. Nejde o žádného dodavatele ani výrobce, který by se na něčem přiživil. Nemá ani co ve svůj prospěch ovlivnit. Je to zkrátka expert na oblast zdravotnických prostředků, jakých v této republice není mnoho. Na ministerstvu pracuje za symbolických pět tisíc korun měsíčně. Je tu jen z toho důvodu, že chce něco dobrého dokázat. Nemůže svůj vliv nikterak zneužít.

* Jednou z vašich priorit je eRecept. Lékaři a lékárníci ho kritizují, je podle nich nedodělaný. Chybí třeba lékový záznam pacienta, který by upozorňoval na nežádoucí účinky, které má na svědomí vzájemné působení různých léků. Kdy bude hotový?

Pokud všechno dobře půjde a podaří se rychle změnit zákon, tak příští rok. Zavázali jsme se k tomu, že do vlády půjde novela zákona v květnu.

Pokračování na následující straně

* K čemu všemu bude lékový záznam dobrý?

V první fázi to bude užitečné hlavně pro lékaře – uvidí seznam všech předepsaných léků u konkrétního pacienta. Uvidí ho ale jenom v případě, že mu to pacient dovolí. Pokud někdo sdílení dat zakáže, pak jeho lékový záznam dostupný nebude. Lidé budou mít na to, aby sdílení svých dat odmítli, asi šest měsíců. Mezitím se jim ale samozřejmě budeme snažit vysvětlit přínosy lékového záznamu, které jsou podle nás značné.

* Bude to platit i pro eRecept obecně? Bude moci pacient odmítnout eRecept a požádat o listinný recept?

Ne, s touto možností nepočítáme. Podle zákona je povinnost vždy vystavit elektronický recept, až na výjimky uvedené ve vyhlášce. Zaznamenal jsem sice debaty, ve kterých někteří lidé vyjadřovali obavy ze

zneužití svých citlivých dat, ty jsou ale podle mě liché. Z hlediska ochrany dat není rozdíl v tom, jestli lékař vystaví recept listinný, nebo elektronický. Data z listinných receptů jsou dnes taky někde shromažďována – mají je zdravotní pojišťovny. Zneužití těchto dat je teoreticky tedy možné i v tomto případě.

* Když mluvíte o zdravotních pojišťovnách, i tady plánujete změny. Řekl jste, že chcete omezit výsostné postavení VZP a odpolitizovat její správní radu. Co konkrétně to znamená? Kdo bude zasedat v dozorčích orgánech pojišťovny a jak se tam dostane?

Prozatím mám jenom hrubou představu, začali jsme se teprve bavit o věcném záměru. Nová pravidla se budou odvíjet mimo jiné od toho, jak rozhodne Ústavní soud, na který se obrátila skupina senátorů kvůli obsazování orgánů zdravotních pojišťoven. Obecně ale můžu říct, že na chodu zdravotních pojišťoven by se měli začít větší měrou podílet sami pojištěnci. Nahradit by měli dnešní poslance. V dozorčích radách samozřejmě i nadále zůstanou zástupci státu – tedy ministerstva zdravotnictví a financí. Pravidla by měla platit pro všechny pojišťovny stejná.

* Jak budou zástupci pojištěnců do správní rady voleni?

Mohou se konat třeba elektronické volby.

* V minulosti jste řekl i to, že by měli v dozorčích orgánech VZP usednout i zástupci největších zaměstnavatelů. Platí to stále?

Ano, to je stále k debatě. Ostatně v minulosti to tak bylo. Strukturu orgánů změnil až bývalý ministr Rath. Navíc v zákonu o VZP to ustanovení, podle kterého by měli být v orgánech zdravotní pojišťovny zastoupeni i zaměstnavatelé, stále zůstalo.

* Problém je ten, že když se ten zákon psal, nepředpokládalo se, že jednou bude premiérem člověk, který má přímý vliv na jednu z největších firem – tedy Agrofert. A že ministrem zdravotnictví bude člen jeho politické strany. Jak lidi přesvědčíte, že se prostřednictvím Agrofertu nebude Andrej Babiš snažit ovládnout největší pojišťovnu v zemi?

O tom to ale přece vůbec není. To mě vůbec nenapadlo.

* Ale napadne to asi hodně dalších lidí...

Tady se za vším nesmyslně hledá Babiš. Je to takový absurdní stihomam a iracionální představa některých lidí. Ve skutečnosti tím vždycky byly myšleny obyčejné zaměstnanecké svazy. Myšlenka je daná tím, že i zaměstnavatelé platí část zdravotního pojištění za své pojištěnce, takže by měli mít možnost podílet se na správě zdravotních pojišťoven. Debata o tom, jestli to tak ale nakonec bude, ještě povedeme.

* Další věcí, která mě zaujala, je měření kvality péče. Několikrát jste avizoval, že by měly pojišťovny ve svých platbách nemocnicím zohledňovat i kvalitu a dostupnost péče. Kdo bude tuto kvalitu měřit a jak?

Určitou představu už máme, protože dnes už něco takového dělá pan docent Dušek v Ústavu zdravotnických informací a statistiky. Ví například, které nemocnice vykazují větší množství nežádoucích komplikací – například proleženin nebo pádů. Dokáže určit, jaká je v nemocnici úmrtnost. To všechno by se mělo do budoucna hodnotit a promítat do úhrad. Dobré nemocnice si tím přijdou na mnohem lepší peníze. To dnes neplatí, dnes ti dobří motivováni nejsou. Pacienti k nim chtějí a oni na tom prodělávají.

* Dozví se to, která nemocnice je dobrá, i pacient? Budou se data zveřejňovat?

Záleží na tom, která data máte na mysli. Některé údaje by se zveřejňovat neměly. Měly by sloužit jenom jako informace pro nemocnici, že s ní něco není v pořádku a měla by se zlepšit. Jinak by se nám mohlo stát, že by nemocnice začaly některé skutečnosti tajit. Další data se ale zveřejnit mohou – například počty operací a výkonů. To jsou také důležité údaje – je všeobecně známo, že čím více výkonů zdravotníci provedou, tím větší je jejich erudice v dané oblasti.

* Bude mít měření kvality dopad i na podobu nemocniční sítě? Počítáte s tím, že by mohla některá nemocnice skončit, pokud bude dlouhodobě vycházet špatně?

Je to možné, chceme mít přece kvalitní služby. Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni. Takže nějaké případy, kdy nemocnice zanikne, asi budou.

* Bude to platit i pro ambulance a soukromé lékaře?

Výhledově ano, i když u nemocnic je to měření asi jednodušší.

Kdo je Adam Vojtěch m Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. m V letech 2013 až 2014 působil jako právník společnosti MAFRA. V září 2016 jej vláda jmenovala členem správní rady VZP. m Od prosince 2017 je ministrem zdravotnictví.

„Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni.“

celý text na denik.cz

Foto autor | 2x foto: Deník/Dimír Šťastný
Region | Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Bruntálský a krnovský deník (*Rozhovor/Kultura, str. 06*), Karvinský a havířovský deník (*Rozhovor/Kultura, str. 06*), Moravskoslezský deník (*Rozhovor/Kultura, str. 06*), Novojičínský deník (*Rozhovor/Kultura, str. 06*), Opavský a hlavičský deník (*Rozhovor/Kultura, str. 06*)

Jsem v demisi. Ale nebudu jen přihlížet

23.2.2018 Prostějovský deník str. 06 Rozhovor

VERONIKA RODRIGUEZ

Ministr zdravotnictví ADAM VOJTĚCH řekl Deníku:

Jsem sice ministr v demisi, to ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic, řekl šéf resortu zdravotnictví Adam Vojtěch (ANO). Pokud v úřadu vydrží, plánuje velké změny: v pojišťovnách už nebudou sedět politici a nemocnice dostanou peníze podle toho, jak kvalitně léčí.

* Resort zdravotnictví vedete teprve dva měsíce a už jste vzbudil pořádný rozruch. Ve funkcích skončili čtyři lidé, z toho dva ředitelé velkých státních nemocnic. Proč?

Protože se ke mně dostaly informace, které jsem nemohl přehlížet.

* Jaké?

V případě bývalého ředitele ostravské fakultní nemocnice Svatopluka Němečka šlo o naprosté manažerské selhání a zanedbání řízení nemocnice. Fakultní nemocnice má být špičkové zařízení, které pracuje pro celý region, přitom tam řada důležitých oborů nebyla. Pan Němeček je nechal zaniknout. Chyběla tam třeba imunologie, revmatologie nebo alergologie. Na chirurgické klinice se snížil počet operací, nemocnice kvalitativně upadala. Zřejmě to bylo tím, že se pan ředitel nemocnici moc nevěnoval a místo toho si chodil dělat o kus dál nějaký melouch do bohumínské nemocnice. Do toho stále běží policejní vyšetřování kauzy CyberKnife a řadu pochybení zjistila i kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu. Z mého pohledu bylo načase udělat změnu a přepřáhnout.

* Co rozhodlo o odvolání Andrey Vrbovské z Bulovky?

To bohužel nemohu říci. Jedná se o informace, které jsou v režimu utajení. Porušil bych zákon.

* Takže důvody, které vedly k odvolání paní Vrbovské, vyšetřuje policie? To je ten důvod, proč o tom nesmíte mluvit?

Opravdu nic potvrdit nemohu. Obecně mohu jen říct, že se bývalá paní ředitelka věnovala i jiným oblastem než jen řízení nemocnice. Mělo to spojitost s lobbistickými skupinami ve zdravotnictví. Ona těmto skupinám pomáhala, což je nestandardní. Ředitelé nemocnic by měli být nejenom profesně zdatní, ale i morálně bezúhonní. A já jsem měl u paní Vrbovské o druhé jmenované vlastnosti pochybnost.

* Řada lidí ale vaše rozhodnutí kritizovala. Například ústavní právník Jan Kysela řekl, že ministr v demisi by neměl činit žádné významné změny.

Ano, jsem ministr v demisi. To ale neznamená, že budu všemu jen přihlížet a nedělat nic. Navíc odvolání dvou ředitelů nemocnic, když pod ministerstvem zdravotnictví působí kolem sedmdesáti přímo řízených organizací, není až tak velký zásah. Samozřejmě bych neměl dělat žádné systémové změny a taky je nedělám. V tomto případě jsem ale bytostně přesvědčen o tom, že moje rozhodnutí bylo správné. Situace byla neúnosná a věci, které se v těch nemocnicích děly, byly problematické.

* Říkáte, že bývalá ředitelka Vrbovská byla napojena na nějaké lobbistické skupiny. V těchto dnech se ale dostal do redakcí dopis, ve kterých anonymní zaměstnanci ministerstva upozorňují novináře, že někteří vaši poradci jsou také pod vlivem lobbistů a prosazují své zájmy. Jde konkrétně o Filipa Vrubela a Jakuba Krále. Neměl byste si tedy udělat pořádek také u sebe v úřadu?

U mě v úřadu se neděje nic nekalého. Informace z anonymního dopisu, který podle mě vůbec nepsali zaměstnanci ministerstva, se neopírají o nic konkrétního. Pan Vrubel už dávno opustil své působiště ve společnosti Deloitte, které je mu vyčítáno. Pan Král sice svou malou společnost stále má, ta se ale zabývá jen vzděláváním a poradenstvím. Nejde o žádného dodavatele ani výrobce, který by se na něčem přiživil. Nemá ani co ve svůj prospěch ovlivnit. Je to zkrátka expert na oblast zdravotnických prostředků, jakých v této republice není mnoho. Na ministerstvu pracuje za symbolických pět tisíc korun měsíčně. Je tu jen z toho důvodu, že chce něco dobrého dokázat. Nemůže svůj vliv nikterak zneužít.

* Jednou z vašich priorit je eRecept. Lékaři a lékárníci ho kritizují, je podle nich nedodělaný. Chybí třeba lékový záznam pacienta, který by upozorňoval na nežádoucí účinky, které má na svědomí vzájemné působení různých léků. Kdy bude hotový?

Pokud všechno dobře půjde a podaří se rychle změnit zákon, tak příští rok. Zavázali jsme se k tomu, že do vlády půjde novela zákona v květnu.

Pokračování na následující straně

ROZHOVOR

* K čemu všemu bude lékový záznam dobrý?

V první fázi to bude užitečné hlavně pro lékaře – uvidí seznam všech předepsaných léků u konkrétního pacienta. Uvidí ho ale jenom v případě, že mu to pacient dovolí. Pokud někdo sdílení dat zakáže, pak jeho lékový záznam dostupný nebude. Lidé budou mít na to, aby sdílení svých dat odmítli, asi šest měsíců. Mezitím se jim ale samozřejmě budeme snažit vysvětlit přínosy lékového záznamu, které jsou podle nás značné.

* Bude to platit i pro eRecept obecně? Bude moci pacient odmítnout eRecept a požádat o listinný recept?

Ne, s touto možností nepočítáme. Podle zákona je povinnost vždy vystavit elektronický recept, až na výjimky uvedené ve vyhlášce. Zaznamenal jsem sice debaty, ve kterých někteří lidé vyjadřovali obavy ze zneužití svých citlivých dat, ty jsou ale podle mě liché. Z hlediska ochrany dat není rozdíl v tom, jestli lékař

vystaví recept listinný, nebo elektronický. Data z listinných receptů jsou dnes taky někde shromažďována – mají je zdravotní pojišťovny. Zneužití těchto dat je teoreticky tedy možné i v tomto případě.

* Když mluvíte o zdravotních pojišťovnách, i tady plánujete změny. Řekl jste, že chcete omezit výsostné postavení VZP a odpolitizovat její správní radu. Co konkrétně to znamená? Kdo bude zasedat v dozorčích orgánech pojišťovny a jak se tam dostane?

Prozatím mám jenom hrubou představu, začali jsme se teprve bavit o věcném záměru. Nová pravidla se budou odvíjet mimo jiné od toho, jak rozhodne Ústavní soud, na který se obrátila skupina senátorů kvůli obsazování orgánů zdravotních pojišťoven. Obecně ale můžu říct, že na chodu zdravotních pojišťoven by se měli začít větší měrou podílet sami pojištěnci. Nahradit by měli dnešní poslance. V dozorčích radách samozřejmě i nadále zůstanou zástupci státu – tedy ministerstva zdravotnictví a financí. Pravidla by měla platit pro všechny pojišťovny stejná.

* Jak budou zástupci pojištěnců do správní rady voleni?

Mohou se konat třeba elektronické volby.

* V minulosti jste řekl i to, že by měli v dozorčích orgánech VZP usednout i zástupci největších zaměstnavatelů. Platí to stále?

Ano, to je stále k debatě. Ostatně v minulosti to tak bylo. Strukturu orgánů změnil až bývalý ministr Rath. Navíc v zákonu o VZP to ustanovení, podle kterého by měli být v orgánech zdravotní pojišťovny zastoupeni i zaměstnavatelé, stále zůstalo.

* Problém je ten, že když se ten zákon psal, nepředpokládalo se, že jednou bude premiérem člověk, který má přímý vliv na jednu z největších firem – tedy Agrofert. A že ministrem zdravotnictví bude člen jeho politické strany. Jak lidi přesvědčíte, že se prostřednictvím Agrofertu nebude Andrej Babiš snažit ovládnout největší pojišťovnu v zemi?

O tom to ale přece vůbec není. To mě vůbec nenapadlo.

* Ale napadne to asi hodně dalších lidí...

Tady se za vším nesmyslně hledá Babiš. Je to takový absurdní stihomam a iracionální představa některých lidí. Ve skutečnosti tím vždycky byly myšleny obyčejné zaměstnanecké svazy. Myšlenka je daná tím, že i zaměstnavatelé platí část zdravotního pojištění za své pojištěnce, takže by měli mít možnost podílet se na správě zdravotních pojišťoven. Debata o tom, jestli to tak ale nakonec bude, ještě povedeme.

* Další věcí, která mě zaujala, je měření kvality péče. Několikrát jste avizoval, že by měly pojišťovny ve svých platbách nemocnicím zohledňovat i kvalitu a dostupnost péče. Kdo bude tuto kvalitu měřit a jak?

Určitou představu už máme, protože dnes už něco takového dělá pan docent Dušek v Ústavu zdravotnických informací a statistiky. Ví například, které nemocnice vykazují větší množství nežádoucích komplikací – například proleženin nebo pádů. Dokáže určit, jaká je v nemocnici úmrtnost. To všechno by se mělo do budoucna hodnotit a promítat do úhrad. Dobré nemocnice si tím přijdou na mnohem lepší peníze. To dnes neplatí, dnes ti dobří motivováni nejsou. Pacienti k nim chtějí a oni na tom prodělávají.

* Dozví se to, která nemocnice je dobrá, i pacient? Budou se data zveřejňovat?

Záleží na tom, která data máte na mysli. Některé údaje by se zveřejňovat neměly. Měly by sloužit jenom jako informace pro nemocnici, že s ní něco není v pořádku a měla by se zlepšit. Jinak by se nám mohlo stát, že by nemocnice začaly některé skutečnosti tajit. Další data se ale zveřejnit mohou – například počty operací a výkonů. To jsou také důležité údaje – je všeobecně známo, že čím více výkonů zdravotníci provedou, tím větší je jejich erudice v dané oblasti.

* Bude mít měření kvality dopad i na podobu nemocniční sítě? Počítáte s tím, že by mohla některá nemocnice skončit, pokud bude dlouhodobě vycházet špatně?

Je to možné, chceme mít přece kvalitní služby. Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni. Takže nějaké případy, kdy nemocnice zanikne, asi budou.

* Bude to platit i pro ambulance a soukromé lékaře?

Výhledově ano, i když u nemocnic je to měření asi jednodušší.

„Rozhodně nechceme držet někde nějakou nemocnici za každou cenu, pokud tam není zdravotní péče na dobré úrovni.“

celý text na denik.cz Kdo je Adam Vojtěch m Vystudoval Právnickou fakultu a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. m V letech 2013 až 2014 působil jako právník společnosti MAFRA. V září 2016 jej vláda jmenovala členem správní rady VZP. m Od prosince 2017 je ministrem zdravotnictví.

Foto autor| 2x foto: Deník/Dimír Šťastný
Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 18 titulech:

Blanenský deník (*Rozhovor, str. 06*), Brněnský deník (*Rozhovor, str. 06*), Břeclavský deník (*Rozhovor, str. 06*), Havlíčkobrodský deník (*Rozhovor, str. 06*), Hodonínský deník (*Rozhovor, str. 06*), Jihlavský deník (*Rozhovor, str. 06*), Kroměřížský deník (*Rozhovor, str. 06*), Olomoucký deník (*Rozhovor, str. 06*), Pelhřimovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Přerovský a hranický deník (*Rozhovor, str. 06*), Slovácký deník (*Rozhovor, str. 06*), Šumperský a jesenický deník (*Rozhovor, str. 06*), Třebíčský deník (*Rozhovor, str. 06*), Valašský deník (*Rozhovor, str. 06*), Vyškovský deník (*Rozhovor, str. 06*), Zlínský deník (*Rozhovor, str. 06*), Znojemský deník (*Rozhovor, str. 06*), Žďárský deník (*Rozhovor, str. 06*)

Kateřina Chvátalová 22.2.2018 ČRo - olomouc.cz str. 00

Připravuji pro vás Zvědavý mikrofon. Jsem absolventkou Žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, v současnosti studuji v ateliéru

Rozhlasové a televizní dramaturgie a senáristiky Divadelní fakulty Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. S olomouckou stanicí Českého rozhlasu spoluprajuji od roku 2009. Nejlépe je mi na Vysočině, doma se cítím být v Praze, i když jsem původem z Brna.

URL| <https://olomouc.rozhlas.cz/katerina-chvatalova-5006817>

Veřejnou správu sleduje také generace Z 22.2.2018 Veřejná správa str. 19 Téma

Akademie Mladých občanů (podrobněji VS 25-26/2017, s. 37) je soutěžní vzdělávací projekt, který je určen pro vybrané studenty středních škol z celé České republiky. Usiluje o zlepšení kritického myšlení, snaží se motivovat mladé lidi k vyššímu zájmu o veřejné dění a nabízí jim možnost zajímavých setkání s významnými osobnostmi. Akademie Mladých občanů pod sebou sdružuje tři dílčí projekty - Municipality, Region, Republika, z nichž každý se věnuje určité úrovni veřejného prostoru. Již 4. ročník úspěšného projektu se nově konal pod záštitou Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Institutu veřejné správy při Katedře veřejné ekonomie na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity v Brně a Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice. Dozvukem projektu Municipality je společné foto, které studenti spontánně vytvořili s výtisky Veřejné správy.

Jsem zvědavý stařec, který zkoumá přicházející generaci

22.2.2018 Literární noviny str. 01 Příloha - Biblio

Petr Nagy

Spisovatel, scenárista a vysokoškolský pedagog David Jan Novotný má za sebou velmi bohatý život, provázaný s pražským Josefovem. Není proto divu, že své knižně vydané paměti nazval Soukromá historie Páté čtvrti a okolí (Academia 2018).

* Co vás přimělo pustit se do psaní memoárů a jak vlastně práce na knize probíhala?

Původně jsem psal scénář k dokumentárnímu filmu o Páté čtvrti, to byl rok 2002, bylo po povodních a mě napadlo, že bych mohl historii místa, kde žiji od tří let, popsat. Trvalo pár let, než jsem našel režiséra, a nějaký čas, než jsme na projekt sehnali peníze. Film Pátá čtvrť: zmizelé město pražské vznikl v roce 2011. Pár let nato mě napadlo, že bych téma mohl zpracovat literárně, protože ne vše se do filmu vešlo. Takže jsem sedl a psal a psal.

* Když pohlédnete na všechny ty roky a lidi vtěsnané do jednoho svazku, jakými přívlastky byste svůj pobyt na světě vezdejším obdařil?

Skvělý. Nic příhodnějšího mě nenapadá.

* Takřka celý život jste strávil v Páté čtvrti, respektive na Starém Městě. Jak moc se za těch bezmála sedmdesát let dotyčná část Prahy a její obyvatelé proměnili?

Proměny měly rozličné vrstvy. Gottwaldova doba se proměnila v éru Novotného, přišly naděje pražského jara, normalizace, svoboda. Stavebně se Josefov proměnil vlastně málo. Vznikly dvě hrozné stavby: Intercontinental, kvůli kterému zbourali domy v ulici Elišky Krásnohorské, a budova bez tváře naproti právnické fakultě. Zmizely některé domy kolem Anežského kláštera, asanace tak, jak byla kdysi plánována, naštěstí nepokračovala. A obyvatelé se měnili s věkem. Zestárli, pomřeli, někteří emigrovali, někteří se odstěhovali, jiní se přistěhovali, další se tu narodili.

* Přetrvalo dosud něco z atmosféry bývalého židovského ghetta, nebo se z ulic někdejšího Josefova definitivně vytratila?

Záleží na tom, zda se díváte na zeď, na nové a čisté omítky, nebo skrz zeď, na to, co mají zdejší domy pod omítkou nesmazatelně vepsáno. Pamětník má výhodu v tom, že ví, zatímco příchozí vidí jen zevnějšek. My, co tu žijeme, vidíme na ulicích stíny dávných sousedů, spolužáků, mlékařek a zelinářek a drogistů, hostinských, fízlů... Ten, kdo přijde zvenčí, o těch lidech a tehdejší atmosféře nemá potuchy.

* Za motta uvádějící jednotlivé kapitoly vašich pamětí jste zvolil úryvky z knihy Viktora Fischla Pátá čtvrť. Kterým dalším autorům se podle vás podařilo nejzajímavěji zachytit ducha těchto míst?

Myslím, že to byl Géza Včelička a jeho kniha Pražské tajemství. Bydlel na Františku a tu čtvrť popsal v dobách první republiky. Není to, na rozdíl od Fischlova díla, próza, ale literatura faktu. Jinak si nevzpomínám na nikoho dalšího, což je buď ostuda, nebo mě nic nezaujalo natolik, abych si to pamatoval.

* Nemalý ohlas zaznamenala nedávno tetralogie Kde lišky dávají dobrou noc od Chaima Cigana, tedy dalšího absolventa FAMU a vrchního zemského rabína Karola Sidona...

Z tetralogie Karola Sidona jsem stačil přečíst první díl, další mě čekají. Není to fastfoodová literatura, kterou lze číst v tramvaji nebo při vaření, takže čekám, až budu mít čas a zaručený klid, abych se do dalších dílů mohl ponořit a přečíst je v jednom kuse.

* Z vašich četných próz je s Pátou čtvrtí a její historií úzce spjat kupříkladu oceňovaný román Sidra Noach (Knižní klub 2010). Neuvažoval jste o jeho zfilmování?

O zfilmování uvažovali producenti, jeden se na mne obrátil, ale ukázalo se, že si ten román nepřečetl pořádně. On totiž zfilmovat nejde. Je tam příliš mnoho postav a těch deset základních nelze zredukovat, protože jich musí být právě deset. Každá z těch deseti postav má svůj vlastní příběh, který nelze vynechat, neboť souvisí s těmi ostatními. Krom toho se celý román odehrává v mnoha časových rovinách, i když je rámován několika dny, a hlavně nemá to, co film nutně potřebuje, totiž dramatickou strukturu.

* Mnozí čtenáři – mne nevyjímaje – vás dosud vnímali jako „židovského autora“. Ke svému překvapení jsem se však v knize dočetl, že k judaismu jste se přiklonil až v první polovině 90. let, a to ještě pouze neoficiálně? Co vás k tomu vedlo a jaká byla reakce vašeho okolí?

Vedly mne k tomu čistě teologické důvody. Reakce okolí byly rozmanité, zvláště proto, že jsem vyšel z protestantského lůna a v rodině mám šest evangelických farářů. Kdyby ještě žil můj dědeček, který byl navíc profesorem teologie, bylo by jich rovných sedm...

* Náboženství hraje důležitou roli i ve vaší loni vydané povídkové knize Dybuk a ďábel (Brána 2017) s podtitulem „O věcech mezi nebem a zemí“. Nestává se z mystiky a duchovna v české literatuře pomalu anachronismus?

To nedokážu posoudit, protože tuhle tvář současné české literatury neznám. Obecně vzato se v ateistické společnosti mystika, ať už literární nebo výtvarná, nutně jako anachronismus jevit musí, protože lidé jsou většinou ochotni vnímat jen to, co je hmatatelné, co můžete spočítat, prodat, koupit nebo ukrást. A netýká se to jen české společnosti. Když začnete uvažovat o duchovním rozměru EU, spláčete nad vejdělkem.

* Přestože jste vystudovaný scenárista a dramaturg, nakonec jste se prosadil spíše jako prozaik, potažmo pedagog. Před rokem 1989 vám působení u filmu ztěžoval kromě jiného fakt, že jste odmítl vstoupit do strany, ale mnoho příležitostí se neobjevilo ani po sametové – či jak píšete „smetanové“ – revoluci...

Abych pravdu řekl, příležitosti jsem moc nevyhledával. Napsal jsem sice pár scénářů, ale český film se ubíral jiným směrem než já. Nastoupila nová generace a s tou mou jsem vlastně neměl až zase tak moc společného. Ke scénáři potřebujete režiséra. O některé jsem neměl zájem, jiní neměli zájem o mne. Ale napsal jsem pár věcí pro televizi, jenomže potom jsem ztratil motivaci. Věřím v sílu slova, proto jsem se soustředil na literaturu, původně jsem chtěl být spisovatelem a jen náhoda mě přivedla k filmu. Jako pedagog učím studenty vyprávět příběhy. Je docela jedno, jestli ho zpracujete literárně, napíšete ve verších nebo v próze, jestli ho napíšete pro operu nebo loutkové divadlo, jako pantomimu nebo balet, pro film či televizi nebo jako muzikál, důležité je, aby příběh sám o sobě dával nějaký smysl a aby něco dal čtenáři nebo divákovi. Původní forma, jak předat příběh, bylo vyprávění. A já to, co vyprávím, prostě a jednoduše zapíšu.

* Připomenutí si však rozhodně zaslouží již zmíněný dokumentární snímek Josefa Císařovského Pátá čtvrt': zmizelé město pražské (2011), jehož jste nejen scenáristou, ale i hlavním aktérem. Jeho natáčení jste si musel notně užívat?

Nevím, zda notně, ale užíval jsem si to. Natočili jsme třicet hodin čistého materiálu. Mnoho věcí se do filmu nakonec nedostalo, měl devadesátiminutovou verzi pro kina a hodinovou pro televizi. Česká televize odmítla tři hodinové díly, takže se muselo stříhat a stříhat.

* V Soukromé historii Páté čtvrti a okolí jste podal svědectví o (nejen) své minulosti, jaké máte plány do budoucna?

Dožít se desátého prezidenta ve svém životě. A možná i jedenáctého a dvanáctého. Nemyslím to nijak osobně, svůj vztah k prezidentům jako instituci jsem ve své knize dost jasně popsal. Generace přicházejí a odcházejí. Já jsem zvědav na tu přicházející. Tu, která odchází, už znám jako své boty. Proto mimo jiné ještě stále učím na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jsem zvědavý stařec, který zkoumá, kdo to tu po nás jednou hezky převezme.

David Jan Novotný

(*1947) Prošel řadou povolání a po studiu scenáristiky a dramaturgie na FAMU pracoval jako scenárista ve Filmovém studiu Barrandov. Po roce 1990 začal vyučovat na FAMU, v roce 2004 se stal prvním rektorem nově založené FAMO v Písku, poté působil na Literární akademii v Praze a dodnes vyučuje na **FSV UK**. Vedle práce pro film a televizi stihl napsat více než dvě desítky prozaických i odborných titulů. Knižně debutoval roku 1981 povídkovým souborem Jak rodí chlap, román Sidra Noach (2010) mu vynesl Cenu Knižního klubu a nominaci na cenu Magnesia Litera v kategorii próza. Loni vyšel v nakladatelství Brána jeho povídkový soubor Dybuk a ďábel a nakladatelství Academia vydalo jako 96. svazek edice Paměť jeho memoárovou knihu Soukromá historie Páté čtvrti a okolí.

Foto autor| foto: profimedia.cz

Foto popis| Ediční řada Paměť nabízí memoárově laděné texty významných českých vědců i dalších osobností, stejně jako životopisné monografie a edice korespondence.

Prezident Zeman

22.2.2018 ČT 1 str. 01 21:30 Máte slovo

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Máte slovo, hezký večer, milí diváci. Pan prezident Zeman, jak se od prezidenta očekává, aktivně vstupuje do jednání o nové vládě a mezi vámi občany padají otázky. Nenadržuje Andreji Babišovi? Měří všem stejně? Nebo se naopak chová státotvorně a plní jen vůli voličů? Dodržuje či porušuje ústavu a jak slíbil před znovuzvolením, že bude méně namyšlený a sebevědomý? Opravdu se změní? O tom diskutovat budou. Prezident republiky ctí zcela jednoznačně vůli voličů. Že se to nelíbí politickým trpaslíkům není překvapující. Konstatuje ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky. Dobrý večer.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Krásný dobrý večer.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Stálost názorů pana prezidenta je bohužel podobná jako stálost současného počasí. Kritizuje předseda TOP 09. Dobrý večer.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Dobrý večer.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Jestliže prezident dle ústavy nějaký ústavní akt učinit může, potom je pouze a jenom na jeho úvaze, a rozhodně tak činit nemusí. Připomíná právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje. Dobrý večer.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Dobrý večer.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Pro Miloše Zemana je mocenský zájem nad duchem ústavy. Je-li s ním rozporu, ústava se musí ohnout. Namítá známý politolog. Dobrý večer.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A za vás veřejnost. Pan prezident Zeman je pragmatik a reaguje v zájmu prospěchu a prosperity České republiky. Je přesvědčen organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana. Dobrý večer.

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

Dobrý večer.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Prezident Zeman svými veletími poškozují a ohrožují fungování naší země. Oponuje účastníci demonstrací proti prezidentovi a zakladatelka skupiny Auva. Dobrý večer.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Dobrý večer.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Pane předsedo, na základě čeho tvrdíte, že stálost názorů pana prezidenta je podobná jako stálost současného počasí? Prosím tady panu řediteli...

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Paní redaktorko, ten výrok jsem řekl ve chvíli, kdy pan prezident Zeman opakovaně změnil názor na to, jestli od vítěze voleb očekává 101 podpisů pro novou vládu. Pan prezident Zeman při debatě u prvního pokusu jasně řekl, že u případného druhého pokusu bude očekávat 101 podpisů od budoucího premiéra. Pak řekl, že se rozhodne podle toho, jak dopadne v prezidentských volbách a třetí varianta tohoto je, že od pana premiéra Babiše neočekává těch 101 podpisů a tím pádem nevytváří tlak na to, aby ten druhý pokus už konečně byl úspěšný a byla tady vláda, která získá podporu Poslanecké sněmovny. To je jeden příklad, ono těch příkladů je více, ale o tom asi bude ještě debata.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, prosím, k té změně kolem 101 podpisů.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Reakce je velmi jednoduchá. Já velmi nerad musím konstatovat, že pan předseda tady šíří fake news. Pan prezident nikdy nehovořil o podpisech, nikdy to neřekl. Pan prezident hovořil o tom, že by vláda měla mít podporu 101 hlasů. Žádné podpisy nikdy nevyžadoval. Alternativou ke 101 hlasům v Poslanecké sněmovně je většina poslanců přítomných Poslanecké sněmovně. To znamená to platí. Pan prezident samozřejmě se snaží učinit vše pro to, aby vláda získala důvěru, vytváří pro to vhodné podmínky. Pan premiér v demisi jedná, diskutuje s politickými stranami. To, že se to opozici nelíbí, to je její legitimní právo, ale není tedy důvod šířit nějaké nepravdivé zprávy. O podpisech pan prezident nikdy nehovořil.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Já jenom, víte, 10. ledna pan prezident, když odcházel ze sněmovny ...

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Přesně tak, odpovídal na dotaz České televize a hovořil o hlasech. Ale to je zcela něco jiného.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Ne, je o tom, že předtím pan prezident jasně řekl, že bude chtít garance, chcete-li podpisy nebo garance to už je jedno. Bude chtít garance 101 poslanců, kteří podpoří vládu pro to, aby byl opětovně jmenován premiér Babiš premiérem Babišem. V tuto chvíli to odstoupí a já se obávám jedné věci. Klidně může nastat opakování prvního pokusu při sestavování vlády. To znamená několik měsíců se budete zde sestavovat vláda, která nezíská důvěru a dál bude pokračovat politická nestabilita této země.

Jiří OVCÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Křišťálovou kouli jako pan předseda nemám. Je to nesmysl samozřejmě. Pan prezident ...

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Pan prezident má /nesrozumitelné/ ústavy. Jednu tezi mi dovoluje. Pan prezident samozřejmě má široké mantinely dané ústavou, ale obecně činí takové kroky, které povedou k tomu, že ten druhý pokus už bude úspěšný a bude tady vláda, která získá důvěru parlamentu, Poslanecké sněmovny tak, aby tady byla vláda, která může plnohodnotně vládnout.

Jiří OVCÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Taková vláda tady bude.

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

A právě proto se potvrzují má slova, že je to pragmatik a jedná podle momentální situace, jo. Zaplat'pábůh, že tam je můj prezident, abysme nebyli jak v roce 38, aby tam nebyl Emil Hácha nebo K. H. Frank zaplat'bánbůh, protože tady už protektorát je, jo.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, necháme reagovat pana doktora Mlejnků. Na toto, kdybyste mohl reagovat na pana Matějku.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych chtěl reagovat na to, že je tady protektorát. To já nevím, či protektorát tady má být nebo jako ...

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

Či protektorát? Vám se nezdá, že my jsme svéprávná nebo jsme samostatná a svébytná země?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano.

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

A Evropská unie a ústava Evropské unie nám není nadřizená?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

My jsme suverénní stát a zároveň jsme součástí Evropské unie jako řádný člen.

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

Aha, takže jsme protektorát.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

No, tak prosím, to je vaše jaksi expresivní názvosloví. Tady prosím, vy jste chtěl ...

osoba

Já si myslím, že jsme rozhodně republika, která má, není nikým ovládaná a pokud jsme si zvolili, že budeme v Evropské unii, tak tam máme svoje zástupce a měli bysme i ctít to, co oni po nás ne co po nás chtějí, ale to, na čem se s nima domluvíme, jo. Rozhodně se nedá říct, že by nás ovládali. Přece kdo vás ovládá? Sem přijede třeba Merkelová ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Dobře, tak prosím vás, vraťme se k panu prezidentovi. Pane, když už máte ten mikrofon, vy se například pozastavujete nad tím, že pan prezident by rád vládu, kterou by i tolerovali komunisté, že.

osoba

No, já nevím, jestli se nad tím úplně pozastavuji. Já bohužel prostě je to tak, že mu to nevádí, jo. To, že ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A to vám vadí, že mu to nevádí?

osoba

Samozřejmě, že mi vadí, pokud tady, pokud bysme to přirovnali k tomu, co se stalo v roce 45, tak je to vlastně hodně podobné. Je to podobné v tom, 48, promiňte, po válce dostali komunisté 40 % hlasů. To si dneska přeberme na jinou stranu. Odmítnutí peněz Ameriky, to znamená vystoupení z Evropské unie, o které jsme dneska strašně často mluví. Potom Beneš byl strašně starý. V tu dobu byl pan Beneš strašně moc starý a nedokázal odolávat tomu tlaku. Byl nemocný, po dvou mrtvicích. 1948 odvolání osmi nekomunistických policistů, vrchních policistů kvůli /nesrozumitelné/. To znamená tady to odvolávání, to vidíme teď, že to tady je. 20. února 12 nekomunistických ministrů podává protest na demisi a myslí si, že padne celá vláda. To už jsme tady viděli a zjistilo se, že by nepadla celá vláda. Znovu a znovu a ještě jestli to můžu doříct. 24. únor stávka 2,5 milionu lidí s cílem na tlak Beneše, to znamená, že vidíme, že už dneska se aktivují i členové SPO, aby dělali velké demonstrace. Osobně si myslím, že je to velice nebezpečné a že by prezident neměl takhle dosadit vládu sám 30% voličů a potom jí tam uměle udržovat tak dlouho, dokud teda Babiš říkal, že dokud neumře.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, tak necháme reagovat pane ředitele Ovčáčka, kdybyste mohl zde pan Vožda má obavu, že...

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Určitě, určitě ta historická paralela velmi kulhá, ale především, já bych rád upozornil, že tady proběhly svobodné, demokratické parlamentní volby, ve kterých se dostala do parlamentu dokonce i TOP 09. Vy nám tady říkáte, že ty volby byly demokratické, že tady máme nějakou diktaturu, to je samozřejmě nesmysl. Pan prezident činí pouze jedinou věc. Ctí vůli voličů, vítěz na pásce dostal šanci sestavit vládu. Ten rozdíl mezi vítěznou stranou a těmi ostatními, je tak markantní, že je to zcela jednoznačná záležitost a cílem pana prezidenta je, abychom v dohledné době měli akceschopnou vládu s důvěrou, která bude spravovat Českou republiku. To je standardní, žádná totalita, to není žádný únor. To jsou natolik silná slova.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Nechte reagovat pana Voždu, ano.

osoba

Problém je v tom, že si tam nejdřív dosadil tu vládu a teď jí tam chce udržovat jak dlouho jenom to půjde.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Pan prezident si žádnou vládu nedosadil.

osoba

On si tam dosadil vládu pana Babiše a řekl, že tam bude ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, necháme zareagovat pana Haška. Na tento dotaz.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Hezký večer. Začali jsme hodně zostra. Karty jste rozdali vy a my všichni. Karty rozdali voliči. Ty si nevymyslel Miloš Zeman, on je nenapsal někde na tabuli na Pražském hradě. Takže na základě výsledků demokratických voleb byl následně vítěz voleb pověřen tím, aby se v prvním pokusu pokusil sestavit takovou vládu, která získá důvěru. To se nepovedlo. Měli jsme tady demokratického prezidenta Václava Klause, který se na tohle vykašlal a rovnou pověřil druhého. Šanci vítěz voleb nedostal. Sociální demokracie v roce 2010 šanci nedostala. K tomu srovnání s únorem. Prosím vás, co to tady vykládáte? Vy máte pocit, že Agrofert zakládá lidové milice, že jsou tady akční výbory národní fronty? No, nejsou. Od toho jsme na hony daleko. Možná tímhle žijete tady v Praze po kavárnách, já vás ubezpečuju, že situace v zemi taková není. Prosím vás, vy tady vykládáte něco o komunistech. Já vám připomenu, že to byl pan Kalousek, bývalý šéf KDU-ČSL a váš předchůdce TOP 09, který chtěl s komunisty jít do vlády v roce 2006. Komunisti nebyli zakázáni po roce 90. Já tady nejsem jejich advokát, ale prostě je to jedna z politických stran, která tady legálně funguje v České republice a komunisti získali 7 % hlasů. Jak je můžete srovnávat s únorem 48?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, tak bude reagovat, chcete pane doktore, na toto reagovat? Necháme pana doktora Mlejnka.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Mě se zdá přece jenom trošku přehnané hovořit jako o únoru 48 nebo že by se něco takového blížilo, to doufám tedy, že to trošku přehnané je. Nemá smysl tady dělat takové paparely, ale přeci jenom jako nemůžu si nevšimnout řady věcí, které podle mě jako dost nebezpečné jsou. I pokud jde o chování prezidenta a to sestavování vlády. Jednak pan prezident avizoval, že by případně klidně nechal vládu bez důvěry kdoví jak dlouho, to samozřejmě je proti duchu ústavy. Už i v minulosti měl jiné podivné nápady, například, že by bylo možné něco jako demise premiéra, který jenom jako premiér podává demise a vláda zůstává. Čili jeho přístup k ústavě je velmi účelový. A potom mě tedy zneklidňuje právě ten jeho vztah k stranám extrémním, který mají s demokracií nějaký problém.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Dobře, pane doktore, pojdme nejdříve... Budete pokračovat, protože jste řekl dvě věci. Takže, pane řediteli, kdybyste nejdříve mohl reagovat na to, že přece jenom zde protější stranu jaksi znepokojuje opravdu to, že pan prezident nechal velmi dlouhou neomezenou téměř dobu pro pana Babiše včera jsme se dozvěděli od předsedy KSČM, že by to mělo být tedy až do prázdnin, že to máme další ...

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já bych si dokonce dovolil říct až do prázdnin. To je krásný čas na to, aby se dojednala vláda s důvěrou. Je to přiměřený čas. Pan prezident měl podmínku, že Andrej Babiš musí vyjednávat. To je podmínka, toho času, který pan prezident dal Andreji Babišovi. A co je ještě důležité, když tady slyším duch ústavy. Co to je duch ústavy? To je nějaký poltrgais? Nebo co to vlastně je? Máme tady ústavu, která je jasně napsána, má jasná pravidla. Co to je duch ústavy? Já si můžu myslet, že to je něco jiného než vy, to je tak subjektivní záležitost.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Můžete nám ještě odpovědět, do kdy tedy má pan Babiš ten termín?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Žádný termín není pevně stanoven. Je to prostě...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

No a je to dobře?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Musí vyjednávat. A já myslím, že do toho léta je to takový realistický odhad, kdy bychom tu vládu mohli mít. Ale proboha byla tady vláda Topolánkova, která byla několik měsíců vládla bez důvěry.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, to byly 4 měsíce. Ale už máme 4 měsíce od voleb. Dále pane doktore, poprosila bych, pane doktore, pak jste mluvil o těch extremistických stranách. A pak půjde dotaz publika. Prosím.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, pokud jde o extremistické strany, tak mě zneklidňuje, že pan prezident navštěvuje jejich sjezdy a dokonce a to dělá účelem, jakože on spoluvytváří tu vládu.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Které strany myslíte tedy?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím jednak stranu nebo hnutí Tomio Okamury, potom komunisty. Nedovedu si představit, že by třeba v 90. letech by Václav Havel navštívil sjezd sládkovců a tam domlouval nějakou vládu. To je, myslím, že jako dost velký rozdíl. Stejně tak v případě těch komunistů. Takže tady ten příklon prezidenta Zemana k extremistickým stranám a dokonce ta jeho pomoc v tom smyslu, že chce nějakým způsobem zaangažovat na vládě, to mě tedy dost zneklidňuje.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já myslím, že tady je jasně třeba říci, že pan prezident navštívil sjezd sociální demokracie, navštívil sjezd SPD, navštívil sjezd KSČM. Navštívil sjezd SPO, která je bez účasti v parlamentu. To je vaše mínění, že to jsou extremistické strany. To je pouze a jediné vaše mínění. Váš subjektivní pocit, já k tomu nemám co říci.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A pan prezident tedy, jak hodnotí ty dvě zmíněné strany KSČM a SPD?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Jsou to parlamentní strany, které uspěly nějakým způsobem ve volbách. Dostaly se do Poslanecké sněmovny. Miroslav Kalousek byl tím, který jim otevřel dveře. Je to takový velký učitel spolupráce s komunisty. Vzpomeňme na něj v dobrém. V roce 2006 již tady vytvářel onu vládu. Vzpomeňme na ty doutníky, na ty vítězné pocity, takže tady není ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, tak paní Ševčíková.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

To je jak, když Gottwald prohlašoval ve 30. letech, že sociální demokraté jsou sociálfašisté. Nechme tohohle toho zbytečného nálepkování. Tady jde přece o to, abychom měli akceschopnou vládu s důvěrou, která bude spravovat tuto zemi. Na základě rozhodnutí voličů, kteří jasně řekli, že chtějí, aby premiérem byl Andrej Babiš.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, paní Ševčíková.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Já bych měla na pana Ovčáčka trošičku pár věcí, protože se mi to takhle jakoby seskupilo a nevzala jsem si slovo. Chtěla bych se vrátit k tomu, jak jste mluvil o té většině vlastně. Říkal jste, že pan Zeman se vyslovil ne o 101 podpisech, ale o podpoře. To znamená o hlasech nebo dejme tomu o většině sněmovně. Chtěla bych se zeptat, jestli si myslíte, možná vy třeba jestli tahle ta většina v té Poslanecké sněmovně se bude takhle domlouvat při každém hlasování o každém zákonu, to znamená, že bude stačit jenom čistě, že prostě zařídíme to, aby nám třeba část poslanců odešla, abysme teda měli většinu při tom schvalování?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, já bych jenom nechala, aby pan ředitel nám odpovídal co si myslí pan ředitel, ale pan prezident, proto je zde.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Variantě menšinové vlády je také na stole. Samozřejmě nevíme, jak celá jednání dopadnou. Může to být vláda koaliční, ale samozřejmě taková vláda poté dojednává jednotlivé zákony napříč politickým spektrem a jednou hlasuje. Se sociální demokracií menšinová vláda jednou třeba s TOP 09.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Myslíte, že to je známka potom jakoby stability té sněmovny, když vlastně pro každé to hlasování není úplně jako moc ví co se s kým domluví?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Pokud má v čele šikovného premiéra, jakože bude mít v čele šikovného premiéra..

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

A to on je velice šikovný, ano. To známe.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Já bych opět z novodobé ústavní historie České republiky to nebude poprvé, kdyby tady byla menšinová vláda. A ta vládla. Byla tady menšinová vláda mezi lety 96 - 98. My nevíme, jestli bude jednobarevná.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Zatím je.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Dámy a pánové, nevíme to. Takže nesuďme dne před večerem. V prvním pokusu pan Babiši zatím neuspěl. Teď se jedná o druhém pokusu.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, prosím, zde máme dotaz, prosím.

osoba

No, dobrý večer. Pane Pospíšile, já bych se chtěla zeptat přímo vás. Nejsem politik, jsem důchodce. Sleduji televizi, ale mě to tam připadá, že to prostě děláte všechno schválně. Že si tam hrajete takový nějaký piškvorky a na just uděláme to, aby teda, jak se jmenuje, Babiš, neudělal vládu. A aby se to všechno zhatili.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Pojďme teď, prosím k panu prezidentu Zemanovi. Zde máte takovou otázku.

osoba

Já jsem chtěla říct, že oni to sváděj prostě všechno na pana prezidenta, jo ale hlavní důvod je ten, že mají zlost na pana Babiše. To je asi důvod.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Já na to odpovím. Jestli dovolíte. Zprvė my respektujeme to, že Andrej Babiš vyhrál volby. My to respektujeme. Respektujeme to, ale vyhrál je 30 % nikoliv 51 % to znamená, že by tu měla být koaliční vláda. 70 % voličů Andreje Babiše nevolilo, včetně našich... Takže prosím, chápete, když já tady hájím naše voliče, kteří nás volili, bylo to 5,3 % někdo se tomu může smát, ale ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, vezte si mikrofon, dejte...

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Já si myslím, že je to trošku jinak, že jsou tu strany, které chtějí jít do koalice s hnutím ANO, ale ve chvíli, kdy pan Babiš nebude premiérem. Protože marná sláva, je trestně stíhaný, je agentem StB. To není úplně normální, nezlobte se na mě, jo.

osoba

Není odsouzenej. To všechno udělali lidi. Není odsouzenej, tak ještě nemáte nárok ho vyhazovat. Rozumíte tomu.

osoba

/nesrozumitelné/ jako kdyby obral 350 českých seniorů o jejich roční starobní důchod.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Dobře, tak já bych vám jenom řekla, že pan Babiš zde není. Bavme se o panu prezidentovi, ale k tomu souvisí dotaz, chápete, že v roce 98 pan prezident tehdy ještě nebyl prezident, že, tvrdil, že presumpce viny platí pro politika a že musí odstoupit, byť by to obvinění bylo sebestipitomějši, cituji. A najednou chápete, vyzýval ve sněmovně, že mají ctít presumpci nevin.

Jiří OVCÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já vám řeknu jedno jediné jméno. Věra Jourová. To všechno změnilo. Vzpomeňme na případ dnešní eurokomisařky Věry Jourové zatčena, do vazby, ohrožení života. Na základě reportáže jednoho redaktora, dnes redaktorka Českého rozhlasu. Od té doby pan prezident změnil názor a uplatňuje presumpci nevinu. Uplatňujeme jí i u Andreje Babiše. Andrej Babiš nebyl za nic odsouzen, je to jenom politikaření a je to účelovka. Andrej Babiš...

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Jestli je to účelovka, naštěstí rozhodnou orgány činné v trestním řízení.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Rozhodne soud.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Nikoliv vy, ani já. Orgány jsou v čele se soudem. A dovolu mi jednu věc. Tady přece se potvrzuje to, moje slova, že pan prezident mění své názory. Druhá věc, podívejte se a možná to vysvětlíte. Budou profesor ... Nebyl jmenován

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Pane předsedo, jenom, by zde zaznělo. Je rozdíl, když si člověk něco myslí před 20 lety a nyní. To jste také jistě změnil názor.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Určitě. Dovolte mi jednu tezi. Panu prezidentovi nevadí, že pan Andrej Babiš je agentem StB v případě, že to byli kandidáti na profesory typu pan Ošťádal, tak nebyl jmenován profesorem právě z tohoto důvodu. Takže to je další rozpor mezi jaksi slovy pana prezidenta a činy.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Pane předsedo, četl jste rozsudek Krajského soudu v Bratislavě?

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Četl jsem.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

No, nevypadá to, že ho jste ho četl.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Výborný advokát, jak pana prezidenta, tak pana Babiše, ale myslím si, že ten příběh pana Ošťádala, kterého jste jmenovali, říkám vás, protože vy jste v tomto směru jako viceprezident, zatímco v případě premiéra Babiše to nevadí, tak to jsou myslím, jsou příběhy, kdy pan prezident uplatňuje dvojitý metr.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Jsou to zcela dva rozdílné příběhy. Seznamte se s vyjádřením docenta Ošťádala, který se zcela dobrovolně k celé záležitosti přiznal. A seznamte se s vyjádřením Andreje Babiše, který se bude soudit dál a popírat tuto skutečnost. Doposud soud nerozhodl o tom, jestli je Andrej Babiš veden jako agent státní bezpečnosti oprávněně nebo neoprávněně. To, že tady někdo zase šířil nějakou desinformaci některé zpravodajské servery.

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

Mě se nelíbí, že zase už kádrujete nebo ignorujete hlasy voličů.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Neignoruji. Celou dobu tady říkám, že hnutí ANO vyhrálo volby a má ...

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

Všichni voliči byli seznámeni s touto kauzou, stejně ho volili. Proč vy teď cenzurujete něco, co dali ...

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

70 % voličů Andreje Babiše nevolilo.

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

Vás je tam 200 a chcete přehlasovat voliče?

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Pane Matějko, proč si myslíte, že nemá vládnout koalice? Když vyhrál pouze 30 %

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, pan doktor Hašek.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

To je zase konstatace. Víte, i v Česku politické strany, které otázce presumpce viny přistupují různě. Já jsem řadovým členem v téhle chvíli sociální demokracie a ta v posledních letech důsledně uplatňuje presumpci viny. Nikoliv presumpci nevinu. To chci říct jako první věc. Ale druhou věc, vy jste byli pane předsedo Pospíšile, respektive váš subjekt byl dlouho v koalici se STANem. Jeden z hejtmanů za STAN Martin Půta je několik let trestně obviněný, teď už to půjde i před trestní soud, já jsem nezaznamenal vaši výzvu, aby odstoupil z funkce hejtmana Libereckého kraje.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Srovnáváte nesrovnatelné.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Prostě buď platí to pravidlo v politice obecně, platí pro hejtmana jako malého prezidenta kraje stejně jako pro premiéra nebo ho budeme uplatňovat selektivně. Měřme všem stejným metrem. Nic víc, nic míň.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, pan Uhlíř, prosím.

osoba

Vy jste zmínil, pane Ovčáčku, paní Jourovou, eurokomisařku. Co se týká Evropské unie, tak ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Prosím vás, pojďme k panu prezidentovi. To je naše téma. Co máte k panu prezidentovi.

Martin UHLÍŘ, člen skupiny Společně to dáme

Minulý týden odstoupil v Holandsku ministr, protože lha. V Holandsku ministr, protože lhal. A tady v České republice je premiérem člověk, který je evidovaným spolupracovníkem komunistické tajné policie. Zločinecké organizace. Považujete to za normální a morální?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Je třeba ctít právní stát. Andrej Babiš se v této věci bude soudit, vyčkejme si jak soud rozhodne. A pak uvidíme. Ale v každém případě celá věc se vrátila na začátek. Andrej Babiš bude podnikat právní kroky a budou rozhodovat nezávislé slovenské soudy. Počkejme si na jejich rozhodnutí. Žádné rozhodnutí o tom, žádný soud nerozhodl...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Je to o panu prezidentovi. Prosím. Paní Řezníčková.

Věra ŘEZNIČKOVÁ, správkyň FB skupiny podporujeme svého prezidenta MZ

Já bych v první řadě opravila pana prezidenta, že se o nás vyjádřil, že je prezidentem dolních deseti milionů, takže opravuji, hlavních deseti milionů. Nosných občanů národa, který tady žije v této republice a kterého vaše vlády po revoluční hodily přes palubu. Vy vůbec s námi nepočítáte, vy si tady žijete v tom parlamentu, vy jste v životě nepracoval. Vy nevíte, co to je ... Si tady budete otvírat ústa na pana prezidenta? Že vás hanba nefackuje.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Nesmím mít názor? Já jsem ukázal, kdo jaký demokrat, vážená paní.

Věra ŘEZNIČKOVÁ, správkyň FB skupiny podporujeme svého prezidenta MZ

Řekla jsem vám to jasně. Jako ministr spravedlnosti jste neudělal vůbec nic...

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Vy jste ta nosná a my máme být zticha.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Pane předsedo, ne, prosím, nechte toho. Paní Řezníčková ... Počkejte, já vás poprosím. Vážení, já vás poprosím, téma je pan prezident. Držte se prosím, pana prezidenta. A pane předsedo, když hovořím, pane předsedo, když hovořím, požádala bych vás, abyste nehovořil vy.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Když nejsem nosný občan tady podle paní kolegyně, že oni mají ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

No, tak myslím, že jsem to řekla jasně. Tam je dotaz, prosím.

osoba

Dobry večer. Mé jméno je Martin Slavomil Kohout, představím se. Dotaz na pana Ovčáčka. Mě by zajímalo, čeho chce pan prezident Zeman dosáhnout neustálou podporou trestně stíhaného, soudem uznaného estébáka a jeho jednobarevné vlády. Únor 48 už tady padnul, ta zmínka tady padla a ta paralela, je naprosto zřejmá. Jednobarevná vláda. Jednobarevný kabinet. Ministři všech partají z jedné strany. Kam to spěje? Co z toho mám pan Zeman? Nebo respektive, co pan Babiš má na pana Zemana, že mu takhle, že s ním takhle spolupracuje? Já ten 48. Újúnor nechci, proto vás vyzývám, poďte s náma demonstrovat všichni.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Opět přepjatá paralela s únorem 48. Znovu opakují, proběhly demokratické a svobodné volby. Jistě se shodneme i s panem předsedou Pospíšilem, že žijeme v demokratickém státě. Vy už jenom doufáte, tak vy se cítíte v totalitě. To je zajímavé. Proběhly demokratické a svobodné volby. Andrej Babiš vyhrál a já bych moc poprosil, když tady pan předseda Pospíšil se tak rozčiluje, když zazněla kritika, neurážejme se navzájem. Neurážejme žádné voliče a neurážejme ani voliče hnutí ANO.

osoba

Já je neurážím.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Vy hovoříte o únoru 48 to bylo demokratické a svobodné rozhodnutí.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, ale promiňte pane řediteli, nyní zde občan hovořil o tom povolebním jaksi vývoji. Ostatně mohl byste nám, to se třeba týká té menšinové vlády, ano, proč pan prezident vyzýval to mnohé překvapilo, sociální demokracii, aby nechtěla ministry, nechtějte ministry, ale jen náměstky. Pracujte ...

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Odborné náměstky.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A myslíte, že jako náměstci jsou dostatečně viditelní jako ministři? Víte, proč to chtěl?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Vím to, proč to chtěl. Protože v takové situaci by měla sociální demokracie perfektní čas na svůj restart. Ale záleží jenom na sociální demokracii, jestli tuto radu vyslyší nebo se bude řídit jinými postupy.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A není lepší mít nějakého ministra, který by byl víc vidět.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Myslíte, že honba za funkcemi je to nejdůležitější?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ne, to si nemyslím. Ale aby nebyli zapomenuti, protože pan prezident...

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Zapomenuti rozhodně nebudou sociální demokraté a zvlášť po nedělním sjezdu. To už nebudou zapomenuti vůbec.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Paní Jílková, já tady nezastupuji vedení sociální demokracie, jak jsem řekl na začátku, jsem řadový člen a dnes jste mě pozvali jako právníka, ale nezlobte se, sociální demokracie se ještě nerozhodlo, jestli půjde do vlády nebo bude v opozici. Sociální demokracie rozhodla o povolebním vyjednávání se všemi parlamentními subjekty. Ano, respektujeme, kdo volby vyhrál, s tím teď sedíme u jednacího stolu. Ale já jsem hrozně rád, že v dubnu,

čítám tak do konce dubna sociální demokracie celostranickým referendem jako v Německu SPD bude rozhodovat o tom, jestli půjdeme do vlády, za jakých podmínek a nebo budeme součástí parlamentní opozice a budeme se restartovat z opozice.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, tak pan doktor Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Sociální demokracie má usnesení z toho sjezdu, že Andrej Babiš a jeho trestní stíhání je zásadní problém. Je to vážný problém. A to je stanovisko více méně skoro všech politických stran, které uspěly ve svobodných volbách. A pan prezident si myslím, že by to měl respektovat. Mě se zdá, že to nerespektuje, že to všechno tlačí do té polohy, aby s tím jako problém žádný nebyl.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Vážné problémy jsou od toho, aby se překonávaly.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Protože ostatně, prosím, ano opět zde je dotaz, protože pan prezident Zeman řekl něco v tom smyslu, že pan Babiš by byl hlupák, kdyby se vzdával funkce premiéra.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

No bodejď.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, bodejď, prosím a zde pan doktor Mlejnek jaksi zdůrazňuje, že zdá se, že abychom zde vznikla většinou vláda, tak nechtějí toho pana Babiše.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já nechápu, že se tak všichni ti opozičníci Andreje Babiše bojí. Já tomu nerozumím. Andrej Babiš vyhrál volby. Lidé volili ANO kvůli Andreji Babišovi. Ctíme ten výsledek se vším všudy. Kampaň byla zajímavá před sněmovními volbami, byla divoká. Ale ten výsledek je jednoznačný a pan prezident prostě ctí vůli voličů a pan Mlejnek tady říká, že nemá ctít vůli voličů a má se na voliče vykašlat. To v žádném případě.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Můžu se zeptat, neměl by být pan prezident nadstranický? Bude takhle požadovat nebo dávat čas na restart i těm ostatním stranám?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Proto taky pan prezident navštěvuje tolik sjezdů politických stran.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

A už navštívil TOP 09 třeba nebo nějakou jinou stranu?

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Prezident navštěvuje strany, které ho podpořily v prezidentské volbě. To je jasné.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Pane předsedo, vzpomeňte, jak probíhala po volbách jednání v Lánech. Byli pozváni i zástupci TOP 09, byli pozváni zástupci STAN, ODS...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

No, tak řekněme si, pozvali jste pana prezidenta na sjezd?

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

My jsme pana prezidenta nepozvali.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

No tak vidíte a proč jste ho nepozvali?

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Ale je třeba říci, že on tím, že jezdí na ty sjezdy, vyjadřuje podporu stranám, s kterými spolupracuje. Je tady dneska velice správné...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Je pravda, že vy jste pana prezidenta nepozvali. Kdybyste ho pozvali, třeba by přijel.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Je to poučení pro nás.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, já poprosím pana doktora Mlejníka, aby dokončil ten dotaz. Potom půjdete vy, ano, prosím.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jenom, že pan prezident by právě měl respektovat vůli voličů v tom, že musí vidět, že drtivá většina politických stran, které se dostaly do parlamentu, má s Andrejem Babišem a s jeho trestním stíháním vážný problém.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Ale to je přece /nesrozumitelné/ hnutí ANO. To je věc toho hnutí, jestli při tom problém dál bude trvat na tom, že to bude pan Babiš nebo to bude někdo jiný. Znovu říkám. Voliči rozdali karty a prezident teď moderuje tuhle tu debatu, protože zájem nás všech přece je, aby tady existoval nikoliv politický chaos a hrozily předčasné volby, ale aby tady vznikla vláda s důvěrou parlamentu, protože jsme parlamentní demokracie.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hnutí ANO prostě nemá v parlamentu nadpoloviční většinu.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

To je ta klíčová teze.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Dobře, ale pane doktore jde o to, to zaznívá z této strany, že skutečně voliči, kteří volili hnutí ANO, tak samozřejmě, že volili zejména pana Babiše a okolnosti, které nyní jsou známy, byly známy i před volbami, ano, že vlastně tedy voliči si pana Babiše přáli a tudíž pan prezident respektuje jejich vůli.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

30 % voličů. Kdyby hnutí ANO mělo 50 %, budiž. Tak už se dá říct...

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Pánové, která strana po listopadu 89 tady získala 51 %?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Prosím o další dotaz. Prosím. Já prosím, ptá se občan.

osoba

Dobrý den. Já bych měl dotaz nebo pár připomínek a pak dotaz tady na stranu pana Pospíšila a slečny té skupiny. ..

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ne, na stranu nebudete, protože téma je pan prezident, ano.

osoba

Dobře, tak, vy tady a hlavně slečna z té skupiny Auva nebo jak se to jmenuje, tady neustále útočí na pana prezidenta z jakési pozice morálky. Že on jedná nemorálně, on prostě se nechová, jak by se chovat měl. Já se vás zeptám. Zdá se vám normální a vaše skupina to udělala, prokazatelně, někomu pokřikovat na svatbě? Což je svatba je důstojní, ale to je pravda.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A pan prezident se teď ženil nebo? Ne, pojďme, jak to souvisí s panem prezidentem?

osoba

No souvisí to tak, že tady jste neustále tady padají termíny jako neonacista, estébák. Nezlobte se na mě, ale normalizační tón já upozoruji jak studený závan normalizace spíše tady ze strany těch takzvaných demokratů. No, je to tak. Vy svoje názorové oponenty neustále označujete takovými porativními názvy, jo, já si myslím, že vy byste měli respektovat svobodné volby. Jak tady rozhodla většina, většina rozhodla tak, že 115 hlasů prostě ve sněmovně drží strany, které vy označujete ...

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Můžu vám odpovědět?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, necháme paní Ševčíkovou.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Vy jste reagoval na mě, nebo jste mě vyzval ke slovu. Víte, proč jsme jeli za panem Babišem na jeho svatbu? Víte to ?

osoba

No, to fakt netuším.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Důvod znáte?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Prosím vás, ale já vás opravdu prosím. Já tomu nerozumím už. Já jsem jasně řekla, že téma a víte to všichni, kteří jste sem přišli, je pan prezident. A otázky kolem jeho jednání prostě vlády. Ano? Co máte ohledně pana prezidenta? Máte něco?

osoba

Ano. Můj dotaz je, jestli zrovna tahle skupina má právo kritizovat pana prezidenta za jakési morální jednání.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

My jsme skupina, která bojuje proti populistům. Bohužel pan prezident Zeman spoustou svého chováním dokazuje, že mezi ně patří. To je vše co bych vám k tomu asi řekla.

osoba

Jak si to můžete dovolit? Ve vašem věku.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Co si to dovolujete, jako?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ne, promiňte, zde bylo...

Pavel MATĚJKA, organizátor demonstrací na podporu prezidenta Zemana

Vy neberete vůbec v potaz pomalu tři miliony voličů. Vůbec neberete v potaz.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Proč bych je nebrala v potaz? Já nehodnotím voliče. Já hodnotím pana prezidenta.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Vážený, zde bych ráda poznamenala jednu věc. Máme demokracii a každý má právo na svůj politický názor i na hodnocení pana prezidenta. Někdo ho má rád, někdo ho nemá rád a tak je to v pořádku. Pan Uhlíř chtěl hovořit.

osoba

K panu prezidentovi to vrátím. Pan prezident před pár lety, tak prohlásil, že by nedal milost recidivistovi a dvojnásobnému odsouzenému vrahovi panu Kajínkovi. A o rok později to udělal a mě by zajímalo, zeptám se pana ředitele Ovčáčka. Zda jej naplňuje práce pro soudem uznaného lháře?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já myslím, že tohle to je už tolikrát probírané téma, že už tomu bylo všechno řečeno. Pan prezident učinil výjimku, seznámil se s pochybnostmi, které zazněly v minulosti, které zazněly od odborníků a v tomto směru se takto rozhodl. Polovina občanů to vítá, polovina ne. Vy patříte k těm, kteří to kritizují, je to vaše právo.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ale tak možná, pane řediteli, jak třeba je panu prezidentovi, když pan Kajínek velmi pyšně v televizi hovoří o tom, jak vykrádal byty lidem?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

To už je věc pana Kajínka a nesmí se dopustit ...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A není vám to, není, co pan prezident?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

To je velmi jednoduché. Pan prezident se zaprvé nesleduje a zadruhé je tam podmínka a kdyby jí pan Kajínek porušil, tu podmínku, tak v takové chvíli žádný soud ... Řekněte mi, kde prosím?

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Vy myslíte kauzu s panem Peroutkou, ano, ta omluva.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

To je docela zajímavá záležitost, protože paní Kaslová, když se dozvěděla, jaký je soudní rozsudek ve věci Ferdinand Peroutka, tak řekla, že jí soud urazil více než pan prezident. Ten soudní rozsudek je prostě velmi paritní, to znamená na jedné straně hovoří o omluvě a na druhé straně nám dává zapravdu. Seznamte se s ním, přečtěte si ho celý.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, pan doktor Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jenom poznámku, ještě bych se vrátil k tomu sestavování vlády a k tomu nálepkování. Tak označení hnutí SPD Tomia Okamury za fašistické tak to je paní ministryně Šlechtová. To je pan ministr Pelikán. Čili ministři hnutí ANO označují SPD za fašistické hnutí a pan prezident mu jezdí na sjezd. Tak z toho já mám obavy.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Podívejte, když jste tady takhle zmínil to SPD, někdo tady říkal těch 115 ve sněmovně. Tam jsou možné různé koalice a podpory. A jestli je jeden z důvodů pro sociální demokracii zvažuje i přitom svém bohužel mizerném výsledku, že by jednala o vládě, tak je to právě zabránění nástupu SPD k odpovědnosti za vládu v této zemi.

osoba

Samozřejmě je tady spousta emocí. Mluvíme o panu prezidentovi a myslím, že Miloš Zemana tady je známý 20 let. Jeho předchůdci ať už to byl Václav Klaus nebo Václav Havel, měli stejné problémy. Myslím si, že naši tři prezidenti si zaslouží úctu těch, kteří je volí. A o touze člověka, který dvakrát vyhrál prezidentské volby v přímých volbách je velmi zvláštní. Umíte si představit, že v Americe, i když dneska už to tam taky je, že se podobným způsobem postupuje, ale to, co chci říct, tady se neustále hovoří o nástupu extremistů a podobně. Jak pomohl panu prezidentovi při sestavování vlády a já chci říct, že Miloš Zeman jako prezident vždycky respektoval volební výsledek na rozdíl například od Václava Klause, který v roce 2010 ani nepověřil vítěze voleb sociální demokracii, aby se pokusila sestavit vládu. A jak pomohla demokratická pravicová koalice, která se vytvořila teď po volbách kromě populistických řečí, které neustále vede a neustále ho osobně napadání všech kolem v tom, aby tady vznikla skutečně vláda demokratická za podpory demokratických stran. A sociální

demokracie dneska na svém sjezdu rozhodla o tom, že chce podpořit tento demokratický vývoj, protože víme všichni velmi dobře, že v poměrném systému nikdo nesestaví vládu pokud nemá víc než 50 % a jestliže chcete zabránit nástupu například Okamury a podobně, tak je potřeba se zapojit pozitivně, aktivně do přípravy sestavování vlády a nastavení i vlastní hřbet a přestat se chovat populisticky a začít dělat konečně něco pro tuhle zemi.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Na to musím reagovat. Pane Škromachu, vy dobře víte, že nikoho neostouzíme. Pokud hovoříme o agentovi StB, citujeme rozsudek soudu a tak dále. Všichni v tuto chvíli v této zemi ví, že jsou tady demokratické strany, které jsou připraveny jít do vlády s hnutím ANO, pokud by byl pouze jiný premiér. To znamená otázka k osobě Babiše. KDU-ČSL i STAN deklarovali, že by do vlády šli, takže prosím neříkejte, že hrajeme nějakou hru.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Pane předsedo, o co vám, jde. Prosím vás, počkejte. O co vám jde? Vidíte, že to je taky mezi lidmi ano, že vy pořád říkáte že s panem Babišem ne. Přitom hnutí ANO se jasně usneslo, že pan Babiš bude premiérem. Takže, když budete na tomto svém názoru trvat, tak se skutečně k toleranci vlády dostanou ty strany, kterým říkáte extremistické. A není lepší, nebylo by tedy více státotvornější a pro demokracii, kdybyste se tedy obětovali a šli do té ...

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

A podpořili premiéra, který je estébák a který je trestně stíhaný. Ostuda po celém světě.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A co docílíte ... Pojdme k tomu, co docílíte, když ho nepodpoříte.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Budeme dál hájit naše voliče, kterým jsme řekli, že neuhneme. A dovolte mi jednu tezi, problém není, že pravice nebo demokratické strany nechťejí vládnout... Problém je ješitnost Andreje Babiše, který mimochodem odmítl ustoupit a vybrat jiného premiéra z hnutí ANO. O tom to celé prosím je. V tuto chvíli.,

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já myslím, že bychom vrátily zpátky tady tyto plamenné řeči jsou moc hezké. To slyšíme už od voleb každý den morální řeči. Vraťme se zpátky na parlamentní půdu. Pan prezident ctí výsledek voleb, ctí vítěze voleb, ví a ctí o tom, že lidé volili Andreje Babiše a hnutí ANO a bude ... Pane předsedo vy tady obracíte parlamentní systém úplně někam jinam. Takže vy nám chcete říct, že vlastně vyhrály ty ostatní strany. Výborně to je opravdu zajímavá logika. Zvítězila TOP 09 s 5 %

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

Pane řediteli, v parlamentní demokracii musí mít vláda 51 % podporu sněmovny, ne 30. Nevyvracím nic. Pouze chci parlamentní demokracii, ne prezidentskou.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já vím, že vám to vadí. Právě proto se... Právě na tom se pracuje.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Vážení, teď bude hovořit už publikum. Vy to dejte tady panu Dvořákovi, ale nejdřív bude mluvit tato strana. Prosím.

osoba

Dobrý večer. Já se jmenuju Tomáš Mandlík, jsem z Prahy a chtěl bych to tady trošku uklidnit a chtěl bych se zeptat pana Ovčáčka, komu, jestli by nám mohl říct, komu bude zítra s inženýrem Zeman fandit v hokeji.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Bude fandit pan prezident samozřejmě České republice, protože pan prezident a já vám prozradím velké tajemství, je agentem České republiky.

osoba

Dobrý večer. Já chci jenom říct, že to, co se hraje a pan prezident je nepochybně velký hráč, pohybuje se samozřejmě v mezích ústavy a samozřejmě chápu a rozumím tomu, že strany, které prostě prohrály, se bojí toho, že prostřednictvím pana Babiše přijdou o své trafiky a vytváří tady jenom prostě emotivní napětí. O nic jiného prostě nejde. Protože...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Vy jste také, pane doktore, abychom navázali na tento dotaz, vyjádřil obavu, že by zde mohl také nastat poloprezidentský nebo přímo prezidentský systém.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přímo a nebo pseudoprezidentský, poněvadž pokud je vláda bez důvěry parlamentu, no tak tím se vymykáme z parlamentního systému a tady potom by byla vláda vlastně prezidentská, která by byla zodpovědná jenom prezidentovi. Takový pokus už pan prezident Zeman jednou udělal za vlády Jiřího Rusnoka. A to se úplně vymyká tomu, jak je ústava založená, tomu, že vláda má mít důvěru parlamentu, je zodpovědná Poslanecké sněmovně nikoliv prezidentovi a dokonce prezident je totiž ústavně neodpovědný, za něj odpovídá vláda. To je prostě...

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

To není úplně pravda. Prezident je ústavě neodpovědný s tou výjimkou, že může být stíhán za takzvanou velezradu a hrubé porušení ústavy. Na to musí odhlasovat třemi pětinami Senát příslušný návrh se souhlasem Poslanecké sněmovny a musí to říct Ústavní soud. Do té doby to můžete vykládat vrchem spodem, ale pokud to neřekne jediná autorita v této zemi, která to může říct oprávněně a to je Ústavní soud, tak to prostě není pravda. Co se týká té nedůvěry, co se týká té nedůvěry, úplně stejně tady vládla Topolánková první vláda v demisi čtyři měsíce po tom, co nedostala důvěru a já si nevzpomínám, že by tehdy byly demonstrace, řvalo se, jak je ohrožená demokracie a připomínal se únor 48. V Německu se o vládě vyjednává, tuším šestý nebo sedmý měsíc. A není to žádný problém. Takže jestli je to dneska tak, že pan Babiš je pouze pověřen jednáním o vládě. On je ten premiér v demisi, jak správně zdůrazňujete ve všech titulcích, tak on musí přijít s výsledky toho vyjednávání a na základě toho pak přijde rozhodnutí.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tady je problém české ústavy v tom, že vláda, která nemá důvěru ještě nebo jí ztratila, tak má stejné kompetence jako vláda ... A v tom Německu samozřejmě tam dosud vládne Angela Merkelová. Na základě toho, že získala důvěru někdy. Aspoň má tu důvěru. Kdežto tady prostě to je ...

osoba

Já bych chtěl dopovědět, že samozřejmě slova a vyjádření patří do politiky, podle mně je to součástí demokracie a to, co se tady děje nás v podstatě posouvá dál, protože rozhodující jsou činy. Ne slova, protože slova patří do toho, co se děje.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, dejte to tady, panu, prosím.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Já bych potřebovala s něčím pomoci a poprosila bych asi pana Ovčáčka. Já bych ten dotaz potřebovala teda zodpovědět od pana prezidenta, ale protože tady není a vy jaksi mluvíte za něj, tak se s dovolením zeptám vás.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Jsem tiskový mluvčí.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Super. Já bych se chtěla zeptat je to něco, s čím jaksi nedokážu hnout sama. A nevím, co si o tom mám myslet. Chtěla bych se zeptat aspoň na váš názor. Pan prezident Zeman se o panu Babišovi svého času v roce 2011 vyjádřil: zastávám názor, že člověk, který vstupuje do politiky, respektive působí v politice, má li být dlouhodobě úspěšný, musí splňovat tři základní kritéria. Nesmí krást, nesmí podrážet a musí dodržovat uzavřené dohody, pokud jde o pana Babiše, byl jsem přímým účastníkem podpisu dohody s ním při privatizaci Unipetrolu a konstatuji, že pan Babiš toto podepsanou dohodu nedodržel. To je pro mě dostatečný důkaz nevěrohodnosti pana Babiše nehledě na jistá podezření, která se ... Co se stalo vlastně, že pan Zeman dokázal takhle vlastně změnit názor?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

I to se stává, že lidé mění názory. Takže otvírá se Ovčáčkova poradna. Je to velmi jednoduché. Odpověď je velmi jednoduchá.

Veronika ŠEVČÍKOVÁ, účastnice protiprezidentských akcí, aktivistka Auva

Já vám nezávidím, já se přiznám, nezávidím vám.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Tři body, protože to už pan prezident odpovídal mimochodem na dotaz týdeníku Respekt před rokem a půl.. Takže tři body. Zaprvé Andrej Babiš byl velmi úspěšný ministr financí. Zadruhé. Jo, proč pan prezident změnil názor. Andrej Babiš se ukázal jako velmi úspěšný ministr financí. Andrej Babiš se ukázal jako velmi úspěšný politik, který vyhrál volby, a to si myslím, že je to klíčové a proto pan prezident názor změnil. Dokázal prostě svojí prací opravdu prací, ne jenom hovořením, že umí.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Pojďme, zda zde opravdu nejde o ten mocenský pakt.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, že existuje a dosud existoval a existuje mocenský pakt mezi Milošem Zemanem a Babišem. Miloš Zeman potřeboval ke svému znovuzvolení voliče hnutí ANO a Andrej Babiš potřebuje Miloše Zemana, aby ho jmenoval premiérem a už mohl vlastně zasednout řekněme, k řídicímu volantů tohoto státu. Bez vůle pana prezidenta by to prostě nešlo. Čili oni se navzájem potřebovali, zdá se, že možná asi se potřebují navzájem dál, protože co je Miloš Zeman už nepotřebuje voliče ANO ke znovuzvolení, ale já si myslím, že on by rád vlastně byl takovým dalším koaličním partnerem, že vlastně tu vládu tak aby Hrad byl vlastně de facto další koaliční stranou a aby pan prezident mohl vlastně proniknout takto přímo i do vládních záležitostí.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Necháme reagovat pana ředitele.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Tady jsme poslouchali za doby vlády Bohuslav Sobotky neustále výtky například od TOP 09 jaké jsou ty špatné vztahy mezi tím prezidentem a tím premiérem. No, není to perfektní, že budeme mít skvělé vztahy mezi prezidentem republiky a předsedou vlády České republiky? Koordinace zahraniční politiky, perfektní věc. Koordinace domácí politiky, skvělá záležitost. Předseda vlády bude vykonávat svou funkci, prezident republiky také. Jednou měsíčně se budou scházet, budou spolu diskutovat, vyjasní si svoje názory já si myslím, že to je přesně co by tady mělo být a to ta republika potřebuje. My přece nepotřebujeme, aby se prezident...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, vážení, takže chcete říci, že to není mocenský pakt, ale pouze sympatie.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

To je spolupráce ve prospěch této země a ve prospěch i občanů. Nic více nic méně.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, vážení, občané, ano. Prosím, máme zde dotaz. Prosím.

osoba

Pane Ovčáčku, já bych se chtěl zeptat, co si myslíte o tom, že pan prezident před volbami říkal, že nebude dělat žádnou předvolební kampaň a přitom na jiné televizi, tak měl každý týden svojí hodinu nebo já nevím jak dlouho reportáž. Nelhal během voleb už náhodou neporušil svoje slovo?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Ten pořad běží víc jak rok.

osoba

Dobře, on nevěděl, že budou volby?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Je sympatické že i jiné televize mají zájem o názory pana prezidenta, nejenom Česká televize.

osoba

To je pěkné, ale mě se zdá, že ho měl dost velký náskok, když měl každý týden, si mohl ,...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Dobře, ale řekněme, že tehdy nebo já teď nevím, jo vy mluvíte o TV Barrandov. Ano, tak to nebudu

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

To bylo dávno před volbami, to není nic zvláštního.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak máte ještě nějaký dotaz?

osoba

Ještě bych se chtěl zeptat, jak je to s /nesrozumitelné/, protože já jsem laik a myslím si, že...

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Já vás mohu velice hluboce uklidnit i všechny zde přítomné. I televizní diváky, pan prezident a to je věc, která je známá, teď si krásně odpočinul v Lánech po volbách a v plné polní jde do boje.

osoba

Já bych se chtěl zeptat flexibilního demokrata pana Pokorného co udělá demokratický blok ... Pana Pospíšila pardon, co udělají pro to, aby vznikla vláda.

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

No, já když dovolíte, jednu poznámku. My jsme volby prohráli a budeme dělat věcnou opozici. To patří k demokracii. Ne, přátelé, tady se rozšířila teze, kterou si řekl pan prezident a pan Babiš, že když někdo prohraje volby, a je v opozici, tak nepracuje nebo dělá naschvály, ale k demokracii, k parlamentní demokracii patří vládní strany a opoziční strany. Uvidíte kdo bude pracovat ke všem vládním návrhům zákona se budeme vyjadřovat. Až nám konečně vznikne nějaká vláda.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A pane předsedo, domníváte se, že něco prosadíte?

Jiří POSPÍŠIL, předseda TOP 09, europoslanec

No určitě. Samozřejmě uvidíte. Protože naše zákony. Budeme připravovat konkrétní pozměňovací návrhy a nové zákony a já doufám, že jejich věcný obsah přesvědčí.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, prosím, tady byl dotaz, kdo ještě z občanů?

osoba

Dobrý den. Já jsem se chtěl zeptat pana Ovčáčka na takovej ten název pražská kavárna. Já si myslím, že žádná taková pražská kavárna neexistuje a že je to váš termín nebo termín pana prezidenta Zemana.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

To je dokonce, to je zajímavá věc, já jsem se dokonce dozvěděl, že to už je sociologický termín a označuje lidi, kteří nejsou schopni naslouchat názorům druhých.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

No, ale pane řediteli, promiňte, domníváte se, že vaše strana vždy dokáže naslouchat názorům jiných?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Samozřejmě já velice pečlivě poslouchám názory, které tady zaznívají.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

A berete si je třeba k srdci?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

A budu o nich přemýšlet.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Ano, tak jednu větu.

Michal HAŠEK, právník a bývalý hejtman Jihomoravského kraje

Jedna věta, citát a prosím vás, kdo si myslíte, že jí řekl. Nedostane-li důvěru, budu hledat týdny dalšího, každý z nich bude mít další měsíc na vypracování programového prohlášení. Předčasných voleb se těžko dostaví. Víte, kdo to řekl? Václav Havel v roce 1998. A vy vyčítáte takovýto postup prezidentu Zemanovi.

osoba

Dobrý den. Já mám na pana Pospíšila dotaz, kdy pochopí, tak poznámka, týká se pana prezidenta. Pana prezidenta zvolilo víc než 50 % občanů a zvolili ho takového, jaký je.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, je mi líto, já musím končit. Musím končit. Tady za tuto stranu kdo chce se ještě se zeptat.

osoba

Pane Ovčáčku, můžu se zeptat? Dokážete nám slíbit, že pan Zeman nebude ohýbat tu ústavu až tak moc? My mu říkáme pan Švejka Zeman, protože...

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Prosím, odpusťte si tyto výrazy. Dotaz je tedy zda pan prezident.

osoba

Já to nemyslím špatně. Dokážete nám garantovat, že tu ústavu neohnete až tak až budeme v socialismu?

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Stačí ústavu dodržovat, nemusíte jí ohýbat.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Dotaz byl, zda pan prezident nebude ohýbat ústavu. Protože on teď, co není zakázáno, je dovoleno.

Jiří OVČÁČEK, ředitel odboru tiskového a mluvčí prezidenta republiky

Ústava je úžasná, pan prezident jí rozhodně ohýbat nebude bude jí dodržovat. A bude samozřejmě plnit vše to,co je v ní uvedeno a jaké možnosti ta ústava přináší.

Michaela JÍLKOVÁ, moderátorka

Tak, milí diváci, musíme končit. Příští týden se budeme věnovat referendu, ano, o které si píšete. Jste pro nebo proti zavedení obecného referenda? Rozhodoval by lid v tom referendu rozumněji než politici? Vítězily by podle vás argumenty nebo spíše emoce? A nebylo by v referendum nástrojem diktatury? Přijďte diskutovat, bude tady Tomio Okamura a Stanislav Polčák. Takže přijďte diskutovat o referendu s Tomio Okamurou a Stanislavem Polčákem. Přihlašte se na telefonu 261 137 766 nebo na e-mailu mateslovo@ceskatelevize. Milí diváci, já vám děkuji, těším se na vás, myslím na vás a vy už víte, že ve čtvrtek máte slovo. Na shledanou.

Roklen má nového hlavního ekonoma. Stal se jím odborník na kryptoměny Stroukal

21.2.2018 euro.cz str. 00 Byznys

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal dosavadní ředitel Liberálního institutu Dominik Stroukal (30). Stroukal se profesně věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám.

Stroukal je autorem knihy Bitcoin: Peníze budoucnosti. „Vedle tradičních trhů se tak společně můžeme věnovat i novým oblastem jako jsou crowdfunding, sdílená ekonomika nebo kryptoměny,“ uvedl Stroukal v souvislosti se svým nástupem do pozice hlavního ekonoma Roklenu.

Stroukal vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde se věnoval sociologii médií. Přednáší na vysoké škole CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na pražském gymnáziu PORG.

Finanční skupina Roklen vznikla v roce 2014 s cílem poskytovat služby v oblasti investičního bankovníctví. Součástí skupiny je mimo jiné crowdfundingová platforma Fundlift.

Horečka kolem Telegramu. Investoři vydělávají obří zisky na neexistující kryptoměně

URL| <https://www.euro.cz:443/byznys/roklen-ma-noveho-hlavniho-ekonoma-stal-se-jim-odbornik-na-kryptomeny-stroukal-1394820>

Na pozici hlavního ekonoma skupiny Roklen jde odborník na kryptoměny Stroukal

21.2.2018 e15.cz str. 00 Kryptoměny

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal dosavadní ředitel Liberálního institutu Dominik Stroukal (30). Ten se profesně věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám.

Stroukal je autorem knihy Bitcoin: Peníze budoucnosti. "Vedle tradičních trhů se tak společně můžeme věnovat i novým oblastem jako jsou crowdfunding, sdílená ekonomika nebo kryptoměny," uvedl Stroukal v souvislosti se svým nástupem do pozice hlavního ekonoma Roklenu.

Kurz bitcoinu sledujte zde >>>

Stroukal vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde se věnoval sociologii médií. Přednáší na vysoké škole CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na pražském gymnáziu PORG.

Vše o kryptoměnách čtěte zde >>>

Finanční skupina Roklen vznikla v roce 2014 s cílem poskytovat služby v oblasti investičního bankovníctví. Součástí skupiny je mimo jiné crowdfundingová platforma Fundlift.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1343632/na-pozici-hlavniho-ekonoma-skupiny-roklen-jde-odbornik-na-kryptomeny-stroukal>

Roklen má nového hlavního ekonoma

21.2.2018 investujeme.cz str. 00

Ředitel Liberálního institutu Dominik Stroukal se stal hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen. Profesně se věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám.

Ředitel Liberálního institutu Dominik Stroukal se stal hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen. Profesně se věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám.

„S Roklenem jsem rád spolupracoval už v minulosti. Je to firma plná profesionálů, kteří ale neusnuli na vavřínech a hledí do budoucnosti. Vedle tradičních trhů se tak společně můžeme věnovat i novým oblastem, jako je crowdfunding, sdílená ekonomika nebo kryptoměny,“ uvedl Dominik Stroukal.

Dominik Stroukal získal doktorát z ekonomie na VŠE v Praze a absolvoval i sociologii médií na **Fakultě sociálních věd** UK. Tři roky působil jako předseda Ludwig von Mises Institutu pro ČR a Slovensko a dva roky jako místopředseda pro publikace.

„Je skvělé, že náš tým posílí právě Dominik. Věříme, že s využitím jeho znalostí a zkušeností dále posílíme pozici technologické inovativní fintech společnosti a nabídneme našim zákazníkům další moderní finanční produkty a služby,“ říká Managing Director finanční skupiny Roklen Oldřich Pavlovský.

Zdroj: Tisková zpráva Roklen

URL| <https://www.investujeme.cz/kratke-zpravy/roklen-ma-noveho-hlavniho-ekonomu/>

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal

21.2.2018 investujeme.cz str. 00

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal (30), který doposud působil jako ředitel Liberálního institutu. Profesně se věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám. Zároveň je autorem první české knihy o kryptoměnách „Bitcoin: Peníze budoucnosti“ a řady odborných i populárních článků.

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal (30), který doposud působil jako ředitel Liberálního institutu. Profesně se věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám. Zároveň je autorem první české knihy o kryptoměnách „Bitcoin: Peníze budoucnosti“ a řady odborných i populárních článků.

„S Roklenem jsem rád spolupracoval už v minulosti. Je to firma plná profesionálů, kteří ale neusnuli na vavřínech a hledí do budoucnosti. Vedle tradičních trhů se tak společně můžeme věnovat i novým oblastem, jako je crowdfunding, sdílená ekonomika nebo kryptoměny,“ uvedl Stroukal.

„Je skvělé, že náš tým posílí právě Dominik. Věříme, že s využitím jeho znalostí a zkušeností dále posílíme pozici technologické inovativní fintech společnosti a nabídneme našim zákazníkům další moderní finanční produkty a služby,“ říká Managing Director finanční skupiny Roklen Oldřich Pavlovský.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

Roklen nabízí finanční služby firmám i privátním klientům: online devizové směny a platby RoklenFx, služby Corporate Finance, ekonomické a finanční zpravodajství Roklen24.cz, obchodování s cennými papíry a investičními instrumenty. Součástí skupiny Roklen je také investment-crowdfundingová platforma Fundlift. Roklen je licencován jako obchodník s cennými papíry a platební instituce Českou národní bankou.

Roklen v roce 2017 rostl napříč všemi svými produkty a službami. Obrat směn RoklenFx se loni výrazně zvýšil na 10 miliard korun z předloňských 3,8 miliardy korun. To představuje meziroční nárůst o více než 260 procent. Počet klientů se v roce 2017 zvýšil o zhruba 212 procent na téměř 4200.

Crowdfundingová platforma Fundlift byla spuštěna v květnu 2016. Peníze od investorů získalo již 28 projektů, z toho 24 pro velký zájem investorů navyšovalo cílovou částku kampaně. Celkový zafinancovaný objem již přesáhl 160 milionů korun. Aktuálně mají investoři možnost investovat do brněnského vývojáře školních informačních systémů Edookit.

Roklen Corporate Finance radil v loňském roce 11 firmám při prodeji a nákupu společností či operacích s cennými papíry. V rámci středoevropského trhu realizoval transakce za zhruba miliardu korun.

Tisková zpráva: Roklen

URL| <https://www.investujeme.cz/tiskove-zpravy/hlavnim-ekonomem-financni-skupiny-roklen-se-stal-dominik-stroukal/>

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal

21.2.2018 echo24.cz str. 00 Byznys, Krátké zprávy

Echo24, čtk

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal (30), který doposud působil jako ředitel Liberálního institutu. Profesionálně se věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám. Zároveň je autorem první české knihy o kryptoměnách „Bitcoin: Peníze budoucnosti“ a řady odborných i populárních článků.

Hlavním ekonomem finanční skupiny Roklen se stal Dominik Stroukal (30), který doposud působil jako ředitel Liberálního institutu. Profesionálně se věnuje ekonomii médií, teorii ekonomických systémů a kryptoměnám. Zároveň je autorem první české knihy o kryptoměnách „Bitcoin: Peníze budoucnosti“ a řady odborných i populárních článků.

„S Roklenem jsem rád spolupracoval už v minulosti. Je to firma plná profesionálů, kteří ale neusnuli na vavřínech a hledí do budoucnosti. Vedle tradičních trhů se tak společně můžeme věnovat i novým oblastem, jako je crowdfunding, sdílená ekonomika nebo kryptoměny,“ uvedl Stroukal.

„Je skvělé, že náš tým posílí právě Dominik. Věříme, že s využitím jeho znalostí a zkušeností dále posílíme pozici technologické inovativní fintech společnosti a nabídneme našim zákazníkům další moderní finanční produkty a služby,“ říká Managing Director finanční skupiny Roklen Oldřich Pavlovský.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

Roklen nabízí finanční služby firmám i privátním klientům: online devizové směny a platby RoklenFx, služby Corporate Finance, ekonomické a finanční zpravodajství Roklen24.cz, obchodování s cennými papíry a investičními instrumenty. Součástí skupiny Roklen je také investment-crowdfundingová platforma Fundlift. Roklen je licencován jako obchodník s cennými papíry a platební instituce Českou národní bankou.

Roklen v roce 2017 rostl napříč všemi svými produkty a službami. Obrat směn RoklenFx se loni výrazně zvýšil na 10 miliard korun z předloňských 3,8 miliardy korun. To představuje meziroční nárůst o více než 260 procent. Počet klientů se v roce 2017 zvýšil o zhruba 212 procent na téměř 4200.

Crowdfundingová platforma Fundlift byla spuštěna v květnu 2016. Peníze od investorů získalo již 28 projektů, z toho 24 pro velký zájem investorů navyšovalo cílovou částku kampaně. Celkový zafinancovaný objem již přesáhl 160 milionů korun. Aktuálně mají investoři možnost investovat do brněnského vývojáře školních informačních systémů Edookit.

Roklen Corporate Finance radil v loňském roce 11 firmám při prodeji a nákupu společností či operacích s cennými papíry. V rámci středoevropského trhu realizoval transakce za zhruba miliardu korun.

Čtete také: „Škola na dlani“ je nyní na Fundliftu. Znáte Edookit?
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/SkX3e>

Vyjednávání o vládě

21.2.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Byl to sice slovy Andreje Babiše jen takový nástřel, ale současně podle něj první vážná jednání o jediné variantě vlády, která je na stole, tedy o možné koalici hnutí ANO se sociální demokracií podporované komunisty. Nový předseda ČSSD Jan Hamáček a první místopředseda strany Jiří Zimola prý jednali s Andrejem Babišem hlavně o programových prioritách. Personální otázky, jako je účast trestně stíhaného člověka ve vládě, údajně zatím neřešili. Jan Hamáček je hostem publicistiky. Dobrý podvečer, pane předsedo.

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Hezký večer.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jaký jste si z toho jednání odnesl dojem?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Bylo to opravdu první takové sondážní jednání. Probíhalo v korektní atmosféře. My jsme se koneckonců shodli na tom, že pokud spolu chceme mluvit, tak bychom na sebe neměli útočit ani v médiích. Takže myslím si, že jsme nastavili způsob komunikace do budoucna.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pan Babiš dopředu nastínil, že se vás nejdřív zeptá, jestli chcete do vlády s ANO. Na to jste mu odpověděli, že chcete?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

My jsme řekli, že jsme připravení jednat. Jednání neznamená vstup do vlády. Nicméně jsme ochotni ta jednání zahájit a tím dneškem vlastně jsme je i zahájili.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak když jste dali najevo, že jste ochotni jednat o účasti v kabinetu, tak měly přijít na řadu podmínky. Sdělili jste mu jednu z vašich důležitých podmínek, tedy že v kabinetu by neměl být trestně stíhaný člověk?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Ano. My jsme seznámili pana premiéra se závěry našeho hradeckého sjezdu, které nám zaprvé daly mandát k takovému to jednání, a současně vyzvali hnutí ANO, aby do té případné vlády nenominovalo trestně stíhanou osobu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A co on na to říkal?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

On si ten, ten, to naše stanovisko vyslechl. Nicméně my jsme dál v té diskusi nepokračovali, protože jsme neřešili personální věci, ale řešili jsme možnost programové shody.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A proč, proč se tuhle otázku potom odsunuli? Není pro vás tak důležitá, nebo jste s ohledem na odpor hnutí ANO k výměně pana Babiše...

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

My jsme, my jsme, my jsme obecně...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

...ochotní z ní slevit?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Ne, my jsme, my jsme obecně neřešili personální otázky, žádná křesla, žádné resorty. My nejdříve musíme vědět, zda jsme schopni spolu hovořit v té programové oblasti, protože o tom ta případná spolupráce je. A pokud naši experti dospějí k tomu, že jsme schopni spolu v této věci komunikovat, tak se můžeme posunout dále.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak je to taková taktika, dejme tomu, nerozčítit toho případného partnera hned na začátku?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Ne, je to o tom, že případná spolupráce musí být o programu. Musíme si vyjasnit, zda tedy naše programy jsou vzájemně kompatibilní, zda tam jsou nějaké překážky a případně o nich jednat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A vy už dopředu máte nějakou představu, v čem by mohly být ty programy kompatibilní, v čem by mohly být ty překážky, protože vy vlastně ty programové priority byste už z doby, kdy jste byli v jedné společné vládě, měli dost dobře znát, ne?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Určitě. Tak ono se ukazuje, že to nebude úplně jednoduché, protože už to první téma, které jsme dnes otevřeli, to znamená, my jsme dneska předložili návrh zákona, který ruší takzvanou karenční dobu. To znamená, že to umožňuje znovu proplácet i první tři dny nemocenské, tak na to ta reakce ze strany hnutí ANO nebyla úplně pozitivní. Takže ukazuje se, že je tam celá řada věcí, které budeme muset vydiskutovat. A rozhodně to nebude jednoduchý, jednoduchý proces.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Nebo zřejmě třeba progresivní zdanění, to si dovedu představit, že by se hnutí ANO také nemuselo líbit.

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Určitě. My jsme, my jsme říkali, že pokud chceme navyšovat důchody, mzdy a platy, prostě chceme, aby rostla životní úroveň, tak bychom se také měli podívat na tu příjmovou stranu státního rozpočtu. My víme, že z naší republiky odtéká každý rok přes 300 miliard korun do zahraničí, a určitě stojíme o to mluvit o tom, jak tedy ty peníze tady aspoň částečně udržet.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a když se tedy domluvíte, dejme tomu, že jsou tady dost značné programové shody, programové průniky, že by to v té vládě z tohoto hlediska šlo, tak až přijde řada na tu zásadní otázku, jestli by měl být, nebo neměl být Andrej Babiš ve vládě, tak co uděláte? Andrej Babiš jednoznačně říká, že až do smrti bude trvat na tom, aby on byl premiérem. ČSSD zase na druhou stranu říká, že trestně stíhaný člověk by ve vládě být neměl. Takže jak se tohle dá vyřešit?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Budeme o tom jednat. To je jediná možná odpověď. Budeme jednat a uvidíme, zda jsme schopni najít nějaké řešení. Nicméně já bych v této fázi opravdu nepředbíhal a nepředjímal.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A v jakém časovém rámci počítáte, že by mělo být jasné, že vláda s vaší účastí vznikne nebo ne, protože třeba předseda KSČM Vojtěch Filip po schůzce s Milošem Zemanem uvedl, že prezident by si přál, aby nová vláda získala důvěru do letních prázdnin. Jak vy ten případný termín odhadujete?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Já nebudu hovořit o konkrétním termínu. Každopádně to není otázka dnů. Určitě celkem dlouho budou trvat ta programová jednání. Nás čeká 7. dubna pokračování našeho sjezdu, kde já bych chtěl delegátům přednést aspoň nějakou zprávu o postupu a platí to, co jsem delegátům sjezdu a tedy všem členům sociální demokracie slíbil, pokud bychom dospěli k nějakému závěru, tak o tom, zda akceptovat tu nabídku či ne, rozhodnou všichni členové sociální demokracie.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

V referendu tedy.

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Ano.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

To znamená, že ta jednání o moc výrazněji neurychlíte. Čili si myslíte, že ten kabinet s důvěrou opravdu nebude dřív než do těch letních prázdnin?

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Já nechci být takto skeptický. Nicméně budou to určitě týdny a spíše měsíce, protože opravdu to potřebujeme prodiskutovat. No, a současně musíme dát prostor i případně rozhodnout členům sociální demokracie. Nicméně ty prodlevy nejsou z viny sociální demokracie. My jsme vlastně až teď byli osloveni s nějakým seriózním jednáním. Ta jednání o menšinové vládě nebo vládě bez důvěry, která teďka vládne, tak tam se seriózní debata nevedla.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, ale čekalo se na váš sjezd a vy ještě ten sjezd máte rozpuštěný. To znamená, teď má být referendum...

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Já vím, ale /nesrozumitelné/...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

...takže z vaší viny to trochu je.

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Kdyby, ne, ne, kdyby hnutí ANO chtělo od začátku jednat o nějaké formě většinové vlády s důvěrou, tak jsme si ta jednání, tak jsme si mohli ušetřit ty měsíce vlastně mezi volbami a touto dobou. Hnutí ANO tehdy preferovalo rychle dostat menšinovou vládu do úřadu a ta jednání seriózně se nevedla. Takže teprve až teď začínáme.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Konstatuje Jan Hamáček, předseda sociální demokracie. Já vám děkuji za rozhovor. Na shledanou.

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Taky děkuji, hezký večer.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a naším dalším hostem je politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Naznačil, pane Mlejnkou, to první posjezdové vyjednání zástupců ČSSD s hnutím ANO, že dosáhnout dohody o vládě s hnutím ANO bude teď jednodušší?

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak ono se spíš ukazuje, že to bude složitě nebo že od těch voleb vlastně pořád tam zůstává ten základní problém. Andrej Babiš je trestně stíhaným politikem a s tím má i po tom sjezdu podle sjezdového usnesení ČSSD zásadní problém. A Andrej Babiš, byť v jednu chvíli tak trošku naznačoval, že by premiérem být nemusel, ale to bylo jen, to byl jen takový záchvěv a pak ANO přijalo usnesení, že v žádném případě, že trvá na tom, že Andrej Babiš musí být premiérem, a sám Andrej Babiš od té doby zase jednoznačně toto opakuje. Čili ono se to pořád jakoby odsouvá, protože tím i tím, že se jako jedná o programu. Ale čas jako běží a všem je jasné, že, já nevím, možná to ještě jde do března, do dubna, ale v květnu, v červnu už stejně se budou muset všichni k tomu nějakým způsobem vyslovit, jestli tedy s trestně stíhaným Babišem do vlády ano, nebo ne. Tady si myslím, že ta jednání o programu mohou připravit jaksi půdu k ústupku, že ČSSD nebo třeba jiné strany v podobné situaci mohou pak říci, vždyť my jsme prosadily plno našeho programu a budou to prezentovat veřejnosti tak, že ta jednání programová byla velmi úspěšná a že tudíž jako když je tady ta možnost, že prosadit z toho programu tolik, tak proč se pak ohlížet na nějaké trestní stíhání. To si myslím, že asi pravděpodobně, pokud vůbec tady nějaká vláda s důvěrou vznikne, tak asi pomocí této argumentace.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Hnutí ANO přibývá projevů nespokojenosti s možností, že by vláda byla opřena o hlasy SPD. Ministr spravedlnosti v demisi Robert Pelikán prohlásil, že by v takovém případě odešel z kabinetu. Jsou to pro Andreje Babiše závažná varování?

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Závažná varování to jsou, respektive sám Andrej Babiš jako nechce nebo není mu to milé být nebo nebylo by mu to milé být v koalici s SPD i v nějaké, v nějakém vztahu nějaké nepřímé podpory. To dával jednoznačně mnohokrát najevo. Čili je docela i možné, že ty signály zevnitř hnutí ANO naposledy od pana ministra Pelikána možná, já bych se nedivil, kdyby to třeba měl s Andrejem Babišem domluvené, že prostě ANO bude jako ústy různých představitelů se vyjadřovat velmi, velmi kriticky o Tomio Okamurovi a hnutí SPD. Andrej Babiš pak to bude moct používat i v těch jednáních jako argument, kdy třeba on pak bude moct při těch jednáních nasadit tu masku. No, já bych třeba rád, jo, ale podívejte se, mně to rozloží stranu, tak se neztejte. Čili to může být všechno součástí nějaké vyjednávací taktiky. Ale určitě si myslím, že prostě sám Andrej Babiš určitě nepreferuje jakoukoli podobu spolupráce s SPD na té vládní úrovni. Ovšem kvůli tomu, že musí dobře vědět, že v Evropské unii s tím narazil a že by to hodně zhoršilo pozici České republiky na mezinárodní scéně.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám, na shledanou.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju, na shledanou.

Žezlo po Merkelové může převzít žena známá jako „AKK“. Jaké by bylo Německo pod jejím vedením?

21.2.2018 info.cz str. 00 Svět

Eliška Kubátová

Politologové už řadu měsíců upozorňují na to, že se působení Angely Merkelové v čele Křesťanskodemokratické unie (CDU), Německa i celé Evropy chýlí ke konci a je nejvyšší čas, aby za sebe začala hledat náhradu. Zároveň ale konstatují, že se žádná taková postava v německé nejsilnější straně nerýsuje a Merkelová stále zůstává nenahraditelná. Po tomto týdnu však může být všechno jinak. Za bouřlivého potlesku Merkelová navrhla do funkce generální tajemnice CDU sárskou premiérku Annegret Krampovou-Karrenbauerovou, německými médii přezdívanou jako „AKK“ nebo „mini-Merkelová“. Mohla by nejsilnější ženu Evropy skutečně nahradit, a co mají obě političky společné?

Do tohoto týdne o 55leté předsedkyni vlády západoněmecké spolkové země Sársko minimálně v Česku nikdo příliš neslyšel, Annegret Krampová-Karrenbauerová by se však za pár let mohla stát nástupkyní Angely Merkelové. Německá kancléřka stojí v čele Německa už od roku 2005, v posledních měsících však její popularita v očích veřejnosti klesá a začíná se mluvit o tom, že je čas přemýšlet o jejím následnictví.

Žezlo by po ní mohla přebrat sárská hvězda CDU Annegret Krampová-Karrenbauerová, která na celoněmecké scéně zatím nebyla příliš vidět. To by se mělo změnit s jejím jmenováním do funkce generální tajemnice CDU, které navrhla sama Angela Merkelová, což lze vnímat jako jasný signál.

„Je to určitě příprava na její další velkou kariéru. Dlouho se mluvilo o tom, že ji Merkelová chtěla s sebou do vlády – potřebovala totiž nějaký mezikrok. AKK byla jen řadovou předsedkyní strany a premiérkou Sárska, takže nebyla v úplně ideální pozici pro nástupnictví. Bylo jí tedy potřeba dát nějaký větší celostátní profil. Nicméně na CDU těch ministerstev moc nezbylo, což je mimochodem jeden z důvodů, proč je Merkelová kritizovaná,“ říká pro INFO.CZ odborník na německou politiku z Ústavu mezinárodních vztahů a Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Eberle.

Během koaličních rozhovorů totiž německá kancléřka musela přistoupit na řadu ústupků, aby mohla velkou koalici CDU/CSU se Sociálnědemokratickou stranou Německa (SPD) vůbec vyjednat. CDU tak ale přišla o několik zásadních rezortů, jako je například ministerstvo financí, které má nově přejít právě do rukou sociální demokracie.

„Na Krampovou-Karrenbauerovou proto nezbylo žádné silné ministerstvo, takže jmenování do pozice generální tajemnice je druhá cesta k tomu, aby se stala celostátní figurou a byla spojována s CDU. Strana bude brzy jednat o dlouhodobém programu – to je proces, kdy má generální tajemník zásadní roli. Takže toto je určitě způsob, jak na ni jasně ukázat jako na možnou nástupkyni a kandidátku,“ vysvětluje Eberle.

AKK má s Merkelovou mnoho společného

Podobně čerstvý krok interpretuje také německý politolog a šéf berlínského think-tanku Das Progressive Zentrum Tobias Dürr. „Merkelová se samozřejmě snaží připravit půdu pro nástupce, který bude do značné míry v souladu s jejími politickými preferencemi,“ říká s tím, že v rámci CDU se objevují tendence stranu posunout víc k pravicovým a konzervativním silám. To ale Merkelová a ani sárská politička nechtějí.

„S Krampovou-Karrenbauerovou by byla CDU centristická, umírněná, společensky progresivní strana ve středovém proudu – to je ten směr, kterým by se strana měla podle Merkelové po jejím odchodu ubírat,“ říká pro INFO.CZ Dürr. Že si jsou obě političky v mnohém velmi blízké, naznačují i slova Angely Merkelové, které přednesla během pondělní tiskové konference.

„Známe se dlouhou dobu a můžeme se na sebe spolehnout, i když máme rozdílné názory,“ řekla o vztazích s Krampovou-Karrenbauerovou Merkelová. Společného mají ale mnohem víc. Než se stala předsedkyní CDU, i Angela Merkelová působila na pozici generální tajemnice strany, a to v letech 1998–2000. „AKK“ navíc Merkelovou podpořila například při řešení migrační krize, za kterou byla německá kancléřka doma i v zahraničí mnohými kritizována.

„AKK zastupuje hodně podobný styl politiky, jako má Angela Merkelová. Ideologicky se neprofiluje nijak výrazně, ale je to pragmatická politička, která je klidná, věcná a schopná vyjednávat. V rámci CDU je přijatelná pro různé frakce. Je chápána jako zástupkyně středového kurzu, tedy stejně jako Merkelová. To její navržení do funkce generální tajemnice, které proběhlo výrazně nahlas a poměrně brzy, přivítalo i hospodářsky liberální křídlo strany, které je napravo od Angely Merkelové,“ říká Eberle.

Navržení AKK do křesla generální tajemnice CDU, které ještě musí posvětit stranický sjezd naplánovaný na 26. února, skutečně sklídilo velký potlesk a nadšení neskrývali ani kritici Merkelové. „Annegret Krampová-Karrenbauerová je ve straně oblíbená a bude mít dobré výsledky,“ řekl pro německý list Der Bild dlouholetý vnitřní expert CDU Wolfgang Bosbach.

AKK je aktuálně pro většinu CDU nejlepší volba a pro Merkelovou je zatím ideální nástupkyní. Krampová-Karrenbauerová navíc udělala na německou kancléřku hluboký dojem minulý měsíc, když po autonehodě pokračovala v práci na koalčním vyjednávání z nemocničního lůžka. Tehdy se projevila její další velká podobnost s Merkelovou – odhodlanost práci podřídit vše.

O nástupnictví po Merkelové bude ještě boj

Pokud by AKK Merkelovou v čele Německa skutečně vystřídala, nedají se očekávat velké změny ani na poli evropské politiky. Sárská politička je totiž silně proevropská, podobně jako Merkelová. „Krampová-Karrenbauerová má jako křesťanská demokratka ze západní spolkové země Sársko u francouzských hranic hluboké kořeny ve staré škole (poválečných německých kancléřů – pozn. redakce) Adenauera a Kohla, kteří prosazovali sjednocení Evropy, usmíření a stále užší svazek mezi evropskými národy,“ říká pro INFO.CZ Dürr.

Zda a jak se bude postoj AKK oproti Merkelové lišit například ve vztahu k zemím Visegrádské skupiny či konkrétně k České republice, se teď dá odhadovat jen stěží. Jak ale tvrdí mnozí politologové, Merkelová měla k Česku vždy velmi blízko a její nástupce už takový vztah k Česku mít nebude. V 80. letech totiž Merkelová strávila půl roku v Praze jako studentka a díky vyrůstání ve východním Německu měla k Česku s komunistickou historií často pochopení.

„Spekuloval bych, že Krampová-Karrenbauerová má vzhledem ke svému původu z evropských zemí Visegrádské čtyřky obecně dojem, že na Evropskou unii nebo 'Brusel' hledí sobecky čistě jako na dojnou krávu bez toho, aby respektovaly vzájemné vazby a povinnosti, které členství v evropském projektu také zahrnuje,“ říká Dürr, který ale zároveň dodává, že pokud by se AKK stala lídrem Německa, zhoršení vztahů s V4 neočekává.

Na předčasné soudy o tom, jak by vztah Krampové-Karrenbauerové s ostatními evropskými zeměmi vypadal, je podle něj brzy. „V dohledné budoucnosti bude úkolem AKK modernizovat vlastní stranu, všechno ostatní se teprve uvidí, ale to až mnohem později,“ dodává německý politolog z berlínského think-tanku, který upozorňuje na další rozdíl mezi oběma političkami.

„Merkelová byla vždy jako východoněmecká protestantka v Křesťanskodemokratické straně, která je hluboce zakořeněná v západním Německu, tak trochu ‚mimozemšťan‘. Na druhé straně Krampová-Karrenbauerová je v katolickém hlavním proudu křesťanskodemokratické tradice jako doma,“ popisuje Dürr jeden z aspektů, který obě političky CDU odlišuje.

Po jmenování Krampové-Karrenbauerové se tak v Německu možná začne rýsovat podoba země po éře Angely Merkelové, kterou si mnozí zatím neumí představit. Jak ale upozorňuje Eberle, AKK zatím vůbec nic jisté nemá a dá se čekat, že o předsednické křeslo v CDU se bude ještě hodně bojovat. „V tuto chvíli si myslím, že ať už k té velké koalici dojde, nebo ne, začne to být v CDU s bojem o místo na dobu po Merkelové poměrně brutální,“ uzavírá Eberle.

URL| <http://www.info.cz/clanek/24509/zezlo-po-merkelove-muze-prevzit-zena-znama-jako-akk-jake-by-bylo-nemecko-pod-jejim-vedenim>

Německá SPD začíná hlasovat o vstupu do vlády. V průzkumech ji předstihla AfD

20.2.2018 ct24.cz str. 00 Svět
hosenseidlovap

Členové německé sociální demokracie (SPD) ve vnitrostranickém referendu hlasují o tom, zda má jejich strana vstoupit s konzervativní unií CDU/CSU do vlády vedené kancléřkou Angelou Merkelovou. Zhruba 463 tisíc členů SPD bude moci svůj hlas odevzdat do 2. března. Výsledek korespondenčního hlasování by měl být oznámen o dva dny později. Sociální demokraté by podle aktuálního průzkumu společnosti INSA dostali teď ve volbách méně hlasů než protiimigrační a protiislámská Alternativa pro Německo (AfD).

Výsledek vnitrostranického referenda bude podle očekávání těsný. Pokračování velké koalice, která Německu vládne od roku 2013, prosazuje především vedení SPD kolem úřadujícího předsedy Olafa Scholze a Andrey Nahlesové, jež by měla jako řádná předsedkyně v čele strany stanout v dubnu. Nahradiť by tak měla Martina Schulze, který koalici s CDU/CSU dojednal a následně z čela strany odstoupil. Sociální demokraté v referendu odpovídají na tuto otázku: „Má Sociálnědemokratická strana Německa (SPD) uzavřít koaliční smlouvu z února 2018 vyjednanou s Křesťanskodemokratickou unií (CDU) a Křesťanskosociální unií (CSU)?“

Ke koaliční smlouvě, na níž se SPD a CDU/CSU dohodly 7. února, se více než 463 tisíc členů sociální demokracie může vyjádřit do 2. března. Za použití automatů, které zvládnou otevřít 20 tisíc dopisů za hodinu, začne o den později v berlínské centrále strany sčítání hlasů. Výsledek má být znám 4. března.

Vladimír Handl

Katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

„Kritici velké koalice řeší dva problémy: nedůvěru v koaličního partnera a nedůvěru ve vedení vlastní strany.“

Kladně rozhodli sociální demokraté v obdobném referendu v roce 2013. Tehdy se pro vstup do velké koalice vyslovilo téměř 76 procent hlasujících.

přehrát

video

Události: Sociální demokraté rozhodují, jestli vládnout s CDU/CSU

Proti jsou hlavně Mladí socialisté

Nejhlasitějšími odpůrci velké koalice jsou mladí sociální demokraté. Vadí jim dojednaná smlouva, ale především způsob fungování velké koalice, která podle nich dlouhodobě není pro zemi dobrá. SPD a CDU se podle jejich názoru za poslední léta programově příliš přiblížily, takže jsou někdy stěží k rozeznání. Sociální demokracie, kterou podle nich velká koalice oslabuje, by proto měla jít do opozice a programově i personálně se obnovit.

„Angela Merkelová posunula CDU tak daleko doleva, že už se v podstatě programově překrývá se sociální demokracií, proto bylo jasné, že se nakonec dohodnou, k čemuž nakonec nyní dochází,“ okomentoval vývoj povolebních jednání v Německu v Událostech komentářích České televize německý poslanec Alternativy pro Německo Petr Bystrůň.

Tváří odporu proti velké koalici se stal v posledních týdnech Kevin Kühnert, předseda Mladých socialistů, mládežnické organizace SPD. Před časem například zahájil kampaň, jejímž cílem bylo nalákat do strany co nejvíce odpůrců velké koalice. Hlasovat v referendu budou moci ti, kteří vstoupili do 6. února.

„Mladí sociální demokraté hlasovali proti velké koalici už při té minulé, v roce 2013. A jejich slova se potvrdila. Skutečně mohou říct: to, co jsme říkali v roce 2013, to nastalo. Strana se propadla o dalších pět procent ve volebních výsledcích,“ připustil Vladimír Handl z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V případě kritiků velké koalice jde podle něj o dva problémy. „Jedním je problém důvěry v CDU/CSU. Říkají, že jakkoliv dobrá smlouva o spolupráci stejně nakonec vyjde v neprospěch SPD, protože CDU/CSU jí nebude vycházet vstříc,“ vysvětluje Handl.

„Druhým problémem je otázka nedůvěry ve vedení strany, nedůvěra v to, že vedení bude skutečně prosazovat jasnou, důraznou sociálnědemokratickou politiku,“ doplnil s tím, že podle kritiků velké koalice vedení SPD „koneckonců také jde o politické posty“.

S tím souhlasí i německý novinář Armin Sandmann. „Vidím hodně funkcionářů, kteří bojují s tím, zda zůstat u funkcí, nebo odejít do opozice,“ řekl v Událostech komentářích České televize.

přehrát

video

Odborník na Německo Handl: Pro zastánce koalice bude výhodnější vyšší účast v referendu

Podporovatelé se opírají o úspěšné vyjednávání

Příznivci vládní koalice ale podle Handla mají také pádné argumenty. „Když se podíváme na ten dohodnutý text (koaliční smlouvy), tak se dá říct, že až 70 procent jeho bodů odpovídá programově představám SPD. Takže se dá říct, že obsahově se SPD prosadila,“ uvedl Handl jeden z argumentů.

Příznivci pokračování dosavadní vlády také zdůrazňují, že sociální demokraté mají mít několik významných resortů, včetně ministerstev financí, zahraničí či práce a sociálních věcí.

Odkaz

Merkelová darovala SPD vládu. Ztratila ministerstva financí i vnitra, píší německá média

Jsou si také vědomi toho, že žádná jiná většinová varianta se nerýsuje. Odmítnutí velké koalice by navíc dost možná vedlo k předčasným volbám, v nichž by sociální demokracie nejspíš znovu oslabil. Výsledek referenda bude těsný

Hlasování, jehož výsledek je nejistý, bude mít zásadní dopad nejen na podobu německé vlády, ale i na budoucnost nejstarší německé demokratické strany, která se nachází v hluboké krizi. Jak je strana rozdělená, ukázalo už lednové hlasování jejího sjezdu, o tom, jestli koaliční rozhovory vůbec zahájit. Pro bylo tehdy jen 56 procent delegátů. U celé členské základny přitom účast na další vládě vedené Merkelovou rozhodně nemusí mít větší podporu.

Ukazují to i dosavadní cvičná hlasování některých místních buněk. V jedné s částí Osnabrücku na severozápadě Německa takové hlasování podle magazínu Spiegel skončilo v poměru devět ku devíti, mezi mladými sociálními demokraty ve Fürthu nedaleko Norimberku zase 15 ku čtyřem v neprospěch vstupu do vlády.

Pozorovatelé nicméně očekávají, že vnitrostranické hlasování nakonec koalici spíše podpoří. A to jak díky tomu, že SPD získala vlivná ministerstva, tak kvůli obavám z případných předčasných voleb. Preference strany v posledních dnech totiž výrazně klesají.

přehrát

video

Novinářka a politoložka Procházková: Silnější jsou hlasy proti, velká koalice ale zřejmě těsně projde

Sociální demokraty předstihla AfD

Pokud by se nyní v Německu konaly parlamentní volby, získala by sociální demokracie méně hlasů než protiimigrační a protiislámská strana Alternativa pro Německo (AfD). Vyplývá to z průzkumu veřejného mínění agentury INSA, který zveřejnil deník Bild. Sociální demokraté, kteří loni v září ve volbách dosáhli s 20,5 procenta hlasu nejhoršího výsledku od druhé světové války, by nyní podle průzkumu dostali ještě o pět procentních bodů méně.

Zatímco SPD by ve volbách nyní získala 15,5 procenta hlasů, protiimigrační AfD, která se loni stala třetí nejsilnější stranou v německém Spolkovém sněmu, by podle průzkumu dostala 16 procent hlasů. Stala by se tak druhou nejsilnější parlamentní stranou.

Konzervativní unie CDU/CSU by podle průzkumu v současnosti dostala 32 procent hlasů, tedy jen o 0,9 procentního bodu méně než při hlasování loni v září. CDU/CSU by tak byla více než dvakrát silnější než socialisté.

Svobodní demokraté (FDP) by podle agentury INSA dosáhli na devět procent hlasů, Levice na 11 a Zelení na 13. FDP a Zelení, kteří loni s CDU/CSU neúspěšně jednali o vzniku koaliční vlády, si v průzkumu oproti výsledku loňských voleb vyměnili čtvrtou a šestou příčku.

Podle aktuálního průzkumu by zisky křesťanských a sociálních demokratů nestačily na sestavení velké koalice, na jejímž pokračování se strany dohodly.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2395957-nemecka-spd-zacina-hlasovat-o-vstupu-do-vlady-v-pruzkumech-ji-predbehla-afd>

Zvolila si sociální demokracie nového Sobotku? Čtěte profil Jana Hamáčka

19.2.2018 e15.cz str. 00 Politika

Mimořádný sjezd sociální demokracie vynesl na post jejího šefa někdejšího zahraničněpolitického experta strany Jana Hamáčka. Co od 39letého politika čekat? Čtěte jeho profil.

Nový Bohuslav Sobotka se jmenuje Jan Hamáček, glosoval ihned po jeho zvolení předsedou ČSSD komentátor týdeníku Reflex Bohumil Pečinka. Hamáčka charakterizoval coby "muže bez vlastností", muže bez dostatečné síly a energie.

I přes tyto negativní charakteristiky se ale může Hamáček chlubit jedním politickým prvenstvím: vypracoval se na historicky nejmladšího předsedu Sněmovny. Postup do čela sociální demokracie tak představuje další krok v jeho slušně rozjeté kariéře.

Politická kariéra

Do sociální demokracie vstoupil v roce 2001 a o rok později se stal tajemníkem klubu ve Středočeském kraji, kde působil do roku 2004. Pak se přesunul na celostátní úroveň, kde radil v zahraniční politice tehdejšímu premiérovi Jiřímu Paroubkovi v letech 2005 až 2006.

Do Poslanecké sněmovny se poprvé dostal v roce 2006, kam byl zvolen za obvod Středočeský kraj. Také tam se věnoval diplomacii, když předsedal Zahraničnímu výboru. Mandát obhájil ve volbách 2010 a za dva roky se stal jejím místopředsedou na necelých devět měsíců. Po následujících volbách v roce 2013 vystoupal až do čela Sněmovny - ve svých 35 letech jako vůbec nejmladší předseda v historii Česka. Po loňských volbách na něj vyšla funkce místopředsedy.

Kontroverze

Hamáčkovou kariéru až na pár výjimek neprovázejí události, které by přitahovaly zvláštní mediální pozornost.

V loňském říjnu nicméně vyvolal silnou kritiku pravicové opozice jeho podpis pod prohlášením čtyř nejvyšších ústavních činitelů (kromě Hamáčka i prezidenta Miloše Zemana, předsedy Senátu Milana Štěcha a premiéra Bohuslava Sobotky). To bylo adresováno Číně v souvislosti s návštěvou dalajlamy v Česku. Signatáři v něm zdůrazňovali, že schůzky politiků s dalajlamou by se neměly považovat za výraz změny oficiální české politiky k Číně.

Hamáček je navíc spojovaný s lobbováním ve prospěch Ázerbájdžánu. Podle protikorupční organizace Transparency International mělo do České republiky putovat minimálně 130 milionů korun z černého fondu Ázerbájdžánu, kterým tamní režim uplácel evropské politiky, aby šířili dobré jméno režimu. Na seznamu politiků, kteří za Ázerbájdžán měli lobbovat, je i Hamáček, který dokonce založil česko-ázerbájdžánskou meziparlamentní skupinu přátelství.

Studia a rodina

Hamáček pochází z Mladé Boleslavi, kde vychodil místní gymnázium. Na Filozofické fakultě univerzity Karlovy v Praze studoval obor překladatelství - tlumočnictví/ekonomie, ale studia nedokončil. V letech 1996 až 2001 působil jako praktikant v mladoboleslavské automobilce Škoda Auto a od roku 1998 si vydělával jako překladatel z angličtiny.

Kromě anglického jazyka mluví španělsky, německy a francouzsky, ovládá základy ruštiny a polštiny. S manželkou Kamilou mají dva syny.

V roce 1998 se přidal k Mladým sociálním demokratům, kterým předsedal v letech 2002 až 2006.

Co od Hamáčka (ne)čekat?

Hamáček bývá řazen spíše mezi "umírněné" sociální demokraty, i proto politologové neočekávají od jeho vedení ČSSD radikální změnu.

"To, že je Jan Hamáček předsedou, v konečném důsledku překvapivé není, byl favoritem v tom, že měl nejvíc nominací z krajských konferencí," uvedl politolog Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Je to podle něj obrázek současné sociální demokracie, která nedokáže vygenerovat vůdce schopného oslovit širší veřejnost.

Hamáček si podle politologa Daniela Kunštáta získal hlasy tím, že jako jediný tak úplně nevdá jak modernizačnímu "sobotkovskému" křídlu, tak křídlu tradicionalističtějšímu, které má blíže k prezidentovi Miloši Zemanovi. Také Kunštát si myslí, že sociální demokracie nenašla energii pro to, aby skutečně našla "novou figuru".

Sestavení vlády s Babišem

Sociální demokraté by podle Hamáčka měli jednat s hnutím ANO o účasti na nové vládě. ČSSD by měla podle něj usilovat o rezorty, díky kterým je možné prosazovat stranický program. Zároveň s ohledem na trestní stíhání předsedy ANO a premiéra v demisi Andreje Babiše Hamáček uvedl, že účast trestně stíhaných ve vládě není možná.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1343546/zvolila-si-socialni-demokracie-noveho-sobotku-ctete-profil-jana-hamacka>

Osud Merkelové v čele Německa drží v rukou rozpolcená SPD. Co zemi čeká po referendu?

19.2.2018 info.cz str. 00 Svět

Eliška Kubátová

Po pěti měsících od německých voleb do Bundestagu je německá kancléřka Angela Merkelová krůček od vzniku další velké koalice křesťanskodemokratického bloku CDU/CSU se sociálními demokraty SPD. Osud nové vlády v tuto chvíli visí právě na SPD, která bude o schválení těžce dojednané koalice od zítřka rozhodovat ve vnitrostranickém referendu. Německá sociální demokracie je však hluboce rozdělená a jak 464 tisíc členů SPD nakonec rozhodne, zatím není stoprocentně jasné. Pokud by však smetli dohodu o alianci s CDU/CSU ze stolu, Merkelová i celé Německo by se musely připravit na skutečně horké chvíle a mohlo by dojít i na předčasné volby. „Vyloučené ale není nic, protože v tuto chvíli se v Německu děje něco, co v historii spolkové republiky nemá precedent,“ říká pro INFO.CZ analytik Jakub Eberle.

Sociálně demokratická strana Německa (SDP), která v reakci na rekordně nízký zisk v zářijových parlamentních volbách rovnou oznámila odchod do opozice, je hluboce rozdělená a nepřejí jí ani poslední průzkumy veřejného mínění. Strana, která řeší řadu vnitřních rozporů, má od zítřka hlasovat o osudu koalice s CDU/CSU v čele s Angelou Merkelovou, pro kterou je přítom velká koalice možná poslední možností, jak se u kormidla německé politiky udržet.

„To, co v tuto chvíli dost komplikuje situaci, je, že strana SPD je ve všech směrech rozkymácená – například personálně. Jen za poslední rok se třikrát rozhodovalo, kdo bude jejím předsedou. Strana má tedy nejsvětější handicap v tom, že není úplně jasné, kdo za velkou koalici agituje. Není tam předseda, který by řekl: ‚Tohle jsem vyjednal a je to něco, s čím chceme jít do té vlády‘. Což je samozřejmě problém,“ říká pro INFO.CZ odborník na německou politiku z Ústavu mezinárodních vztahů a Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Eberle.

Poté, co z čela sociální demokracie odešel Martin Schulz, navrhl za sebe šéfkou poslanců SPD Andreu Nahlesovou. Tu však musí ve funkci předsedkyně ještě schválit mimořádný dubnový sjezd strany. Kromě toho, že sociální demokraté zatím nemají jasné vedení, není část strany z dalšího manželství s CDU zrovna nadšená a má obavy, že v další velké koalici zůstanou stát ve stínu Angely Merkelové.

Proti vzniku další velké koalice se vymezují například mladí socialisté (Junos) a řada členů SPD se hlásí také k iniciativě zvané „NoGroKo“, která koalici s CDU říká jasné ne. Jak bude téměř 464 tisíc členů SPD ve stranickém referendu hlasovat, zatím není jasné, spíše se ale očekává, že dají velké koalici zelenou. To předpokládá také Eberle, podle kterého bude mladší, radikálnější křídlo strany spíše v menšině a převládne hlas té konzervativnější části SPD, která na velkou koalici hledí pragmaticky.

„Je tam víc lidí, kteří by alespoň podle jejich sociodemografického profilu měli mít spíše ten pragmatičtější přístup, kteří říkají, že to není ideální, ale v tuto chvíli neexistuje žádné lepší řešení. Takže je možné, že ta koalice spadne, ale stále věřím, že reálnější variantou je, že to projde,“ míní Eberle. V odhlasování velké koalice v rámci vnitrostranického referenda SPD však věří i Andrea Nahlesová. „Jsem přesvědčená, že získáme většinu,“ řekla o víkendu pro Der Spiegel a dodala, že nemá žádný „plán B“.

Kvůli otřesům v SPD má z koalice obavy i řada politiků konzervativní unie CDU/CSU, kteří vidí jako schůdnější možnost vznik menšinové vlády, píše agentura Reuters. Taková možnost však podle odborníka na německou politiku příliš reálná není. „Pokud se bavíme v dlouhodobém horizontu, a ne jen o několikaměsíční přechodné vládě, myslím si, že varianta menšinové vlády není moc pravděpodobná. Potřebovala by totiž získat nějakou podporu, aby mohla prohlasovávat své zákony,“ říká Eberle s tím, že si neumí představit, jak by to za současného rozložení sil fungovalo.

Taková varianta by se navíc nezamlouvala ani voličům Křesťanskodemokratické unie. „Příznivci CDU by chtěli předčasné volby spíše než menšinovou vládu. Vyloučené ale není nic, protože v tuto chvíli se v Německu děje něco, co v historii spolkové republiky nemá precedent. Menšinová vláda, která by měla vydržet až konce funkčního období, je ale pro mě varianta nejméně pravděpodobná,“ dodává odborník.

Dojde v Německu na předčasné volby?

Osud budoucí německé vlády tak drží strana SPD, jejíž členové mohou o velké koalici hlasovat do 2. března. Výsledek by se pak měla veřejnost dozvědět o dva dny později. „Klíčová otázka je, jestli to SPD v referendu schválí. Pokud ano, nová koalice začne vládnout asi koncem března a v čele země podle mě bude až do konce funkčního období. Je jen otázkou, jestli ho dovládne s Merkelovou v čele, nebo s někým jiným,“ popisuje první a pro Německo i Evropskou unii zřejmě nejschůdnější variantu Eberle.

„Znamenalo by to návrat k tomu, co v Německu fungovalo poslední čtyři roky. Velké koalice byly v Německu vždy velmi úspěšné. Co se týče prosazování politiky, vždy to fungovalo velmi dobře a strany byly schopné se shodnout. Velká koalice prosazuje jasně proevropský kompromis a je to dobře vidět i na koaliční smlouvě,“ říká Eberle, podle kterého byly dvě předešlé velké koalice CDU/CSU a SPD neúspěšné hlavně v jednom ohledu – strany nebyly za svou politiku odměněny, ale spíše potrestány a vyrostly naopak strany, jako je protievropská Alternativa pro Německo (AfD).

Navzdory všem optimistickým výhledům je stále potřeba počítat i s variantou, že rozložená SPD velkou koalici neodsouhlasí. „Pokud by nastal okamžik, kdy by SPD program neschválila, pak by bylo ve hře úplně všechno,“ říká odborník. V takovém případě by mohlo dojít právě i na předčasné volby, které by ale pro velké strany nemusely dopadnout dobře.

V problémech by se mohla ocitnout právě sociální demokracie, které Němci fandí čím dál míň. Například podle průzkumu veřejného mínění pro rozhlas ARD z konce minulého týdne SPD podporuje 16 procent voličů. Strana se tak sice stále drží na druhém místě za CDU/CSU, v porovnání s průzkumem starým dva týdny však přišla o dva procentní body. Posílila naopak krajně pravicová AfD, která s 15 procenty šlape SPD na paty. Na odhadování výsledků případných voleb je však podle Eberleho příliš brzy.

„Nevíme, co by se stalo za půl roku ve chvíli, kdy je politika tak turbulentní, jako je teď – to znamená, ty staré stranické loajality ustupují a je čím dál méně lidí, kteří by volili jednu stranu, nebo by se rozhodovali mezi dvěma pravicovými nebo dvěma levicovými stranami. Přibývá naopak voličů, kteří se rozhodují na poslední chvíli a především na základě osobností. Takže odhadovat dopředu, jak by volby dopadly, je velmi složité, zvláště v

situaci, kdy nevíme, kdo by ty velké strany do voleb vedl," tvrdí odborník s tím, že SPD si náhradníka za Schulze teprve zvolí a nemůžeme si být jistí ani tím, že by CDU vedla do voleb Angela Merkelová.

„Řešilo by se například to, zda by za CDU znovu kandidovala Merkelová a v případě, že tam Merkelová nebude, se v německé politice mění úplně všechno," uzavírá Eberle.

URL| <http://www.info.cz/clanek/24427/osud-merkelove-v-cele-nemecka-drzi-v-rukou-rozpolcena-spd-co-zemi-ceka-po-referendu>

Lurdy si připsaly sedmdesáté nevysvětlitelné uzdravení. Zázraky živí ekonomiku poutního města

18.2.2018 ct24.cz str. 00 Svět
hosenseidlovap

Pro jihofrancouzské poutní město Lurdy má letošní rok zvláštní význam. Uplynulo totiž 160 let od chvíle, kdy se tam měla svatá Bernadetě poprvé zjevit Panna Marie. Církev zároveň oznámila, že uznává jubilejní sedmdesáté zázračné lurdské uzdravení. To všechno vedle ducha města živí významně také jeho ekonomiku.

Devětasedmdesátiletá řádová sestra Bernadette Moriauová nemohla desítky let kvůli bolestem normálně chodit. Všechno zmizelo v roce 2008; krátce poté, co navštívila poutní místo v jihofrancouzských Lurdách.

„Uslyšela jsem hlas, který řekl: Zbav se pomůcek k chůzi. K mému velkému překvapení, když jsem si sundala korzet a dlahu, moje noha se napřímila, mohla jsem s ní hýbat a nebolelo to," uvedla Moriauová.

Odkaz

Před sto lety se pasáčkům ve Fátimě zjevila Panna Marie. Nyní byli svatořečeni

Skutečný zázrak – sedmdesátý uznaný – nebo vykonstruovaná senzace? Otázka, kterou si lidé kladou už 160 let. Tedy od chvíle, kdy v Lurdách měla mladá dívka opakovaně spatřit Pannu Marii a odhalila světu léčivý pramen. Ani s ní si ovšem nakonec vědecké kruhy neví rady: zemřela v roce 1879 a její tělo se údajně nerozkládá. Církev se zázraky šetří

Doložit jakýkoliv lurdský zázrak ale není jednoduché. Od roku 1954 každý případ detailně prověřuje Mezinárodní lékařský výbor. „V případě Bernadette Moriauové jsme si jistí, že neexistuje žádné jiné vysvětlení. Co se týče léčby, dělala všechno, co je lékařsky nebo lidsky možné bez jakéhokoliv výsledku," uvedl Sandro de Franciscis, předseda Úřadu pro lékařská pozorování v Lurdách.

Poslední slovo má ale vždy církev. „Nakonec nechají říct poslední slovo biskupa té diecéze nebo toho regionu, odkud ten uzdravený člověk pochází," dodává Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku a bývalá zpravodajka ve frankofonních zemích.

Církev s uznáváním zázraků v Lurdech šetří a jednotlivé případy zkoumá i řadu let. Od roku 2010 vyhlásila jen tři. „Svým způsobem za tím stojí trošku i strategie církve. Jednotlivá uzdravení, celkové uzdravení a nějaký ten zázrak uznává až po uplynutí určité doby. To znamená, jako kdyby se to místo snažila udržovat při životě, jako kdyby přikládala do ohně," vysvětluje Petra Koudelková, odbornice na církevní komunikaci z **Fakulty sociálních věd** UK.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Katedrála v Lurdech

Zdroj: www.spiritual-exercises.com

Na zázracích vydělávají celé Lurdy

A to je právě důležité, protože na trvalém přísunu pozornosti vydělávají celé Lurdy. „Staly se součástí francouzské kultury a francouzské společnosti. Každá rodina má někoho, kdo se do Lurd podíval, a nemusí to být věřící rodina,“ říká novinářka Koubová.

Ročně do města, kde žije na patnáct tisíc obyvatel (tedy ne víc než třeba v Mariánských Lázních), přijede na šest milionů poutníků. Větší popularitu a ubytovací kapacitu má v zemi jen Paříž. „Byznys tam hodně stojí na prodávání různých obrázků, suvenýrů, růženců. Pak za tím stojí samozřejmě cestovní kanceláře, hotelové řetězce a podobně,“ dodává Koudelková.

Prakticky všechno z lurdských obchodů se dá navíc objednat přes internet. Například dva litry vody z pramene, který má léčit, stojí v přepočtu 530 korun. Jde o stejnou vodu, jakou – podle svých slov – denně pije brazilský spisovatel Paolo Coelho. Reklamu dopřála místu také zpěvačka Madonna, která po něm pojmenovala svou dceru.

Celosvětový lesk už město má, i když jasné odpovědi na řadu otázek kolem něj stále chybí. Ti, kteří ho ale zažili na vlastní kůži, vzkazují, že je nakonec každý musí hledat sám v sobě. „Nejsem hvězda, jsem pořád jen malá sestra. Jsem tu proto, abych vám podala svědectví, ale ne proto, abych vás přiměla uvěřit,“ uzavřela uzdravená řádová sestra Moriauová.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2393287-lurdy-si-pripsaly-sedmdesate-nevysvetlitelne-uzdraveni-zazraky-zivi-ekonomiku-poutniho>

Fakulta sociálních věd má svoje vlastní insignie

17.2.2018 ČT 1 str. 04 12:00 Z metropole

Aneta NEVŠÍMALOVÁ, redaktorka

Okamžik, na který **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy čekala přes 27 let.

Václav MORAVEC, pedagog **FSV UK**, autor projektu Přisahejme na vlastní

Sen se stal skutečností, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy po více než čtvrt století od svého vzniku má své vlastní insignie.

Aneta NEVŠÍMALOVÁ, redaktorka

Stříbro, zlato i polodrahokamy, tím vším se pyšní nové žezlo, které navrhl pedagog Martin Potůček. Insignie s názvem Společnost jako na dlani vyrobil světoznámý sochař Otmar Oliva v moravském Velehradě.

Otmar OLIVA, sochař, autor žezla **FSV UK**

Pět oborů podle nich se stará o zeměkouli, řekl bych uchopuje zeměkouli jistým způsobem. Já jsem teďko přidal tohle, že do jisté míry máme touhu jaksí kousek té země mít v dlani co nejbliž. Následuje další díl, to je srdce.

Aneta NEVŠÍMALOVÁ, redaktorka

A právě do pozlaceného úchopu je vyryté heslo fakulty Cognitio et humanitas - Vědomost a lidskost. V srdci je taky zvěčněn podpis tehdejšího děkana a významného sociologa Miroslava Petruska, který sochaře před více jak 20 lety oslovil. Jednotlivé části žezla druhé nejmladší fakulty Univerzity Karlovy odlili loni na podzim slévaři ve dvou továrnách blízko Uherského Hradiště.

Jakub KONČELÍK, děkan **FSV UK**

Tady se to potom překlopilo do té fáze, kdy to opravdu reálně vzniká, tak to byl hrozný kalup a to samotné odlévání byla skutečně mimořádně napínavá záležitost. Já jsem hrozně rád, že jsem u toho mohl být.

Aneta NEVŠÍMALOVÁ, redaktorka

Fakulta dostala k novému žezlu i nový talár, která navrhla absolventka Oděvní fakulty Liberecké univerzity Alena Zvolánková.

Alena ZVOLÁNKOVÁ, autorka taláru

Ten talár jako takový stříhově vychází z tradičních vzorů Univerzity Karlovy, což jsou ty původní pedelské taláry, které se tady dochovaly. Je to takový svrchní plášť, vychází z těch tradičních vzorů už vlastně dá se říct někdy od pozdního středověku. Můžeme vidět, že má dvojitě rukávy, takže vlastně ty rukávy, které vidíme tady se zdobenou manžetou, jsou funkční, ty druhé rukávy s hlubokými průstřihy jsou potom dekorativní. Vzhledem k požadavkům pana Otmara Olivy a tomu, že to nové žezlo váží spoustu kilogramů, byla k taláru připojena též šerpa se zdobeným závěsem, jehož autorem je pan Otmar Oliva. To je takový moderní prvek, je to taková inovace na tom novém taláru pro **Fakultu sociálních věd**.

Aneta NEVŠÍMALOVÁ, redaktorka

Nové insignie by ale pravděpodobně ještě dlouho zůstaly pouhými návrhy na papíře a nesplněným snem Miroslava Petruska. Nebýt internetové sbírky Přísahajme na vlastní. Tu loni iniciovalo vedení fakulty v čele s pedagogem Václavem Moravcem. Pro přispěvatele fakulta připravila odměny podle toho, jakou částkou se rozhodli projekt podpořit. Potřebných 600 tisíc korun na výrobu žezla se nakonec vybralo za jediný měsíc. Přispělo víc jak 500 lidí.

Michal ŘÍHA, přispěvateľ, student Právnické fakulty UK

Já mám poměrně hodně kamarádů na FSV mezi učiteli a studenty, ale hlavně si myslím, že FSV dělá strašně moc dobrou práci a studenti by měli mít právo přisahat na vlastní stejně jako to děláme my na ostatních fakultách.

Aneta NEVŠÍMALOVÁ, redaktorka

Vznik žezla od jeho návrhu po finální podobu pak přibližuje výstava fotografií v Křížové chodbě Karolina. A právě fotografie a další ilustrace jsou součástí knihy, kterou fakulta na památku vzniku nových insignií vydala.

Filip LÁB, docent **FSV UK**

Jsme jako jednu z odměn pro ty přispěvatele, jsme nabízeli tak, že bude knížka, která zdokumentuje celý proces toho zrodu, toho vzniku, a proto vlastně jsou tam fotografie, které jsou u těch prvotních skic, u toho, když poprvé mistr Oliva přijel za námi a poprvé si s námi o tom povídal. Přesto, že když jsme se bavili nad nějakými konkrétními návrhy až po to odlévání a potom nějaké cizelování a vlastně až to finální teda kompletace a vlastně ten finální produkt. To je něco, co tady i poté výstavě, po té slavnosti zůstane, něco, na co si můžete ještě po letech sáhnout.

Aneta NEVŠÍMALOVÁ, redaktorka

Talár, nové žezlo i fotografie budou v Křížové chodbě Karolina vystaveny do konce února. Svoji premiéru zažije nové žezlo v březnu, kdy na něj budou přísahat první studenti **Fakulty sociálních věd**. Po dlouhých letech nebudou přísahat na žezlo Filosofické fakulty, ale, jak bylo snem Miroslava Petruska, na to vlastní. Aneta Nevšímalová, Česká televize.

Táta byl militantní komunist, máma režim nenáviděla, říká Michal Horáček

17.2.2018 irozhlas.cz str. 00

„Byl jsem přesvědčen, že mým údělem bylo napsat velký český román. Považuji to za velké selhání.

Silný nápad, kdy bych vytvořil postavy a ony by začaly žít svým životem, to mně asi není přáno," říká spisovatel, esejista, novinář, textař, básník, producent, vystudovaný antropolog, spoluzakladatel sázkové kanceláře Fortuna a prezidentský kandidát pro rok 2018 Michal Horáček, host Osobnosti Plus.

Rodinné zázemí, v politické rozpolcenosti, a i jeho intelektuální rovina byla dobrým podhoubím pro tvůrčí zaměření Michala Horáčka. „Mé dětství ovlivnil režim padesátých let velmi zásadně. V normálním světě nezastávají lidé tak vyhraněná politická stanoviska jako naše rodina.

Váš prohlížeč nepodporuje přehrávání audia.

Přehrát 00:00 / 48:54

Poslechněte si celý rozhovor s Michalem Horáčkem

Můj táta se stal militantním komunistou ještě za okupace, někdy v březnu v roce 1945. Jako většina mladých intelektuálů si myslel, že zrada spojenců v Mnichově mohla za peklo, které v nasazení v Drážďanech i později zažil a viděl.

Byl přesvědčený komunist, uměl výborně rusky a jako jeden z mála přečetl Lenina v originále. A má maminka byla velmi chytrá a měla ho hrozně ráda a strávila s ním celý život. A přitom byla bojovná antikomunistka, co na komunismu neviděla chlup ničeho dobrého," vypráví o své rodině a atmosféře svého raného dětství spisovatel.

„Máma do táty tvrdě šla. Pro něj byl komunismus ale víra. A nemělo to smysl. Můj táta byl strašně slušný, velmi pracoval a vedl nás ke slušným věcem. Rodiče spolu nemohli mluvit o politice, protože šlo tehdy o život. Dnes už se vnuci s babičkami baví o tom, proč ony volí Zemana a oni někoho jiného. Maminka se vůči komunismu hned ze začátku vyhranila. Otec mu velmi fandil. Nevím, čím to bylo," dodává.

Text je převzatý z Českého rozhlasu Plus

Rok 1968

„Táta se stranou žil a zřejmě si myslel, že chtějí zlidštit komunismus. Jistě tomu fandil. Uměl dvanáct jazyků a byl nesmírně inteligentní. A když přijeli v roce 1968 tanky, tak to nevydržel. Jednak byl věřící komunist, jednak byl vlastenec. To je neřešitelná situace, která zakládá schizofrenii. V devět ráno se táta zbláznil a šel žádat o azyl na jugoslávské velvyslanectví, kde ho vlídně přijali a zavolali mu hned sanitku a odvezli ho do Bohnic. Už se nikdy nevzpamatoval. O tátu jsem přišel v šestnácti letech," vzpomíná na rok okupace Michal Horáček.

Co teď a co dál

„Žádné plány nemám. Slíbil jsem šestileté dceři, že se jí budu po té, co skončí kampaň a co jsem byl rok a půl pryč, věnovat. Je to nejhezčí věk pro ni i pro mě. Přemítám jen nad dcerkou a nic jiného do toho nemíchám," odpovídá Michal Horáček moderátorce na otázku, zda má další společenské nebo politické ambice a nové směřování za konkrétním cílem. Dodává ale:

„Přesto je tu velký politický kapitál, skoro půl milionu hlasů. Mám i pěkné reakce na kampaň. I ti, co mě nevolili, ji třeba ocenili. To, že byla zcela transparentní. Chtěl jsem ukázat, že to tak jde a že by to měl být standard.“

Michal HORÁČEK

Spisovatel, esejista, novinář, textař, básník, producent, vystudovaný antropolog a spoluzakladatel sázkové kanceláře Fortuna Michal Horáček se narodil 23. července 1952 v Praze. Po maturitě v roce 1970 byl přijat na **Fakultu sociálních věd** a publicistiky UK, odkud byl na zásah Státní bezpečnosti vyloučen, poté co zfalšoval výjezdni doložku do USA. Živil se pak jako plavčík, umývač černého nádobí, skladník a posléze jako domácí dělník Výrobního podniku Svazu invalidů. Současně se věnoval sázkám, a to zejména na pražském dostihovém závodišti ve Velké Chuchli. V 90. letech opět studoval na vysoké škole, věnoval se psaní textů a produkci hudebních skladeb. V roce 1997 byl zvolen předsedou Rady Akademie populární hudby, která udílí českou obdobu Grammy Award, výroční hudební ceny Anděl. Kandidoval v prezidentských volbách 2018, kde se v

prvním kole umístil na 4. místě se ziskem 472 643 hlasů (9,18 %). S první ženou, novinářkou Rut Horáčkovou má dvě děti. Je podruhé ženatý a má třetí dítě.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/osobnost-plus-rozhovor-michal-horacek-kandidat-na-prezidenta-zivot-komunismus_1802171805_pla

Unikátní sbírka gobelínů a tapisérií Pražského hradu

17.2.2018 ČT 1 str. 01 12:00 Z metropole

Petr SOJKA, moderátor

Unikátní sbírka gobelínů a tapisérií Pražského hradu, nahlédli jsme i do restaurátorských dílen. **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy má vůbec poprvé své vlastní insignie. První studenti budou na nové žezlo přísahat už v březnu. Od střechy po sklep jsme s kamerou prošli rekonstruovanou historickou budovu Národního muzea. Znovu po týdnu vás vítám u pravidelného magazínu Z metropole, přehledu pražských zpráv a zajímavostí.

Petr SOJKA, redaktor

Leden a únor, tak se jmenuje tahle tapisérie tady v reprezentačních prostorách Pražského hradu z cyklu Alegorické měsíce. Ty jsou jedním ze čtyř cyklů v hradních sbírkách.

Jaroslav SOJKA, vedoucí uměleckých sbírek Pražského hradu

Vidíme Vodnáře a také vidíme Ryby, ale jsou tady i spousty detailů, protože tuhle tapisérii tkali v Peemanse, což vidíme dole, a když se podíváme společně dole, tak vlastně vidíme jeho jméno. A Peemans spolupracoval s bratry, respektive s otcem a synem Theniersovými, takže to pozadí vždycky odpovídá tvorbě mladšího z Theniersů a je to takové to buklovické, jednoduché, venkovské, takže tady vidíme, jak bruslí na tom zamrzlém rybníku. Jsou to nádherné tapisérie, u kterých samozřejmě zaujme především to, že je vetkáno dokonce zlato i stříbro, to znamená, dracouny.

Petr SOJKA, redaktor

Tohle už je Listopad a prosinec, další díl tohoto cyklu. Tady nechal dávný autor dokonce do výjevu sněžit. Mimochodem touto chodbou procházel ke svým sbírkám samotný Rudolf II. Pražský hrad má ve svých sbírkách celkem 40 tapisérií a gobelínů. O gobelínu mluvíme tehdy, když bylo dílo tkáno ve francouzských královských manufakturách, vše mimo Francii jsou tapisérie. Právě procházíme mimořádnou místností Pražského hradu, původní ložnicí Marie Terezie, kterou mnohem později prezident Tomáš Garrigue Masaryk používal jako svou pracovnu. A dostáváme se do Habsburského salonu zvaného také Malá audience se spoustou barokních obrazů.

Jaroslav SOJKA, vedoucí uměleckých sbírek Pražského hradu

A vidíme především Marii Terezii jako českou královnu. Marie Terezie má Svatováclavskou korunu a vedle je František Štěpán Lotrinský, právě František Štěpán Lotrinský věnoval své novomanželce Marii Terezii coby lotrinský princ, lotrinský vévoda soubor tapisérií z cyklu Modré měsíce. Doložený je ke konci 18. století ve sbírkách Pražského hradu. A bohužel jeden gobelín, tady už jsou to gobelíny, tak jeden gobelín z tohoto cyklu, tak ten je součástí vídeňských sbírek Kunsthistorisches Musea.

Petr SOJKA, redaktor

Paní Alena Prajzlerová je jednou z restaurátorek tapisérií a gobelínů Pražského hradu. Teď pracuje na obnově díla s názvem Říjen právě z cyklu Modré měsíce.

Alena PRAJZLEROVÁ, restaurátorka

Gobelín byl v minulosti už opravován, jsou tam různé zásahy, různé drobné plomby. Některé ty opravy necháváme, ty, které jsou dobře řemeslně zpracované, tak je necháváme, ale tady zvláště tady v tom kraji v tý spodní borduře tam bylo velké množství oprav, které byly udělané v minulosti tak, že ta poškozená místa byla vystříhnutá, čímž vznikly díry, pak zespoda bylo dané plátno a celé to bylo spojené takovým hrubým stehem, jednou barvou, vlnou, takže tyhle všechny opravy vlastně jsem vyndávala, doplňovala osnovy a útek. Osnova je vlněná a je to tohle, tahle příze. Zatímco útek je na tu osnovu kolmo, ten útek vlastně tvoří ty motivy, ten vzor. Ten útek je barevný, osnova je jednobarevná.

Petr SOJKA, redaktor

Tady už jsme v Oktagonu, bývalé kapli, kterou nechala zrušit až Marie Terezie. Tohle místo zdobí další soubor Antonius a Kleopatra. Jsou to díla původem z Bruselu, na nichž je zobrazen celý příběh.

Jaroslav SOJKA, vedoucí uměleckých sbírek Pražského hradu

Když se podíváme, že přichází římské poselství ke Kleopatře, to znamená, hold egyptské královně, ale za mnou je například konec celého toho cyklu, to znamená smrt Kleopatry. Už vidíme, jak tam jsou obtočení ti hadi, ale za vámi, pane redaktore, když se podíváte, tak je něco, co tomu předcházelo. Tam už vítězí Augustus budoucí, to znamená, Octavian nad tím Antoniem, nad milencem Kleopatry.

Petr SOJKA, redaktor

Tohle už je Hudební salon v jižních reprezentačních prostorách Pražského hradu. Tady s oblibou sedával Ferdinand V. Dobrotivý a právě tady mu hrával Bedřich Smetana. Tohle místo zdobí další cyklus, tentokrát pouze dvou tapisérií zvaný Světadíly.

Jaroslav SOJKA, vedoucí uměleckých sbírek Pražského hradu

Za mnou je zrovna Asie a Evropa. A ta Asie, ta se prezentuje bohatstvím orientu, včetně kadidla, a ta Evropa zbožností staré katolické víry. To jsou úžasné tapisérie z Bruselu, které byly tkány v poslední třetině sedmáctého století. Jsou opět z té dílny Peemansovy.

Petr SOJKA, redaktor

Afriku a Ameriku zobrazili umělci jako světadíly domorodců a přírodního bohatství, ale ještě zpátky do restaurátorských dílen. Tapisériím a gobelínům nejvíc škodí světlo a prach.

Alena PRAJZLEROVÁ, restaurátorka

To se restauruje tady na tomhle speciálním rámu, kde je vlastně navinut na těch dvou válkách otočený o 95 % tak, jako byl vlastně v minulosti utkáán. A já ho restauruju ještě se svojí kolegyní a používáme techniku takzvané tkalcovské retuše, to znamená, že se doplňují chybějící osnovy a útek. Útek je zkřehlý, jsou tam odhalené osnovy a je potřeba ho zpevnit.

Petr SOJKA, redaktor

Práce na jedné tapisérii trvá dvěma restaurátorkám dva roky. Říjen o rozměrech 5x5 metrů tak bude kompletně opravený možná právě letos v říjnu. Petr Sojka, Česká televize.

Vládní koalice v Německu je pořád sázkou do loterie

17.2.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vládní koalice v Německu je pořád sázkou do loterie. Jak se Němci dívají na své politiky, kterým trvá už 5 měsíců dohoda o nové koalici? A není nakonec pro německé voliče zajímavější filmový festival Berlinale, který tento týden odstartoval i s českou filmovou účastí? A jak jsou na tom američtí voliči, kteří se musí z jedné strany srovnat s vážnými podezřeními na adresu prezidenta, na stranu druhou s možností, že jde o jeho cílenou diskreditaci. Také o tom bude debata s experty a analytiky, kteří na věci mají nejen názory, ale také jasné argumenty. K poslechu zve i nadále David Šťáhlavský.

A nejprve představím obměněnou účast nebo obměněnou strukturu našich hostů zde. Je tady Robert Schuster, redaktor Lidových novin a Tomáš Kafka, český diplomat. Zůstává s námi Jakub Lepš, amerikanista z University of New York in Prague vítejte, pánové, dobrý den tady v Praze.

Tomáš KAFKA, český diplomat

Dobrý den.

Robert SCHUSTER, redaktor Lidových novin

Dobrý den.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

A do Berlína nadále zdravím politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, nyní hostujícího výzkumného pracovníka ve Stiftung Wissenschaft und Politik Jana Šíra. Dobrý den i vám.

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Dobrý den.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Pánové, jak velkou konkurencí teď, když se podíváme na Německo, je Berlinale? Možná bychom mohli začít u pana Šíra, když je přímo v Berlíně.

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Oni samozřejmě lidé tím žijí. Je to vidět i na výzdobě ulic.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Pane Schusteře.

Robert SCHUSTER, redaktor Lidových novin

No, tak je to samozřejmě dlouhodobý fenomén, řekněme, který nemá jenom, se neomezuje jenom na oblast kultury, ale má to samozřejmě i přesah do společnosti, do, do politiky. A je to samozřejmě něco, co možná v těchto dnech tu pozornost i světové veřejnosti na Německo, nebo na německou metropoli spojuje s něčím jiným než právě třeba s tím dlouhým a dá se říct zatím neúspěšným hledáním nové vlády.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Pane Kafko, co udržuje pozornost voličů ve Spolkové republice právě k politice? Protože to, to je otázka samozřejmě zástupná ohledně festivalu Berlinale. Ale spíš jde o to, jestli už veřejnost v Německu není unavena těmi jednáními.

Tomáš KAFKA, český diplomat

Já myslím, že německá veřejnost je spíš nově a nově překvapována tím, co se ještě je schopno na německé politické scéně vyprodukovat. Momentálně všichni sledují, myslím v úžasu, jakým způsobem se sociální demokracie propracovává nejenom od, řekněme, toho rozměru té lidové strany na spíš jako úroveň středně

velké strany, kolem nějakých těch 16 procent. A kdo ví, jestli se tento trend podaří rychle zastavit. Určitá pozitivní dimenze toho celého procesu je to, že se to dá vidět i jako určité povstání mladých. Protože vlastně určitou hnací silou celého toho vnitřního procesu uvnitř sociální demokracie je očekávání, jak dopadne vnitrostranické referendum začátkem března. A tady zaujala vlastně stranická organizace mladých sociálních demokratů poměrně dost nekompromisní stanovisko. A dá se říct, že vlastně nečekaným způsobem nahání všechny politické pardály, kdy dneska už se začíná uvažovat o tom, že těm politikům, který by nakonec měli v té vládě zasednout, by mělo být alespoň méně než 50 let. Aby tím se vlastně vytvořil dojem jakési obměny, i když i to možná mladým socialistům nebude stačit.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vy jste mluvil o tom, že SPD je teď v preferencích na nějakých 16 procentech. To je o 1 procento pouze před AFD.

Tomáš KAFKA, český diplomat

Já myslím, že AFD taky kleslo. Takže tam jako je furt nějaký 2, 3 procenta rozdíl.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Schusteře, vidíte ten rozdíl mezi AFD a SPD tedy opravdu ve dvou až třech procentech? Ale není to málo?

Robert SCHUSTER, redaktor Lidových novin

No, tak je to samozřejmě málo. Ten potenciál sociálních demokratů je skutečně daleko větší než 15 procent. A já myslím, že to, co vadí asi nejvíc těm řadovým členům a potažmo i německé veřejnosti je, že strana, řekněme, stanovila po loňských volbách relativně jasné stanovisko, že do žádné vlády nepůjde. Nějak, několik týdnů se toho držela. A potom najednou zničeho nic její předseda Martin Schulz tohle stanovisko změnil. Dobře, začala jednání, mohl se odvolat na historickou roli sociálních demokratů.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Jenom, promiňte, že vás přerušuji, jakou roli v tom mohla hrát prezident? Protože prezident si pozval jak Angelu Merkelovou, tak Martina Schulze a mluvil o odpovědnosti obou politických stran.

Robert SCHUSTER, redaktor Lidových novin

Určitě. Tak jednak prezident je sociální demokrat také Frank-Walter Steiner. Nehledě na to, že svoji stranickou legitimaci odložil. Nicméně on prostě se snažil ty dvě hlavní politické strany znovu přimět k tomu, aby začaly spolu jednat. Nicméně Schulz teda pod nátlakem, dá se říct, Steinmeiera otočil. Nakonec svolil s jednáními, nechal si to odsouhlasit na stranickém sjezdu. Ale podotýkal, že on to žádné vlády nepůjde jako ministr. No, a když ta jednání skončila, tak řekl, že by teda rád byl ministrem zahraničních věcí. To znamená, že poslední, řekněme, zbytky důvěryhodnosti, které ještě Martin Schulz měl, a vzpomeňme si na to, že před rokem v tuhle dobu se psalo o něm jako o kometě, která prostě se objevila na německém politickém nebi, politikovi, který najednou má reálnou šanci porazit kancléřku Merkelovou. A teď v podstatě ten politik, o něj skoro nikdo nezavádí, když to takhle řeknu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Když to vezmeme ještě z druhé strany, tak demokracie potřebuje určitě systém protivah. A teď CDU-CSU fakticky tu protiváhu nemá, když vezmeme v úvahu, že existenci AFD prostě přehlídí. Pane Kafko.

Tomáš KAFKA, český diplomat

No, já si myslím, že CDU v tuto chvíli může být vlastně docela ráda, že se takhle veřejně provádí striptýz. K tomu je tady řečena taková docela, takovej hezkej bonmot, že tak, aby v Německu byla stabilita, tak za tímto účelem to vypadá, že sociální demokracie obětuje Martina Schulze a CDU se obětuje ve prospěch Angely

Merkelové. Otázka je samozřejmě, jako co s tím? A jak dlouhodobě bude možné nějakou takovouhle stabilitu, která je daná s ohledem spíš na to, co si veřejnost zahraniční myslí o Německu, na jak dlouho je to možné udržet. Pravda je ale ta, že i AFD určitě podobně možná jako všechny ostatní německé politické strany je momentálně jako ve stavu jakéhosi timeoutu, protože v tuto chvíli všem krade show sociální demokracie. A já si myslím, že skoro nějaká tikající bomba je v každé politické straně, protože po volbách to vypadalo, že v podstatě jediná strana, která je ochotna jít do volby, tak je CDU-CSU. Všechny ostatní strany s tím mají nějaký problém.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Do vlády myslíte.

Tomáš KAFKA, český diplomat

Do vlády. Jo, a tím je vlastně, to je vlastně spíš určitý stav, který ukazuje, že nějaká velká éra v Německu končí a bude zapotřebí nastartovat novou éru, která bude pravděpodobně spíš už éra po Angele Merkelové.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Schusterě, mohl by propad preferencí SPD vést Angelu Merkelovou k úvaze o nových předčasných volbách?

Robert SCHUSTER, redaktor Lidových novin

Mohl, ale já myslím, že ona to neudělá. Z toho důvodu, že se nechce pouštět na tenký led. Ona nemá ráda nejisté situace, nebo situace, z nichž nemůže vyjít jako, jako vítězka. A ty předčasné volby by samozřejmě sociálním demokratům vzaly hlasy, ale s největší pravděpodobností by o ně přišli i křesťanští demokraté. To znamená, že by to nebyla situace, asi by zřejmě ty volby znovu vyhráli, nicméně bylo by to daleko od toho výsledku, co dosáhli v září loňského roku.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Druhá otázka s tím související. Pane Kafko, doslouží Angela Merkelová, pokud tedy bude kancléřkou, celý ten mandát?

Tomáš KAFKA, český diplomat

Angela Merkelová říkala, že vlastně, když se dala ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ano, ona říkala, že doslouží.

Tomáš KAFKA, český diplomat

... na 4 roky doslouží, už teď je jasná jedna věc, že ta éra silné kancléřky končí. Prostě ta tvrdá slupka, pod kterou se skrývala, možná někdy i tápající politička, tak ta začíná dostávat trhliny. A dneska, už je vidět, že se i mění přístup Angely Merkelové k jejím potenciálním kritikům, které v minulosti spíše likvidovala. A v dnešní době spíš slibuje integrovat, jo. Nevypadá to, že by si je pustila úplně blízko. Ale nebude je moct ignorovat jako v minulosti, když leckterý problém a leckterého politika vyseděla.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Lepši, je Německo svými nekonečnými jednáními o nové vládní koalici oslabeno na mezinárodní scéně? Třeba ve vztahu ke Spojeným státům.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Tak, samozřejmě tohle je situace, kdy, kdy máte domácí problémy, že to oslabuje vlastně i vaši mezinárodní pozici. Já jakožto amerikanista můžu citovat příklady, když oslabená Amerika, konkrétně, když Nixon byl vyšetřován kvůli Watergate, no, to byla Amerika v zásadě paralyzována. On vůči Číňaně to nechápali, komunistická Čína nechápala, jak kvůli tomu, že někdo možná někde někoho odposlouchával, proč by americký prezident nemohl pokračovat v nějaké odvážné iniciativě směrem k uznání komunistické Číny. Ale prostě ten americký prezident byl paralyzován. A do značné míry i v nějaké, v nějaké, v nějaké podobné pozici je nyní Trump ohledně jeho ruských problémů, které jsou tedy zatím daleko. Toho, v čem byl Nixon v 70. letech, a to samé samozřejmě platí pro Německo. Vy musíte mít nejdřív doma jaksi i zameteno, musíte mít jasný mandát, jasnou legitimitu. A tu, když nemáte, tak na to jsou i teorie, třeba teorie her dvou úrovních. Tak, když nemáte nějakou legitimitu doma, schopnost doma prosadit nějaký mezinárodní výsledek, tak ani nemá skoro cenu usilovat o nějaký mezinárodní výsledek, který by doma mohl být kontroverzní.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Otázka do Berlína pro pana Šíra. Jaké jsou vztahy, nebo jaká je teď úroveň vztahů Berlín - Moskva?

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Tak, ty vztahy samozřejmě jsou poznamenány těmi ruskými aktivitami v Evropě. Narážím zejména na Ukrajinu, víme o tom, že Německo bylo iniciátorem přijetí a dalšího zosílení protiruských sankcí. I to je něco, co nám představuje hlavní zdroj napětí momentálně mezi Německem a Ruskem. Je to něco, co ovlivňuje i tu německou domácí situaci, protože se proti té politice, kterou prosadila Angela Merkelová, tady často bouří lobbistické struktury, zejména na straně byznysu, který samozřejmě tímto byl nějakým způsobem poškozen. A ten ruský faktor v Německu je přítomen, už to bylo naznačeno, co se týče AfD, jejich aktivit s tím spojených. Já mohu říci, že dneska jsem měl práci vlastně 2 e-maily ve svojí schránce ohledně toho, nějakých akcí, které tady pořádá Jakoninův institut /nesrozumitelné/ a tak dále. Takže samozřejmě Ruská federace lobbuje za to, aby ty vztahy doznaly nějakého zlepšení, aniž by tím utrpěly zájmy Ruska, tak jak se je snaží prosazovat. Zejména zase s ohledem na ty ozbrojené konflikty, o těch už jsem hovořil, o kterých ještě bude řeč.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

V případě účasti SPD, tedy v té velké koalici bude tím faktorem, který bude mírnit problémy ve vztazích Merkelová - Putin?

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

No, to já si nedovolím odhadnout. Samozřejmě Německo je hlavním evropským hráčem, nicméně co se týče těch vztahů s Ruskem, zejména s ohledem na ten trvajících sankční režim, to je něco, co bylo odhlasováno na evropské úrovni, kde k tomu byly přijaty příslušné akty. Ať už v podobě rozhodnutí Evropské rady a tak dále. A myslím si, že momentálně předpokladem pro nějaké zlepšení vztahů není změna v Berlíně, ale v první řadě změna ruského zahraničně politického chování. A v tomto ohledu nějaké náznaky směřování k nějakému oteplení zatím nevidím.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Svoji poznámku k tomu má Tomáš Kafka.

Tomáš KAFKA, český diplomat

Já bych si tady dovolil říct, že SPD asi v oblasti vztahu k Rusku, byť to v minulosti byla strana, která vlastně ztělesňovala otevření na východ a měla tradičně pochopení pro to, že je zapotřebí s Ruskem udržovat dialog i v těch nejkomplicovanějších dobách, tak pro SPD dneska není Rusko tou parádní disciplínou. Jestliže někdo v německé koalici nebo na politické scéně reprezentuje nějaký zásadní vztah k Rusku, tak to je Angela Merkelová. A předpokládám, že dokud ona bude silnou kancléřkou, nebo stabil..., bude kancléřkou, tak prostě ona bude určovat vztah k Rusku, stejně tak, jako ho určuje Vladimir Putin, dokud on bude ruským prezidentem. Jestli něco dneska SPD řeší, tak je to především vztah k Francii, vztah k Spojeným státům a vztah k Evropské unii. A tady je možná jeden, jedna poslední poznámka k tomu, že ta, ta éra, v který se dneska Německo nachází, tak trochu znamená jakoby konec éry velkého německého optimismu. A proto tady vlastně roste role i

Francie, ve který SPD vidí nejenom šanci pro sebe, ale možná i pro Německo, které možná dříve nebo později bude se se sebou potýkat podobně jako SPD.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Naším tématem tohoto týdne byla Sýrie. Ruský prezident například také přijal palestinského prezidenta Mahmúda Abbáse, který hledá spojence v době pokračujícího napětí se Spojenými státy. To vyvolalo rozhodnutí Trumpa uznat Jeruzalém za hlavní město Izraele. Na druhé straně americký ministr zahraničí Rex Tillerson slíbil podporu rekonstrukci Sýrie, čímž popudil tureckého prezidenta. A Rusko navíc pohoršily americké letecké údery na syrské cíle. Ty připravily o život možná až desítky ruských žoldnéřů. Pane Šíre, víme více už o tomto vážném konfliktu, při kterém zahynulo nejméně 80 a možná až 100 ruských ozbrojenců, respektive žoldnéřů?

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Tak, informací máme hodně. Problém je ten, že ty informace nejsou momentálně potvrzeny. Totiž je na nich stín určité pochybnosti. Nicméně dneska, když jsem šel k vám do studia, tak už Viktor "Aleskings", což je bývalý poslanec Státní dumy. A velice vlivný představitel toho silového bloku. Minimálně v tom ruském veřejném diskurzu zveřejnil zprávy o tom, že těch ruských obětí, nikoli celkových obětí toho náletu ze čtvrtka minulého týdne je výrazně přes 300. To je samozřejmě významná událost. Může nasvědčovat určité eskalaci toho syrského konfliktu poté, co byl z té hry v zásadě vyřazen ten prvek Islámského státu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Podle agentury Reuters jde o celkový počet 300 zraněných a mrtvých z řad soukromé armády Wagner, která je žoldnéřskou organizací. Ostatně tito vojáci už měli, nebo tito žoldnéři měli také bojovat v Donbase. O tom máme nějaké další informace, pane Šíre? O jejich účasti v donbaském konfliktu.

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

No, máme. Ale říkám, tady vy jste v té otázce nadnesl předpoklad, že se jedná o žoldnéře, kteří nemají s těmi ruskými ozbrojenými silami nic společného. Tady narážíme na to, že ty moderní konflikty už nemají povahu pouhého nějakého konvenčního konfliktu mezi, mezi dvěma státy, ale dochází tady k mísení právě s těmi prvky toho takzvaného hybridního válčení. To znamená, že do těch válek jsou zapojeni i nestátní aktéři. A minimálně z toho Donbasu víme to, že v té první fázi té ruské ofenzivy působili ruku v ruce s ruskými speciálními silami. Takže nevíme skutečně, koho z nich kam v tom konfliktu přiřadit. A to samozřejmě je další prvek, který skrývá v sobě značný potenciál pro eskalaci vztahu, protože tady se ukazuje, že tady hlavní strany toho konfliktu postrádají elementární důvěru vůči sobě navzájem. Narážím na tu komunikaci, která tomu útoku předbíhala, nebo předcházela.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ono to vypadá, že to je podobná hra jako při anexi Krymu na zelené mužíčky, vojáky bez insignií, na ruské vojáky, kteří si během dovolené jen tak odskočili zabojovat na Donbas a nezřídka si k tomu vzali i moderní vojenskou techniku. Ale abychom byli objektivní, pane Lepší, podobné paramilitární síly mají také, nebo využívají také Spojené státy?

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Nicméně pořád bych si troufnul říct, že tohle to je spíše doména ruská. Ono obecně tím, jak americký systém funguje, tak daleko horší takovéto věci utajit. Americká ať již investigativní žurnalistika, anebo vždy ostříží kongres, zejména opozičníci i v Kongresu s jejich neskutečnými nástroji, co se týče různých předvolání, výslechů politiků a tak dále. Tak v Americe vždycky různé věci, které nejsou oficiálně schváleny, daleko horší utajit než v režimu například putinovského Ruska.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Když zůstaneme v oblasti Blízkého východu, konkrétně ve zmíněném Turecku, kde byl americký ministr zahraničí, tak na druhou stranu zase přijel do Berlína turecký premiér. No, a v té době také Turecko propustilo z

vazby německo - tureckého novináře Denize Yücela. Ankara ho ve vězení držela přes rok, oznámil to jeho zaměstnavatel deník Die Welt s odkazem na reportérova právníka.

Tomáš FIALA, redaktor

Za propuštění německo - tureckého novináře demonstrovali v Německu jeho příznivci. A kolegové z deníku Die Welt. Ke shromáždění promluvil tamní spolupředseda strany Svaz 90 Čem Ozdemir, který zdůraznil, že Berlín je přítelem jen demokratického Turecka, kde mohou novináři pracovat svobodně. O Yücelovi jednala ve čtvrtek s tureckým premiérem kancléřka Angela Merkelová. Zároveň důrazně odmítla spekulace o tom, že by propuštění reportéra bylo součástí výměny za modernizaci tureckých tanků. Tomáš Fiala, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Kafka, slyšeli jsme, že by tedy mohlo dojít k nějakému obchodu výměnou za modernizaci tanků, tedy německých tanků v tureckých ozbrojených silách, propuštění německo - tureckého novináře. Ten sám takový obchod rozhodně odmítl. Jak vypadá ten krok z vašeho pohledu? K čemu vlastně Turecko chce teď přispět?

Tomáš KAFKA, český diplomat

No, kancléřka včera hovořila jednoznačně, to nazývala konzulární záležitostí. A musíme si uvědomit, že to není pouze jediná kauza, která Turecko a Německo odděluje. Je tam těch problémů víc. Je tam dokonce i víc novinářů, kteří jsou ve vězení. Takže já si neumím představit, že by ten deal byl takhle jednoduchý. A už vůbec, že bysme se o něm dozvěděli v dohledné době nějaké konkrétní jednotlivosti. Já si myslím, že tady i na německé straně ta situace je komplikovanější, protože my známe spíš ten český model, že politici mají tendenci oslovovat občany, aby ty si něco mysleli a občani se k tomu pak nějak staví nebo nestaví. Já si myslím, že v Německu jsme se překloupili do doby, kde německá veřejnost je daleko víc možná zpolitizovaná a radikálnější než němečtí politici, kteří spíš ty tendence ve veřejnosti mají, mají snahu moderovat a nějak urovnávat. Myslím si, že Turecko podobně jako Maďarsko nebo Polsko jsou dneska vnímány jako veřejností německou jako státy, které mají tendenci schválně provokovat Německo. A testovat, jak daleko mohou zajít. Na druhou stranu německá veřejnost má určitý pocit, že je k tomu zapotřebí nějakým způsobem udělat přítrž. Takže myslím si, že jestliže tady spíš by hrála roli spolková politika, tak spíš k tomu ne, aby udělala nějaký banální deal s Tureckem, ale spíš, aby vlastně vytvořila prostředí, ve kterém ty emoce na obou stranách budou nějakým způsobem kontrolované. A aby se vlastně začalo mluvit i o nějaké dlouhodobější spolupráci, kde Německo má tendenci na evropské úrovni spíš poukazovat na problémy Turecka, možná v určité naději, že ostatní evropské partnery, partneři Německo přehlasují a Německo nebude muset být vůči Turecku tak radikální, jak si to představuje německá veřejnost.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Šíre, jak je nyní, jaké jsou nyní v současné době vztahy mezi Tureckem a Moskvou? Protože po návštěvě amerického ministra zahraničí Tillersona v Ankaře se ukazuje, že se obě strany, tedy Turecko i Spojené státy nějakým způsobem dohodly na sporné ofenzivě proti Kurdům. Tedy že Turecko dostává svým závazkům a slibům v rámci Severoatlantické aliance. A na druhou stranu je tady tedy Rusko, s kterým Turecko dlouhodobě koketuje.

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Víte, ta situace na Blízkém východě je velice zamotaná a pochopitelně dochází tady k řadě i situativních koalic. Já se domnívám, že to, co vidíme momentálně dnes ve vztazích mezi Ruskem a Tureckem, může být příklad jednoho takového spojení velice dílčího v konkrétních otázkách, které nemusí mít delšího trvání. Vím o tom, že ještě před rokem ty vztahy byly mimořádně napjaté z důvodu toho incidentu, ke kterému došlo na turecko - syrské hranici, kdy turecké vzdušné síly sestřelily ruské letadlo. Dovolím si představit, že za válečné situace, která, jak vidíme, dále v Sýrii eskaluje, může dojít k některým dalším nedorozuměním, zejména ohledně vymezování těch sfér vlivu na prostoru toho, co dříve bývala Sýrie, částečně Irák. Jak Turecko, tak Rusko jsou samozřejmě velice výrazně zaangažovány, zejména vojensky.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Lepši, jak ovlivní americkou zahraniční politiku, respektive schopnost Spojených států prosazovat jejich národní zájmy nejen na Blízkém východě, o kterém teď mluvíme, nový rozpočet? Prezident Donald Trump ho poslal ke schválení. Ale počítá sice s vyššími výdaji na armádu, ale také se škrty v diplomacii.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Tak, to je vůbec z celkového přístupu k věci, kdy on preferuje tu takzvanou hard power, což je ta armáda, což je to železo, když to tak řekneme. Oproti té takzvané soft power, měkké síle, která je díky jeho prezidentství oslabena. Kdy je to moderní koncept, ale je to koncept, který zřejmě funguje do té míry, že zase už dneska zmíním i komunistická Čína si začla uvědomovat, že tady ta soft power je důležitá a věnuje se jí. Takže to je myšlenka posílení americkou armádu, což je částečně myšlenka, která je taky zaměřena na jihoamerické voliče, takovej ten důraz na patriotismus, my jsme silná Amerika, musíme být nejsilnější. A to, že oslabuje rozpočet té měkké síly, té diplomacie, která spadá, nebo částečně tam taky spadá ta měkká síla pod tu diplomacii, to má taky vícero vysvětlení. Už to, že on určitě vnímá ty diplomatické služby jako vždy spíš nakloněné demokratům. A je to takový přístup ke světu, kde se moc vyjednává a nic se neděje. On je takovým, opět muž z byznysu, který má rád tu tvrdou akci, nastavení tvrdé pozice, vyjednávat z pozice síly, takže do toho zapadá i, zapadají ty rozpočtové kroky. Posílení armády a oslabení trošku rozpočtu pro diplomacii.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Šíre, na začátku našeho pořadu jsem mluvil o tom, že se Rusko dostalo zpátky do sedla politiky na Blízkém východě. Jaké jsou ty síly nyní? Říkalo se o tom, že vlastně Rusko má teď svým způsobem částečně navrch nad Spojenými státy. Ve světle toho, co říkal pan Lepš, je to trend, anebo ty váhy se neustále mění?

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

To je zase velice složitá otázka. A já se domnívám, že ten region Blízkého východu pro Rusko nemá strategický význam. Že tam Rusko v zásadě sleduje nějakou destabilizaci té situace, protože to může poškodit jeho hlavní geopolitické rivaly. Došlo tady k posílení ruských pozic v tom smyslu, že sice Asad tedy zůstal u moci a Rusko bylo možno, Rusko dokázalo nějakým způsobem posílit svoje vojenské angažmá tam, v podobě právě získání těch nových základů. Nicméně toho hlavního cíle, se kterým Rusko do té Sýrie šlo, to znamená donutit Západ akceptovat nějaká nová pravidla hry, dosáhnout zrušení sankcí, rozšířit svůj manévrovací prostor. Toho Rusko nadále v tom syrském konfliktu nedosáhlo. A naopak události posledních dní nasvědčují tomu, že Rusko může se velice brzo ocitnout před dilematem, zdali svoji přítomnost v Sýrii nadále posílit, anebo naopak, jestli se stáhnout.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Schusteře, zájem na blízkovýchodním dění pochopitelně má také Evropa, respektive Německo. Je na čase, nebo je Německo připraveno hrát aktivnější roli na Blízkém východě? Pokud by tedy Spojené státy svoji roli oslabovaly.

Robert SCHUSTER, redaktor Lidových novin

Já myslím, že Německo je ochotno, nicméně zároveň má takové přeci jenom určité brzdy v sobě, když to tak řeknu trošku obrazně. Protože Německo na straně jedné má velmi intenzivní vztahy, hlavně ekonomické vztahy s arabským světem, zase na straně druhé, tam je to otázka Izraele. Německo prostě považuje Izrael za, nebo existenci státu Izrael, to koneckonců říkala několikrát i paní Merkelová, za vlastně součást německého státního zájmu. A tudíž si myslím, že všechno, co by nějakým způsobem mohlo být interpretované jako oslabení Izraele v tom regionu, tak to Němci nepřipustí. Nebo aspoň ne za té současné konstelace.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Říká Robert Schuster, redaktor Lidových novin v dnešních Názorech a argumentech. Dále mým hostem tady v pražském studiu byl Tomáš Kafka, český diplomat a germanista. A Jakub Lepš, amerikanista z University of New York in Prague. Pánové, děkuji vám za účast.

Tomáš KAFKA, český diplomat

Na shledanou.

Robert SCHUSTER, redaktor Lidových novin

Děkujeme.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Na shledanou.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A do Berlína se loučím ještě s Janem Šírem z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd**, toho času hostujícího výzkumního pracovníka Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně. Děkuji vám také a na slyšenou.

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Děkuji za zavolání a za pozvání.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Hezký poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus přeje David Štáhlavský.

Mladé lidi budou školit o demokracii Wollner z ČT a Bakalovi redaktoři?! Petr Žantovský vysílá zásadní výzvu ministerstvu...

17.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

TÝDEN V MÉDIÍCH V probíhajícím sporu o Český rozhlas se nehraje o svobodu slova, ale o vliv na zpravodajství jako v České televizi. Petr Žantovský v tom vidí analogii se situací z období televizní krize, kdy politici kapitulovali a předali Kavčí hory do rukou tamních redaktorů. Mediální analytika rovněž zaujalo, že se rozjždí program, v jehož rámci bude šéfreportér ČT Marek Wolner a lidé z Bakalovy party jezdit po Česku a školit studenty o demokracii. Moc by ho zajímalo, jestli na to bývalá ministryně školství Kateřina Valachová vypsalala výběrové řízení a jak k tomu došlo, že zvítězily zrovna Evropské hodnoty nově vedené pornohercem Jakubem Jandou.

Fatální pošlapávání, překračování, neznalost nebo neuznávání zákona jsou patrné v debatě o tzv. kauze Janka Kroupy. „K tomu uvedu několik příkladů. Na jednom shromáždění pan Kroupa prohlásil, že navrhuje, aby se od sebe oddělilo rozhodování a odpovědnost za vysílané zpravodajské, publicistické, žurnalistické obsahy a odpovědnost za to ostatní. Nevím, jestli tím ostatním myslel třeba smetáky, hadry na podlahu, obsazení vrátnice, garáže nebo co přesně měl na mysli. Každopádně chápu, co myslí tím žurnalistické obsahy. To znamená, že si za cíl vytkl patrně ten stav, který dnes panuje v České televizi. To jest, že zpravodajská budova je naprosto autonomní útvar, který si rozhoduje o své vlastní redakční a jiné politice a s Českou televizí jako takovou ho pojí pouze nějaké personální a účetní vztahy, nic víc,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. To je důsledek kapitulace politiků z počátku roku 2001 po tzv. televizní krizi, kdy osazenstvu Kavčích hor byly předány veškeré kompetence. „Přestože bylo zjevné, že tehdejší stávkující pošlapali všechny zákony především o vysílání a o České televizi, tak nikdo nebyl pohnán k odpovědnosti, aby zaplatil nezákonné obsazení, vysílací čas, autoreklamu stávkujících. Všechny ty klipy a spoty k autoreklamě se vyráběly v televizních prostorách s vysílací technikou za televizní peníze, nikdo nikdy nepoložil otázku, kdo to zaplatí, ačkoli to stálo hromadu peněz. Tím jsme v podstatě předali Českou televizi, respektive zpravodajství a publicistiku, zpravodajskou budovu, do rukou těch redaktorů. Jak už tehdy říkal pan Schwarzenberg, Česká televize patří těm, kteří v ní pracují. Tak ten stav dnes existuje, ten je dán, nemá sice žádný zákonný podklad, ale je to realita,“ tvrdí mediální analytik. Příště nám zvolte lepší radní, dožadoval se v Senátu reportér Mám za

to, že v úvodu citovaný Kroupův návrh jde přesně stejným směrem. „Jde o to udělat z Českého rozhlasu stejně poslušnou převodní páku jediného povoleného názoru, jako je dnes Česká televize. Je úctyhodné od vedení Českého rozhlasu, že tomu brání. Je zcela zjevné, že kauza byla nastražena, aby se vedení Českého rozhlasu tzv. nachytalo na švestkách, aby bylo oslabeno, aby bylo možné začít proti němu vést frontální útok, jako se tehdy vedl na Kavčích horách, tak tentokrát na Vinohradské třídě. To je jeden příklad porušování zákona, protože pan Kroupa by měl vědět, a pokud to neví, tak nemá co pohledávat ve veřejnoprávním médiu, že podle zákona o vysílání za veškeré odvysílané obsahy v elektronických médiích odpovídá ve sféře komerčních televizí a rádií provozovatel nebo v případě veřejnoprávní televize či rozhlasu statutární zástupce. Generální ředitel Českého rozhlasu je odpovědný za veškeré obsahy ze zákona. Není možné, aby si pan Kroupa vymýšlel nějaké pravidlo nad zákon, které vyčlení zpravodajství a publicistiku Českého rozhlasu z kompetence generálního ředitele,“ upozorňuje Petr Žantovský. Reportér Janek Kroupa se zúčastnil úterního semináře v Senátu. „Přitom se ukázal jako ‚opravdový‘ znalec zákonů, protože v jednu chvíli například vyzval senátory, když to budu parafrázovat: ‚Tak nám příště zvolte lepší radní.‘ Pan Kroupa by měl vědět, že členové Rady Českého rozhlasu jsou voleni Poslaneckou sněmovnou, nikoli Senátem. A takhle bych mohl pokračovat. Na čtvrté schůzi Volebního výboru Sněmovny došlo také k pomýlení, protože si nejsem jist, jestli se má výbor zabývat obsahem jedné reportáže. Nepamatuji, že by se někdy parlamentní orgán jakéhokoli druhu zabýval jedinou reportáží odvysílanou v jednom jediném médiu v České republice. Ve sporu Kroupy o Český rozhlas nejde o nic jiného, než že Kroupa a lidé, co stojí za ním, se chtějí zmocnit Českého rozhlasu. O nic menšího nejde, to je zcela zjevné,“ myslí si mediální odborník. Dění kolem Českého rozhlasu připomíná spacáky v ČT Své spoluhráče zřejmě mají i na parlamentní půdě, a tak se v tomto týdnu hrálo na půdě obou komor podle možností, jaké mají. „Budťo na nějaké schůzi pléna, jako to bylo v Senátu, nebo na výboru, jako to bylo ve Sněmovně. Možná to není protizákonné, ale každopádně je zcela jistě velice prapodivné, aby se Parlament zabýval jednou jedinou reportáží v českém médiu. Nikdy jsem něco takového nezažil, a to ve mně vyvolává velká podezření, proč se to děje a co je k tomu vede. Analogie s krizí v České televizi je naprosto zřejmá, ale rozdíl je zásadní. A to ten, že tehdy vládla sociální demokracie v rámci opoziční smlouvy a v té době vůbec nebyla jednotnou stranou. A ty líbivé pravdoláskebné řeči, které vedli rebelující novináři v České televizi a s nimi zaspacákování poslanci typu paní Marvanové, pana Rumla a dalších, měly, bohužel, pozitivní odezvu u určitého typu sociálních demokratů,“ připomíná Petr Žantovský. Na mysli má především Vladimíra Špidlu, který se zúčastnil i demonstrace proti vlastní vládě na Václavském náměstí v Praze. „Promluvil velmi solidárně s lidmi, kteří tam byli svoláni Českou televizí, aby protestovali proti vládě, ve které Špidla seděl jako místopředseda a ministr sociálních věcí. To je něco tak šíleného, aby se ministr zúčastnil demonstrace proti vlastní vládě a okamžitě neabdikoval. Nicméně Špidla byl v té době významný sociální demokrat, místopředseda strany, zjevně korunní princ, s nímž se počítalo po Zemanovi a jeho slovo dovnitř sociální demokracie mělo docela váhu. K němu se přidali lidé jako pan Gross, paní Buzková a podobní a víceméně se jim podařilo prohrát bitvu o Kavčí hory. To, že se tam začaly zavádět zcela mimozákonné praktiky, bylo dáno kapitulancím sociální demokracie v tomhle období,“ konstatuje mediální analytik. Nehraje se o svobodu slova, ale o vliv na zpravodajství. Nyní je Parlament složený jinak, jsou v něm jiné síly a v jiných poměrech. „Tak uvidíme, jak se postaví k problému, který si tu někdo vymýšlí. Není reálný a je to zcela účelově nastražená pastička, která má opět vytvořit – paní Němcová to ve čtvrtku na Volebním výboru vyjádřila – dojem, že se tady hraje o svobodu slova. Nehraje se o svobodu slova, hraje se o vliv na zpravodajství jako v České televizi. Přitom to je nesmysl, protože když si poslechneme vysílání rozhlasu, tak zjistíme, že zejména strany, které dnes mluví o nedostatečné svobodě slova, tam mají největší prostor, největší hlas a největší počet příznivců mezi redaktory. Zřejmě si představují svobodu slova jako naprostou jednotu jediného názoru, přičemž ostatní názory budou eliminovány. Nevím, čím jsou ty strany vedeny, každopádně je to umělá kauza, která se, pokud se nynější Parlament zachová jako skutečný sbor lidí, kteří ctí zákon, vypaří jak pára nad hrcem do několika dnů,“ nepochybuje Petr Žantovský. Pro druhé téma si vybral rozhovor, který poskytl profesor Jan Jiráček z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity serveru Aktuálně.cz. Vyšel pod titulkem „Sílu dezinformací přeceňujeme. Čtenář má stejné právo na pravdu i na lež, říká mediální expert Jiráček“. „Ocitoval bych z něj některé věty, které považuji za naprosto klíčové. Vítám je z jeho úst, protože by se mohly tesat. Například na otázku, jestli mohou média vyhrát volby, říká toto: ‚Možná tradiční mainstreamová média přeceňujeme. Letošní prezidentská volba byla krásnou ukázkou jejich limitu. Za jistých okolností mohou dokonce posílit směřování k prohře.‘ Tím je míněno jimi preferovaného kandidáta, v daném případě pana Drahoše. A pokračuje: ‚Prezident Zeman je pasován do role psance, do kterého se mocní neustále střetávají. A to skutečně může vyvolat pocit solidarity s pronásledovaným,‘“ cituje mediální odborník profesora Jiráčka. Morální panika okolo fake news oslabí princip svobody projevu. V rozhovoru také o prezidentu Miloši Zemanovi zaznělo: „Tady jde o nevyváženost. Co šlo, to bylo uchopeno výrazně negativně, zatímco velká část jeho dalších aktivit zůstala zastíněná důrazem na jeho excesy.“ „Profesor Jiráček volá po nestrannějším a méně citově angažovaném přístupu k osobě prezidenta, který by spíše přispíval k uklidnění rozbouřených emocí. Celkem jednoznačně viní z rozdělení společnosti média, která emocionální náboj té rozpolcenosti svým

chováním spíše přizívují. Upozorňuje i na to, že oblíbeným terčem mediální kritiky je majitel televize Barrandov Jaromír Soukup. Když je na to profesor Jiráček tázán, tak řekl, že Soukup má jiný přístup k prezidentovi než moderátoři ostatních médií. Říká, že Soukup se totiž k prezidentovi chová jako k prezidentovi, což není otázka servility, ale úcty k prezidentskému úřadu. Myslím, že trefil přesně hřebík na hlavičku, protože o to skutečně v pořadech TV Barrandov šlo, jde a já to chápu úplně stejně jako pan profesor Jiráček,“ přiznává Petr Žantovský. Na otázku, zda mohly nějaké fake news ovlivnit volby, profesor Jan Jiráček uvádí, že tato podivná sdělení, která se šířila virtuálně, nacházela rezonanci u rozhodnutých voličů jako posílení jejich rozhodnutí a větší význam neměla. „Poukazuje na to, že teď je v módě být součástí morální paniky, řešit fake news a zamýšlet se nad tím, co s námi udělají. A pak říká, že síla dezinformací je značně přeceňovaná, a dodává: ‚Obávám se, že morální panika okolo fake news nás zavede do stavu, ve kterém bude postupně oslabovat princip svobody projevu.‘ A korunuje to úvahou, že znakem svobody je nejen právo na ‚pravdu‘, ale také právo na ‚nepravdu‘. Je to součástí svobody projevu a je na každém, co si vybere, jakým způsobem se v tom zorientuje a jakou cestou se vydá. Velmi oceňuji tenhle zásadní a velmi svobodomyšlný projev Jana Jiráčka. Myslím si, že to je nejlepší mediální produkt celého tohoto týdne,“ soudí mediální analytik. Učitel mediální výchovy převzal mediální floskuli a staví na ní Další téma začíná postesknutím, že se u nás velmi málo pozornosti věnuje tomu, co se nazývá mediální výchova. „V minulých dnech jsem si našel dva texty, které spolu zdánlivě nesouvisejí, ale chtěl bych je dát do určité kontradikce a ta souvislost se ukáže. Na Novinkách byl v pondělí rozhovor s učitelem mediální výchovy na pražském Gymnáziu Na Zatlance Michalem Kaderkou. Uvádí tam, že mediální výchovy je buď málo, nebo se dělá špatně, a říká, cituji: ‚Přišla srážka s realitou, konkrétně po vypuknutí konfliktu na Ukrajině. Lidé byli zmatení, valily se na ně ze všech stran protichůdné informace a nevěděli, co je pravda a co lež. Evidentně nezaspala jen česká společnost, dezinformace sehrály důležitou roli i v případě brexitu nebo amerických voleb. V plné síle se totiž ukázalo, jak dezinformace a úroveň mediální gramotnosti může ovlivnit i vývoj společnosti.‘ Tyhle věty lze vykládat dvěma různými způsoby,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Rád by se přiklonil k výkladu, že jediný způsob, jak rozeznat a detekovat manipulaci a lež v médiích, je být natolik informován a mediálně i občansky gramotný, mít zvládnuté historické souvislosti a základní psychologické i sociologické znalosti, aby bylo možné s mediální informací pracovat gramotně, to znamená kriticky. „To je jediná šance, jak se nenechat zmanipulovat médii. Potud bych s panem Kaderkou určitě souhlasil. Ale jeho apodiktické vyjádření o tom, jak dezinformace ovlivnily brexit nebo americké volby, tak to už jsme jinde. To už jsme na půdě konspirace, protože pan Kaderka se nikterak nezatěžuje tím, aby dokázal, jakým způsobem dezinformace ovlivnily brexit nebo americké volby. Prostě převzal nějakou mediální floskuli, kterých jsou mainstreamová média plná, a staví na tom, což už je trošinku problém, který pak mám s tím, abych důvěřoval ostatním vyjádřením tohoto pána, který se staví jako zastávce mediální výchovy,“ podotýká mediální odborník. Drahoše prosazovala Česká televize a Zeman Parlamentní listy Jako velkého propagátora mediální výchovy ho mrzí, že když se mluví o mediální výchově, tak se zároveň pracuje s neověřenými, nepodloženými floskulami a vlastně dezinformacemi. „Proti dezinformacím se bojuje dalšími dezinformacemi. A to je špatně. Pan Kaderka si nebere servítky ani dál, cituji: ‚Zkuste si učit mediální výchovu v zemi, kde politici běžně sdílejí dezinformace. Nedávné rozdělení společnosti v linii Drahoš–Zeman můžete vidět i ve válečné frontě, kdo je více naivní – zda diváci České televize, nebo čtenáři Parlamentních listů.‘ Přiznám, že jsem tohle moc nepochopil. Nebo jsem to pochopil a je mi z toho velmi smutno. Protože to pak znamená, že pan Kaderka naprosto natvrdo prohlašuje, že Drahoše prosazovala Česká televize a Zeman prosazovaly Parlamentní listy. Anebo že ti chytří se dívají na Českou televizi a ti, co čtou Parlamentní listy, jsou hloupí,“ žasne Petr Žantovský nad uvažováním středoškolského kantora. „Tvzení, že politici sdílejí dezinformace, jen tak nastřelil, aniž by uvedl jeden jediný příklad, je velmi zbabělé, velmi slabé a nesprávné pro jakoukoli věcnou diskusi, nikoli jenom ideologickou. Pokud bychom se drželi idejí lidí, jako je pan Kaderka, tak se s mediální výchovou nikam nedostaneme. Ještě od něj zazněla docela zajímavá věta, že široká veřejnost vnímá mediální výchovu jako předmět, kde dětem učitel sděluje, co je pravda. Tak to mi připadá jako hodně silný výrok. Co je pravda, neposoudí ani jeden učitel, ani názor veřejnosti, ani nikdo. Pravda je fenomén, kterým si lámou hlavu filozofové několik tisíc let lidských dějin a nikdo na to ještě nepřišel. Někdo si místo ní dosazuje slovo Bůh, Alláh nebo Buddha nebo Jehova nebo kdokoli další. Ale tvrdit, že podle veřejnosti nějaký učitel sděluje dětem ve škole, co je pravda, mi přijde jako opravdu velmi hloupá věta. Možná jedna z nejhloupějších z celého týdne,“ domnívá se mediální analytik. Studenty bude o demokracii školit Marek Wollner a Bakalova parta Tato hloupá věta ale trefně uvádí závěrečné téma, které se týká materiálu, jenž poslední lednové úterý zveřejnil think-tank Evropské hodnoty. „Není to sice z tohoto týdne, ale ještě jsme o tom nemluvili a úzce to souvisí s materiálem, z něhož jsem před chvílí citoval. Evropské hodnoty tedy po prezidentských volbách vydaly prohlášení, v němž stojí takové pěkné věty, například: ‚Nechceme, aby v českém veřejném prostoru vítězili dezinformátoři a extremisté.‘ Dále uvádějí: ‚Chceme bránit demokracii proti kolaborantům, dezinformátorům a extremistům.‘ Tak to je skutečně slovník padesátých let, kdy se ukazovalo na lidi a říkalo se: ‚Tohle je kolaborant, tohle je vlastizrádce, tohle je přísluhovač Západu, tohle je ztroskotanec a zkrachovanec.‘ Myslím si, že Evropské hodnoty se velice obnažují, jakou metodikou pracují, jak

uvažují a o co jim jde. Samozřejmě že jim nejde o žádnou demokracii, jde jim jenom o podíl na moci s jinými, kteří je platí a kteří je motivují," konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Think-tank v materiálu informuje, že začíná se vzdělávacím programem s názvem „Žiju v demokracii“. „Ten program údajně spočívá v tom, že příslušníci Evropských hodnot vyjíždějí do českých regionů diskutovat zejména s mladými lidmi o důležitosti zodpovědného občanství pro tvorbu a udržení liberálně demokratických principů. V prohlášení se také píše, že program „Žiju v demokracii“ je připraven ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a s Evropským parlamentem. K tomu se ještě vrátím. Ale teď se podívám o pár řádek toho textu níže a koho tam nevidím, kdo bude školit mladé lidi o té demokracii? Marek Wollner, šéfredaktor České televize. Silvie Lauder, redaktorka Bakalova týdeníku Respekt. Josef Pazderka, zástupce šéfredaktora Bakalova webu Aktuálně.cz. Filip Horký, novinář a moderátor Bakalovy DVTV. Myslím si, že už tahle informace o něčem vypovídá," míní mediální odborník. Valachová by měla odvrátit podezření, že zašantročila peníze Vrací se k informaci, že program je připraven ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. „Předpokládám, že tenhle program bude dražší než sto tisíc korun, a předpokládám, že spadá do zákona o veřejných zakázkách, a předpokládám, že Ministerstvo školství vedené ještě nedávno sociální demokratkou paní Valachovou vypsalo veřejné řízení na to, aby se mohly přihlásit různé vzdělávací a osvětové organizace, aby se mohly zúčastnit programu, který bude tímto způsobem školit studenty druhých a třetích ročníků středních škol o demokracii. To doufám, že se stalo. A vyzývám tímto paní Valachovou, nebo toho, kdo byl v té době ministrem, určitě to nebyl stávající ministr školství Robert Plaga, tím jsem si jistý, protože taková aktivita se nějakou dobu připravuje, aby zveřejnil, kdy a jak byl tendr vypsán, definován či termínován, podle jakých kritérií se vybíral vítěz a jak se vítězem stal právě think-tank Evropské hodnoty," obrací se Petr Žantovský na exministyri školství. Také by ho zajímalo, kolik peněz Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy Evropským hodnotám za plnění tohoto programu dává. „Myslím, že to spadá pod paragrafy zákona o svobodném přístupu k informacím, které by nám měly poskytovat orgány veřejné správy, a na to by měla padnout jasná a konkrétní odpověď ze strany Ministerstva školství. Jinak se vystaví oprávněnému podezření, že došlo k nějakému zašantročení veřejných peněz ve prospěch v podstatě soukromého podniku zvaného Evropské hodnoty, mimo dohled veřejných očí, které to všechno financují ze svých daní," dodává mediální analytik. Na spolupráci rezortu školství s Evropskými hodnotami je pikantní, že ředitelem tohoto think-tanku se nově stal dosavadní zástupce Jakub Janda, který získal proslulost jako pornoherec z filmů pro gaye, což proškolení studentů druhých a třetích ročníků středních škol dodává z hlediska výchovy nevšední rozměr.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Mlade-lidi-budou-skolit-o-demokracii-Wollner-z-CT-a-Bakalovi-redaktori-Petr-Zantovsky-vysila-zasadni-vyzvu-ministerstvu-524715?utm_source=nm&utm_medium=xml

Je olympiáda v Jižní Koreji cestou k celokorejskému dialogu

17.2.2018 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Nejen týden ve světě, ale události v širších souvislostech, včetně těch historických. To je téma následující hodinky také se sportovním podtextem. A položím přímo otázku. Je olympiáda v Jižní Koreji cestou k celokorejskému dialogu? Nebo hrou s ohněm? Co znamená politika ve sportu dnes a co před lety? Probereme politický týden amerického prezidenta, stejných 5 pracovních dní na německé sociálně demokratické scéně. A k tomu jeden turbulentní týden bývalého gruzínského prezidenta a bývalého oděského gubernátora. K poslechu debaty u kulatého stolu s komentátory, experty a analytiky zve David Štáhlavský.

Ve studiu teď vítám Františka Koláře z Fakulty tělesné výchovy a sportu, takto historika olympijského hnutí a bývalého místopředsedu Českého olympijského výboru. Dále Tomáše Horáka, který přišel z Ústavu Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, kde je odborníkem na Koreu, tedy koreanistou. A třetím hostem zde ve studiu je Jakub Lepš, amerikanista z University of New York in Prague. Pánové, vítejte, dobrý den.

František KOLÁŘ, historik olympijského hnutí, Fakulta tělesné výchovy a sportu, bývalý místopředseda Českého olympijského výboru

Dobrý den.

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Dobrý den.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A zdravím také do Berlína do studia veřejnoprávního rozhlasu RPB, kde s námi bude diskutovat Jan Šír, takto z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, nyní ovšem hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik. Vítejte, dobrý den.

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pozornost sportovních fanoušků se celý tento týden koncentrovala pochopitelně na sportovní výkony v Jižní Koreji na zimních olympijských hrách v Pchjongčchangu. Podívejme se ovšem na hry také pod politickým spektrometrem. Jižní Korea totiž zaplatí část nákladů severokorejské delegace. Platí tady to heslo, že sport sblíží národy? Pane Horáku.

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Sport národy, nevím, jestli sblíží nebo i rozděluje. V tomto případě se jedná teda o příležitost, jak nějakým způsobem přivodit změnu v té napjaté situaci, která panovala v posledních měsících a letech na Korejském poloostrově. Takže jihokorejský prezident jednak tedy proto, aby zajistil hladký průběh her, jednak proto, aby se pokusil nějakým způsobem trochu zmírnit tu vyostřenou rétoriku, tak už tedy s předstihem vysílal vstřícné signály vůči Severní Koreji. A vlastně v tom novoročním projevu Kim Čong-unově vlastně Severní Korea na tato vstřícná gesta přistoupila, rozhodla se, že vyšle sportovce. A vlastně zahájilo to teda takové jako přechodnou etapu uvolňování napětí. A aspoň tedy zdánlivého zlepšování vztahů.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Kim Čong-un pochválil pořadatelství zimních olympijských her a ocenil pozitivní atmosféru na poloostrově. Mluvil přitom o vřelém klimatu usmíření. A opatření, která ho udrží. Může to být, řekněme, určité skryté varování, že KLDR bude dál pokračovat v jaderném marketovém programu, protože právě paradoxně díky těmto zbrojním iniciativám se Severní Korea, jestli to mu dobře rozumím, dostala až na olympijské hry.

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Tak, já myslím, že Severní Korea opakovaně vyjádřila, že bude pokračovat jak tedy v jaderném programu, tak tedy vývoji mezikontinentálních balistických raket. Samozřejmě se tedy potýká s čím dál přísnějšími tvrdšími sankcemi. Ten tlak ze zahraničí se zvyšuje. Je tedy možné, že se aspoň bude snažit tedy k nějakým ústupkům, ale neočekávám, že by byla ochotná vzdát se tedy jaderných zbraní. Nebo udělat nějaké zásadnější jakoby ústupky.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Jak se na tu korejskou smířlivost vůči KLDR dívají Spojené státy, pane Lepší?

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Tak, Spojené státy by samozřejmě byly rády, aby se ten konflikt, aby se ten problém napětí na Korejském poloostrově vyřešil. Problém je, že právě ten základní bod sváru je to, co tady bylo zmíněno, Severní Korea se

nechce vzdát jaderných zbraní. No, a pak Spojené státy a v tandemu se Spojenými státy například i americký spojenec Japonsko říkají, že pokud má dojít k nějakým jednáním a k nějaké změně, tak Korea musí být, Severní Korea musí být přinejmenším ochotná o jaderném odzbrojení jednat. A nějaké jaderné problémy v oblasti si v zásadě nepřeje nikdo. A nepřeje si je Čína, nepřeje si je koneckonců Jižní Korea, Japonsko, Spojené státy. Ale v situaci, kdy je takto zásadní nesoulad mezi tím, že Severní Korea sebe vnímá jakožto nového člena té rodiny jaderných států a Amerika a další říkají, toto nepřichází v úvahu, tak je problém něčeho dosáhnout. No, a ta myšlenka, že Jižní Korea, Severní Korea se separátně nějak dohodnou, tak to přináší nějakou možnost, že by se to napětí zmírnilo. A zároveň to přináší možnost, že se dohodnou nějakým stylem, který se například Spojeným státům samozřejmě nebude líbit.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pokud bychom se, a to už je otázka pro Františka Koláře z Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy, pokud bychom se tedy podívali do historie olympionismu, hraje v něm politika stále větší roli? Je to možné takto definovat?

František KOLÁŘ, historik olympijského hnutí, Fakulta tělesné výchovy a sportu, bývalý místopředseda Českého olympijského výboru

Politika hraje významnou roli v moderním olympijském hnutí od samého počátku. Protože už při zaháj... při tom kongresu, kdy se obnovovaly olympijské hry, tak si francouzský baron Pierre de Coubertin neodvážil pozvat delegaci Německa, protože tam v té době existovalo velké francouzsko-německé soupeření vzhledem k tomu, že Německo po vyhrané válce v roce 1870 anektovalo Sasko a Lotryňsko. Ale nicméně to, ta politika provází od, moderní olympijské hry od samého počátku. A zvýraznily se ty olympijské hry jako kolbiště politického soupeření, zvláště od roku 1952, kdy na ně přišla výprava Sovětského svazu. A kdy se vlastně ty olympijské hry staly takovým nejviditelnějším a nejzřetelnějším bojištěm té studené války.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Na to jsem se právě chtěl zeptat, kdy a kde se zrodila myšlenka propagace státu skrze sport. Je to v tom roce 1952 tedy blokové uspořádání světa, nebo už to můžeme vidět v počátcích olympionismu, moderního olympionismu?

František KOLÁŘ, historik olympijského hnutí, Fakulta tělesné výchovy a sportu, bývalý místopředseda Českého olympijského výboru

Tak, Češi s propagací ne vlastního státu, ale vlastního národa a jeho určitých státoprávních ambic počítali od samého počátku. Protože Jiří Gut, když se seznámil s tím, co to olympijské hry jsou v roce 1896, tak se vrátil a začal agitovat pro účast Čechů na olympijských hrách s tím, že vlastně je to jedna z mála možností, kdy se můžou zviditelnit a ukázat světu, že tu nějaký takový národ je. Ale osobně bych řekl, že propagovat stát, že to byla až záležitost zhruba 60. let 20. století, kdy toho využívaly hlavně Německá demokratická republika a Kuba, které velice zintenzivnily výchovu svých vlastních sportovců. Vrhly se hlavně na ty individuální sporty. Aby získávaly co nejvíc úspěchů, co nejvíc medailí. A mohly dokazovat, jak vynikající je ten jejich režim. A že je třeba, aby tyto státy byly uznány celosvětovým společenstvím.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No, a předtím ještě v tom vynikalo nacistické Německo.

František KOLÁŘ, historik olympijského hnutí, Fakulta tělesné výchovy a sportu, bývalý místopředseda Českého olympijského výboru

Tak, ty hry byly Německu přiděleny už v roce 1931. A když Hitler se dostal k moci v lednu 1933, tak se na olympijské hry díval skrz prsty, protože oni příliš nezapadaly do těch jeho plánů. A nebýt Josefa Göbelse, který ho přesvědčil, že není nic lepšího, než propagovat stát prostřednictvím takového, takovéto celosvětové akce, že je třeba to naopak ne potopit, ale podpořit. Poprvé na ně byly stavěny speciální sportoviště, měly být grandiózní. To, co se pak projevilo hlavně v těch 70. letech, kdy se ty hry vracely zpátky do Německa, do Mnichova a pokračovalo to i v těch dalších desetiletích.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Zmínil jste sebestpropagaci bývalé NDR, také Kuby skrze sport. Samozřejmě Sovětský svaz. Mohli bychom vidět nějaké paralely v přístupu západoněmeckých pořadatelů v případě mnichovské olympiády a současného vztahu Jižní Koreje k severokorejské delegaci?

František KOLÁŘ, historik olympijského hnutí, Fakulta tělesné výchovy a sportu, bývalý místopředseda Českého olympijského výboru

No, přímo se to nabízí. Protože NDR vlastně až do roku 1972, sportovci NDR museli startovat ve společném německém družstvu. A teprve ti němečtí nebo západoněmečtí pořadatelé, jestli můžu použít tohoto slova, prosadili, aby na olympijských hrách v Mnichově startovaly 2 Německa. Jednak ta Spolková republika Německo, a jednak Německá demokratická republika.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Na zimních olympijských hrách tento týden se objevil sám Kim Čong-un, tedy nebyl to, pravda, severokorejský vůdce. Ale byl to jeho dvojník z Hongkongu. Bezpečnostní složky ho nicméně rychle vždy vyvedly ze stadionu. Aby nezpůsobil nějaké problémy, zejména severokorejským roztleskávačkám, které zjevně byly v šoku a byly nervózní z toho, jak se mají zachovat. Můžeme si vůbec představit, pane Horáku, v jakém rozpoložení se ocitly roztleskávačky, když viděli Kim Čong-una na tribuně v jihokorejském stadionu?

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Tak, já se těžko můžu vzít do duše severokorejské roztleskávačky. Nicméně pro Severokorejce vlastně ten Kim Čong-un jako nejvyšší představitel režimu systému vlastně je to bytost téměř zbožštělá. Ten kult osobnosti tam dosáhl absurdní úrovně, jo, která je pro nás stěží představitelná. Nevím tedy, nakolik potom ty jakoby ovace Severokorejců při každém tedy spatření velkého milovaného vůdce, nakolik jsou tedy jenom předstírané, nakolik tedy musí jakoby dávat najevo nadšení, aby náhodou nebyli obviněni z nějaké malé loajality vůči vůdci a režimu. Ale je to, říkám, je to pro ně vlastně nejvyšší představitel, vlastně ikona, modla vlastně ta indoktrinace probíhá už od samého dětství. Děti si ve školce nečtou klasické pohádky, ale paní učitelka jim tam tedy emotivním hlasem předřikává skvělé činy tedy velkých vůdců z dynastie Kimů. Takže vlastně už od malička jsou tedy učeni zbožné úctě vůči svému vůdci.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pan Lepš před vysíláním říkal, že on má své zkušenosti s tím, jak se mohou Severní Korejci cítit mimo svůj domov, takže mohl byste možná své zkušenosti předat i posluchačům.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Já jsem studoval v Budapešti v letech 97, 98 na Středoevropské univerzitě. A byla tam skupina Severokorejců, kteří tam byli na speciálním programu, kde se učili, co to je tržní hospodářství a demokracie. Což byla vlastně to zásadní téma té univerzity. Zjevně tam byli vysláni jako nějaké záložní kádry, kdybych k nějaké reformě v Severní Koreji došlo, tak tady byli na to připraveni. A jejich chování opravdu často bylo zvláštní. Myslím, že to teď bylo popsáno i na té univerzitě, chodili vždycky po dvou, seděli křížem kolem stolu. Bydleli po dvou. Vzájemně se zjevně kontrolovali. Někteří z nich byli političtí pracovníci, kteří nestudovali. A když s námi hráli třeba fotbal, tak jste opravdu měl pořád pocit, že vůbec nevidíte do hlavy, že oni pořád plní nějaké úkoly. Ten fotbal hráli s neuvěřitelnou vervou. Měli jsme podezření, že snad i v tom fotbale mají za úkol nějak reprezentovat Koreu na té koleji. A že tam někdo sedí bokem, ten je sledoval, asi hlásí, jak dopadly. Znali všechny nedostatky demokracie, o kterých se s námi bavili. A opravdu byly tam na té škole národy z celého světa. A jen ti Severokorejci vyčnívali jako úplně jinak. Jak svým chováním a postoji, to opravdu nelze ani přesně popsat.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pne Horáku, souhlasíte s tou interpretací pana Lepše severokorejské mentality?

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Tak, otázka je, co je nějaká vrozená mentalita a co je vlastně na ty Severokorejce jakoby uvaleno ze strany toho přísného systému. Tady vlastně zazněla ta vzájemná kontrola, vzájemné špehování. Ta všudypřítomnost nějakého politruka nebo příslušníka tajných bezpečnostních složek, který opravdu na ně dohlíží. Na to, jestli tedy dodržují tu ideologickou ideovou čistotu, jestli se nenakazili náhodou tím vnějším režimem, vnějším světem. Takže vlastně pro nás je to těžko pochopitelné. Protože to opravdu jakoby brainwashing, masáž od útlého dětství. Severokorejský režim vlastně svým obyvatelům neustále se snaží organizovat veškerý volný čas. Respektive nedá se ani mluvit o nějakém volném čase. Ale neustále jsou tedy nuceni k nějakému kolektivnímu životu, ke kolektivním organizovaným akcím.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Součástí severokorejské ofenzivy diplomatické a sportovní je také pozvání, které Kim Čong-un adresoval svému jihokorejskému partnerovi, tedy prezidentovi. A ten, jak se zdá, toto pozvání bere vážně.

osoba

Prezident Mun Če-in chce vytvořit vhodné podmínky pro uspořádání schůzky. Pro zlepšení vzájemných vztahů jsou pro něj zásadní i včasné rozhovory mezi Severní Koreou a Spojenými státy. KLDK proto vyzval, aby usilovala o dialog s USA.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Slyšeli jsme tedy postoj jihokorejského prezidenta. Pane Horáku, napadá mě, jestli ta vstřícnost Jižní Koreje není také účelová třeba proto, aby zabránila severním Korejcům v narušení pokojného průběhu zimní olympiády. Nemůže tedy tam být ten důvod?

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Tak, samozřejmě. Tahle, tenhle zřetel nebo úloha určitě hrála svoji roli. Protože vlastně severní ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

To znamená, že by se psala nová politická realita po olympiádě by zase ty vztahy byly trochu jinak?

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Pravděpodobně ta olympijská idylka skončí tedy s ukončením olympijských, paralympijských her. A vlastně s plnou naléhavostí budeme zase čelit teda té samé situaci jako před těmi hrami. To znamená, na jedné straně Severní Korea, která se považuje za člena jaderného klubu. A na druhé straně tedy okolní země, které nejsou ochotny tady tento status akceptovat.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Lepší, jak to vypadá s perspektivou schůzky na nejvyšší úrovni Spojené státy - Pchjongjang?

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

No, jenom pro zajímavost uvedu, že dokonce je někde vypsaný sázkový kurz, už nevím jaký, že do nějaké doby k tomu dojde. A moje kolegyně z univerzity si na to vsadila, která odvážně občas vsází. Ale ten kurz je teda opravdu velmi výhodný ve smyslu, kdyby k tomu došlo, tak kolegyně vyhraje hodně peněz. Ta schůzka asi moc pravděpodobná není. Na druhou stranu koho jiného si představit, že by se mu to líbilo, než Donalda Trumpa, který má rád bombastická gesta. Který rád provokuje, který je rád středem pozornosti. No, a situace, kdy by tedy bylo oznámeno, že konečně dojde k nějakému průlomu, můžeme použít paralelu, asi to bylo, jako když Nixon oznámil, že jede do komunistické Číny. To bylo oznámeno v létě roku 1971 a opravdu počátkem roku 1972 Richard Nixon navštívil Čínu. Do té doby daleko nebezpečnější stát vnímaný v Americe než, než dokonce Sovětský svaz. Tak něco tak, k něčemu takovému by nepochybně dojít mohlo. Historická paralela existuje.

Donald Trump by si to nepochybně užíval. Ale samozřejmě opět záleží na tom, jaké by od toho šlo čekat výsledky. A dokud zase, protože kdyby k té schůzce došlo a potom Spojené státy nebo konkrétně Donald Trump by z té schůzky měl odjet se zcela prázdnými rukama, tak to je něco, co, o co samozřejmě nestojí.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Tento týden jsme mohli sledovat také pokračující diplomatickou aktivitu Ruska na Blízkém východě. Ostatně k tomu se dostaneme v druhé části dnešních Názorů a argumentů. Byla to právě ruská diplomatická vojenská strategie, která vrátila Moskvu do hry v tomto regionu. Moje otázka pro pana Šíra do Berlína. Jaké šance má Sergej Lavrov a jeho diplomaticko-vojenský tým, zopakovat tuhle hru také třeba na Korejském poloostrově?

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Já nepochybuji o tom, že kdyby se taková situace naskytla, tak to Rusku poskytne možnost vrátit se do hry. A toto svoje případné angažmá nějakým způsobem zužitkovat ke svému prospěchu. Protože víme, že těch problémů ve vztazích mezi Moskvou a Washingtonem je momentálně docela hodně. A samozřejmě Rusko je velice významným hráčem na Korejském poloostrově z toho titulu, že se jedná o stálého člena Rady bezpečnosti s právem veta, tudíž Rusko může vetovat jaký..., jakoukoli akci ostatních partnerů, která by Rusku nevyhovovala. A tímto způsobem ji, zároveň ji nějakým způsobem delegitimizovat. Což je ten, dovolím si tvrdit jeden ze dvou hlavních zdrojů ruské síly, kterým Moskva momentálně disponuje.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Když zmiňujete rusko - americké vztahy a problémy, které v nich jsou, tak tento týden byl nejprve unesen podle jeho slov a poté vyhoštěn z Ukrajiny bývalý gruzínský prezident a bývalý oděský gubernátor Michail Saakašvili, který podle některých interpretací je agentem Moskvy. Podle jiných agentem Washingtonu. Je tedy něčím agentem? Máte pro to takové důkazy? A ta druhá otázka je spíše nakolik nyní probíhá soupeření o vliv v Ukrajině mezi Spojenými státy a Ruskem?

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Michail Saakašvili samozřejmě kope, obrazně řečeno, v první řadě sám za sebe. To, že Moskva momentálně využívá celou tu Saakašviliho kauzu k tomu, aby diskreditovala stávající ukrajinské vedení, je pravda. Nicméně to je samozřejmě do velké míry využití možností, které se nabízejí. O tom, že by Saakašvili byl nějaký ruský agent, si myslím, že uvažovat v žádném případě nejde. A prokázat to ne.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A americký?

Jan ŠÍR, hostující výzkumný pracovník ve Stiftung Wissenschaft und Politik v Berlíně

Tak, on v Americe dlouhou dobu, dlouhou dobu fungoval, přednášel tam, co vím, má tam snad i část rodiny. Takže pohybuje se tam velice často. Ale degradovat skutečně velikána, dovolím si tvrdit, světové politiky je na amerického agenta, si myslím, že, a ještě bez důkazů, si myslím, že by nebylo tedy asi moc na místě. Co se týče té druhé otázky ohledně soupeření Ruska a Spojených států na Ukrajině, tak samozřejmě. Ruská federace je na Ukrajině stále přítomna. V první řadě vojensky. A narážím na tu okupaci, jak ukrajinského Krymu, tak těch dvou oblastí, nebo respektive jejich částí na východě Ukrajiny. Nicméně v té části Ukrajiny, kde stále ukrajinská vláda udržuje svoji moc a kontrolu, tam ten vliv Ruska rapidním způsobem klesá. Z toho důvodu, dovolím si tady vyslovit předpoklad, že momentálně tou ruskou snahou je znemožnit to, aby případný konkurenční vliv, to znamená vliv nejenom Ameriky, ale i Evropy, toho pomyslného západu na Ukrajině byl nějakým způsobem posílen. A k tomuto účelu samozřejmě Rusko bude využívat ty nástroje, které má, v první řadě v podobě těch odbojných nebo okupovaných území. Jak už na Krymu, tak na východě Ukrajiny.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Rozumím. Na Českém rozhlasu Plus je právě teď čas na aktuální zprávy. A také čas poděkovat za účast v Názorech a argumentech Františku Kolářovi, historiku olympijského hnutí, bývalému místopředsedovi Českého

olympijského výboru, nyní z Fakulty tělesné výchovy a sportu. A také Tomáši Horákovi, koreanistovi z Ústavu Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Pánové, děkuji vám. Na slyšenou.

Tomáš HORÁK, koreanista, Ústav Dálného východu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Na shledanou.

František KOLÁŘ, historik olympijského hnutí, Fakulta tělesné výchovy a sportu, bývalý místopředseda Českého olympijského výboru

Na slyšenou.

/ Zprávy /

Spory ohledně obrany budou USA a EU řešit v Mnichově

16.2.2018 Hospodářské noviny str. 06 události

Ondřej Houska

Američané už dlouho Evropany vyzývají, aby udělali pro svou obranu víc. A výslovně podporovali i evropské plány na posílení společné obrany. Do tohoto projektu, známého jako Stálá strukturovaná spolupráce (PESCO), se loni oficiálně zapojily téměř všechny země Evropské unie včetně Česka.

Tento týden se ale Washington proti evropským plánům překvapivě ohradil. Naznačil, že jsou zbytečné a mohly by ohrozit vzájemnou spolupráci v rámci NATO. „My v Texasu máme rčení: Nespravuj, co není rozbité,“ prohlásila americká velvyslankyně při NATO Kay Baileyová Hutchisonová. Až dosud přítom Američané evropské záměry podporovali.

Státy EU se na budování společné obrany dohodly v reakci na vzrůstající nestabilitu a hrozby ve svém sousedství. Zmiňují například ruskou agresi na Ukrajině, aktivity teroristů na Blízkém východě nebo v severní Africe či migrační krizi. Zároveň se po zvolení Donalda Trumpa americkým prezidentem objevily pochybnosti o tom, jestli pro Washington zůstane spojení v rámci NATO nadále prioritou.

Spojenci by si celou věc mohli začít vyjasňovat už na dnes začínající bezpečnostní konferenci v německém Mnichově. Přijíždí na ni americký ministr obrany James Mattis, předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker nebo německá kancléřka Angela Merkelová. Účastníkem měl být i český premiér Andrej Babiš (ANO), kvůli nemoci ale cestu zrušil. Jedním z témat konference jsou vztahy mezi Amerikou a Evropou.

NATO je pořád základ

Američané požadují ujištění o tom, že plánované posílení obranné spolupráce zemí EU nijak neoslabí Severoatlantickou alianci – například tím, že by státy unie soustřeďovaly své omezené vojenské rozpočty na jiné projekty než na ty, které jsou prioritou NATO. To se pod dojmem ruské agresivní politiky na Ukrajině v poslední době zaměřuje hlavně na posílení své schopnosti reagovat na případnou ruskou hrozbu.

Evropané Američany ujišťují, že jejich obavy plynou jen z nedorozumění. V rámci obranné spolupráce chtějí země EU rozvíjet například obranu před kybernetickými útoky nebo zajistit snadnější přesuny spojeneckých vojsk napříč hranicemi v unii. To vše by mělo posílit také schopnost Severoatlantické aliance reagovat na případnou krizi.

„Evropa spolupráci v obraně jednoznačně potřebuje,“ souhlasí s plány států unie Tomáš Weiss, vedoucí katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK. Podle něj „ti, kteří si myslí, že evropská obrana nabourává NATO, žijí někdy v roce 1999“.

Státy EU ujišťují, že posílená obranná spolupráce není v rozporu s fungováním Severoatlantické aliance. Ta i nadále zůstane hlavním nástrojem společné obrany evropského území před případným útokem zvnějšku.

Samo NATO s tím souhlasí a vznik společné evropské obrany podporuje: „NATO musí být součástí každého řešení, ale nemůže všechno dělat samo,“ řekla loni na bezpečnostní konferenci v Praze zástupkyně generálního tajemníka aliance Rose Gottemoellerová.

Co čekat od Trumpa

Spolupráce v rámci EU má sloužit hlavně pro úkoly mimo evropské území. Pokud se naplní evropské záměry, mohly by země EU v budoucnu společně zasáhnout například proti pašerákům migrantů ve Středomoří. To je příklad krizové situace, která má velký význam pro EU, ale pro neevropské členy NATO, jako jsou USA a Kanada, není prioritou. V rámci NATO navíc platí jednomyslnost – spuštění nedávné protipašerácké akce aliance tak určitou dobu blokovalo Turecko.

Evropané rozhodnutím prohloubit svou obrannou spolupráci ale reagovali i na nejistotu ohledně toho, jestli se budou moci do budoucna na své americké spojence plně spolehnout. Americký prezident Donald Trump NATO opakovaně kritizoval jako „zastaralé“. Zpočátku se také nepřihlásil ke klíčovému závazku v rámci aliance, tedy přijít na pomoc spojencům v případě jejich napadení.

Washington ale od té doby ujišťuje, že se na jeho politice nic nemění. V novém rozpočtu tak například zvýšil výdaje na posílení americké vojenské přítomnosti v Evropě.

Spojené státy naopak vyzývají evropské členy NATO, aby navýšili své obranné výdaje. Podle dohody by měli do roku 2024 všichni spojenci dávat na obranu nejméně dvě procenta HDP. U Česka je to teď zhruba polovina.

25 zemí EU

se zapojí do společné obranné spolupráce, známé jako PESCO. Mimo zůstávají jen Británie, Dánsko a Malta.

Je důležité, aby Evropa měla tyto mechanismy spolupráce. Premiér Andrej Babiš podpořil zapojení ČR do obranné spolupráce zemí EU.

O autorovi | Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Foto autor | Foto: ČTK

Foto popis | Češi v Mali V africké zemi slouží v misi EU i Češi. Kromě zásahu proti teroristům cvičí tamní vojáky.

Američany znepokojuje utužování obranné spolupráce mezi státy Evropské unie. Bojí se, že oslabí NATO

16.2.2018 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Spojené státy se pustily do evropských členů NATO kvůli jejich plánům prohloubit obrannou spolupráci v rámci EU.

Až dosud přitom Američané tyto záměry podporovali. Podle Evropanů jde o nedorozumění.

Obranné projekty EU prý podle nich naopak NATO posílí.

Američané už dlouho Evropany vyzývají, aby udělali pro svou obranu víc. A výslovně podporovali i evropské plány na posílení společné obrany. Do tohoto projektu, známého jako Stálá strukturovaná spolupráce (PESCO), se loni oficiálně zapojily téměř všechny země Evropské unie včetně Česka.

Tento týden se ale Washington proti evropským plánům překvapivě ohradil. Naznačil, že jsou zbytečné a mohly by ohrozit vzájemnou spolupráci v rámci NATO. "My v Texasu máme rčení: Nespravuj, co není rozbité," prohlásila americká velvyslankyně při NATO Kay Baileyová Hutchisonová. Až dosud přitom Američané evropské záměry podporovali.

Státy EU se na budování společné obrany dohodly v reakci na vzrůstající nestabilitu a hrozby ve svém sousedství. Zmiňují například ruskou agresi na Ukrajině, aktivity teroristů na Blízkém východě nebo v severní Africe či migrační krizi. Zároveň se po zvolení Donalda Trumpa americkým prezidentem objevily pochybnosti o tom, jestli pro Washington zůstane spojenectví v rámci NATO nadále prioritou.

25 zemí EU

se zapojí do společné obranné spolupráce, známé jako PESCO. Mimo zůstávají jen Británie, Dánsko a Malta.

Spojenci by si celou věc mohli začít vyjasňovat už na v pátek začínající bezpečnostní konferenci v německém Mnichově. Přijíždí na ni americký ministr obrany James Mattis, předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker nebo německá kancléřka Angela Merkelová. Účastníkem měl být i český premiér Andrej Babiš (ANO), kvůli nemoci ale cestu zrušil. Jedním z témat konference jsou vztahy mezi Amerikou a Evropou.

NATO je pořád základ

Američané požadují ujištění o tom, že plánované posílení obranné spolupráce zemí EU nijak neoslabí Severoatlantickou alianci - například tím, že by státy unie soustřeďovaly své omezené vojenské rozpočty na jiné projekty než na ty, které jsou prioritou NATO. To se pod dojmem ruské agresivní politiky na Ukrajině v poslední době zaměřuje hlavně na posílení své schopnosti reagovat na případnou ruskou hrozbu.

Evropané Američany ujišťují, že jejich obavy plynou jen z nedorozumění. V rámci obranné spolupráce chtějí země EU rozvíjet například obranu před kybernetickými útoky nebo zajistit snadnější přesuny spojeneckých vojsk napříč hranicemi v unii. To vše by mělo posílit také schopnost Severoatlantické aliance reagovat na případnou krizi.

"Evropa spolupráci v obraně jednoznačně potřebuje," souhlasí s plány států unie Tomáš Weiss, vedoucí katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Podle něj "ti, kteří si myslí, že evropská obrana nabourává NATO, žijí někdy v roce 1999".

Státy EU ujišťují, že posílená obranná spolupráce není v rozporu s fungováním Severoatlantické aliance. Ta i nadále zůstane hlavním nástrojem společné obrany evropského území před případným útokem zvnějšku.

Samo NATO s tím souhlasí a vznik společné evropské obrany podporuje: "NATO musí být součástí každého řešení, ale nemůže všechno dělat samo," řekla loni na bezpečnostní konferenci v Praze zástupkyně generálního tajemníka aliance Rose Gottemoellerová.

Co čekat od Trumpa

Spolupráce v rámci EU má sloužit hlavně pro úkoly mimo evropské území. Pokud se naplní evropské záměry, mohly by země EU v budoucnu společně zasáhnout například proti pašerákům migrantů ve Středomoří.

To je příklad krizové situace, která má velký význam pro EU, ale pro neevropské členy NATO, jako jsou USA a Kanada, není prioritou. V rámci NATO navíc platí jednomyslnost - spuštění nedávné protipašerácké akce aliance tak určitou dobu blokovalo Turecko.

Evropané rozhodnutím prohloubit svou obrannou spolupráci ale reagovali i na nejistotu ohledně toho, jestli se budou moci do budoucna na své americké spojení plně spolehnout.

Americký prezident Donald Trump NATO opakovaně kritizoval jako "zastaralé". Zpočátku se také nepřihlásil ke klíčovému závazku v rámci aliance, tedy přijít na pomoc spojencům v případě jejich napadení.

Washington ale od té doby ujišťuje, že se na jeho politice nic nemění. V novém rozpočtu tak například zvýšil výdaje na posílení americké vojenské přítomnosti v Evropě.

Spojené státy naopak vyzývají evropské členy NATO, aby navýšili své obranné výdaje. Podle dohody by měli do roku 2024 všichni spojenci dávat na obranu nejméně dvě procenta HDP. U Česka je to teď zhruba polovina.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66051270-americy-znepokojuje-utuzovani-obranne-spoluprace-mezi-staty-evropske-unie-boji-se-ze-oslabi-nato>

Je to požitek procházet se v právě probuzeném jaru po čisté, jasně zelené a rozkvétající louce nebo zahradě. A ještě větší, když si květiny vychutnáme také na talíři. Vítejte mezi květožrouty.

ROLÁDA OLA = ROLADA

4 porce PŘÍPRAVA: 50 minut + 70–100 g merlíku všedobru + sůl a mletý pepř + 1 lžička pacibulek česneku podivného + 4 vejce + 1 lžice polohrubé mouky + 300 g čerstvého sýra typu lučina + 300 g uzeného lososa + 1 hrst křenových květů a křenové listy + květy křenu a česneku podivného nebo česnáčku 1. Merlík omyjte, nakrájejte nahrubo a zalijte v kastrolu nebo veliké pánvi malým množstvím vroucí osolené vody. Přikryjte pokličkou, aby se listy rychle spařily, a pak nechte vodu vyvařit. Odstavte a do chladnícího merlíku přidejte nadrcené pacibulky česneku podivného. Nechte vychladnout.

2. U vajec oddělte žloutky a bílky. Do směsi v kastrolu vmíchejte žloutky, osolte a opepřete. Z bílků ušlehejte tuhý sníh a také ho lehce zapracujte do zeleninové hmoty společně s moukou. 3. Připravenou směs nalijte na plech vyložený pečicím papírem, stěrkou ji uhladte do rovnoměrného plátu a zprudka pečte asi 15 minut v předehřáté troubě při teplotě 200 °C. Doba pečení záleží na velikosti plechu, respektive na tloušťce plátu. Trouba musí být dobře předehřátá, jinak korpus spadne.

4. Upečený plát nechte mírně zchladnout a překlopte papírem nahoru na čistou vlhkou látkovou utěrku. Papír sloupněte, plát srolujte i s utěrkou a nechte ho lehce vychladnout. Ještě vlažný plát se dobře zavinuje a nepraská, ale nesmí být moc horký, aby se nesrazil sýr.

5. Plát rozbalte, potřete ho rovnoměrně čerstvým sýrem a posypte sekanými květy, případně listy křenu. Pokryjte kousky lososa, zarolujte, utáhněte, zabalte dolobalu a dejte na několik hodin do ledničky. Krájejte na plátky a ozdobte květy křenu a česneku podivného nebo česnáčku.

Tipy & triky:

Vyzkoušet můžete kreaci, kde je hlavní bylinou čtyřboč rozložitá, důvěrně nazývaná novozélandský špenát. Účast v receptu by jistě přijaly i mnohé další merlíkovité.

KOPŘIVOVÁ POLÉVKA

4 porce PŘÍPRAVA: 50 minut + 1 velká cibule + 2–3 velké brambory typu B + 1 lžice másla + 500 ml vývaru (drůbežího nebo zeleninového) + 200 g kopřiv + 250 ml smetany ke šlehání 33% + květy plicníku lékařského, sedmikráska obecná a prvosenky bezlodyžné na ozdobení 1. Cibuli a brambory oloupejte a nakrájejte na kostičky. Máslo rozpustte v kastrolu a orestujte na něm cibuli dozlatova či dosklovita. Potom přidejte brambory, také je krátce orestujte a zalijte vývarem.

Přiveďte k varu a vařte, dokud brambory nejsou měkké.

2. Mezitím očistěte kopřivy. Pracujte v rukavicích, abyste se nepopálili. Rostliny omyjte a ostříhejte jen měkké části stonků. Používejte pouze horní výhonky, ostatní bez lítosti vyhodte, kopřiv bývá dost.

Kopřivy přidejte do vroucího vývaru s bramborami a cibulí a jen krátce spařte.

3. Už nevařte, nebo alespoň nevařte dlouho. Směs rozmixujte nejlépe tyčovým mixérem natolik, nakolik to máte rádi. Kopřivy nebudou pálit, ani když zůstanou v polévce kousky. Nalijte do talířů a přizdobte smetanou a květinami.

Tipy & triky:

Kopřivová polévka je první svého druhu ve vegetační sezoně. Stejný recept můžete opakovat s nejrůznějšími merlíkovitými, tedy rostlinami příbuznými nikoli s kopřivou, ale se špenátem: merlík bílý, merlík všedobr, laskavec ocasatý nebo laskavec ohnutý.

CHLEBÍČKY S KOPŘIVOVÝM MÁSLEM A JARNÍ SHAKE

4 porce PŘÍPRAVA: 35 minut + 20 g másla + 1 hrst mladých kopřiv + na špičku nože dijonské hořčice + 1 lžička hrubé soli + plátky dobrého chleba + květy lechy jarní a sakury ozdobné na ozdobení

SHAKE

+ 1 mrkev + 1 banán + 10 listů pampelišky + 10 listů čekanky + 10 listů bršlice kozí nohy + 50 g mraženého černého rybízu + 50 g mraženého červeného rybízu 1. Máslo nechte změkhnout.

Kopřivy oberte, omyjte a nasekejte nadrobno. Máslo rozetřete s hrubou solí a hořčicí a pak přimíchejte kopřivy.

2. Namažte na dobrý chlebík a zdobte dostupnými jedlými květy.

3. Mrkev očistěte a nakrájejte na kolečka, banán oloupejte a také nakrájejte na kolečka. (Banán je nezbytná součást shaku! Dodává mu vláčnost, čímž propojuje všechny ingredience, a lehce sladí.) 4. Mrkev i banán dejte do vysoké nádoby, přilijte trochu vody a rozmixujte na vláčné pyré. Lupení dobře omyjte a nasekejte na hrubší kousky.

Přidejte k mrkvi a banánu a krátce rozmixujte. Nakonec přidejte mražené ovoce a ještě trochu promixujte.

Tipy & triky:

Pokud použijete ovoce bez pecek, můžete je přidat před lupením. Rozdrcené rybízové pecičky by totiž dodaly nápoji svíravou chuť. Máte-li rádi pikantní chuť brukvovitých, přidejte kokošku pastuší tobolku nebo česnáček lékařský. Nahořklou chuť vnesou výhonky pelyňku černobýlu.

NAKLÁDANÝ SÝR S BÍLOU PLÍSNÍ

4 porce PŘÍPRAVA: 15 minut + odležení + 200 g česneku viničného + 4 plísňové sýry + 3 lžičky semínek koriandru + chilli papričky (čerstvé nebo sušené) podle chuti + 0,5–0,75 l kvalitního, chuťově nevýrazného oleje (podle velikosti nádoby) 1. Největší práce na tomto jinak zcela triviálním receptu je mytí česneku viničného. Pro jeho sběr si vybírejte místa s lehkou zeminou, na okrajích lesů, kde česnek roste v měkké listové hrabance. Takový se pak snadno vypere. Perte a oplachujte ho tak dlouho, dokud nejsou cibulky a kořínky zbaveny hlíny. Česnek se totiž používá celý, s kořínky, cibulkou i nadzemní částí.

2. Kořínky i konečky stonků elegantně přistříhnete na vhodnou délku. Vyberte pár větších cibulek a ty rozmačkejte vidličkou.

3. Plísňové sýry překrojte podélně, dovnitř rozdělte všechny rozmačkané cibulky, část česneků v celku a přiklopte. Do sklenice narovnejte otýpky omytých česneků a střídejte je s ochucenými sýry. Česnekem nešetřete, jeho chuť není tak intenzivní jako u stroužků běžného česneku. Průběžně prosypávejte koriandrem, případně přidejte chilli papričky. Nakonec zalijte olejem bez výrazné chuti – slunečnicovým, rýžovým nebo podobným.

4. Naložené sýry nechte v ledničce odležet minimálně týden, ale trpělivým milovníkům výrazných chutí vydrží i 3 týdny. 5. Podávejte s tmavým chlebem jako v každé řádné české hospodě. Před podáváním případně ozdobte aktuálně dostupnými květy. Jejich nabídka hodně záleží na době, po kterou jste nechali sýr odležet, a tedy na tom, co zatím vykvetlo.

LIPOVÝ SALÁT

4 porce PŘÍPRAVA: 20 minut + 1 malý ledový salát + 50 g tvrdého sýra ementálského typu + 1 malý pomeranč + 50 g vlašských ořechů + 100 g listů mladičké lípy srdčité + 20 ml balzamikového octa + 20 ml oleje z vlašských ořechů + sůl a mletý pepř + hrst květů třešně na ozdobení 1. Ledový salát omyjte, osušte a nakrájejte na nudličky, tvrdý sýr na kostičky. Pomeranč oloupejte a nakrájejte na velmi tenké plátky – listy lípy jsou jemné a květy třešně také, příliš hrubé kousky ostatních ingrediencí by jim neměly konkurovat. Ořechy nasekejte nahrubo. Listy lípy důkladně oberte z větviček. 2. V balzamikovém octě rozpustíte sůl, přidejte pepř a nakonec olej a vyšlehejte do vláčné emulze. Všechny připravené ingredience smíchejte a salát zalijte zálivkou.

3. Nakonec přidejte třešňové květy a ihned podávejte.

Tipy & triky:

Lipové listy potřebují společnost něčeho šťavnatě nevýrazného – místo ledového salátu se může použít i okurka nebo hlávkový salát z pole, jehož sezona začíná. Vlašské ořechy se mohou nahradit jinými ořechy, stejně tak olej. Samy se nabízejí dvojice lísková jádra – lískový olej, buráky – arašidový olej.

Nepoužívejte olivový olej, ten se s pomerančem příliš dobře nespojí.

JANA VLKOVÁ „květožroutka“

Tak se s humorem představuje expertka na jedlé kvítí a býlí. Vystudovala ekologii na Přírodovědecké fakultě UK a žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd**. Živila se jako překladatelka z francouzštiny i novinářka. Vaření a jídlo ve všech podobách je její velkou vášní a totéž platí o květinách. Dlouholeté zkušenosti se spojily a nyní své znalosti s radostí předává dál. Píše, pořádá přednášky o jedlých květech, včetně seminářů přímo v přírodě. Vydala dvě kuchařky.

Více přírody

Po velmi úspěšné prvotině je na knižním trhu pokračování. Květinovou kuchařku vydala Jana Vlková v roce 2015 a na ni volně navazuje novinka *Kytky k jídlu*. Je v ní více přírody – botaniky, magie i příběhů rostlin. kytkykjidlu.cz, facebook.com/kytkykjidlu/ „Tímhle receptem přispěla fotografka Ola. Je původem od Baltského moře. Jejím přínosem pro sbírku kytkožroutských receptů je delikátní kombinace lososa a ‚špenátu‘. Myslím, že do mého rodinného stříbra se zařadí i svým zvukomalebným názvem, který jsem mu přiřadila.“ „Bylo mi divné, proč Mekka gurmánů (Francie) prodává ve svých samoobsluhách, a navíc v sekci luxusní biovýživy, něco tak snadného na přípravu. Moje polévka byla báječná. Se vši vděčností ji zahrnuji do svého květinového portfolia a omlouvám se jí za počáteční nedůvěru.“ „Jarní shake vznikl náhodou. Inu, co chcete dělat se zamraženým rybízem z loňska, když na zahradě se už nalévají pupence pro další úrodu? A to kopřivové máslo? To báječně ukáží jarní touhu po zeleném býlí a zároveň touhu moc se s přípravou jídla nezdržovat a pádit někam do přírody.“ „Česnek viničný je k dispozici už v únoru. V posledním roce jsem si svým řádně vycvičeným okem všimla prvních výhonků už na svatého Řehoře! Místo to bylo divné, pravda, uprostřed metropole proti nádraží Bubeneč. Ale byl tam, dral se na svět a bylo jasné, že za pár dnů, jen co řádně rozmrzne zem, se mohou vydat s lopatičkou na své oblíbené, hygienicky přívětivé naleziště na okraji lesa.“ „Jíst mladinké lipové listí rovnou z větví na stromech je největší blaho květožrouta. Čas téhle vrcholné rozkoše je ale zatraceně prchavý. U jednotlivého stromu trvá tak týden. Naštěstí lípy raší na různých místech v různou dobu, čímž se sezona přece jen trochu protáhne.“

Foto autor| FOTO: ALEKSANDRA CHYTRA, VENDULA ŠEFRNOVÁ

Foto popis| Recepty: JANA VLKOVÁ

Politické zemětřesení v JAR

15.2.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Martin Riegl, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Martin RIEGL, politický geograf **FSV UK**

Pěkný večer.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Do jaké míry si myslíte, že dnešek může být skutečně přelomem? Nebo jenom běžným posunem tedy v té /nesrozumitelné/ éře jižní Afriky?

Martin RIEGL, politický geograf **FSV UK**

Já bych opravdu jako zásadní změnu nevnímal. Spíše bych to opravdu vnímal, i jak zaznělo v té reportáži, jako součást vnitropolitické strategie, jak neprohrát následující volby, které jsou, tuším, plánovány na květen 2019, všeobecné. A ty zároveň, díky poměrně unikátnímu systému volebnímu, rozhodují o tom, kdo bude budoucí prezident. Přestože se jedná o prezidentský systém, tak prezident je volen prostou většinou na půdě parlamentu, takže bych to vnímal spíš takto než nějakou zásadní změnu k lepšímu v Jihoafrické republice.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Může ten nový prezident, byť třeba v té kratší době, do těch voleb zvládnout nějaké zásadní kroky k oživení hospodářství, což je jeden z těch neuralgických bodů, nebo co se týče vymýcení nebo alespoň omezení, lépe řečeno, korupce?

Martin RIEGL, politický geograf **FSV UK**

On už oznámil boj proti korupci, v podstatě ihned poté, co byl zvolen v parlamentu. To je jedna věc, takže to bude spíše taková, řekněme, politická strategie, jak znovu, znovu získat své voliče, respektive voliče Afrického národního kongresu. Tím, že by opravdu došlo k nějaké změně, řekněme, hlubší. To si nemyslím, to je, pořád je to /nesrozumitelné/ stejné strany, /nesrozumitelné/ tam stejní lidé, problém je samozřejmě ve stání správě, kde ten /nesrozumitelné/ je v podstatě státostrana. Ale problém je i ve velkých městech, přestože oni v posledních lokálních volbách některá, řekněme, i ta nejdůležitější města /nesrozumitelné/ přišlo to pořád v podstatě na té lokální regionální úrovni vládnou a tohle to není v kompetenci prezidenta ani v jeho schopnostech to změnit. Navíc si nemyslím, že on by byl takový reformátor, že by o to opravdu usiloval.

Martin ŘEZNIČEK, moderátor

/nesrozumitelné/, tedy Africký národní kongres je vítězem voleb vlastně všech od, od konce. /nesrozumitelné/ od té doby. Od té, od těch důležitých politických změn. Do jaké míry a je to rozhádaná strana, možná čím dál tím rozhádanější, minimálně v té, v těch médiích, jak to sledujeme. Do jaké míry může i tahle ta strana projít nějakou reformou, aby získala více voličů, aby získala nějaký tah na branku a dokázala ty věci, o kterých hovoříte, prosadit?

Martin RIEGL, politický geograf **FSV UK**

Já si myslím, že více voličů nezískala. Ono v podstatě, pakliže se podíváme na ty výsledky z roku 1994, tak je to takový víceméně pomalý sestupný trend. Část voličů přechází k opoziční demokratické alianci, která také bojovala proti /nesrozumitelné/. Část přechází k těm velmi radikálním bojovníkům za ekonomickou svobodu, kteří v podstatě i chtějí sledovat ten Mugabeho vzor, jak znárodňovat, vyvlastňovat, vyhánět bílou populaci. Takže si myslím, že ten potenciál /nesrozumitelné/ není. Ono zejména asi bude slábnout u voličů, kteří se narodili po konci /nesrozumitelné/. To jsou voliči, kteří si tady tu éru nepamatují a nemají žádný vztah k /nesrozumitelné/. A pokud jde o roli současného prezidenta, on je opravdu v podstatě /nesrozumitelné/ profesor z Cape Townu ho nazval, že je v podstatě takovým Forrestem Gumpem Jihoafrické republiky. Co nasvědčuje mnohé, jo? To částečně zaznělo v té reportáži. Nelson Mandela si ho vybral jako svého zástupce, on ten souboj prohrál a v podstatě Jacob Zuma připravil stejný osud svému předchůdci /nesrozumitelné/. To samé udělal v podstatě co se stalo Jacobovi Zumovi teďkon ze strany, ze strany Cyrila. Takže řekl bych, že to je taková standardní vnitropolitika u /nesrozumitelné/.

Martin ŘEZNIČEK, moderátor

Martin Riegl, my vám děkujeme za rozhovor, hezký večer.

Martin RIEGL, politický geograf **FSV UK**

Hezký večer i vám.

Kristýna Hrubá se stará, aby se lidé na letišti cítili dobře

15.2.2018 novinky.cz str. 00 Žena - Styl

Lenka Hloušková

V něčem mi osmadvacitiletá Kristýna Hrubá připomíná pohádkového anděla. Což jí hned také sdělím. „Vážně? A já jím skutečně o jednom Mikuláši na Ruzyni byla. Před třemi roky jsem chodila na letišti v kostýmu s křídly. Lidé zdravili, fotili si nás. Takto šíříme české tradice,” reaguje pohotově mladá žena, jejíž náplň práce se, jak si představuji, v mnohém podobá povinnostem delegátů cestovních kanceláří. Ovšem s tím rozdíllem, že tahle dáma pracuje na Letišti Václava Havla Praha, kde má na starosti rovnou milióny lidí.

Už název jejího povolání zní pro české ucho cizokrajně – product developer. „Když vám to přeložím, bude má pozice znít: specialista rozvoje produktů a služeb,“ směje se sympatická dlouhovláška. O moc moudřejší nejsem, shrnuji upřímně. Z jejího vysvětlení chápu, že se čtyři roky stará o to, aby se odlétající a přilétající pasažéři desítek leteckých společností v halách a jejich okolí cítili jednoduše dobře.

„K tomu patří dodnes i ten zmíněný anděl. Spolu s Mikulášem dělají v prosinci lidem radost,“ doplňuje s tím, že v kostýmu už nechodívá.

Nicméně podobné aktivity zajišťuje. A ráda. Bývají zpestřením její roční práce, která – jak je zřejmé – nikdy nekončí.

Vyiplané dítě

Představuji si tisíce pasažérů, kteří neustále procházejí halami pražského letiště. Co pro ně vlastně může konkrétně udělat? Potřeby cestujících se podle ní stále mění, záleží na tom, jaké společnosti v české metropoli právě přistávají, případně z ní odlétají. Rostou ovšem také nároky našich lidí na služby. I proto se musejí jejich potřeby stále analyzovat, což je jedna z jejich starostí.

Ostatně Letiště Praha loni odbavilo patnáct miliónů cestujících, v roce 2016 to bylo „jen“ třináct miliónů. Aby mohlo dále kapacitně růst, probíhají nyní další dílčí úpravy stávajících prostor.

Podnětů na zlepšení činnosti letiště máme obecně dost. Posílají nám je cestující, zjišťujeme si je v průzkumech, ptáme se našich zaměstnanců, co vylepšit, sledujeme sociální sítě jiných letišť, která nás inspirují např. co se týče dětského vybavení.

FOTO: Milan Malíček, Právo

„Mé zaměstnání obecně řečeno obnáší umění vcítit se do potřeb pasažérů, které se často hodně liší. Někteří létají často, chtějí jen rychle projít, pro jiné jde o svátek a chtějí si užít proces odbavení ještě před odletem. Do této skupiny patří často rodiny s dětmi, pro něž jsme v prostorách letiště zřídili několik speciálních místností,“ vypočítává namátkou.

Absolventka Institutu sociologických studií na pražské **Fakultě sociálních věd** UK začala na letišti pracovat ještě během vysokoškolského studia. A rozhodnutí zůstat tam i po promoci dosud nezalitovala: „Připadám si, jako bych pipalala takové dítě. Hodně mi na tomhle zaměstnání záleží.“ Přiznává, že e-maily, je-li to nutné, řeší běžně i o víkendech. V opravdové krizi je ochotná v kanceláři i spát.

„To se stalo zatím jednou,“ líčí. Podobnou absenci jí ovšem, jak s úsměvem dodává, partner v pohodě odpouští. Je totiž z oboru. „Poznali jsme se na letišti. On teď pracuje jako pilot soukromých letů,“ prozrazuje.

Vzory? Skandinávie a Vídeň

Šíře a různorodost povinností, jež musí zvládat, je přitom nebývalá. Vedle již vyjmenovaného řeší to, aby měli ti, kteří odlétají, kde zaparkovat, ať už krátkodobě, či na delší dobu. Dbá na to, aby se měli kde za rozumné ceny a dobře najíst, napít, případně i to, aby se mohli před nástupem do letadla osvěžit čerstvou vodou. Poslední zmíněnou možnost získali díky třinácti pitkům. Pro ty, kteří vědí, kde jsou, tak ubyla před odletem cesta k vodovodu na toaletě...

„Podnětů na zlepšení činnosti letiště máme obecně dost. Posílají nám je cestující, zjišťujeme si je v průzkumech, ptáme se našich zaměstnanců, co vylepšit, sledujeme sociální sítě jiných letišť,“ vypočítává. Právě k poslední aktivitě se vedle dlouhých hodin na internetu vážou také její občasná cesty do zahraničí. A pozor, nejen ty letecké.

„Naposledy jsem byla s kolegou autem v Budapešti a ve Vídni, abychom zjistili, jak je tam (ne)snadné zaparkovat,“ konstatuje. Přiznává, že sama není v řízení příliš zdatná, takže jezdívá do práce městskou hromadnou dopravou. „Proto mi osobně záleží i na tom, aby fungovala. Samozřejmě ji ovšem s profesionální deformací vnímám i očima člověka, který neumí česky a potřebuje si někde na letišti či v jeho okolí hladce koupit jízdenku,“ směje se.

Uspokojit všechny pasažéry a jejich požadavky je – jak říkávají s oblibou Američané – skutečná výzva.

FOTO: Milan Malíček, Právo

V tomhle i jiných ohledech má před námi třeba vídeňské letiště náskok. „To je proti Praze co do počtu odbavených cestujících větší. Také má lepší dopravní obslužnost do centra a můžeme se u nich inspirovat i jejich minimalistickým designerským vkusem, lenoškami v gatech. Jiná letiště nás zase inspirují, co se týče dětského vybavení. Moc hezký styl mají ta skandinávská,“ říká.

Někdo chce teplou vodu k pití, jiný méně úsměvů

Uspokojit všechny pasažéry a jejich požadavky je – jak říkávají s oblibou Američané – skutečná výzva. A to nejen v Praze.

„V posledních letech u nás přibyli pasažéři z Asie, kteří mají v něčem jiné kulturní zázemí než Evropané. Po příletu se mimo jiné chtějí napít teplé vody. Proto jsme s kolegy zařídili, aby si ji mohli objednat. K dostání je v Restauraci Praha,“ uvádí namátkou různorodé představy o servisu cestujících z ciziny.

Rusky hovořící lidé mají podle ní zase radši, když se na ně personál přehnaně neusmívá: „Mohou to vnímat negativně. Naopak anglicky mluvící klienti ovšem přívětivost považují téměř za povinnost. Kyselost, tahání osobních problémů do práce neuznávají,“ líčí. Vedle těchto leckdy „drobností“ ovšem řeší i čistě praktické věci.

Do ČR směřuje konkrétně čím dál více čínských turistů a podnikatelů. A právě oni jsou známi tím, že nejsou příliš zdatní v jazycích. „Zavedli jsme proto pro ně speciální asistenty, kteří jim při příletu i odletu pomáhají na Terminálu 1. Projdou s nimi od odbavovací přepážky až do letadla. Navedou je na pasovou a bezpečnostní kontrolu. Asistentů máme celkem šest. Někteří jsou rodilí mluvčí ovládající češtinu. Další čínštinu studují na českých univerzitách,“ říká.

Jak vyhovět různorodým požadavkům a přáním tisíců cestujících denně, které odbaví Letiště Václava Havla Praha? To musí vědět Kristýna Hrubá.

FOTO: Milan Malíček, Právo

Ach, ty lavičky

A jakou stížnost za ty roky řešila napříč národnostmi? „Že máme studené, nepohodlné lavičky v gatu (místo, kde se čeká na vstup do letadla – pozn. red.). Když tam sedíte déle, je vám chladno. Tak je postupně měníme na celém letišti za pohodlnější. Do nich jsme navíc přidali nabíjecí porty na notebooky, telefony...“ podotýká s tím, že právě kvalitní wi-fi připojení zdarma, bez registrace je z pohledu mezinárodních letišť spíše pražskou výjimkou. A je vidět, jakou z toho má radost.

Je mi jasné, že při téhle práci se asi těžko vypíná. Aby se ze všeho takzvaně nezbláznila, „odpojuje se“ pravidelně při lekcích jógy a při procházkách se psem.

„Mám ve střídavé péči s mamkou Maggie, křížence labradora. A ta jóga? Letos plánuji studijní jógovou cestu do Indie. Jinak v těchhle dnech jezdívám na hory, na snowboard, v létě ho nahrazuju wakeboardem,“ uzavírá s milým úsměvem.

URL| <https://www.novinky.cz/zena/styl/462767-kristyna-hruba-se-stara-aby-se-lide-na-letisti-citili-dobre.html>

Na českých vysokých školách studuje 14 procent cizinců a jejich počet stále roste. Stát za jejich studium platí miliardy korun, o přínosech pro českou ekonomiku má ale jen velmi nejasnou představu.

Z českých univerzit vycházejí izraelští lékaři, ruští ekonomové, norští veterináři i slovenští politologové. Otevřená vzdělávací politika, kvalitní školství, nízké náklady a pověst stabilní a bezpečné země k nám každý rok přivedou davy zahraničních studentů. Jejich počet v loňském akademickém roce přesáhl 43 tisíc.

Kromě Slováků, kteří tradičně tvoří nejpočetnější skupinu, přibývá také Rusů, Ukrajinců, Kazachstánců a zájemců z dalších částí světa.

Česko se tak v porovnání s ostatními postkomunistickými zeměmi stává pro vysokoškolské studenty jednou z nejpřitažlivějších destinací.

Tento trend mění podobu vysokého školství. Univerzity i jejich sídelní města se internacionalizují, přibývají studijní programy v angličtině a dalších cizích jazycích. Zahraniční studenti doplňují demograficky slabší ročníky českých vysokoškoláků a studenti samoplátci přinášejí školám stovky milionů korun. Univerzity s největším podílem cizinců získávají více peněz od ministerstva školství.

Školy s podporou státu utrácují miliony korun za marketing v cizině a snaží se přilákat i zahraniční vyučující, což ministerstvo školství zohledňuje vyšším příspěvkem při financování univerzit.

Naprostá většina cizinců však v Česku studuje bezplatně v českojazyčných programech. Částka, kterou ministerstvo školství univerzitám na tyto studenty posílá, letos poprvé přesáhne dvě miliardy korun. Stát přitom s absolventy nijak nepracuje, neví, kolik jich po studiu zůstává žít a pracovat v Česku, a nemá ani přesnou představu o jejich ekonomickém přínosu. V jedné z učeben Fakulty textilní Technické univerzity v Liberci pracují skupinky studentů. Učí se měřit různé vlastnosti látek, například mačkovost, tuhost a oděr. Přístroj, který testuje pevnost nití tak, že je napíná, dokud se nepřetrhnou, obsluhuje jedenadvacetiletá Serafima Aksenovová z ruského Čeljabinsku spolu s o rok mladší krajanou Julií Kardanovovou z podkavkazského Stavropolu.

„Byla jsem v Česku se školou na výletě a líbilo se mi tady,“ vysvětluje Julia Kardanovová. Po střední škole studovala rok češtinu na soukromé jazykové škole v Praze. Pak nastoupila do Liberce. Vážně uvažuje o tom, že v Česku zůstane i po absolvování univerzity.

Její kamarádka se česky učila v Brně. „Chtěla jsem tam zůstat, ale textilní obor v Brně není, tak jsem šla sem,“ říká Aksenovová. „Západní Evropa a Spojené státy jsou drahé, studium v Česku vyjde levněji,“ doplňuje hlavní důvod, proč studuje tady.

Ve vedlejší budově univerzitního kampusu, vzdáleného jen několik minut jízdy od centra Liberce, jsou učebny strojní fakulty. V jedné přednáší český profesor anglicky šesti chlapcům a jedné dívce teorii plánování a řízení výroby. Několik indických studentů přichází se zpožděním, ujel jim ranní autobus. Dvaadvacetiletý Vignesh Babu z jihoindického města Madurai chtěl původně studovat v Německu, pak se ale od kamaráda dozvěděl o Technické univerzitě a rozhodl se pro Liberec. „Platím školné čtyři tisíce dolarů ročně, pomáhá mi s tím rodina, půjčku jsem si brát nemusel,“ popisuje. Co bude dělat po studiu, ještě neví. „Buď si najdu práci v Česku, nebo se vrátím do Indie. Tam teď hodně investorů otvírá nové továrny, o práci určitě nouze nebude,“ dodává.

Příliv mozků V probíhajícím akademickém roce v tuzemsku studuje více než 43 tisíc cizinců, což je 14 procent všech vysokoškoláků.

Číslo je téměř dvakrát vyšší než před deseti lety.

V Německu a Rakousku je zahraničních studentů mnohem víc, i v Polsku jich je kolem 47 tisíc. Tam ale tvoří jen kolem čtyř procent studentské populace. Na Slovensku a v Maďarsku studuje cizinců ještě méně. Mezi postkomunistickými zeměmi se tak z České republiky stala jedna z nejatraktivnějších destinací pro zahraniční zájemce o univerzitní vzdělání. „Kromě nepřímých finančních přínosů má tato situace pozitivní dopady na internacionalizaci škol a na tzv. brain drain, tedy příliv mozků k nám,“ říká pověřený náměstek ministra školství pro vysoké školy Pavel Doleček.

Do Česka jezdí zahraniční studenti z několika důvodů. Kvalita vzdělání je tu srovnatelná s průměrnými univerzitami v západní Evropě nebo třeba v Izraeli. Nejlépe hodnocená Univerzita Karlova se podle indexu Times Higher Education pohybuje ve třetí světové stovce, ale například stavební inženýrství na ČVUT patří podle žebříčku poradenské společnosti Quacquarelli Symonds mezi sto nejlepších na světě a jejich IT program mezi nejlepších dvě stě. Podobné je to i s lékařskými programy.

„Do Prahy jsme se dostali přes izraelského lékaře, který spolupracuje s Univerzitou Karlovou,“ vysvětluje dvaatřicetiletá Izraelka s americkými kořeny Noa Ben Haravová, která spolu se svým manželem studuje šestý ročník medicíny na UK. „Uvažovali jsme i o Maďarsku a Itálii. V Maďarsku ale nejsou moc vlídní k cizincům a zvláště k Židům a v Itálii se zase medik během studia nedostane k pacientům,“ dodává. Za studium platí 360 tisíc korun ročně. Důležitým faktorem jsou i přijatelné náklady pobytu, slušná životní úroveň a bezpečí. Například Univerzita Karlova zaznamenala zvýšený počet dotazů od studentů z Velké Británie. „Je to kvůli

brexitu a školnému, které studenti ve Velké Británii platí. Zájemce také láká, že ČR je považována za bezpečnou zemi,“ uvádí mluvčí univerzity Václav Hájek.

Agenti nadháněči Rostoucí počty cizinců pomáhají vysokým školám udržet studijní programy v době demograficky slabších ročníků domácích studentů. Také zvyšují konkurenci mezi zájemci o studium a do rozpočtu škol přináší nezanedbatelné peníze, buď přímo z kapes samoplátců, nebo nepřímo z ministerských dotací. Nejvýhodnější jsou samoplátci, od nichž ty největší univerzity získávají stovky milionů korun ročně. Důležití jsou i pro menší školy, jako je brněnská Veterinární a farmaceutická univerzita. Na studenta v bezplatném českém programu dostává zhruba 110 tisíc korun ročně, zatímco od samoplátců inkasuje téměř dvakrát tolik.

Význam zahraničních studentů si uvědomili i v Liberci, kde před čtyřmi lety založili vlastní zahraniční oddělení.

V té době měla Technická univerzita 384 studentů z ciziny. „Vedení univerzity poznalo, že jich potřebujeme více. V září 2014 se konal v Praze veletrh Evropské asociace pro zahraniční vzdělávání, kde jsme navázali spolupráci s velmi dobrým agentem, jenž propaguje naše studijní programy v zahraničí,“ říká zástupkyně vedoucí zahraničního oddělení liberecké školy Ivana Pekařová. Agent v Indii uspořádal semináře pro zájemce o studium, zemi navštívila i Pekařová a počet indických studentů v Liberci vzrostl z deseti v roce 2014 na 46 o dva roky později.

Podobně postupují i ostatní školy. Většina veřejných i soukromých univerzit spolupracuje i s několika desítkami agentur pro různé země. Obvykle jim platí deset procent ze školného, které se pohybuje od několika set eur ročně v doktorských programech po více než deset tisíc eur na medicíně a dalších technicky náročných oborech. Kromě spolupráce s agenty a agenturami jezdí zástupci vysokých škol na vzdělávací veletrhy. Je také obvyklé, že pracovníci univerzit vyjíždějící na konference do zahraničí se snaží navazovat kontakty s různými vzdělávacími institucemi.

Nejčastěji zadarmo Nejvíce zahraničních studentů – v loňském akademickém roce více než 85 procent – ale v Česku studuje zadarmo.

Této možnosti využívají především Slováci, Rusové a občané dalších postsovětských zemí. Umožňuje jim to liberální vysokoškolský zákon, který mezi podmínkami studia neuvádí občanství. To znamená, že všichni, kdo umí česky, mají středoškolské vzdělání nebo jeho ekvivalent a složí přijímací zkoušky, studují stejně jako Češi zdarma.

Kolem cizinců, kteří chtějí vystudovat zadarmo v češtině, se tak rozvinul zajímavý byznys. V Praze, Brně a dalších městech vznikly jazykové školy, které se specializují na půlroční i jednoleté kurzy češtiny pro cizince. Jednu z nich, GoStudy, sídlící nedaleko pražského hlavního nádraží, vede bývalá sociálnědemokratická poslankyně Anna Čurdová.

Za roční kurz zaplatí studenti kolem pěti tisíc eur.

„Byli jsme první takovou školou, začali jsme fungovat v roce 1997. V současnosti máme 350 studentů z Ruska, Ukrajiny, Kazachstánu, Izraele a dalších zemí,“ říká Čurdová.

Zájem o kurzy češtiny podle ní roste, v porovnání s obdobím před pěti až šesti lety, kdy došlo k pádu rublu, registrují nárůst o 25 až 30 procent.

Slováci jako Češi Slováci, kteří tvoří největší část cizinců na českých vysokých školách, tu po rozpadu federace několik let studovali zdarma na základě mezivládní dohody. Rok poté, co v roce 1999 začal platit nový vysokoškolský zákon, byly na domácích univerzitách tři tisíce Slováků, o 11 let později už 24,5 tisíce. Od té doby jejich počet mírně klesal na loňských 22,5 tisíce. Jednou z nich je i dvacetiletá Johana Ďurišová ze Zlatých Moravců, která se věnuje politologii a mezinárodním vztahům na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Chtěla jsem se trochu vzdálit od domova, ale kvůli angličtině jsem se bála vyzkoušet přijímací zkoušky dál než v Česku,“ říká. O studiu na Slovensku uvažovala jen v případě, že by to nevyšlo v Praze, kde ji ovšem kromě

? „donekonečna omílaných vtípů o Slovácích“ nepříjemně překvapila i kvalita výuky. Od Slovenska se podle ní příliš neliší. „Dnes už bych se snažila být průbojnější a pokusila bych se dostat na školu v Británii nebo v Beneluxu,“ říká.

Na rozdíl od Slováků výrazně přibývá ruských studentů: zatímco v roce 2001 jich zde studovalo 247, loni už jejich počet stoupl na necelých šest tisíc. „Kromě nízkých nákladů jezdí Rusové studovat do Česka kvůli příbuznému jazyku a kultuře včetně socialistické minulosti. Cítí se tu prostě lépe než v západní Evropě,“ říká Ilja Rudomilov z Kamčatky, který v Česku získal titul Ph. D. a v současnosti pracuje pro Ústav jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy, pro který dělá v Rusku marketing a shání studenty.

Nábory cizinců podporuje stát...

Marketingové a propagační aktivity, kterými vysoké školy lákají cizince, podporuje i stát a zájem o tyto subvence roste. V roce 2011 dostaly školy prostřednictvím grantů ministerstva školství přes 1,6 milionu korun, předloni to už bylo téměř šest milionů. A státních peněz ještě přibude. Ministerstvo letos více než zdvojnásobilo částku,

kteřou si veřejné vysoké školy rozdělují na základě podílu cizinců, z loňských 128 milionů korun na necelých 300 milionů.

O více než dva miliony korun také zvýšilo rozpočet Domu zahraniční spolupráce, který zastřešuje aktivity českých vysokých škol v cizině. „Je tady globální boj o zahraniční studenty. Vzhledem k naší poloze budeme vždy nabírat studenty primárně z Evropy. Velký trh je ale jinde, hlavně v jihovýchodní Asii. Tam existuje velký zájem o zahraniční vzdělání a vysoké školy v celé Evropě se o tamní studenty budou přetahovat,“ domnívá se náměstek ministra školství Doleček.

Navzdory rostoucí finanční podpoře ministerstva si ale řada soukromých i veřejných vysokých škol stěžuje na problémy s udělováním studentských víz. Občané zejména postsovětských zemí na ně musí dlouho čekat a někdy kvůli tomu i odložit začátek studia. Ministerstva vnitra, školství a zahraničních věcí proto loni přišla s Režimem student, který by měl občanům vybraných států získání studentských víz usnadnit. Do projektu bylo na návrh ministerstva zahraničí zařazeno Rusko, Ukrajina, Kazachstán, Vietnam a několik dalších asijských a afrických států. Měsíčně by zastupitelské úřady mohly zrychleně udělit kolem 350 víz. „Není to moc, ale aspoň něco. Každý náznak snahy je dobrý. Získat české vízum třeba pro Kazachstánce není nic jednoduchého. Měli jsme studentku, přijela na turistické vízum, chtěla u nás studovat, udělala přijímačky a pak rok čekala na vízum,“ říká prorektorka brněnské Veterinární a farmaceutické univerzity Radka Opatřilová.

... ale o přínosech mnoho neví O ekonomických dopadech, které má vzdělávání cizinců na domácích vysokých školách, má ale stát jen povrchní přehled. Tématem se zabývala jediná analýza, kterou vypracoval tým studentů Ekonomicko-správní fakulty Masarykovy univerzity v roce 2015. Studie, která vycházela z nákladů na život studentů, daní z jejich ekonomických aktivit či školného na soukromých školách, odhadla přínos slovenských vysokoškoláků v Česku na 650 milionů až 1,9 miliardy korun ročně. V témže roce vyplatilo ministerstvo školství za cizince v českých programech školám přes 1,6 miliardy.

Dalších 525,5 milionu korun činí přínosy z daní, které platí slovenští absolventi, již tu zůstanou po dokončení studia. Podle odhadů výzkumníků na základě dotazníkového šetření je to zhruba polovina Slováků, kteří v Česku vystudují. Rusů podle šetření Střediska vzdělávací politiky při UK zůstává ještě víc, až 86 procent. Tento údaj je však založen na odpovědích 28 absolventů. Čísla o tom, kolik cizinců tu po studiu zůstane, nemá ani cizinecká policie.

Česká republika by mohla z velkorysé vzdělávací politiky těžit i využíváním kontaktů na absolventy žijící po celém světě. Po podchycení vysokoškoláků s vazbami na Česko, kteří by ve svých zemích mohli pomáhat českým exportérům, volají čeští průmyslníci. „Je velká škoda, že se nic takového neděje, pro firmy by to byla velká pomoc,“ říká viceprezident Svazu průmyslu a dopravy Radek Špicar, který studoval Cambridgeskou univerzitu. „V Británii to dělají velmi sofistikovaně, s absolventy neustále komunikují a pravidelně nás zvou na různé akce,“ dodává.

Žádná veřejná vysoká škola si ale statistiky o osudech absolventů nevede a podle ministerstva školství to ani není možné. „Kontakty jsou osobní údaje a školy je nemohou poskytovat ministerstvu, abychom je pak ještě poskytovali třeba exportérům. To je nereálné,“ tvrdí náměstek Doleček.

O zahraniční studenty se vede globální boj. V Asii je o vzdělání v cizině velký zájem. Univerzity se o tamní studenty budou přetahovat. Studium zdarma jako kouzlo nechtěného

Vysokoškolský zákon, podle něhož se v Česku dostane bezplatného univerzitního vzdělání každému, kdo umí česky a zvládne přijímací zkoušky, vznikl v 90. letech. Poslanecké sněmovně jej v roce 1998 předložil Jan Sokol. „Bylo to kvůli Slovákům a dětem českých emigrantů,“ vzpomíná Sokol, proč zákon neomezuje bezplatné studium na české občany. „Hodně jsme se hádali o školné, které tam nakonec nezůstalo, ale o tomto se debaty nevedly,“ říká. Roli podle něj hrál i očekávaný vstup Česka do EU, protože podle unijní legislativy musí mít občané zemí EU stejné podmínky. Cizinci na studiích

Jak rostou náklady na financování studia cizinců na veřejných VŠ(mld. Kč)

*odhad

2006

0,910

2007

1,007

2008

1,083

2009

1,181

2010

1,236

2011

1,251

2012

1,242

2013

1,372

2014

1,512

2015

1,664

1,731

2017

2,135*

Odkud se chodí studovat do Česka (konec roku 2016)

Slovensko 22 220

50,9 %

Rusko 5906

13,5 %

Ukrajina 2908

6,7 %

Kazachstán 1618

3,7 %

Bělorusko 738

1,7 %

Vietnam 708

1,6 %

Německo 655

1,5 %

Velká Británie 602

1,4 %

ostatní 7229

19 %

Studenti na českých vysokých školách(tisíce)

2001

občané ČR

194,7

cizinci

8,8

2002

209,1

11,1

2003

230,7

13,1

2004

247,7

17,1

2005

268,6

20,9

2006

292,3

23,9

2007

316,9

27,0

2008

337,9

30,1 2009

354,6

34,4

2010

358,5

37,5

2011

353,3

38,7

2012

341,5

39,4

2013

327,4

40,4

2014

306,0

41,0

2015

284,5

42,1

2016

267,8

43,6

Jak je to u sousedů (počet zahr. studentů v tisících a podíl na celkovém počtu studentů v zemi)

Rakousko 87 500 (25,1 %)

Polsko 57 000 (4,1 %)

Maďarsko 17 000 (5,5 %)

Slovensko 10 000 (6,7 %)

Německo 235 000 (8,7 %)

Česko 43 600 (14 %)

Kde mají nejvíc zahraničních studentů(2016)

(počet zahr. studentů v tisících a podíl na celkovém počtu studentů v zemi)

USA 1 043 000 (5,2 %)

Velká Británie 497 000 (21,1 %)

Francie 310 000 (10,8 %)

Austrálie 292 000 (20,7 %)

Kanada 264 000 (12,9 %)

14 studentů VŠ v roce 2016 tvořili cizinci, v roce 2017 to bylo jen 4,3 %

ZDROJ: MŠMT, PROJECT ATLAS 2016, NÁRODNÍ VZDĚLÁVACÍ WEBOVÉ PREZENTACE

Je škoda, že nijak nepracujeme se zahraničními absolventy, kteří se vrátí domů. Pro české firmy a exportéry by to byla velká pomoc.

Každý čtvrtý student veteriny je z ciziny

Zahraníční studenti na veřejných VŠ (údaje za akademický rok 2017/2018)

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno 786 / 254 (25,9%)

Masarykova univerzita 6884 / 857 (19,1%)

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze 725 / 70 (19,1%)

Akademie múzických umění 271 / 97 (18,9%)

Univerzita Karlova

8508 / 3090

(17,2 %)

Mendelova univerzita v Brně 1531 / 398 (16,4%)
Vysoká škola ekonomická v Praze 2342 / 547 (13,2%)
České vysoké učení technické v Praze 3096 / 551 (14,7%)
Česká zemědělská univerzita v Praze 2600 / 1350 (13,0%)
Univerzita Palackého v Olomouci 2000 / 877 (9,5%)
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně 851 / 107 (9,3%)
Akademie výtvarných umění 27 / 0 (9,2%)
Slezská univerzita v Opavě 418 / 0 (8,3%)
Technická univerzita v Liberci 500 / 260 (7,0%)
Univerzita Pardubice 369 / 30 (4,7%)
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích 464 / 234 (4,4%)
Univerzita Jana Evangelisty Purkyně 310 / 11 (3,9%)
Univerzita Hradec Králové 255 / 23 (3,4%)
Ostravská univerzita 200 / 20 (2,0%)

počet zahraničních studentů
z toho samoplátci
podíl cizinců na celkovém počtu studentů (včetně samoplátců)

Pozn.: JAMU a VŠB-TUO nedodaly údaje.

Zahraníční studenti na vybraných soukromých VŠ
(údaje za akademický rok 2017/2018)

VŠ mezinárodních a veřejných vztahů Praha 492 * (70,0 %)
Vysoká škola hotelová v Praze 591 (44,2 %)
University of New York in Prague 320 (40,0 %)
Škoda Auto vysoká škola 242 (22,0 %)
Newton College 217 (20,0 %)
Metropolitní univerzita Praha 799 (18,1 %)
Art & Design Institute 29 (17,7 %)
Vysoká škola logistiky 108 (14,6 %)
Vysoká škola obchodní v Praze 331 (13,2 %)

Filmová akademie Miroslava Ondříčka 17 (11,3 %)

Cevro Institut 65 (9,2 %)

Vysoká škola zdravotnická 35 (8,2 %)

Vysoká škola obchodní a hotelová 40 (7,5 %)

Univerzita Jana Amose Komenského Praha 68 (3,6 %)

Moravská vysoká škola Olomouc 4 (1,6 %)

* 393 zahraničních studentů studuje na kampusu VŠMVV v Bratislavě.

počet zahraničních studentů

podíl zahraničních studentů

Zdroj: vysoké školy

Foto autor| –ILUSTRACE SHUTTERSTOCK

Foto popis|

Uznávaný profesor Jirák promluvil o fake news jinak, než je zvykem. Okamžitě dostal sodu a byl pozván do Českého rozhlasu, aby vše vysvětlil

14.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
mp

Renomovaný mediální expert z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity profesor Jan Jirák se vyjádřil k údajnému šíření dezinformací v Česku. Ale pozor. Dospěl k trochu jiným závěrům, než byste možná čekali. A jeho slova vzbudila pozornost, zejména mezi novináři, kteří si do uznávaného akademika, který značnou část z nich učil, neváhali kopnout.

V rozhovoru pro server Aktuálně.cz se Jan Jirák důrazně zastal televize Barrandov i serveru ParlamentníListy.cz. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání konstatovala, že TV Barrandov a její ředitel Jaromír Soukup v přímé volbě prezidenta příliš upřednostňovali prezidenta Zemana. Jirák k tomu ovšem dodal, že dosah TV Barrandov je relativně malý a většina médií stála podle jeho názoru proti Miloši Zemanovi, takže o nějaké vyváženosti prý stejně nemohla být řeč. „Je to svým způsobem škoda, protože si myslím, že by nestrannější, méně citově angažovaný přístup k osobě prezidenta spíše přispíval k uklidnění rozbouřených emocí. Je to čistě jen má spekulace, ale mluvili zde někteří autoři otevřeně o rozdělené společnosti, tak myslím, že emocionální náboj té rozpolcenosti média svým chováním spíše přizívají,“ podotkl Jirák. Tím, že Soukup přistupuje velmi vstřícně k prezidentovi Zemanovi, jen a pouze upozorňuje sám na sebe. Ukazuje, že tu práci dělá jinak než ostatní moderátoři. Nic víc za tím podle odborníka hledat nemáme. Soukup podle jeho názoru možná jen ukazuje, že je namístě chovat se uctivě k prezidentovi republiky. „Umanuté okopávání prezidenta mi příliš neimponuje. Já si pořád totiž pamatuji, že jde o funkci, ne o člověka,“ zdůraznil expert. Posléze rázně odmítl myšlenku, že by prezidentské volby nějak ovlivnilo šíření dezinformací. „Tato podivná sdělení, která se šířila virtuálně, nacházela rezonanci u rozhodnutých voličů jako posílení jejich rozhodnutí. Větší význam neměla. Teď je v módě být součástí morální paniky, řešit fake news a zamýšlet se nad tím, co s námi udělají. Osobně si myslím, že nejrůznější formy pomlouvání, úmyslné uvádění nepravdivých informací byly v politických kampaních vždy přítomné,“ poznamenal Jirák. Pokud obavy před dezinformacemi ovládnou celou společnost, podle Jiráka může dojít k omezení svobody slova, což by si rozhodně nepřál. Jistěže u mnoha zpráv lze ověřit jejich pravdivost, a dojde-li k tomuto odhalení, které rozkrýje lež v možné dezinformaci, pak tato dezinformace ztrácí svou sílu. Ale u celé řady výroků je těžké hovořit o pravdivosti, protože hrají spíš na emoční strunu.

Celý rozhovor naleznete [zde](#). „Ale pokud vím, tak v demokratických poměrech nebývá zvykem ukládat povinnost, že každá informace musí být vždy pravdivá. To právo na nepravdu je součástí svobody

projevu. Jinak se dostaneme do situace, která bude daleko bližší nedemokratickým poměrům. Existence liberálnědemokratického systému je založena na různorodosti zdrojů. Barrantov, ať se mi to líbí, nebo ne, představoval určitou alternativu k většině ostatních médií a jako takový přispíval k diverzitě informací,“ zaznělo také od Jiráka. Když si tato slova přečetl novinář Ondřej Kundra z Respektu, okomentoval rozhovor po svém. „Auauau. A pak mi zase někdo příště říkejte, že titul se rovná inteligence,“ napsal na sociální síti. Jeho kolega z vydavatelství Economia Luděk Mádl (píše pro Aktuálně.cz) se do Jiráka pustil ještě rázněji, přičemž neváhal ventilovat ani dávnou událost, kdy mu Jan Jirák coby studentovi žurnalistiky zkazil narozeniny trojkou ze zkoušky. S tím se ovšem už po tolika letech smířil. S jednou věcí se ale příliš smířít nedokáže. „Ale že byste raději žil spíše v Kazachstánu či Turkmenistánu, abyste si užil náležitější (soukupovštější) mediální úcty prezidentskému úřadu, to tedy zjišťuji až teď,“ ohodnotil rozhovor. Jan Jirák byl po vlně kritiky pozván do vysílání Českého rozhlasu, aby vyložil svůj pohled na dezinformace. Postavil se k tomu ale velmi podobně jako na serveru Aktuálně.cz. Zdůraznil, že dobře udělanou dezinformaci je těžké odhalit. To, že někdo dezinformaci odhalil, v podstatě znamená, že byla udělaná špatně, protože odhalením tato dezinformace ztrácí na síle. „Ukázalo se, že v době politického marketingu vytvořeného na profesionální úrovni už nehraje tak velkou roli pravda, nebo lež. Důležitější je přesvědčivost, a to ve smyslu manipulace. Zvítězí prostě ten, kdo nabídne silnější příběh, který pak lidi dovede až k volebním urnám,“ uvedl Jindrák. Celý článek naleznete zde. „Obávám se, že slovo lež je zcela vyprázdněné. Hluboká pravda je ukryta ve slově postpravda. Důležitější je, co je přesvědčivé, získávající nebo manipulativní. Spolehlivě rozlišit, co je pravda a lež, už neumíme. Není důležitý fakt pravdivosti, ale záměr sdělení. I zcela očividně pravdivá informace se může stát krutě manipulativní,“ dodal. Pokud nějakým sdělením vytváříme nátlak na jedince, jde o manipulativní zprávu. A jak se proti takovým zprávám bránit? Podle Jiráka to není snadné, zásadní je nad informacemi kriticky přemýšlet.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Uznavany-profesor-Jirak-promluvil-o-fake-news-jinak-nez-je-zvykem-Okamzite-dostal-sodu-a-byl-pozvan-do-Ceskeho-rozhlasu-aby-vse-vysvetlil-524377?utm_source=nm&utm_medium=xml

Historikem za každou cenu

14.2.2018 A2 str. 28 Společnost
MATĚJ METELEC LUKÁŠ RYCHETSKÝ

S významným českým historikem Janem Křenem, jednou z čelných postav reformního dějepisce, jsme mluvili o jeho profesním i politickém angažmá před rokem 1969 a o jeho opoziční činnosti v letech normalizace. Došlo i na prvorepublikovou československou civilní demokracii a současnost střední Evropy.

* Jste znám jako historik, ale také jako jeden z prvních signatářů Charty 77. Co vás přivedlo v roce 1946, tedy ve věku pouhých šestnácti let, do řad Komunistické strany Československa?

Celá moje generace byla tehdy politicky aktivní. Někteří byli národní socialisté, jiní byli komunisté, další sociální demokrati – těch bylo ale málo. Že to v mém případě byla zrovna KSČ, to bylo důsledkem všeobecného tíhnutí tím směrem v mém okolí, v rodině, ale i mezi sousedy. Moje rodinné prostředí bylo dělnické, můj otec byl už před druhou světovou válkou členem komunistických odborů. Takže to pro mě bylo tak nějak samozřejmé. A roli hrála i německá okupace. I když já osobně jsem měl kliku a dostal jsem se na začátku protektorátu i na gymnázium, což se mnohým nepoštěstilo.

* Jak jste jako mladý komunist o dva roky později vnímal únor 1948?

Já i moji přátelé jsme do tehdejšího dění byli aktivně zapojeni. Byli jsme sice v podstatě stále ještě kluci, a tak nás nikdo nebral moc vážně, ale účastnili jsme se demonstrací, obcházeli jsme nejrůznější lidi, bylo to zkrátka takové mocné pobíhání po Praze. Únorový převrat jsem tehdy považoval za veskrze logické vyústění toho, co se dělo po roce 1945, a vlastně už i před válkou. Zásadní roli přitom hrálo, že Sověti pro nás byli těmi, kdo vyhráli válku. To na nás mělo – a muselo mít – obrovský vliv. V Československu zvláště, protože Sověti chyběli v Mnichově. Obraz západních velmocí se Mnichovem hrozně poškodil, lidé západní politiky viděli v podstatě tak, že to byli blbové, kteří se nechali ošálit Hitlerem. Sověti pro nás v tomto směru byli, řekl bych, „vyprázdnění“, z našeho pohledu nenesli žádnou vinu na pomnichovském vývoji. Ty zásadní viny, které měli,

třeba smlouva Ribbentrop–Molotov, to jsme tehdy neznali, a nikdo z nás mladých o tom moc nevěděl. Takže jsme si celkem pochopitelně Sověty spojovali i s poválečným obnovením Československa.

* Jak jste prožíval rok 1956, Chruščovův tajný referát na XX. sjezdu KSSS a jeho odhalení zločinů stalinismu?

Všichni z toho byli zaražení a já taky. To byl velký obrat, aspoň většina lidí to tak prožívala. Šlo o obrovské rozčarování a zklamání. Protože Stalin byl do té doby pánbůh. A najednou se z pánaboha stal zločinec a blb k tomu. I když on pochopitelně nebyl zdaleka tak blbý, jak jsme si tehdy říkali.

* Co z toho zklamání vaše generace vyvodila?

Důležité je říct, že nešlo o celou generaci. Část mých vrstevníků pochopitelně nebyla komunistická, byla antikomunistická. A právě ti z nás měli srandu a říkali nám: „Podívejte, vy blbouni, kolem koho jste se tak dlouho točili.“ Pro ty z nás, kteří po válce vstupovali do strany z idealistických důvodů, to znamenalo nutnost revize. Už tehdy začala reforma, která později dospěla až k dění v šedesátých letech. Říkali jsme si: takový komunismus jsme nechtěli, to se musí změnit! Něco podobného se neustále ozývalo i na komunistických schůzích: „Soudruzi, toto jsme nechtěli, vždyť to je šílené, to jsou zločiny!“ Velmi málo lidí kvůli tomu ale komunistickou ideu úplně opustilo, většina spíše toužila po tom ji změnit k lepšímu. Ve straně samozřejmě byla i stalinská část, která se s podobnou kritikou nemohla smířit, ale drtivá většina mých vrstevníků volala po změně.

* Jak se snaha o reformu v šedesátých letech odrazila ve vašem oboru?

V historické obci a samozřejmě i ve všech ostatních oborech probíhaly velké diskuse. Na jedné straně stály konzervy, které nic měnit nechtěly, a na té druhé velká většina ostatních, která změnu chtěla. Mezi mladými historiky to byli prakticky všichni, ani si teď nemůžu rychle vzpomenout na někoho, kdo by změnu nechtěl, i když takový pochopitelně také byli. Otevírala se do té doby zamlčovaná témata. Osobně jsem byl zapojen do vědecké práce týkající se historie naší emigrace v Londýně. Jiní, jako Toman Brod nebo Eduard Čejka, rekonstruovali historický obraz západní armády. Do té doby se totiž zkoumala jenom ta východní. Vlastně to vypadalo jako obrácená současnost. Dnes se totiž pro změnu dělá zase jen ta západní.

* Sám jste byl poměrně dost aktivní i politicky. Byl jste poradcem Josefa Smrkovského, který během pražského jara zastával funkci předsedy Národního shromáždění ČSSR, a na přelomu července a srpna 1968 jste se účastnil i jednání se Sověty v Čierné nad Tisou. Jaká tam byla vaše role a co jste si z toho jednání odnesl? Tušíte, že bude následovat vojenská intervence?

Je to možná trochu překvapivé, ale my tři nebo čtyři, kteří jsme na místě byli jako poradci, jsme se v podstatě snažili na ty naše papaláše dohlížet, aby se před těmi Rusy nepodělali. A tehdy se to také ještě podařilo. I proto jsme intervenci neočekávali. Nezapomínejte, že závěrem setkání v Čierné bylo, že se v Bratislavě sejdou opět zástupci všech komunistických stran a budou pokračovat v jednání. Takže to vypadalo, že jsme to nějak zváleli. Samozřejmě jsem nebyl a ani ne mohl být u všeho. Odehrálo se například noční jednání, kdy se v jednom z vlakových vagonů mezi čtyřma očima sešli jenom Brežněv s Dubčekem a jednali asi pět hodin. Nikdo kromě nich dvou nevěděl, co tam zaznělo. Oba ovšem poté společně vyšli a oba vypadali spokojeně. Mám k tomu ale ještě jiný zážitek. Asi tak 18. srpna za mnou přišel Jirka Pelikán, který byl tehdy ředitelem televize, s tím, že mu jeden jeho známý Rus – nikdy jsem se nedozvěděl, kdo to byl –, v opilosti řekl: „Jen počkejte, my vám ještě ukážeme.“ Tak jsme se sebrali a honem vymýšleli, komu to říct. A protože jsme byli blízko Ústředního výboru KSČ, šli jsme tam. A první, na koho jsme narazili, byl Gustáv Husák. Tak jsem se s ním radil, co by se dalo udělat. Byl tam nějaký důstojník a ten říkal: „Hele, hoši, s nějakým velkým branným odporem nepočítejte, my máme všechny flinty namířené na opačnou stranu.“ Což byla pravda. Nicméně Husák byl tehdy radikální a byl ostře proti Sovětům – jako my všichni.

* Mezi historiky vaší generace jste byl jedním z těch politicky nejexponovanějších. Byl jste přece předsedou Městského výboru Národní fronty v Praze v době invaze 21. srpna 1968. Co jste tehdy dělal?

Národní fronta v Praze byla taková šaškárna. Ale v srpnu jsem shodou okolností tři dny řídil Prahu. Primátor byl totiž zadržen okupanty a nikdo jiný tu nebyl, takže to spadlo na mne. Jenom jsem koukal, co všechno se dá dělat. Naši policisté nám tehdy například sdělovali i různá vojenská tajemství, třeba nám ukazovali kryty pod Pražským hradem, připravené pro případ, že imperialisté zaútočí, aby se tam papaláši mohli schovat. Bylo nám ale jasné, že žádný ozbrojený odpor nemá šanci. Nicméně vzednutí odporu civilního bylo

obrovské a Rusové to vůbec nečekali, protože na to nebyli zvyklí. V této kritické a chaotické situaci jsem se především snažil, aby město dál fungovalo. Po třech dnech Rusové primátora zase pustili a on se vrátil ke své práci.

* Byl jste v průběhu těch tří dnů vystaven nějakému nátlaku ze strany Sovětů?

Ono je to těžké přesně popsat. Na některých bylo vidět, že se stydí. Ale většina byla přesvědčena, že za rohem už čekají Američané. Byli prostě propagandou zblblí desetkrát víc než české obyvatelstvo.

* A pak přišel rok 1969 a vy jste byl vyloučen z KSČ...

Já jsem sám s tou legitimací praštil. Ale oni mě pak stejně vyloučili. Následně jsem přišel o zaměstnání a skončil jsem ve státním podniku Vodní zdroje. Ten podnik existuje ještě dnes a jeho práce spočívá ve zkoumání a hledání zdrojů kvalitní vody a v její ochraně.

* To byla manuální práce?

Částečně, ale hlavně se tam muselo hodně měřit.

* Bylo pro vás náročné opustit profesi historika a jít dělat dělníka?

Já jsem měl takovou teorii, o níž jsem mluvil s historikem a kamarádem Václavem Kuralem, který ve Vodních zdrojích skončil taky, protože tam se tehdy ocitlo mnoho zapovězených historiků. Říkal jsem mu, že vzhledem k tomu, že mám dělnický původ, mi ta práce nevadí, a také mi skutečně nevadila. Někteří jiní hoši od nás to ale nesli dost těžce.

* Přestal jste někdy pracovat jako historik?

Nikdy. Já jsem za těch dvacet let v disentu napsal dvě knihy. Samozřejmě, že dlouho to znamenalo psát do šuplíku. A člověk navíc to, co psal, musel schovávat, protože nám estébáci dělali domovní prohlídky. K tomu mám takovou hezkou vzpomínku. Matka mé tehdejší ženy jednomu z těch, kteří nám dělali prohlídku, řekla: „Mladíku, já jsem za první světové války zažila, jak se k nám chovali rakouští četníci, protože můj otec byl poslancem Říšské rady. Za nacistické okupace byl zase můj manžel zavřený za odboj proti nacismu v Terezíně a teď jste na řadě vy.“ A ten estébák před tou starou dámou stáhnul uši a bylo vidět, jak se stydí, že zrovna jí musí otravovat život.

* Jste prvosignatář Charty 77. Vzpomenete si, za jakých okolností jste ji podepsal?

Text Charty donesla moje žena, která se potkala s některým z prvních sběračů na náměstí Republiky a přinesla to domů. Já jsem byl ale docela opatrný, měl jsem už nějaké zkušenosti, a tak jsem říkal: „Máme děti, takže jeden z nás se musí držet zpátky.“ A podepsal jsem to pouze já. Žena mi to nikdy nezapomněla a mnohokrát mi pak vyčítala, že jsem ji tehdy ukecal, aby se své signace zdržela.

* Text Charty se vám líbil?

Samozřejmě. Ale, víte, my už jsme tehdy byli zvyklí, že co nám přišlo pod ruku, to jsme podepisovali.

* Napadlo vás, že zrovna na Chartu zareaguje režim tak hystericky?

To, myslím, nikdo úplně nečekal, tudíž ani já. Pak jsme si říkali, že se tam nahoře asi zbláznili...

* Po roce 1989 se často upozaďoval podíl komunistů na Chartě, přitom mezi 242 prvosignatáři jich bylo kolem stovky. Jak si ten vysoký počet vysvětlujete?

Bývalí komunisté měli daleko hlubší zkušenost s tehdejším režimem, věděli, že se něco musí udělat, a snad taky trochu tušili, jak se to musí udělat. Chtěli prostě režim kvalifikovaně změnit.

* V čem spočívala vaše činnost v disentu?

Od počátku normalizace jsem v sobě nosil víru, že mě režim nezlomí, že ve své práci historika budu pokračovat za každou cenu, což ale byla pořádná fuška. Pořádali jsme bytové semináře, které byly poměrně dost náročné, protože byly hodně odborné. Účastnila se jich řada historiků – často profesorů, kteří neměli možnost učit, a tohle byla jejich jediná příležitost něco předat dál, takže to dělali opravdu pořádně. Jeden čas k nám chodilo na bytové přednášky třeba deset, patnáct učitelů dějepisu. Já osobně jsem přednášel o tom, co po roce 1989 vyšlo v knize Bílá místa v našich dějinách?, tedy o režimem vytěsňovaných tématech moderních českých dějin. Dneska už je to banalita. A pak na přelomu let 1987 a 1988 Mirek Červenka s Vaškem Havlem vymysleli ilegální univerzitu, a tu jsme dělali až do roku 1989.

* Když už se dostáváme k roku 1989, označil byste vy jako historik listopad 1989 za revoluci?

To je takový pitomý spor. Listopad byl převrat. Konec vlády jedné strany – to bylo revoluční. Ale skutečnou revolucí byla až transformace, a ta začala až v roce 1990.

* Byl pro vás návrat k učení a k profesi satisfakcí za ta léta, kdy jste byl umlčován a psal jen do šuplíku?

Já jsem ve skutečnosti měl už v roce 1988 pozvání do Berlína a předtím do Brém. Satisfakcí jsem se tehdy moc nezabýval. Snažil jsem se hlavně dohnat to, co jsem dřív dělat nemohl. Například číst zahraniční literaturu. Už v Berlíně jsem pracoval od brzkého rána do pozdní noci – nikdy dřív v životě jsem tolik nedělal. Šlo mi hlavně o to doplnit si literaturu. Získal jsem tím také velkou výhodu odstupem, i když na to bylo v jistém smyslu už pozdě. Měl jsem jinou životní zkušenost, takže když jsem četl některé tehdy ceněné západní práce, mohl jsem nad nimi jen kroutit hlavou. Když jsem se pak vrátil, založili jsme Institut mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

* Působil jste také v Česko -německé komisi historiků a významně jste se podílel na urovnávání vzájemných vztahů obou států. To je téma, které je dodnes dost kontroverzní. Nemáte pocit, že už by to měla být uzavřená záležitost, anebo je ještě nějaká křivda, kterou má smysl otevírat?

Vždy je ještě co objevovat, což dělá třeba Detlef Brandes, ale na úrovni mezinárodních vztahů, myslím, už vše důležité zaznělo. Je to mrtvá záležitost. Ten pohřeb křivd z obou stran byl pěkný, poctivý, ale už je to za námi.

* Vaším velkým tématem je střední Evropa. Když se podíváte na to, co se v současnosti v tomto regionu děje, zejména v Maďarsku a Polsku, ale částečně i na Slovensku nebo u nás, vidíte v tom nějaký středoevropský vzorec? A nesouvisí to s přehnaným středoevropským důrazem na politiku paměti?

S historií to samozřejmě částečně souvisí. A stejně samozřejmě se mi tendence, které můžeme sledovat, nelíbí. Ale politika paměti hraje stejně tak roli i ve Francii, v Německu nebo v Itálii. To je všude stejné. V našem regionu ovšem souvisí s autoritářskými tendencemi, a to je velmi nepříjemné. Politici v Maďarsku i v Polsku politiku paměti účelově zneužívají. Vezměte si třeba fakt, že Jarosław Kaczyński začínal jako ateista. Poláci si mohou říci: tak on tedy prozřel a přešel na tu pravou stranu. Ale tak jednoduché to není.

* Lze podle vás mluvit o nějakém „českém údělu“? A spočíval by spíše v diskontinuitách vnucených z vnějšku malému národu, nebo hraje roli i nějaká kontinuita a náš vlastní podíl na historii?

Kdysi jsem napsal knihu Historické proměny češství, kde mluvím o tom, jaký mám názor na proměny češství, které jsou velmi závažné a některé i velmi zajímavé. Letos máme ten „osmičkový rok“ a jako zřejmé východisko bude teď řešena první republika. Podívejte se – za první republiky neexistovala žádná česká vláda. Vždy to byla vláda se Slováky a později i s Němci. Tehdy se také poprvé objevil historický pojem Slovensko, a to hned jako součást názvu státu. Podle mého byla demokracie první republiky pozoruhodná v mnoha ohledech a byla nejlepší demokracií střední Evropy a v některých ohledech i celé Evropy. To je závažné, protože jde o silnou tradici. K ní patří i to, že Československo byla civilní demokracie. Například důstojníci byli vyřazeni z volebního práva. Nezapomínejme, že tehdy zničily paramilitární organizace demokracii v Německu, Rakousku a mohli bychom pokračovat dál. Právě ta naše civilnost je hrozně důležitá. A proto bývalý ministr vnitra Milan Chovanec se svým proklamovaným názorem, že zbraně a zřizování domobran patří k české kultuře, působí jako blbec a je jediné dobře, že se to tak pěkně rýmuje... Obecně ale platí, že jsou velké a malé národy. A ty malé prostě nemají takovou kapacitu, a i když mají třeba skvělé jednotlivce, nemají širokou intelektuální základnu.

Někdy jsou možná chytřejší, ale mají blbé ministry. Velké národy si mohou blbé ministry dovolit, poněvadž se jim nemůže nic stát. Ty malé si je dovolit nemohou, poněvadž by měly být moc opatrné. Jenže nejsou...

Jan Křen (nar. 1930) je český historik. Věnoval se zejména studiu dějin první republiky, československé emigraci na Západě, česko -německým vztahům a dějinám střední Evropy. V letech 1946 až 1969 byl členem KSČ a do roku 1970 působil jako vedoucí katedry historie na Vysoké škole politické. Za normalizace byl perzekvován a v roce 1977 se stal jedním z prvních signatářů Charty 77. Po revoluci byl prvním ředitelem nově založeného Institutu mezinárodních studií. Jako hostující profesor působil na univerzitách v Brémách, Berlíně a Marburgu. Mezi jeho díla patří například knihy Do emigrace. Západní zahraniční odboj 1938–1939 (1963), V emigraci: Západní zahraniční odboj 1939–1940 (1969), Bílá místa v našich dějinách? (1990), Historické proměny češství (1993), Dvě století střední Evropy (2005) nebo Historik v pohybu (2013). V současnosti žije v domově seniorů v Michli.

Foto autor| Foto z osobního archivu
Foto popis| Jan Křen.

Akademický pracovník - vedoucí CESES FSV UK

13.2.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Neakademické pracovní pozice
Vědavýzkum.cz

Děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy vypisuje výběrové řízení na místo vedoucí/ho pracovníka CESES - Centra pro sociální a ekonomické strategie na celý úvazek.

Požadavky na pozici:

Akademická hodnost (docent a vyšší)
Vědecká hodnost (Ph.D., CSc. a vyšší)
Minimálně pětiletá praxe v aplikovaném společenskovědním výzkumu veřejné správy a veřejných politik
Zkušenost s řízením pracovního kolektivu
Účast v mezinárodních výzkumných projektech

Přihlášky doložené profesním životopisem včetně personální bibliografie, doklady o dosaženém vzdělání a koncepcí rozvoje pracoviště pro období 2018 - 2021 zasílejte do 5. 3. 2018 elektronicky na adresu: dragana.lapanovic@fsv.cuni.cz nebo písemně na adresu:

Fakulta sociálních věd UK
Personální referát
Smetanovo náměstí 6
110 00 Praha

Datum nástupu: duben 2018 nebo dohodou

Zdroj: **FSV UK**

URL| <https://vedavyzkum.cz/nabidky-pracovnich-pozic/nabidky-pracovnich-pozic/akademicky-pracovnik-vedouci-ceses-fsv-uk>

Elitní studium pro náročné
13.2.2018 Kariera.iHNed.cz str. 00
Zdena Bočarova

Červen 2017, Global Ranking of Academic Subjects neboli tzv. šanghajský žebříček univerzit z celého světa v oboru ekonomie. V oddíle 76.-100. místa česká vlaječka a název Univerzita Karlova. A Univerzita Karlova je tam ještě jednou - v oboru finance v první dvoustovce.

Podzimní žebříček Best Global Universities Ranking společnosti U.S. News and World Report zařadil Univerzitu Karlovu na 109. příčku z více než 1250 hodnocených škol.

Za skvělým umístěním stojí především výzkumná činnost ekonomických pracovišť Univerzity Karlovy, CERGE a Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** (IES **FSV UK**). IES **FSV UK** rovněž počínaje rokem 2012 v žebříčku Hospodářských novin rok co rok vítězí jako jednoznačně nejlepší místo pro ekonomické vzdělávání v ČR. Institut existuje čtvrt století, za tu dobu člověk dospěje a teprve začíná realizovat své sny a představy o životě. Zrání vzdělávacího zařízení zřejmě probíhá rychleji, možná proto, že fáze kojenecká, batolecí i pubertální je zkrácena na minimum, zato období "proč, jak a nač", pídění se po znalostech a jejich testování na vlastním těle má prioritu a prostor? Dosti dohadování, doc. PhDr. Martin Gregor, Ph.D., ředitel IES **FSV UK**, má zcela konkrétní odpověď:

"V naší škole se střetávají dvě okolnosti, které z ní dělají výjimečné zařízení: byla a je vnímána jako elitní, výběrová, z nejlepších studentů, kteří k nám nastoupí, jsou po absolutoriu ti nejlepší odborníci v oboru. A zároveň je to škola veřejná, oproštěná od poplatků, spjatá s jednou z nejstarších univerzit v Evropě, která má své staleté renomé. Cílem zakladatelů IES **FSV UK** a i cílem naším, kteří zde pracujeme nyní, bylo a je ukázat, že je možné vybudovat elitní veřejnou školu s mezinárodními standardy, která své mateřské univerzitě dělá čest. V našich zeměpisných šířkách vždy platilo, že veřejné školství je synonymem kvality, a to je potřeba udržet. Ovšem nemít přitom zavřené oči, nýbrž sledovat vývoj a dění v mezinárodním měřítku a učit se u nejlepších. Recept naší školy je unikátní a myslím si, že i nepřenositelný. Je založený na tom, že studenti k nám přicházejí s vědomím, že studium bude náročné, budou muset tvrdě pracovat, ale potom budou sklízet plody v podobě skvělého uplatnění a doufám, že i naplněného života. Vedle bakalářského, magisterského a doktorského studia škola studentům umožňuje podílet se na výzkumných projektech a těžit z jejich přidané hodnoty, což automaticky zvyšuje kvalitu studia. Studenti pracují na konkrétních zadáních, která poptávají jejich budoucí zaměstnavatelé, vypracovávají absolventské práce, jež jim svou originalitou a perfektním provedením otevírají dveře k renomovaným školám i firmám."

PhDr. Martin Gregor, Ph.D., ředitel IES **FSV UK**

Foto: Libor Fojtík

Zaměřujeme se více na regiony

Aby byla škola elitní, výběrová, musí ji navštěvovat i "vybraní" studenti, kteří se s jejím elitním programem ztotožní a zvládnou jej. Mnohé školy počínaje středními hořekují nad demografickým vývojem, který jim ukrajuje z populace stále menší díl, počty žáků a studentů ve třídách klesají, vzdělávání se prodražuje. Lze si ještě v takové situaci vůbec vybírat, a pokud ano, je vůbec z čeho? Podle Martina Gregora jsou na obě otázky jednoznačné odpovědi - ano, ano.

doc. PhDr. Martin Gregor, Ph.D.

vystudoval ekonomii (Ph.D.) a politické vědy (PhDr.) na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V rámci svého studia pobýval v Dánsku a ve Spojených státech. Od roku 2011 je ředitelem Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (IES **FSV UK**), kde je zároveň i garantem oboru Corporate Strategy and Finance in Europe. Odborně se zajímá o mikroekonomii, zejména o strategické rozhodování v organizacích, tvorbu hospodářské politiky a kolektivní rozhodování. Publikuje v uznávaných světových časopisech v oborech ekonomie a kvantitativních politických věd. Řada jeho studentů přešla na prestižní školy, např. na Oxford, Cambridge a Princeton.

"Demografický vývoj neřešíme - to je něco, co neovlivníme, takže proč se tím zabývat. S čím ale počítáme, je to, že v mladé populaci máme spoustu talentovaných a šikovných lidí, mezi nimiž hledáme ty nejlepší pro naše studijní programy. Obracíme se do regionů, v Praze o nás vědí, tady se představovat nemusíme. Chceme, aby i v krajích věděli, že konečným cílem našeho vzdělávacího úsilí je propojit správnou práci se správnými lidmi. Proto je třeba už na středních školách ty správné lidi vytipovat a umístit tam, kde to pro ně bude perspektivní, přičemž věřím, že pro talentované, kvantitativně orientované studenty je to náš institut. Pořádáme specifické dny otevřených dveří, webináře, a to česky i anglicky, mladí lidé mohou vidět školu jako celek, vyslechnout zajímavé

přednášky. Jdeme ještě dál, naši studenti chodí do svých středních škol, představují nás, my zveme ředitele škol k nám, diskutujeme, vysvětlujeme, jaké lidi potřebujeme, jak je mají pro nás připravit. Předcházíme tak rozčarování, které může nastat, když sem přichází student neobeznámený s našimi nároky. I vynikající matematik může totiž hned v prvním ročníku "pohořet". Naopak když student pozná hned zpočátku, že smyslem naší práce není lidi vystresovat, ale naučit je řešit a rozumět, je to první krok k úspěchu. Lidí, kteří dokážou uspět v našem přijímacím řízení, není mnoho, ovšem ti, kteří se k nám hlásí, to vědí, proto nám nehrozí přetlak přihlášek typu "jedna z mnoha". Ostatně naše škola není "masová", máme necelých 700 studentů, z toho poměrně významný počet ze zahraničí. Tito studenti procházejí výběrovým řízením podle mezinárodních zvyklostí a testů platných v jejich domovinách."

Matematika je základ

Možná je to právě důraz na matematiku a její význam ve výuce, který institut vynáší co do kvality vzdělávání na nejvyšší příčky. Bez analytického myšlení, exaktního přístupu a schopnosti pracovat s čísly se přece skutečný ekonom neobejde. Na IES **FSV UK** vyučují matematiku odborníci z Matematicko-fyzikální fakulty UK, a to velmi rigorózně a důkladně. Čtyři povinné a velmi těžké kurzy, důležité pro navazující teorii, hned od počátku třídí zrna od plev. Úroveň je blízká té na "matfyzu", nároky na studenty jsou opravdu vysoké. Martin Gregor zdůrazňuje, že pro školy typu IES **FSV UK** je to to základní. Přesto se škola liší od typicky technické školy, univerzitní charakter je příznačný, i matematika se zde učí více teoreticky, obecněji než třeba na ČVUT.

"Náš program odpovídá předním ekonomickým programům existujícím v mezinárodním měřítku, jsou tu stejné kurzy, učebnice, osvědčené tisícovkou expertů z celého světa, stejná metodologie i způsoby modelování. Náš interní tým je dosti výjimečný a velmi perspektivní - máme například nejmladší docenty na univerzitě nebo profesora ekonomie, kterému ještě není čtyřicet. Kromě domácích kolegů ale zveme i profesory ze zahraničí, kteří jsou opravdu osobnostmi a jejichž přítomnost u nás má hluboký smysl a účel - letos tak máme například přednášky z Princetonu, Oxfordu, Cambridge a Toronta. Navíc externisté z praxe vnášejí do učiva zajímavý pohled zvenčí, v základních věcech dokážou vypíchnout to praktické a pro praxi nejvíce důležité."

Ve středověku byla jednotícím jazykem multikulturního studentského světa na univerzitách latina. Momentálně se nemohu zbavit dojmu, že ji nahrazuje angličtina. I pro IES **FSV UK** to je, zdá se, jednacím jazykem.

Foto: Libor Fojtík

"Záleží určitě na oboru, ovšem u nás je angličtina skutečně nutností, veškerá odborná literatura je anglicky. Pro výuku je zbytečné ji složitě překládat a hledat novou terminologii, raději zůstáváme v angličtině. Zpočátku jsme měli obavu, jak studenti zvládnou poslouchat lekce a studovat anglicky, ale ukázalo se, že to není problém. Studenti to přijímají přirozeně, už ze střední školy přicházejí slušně připraveni a tady po počátečních rozpacích zjistí, že to není zas tak těžké. Učí se tu samozřejmě i další jazyky na odborné úrovni - španělština, francouzština, němčina, ruština, máme i výuku čínštiny, kterou nyní obohatí čínský lektor, jenž učil i ve Spojených státech. Ovšem angličtina se zařadila mezi základní dovednosti, dokonce většina závěrečných prací, a to už na bakalářském stupni, je psána anglicky. A to jsou nějak náročné práce!"

Studenti, ale také studentky

Po příchodu do školy jsem chvíli čekala ve vestibulu a sledovala procházející omladinu. Byla to poměrně smíšená komunita, i když chlapci, nebo vlastně mladí muži, převažovali. Škola, na které je jedním ze stěžejních předmětů matematika a obory s ní spojené, asi moc dívek nepřitahuje. Nebo se mýlím?

"U nás je situace vyvážená, měli jsme a máme velmi šikovné studentky, na ty jsem extrémně hrdý, vítězí v soutěžích, dobývají skvělé mety kariérního postupu. Umějí se poprat s úskalím kvantitativního vzdělání a dokazují, že bariéry neexistují. Pro studentské kolektivy je tato vyváženost přínosná a pro tým vyučujících jakbysmet. A my takový vyrovnaný tým máme, přímo mezi námi je celá řada talentovaných ekonomek."

Institut ekonomických studií nenabízí dálkové ani jinak kombinované programy, podle jeho ředitele je studijní látka tak obtížná, že se při práci zvládnout nedá. I ti studenti, kteří našli dobré místo, raději studium přeruší a pak dostudují v denním programu.

Ekonomické vzdělání nabízí u nás spousta veřejných i soukromých škol, jeho úroveň, hodnota i použitelnost je různá. IES **FSV UK** si ve srovnání s nimi stojí nadmíru dobře, dá se říci, že na ně shlíží odněkud shora. Nejlepším důkazem tohoto výjimečného postavení je nabídka škol, kam mohou studenti, kteří završili bakalářský program, odejít - a odcházejí - na magisterské studium: Columbia University, Princeton University, University of Oxford, ETH Zurich, University of Cambridge a další prestižní školy. Většinou ovšem po absolvování bakalářského stupně zůstávají a pokračují na IES **FSV UK** nebo CERGE UK - kde u nás taky jinde, že. Ale i ti pak jako odborníci v oblasti finančních trhů, makroekonomie, modelování a datové analýzy apod. si bez problému nacházejí působiště, kde budou přínosem a práce je bude bavit - bankovníctví, risk management, podnikové či veřejné finance, modelování jako takové, mezinárodní obchod... Stojí o ně světové a tuzemské banky až po ČNB, konzultační firmy, výzkum. Nebo zakládají vlastní firmy a žijí bohatý plnohodnotný život. Díky škole, která je naučila (jak řekla v jednom rozhovoru bývalá studentka) "že cokoliv, co vypadá sebenáročněji, je ve skutečnosti řešitelné".

Článek byl publikován v lednovém čísle magazínu Kariéra speciál.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-absolventy/c1-66048260-elitni-studium-pro-narocne>

Senát o situaci v ČRo

13.2.2018 ČT 24 str. 05 07:30 Zprávy

Mariana KOPECKÁ, moderátorka

Senátní komise pro sdělovací prostředky bude jednat o aktuální situaci v Českém rozhlasu. Tím rezonoval v minulých týdnech spor týkající se výroků generálního ředitele Reného Zavorala o reportážích Janka Kroupy. Příspěvky o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích nejdřív Zavoral označil za účelové. To pak odvolal, ale trval na výtkách k formě zpracování. Podle Janka Kroupy, generální ředitel svými výroky poškodil dobré jméno celé instituce.

redaktor /citace Reného Zavorala, generálního ředitele ČRo/ /Zdroj: renezavoral.cz/

„Na Radě Českého rozhlasu 31. 1. 2018 jsem prezentoval své vlastní stanovisko, které se opíralo nejen o zjištění prezentovaná v analýze **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, ale i o další konzultace a názory mediálních odborníků a právních expertů.“

Janek KROUPA, novinář, Český rozhlas

Mě pan generální ředitel bohužel nepřesvědčil o tom, že, že by chtěl změnit něco, co by znovu restaurovalo důvěru veřejnosti, ale i zaměstnanců v to, že nebude opakovat další ataky na zpravodajství.

Veselý: V Sýrii se rozdělují sféry vlivu. Turecko postupuje v této velmocenské hře obzvlášť cynicky

13.2.2018 ct24.cz str. 00 Názory
rklos

Krátce poté, co vládnoucí režim Bašára Asada zahájil v provincii Idlib ofenzívu proti zbytkům povstalců a teroristických skupin, se do hry v severní Sýrii výrazně vložilo i Turecko. Zahájilo operaci na území sousední severosyrské oblasti Afrín ovládané kurdskými milicemi známými pod názvem Lidové obranné jednotky, zkráceně YPG.

Současná vlna bojů je logickým pokračováním „sclování“ sfér vlivu v Sýrii poté, co zde byla zlomena moc samozvaného Islámského státu (IS). Na jedné straně tak v dnešní Sýrii postupně teritoriálně expanduje syrský

režim a na východě země též syrští Kurdové. Na straně druhé stojí sousední Turecko, které by z pasivního přihlížení ofenzivě vládnoucího režimu a růstu moci tamních Kurdů nic nezískalo.

Je velmi pravděpodobné, že současná turecká ofenzíva v Afrínu, jakkoliv byla otázkou času, byla urychlena úspěšným postupem syrské armády v provincii Idlib a záměrem USA vycvičit ze syrských Kurdů pohraniční sbor, v němž bude 30 tisíc osob a jehož základem má být kurdsko-arabská aliance milic známá pod zkratkou SDF (Syrské demokratické síly), přičemž milice YPG hájící Afrín je její významnou součástí.

Je nasnadě, že celá šaráda se nemohla odehrát bez předchozí delikátní dohody s Ruskem, které syrský režim a částečně i syrské Kurdy podporuje. Ruská federace totiž před začátkem turecké ofenzívy jednak nad Afrínem kontrolovala vzdušný prostor a jednak měla v dané oblasti dislokováno několik set mužů. Ty bylo třeba z místa nadcházejících bojů stáhnout.

Jediným trpně bezradným pozorovatelem vývoje v oblasti provincie Idlib a sousedního Afrínu jsou tak USA podporující syrské Kurdy ve snaze zamezit návratu IS, vytvořit protiváhu vládnoucímu režimu a omezit regionální vliv Íránu. Tlak, jenž je v tomto případě Washington schopen a ochoten na Ankaru vyvinout, je na rozdíl od pozice Rusů příliš slabý na to, aby se nedal přehlédnout. Olivová ratolest symbolizuje boje, rozhodně ne mír

Válkou zubožená Sýrie toho na poli propagandy zažila nepochybně víc než dost. V případě mocenské přetahované na severu této země je však situace obzvláště cynická.

Turecká ofenzíva proti Kurdům v Afrínu, kteří dříve úspěšně absolvovali těžké boje proti takzvanému Islámskému státu, totiž nese název „Olivová ratolest“. Na humanitární úrovni je přitom jejím výsledkem podle OSN zatím 15 000 uprchlíků a ohrožení bezpečnosti 300 000 dalších osob.

Postup syrské armády v provincii Idlib spojený s nuceným přesunem dalších více než 270 000 civilistů v zimních podmínkách se pro změnu odehrává na teritoriu, jež Rusko již dříve označilo za „deeskalační zónu“, v níž by se intenzivní boje odehrávat neměly. Paradoxně zní i to, že se kontrolu Afrínu z rukou Kurdů snaží dostat vedle Turků také jednotky Svobodné syrské armády, které do země vstoupily přes tureckou hranici. Operace „Olivová ratolest“ je tak vše, jen ne šíření svobody mírovou cestou.

Jednotliví aktéři konfliktu se rovněž usilovně obviňují z terorismu či jeho podpory. Turecký prezident Recep Tayyip Erdoğan; tak snahu USA vybudovat z Kurdů pohraniční sbor označil za sestavování „teroristické armády“. Boj s milicemi YPG je pro něj pak bojem s teroristy.

Z pohledu syrského prezidenta Bašára Asada je to však právě Turecko, kdo operací v Afrínu terorismus podporuje. Bez pozornosti by nemělo zůstat ani kurdské obviňování Turecka z toho, že v řadách jím podporovaných bojovníků v Sýrii jsou osoby napojené na teroristické organizace al-Káida a IS.

Toto šermování se slovem terorismus je však pro propletenec vzájemných vztahů a animozit v Sýrii dnes již druhořadé. Užitečnější je konflikt vnímat jako vytváření geopolitických sfér vlivu a nárazníkových pásem. Štafeta zmaru

Je krutou realitou dnešního Blízkého východu, že na sebe jednotlivé ozbrojené konflikty navazují doslova v těsném sledu. Jen co se tak v Iráku podařilo zlomit moc IS, rozhořel se konflikt mezi centrální vládou a severoiráckými Kurdy. V Sýrii zase na boj s islamisty bezprostředně navázala „vyčišťovací operace“ režimních sil v Idlibu a hned nato další, již třetí, turecká invaze do severní Sýrie, tentokrát v Afrínu.

Není přitom bez významu, že na některých místech Sýrie se kvůli tomu opět přesouvá fronta oblastmi, které v uplynulých letech již prošly celou řadou bojů a útoků zahrnujících nejrůznější kombinaci místních bojůvek, teroristických organizací a intervenujících velmocí. Materiální a zejména lidská cena takového konfliktu spojená s faktem, že země zůstává rozdělená, činí ze Sýrie budoucí zásobárnu teroristických rekrutů bez ohledu na to, kudy zrovna povede ta která demarkační čára.

Profil
Jan Veselý

Jan Veselý je arabistou, který se regionu Blízkého východu a severní Afriky věnuje od roku 2006. Postupem času se začal specializovat na politické a bezpečnostní dění s důrazem na teritorium Sýrie, Libanonu a Libye. Je absolventem magisterského dvouoboru arabistika-historie (Filozofická fakulta Univerzity Karlovy), bakalářského oboru politologie a mezinárodní vztahy (**Fakulta sociálních věd** UK) a na něj navazujících bezpečnostních studií. Hojně spolupracuje s médii včetně ČT24 a Českého rozhlasu, kde problematiku Blízkého východu a severní Afriky popularizuje.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/nazory/2389003-vesely-v-syrii-se-rozdeluji-sfery-vlivu-turecko-postupuje-v-teto-velmocenske-hre>

JAK VYDĚLAT NA JÁGROVI

12.2.2018 Euro str. 20 Report

Ondřej Stratilík; Ondřej Hergesell

Návrat „osmašedesátky“ do českého hokeje otevřel nečekané možnosti. Fanouškům i firmám

Z reprobeden v potemnělé liberecké aréně zní hlasitá hudba. Na multimediální kostce nad ledem běží krátká videoupoutávka. Do hlediště vbíhají poslední opozdilci.

Moderátor začíná představovat hráče z týmu kladenských Rytířů. Většina jmen vyvolá potlesk maximálně desítek diváků. Ale pak přijde na řadu On.

„Číslo šedesát osm, žijící legenda českého hokeje, Jaromír Jágr,“ utápí se hlas spíkra v řevu diváků a v kuželu světlometu vjíždí na led mohutná postava v modrém dresu s takřka ikonickou číslovkou 68 na zádech. Stovky lidí v ochozech vyprodané arény vytahují fotoaparáty a mobily, začínají fotit a natáčet videa. Návrat nejlepšího hokejisty na český led právě začíná. A celá jágrmanie s sebou nese obrovský zájem fanoušků o vstupenky, Kladnu se začínají ozývat noví obchodní partneři a odborníci Jágrův návrat přirovnávají k legendárnímu dlouháku Antonína Panenky.

Pan Hokej je zpátky

V tuto chvíli se Jaromír Jágr ještě neusmívá. Výraz změní v okamžiku, kdy si rozpustí vlasy, jež byly dosud svázané gumičkou, nasadí si modrou přilbu a pozdraví se s Petrem Nedvědem. Bývalý spoluhráč z reprezentace, ale třeba i z Pittsburghu vyjel na led jako soupeř vdresu Benátek nad Jizerou, které jsou farmou extraligových Bílých Tygrů z Liberce. Zatímco pro Nedvěda byl tento mediálně sledovaný zápas definitivní tečkou za kariérou, pro Jágra byl premiérou v kladenském dresu po návratu do rodné země.

Nikdo nečeká, že by se druhý nejúspěšnější hokejista historie NHL proháněl na ledě kdovíjak dlouho, přesto nakonec odehraje celý zápas, navíc v překvapivě dobré formě. Je aktivní, zapojuje se do kombinace, radí mladým spoluhráčům, několikrát vystřelí. Do první přestávkové sirény stihne dvě gólové přihrávky. „Jo! Zase asistence! Jardo, pojď!“ dostává se do rauše několik fanoušků skupinky v černých parukách a v dresech rozličných týmů, kde Jágr strávil část své kariéry, známé jako Travelling Jags. Své první vystoupení v Česku jejich idol nakonec vyšperkuje asistencemi na prvních třech gólech Rytířů, významným podílem na výhře 7:2 a zaslouženým oceněním, stejně jako na druhé straně v případě Petra Nedvěda, nejlepším hráčem zápasu.

Milion lidí u televize

Premiéra „osmašedesátky“ a loučení „třidevadesátky“ dopadlo přesně podle představ. Byl to na druhou ligu překvapivě kvalitní i zábavný hokej, chvílemi hraničící s emocemi nabitou hollywoodskou show. Kdo se nedostal mezi sedm a půl tisíce vyvolených v liberecké aréně, sledoval přímý přenos na sportovním kanálu České televize, proložený medailonkem a rozhovory sJJ68. „Průměrná sledovanost činila 321 tisíc diváků, celkový dosah přenosu byl 1,064 milionu lidí. Bylo to suverénně nejsledovanější ligové utkání sezony, poslední obdobný zájem mělo rozhodující finále extraligy Liberec-Brno vloni vdubnu,“ vypočítává šéfkomentátor ČT Sport Robert Záruba.

Něco takového WSM liga, druhá nejvyšší hokejová soutěž v Česku, nepamatuje. Přítomnost Jágra na ledě ukázala, že jeho osobnost dokáže utáhnout i jindy neatraktivní poloprofesionální ligu s pár stovkami, výjimečně tisícovkami diváků.

„Kouzlo nevyprchá za čtrnáct dní, plné stadiony by díky této hokejové ikoně mohly být celé jaro,“ myslí si Zdeněk Šesták, který přednáší sportovní marketing na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**). „Jágr je pořád jeden z nejlepších hokejistů na světě a stále je to ohromné jméno,“ dodává.

68 za 100

Jeden příklad: V Liberci, kde po předloňském zisku mistrovského titulu vzrostla návštěvnost Bílých Tygrů na 5940 diváků (v základní části), zmizely lístky na Jágrovu premiéru za necelých 25 minut.

Sedmapůltisícová kapacita tamní Home Credit Areny by se vyprodala přinejmenším dvakrát. „Strávil jsem ve frontě u pokladen víc než hodinu a byl jsem rád, že se na mne dostalo,“ popisuje Jiří Sloup Novák, jeden z návštěvníků zápasu. A to přestože Jágr svým fanouškům prostřednictvím Facebooku avizoval, že třeba odehraje jen jedno střídání.

Pořadatelé tomu ostatně uzpůsobili výši vstupného: 100 korun pro dospělého, jednu korunu pro děti. A třeba juniorští hokejisté šli na hokej zcela zdarma.

„Zhruba 40 procent vstupenek bylo distribuováno de facto zadarmo. V případě návratu takové hokejové ikony a zároveň rozlučky místní legendy je namísto potlačit ekonomický aspekt,“ tvrdí Lukáš Přinda, viceprezident Bílých Tygrů. Podle něj skončilo pořadatelství Jágrovy premiéry zhruba na nule, i protože se klub podělil o výnos z prodeje televizních práv s kladenskými Rytíři, jejichž jediným vlastníkem je právě Jágr. „Když započteme veškeré náklady na pronájem haly, ostrahu, přelepy, choreo výzdobu pro 7500 lidí, provize za lístky či vypravení šesti autobusů pro fanoušky Benátek, není možnost při takové výši vstupného vydělat závratné peníze,“ popisuje Přinda s tím, že ve standardní extraligové sezoně by vstupenky na zápas s Jágre stály určitě víc. „I kluby v Česku objevují systém plovoucích cen a aplikují různou výši vstupného dle atraktivity zápasu,“ dodává.

Osobnost na ledě i v byznysu

Auru Jágrův návratu do Česka násobí i dokonalé načasování. Přesně před dvaceti lety čeští hokejisté vyhráli olympiádu v Naganu, přičemž Jaromír Jágr je posledním aktivním hráčem ze zlaté sestavy. Přestože od roku 1998 utekla opravdu dlouhá doba, Jágr neztratil nic z atraktivity hokejisty i všeobecně pozitivně vnímané osobnosti. Zdeněk Šesták z **FSV UK** to přirovnává k fotbalovému „dloubáku“ Antonína Panenky na mistrovství Evropy v roce 1976. „Je to téměř 42 let a dodnes se o této specificky zahrané penaltě mluví. Marketingový prvek Jaromíra Jágra je ještě vyšší, jeho jméno může fungovat jako magnet klidně i sto let,“ uvažuje Šesták.

Jeho slova potvrzují statistiky sázkových kanceláří. Kupříkladu Tipsport nabral na zápas Benátek s kladenskými Rytíři sázky za více než dva miliony korun, čímž se stal s více než dvojnásobným náskokem nejsázenějším zápasem kola.

Společnost Sazka, která je dlouholetým Jágrovým marketingovým partnerem, respektive hlavním sponzorem hokejového Kladna, dokonce eviduje trojnásobný zájem sázejících o zápasy Rytířů.

Podle mluvčí Veroniky Diamantové má přítomnost Jaromíra Jágra i vliv na tvorbu kurzů SazkaBetu (obecně, kurz v případě nárůstu objemu sázek na jeden tým klesá). „V naší branži platí přímá úměra: čím větší zájem fanoušků o zápas, tým či samotného sportovce, tím větší je zájem sázkařů,“ popisuje mediální zástupce Tipsportu Michal Peterka s tím, že Jágrův návrat na české stadiony nezpůsobí výrazný posun v celkovém objemu sázek WSM ligy. „Spíš očekáváme nárůst tipérů v zápasích, kde nastoupí,“ doplňuje.

Vyprodáno. Vyprodáno. Vyprodáno

Co v praxi znamená Jágrův návrat v Česku, si nyní ověřují další prvoligové týmy. Třeba minulou středu přerovský hokejový oddíl hrající zápasy na třítisícovém zimním stadionu. „I kdybychom měli dvojnásobnou kapacitu, vyprodali bychom ji,“ říká Ondřej Hnila, obchodní ředitel klubu, který na zápas s Rytíři připravil pivní zóny a další divácké atrakce. Což je další „efekt Jágr“ - z jeho návratu netěží jen pořadatelé a kluby, ale i sponzoři a další podnikatelské subjekty. V tomto případě třeba Pivovar Zubr, který je hlavním partnerem hanáckého klubu. „Události, jako je tato, přispívají k budování image naší značky,“ těší Tomáše Pluháčka, ředitele pivovaru.

„Museli jsme posílit výčepy na celém zimním stadionu, stejně tak bylo nutné rychle najít posily pro čepování piva. Výtoč byla zhruba dvojnásobná oproti běžnému zápasu,“ upřesňuje Pluháček.

Vyprodáno bude i ve středu 14. února v pražském Edenu. Zápas Slavie s Kladnem je i za běžné situace vcelku atraktivní, přítomnost Jágra na ledě důležitost utkání ještě vyšroubuje. Sváteční okamžik to bude i pro pokladního pražského mančaftu. Starý plechový stadion ve Vršovicích s oficiální kapacitou čtyři tisíce lidí byl naposledy vyprodán v baráži před dvěma lety. Kupříkladu minulý týden na zápase s Ústím nad Labem se v

ochozech „tísnilo“ 712 diváků. Zápas s Kladnem bude úplným opakem. „Zájem je enormní, nestalo se nám, že bychom měli vyprodáno čtrnáct dnů před utkáním,“ glosuje zápas Jakub Mezlík, slávistický marketingový specialista.

Parták na druhém konci republiky

Na brzy šestačtyřicetiletou hokejovou hvězdu se těší i v hokejovém Třinci, s kterým se Jágr domluvil na spolupráci v extraligovém play-offi, pokud by Kladno neuspělo ve vyřazovacích bojích WSM ligy, takže by Rytíři nehráli baráž o nejvyšší soutěž. Minulý týden dokonce začali ve fanshopu třineckých Ocelářů prodávat dres s číslem 68 a jmenovkou Jágr na zádech.

Proč Jágrova volba padla na 430 kilometrů vzdálený slezský klub sídlící v aréně pro 5200 diváků, a ne třeba na pražskou Spartu hrající v O2 areně nebo Plzeň, kterou vlastní a koučuje jeho kamarád Martin Straka?

Klíčovým „jménem“ je Miroslav Černošek, neúspěšnější a nevlivnější sportovní manažer v Česku, který stojí za dlouholetým pořadatelstvím ostravské Zlaté tretry, pražských zápasů Davis Cupu, Fed Cupu, basketbalové Final Four či tenisové exhibice Laver Cup. Jeho blízkým přítelem je Tomáš Chrenek, hlavní akcionář Třineckých železáren, které tamní klub vlastní a především financují. Zároveň Černošek již 21 let marketingově zastupuje Jágr Team, což je skupina sportovců sdružená okolo nejslavnějšího českého hokejisty hrající letní exhibice či pořádající hokejové kempy. V první fázi vyjednávání mezi třineckými Oceláři a Jardou Jágrem jsem byl prostředníkem, který obě strany s myšlenkou případné spolupráce propojil. Ve finále se pak domluvili napřímo,“ uvedl Černošek pro týdeník Euro s tím, že v budoucnu by mohla z Třince na Kladno putovat nejen finanční kompenzace, ale i hráčská výpomoc. Černošek označuje Jágrův návrat na český led za sportovní událost roku, srovnatelnou s olympiádou či velkými tenisovými zápasy. „Hokej je v Česku velmi populární sport a Jágr je jeho fenomén, společenská megastar číslo jedna, která svým vlivem překračuje sportovní branži. Ostatní přicházejí a odcházejí, ale Jágr je jen jeden,“ soudí. Do konkrétního vyčíslení marketingového potenciálu Jaromíra Jágra se původně nechtěl pouštět, nakonec však připustil, že z jeho pohledu jde o „velmi rozumné osmimístné číslo“.

Vzpruha pro Kladno

Nabídnuté šance v podobě návratu slavného hokejisty a zároveň majitele klubu se snaží využít management kladenských Rytířů. Klub tráví již čtvrtou sezonu v druhé nejvyšší soutěži a stadion s kapacitou 5200 lidí se dosud plnil sotva z třetiny.

„Díky jágrmanii nám zajímavě stoupl prodej permanentek, obrovsky se zvedl zájem médií, a tedy i publicita klubu a také se nám ozývá víc potenciálních obchodních partnerů,“ vypočítává marketingový manažer Jiří Kalla. Sponzoři a příspěvek od kladenského magistrátu se na rozpočtu klubu podílejí zhruba ze 70 procent, zbytek musejí manažeři poskládat z merchandisingu, ze vstupného a především vkladem majitele, kterým je právě Jágr. „V Česku jsou jen dvě osobnosti celonárodního a celospolečenského významu: Karel Gott a Jaromír Jágr. Je proto logické, že většina partnerů není vázána ani tak na klub, jako spíš na samotného Jardu,“ připouští Kalla.

Mezi hlavními sponzory kladenských Rytířů působí již zmíněná Sazka, která podle informací týdeníku Euro platí zhruba deset milionů ročně, nebo výrobce mobilních telefonů Huawei. „Návrat Jaromíra Jágra do Česka pro Sazku znamená jeho aktivnější zapojení v marketingových aktivitách,“ naznačuje Veronika Diamantová.

„Vážíme si ho jako sportovce, který udělal pro hokej i jméno Česka ve světě nebývale mnoho, tak i jako člověka a obchodního partnera. Na pokračování a případné zintenzivnění vzájemné spolupráce se těšíme,“ naznačuje Roman Vaňko, marketingový ředitel Huawei Technologies (Czech), že firma hodlá hokejovou megastar ve svých kampaních využívat i nadále.

Silnější efekt

Podle Zdeňka Šestáka, odborníka na sportovní marketing, je Jágrův přesah tak veliký, že i kdyby vystoupil v reklamě na okna, jeho počínání by neztratilo smysl. Na stadionech může probudit pozitivní emoce a především nadšení v mladých sportovcích, kteří o něm delší dobu slýchají, sledují ho v televizi, ale naživo jej ještě neviděli. Podobně to vnímá i František Šíma, vedoucí katedry managementu sportu na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. „Hokeji to jistě pomůže.“

Pokud má malý kluk možnost vidět Jaromíra Jágra na vlastní oči, může to být pro něj velký zážitek, často mnohem silnější než různé projekty určené dětem,“ vysvětluje Šíma.

Pokud jde o negativní efekty, podle Šímy zvýšený zájem o hokej vytěsňuje z médií ostatní sportovní disciplíny. Což z dlouhodobého hlediska může způsobit odliv sponzorů. Šesták zase přemítá, že k přelivu

partnerů by mohlo dojít i v rámci samotné WSM ligy, firmy podporující některé jiné týmy by se po sezoně mohly přeorientovat na Kladno. To bude díky Jágrovi stále v centru zájmu, i kdyby prohrálo šňůru zápasů a krčilo se na spodku tabulky.

Uvidíme, jak to dopadne. Jisté však je, že díky Jágrovi český hokej zase baví lidi a táhne diváky do hledišť. Snad to vydrží.

(Více k tématu viz str. 35.) •

Marketingový potenciál Jaromíra Jágra je v úrovni „velmi rozumného osmimístného čísla“.

10 mil. Kč ročně platí sázková společnost Sazka kladenským Rytířům v pozici hlavního partnera.

737 000 fanoušků má oficiální facebookový profil Jaromíra Jágra.

347 000 lidí sleduje na Twitteru profil Jaromíra Jágra.

198 000 sledujících má účet Jaromíra Jágra na Instagramu.

15 000 Kč inkasuje Veronika Kopřivová, partnerka Jaromíra Jágra, za jeden reklamní příspěvek na svém Instagramu (který aktuálně sleduje 137 tisíc lidí).

Hokej je v Česku velmi populární sport a Jágr je jeho fenomén. Megastar, která svým vlivem překračuje sportovní branži.

Návštěvnost utkání Rytířů Kladno

- 27. ledna: Kladno vs. Třebíč: 1919 diváků (bez Jágra)
- 29. ledna: Ústí nad Labem vs. Kladno: 1493 diváků (bez Jágra)
- 31. ledna: Kladno vs. HC Energie Karlovy Vary: 2615 diváků (bez Jágra)
- 3. února: Benátky nad Jizerou vs. Kladno: 7500 diváků (vyprodáno, hrálo se v Liberci)
- 7. února: Přerov vs. Kladno: 3000 diváků (vyprodáno)
- 10. února: Kladno vs. Litoměřice: 5200 diváků (vyprodáno deset dní před zápasem)
- 14. února: Slavia vs. Kladno: 4000 diváků (vyprodáno dva týdny před zápasem)

O autorovi| Ondřej Stratilík, stratilik@mf.cz; Ondřej Hergesell, hergesell@mf.cz

Foto autor| FOTO: Martin Pinkas

Foto autor| FOTO: Martin Pinkas

Foto popis| Pan 68. I po dvaceti letech od olympijského zlata v Naganu vyprodává Jaromír Jágr stadiony. Sice už ne v kanadsko-americké NHL, ale v druhé nejvyšší soutěži v Česku, přesto zůstává zdaleka největší hvězdou našeho hokeje.

Foto popis| Efekt Jágr. Z návratu Jaromíra Jágra do Česka netěží jen samotné kluby, ale i hokejoví sponzoři a další firmy, kupříkladu pivovary, sázkové kanceláře či telekomunikační firmy.

Místní akční skupiny pomáhají obcím

12.2.2018 Obec & finance str. 32 Rozvoj venkova

Vít Skála

V současné době je, až na pár bílých míst, celé venkovské území České republiky pokryto místními akčními skupinami (MAS). Jsou si však představitelé obcí vědomi, s čím vším jim mohou MAS pomoci? Záběr MAS je velmi široký a jejich potenciál je ještě mnohem větší. Ve velké míře zůstává nevyužit.

Je asi zbytečné vysvětlovat roli a poslání těchto strategických organizací působících na venkově v celé Evropě. Iniciativa LEADER byla v EU poprvé použita v období 1991– 1999. Po našem vstupu do EU se díky podpoře MZe „masky“ velmi rychle rozšířily prakticky po celé ČR. Množstvím a fungováním MAS jsme nyní pro jiné státy EU příkladem. K 1. 9. 2016 bylo v ČR pouze 337 obcí, které nebyly zapojeny do žádné MAS (viz obrázek).

Domnívám se, že za takovým rozmachem MAS stojí hlavně dva faktory: 1. Skrze MAS jsou do regionů směřovány nemalé finanční prostředky, které mohou plynout pouze přes tento typ subjektů.

2. V MAS se naplno uplatňuje princip subsidiarity, kdy je o projektech místní úrovně rozhodováno na místní úrovni.

Osobně se domnívám, že druhý faktor je důležitější než první, ale bylo by naivní, myslet si, že by myšlenka LEADER u nás fungovala, kdyby s ní nebyl spojen významný tok peněz.

Komunitně vedený místní rozvoj (SCLLD)

Původní hezké slovo LEADER bylo v tomto programovém období nahrazeno těžko srozumitelnou zkratkou SCLLD (Strategy Communityled Local Development). Podstata ale zůstává. Celkem 174 MAS mělo do konce roku 2017 schválené své strategie rozvoje a díky tomu mohou subjekty na jejich území čerpat prostředky EU. Výhodou je, že administrativní náročnost těchto projektů je řádově nižší než u žádostí do samotných operačních programů. Byť ministerští úředníci se velmi snaží, aby to zas tak jednoduché nebylo a určitým administrativním procesem je nutné projít.

Projekty podporované z místních akčních skupin jsou relativně malého rozsahu. Pro někoho se to zdá být nevýhodou. Je to ale opravdu slabá stránka? Vždyť mnohdy stačí velmi málo peněz k realizaci velmi důležitých aktivit. Zejména na místní úrovni. Inicivace místních aktérů, podpora drobných podnikatelů a místních neziskových organizací je právě to, proč iniciativa LEADER v EU vznikla.

Pro venkovské obce (to jsou v tomto případě i města s méně jak 25 tis. obyvateli) má činnost MAS význam i v případě, že obec samotná peníze z MAS nečerpá. Už samotný fakt, že na území přitečou nějaké externí peníze, přispívá k rozvoji obce. Ať už tyto peníze čerpá místní podnikatel, který zvelebí svou provozovnu, nebo neziskovka, která uspořádá společenskou akci (na což zrovna v tomto období peníze nejsou), nebo škola, která zmodernizuje své vybavení, vždy bude ve finále profitovat obec.

Představitelé obcí by tedy měli nejen usilovat o aktivní zapojení do činnosti MAS, ale měli by i podporovat místní subjekty, aby nabídek MAS využívaly. A samozřejmě jsou výzvy, kde mohou čerpat peníze i obce samotné. Např. na tvorbu územně plánovací dokumentace. Dokonce s menší spoluúčastí než z jiných zdrojů.

Plánování sociálních služeb

Realizace strategických plánů je hlavní činností MAS, ovšem mnohé „masky“ nezůstávají jen u toho. Jako vedlejší produkt přísných požadavků ministerstva zemědělství na administrativní a manažerské vybavení MAS vznikly na venkově velmi zkušené a profesně zdatné týmy odborníků na strategické plánování a projekty EU. Toho mnohé MAS využívají a poskytují servis místním subjektům, zejména obcím, při zpracování žádostí o dotaci do jednotlivých operačních programů.

Kromě toho v loňském roce některé MAS vstoupily i do procesu plánování sociálních služeb na svém území. Opět k tomu napomohly finance a to fakt, že MAS mohou na tyto projekty čerpat až 100 % dotaci, na rozdíl od obcí, které při samostatné žádosti mají 5 % spoluúčast.

Z mého pohledu mnohem větší výhodou je, že tímto způsobem budou plány rozvoje sociálních služeb zpracovány i pro menší města a obce. Těžko bude nějaká obec o pár tisících obyvatelích zpracovávat SPRSS1. Byť snahy tuto povinnost uzákonit pro všechny obce tu byly a nejspíše latentně stále jsou.

Ovšem když bude střednědobý plán rozvoje sociálních služeb zpracovávat MAS, tak ze své podstaty zahrne všechny obce na svém území, tzn. nebudou vynechány ani ty nejmenší. A že je zpracování jednoho většího plánu administrativně a finančně efektivnější než zpracování několika menších, je nadmíru jasné. Podpora procesu plánování sociálních služeb na obecní úrovni je hezký příklad toho, jak je možné vhodně nastavenou finanční podporou dosáhnout mnohem lepšího výsledku než direktivním legislativním nařízením.

Zapojení MAS do těchto projektů je tak dalším příkladem, jak pozitivně MAS přispívají k rozvoji obcí. V tomto případě konkrétně otevírající cestu ke zvýšení kvality života lidí, kteří se nacházejí v obtížné životní situaci. Další výzvy v tomto opatření ještě budou. Pohlíďte si, aby se „vaše“ MAS do tohoto programu zapojila.

Projekty rozvoje partnerství

Další oblastí, do které se některé MAS pouští, jsou projekty spolupráce, a to regionální, národní i mezinárodní. U mezinárodní spolupráce se naráží na stále nedostatečnou jazykovou vybavenost a také to, že administrativa běžících projektů je tak náročná, že pracovníci MAS nemají kapacity se do takovýchto projektů pouštět.

Na několik dní vyjet do ciziny může být pro manažera MAS v době vyhlášených výzev nepředstavitelné. To je škoda. Měl jsem možnost na počátku 21. století relativně často vyrážet na různé exkurze do zahraničí. Ať už se

jednalo o návštěvy regionálních organizací, MAS nebo diskusní semináře a konference. Každá taková cesta mi otevřela nové obzory, ukázala, jak věci fungují jinde, inspirovala k dalším aktivitám v mém regionu. „Ztracený“ čas za tyto cesty mi nikdo neplatil. Mnohdy jsem si dokonce z vlastních prostředků hradil i cestu a ubytování. Jako OSVČ jsem si to mohl dovolit.

Dnes je tolik příležitostí, kdy mohou lidé vyjet v rámci svého pracovního úvazku, mají vše hrazené, a přesto si na tuto aktivitu nenajdou čas. Proč? Protože musí řešit přebujelou administrativu běžících projektů. To je smutné znamení dnešní doby. Jestli jste starosta nebo člen zastupitelstva obce, pozeptějte se u své MAS, zda se nějaký projekt mezinárodní spolupráce nerýsuje. Iniciujte jej, zapojte se do něj a nelitujte času, kdy na den, dva, tři vyrazíte od svých běžných starostí a inspiруйте se, jak podobné věci dělají jinde.

A jestli se někdo z MAS takové cesty zúčastní, nezávidte mu. Buďte rádi za zkušenosti a poznatky, které do regionu přiveze. Iniciujte následnou besedu, promítání fotografií a sdílení poznatků z cesty. Byť se na první pohled zdá, že takovéto setkání žádný aktuální úkol nevyřeší, opak je pravdou. Pokud si najdeme na tyto aktivity čas, zjistíme, že nám pak ostatní úkoly půjdou mnohem rychleji. Můžeme také odhalit, že něco děláme úplně zbytečně a že jdou věci dělat i jinak.

Ostatní činnosti

I přes tento relativně obsáhlý výčet činností, které MAS vykonávají, ještě zdaleka nejsme na konci. MAS pomáhají i školám na svém území při realizaci místních akčních plánů vzdělávání. Je škoda, že v některých územích touto prací města a školy pověřují subjekty nepocházející z regionu. Přičemž kvalita jejich práce není větší a cena menší než místních MAS.

Je smutná pravda, že v očích některých starostů a zastupitelů MAS ještě nezískaly postavení profesionální organizace, která je schopná kvalitně a relativně levně se znalostí místního prostředí řešit strategickou místní agendu. Nejen samotný komunitně vedený místní rozvoj (SCCLD) nebo strategický plán rozvoje sociálních služeb (SPRSS), ale i problémy v oblasti vzdělávání, dopravy, volnočasových aktivit a dalších záležitostí, které mají přesah nad úroveň jedné obce v území.

Mikroregiony by měly velmi úzce spolupracovat s MAS. Každý z těchto subjektů má zcela jiný charakter a poslání a ve vzájemné synergii mohou výrazně přispět k rozvoji daného území. Škoda, že někde převládají „žabomyší války“, aby snad někdo nezískal o něco více než někdo jiný.

Pracovníci ministerstev by si měli uvědomit, že hlavním smyslem MAS je pomáhat k rozvoji území, na kterém působí, nikoliv vyplňování tabulek, hlášení, zpracovávání přehledů. Je jasné, že kde se rozdělují peníze, musí být kontrola a pravidla. Ovšem ten detail kontroly, který se u nás už přes desetiletí praktikuje, postrádá vlastní smysl. Skutečný problém se zpravidla nepostihne, jen se spousta úředníků a pracovníků MAS zaměstná zcela zbytečnou činností. Ve výsledku pak chybí čas na věci opravdu podstatné, strategické. Sice jsou nakonec všichni spokojeni, že se naplnila čísla v tabulkách, ale to přeci není smyslem žádného projektu. Tím je u projektů na podporu regionálního rozvoje zlepšení kvality života místních obyvatel. Před vydáním každého nového předpisu, metodického listu, aktualizace pravidel by toto měli mít odpovědní úředníci na paměti. S přebujelou byrokracií mají své zkušenosti i představitelé obcí, kdy starosta i té nejmenší obce musí řešit požadavky tisíců různých nařízení.

Znáte svojí MAS?

Cílem tohoto článku nebylo přinést kompletní výčet činností, které MAS dělají nebo by mohly dělat. Snažil jsem se ukázat, že MAS mají v ČR již své nezastupitelné a výsledky potvrzené místo. V některých regionech funguje spolupráce MAS a obcí velmi dobře, někde to je horší, zpravidla ke škodě obcí. MAS si vždy najdou činnost, naučily se žít v nejistotě a umí překlenout nepříznivá období. Obce mohou díky MAS uvést do praxe strategické principy, na které nemají vlastní kapacity. MAS šetří obecní finanční prostředky, přináší do území další externí finanční zdroje, know-how, posiluje sociální kapitál. V regionech, kde to pochopili a kde spolupráce obcí, mikroregionů a MAS úspěšně probíhá, dochází k rozvoji. Jak je na tom vaše obec? Znáte představitele své MAS? Víte, čím se MAS momentálně zabývá, co připravuje? Jestli ne, zkuste to v nejbližších dnech změnit!

1 Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb

O autorovi| Vít Skála, se dlouhodobě se zabývá strategickým plánováním a rozvojem malých obcí. Vystudoval mj. **Fakultu sociálních věd** UK, obor veřejná a sociální politika, obhájil rigorózní i disertační práci na téma rozvojového potenciálu venkovských obcí. Je předsedou MAS Společnost pro rozvoj Humpolecka a majitelem

sociálního podniku zaměstnávajícího osoby se zdravotním postižením. Pravidelně publikuje na portálu Policy.eu.

Pro a proti členství v EU

12.2.2018 ČT 24 str. 11 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Sledujete Devadesátku. Dnes debatujeme o možných dopadech, zatím hypotetického odchodu České republiky z Evropské unie. Pojďme dodat další aspekty do této debaty. Naše pozvání přijali profesor evropského práva z Právnické fakulty Univerzity Karlovy Michal Tomášek. Pane profesore, vítejte, dobrý večer.

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov. Dobrý večer, pane doktore.

Michael ROMANCOV

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane profesore, s dovolením nejprve k vám. Rozebírali jsme tu Lisabonskou smlouvu. A posléze jakousi nepřímou souvislost mezi centralizací a následným rozštěpením Evropské unie. Mě by zajímalo, ukazuje se tedy, že primární evropské právo zakládající smlouvy, tak jsou připraveny na to, že se bude z Evropské unie nejen do ní přicházet, ale také odcházet?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Jak už bylo řečeno, připravené na to jsou, protože ten článek 50 byl Lisabonské smlouvy vtělen, ale já v tom zase nevidím takovou revoluci, protože my už jsme předtím mohli naše studenty chytat na to, zda lze vystoupit z Evropské unie nebo z evropského společenství a ta odpověď vždy byla, že to lze na základě obecného mezinárodního práva smluvního.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, ale když se ukazuje, jak to jednání je potom složité. Není to otázka lepšího a přesnějšího zachycení, možná modifikace zakládajících smluv a poučení se z britského scénáře? Lze to vůbec?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Určitě to lze. Ale aby to poučení nebylo příliš podrobné a nemuseli jsme tu smlouvu znovu měnit. Protože dosáhnout konsenzu při změně primárního práva, zřizovacích smluv, tak to není vůbec jednoduché.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Právě ta Lisabonská smlouva. To byl počátek toho, nechci říct zla, ale možná to postupného štěpení a diskuze o štěpení? A diskusi o štěpení? Byla to původní smlouva o ústavě pro Evropu.

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Já jsem chvíli poslouchal tuto diskuzi. Zejména o tom předsedovi evropské rady. To si myslím, že to je jeden z reliků té smlouvy o ústavě pro Evropu. Já zrovna tedy patřím k těm, kteří si myslí, že to nebyl úplně, jak řekl pan doktor Telička prodiskutovaný krok. Možná ta rotace na úrovni premiérů byla lepší. Protože občané té země, když někdo předsedal, tak se cítili, že mají k té Unii blíže. I to české předsednictví ať bylo jakékoliv, tak jsme to nakonec viděli.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane doktore Romancove, co to je vlastně teď Evropská unie z hlediska mezinárodních vztahů? Je to impérium, jak tady možná zaznělo, podle někoho hroutící se, je to fungující celek, který hraje nějakou významnou roli a nebo to už je vlastně také relik minulosťi?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Evropská unie je, já myslím, že nejlépe to vystihuje ten termín, že to je entita sui generis. Je to něco, tady tady ještě nebylo v historii v takovéhle podobě. Ale co je zapotřebí si také uvědomit, že vlastně mezinárodní vztahy také zatím neměly tu podobu, která vznikla Evropská unie. Uvědomme si, že pokud se bavíme skutečně o Evropské unii, tak se bavíme o tom, co vzniklo od roku 1993 do současnosti a mezinárodní vztahy v tomto období byly jednoznačně ovlivněny, nebo poznamenány rozpadem Sovětského svazu zhroutilím komunistického bloku ve východní Evropě. A žádná jiná část světa tak, jak právě Evropa, respektive ty země které jsou dnes součástí Evropské unie, tak nikdo jiný ve světě nečerpal tak zásadním způsobem to čemu se říkalo mírová dividenda. To všechno jsou faktory, které ovlivnily mimo jiné také to, jakým způsobem dnes Evropská unie funguje.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No a právě, mě by zajímalo, zdali ty faktory nejsou vyčerpány. Pokud Evropská unie vznikla na základě konsenzu, že to zkrátka nějakému množství aktérů takto vyhovovalo, a nebo to mohlo i třeba sestavit proti nějakému jinému množství aktérů, tak zdali právě tenhle model není už překonaný. Zdali už těm stávajícím aktérům to vyhovovat nepřestane.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to samozřejmě možné. Ale vy jste použil ten důležitý termín konsenzus. Nejenom politika uvnitř Evropské unie, ale v jednom každém demokratickém státu tohoto společenství je založena na hledání konsenzu. To znamená těžko si lze představit, že by se ty členské státy Evropské unie zničehonic změnila a začaly se v těch mezinárodních vztazích chovat tím ne konsenzuálním způsobem. Co je ovšem podle mého názoru problém je, že právě ten ne konsenzuální způsob chování tedy vidíme u těch ostatních významných aktérů mezinárodních vztahů. Ať jsou to Spojené státy pod vedením Donalda Trumpa, ať je to Rusko, tam už je to delší dobu. Není vyloučeno, že se tímto způsobem začne chovat čím dál tím viditelnějším způsobem Čína, případně Indie a v tom případě si musíme uvědomit, že právě proto, že svět se zásadním způsobem globalizoval, že my budeme potřebovat, aby Evropa byla silná. Při vši účtě k síle Británie, Francie, Německa. Nikdo z nich nemá na to, aby v té mezinárodní aréně mohl fungovat sám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já se k tomu velmi rád dostanu, za malou chvíli. Ale pane profesore, já ještě se zdržím té spokojenosti a nespokojenosti. Když se bavíme o střední Evropě jako celku. Tak tady vidíme spojnicí, právní spojnicí mezi Českou republikou a jejími středoevropskými sousedy Polskem a Maďarskem jmenovitě. To jsou stát, některé všechno vedou soudní spor s Evropskou komisí. Mě by zajímalo. Je to, řekněme, jenom nějaké vymezování si teritoria, nebo je to vážný právní problém, nebo je to hysterie, tedy historie, která se opakuje, nebo to může být nespokojenost, o kterém jsem mluvil s panem doktorem Romancovem?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Určitě tady byla nespokojenost s tím rozhodnutím o uprchlických kvótách. I když bych řekl, že ta právní situace není úplně totožná ve všech těch zemích. Je potřeba připomenout, že ta naše novodobá právní kultura ve všech středoevropských zemích je odvozena od evropského unijního práva. Jestliže třeba vystupuje Velká Británie, tak ona se má kam vrátit. Protože to britské právo má staletou tradici. Takže oni se mohou bavit co ještě bude platit a co ještě ne. Kdežto my se nemůžeme vrátit k tomu právu, které bylo před rokem 89. My jsme vlastně vyrostli na tom evropském unijním právu. Možná s některými výjimkami, jako je třeba náš typický produkt naší národní legislativní tvořivosti občanský zákoník. Kdybychom tedy nakrásně z Evropské unie vystoupili, jakkoliv si to nepřejí, tak by to stejně na tom právním řádu téměř nic nezměnilo. Mělo by to ještě další dopady. Ale to teď není asi předmětem té otázky.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, mě by zajímala taková podotázka. Když hovoříme o množství zákonů, které jsme implementovali pomocí směrnic, nebo přímo pomocí nařízení. Nelze mít vlastně svým způsobem pochopení pro ty, kteří vnímají Evropskou jako diktát svého druhu?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Lze i nelze. Je zapotřebí si položit otázku, do jaké míry nejsme evropštější než Evropa a papežštější než papež. Já na to rád odpovím. Fenomén, který mi nazýváme třeba /nesrozumitelné/, že. Jestli máme nějakou směrnicí, která nám ukládá něco zavést do našeho právního řádu, tak mi to zavádí mi někdy ještě přísněji v některých okamžicích. Ale nemusíme to tak dělat. Měřiče tepla, měřiče vody v činžovních domech. Takovou přísnost po nás ani Evropská komise nebo Evropská unie nechtěla. Přesto jsme v tomto ohledu velice aktivističtí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane doktore Romancove, s dovolením ještě divák, co se podepsal jako MD: Jsou výhledy a budoucnost Evropské unie předvídatelné? Je Evropská unie čitelná? Není řada jejích kroků proti smyslu evropských tradic a původnímu smyslu Unie? A zda jsou opodstatněné obavy týkající se vlivu migrantů na evropskou kulturu a civilizaci.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta otázka je tak strašně komplikovaná. Protože začneme tím, jestli je něco předvídatelné. V mezinárodních vztazích není předvídatelné v tom slova smyslu, že bychom udělali předpověď a ta vyjde, vůbec nic. Nevíme kam se bude ten vývoj ubírat. Protože to příliš mnoho těch proměnných. Jestli je Evropská unie čitelná, tak dozajista ano. Je to demokratická entita. A takovéhle entity jsou nesrovnatelně čitelnější, než jakýkoliv jiný aktér, který nemá tuto podobu. V tomto ohledu jsme čitelnější.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

I jako součet národních států s odlišnými názory?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tam se dostáváme k těm problémům, protože Evropská unie jako ekonomické vztahy vystupuje jako jeden aktér, ale pokud jde o společnou zahraniční politiku a bezpečnost politiků, tak tam tomu tak není. Tam je to unijní hlas a vedle těch zbývajících 28 hlasů. Tam se vracíme k tomu, že Evropská unie má tuhle tu zvláštní podobu. Pokud jde proti smyslu evropských tradic k původnímu smyslu unie, já se domnívám, že Evropská unie je v jistém smyslu vůbec to nejlepší naplnění evropských tradic. Uvědomme si, že to byla Evropa, která dala světu tu podobu, který má v současnosti. Evropa byla vždy politická laboratoř. Konec konců moderní zastupitelská demokracie, hodnoty jako volnost, rovnost, bratrství a tak dál, tak podobně. To všechno se zrodilo v Evropě. Evropa ukazovala cestu ostatním kontinentům. V tomto ohledu si myslím, že to je to nejlepší, pokračování evropských tradic.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pan profesor pokyvuje celou dobu.

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Já s tím souhlasím. Já nejsem žádný zvláštní odborník na mezinárodní vztahy. Ale samozřejmě Evropská unie má jedinečnou subjektivitu. Dokáže spojit více národních kultur. Také je problém jazyka. Protože vlastně spojuje a zrovnoprávňuje všechny jazyky, které evropské státy uplatňují. Na rozdíl třeba od Spojených států. Kde, jestliže tam přijdete, musíte odložit svůj národní jazyk a musíte se připojit k obecně sdílené kultuře. Ale toto je velká přidaná hodnota Evropy, ale také její velký problém měřeno výdaji na tlumočení a jinými takovými věcmi.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tolik pohled práva a mezinárodních vztahů. Michal Tomášek a Michael Romancov hosty Devadesátky. Pánové, mockrát díky, na shledanou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky.

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Spor o investigativní reportáže Janka Kroupy

12.2.2018 Týdeník Rozhlas str. 06 Aktuálně z Vinohradské
René Kočík

Nezávislost Českého rozhlasu garantují jeho generální ředitel René Zavoral a ředitel Zpravodajství ČRo Jan Pokorný. Ve společném prohlášení reagovali na aktuální situaci v tomto veřejnoprávním médiu. Tu vyostřil spor o reportáže investigativního novináře Janka Kroupy, z nichž vyplynulo, že koncern Agrofert neoprávněně hospodaří s půdou.

Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy, který na tématu spolupracoval s datovými žurnalisty Českého rozhlasu, informoval loni v listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodaří na 1700 hektarech polností s neujasněnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace.

KAUZA AGROFERT

Reportáž následně probírala Rada ČRo, kde si na údajně neobjektivní příspěvek stěžoval místopředseda rady Tomáš Křourek. Ten podle zápisu z rady uvedl, že Kroupova reportáž měla být zpracována lépe a její znění a načasování zavánělo účelovostí. Andrej Babiš v té době přebíral vládu od odcházejícího kabinetu Bohuslava Sobotky. V den zveřejnění reportáží Babiš na Pražském hradě předával prezidentu Miloši Zemanovi seznam navrhovaných ministrů. Reportážemi Janka Kroupy se Rada ČRo dále zabírala 31. ledna. Generální ředitel René Zavoral ve svém vystoupení uvedl, že v příspěvcích ohledně pozemků, na kterých hospodaří Agrofert, nejsou uvedeny „všestranné a relevantní informace, na základě kterých by veřejnost mohla sama dospět k závěru, zda je pravdivé konstatování autorů, že se Agrofert dopustil dotačního podvodu“. Zavoral se opíral o analýzu Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSZ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kterou si Český rozhlas nechal zpracovat. Další analýzy vypracovali společnost Newton a novinář Karel Hvízďala. „Práce nebyla kvalitní, podotýkám, že právě způsob zpracování ve mně vzbuzoval pochybnosti, nikdy jsem nezpochybňoval téma,“ uvedl Zavoral. Na zasedání rady slíbil, že bude chtít školení pro pracovníky rozhlasu.

Kroupa v reakci médiím sdělil, že si generální ředitel ČRo nechal zpracovat tři analýzy a vybral si z nich jednu, která se mu hodila. Ta podle něj ještě nehodnotila celý reportážní obsah. Jeden z hlavních investigativních novinářů do budoucna prý zváží své působení Českém rozhlasu.

Janka Kroupy se zastal ředitel rozhlasového zpravodajství Jan Pokorný. „Myslel jsem, že bych vysvětlil některým radním, kteří mají pochybnost o naší práci, že to není tak, že přijde redaktor, má na flešce reportáže a ty dá do vysílacího zařízení. To prochází editoriální schvalovací politikou, to prochází ušima a mozky minimálně pěti zkušených novinářů," citovala agentura ČTK Pokorného, který při projednávání bodu na radě nebyl osloven. Proti kritice Kroupy se v dopise generálnímu řediteli ohradila i část zaměstnanců rozhlasu.

PROHLÁŠENÍ ŘEDITELŮ

V návaznosti na události uplynulých dní René Zavoral a Jan Pokorný vydali 5. února společné prohlášení. „Na zasedání Rady ČRo loni v listopadu jsem odpovídal dvěma radním na přímé dotazy k vyváženosti a objektivitě reportáží týkajících se problematiky hospodaření na cizích pozemcích. Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z,načasování‘ celé kauzy a použil jsem slova jako,účelový‘ a,antibabišovské tažení‘. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejich výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DVTV zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i teď; beru tak tyto výroky zpět," stojí v prohlášení Reného Zavorala. Za výtkami, které směřují k nedostatkům ve formě zpracování reportáží či dalších příspěvků ve vysílání, si nicméně stojí.

Zavoral zdůraznil, že si váží práce všech zaměstnanců Českého rozhlasu. „Vždy jsem ctil a hájil zájmy média veřejné služby, jeho objektivitu, nestrannost a vyváženost. Jako generální ředitel mám právo vyjadřovat se k práci svých podřízených a hodnotit ji," uvedl. Mrzí ho, že v prohlášení zaměstnanců byl obviněn z manipulování, poškozování dobrého jména Českého rozhlasu a možného zastrašování. „Respektuji názor signatářů tohoto prohlášení, zároveň se proti těmto nařčením důrazně ohrazuji. Zaměstnanců Českého rozhlasu jsem se v minulosti mnohokrát zastal a zastávat budu -vždy, když jejich práce bude kvalitní a dobře odvedená."

V Českém rozhlasu budou podle Zavorala nadále, stejně jako dosud, zajištěny podmínky pro svobodnou žurnalistickou práci včetně investigativní žurnalistiky. „Společně s ředitelem Zpravodajství garantujeme, že bude naplněn zásadní bod uvedený v čl. 1.2 Kodexu: Český rozhlas neumožní nikomu mimo jeho platnou organizační strukturu rozhodovat o zařazení nebo nezařazení určité informace nebo materiálu do programu."

SMYSL VEŘEJNOPRÁVNOSTI

Podle ředitele Zpravodajství ČRo Jana Pokorného spor zašel někam, kam se vůbec neměl dostat. „Jako ředitel Zpravodajství jsem odmítl kritiku, která v obecné rovině stavěla do špatného světla reportáže Janka Kroupy a dalších redaktorů. Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu ČRo a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených. I kdybychom se v konkrétních věcech názorově rozcházeli. Přivítal bych ale, abychom o formě takové diskuse mohli vést debatu. Osobně generálnímu řediteli garantuji, že práce redaktorů Zpravodajství bude i nadále nestranná, objektivní a vysoce profesionální. Respektovat musím také názor Rady pro rozhlasové a televizní vysílání i Rady Českého rozhlasu, byť s jejich stanovisky nemusím souhlasit," uvedl Pokorný, který zároveň vyzval k uklidnění situace: „Přeji si, aby se přestala řešit celá záležitost přes média a abychom se všichni vrátili k tomu, proč zde všichni v rozhlasu jsme - tedy k vysílání a k práci jako takové. Pokud budeme bojovat mezi sebou, budeme tím jen nahrávat těm, kteří zpochybňují existenci veřejnoprávních médií a jejich význam."

Plné znění společného prohlášení generálního ředitele ČRo a ředitele Zpravodajství ČRo si lze přečíst na webu Českého rozhlasu.

Foto autor| Foto Český rozhlas

Foto autor| Foto Tomáš Novák

Foto popis| Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral

Foto popis| Investigativní reportér Janek Kroupa

spor Zavoral-Kroupa

11.2.2018 ČT 24 str. 04 22:05 Newsroom ČT24

Luboš ROSÍ, moderátor

A teď znovu ten rozhlas. Napjatá atmosféra se tam mírní, přesto, ještě v pondělí, mimořádná schůzka více než 200 zaměstnanců s generálním ředitelem, téma jasné. René Zavoral předtím prohlásil o reportážích podřízeného Janka Kroupy, že prý jsou neobjektivní a nevyvážené, a rada ho podpořila. Jenže, reakcí na to byl protestní dopis proti němu s podpisy asi 200 lidí z rozhlasu. Citace: "Domníváme se, že vyjádření generálního ředitele je manipulativní, jeho chování a vyjadřování poškozuje dobré jméno Českého rozhlasu." Napsali autoři. Další citace: "Mrzí mě, že obvinění zveřejnili, a musím je odmítnout." Odepsal jim šéf. Každopádně, spor Zavoral-Kroupa a taky debata o tom, kdo za co ve zpravodajství odpovídá, vévodily teď i tomu velkému setkání.

Janek KROUPA, investigativní novinář, ČRo

V tom kodexu velmi jasně stojí, že za obsah odpovídají šéfredaktoři.

René ZAROVAL, generální ředitel ČRo

Já děkuji za školení, Janku. Ale troufám si říct, že kodex Českého rozhlasu a zákony o Českém rozhlase a rozhlasovém a televizním vysílání znám tisíckrát lépe než vy. Nezlobte se. Vy tady působíte dva roky. Já tady působím 17 let a zažil a jsem ledacos v Českém rozhlase.

Luboš ROSÍ, moderátor

Jednu věc ale schůzka přinesla, René Zavoral zopakoval, že se už minulý týden v DVTV omluvil za některé své výroky, a na tomto setkání je dokonce odvolal.

René ZAROVAL, generální ředitel ČRo

Já беру svá slova, která jsem pronesl v Českých Budějovicích zpět. Já jsem se unáhlil.

redaktor

Šéf rozhlasu odvolal své výroky. Reportáže o Agrofertu nebyly účelové. Šéf Českého rozhlasu vzal své výroky zpět.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Účelová reportáž, antibabišovské tažení, podezřelé načasování, to jsou slova, která René Zavoral původně použil na adresu reportáží Janka Kroupy o Agrofertu, nyní je bere zpět. Vysvětlení? Tvrdí, že neměl relevantní informace.

Ján SIMKANIČ

Ředitel Českého rozhlasu svým sepsaným stanoviskem de facto potvrzuje, že to byl on, kdo poškodil dobré jméno a důvěryhodnost Českého rozhlasu svým chybným manažerským postupem.

Adam ČERNÝ, předseda, Syndikát novinářů ČR

Přiznal svůj omyl, což je u tak exponovaného člověka docela, myslím si, oceněníhodné. To je třeba podtrhnout, to není snadná situace.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Na svých dalších výtkách ale René Zavoral trvá, v reportážích podle něj byly věcné nedostatky. Zopakoval to i na pondělním setkání se zaměstnanci.

Nikola BOJČEV, redaktor ČRo

Snaha o konstruktivní atmosféru rozhodně byla, přestože ten spor je i do jisté míry v osobní rovině.

Janek KROUPA, investigativní novinář, ČRo

To, co vy děláte je, že do toho obsahu zasahujete retrospektivně. A to vám prostě nepřísluší.

René ZAROVAL, generální ředitel ČRo

Rada Českého rozhlasu, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání i já se můžeme retrospektivně vyjádřit k čemukoliv.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Žádné konkrétní výsledky schůzka podle mnohých ale nepřinesla.

Jan MOLÁČEK, moderátor ČRo

Já jsem neslyšel žádnou garanci, že už se nikdy nebude opakovat to, aby generální ředitel sám, iniciativně, veřejně hledal chyby a nějakým způsobem kritizoval práci svého vlastního reportéra.

Janek KROUPA, investigativní novinář, ČRo

My jsme navrhovali, aby došlo k většímu oddělení té žurnalistické části od té mocensko-manažerské. Podle kodexu Českého rozhlasu odpovídá za obsah šéfredaktor. Tečka.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

My jsme požádali o rozhovor jak Reného Zavorala, jeho mluvčího, tak i ředitele zpravodajství Jana Pokorného. Všichni ale odmítli s tím, že to nechtějí řešit přes média. Jediným zdrojem tak zůstává toto, společné prohlášení Pokorného a Zavorala k pondělní schůzce. Minulý týden se Jan Pokorný stavěl jasně za Kroupu. Teď je ve svých vyjádřeních vůči generálnímu řediteli mírnější.

Jan POKORNÝ, ředitel Zpravodajství, ČRo

Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených. I kdybychom se v konkrétních věcech názorově rozcházeli.

Janek KROUPA, investigativní novinář, ČRo

Působení Jana Pokorného doteď mi nezavdalo důvod a schopnost porozumět tomu, proč to udělal. Nechápu to.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

A dění v rozhlase sledují a hlavně komentují i ostatní novináři. Zatímco někteří se stavějí jasně na stranu Kroupy...

redaktor

Kroupa versus Zavoral: Normalizace Českého rozhlasu
aneb Jak zacpat ústa novinářům.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Jiní vidí chybu i u reportéra.

Petr HOLEC, komentátor, Info.cz

Možná budu pochybovat, jestli jsem nějakou, byť malou chybu neudělal. Ale Janek Kroupa, to vyznění jeho tvrzení je následující. Já jsem Janek Kroupa, na mě nemá, kdo co dohlíží, ani ředitel, nechte mě pracovat, protože já tady reprezentuji nějaké obecné dobro.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Na začátku března se ke kauze kolem reportáží Janka Kroupy vrátí také Etická komise Českého rozhlasu. Už příští týden ji ale na programu mají mediální výbory jak v Senátu, tak ve sněmovně.

Adam ČERNÝ, předseda, Syndikát novinářů ČR

Pokud by ten spor pokračoval, tak by hrozilo, že se Český rozhlas jako médium veřejné služby dostane pod nějaký velký politický tlak, ta věc by se začala politizovat, a to je podle mě největší riziko celého toho sporu.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Nikola Reindlová, Česká televize.

Luboš ROSÍ, moderátor

Média teď často píší, je to spor Zavoral versus Kroupa. Ostatně, zaznělo to i v té reportáži. Veroniko Skřivanová, prosím o odpověď pro diváky, co mají ti dva pánové vlastně za sebou?

Veronika SKŘIVANOVÁ, redaktorka

Hezký večer. Janek Kroupa proslul spolu s Josefem Klímou jako tvář investigativního pořadu TV Nova, Na vlastní oči. Začínal ale jako válečný reportér na Balkáně. Na kontě má řadu cen, mimo jiné Novinářskou křepelku. Znamé jsou například jeho reportáže o Berdychovu gangu. Teď ale z druhé strany. Kontroverze dodnes vyvolává reportáž z roku 2005 o takzvané kauze Budišov. V ní figurovala také současná eurokomisařka Věra Jourová. Policie věc vyšetřovala a Jourová skončila ve vazbě, nakonec byla zcela osvobozena.

Janek KROUPA, investigativní novinář, ČRo /Interview 31. 7. 2014/

Lidsky mi jí líto skutečně bylo. Nemění to nic na tom, že to, jak my jsme popsali realitu, tak ta realita se odehrála.

moderátorka /Interview 31. 7. 2014/

Vy jste o ní řekl v té reportáži, že je zkorumpovaná, aniž byste k tomu měl nějaké důkazy.

Janek KROUPA, investigativní novinář, ČRo /Interview 31. 7. 2014/

Ale to sem neřekl já, to říkali lidi, kteří připravovali dotační podvod.

Veronika SKŘIVANOVÁ, redaktorka

René Zavoral je s Českým rozhlasem spjatý už od roku 2001. Během 17 let pouze krátce působil v Komerční bance. V rozhlasu pracoval v odboru komunikace, řídil také strategický rozvoj. Čím si ale získal pozornost především, účastí v porotě kritizované Krameriovy ceny. Udílí ji asociace, která je spojena s dezinformačními a proruskými weby. Rozporuplným angažmá ředitele v porotě se zabývala i Rada Českého rozhlasu. Závěr? Žádný. Tohle prý rada neposuzuje.

René ZAVORAL, generální ředitel Českého rozhlasu /ČT24, 24. 10. 2017/

Myslím si, že se s tímto tématem moje účast nepojí. O tom jsem přesvědčen. Budu vždycky bojovat za Český rozhlas, za médium veřejné služby, protože jsem jeho generální ředitel. Já jsem se už tehdyk tomuto vyjadřoval. Nemám rád, když se věci dělí na dobré, zlé, hodné, špatné. Já jsem rád, když se diskutuje.

Luboš ROSÍ, moderátor

Ještě na téma rozhlas navážu, prosím o vaši pozornost. Zásadní roli v současných sporech totiž hrají tři analýzy. Ano, to už jsme říkali, ředitel Zavoral si je objednal, aby pro něj a pro radu prokázaly nebo vyvrátily pochybení Janka Kroupy. Jenže, jak už jsme řekli minulý týden, dvě z nich, které Kroupovu práci nakonec spíš podpořily, pak ředitel odmítl, prý nebyl spokojen s jejich kvalitou a odborným rámcem. V týdnu se ale řešila i ta třetí, o ní se ředitel opřel, podle něj mu potvrdila pochybnosti o reportážích Janka Kroupy. Jenže, teď se ozval akademický senát fakulty, na které analýzu udělali, říká: Analýza byla využita účelově.

Akademický senát **FSV UK**

Akademický senát **Fakulty sociálních věd** se distancuje od účelového využití analýzy zpracované autory působícími na **Fakultě sociálních věd**.

David EMLER, předseda Akademického senátu **FSV UK**

Na místě bylo 12 přítomných a všech 12 hlasovalo pro toto usnesení.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

René Zavoral slova akademického senátu odmítá.

René ZAVORAL, generální ředitel ČRo

Na Radě Českého rozhlasu 31. ledna 2018 jsem prezentoval své vlastní stanovisko, které se opíralo nejen o zjištění prezentovaná v analýze **FSV UK**, ale i o další konzultace a názory mediálních odborníků a právních expertů.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Kdo byli ti další odborníci a experti, vedení rozhlasu ale říct nechce. Více se vyjadřovat nechcete?

Jiří HOŠNA, mluvčí, Český rozhlas

Ne, ne, děkuji.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

A jasno není ani v tom, kdo všechno se podílel na zmiňované analýze FSV.

Václav ŠTĚTKA, mediální analytik, Loughborough University

Není podepsaná, což je velmi nestandardní a dost neprofesionální.

David EMLER, předseda Akademického senátu **FSV UK**

Jako autor je označována celá fakulta, nejsou identifikováni jednotliví autoři, ani katedra, respektive institut, takže to vypadá, že to je koherentní názor celé fakulty.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Děkanka **FSV UK** sice uvedla, že autorem je Vlastimil Nečas. Zároveň se ale v médiích objevilo i další jméno, Jan Křeček. Ten ale podle děkanky není spoluautor.

Alice TEJKALOVÁ NĚMCOVÁ, děkanka, **FSV UK**

Spolu konzultovali část té analýzy. Když někomu budete konzultovat, že mu přečtete dvě stránky, tak asi těžko budete autorkou té analýzy.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Podle mediálního odborníka Václava Štětky je ale problém ještě někde trochu jinde, a to v kvalitě zpracování mediálních analýz v Česku.

Václav ŠTĚTKA, mediální analytik, Loughborough University

Mohl by to být podnět pro vyvolání nějaké širší odborné debaty, diskuse na téma standardů mediálních analýz.

Nikola REINDLOVÁ, redaktorka

Nikola Reindlová, Česká televize.

Profesor Václav Klaus se vrací za katedru

10.2.2018 Lidové noviny str. 01 Titulní strana

BLAHOSLAV HRUŠKA

PRAHA Studenti pražské Vysoké školy ekonomické budou mít opět možnost zapsat si do indexů nepovinný předmět zčásti vyučovaný atraktivním externistou. Na své alma mater se totiž za katedru vrací bývalý prezident Václav Klaus (76), jenž na VŠE v roce 1963 promoval a později získal profesuru.

Příští úterý by měl mít úvodní přednášku v rámci cyklu Transformační procesy v ČR, který pořádá Národohospodářská fakulta VŠE. Přednášet tedy bude o době, na jejíchž událostech měl klíčový podíl.

„Václav Klaus vzešel z akademického prostředí a rád se do něj příležitostně vrací. Na každou přednášku pro studenty se těší, protože ho přednášení baví,“ řekl LN Petr Macinka, mluvčí Institutu Václava Klause.

Pokračování na straně 6

Profesor Klaus se vrací za katedru

Dokončení ze strany 1

Bývalý premiér a prezident plynule naváže na svá vystoupení za tabulí, která měl pro pražské ekonomy předloni a loni. V loňském letním semestru dokonce Václav Klaus paralelně učil na dvou vysokých školách – kromě VŠE měl šest přednáškových bloků na brněnské Masarykově univerzitě, kam se tehdy zapsalo 16 studentů.

Téma exprezidentových přednášek v Praze i Brně bylo pokaždé stejné – východiska a provedení ekonomické transformace v 90. letech minulého století, tedy zejména přechod z centrálně řízené ekonomiky na volný trh a privatizace majetku. Nešlo o náhodný výběr, jak VŠE, tak brněnská univerzita chtěly od Klause téma, které zná nejen coby teoretik, ale jako tehdejší ministr financí a později premiér také coby jeden z hlavních aktérů a propagátorů.

„Žádný z dnešních studentů tu dobu nepamatuje, o to cennější je, když jim přednáší bývalý vrcholný politik a ekonom v jedné osobě, který dobře zná všechny souvislosti,“ soudí Macinka. Klaus není jedinou bývalou hlavou státu, která se nechala zlákat odskokem do akademické sféry. Za katedrou se objevil i jeho předchůdce Václav Havel a studentům přednášel dokonce i stávající prezident Miloš Zeman. Každý ale zvolil jinou vysokou školu.

Havel vyučoval na **Fakultě sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, kde měl řadu přátel. Zeman měl zase loni přednášku na soukromé Vysoké škole finanční a správní, která se mimo jiné specializuje na lákání čínských studentů. Loni v dubnu tu měl vystoupení na téma intervence České národní banky. Nešlo ovšem o klasickou přednášku, ale spíš volnou improvizaci.

Na vysokých školách zakotvila po konci své politické kariéry řada dalších politiků. Třeba dlouholetý předseda a místopředseda Senátu Petr Pithart vyučuje na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, exministr financí a někdejší místopředseda Zemanovy vlády Pavel Mertlík léta působil na FSV, odkud přešel na post rektora Vysoké školy Škoda Auto.

Bývalí politici si svá nová působiště vybírají nejen podle svých profesních dovedností, ale také podle politické orientace. Na Cevro Institutu, který je blízký ODS, najdeme jako vyučující třeba bývalého ministra obrany Alexandra Vondru, exnáčelníka generálního štábu Jiřího Šedivého nebo někdejšího šéfdiplomata Cyrila Svobodu.

Ten si ostatně založil vlastní soukromou školu, kterou provozuje pod jménem Diplomatičká akademie. I do Svobodovy školy zhusta směřují bývalí politici, které zlákala práce za katedrou. Evropská studia na Diplomatičké akademii přednáší expremiér Vladimír Špidla, finance tu vyučuje někdejší správce státní kasy Ivan Pilip, ve své škole Svoboda zaměstnává také například někdejšího ministra obrany Miroslava Kostelku.

Činnost Svobodovy Diplomatičké akademie ovšem ne každý vidí pozitivně. Třeba samotné ministerstvo zahraničí projektu svého exministra nefandí. Svoboda si totiž v roce 2011 založil školu úplně stejného jména, které používá pro svou diplomatičkou přípravku i Černínský palác. Ten si ovšem jméno Diplomatičká akademie na rozdíl od Svobody nenechal registrovat.

Foto popis|

Češi, skákejte!

10.2.2018 Magazín Víkend DNES str. 04 Sport

Jakub Hlaváč

Skoro všichni budeme sledovat nadcházející zimní olympiádu v Jižní Koreji. Ale někteří Češi na to půjdou důkladněji: vezmou si dovolenou, napíšou omluvenky do školy, vyvěsí vlajky. Co nevidět VYPUKNE SPORTOVNÍ EUFORIE národní hrdosti.

Tribuny splynou v jednu masu. A rozjedou chorál, který značí velké české výhry. Kdo neskáče, není Čech! HOP! HOP! HOP! Ano, tohle se tuze dobře poslouchá, tohle je hymna sportovních úspěchů našich barev.

„Najdou se lidé, kteří mi za ten pokřik nadávají. Chtějí sedět, a nemohou,“ směje se Petr Salava. Moderátor, který vyprodanou dvacetitisícovou pražskou arénu na Letné tohle skandování v roce 1995 naučil. Při příležitosti postupu na fotbalové Euro do Anglie.

„Šel jsem na trávník a chtěl chytit notu těch lidí. Byla to šťastná doba, hráli jsme výborně. O to to bylo snazší. Ale dvacet tisíc hlasů prostě nepřeladíte. Takže se musíte snažit trefit do nálady davu,“ vzpomíná někdejší vládce mikrofonu.

Fotbalová federace se od té doby snažila příznivce fotbalu vyzvat k inovativním návrhům, chtěla v hledišti nové skandování. Nic se neuchytilo, Salavova klasika zůstává, zdá se věčná. Přerostla navíc do hokeje, tenisu... A její autor je v skrytu duše potěšen, kdo by nebyl.

Miláčkové národa

Jeho jméno je spojeno i s dalšími inovacemi. Se spartánskou hokejovou partou kolem Karla Holého či Pavla Richtera vymýšlel, jak pobavit ochozy pražské Sportovní haly. Dařilo se jim to.

Po gólech začali hrát song od skupiny Baltimora - Tarzan Boy, který uslyšíte na utkáních rudého „S“ dodnes. A také poprvé na našem území pravidelně rozjížděli mexické vlny. „Vysvětlit, co kdo má dělat, bylo nesmírně složité. Ale pak běhal mráz po zádech.“

Největší mrazení pro něj ovšem přišlo jindy: když na Staroměstském náměstí vítal zlatou hokejovou výpravu z Nagana. Už je to 20 let, a stejně si pamětníci vzpomenu, jak tuhle akci prožívali. Jak ladili rádio, jak potajmu koukali na televizi. Jak mířili na Staroměstské náměstí, aby hrdiny osobně přivítali.

Z Dominika Haška se stal kandidát na Hrad, Jaromír Jágr utvrdil svou gloriolu, vyrostly i další osobnosti. Miláčkové národa. Díky nim jsme to byli my, kdo přechytračil neohroženou Kanadu a ano, především Rusy.

Dokázali jsme zapomenout na všechny rozdíly. Bylo jedno, jestli jste z Brna, nebo z Prahy. Bylo jedno, jestli volíte Losnu, nebo Mažňáka. Objímali jsme se a radovali nad velkolepým triumfem, byli jsme něčím výjimeční.

Přesně tohle sport dokáže. Vzbudí vášně, která smaže rozdíly, schová větší i menší problémy. Spojí lidi, kteří by si jindy neměli co říct, spojí jednotlivé regiony a otupí běžné hrany. Nadchne pro společnou věc.

Božský Jarďa

Sociolog Dino Numerato říká: „Olympiáda k tomu přímo vybízí. Je to svým způsobem rituál, během kterého se přihlašujeme k našemu národu a dáváme najevo naše souznění s vlastní. Díky sportovní reprezentaci si, podobně jako v případě státních svátků, připomínáme, že s lidmi, s kterými se nikdy nepotkáme, patříme ke stejnému národnímu společenství.“ Tento moment je důležitý. Každý národ má své ikony, idoly, které si může

svým způsobem glorifikovat a následně k nim vzhlížet. Mohou to být politici, mohou to být vědci, mohou to být lékaři. A velmi často to jsou sportovci.

„Člověk vzory bytostně potřebuje. Ten současný je často nemá. Nemá je v rodině, nemá je ve společnosti. Obdivujeme výkon. Protože vítěz bere vše a ve sportu je výsledek měřitelný. To nám imponuje,“ vysvětluje profesor sociologie Aleš Sekot.

Kult již zmíněného Jaromíra Jágra je vystavěn s tak pevnými základy, že ho ani přešlapy u běžného smrtelníka netolerovatelné nemohou poškrábat. Natož zbořit. Může vystupovat v kontroverzních reklamách, může si dovolit leccos.

Ale navždy to bude božský Jarda. Jsme na něj hrdi. Současné pobláznění hokejové republiky po neslavném návratu šampiona z NHL budiž důkazem.

Pokud zamíříme do zahraničí, právě hokejisté a především fotbalisté budou našimi velkými spojenci při snaze ukázat identitu. Ne každý zná Českou republiku.

Zato Pavel Nedvěd či Petr Čech jsou velmi dobře zavedené značky. Pokud jste jejich krajané, nejedna konverzace se tím v cizině otevírá. Ve finále jsou totiž mezi běžnou populací známější než Miloš Forman či Milan Kundera.

Sociolog sportu a vedoucí katedry sociologie na **Fakultě sociálních věd** UK Dino Numerato přidává další poznatek. Při velkých akcích a závodech samozřejmě fandíme vědomě. A někdy nahlas. Ale zároveň i v dennodenním životě se s „našimi“ ztotožňujeme. A nepřemýšlíme o tom.

„V médiích se podíváme na žebříček, jak v NHL bodovali Češi. Pro tu ligu je to nezajímavá statistika. Ale pro české sportovní fanoušky je to z pohledu národní identity důležité. Sportovce vidíme například i na známkách, v reklamách,“ upozorňuje na společenský přesah.

Jsme součástí národa. A jsme za to rádi. Protože drtivá většina lidí potřebuje být součástí menších či větších společenství. Mít svou škatulku, se kterou se dokáže nějakým způsobem propojit. Právě tohle může hokej - za pomoci Ester Ledecké, Martiny Sáblíkové, Evy Samkové a dalších - pod pěti kruhy zase dokázat.

Fanoušci versus chuligáni

Pojďme si teď s pomocí Aleše Sekota pojmenovat fandění jako takové. „Pokud někomu fandíme, díváme se na něj nekriticky. A často k tomu nemáme žádný důvod. Není v zásadě žádný hmatatelný rozdíl mezi Spartou a Slavíí. Oba jsou to kluby z jednoho města, k oběma se hlásí různé typy lidí.“

Srovnatelné to je podle něj s politikou. Některé skupiny obyvatel zakotví v nějakém táboře a jím vyslovená fakta se pro ně stávají pravdami obecnými. Ačkoli jejich původ je často lživý nebo minimálně diskutabilní.

Sekot, který přednáší na Masarykově univerzitě, rozděluje pasivní konzumenty sportu do několika podskupin.

Nejmírnější je divák. Tedy člověk, který se na utkání či závod podívá s potěšením a radostí z kvality předvedeného výkonu. Poměrně pečlivě si vybírá, kdy zapne přenos a čemu věnuje svůj čas. Není tak upnutý na výsledek.

„Zapne si Diamantovou ligu v atletice a bude mít před sebou dvě hodiny přehlídky těch nejlepších. Vychutná si je bez ohledu na národnostní příslušnost. Nebo si vybere v Lize mistrů souboj Realu Madrid s Benfikou Lisabon. Protože bude předpokládat dobrý fotbal.“

Zkrátka nejde o život. „Když nepostoupíme na mistrovství světa ze čtvrtfinále, tak určitě nebude dotyčný muset rušit dovolenou. Protože si ji nevezme. A víkend naplní jiným programem. Vyrazí na procházku, půjde si sám zasportovat,“ ví Sekot.

Pak je tu fanoušek. Tedy osoba, která bude svůj program řídit podle oblíbeného týmu. Bude pro ni zásadní výsledné skóre. A podle něj také bude celou akci následně hodnotit. „Pro fanouška existuje jen jedna idea. Sparta je nejlepší. Pokud bude mistr, budu šťastný. Pokud se jím nestane, budu nešťastný. Ačkoli to na běh světa nebude mít žádný vliv,“ tvrdí autor odborných publikací na téma sport a společnost.

Takový jedinec podle něj často supluje příslušností ke klubu něco, co mu v životě chybí. „Nemá rodinu, nemá práci, která by ho naplňovala a byl by v ní šťastný. Tohle nahrazuje fandovství, musí si hledat idol. Pocit, že náš hrdina vítězí, je nade vše. Jakkoli je iracionální.“

Přitahuje. Dostáváme se ke skupinám, pro které už je barva dresu smyslem bytí. První z nich jsou takzvaní ultras. Tedy party, které si dávají za úkol aktivně se podílet na průběhu daného utkání. Nejčastěji fotbalového.

Připravují si vizuální (často i zvukové) show, které mají zápas vyšperkovat. „Mohou být i ve spojení s vedením svého klubu, dávat mu podněty,“ popisuje Sekot. „Mohou si třeba přát, aby místo cizinců nastupovali odchovanci.“

Zajímavým fenoménem je, že se zde mohou potkávat různé sociální vrstvy. Nezaměstnaní s úspěšnými manažery. S manažery, kteří v brzkém věku dosáhnou kariéerního vrcholu a jejich život začne být stereotypem. S manažery, kteří potřebují chvíli nebýt korektní.

„Jejich okolí by to do nich třeba nikdy neřeklo. Ale oni chtějí sundat oblek, obléct maskáčové kalhoty a na chvíli změnit identitu. Najednou nemusí být na každého hodní, nemusí se usmívat na své nadřizené a podřizené, kterým by nejradši dali facku.“

Pak je tu poslední fenomén. Hooligans. Pro ty už je sport pouze záminkou k tomu, aby se mohli projevit fyzickým násilím. Na věcech. Na lidech, kteří si dovolí omotat kolem krku šálu s nesprávným znakem. „Potřebují se sejít. Jsou dva, tři, pak dvacet. A najednou se cítí být silní. Nezajímá je kvalita. Nezajímá je dokonce už ani výsledek. Zajímá je příležitost být velmi brutálně exponovaný proti fanouškům druhého tábora,“ varuje Sekot. Takový vzorec chování je nebezpečný. „V krajním případě jsou ti lidé ochotni i vraždit. Jsou ochotni se takovým způsobem nadchnout pro něco, co pro jejich život vlastně nemá žádný zásadní, hmatatelný vliv.“

Válka minus střelba

Oba sociologové se shodují, že sport se často prolíná s politikou. Jeho pomocí se může dařit zakrýt problémy. Jeho pomocí se může budovat pouto občanů k vlasti. Jeho pomocí můžete demonstrovat sílu.

Vidět to bylo na olympiádách v Pekingu, Riu či Rusku. Autoritativní režimy mají oblibu v tom dávat na odív své schopnosti. Potřebují občanům ukázat, že mají být na co hrdí. A zároveň svou moc ukazují i politickým partnerům a soupeřům.

„Může to být použito v mnoha směrech. Chcete o sobě zvýšit povědomí, chcete to využít v diplomacii. Nejčerstvější případ je společná reprezentace Severní a Jižní Koreje, která má překlenout určité odlišnosti. To proběhlo i v minulosti,“ připomíná Numerato. Můžeme si pomoci i výrokem George Orwella. Mezinárodní soupeření na sportovní půdě popsal jako „válka minus střelba“, často v něm „chybí fair play a je spojeno s nenávisť, žárlivostí a hloupostí“.

Ostatně i naše dějiny pamatují hokejová vítězství daleko emotivnější, než bylo to v Naganu. Dvojitý triumf ve Stockholmu z roku 1969 byl symbolem vzpoury proti ponižující okupaci sovětskými vojsky a spustil represe (podrobněji v boxu na další straně).

Moderní vlastenectví

Únor 2018 snad žádný takový extrém nepřinese. Už proto, že zimní sporty jsou - i co se týče projevů fanoušků - výrazně mírumilovnější. Z medailí se budeme radovat, z proher smutnit. Dostaneme téma k pracovním obědům, ke školním přestávkám. Vášnivě budeme debatovat o taktice nejen hokeje, ale i biatlonu. „Nyní se takhle projevuje vlastenectví. Přibývají nám nové státní svátky, ale pro mnohé jsou to pouze volné dny. Nemusíme do práce a Tesco má zavřeno. Zápas reprezentace má jiný rozměr. Tam víme všichni, o co jde,“ směje se Sekot.

Sociolog se na přenosy z Jižní Koreje také podívá. Pro potěchu ze sportovního klání. Pro potěchu z mimořádných představení. Ale zopakuje, že je dobré nepodlehnout emocím víc, než je nutné. Život nám hokejová prohra, ba ani výhra výrazně neovlivní.

Ale potěšit se z nějaké té medaile, to by bylo pěkné. To zase ano.
Takže: Češi, do toho!

Člověk vzory bytostně potřebuje. Ten současný je často nemá. Obdivujeme výkon. Protože vítěz bere vše a ve sportu je výsledek měřitelný.

JAK SE FANDÍ VE SVĚTĚ

Bude to hokejová bitva na ledě, ovšem také divácké soupeření v hledišti. Jak fandí největší konkurenti českého týmu?

Kanada Let s go Canada!

Protážené, úderné zvolání. Fanoušci obhájců zlata umějí tenhle pokřik rozjet, ale spontánní jako Češi nejsou.

Rusko Sajbu! Sajbu!

Největší favorit turnaje jistě vsadí na klasiku. Tohle je volání po gólu a ty se od sborné čekají.

Švédsko Heja Sverige!

Seveřané rozmrznou. Tohle skandování jistě znáte.

Finsko Suomi! Žádná velká originalita.

USA USA! USA! USA! Atak pořád dokola. Ne, invence na tribunách není největší devízou této výpravy.

Slovensko Kto neskaCe, nenl SlovaK... Inu, také by si bratia mohli vymyslet něco svého.

Švýcarsko Hop Suisse! Hopp Schwiiz! Forza Svizzera!

Pozor, nepodcenit! A to ani na tribunách, tenhle národ umí. A to v několika jazycích.

Nyní se takhle projevuje vlastenectví. Přibývají nové státní svátky, ale pro mnohé jsou to pouze volné dny. Zápas reprezentace má jiný rozměr. Tam víme všichni, o co jde.

HOKEJOVÉ JARO 1969

Dvakrát se postavili českoslovenští hokejisté na mistrovství světa 1969 ve Stockholmu reprezentaci Sovětského svazu. A dvakrát ji porazili. Dva březnové pátky daly národu poníženému okupací z 21. srpna předchozího roku důvod jásat. Byl to akt pomsty. Odehrál se mezi mantinely, odehrál se podle pravidel ledního hokeje. Ale odehrál se. Reprezentanti se proti režimu navíc postavili po svém. Soupeři nepodali ani po jednom z triumfů ruce. Na tu dobu nevídaná drzost. Do druhého duelu navíc pětice hráčů přelepila rudé hvězdy nad hlavou hrdého českého lva ve státním znaku. Nehoráznost. Výsledky 2:0 a 4:3 se objevily na zdech, ve stockholmské hale visely transparenty „V srpnu vy - dneska my“ nebo „Dnes vám nepomůžou ani tanky“. A především, především vyšel lid do ulic. V Praze bylo po druhém ze zápasů (28. března 1969) na Václavském náměstí na sto tisíc lidí, čehož provokatéři a agenti StB využili. Začali rozbíjet kancelář letecké společnosti Aeroflot a někteří fanoušci se přidali. Režim dostal záminku přitvrdit. Jak psal na stránkách MF DNES redaktor a pamětník událostí Václav Pacina, sovětské vedení velmi rychle poslalo ultimátum. Buďte si vyřešíte problémy sami, nebo znovu vyjedou tanky do ulic. Výsledek historie zná. Už 17. dubna Alexander Dubček rezignoval na funkci prvního tajemníka a vystřídal ho Gustáv Husák. Slíbil, že nastolí klid. Začala normalizace.

O autorovi| text: Jakub Hlaváč, jakub.hlavac@mfdnes.cz n

Foto autor| foto: Shutterstock

Foto autor| Foto: Profimedia.cz

Foto popis| Čtyři stupně fandění. Diváci, fanoušci, ultras, hooligans - takto dělí sociologové sportovní příznivce podle míry jejich zápalu.

Foto popis| Někteří hokejisté si přelepili hvězdy na dresu

Foto popis| 4:3 nad Sověty: Češi vyšli do ulic

Americký Kongres odvrátil platební neschopnost státních institucí

9.2.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Stovky tisíc amerických státních zaměstnanců ještě před malou chvílí netušily, jestli mají, nebo nemají dnes ráno tamního času vyrazit do práce. Nakonec tam zřejmě půjdou, protože americký Kongres do začátku pracovní doby schválil masivní zvýšení rozpočtových výdajů, což vyřešilo i financování federální vlády. Výdaje rozpočtu se mají v příštích dvou letech zvýšit o zhruba 300 miliard dolarů. Ve Washingtonu je právě teď 6 hodin 20 minut ráno a rozpočtový návrh, který prošel před hodinami Senátem, před malou chvílí schválila i Sněmovna reprezentantů. Návrh ještě musí podepsat prezident Donald Trump. No a na lince polední publicistiky je teď Kryštof Kozák, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, i vám dobrý den.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobré poledne.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Čeho se týká to navýšení výdajů? Na co má jít těch 300 miliard dolarů v příštích 2 letech?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

No tak ten zákon má asi 652 stran, což byl velmi kritizován, protože vlastně zákonodárci hlasovali o něčem, co, na co měli na prostudování asi tak jeden, jeden den, a je to ...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Takže si to ani nepřečetli?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takže to těžko mohli přečíst, nicméně rámcově víme, že pro, pro republikány je důležité další navyšování vojenského, vojenského rozpočtu, myslím, že celkově to bude asi o 9 %, nicméně aby se, aby dostali vlastně demokratické, některé demokratické hlasy, tak je tam, tak jsou tam navýšení i na sociální programy zdravotnictví.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A jak to souvisí s celkovým financováním federální vlády?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, bylo důležité nebo ta federální vláda už zase opět nebyla financovaná, což tedy svědčí o určité jako dlouhotrvající jako dysfunkčnosti toho, jakým způsobem republikánský Kongres, kde republikáni mají většinu v obou komorách, tak přesto nejsou, nejsou schopni zajistit dlouhodobé financování federální vlády, to znamená, že ten, tento jako souboj legislativní byl vlastně podmíněný tím, aby se vůbec, aby se vůbec federální vláda dále financovala.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No a jde tedy teď už o definitivní, schválený definitivní rozpočet financování federálních institucí, anebo je to znovu zase jen provizorium?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to znovu pouze, pouze provizorium, nicméně obsahuje důležité, důležité momenty například ohledně dalšího zvyšování dluhového, dluhového stropu, který byl prodloužen až do března 2019, to znamená, že teďka ty vyjednávání o jakoby tom stabilnějším rozpočtovém zákoně budou, budou snazší. Je dobré si v této, v tomto kontextu připomenout, že vlastně republikáni dlouhou dobu byla, byli to strana, která bojovala proti vysokému zadlužování, vlastně za celou dobu Obamovy administrativy jako to tepali jako své hlavní téma a najednou, když jsou u moci, najednou když máme republikánského prezidenta, tak tyto sliby o získání, získání odpovědnosti v podstatě vzaly za své.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A to žádný z republikánů tedy nebyl proti? Proč s tím nakonec souhlasili?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, proti právě byl pouze vlastně libertarián Rand Paul, který vlastně zapříčinil svým dlouhým, dlouhým vystoupením právě tu jako hrozbu nebo to krátkodobé, krátkodobé uzavření federálních, federálních úřadů, protože on právě jako obvinil své kolegy republikány za to, že se vlastně pokrytecky, pokrytecky zaprodali /nesrozumitelné/ ty svoje, ty svoje principy. Nicméně pro každé, pro politiky jak republikánské, tak demokratické, tak vlastně navyšování, navyšování rozpočtu, i když je to na dluh, tak jim v podstatě pomáhá, protože tím se financují důležité, důležité programy. A nezapomeňme na to, že se blíží volby do Kongresu na podzim 2018.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

To minulé schválení rozpočtu pro federální instituce zablokovali demokraté, můžete jen krátce shrnout, proč ho teď tedy v Senátu podpořili?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, pro demokraty tohle je velmi důležitá otázka, co se stane s těmi 700 tisíci v podstatě lidmi, kteří, kterým Obama přislíbil ochranu před deportací. A je potřeba, z jejich pohledu je potřeba to nějakým způsobem urgentně, urgentně řešit, protože tam hrozí poměrně velká humanitární, humanitární katastrofa z tohoto, z tohoto pohledu, to znamená, že demokraté se snažili svým, svou zdržovací taktikou přenést pozornost k tomuto důležitému tématu ...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A to se jim povedlo.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nicméně se ukázalo, že, že politicky je to, jako politicky vlastně zablokovat celou federální vládu kvůli tomuto jedinému tématu je, by je mohlo u voleb velmi mrzet, a proto se potom řada, řada demokratů teď vlastně přiklonila k tomu republikánskému návrhu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká amerikanista Kryštof Kozák z Univerzity Karlovy, děkujeme, na slyšenou.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky za pozvání, na slyšenou.

CHYTRÁ BLONDÝNA

8.2.2018 Instinkt str. 54 Kultura - rozhovor
Honza Dědek

Mohla být profesionální golfistkou nebo modelkou, místo toho hraje ve filmech, i když herectví nikdy nestudovala. Stejně Kateřina Klausová zpívá, aniž by se to někdy učila. Kdysi Miss Golf, dnes nepřehlédnutelná herečka v komedii Špindl.

* Předloni jste na sebe upozornila rolí Adiny Mandlové ve filmu Lída Baarová, teď hrajete jednu ze tří hlavních ženských rolí v komedii Špindl. Jsou velké herecké příležitosti satisfakcí za to, že vás dvakrát nepřijali na DAMU?

Ani ne, protože mě svým způsobem nepřijali oprávněně. Zatímco jiní uchazeči strávili přípravou monologů a básniček k přijímacím zkouškám dlouhé měsíce, já se začala s Maruškou Doležalovou připravovat dva týdny před zkouškami. O to víc jsem povyrostla, když jsem se dostala do druhého kola – myslela jsem si, jaký jsem talent! Jak mě hned v tom druhém kole vyhodili, dostala jsem pořádnou táfku. Nicméně ani o rok později jsem se na zkoušky výrazněji nepřipravovala – začala jsem o sobě po prvním neúspěchu pochybovat.

Vlastně mě nepřekvapilo, když jsem nepostoupila ani do druhého kola. Od rána jsem cítila, že je to špatně a že to nedám.

* Proč jste usilovala o přijetí na DAMU?

Celé gymnázium jsem čekala, že jednoho dne přijde brilantní nápad a budu přesně vědět, co chci v životě dělat; jako většina spolužáků, kteří měli jasno už od pěti let, že z nich jednou budou právníci nebo doktoři. Když se nápad nedostavil ani v oktávě, upnula jsem se na to, co mě bavilo odmalicka, kdy jsem doma rodičům předváděla nejrůznější estrády. A podala jsem přihlášku na DAMU, ale zároveň zkusila i přijímačky na Fakultu humanitních studií Univerzity Karlovy, kam mě vzali. Udělala jsem bakaláře a teď jsem na magisterském studiu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

* Uspokojuje vás to, když jste chtěla studovat herectví?

Určitě! Jednak jsou zde zajímavé přednášky v podání skvělých profesorů, především z psychologie a filozofie, které se dobře prolínají s herectvím, jednak se zásluhou této fakulty mohu podívat na mediální součást herectví i z druhé strany, což se hodí.

* Jak studentku Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy napadlo se účastnit konkurzu na film Lída Baarová?

Mě sice studium na Karlově univerzitě baví, ale celou dobu jsem cítila, že mi přece jen něco chybí. Taky jsem při četbě knihy Ekonomie od Roberta Holmana pochopila, že příkladně tenhle obor mi moc nepůjde. A protože jsem si nedovedla představit, že bych jednou seděla v kanceláři, řekla jsem si, že by byla chyba, abych jen kvůli strachu nezkusila casting. První, na který jsem narazila, byl do Mamma Mia!, což byl první muzikál, který jsem coby milovnice hudby skupiny ABBA na jevišti kdy viděla. Tak jsem se ho zúčastnila a ono to vyšlo...

* Na rozdíl od profesorů na DAMU u konkurzu poznali, že máte talent?

Vůbec ne! Na castingu mi řekli, že je zajímavá, ale nemám žádnou průpravu. A zeptali se, jestli jsem ochotná do toho jít i s rizikem, že mě v průběhu zkoušení vyhodí. Já řekla, že samozřejmě, načež jsem na sobě začala makat, protože přece jen přijít bez jevištních zkušeností do party ostřílených tanečníků a zpěváků není sranda. Jako holka z ulice slyším, že za mým obsazením musí něco být, že to je protekce a kdo ví, s kým jsem co měla. Vydobýt si v té situaci uprostřed souboru jisté postavení pro mě byla asi největší škola života.

* Co vám muzikáloví kolegové nejvíc předhazovali?

Myslím, že mi v jejich očích moc nepomohlo, že jsem asi čtyři roky dělala modeling. Nebyla jsem žádná topmodelka – akorát když mi zavolala návrhářka, kterou jsem měla ráda, šla jsem jí přehlídku, občas jsem zaskočila na casting a něco nafotila, ale to stačilo, aby mě někteří muzikáloví kolegové vnímali jako modelku, která chce najednou hrát, zpívat a tančit. A ještě ke všemu jsem v roce 2013 získala titul Miss Golf! Zbavit se nálepky modelky a missky bylo ze začátku složitě a trvalo, než se mi z té škatulky podařilo vymanit. Pro některé jsem nejspíš modelkou a misskou dodnes, občas to slyším, ale s tím nic nenadělám. Můžu se snažit dokazovat, že něco umím, ale všem se nezavděčím...

* K zisku titulu Miss Golf je třeba čeho?

Hraju golf od pěti let a o téhle soutěži jsem věděla roky, ale nikdy bych se do ní nepřihlásila, protože já se soutěžení vždycky bála. Nakonec to za mě udělala kamarádka a já si řekla, že se pokusím svůj strach překonat a šla do toho. Koneckonců jsem splňovala všechny podmínky; předepsaný handicap, znalost golfových pravidel a určitý vzhled, protože i součástí Miss Golf je promenáda v plavkách... I když netvrdím, že jsem z korunky pro vítězku neměla radost, mnohem větší výhrou bylo, že jsem překonala samu sebe – to byl i největší impulz, abych o čtvrt roku později zkusila casting do muzikálu Mamma Mia!. Bez vítězství v Miss Golf bych tam nešla.

* Golf máte v rodině?

Tatínek hrál původně tenis, takže jsme celá rodina nejdřív lítali po kurtu, ale když si pak přivodil zranění a propadl golfu, rodinu převedel na hřiště. Když se tedy dneska chceme všichni kvalitně pohádat, společně vyrazíme hrát golf – nezdá se, že po poslední jamce každý odjíždí svým autem... Ale jinak jsem tátovi vděčná, že mě ke golfu přivedl, je krásný. Mnoho lidí ten sport považuje za snobskou hru, ale pokud ho člověk pozná z druhé stránky, ať už je to extraliga, závodní turnaje, nebo amatérské víkendy, kdy se sjede na šedesát lidí a hrají kluci proti holkám nebo holky proti holkám, vidí, jak je to nádherný sport.

* Na jak vysokou úroveň jste se v golfu dostala?

Hrála jsem závodně za Karlovy Vary a byla na mistrovství České republiky, ale měla jsem vždycky problém s tréninkovou morálkou. Můj trenér mi říkal, že mám obrovské štěstí, že mám talent, který mi umožnil dostat se tam, kam jsem se dostala, což bylo na handicap pět. Mohla bych údajně výš, ale musela bych začít tvrdě makat. A na to já nebyla... Pamatuji, jak jednou moje kamarádka Jessica Kordová, dcera tenisty Petra Kordy, která dnes reprezentuje Spojené státy, přijela na zdejší mistrovství a stejně jako já neuhrála žádný slušný výsledek. Její táta ji okamžitě hnal do dalšího tréninku, zatímco když se můj táta zeptal mě, jestli chci ještě trénovat, zavrtěla jsem hlavou a jela domů. To je důvod, proč se ze mě nikdy nestala profesionální golfistka.

* A nemrzí vás to?

Nemrzí, mě by nebavilo trávit život osmihodinovými tréninky. Mojí silnou stránkou byla psychika – znám mnoho skvělých hráčů, kterým se u poslední jamky rozklepou ruce a oni ji nejsou schopni dobře zahrát, což je po čtyřech hodinách perfektní hry bezmoc. Tohle mně nikdy problém nedělalo. Zkrátka jsem si řekla, že neexistuje, abych poslední jamku zkazila. Samozřejmě jsem občas chybovala, ale minimálně. Můj problém byl trénink. Na druhou stranu je golf skvělým korektivem psychiky, na hřišti nehrajete proti někomu druhému, ale proti sobě. A to vás naučí se koncentrovat, kousnout a dotahovat věci do konce. To se hodí i mimo golfové hřiště... Ačkoli jsem golf nehrála špatně a ráda ho hraju dodnes, vždycky jsem věděla, že on není moje budoucnost. Víc mě odmalička lákalo herectví, tanec a zpěv.

* Po kom jste zdédila umělecké vlohy?

Nejspíš po babičce a dědovi. Babička celý život pracovala jako produkční v Supraphonu a děda zpíval – v Lucerně dokonce porazil v nějaké pěvecké soutěži Karla Gotta! Tím pádem se na něj začaly lepit fanyanky a babička mu zpívání zatrhla.

* První chvíle před kamerou?

Úplně poprvé to bylo v pořadu Chytrá blondýna KK, který jsem v roce 2015 točila pro internetový server Playtvák. Nevím, jak na mě přišli, každopádně mi nabídli, jestli bych nechtěla svůj pořad, tak jsem kývla. Točila jsem o golfu, videoblogerkách, nejrůznějších situacích v restauracích, na party nebo festivalech, o partnerských rozchodech... Akorát jsem si neuvědomila, že to znamená každý týden si pořad sama napsat, natočit, zprodukovat a sestříhat. A to bylo nejtěžší, protože jak jde o moderní technologie, jsem úplně analfabet, který si ani po deseti letech nedokáže synchronizovat iPhone s notebookem, aniž bych si nesmazala data na obou přístrojích. Ale byla to dobrá škola. A na základě toho pořadu jsem dostala nabídku první role ve filmu Sezn@mka.

* A pak přišla postava Adiny Mandlové ve filmu Lída Baarová?

Tu jsem si musela vybojovat v konkurzu, na který mě vyslala produkce muzikálu Mamma Mia!. Doslechli se, že režisér Filip Renč stále není rozhodnut o představitelce Adiny Mandlové, tak mi řekli, ať to jdu zkusit, že mě beztak nikdo nezná a nemám co ztratit. Dokonalá pravda – tohle byly moje první kamerové zkoušky! Tři čtvrté hodiny mě Filip Renč trápil nejrůznějšími úkoly, z castingu jsem odcházela v slzách a s přesvědčením, že jsem to projela na celé čáře. Pak zavolali, že mě berou.

* Prvorepubliková femme fatale se vám hrála lehce?

Musím přiznat, že do té doby jsem Adinu Mandlovou moc nemusela. Netušila jsem, jakou měla minulost a s kým vším spala, zkrátka mi nepřišla ani moc hezká, ani příliš sympatická. Mým šálkem kávy byla vždycky

Nataša Gollová, tu jsem měla mnohem radši. Ale jak jsem postupně četla všechno, co kdy o Adině vyšlo, od monografií po její vlastní paměti, začala jsem ji mít čím dál radši. Dneska ji považuji za ženskou od rány, plnou nezkrotné životní energie. Ona si podle mého byla dobře vědoma, kdo je, kam patří, co chce a nechce, co bude a nebude dělat, kam cílevědomě směřuje. A v tom bych se od ní mohla leccos přiučit.

* Byla jste se sebou spokojená? Tedy s prvním větším filmovým výkonem...

Kritiky jsem raději nečetla, od známých jsem se logicky dočkala jen pozitivních ohlasů, režisér byl podle svých slov s mým výkonem spokojený a tu minutu, kdy se postava Adiny Mandlové objevuje na plátně, jsem se na sebe při premiéře v kině dívat vydržela. Snad to tak velký průšvih nebyl.

* V komedii Špindl máte jednu z hlavních rolí. Musela jste opět na konkurz?

No jasně! Já jsem ukázková castingová herečka; nejsem žádná herecká hvězda, kterou režiséři obsazují automaticky, musím nasbírat hodně zkušeností, takže obcházet castingy považuji za samozřejmost. Navíc mě každý casting dostává pod obrovský tlak, což je přesně to, co potřebuji... Mně je jasné, že i když mám za sebou tři role, žádná herečka ještě nejsem, ale protože mě hraní baví a chci v něm být dobrá, o to víc na sobě musím makat. I proto bych chtěla zkusit divadlo; myslím, že pro herce je základ hrát, hrát a hrát před lidmi. A je mi jedno, jestli budu hrát strom – hlavně že to bude mezi skutečnými herci, od kterých se budu moct učit. Nějaké nabídky už jsem dostala, tak uvidíme.

* Mimochodem, jak jste si užila se svým příjmením?

A víte, že ani moc ne? Čekala bych, že to bude horší. Možná je to tím, že jsem Klausová, brácha a táta to měli horší. Jasně že jsem občas zaslechla vtípek typu, jak se jmenuje můj táta nebo jak jsem na tom s propiskama, ale jinak mě moje příjmení nediskredituje... Možná kdybych byla z přízně, ale naštěstí jde opravdu, ale opravdu jen o shodu jmen. (smích) Jsem za příjmení vděčná, mám krásné iniciály.

Na Miss Golf jsem splňovala předepsaný handicap, znalost golfových pravidel a určitý vzhled, protože i součástí Miss Golf je promenáda v plavkách. Kateřina Klausová 7. listopadu 1991 v Praze ? absolvovala Gymnázium Nad Alejí v Praze ? vystudovala Fakultu humanitních studií Univerzity Karlovy, v současné době je na magisterském studiu na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy ? loni v květnu byla v rámci diplomové práce Média a brexit na studijním pobytu na Oxfordské univerzitě ? v roce 2014 se objevila v roli Ali v muzikálu Mamma Mia! ? roku 2016 ztvárnila postavu Kláry v muzikálu Ať žijí duchové! ? v témže roce se poprvé objevila na filmovém plátně – šlo o film Sez@n@mka, také byla obsazena do role Adiny Mandlové ve snímku Lída Baarová ? v roce 2017 ji režisér Milan Cieslar obsadil do role Elišky v zimní komedii Špindl, později se objevila coby letuška Pavlínka v televizní reklamě na mobilního operátora a v roli Simony v druhé sérii seriálu Až po uši ? svobodná, bezdětná

O autorovi| text: Honza Dědek, dedek@instinkt-online.cz

Foto autor| foto: Jakub Stadler

Foto autor| FOTO: ARCHIV

Foto popis| MISS GOLF. V roce 2013 byla Kateřina Klausová vyhlášena Miss Golf. V herecké profesi se nálepky modelky a missky zbavuje dodnes.

Foto popis| ŠPINDL. První velké role se dočkala v zimní komedii o třech sestřích, které vyrazí na hory hledat životní partnery.

Foto popis| ADINA MANDLOVÁ. Ve filmu Lída Baarová si zahrála postavu prvorepublikové divy.

Míla Krejčová

8.2.2018 Magazín Mladé fronty DNES str. 16 Jak žijeme
TÁŇA NEČADOVÁ

CO JE ČEPICE RAŠKOVKA

S touhle myšlenkou přišel Český olympijský výbor, který chtěl připomenout slavné výročí. Je to padesát let, kdy Jiří Raška získal naše první zlato na zimní olympiádě. Tehdy závodil v podobné čepici s bílou bambulí.

PROČ JE BUNDA OBOUSTRANNÁ

To vzniklo náhodně, když snowboardistka Eva Samková vyhrála na olympiádě v Soči. Reprezentační bunda měla zlatou podšívku a ona si ji otočila. Rozhodli jsme se použít tenhle nápad a připravit sportovcům rovnou oboustranné bundy, aby při vítězství nemuseli mít podšívku navrch.

JAKÉ BYLO ZADÁNÍ PRO NÁVRHY

Letošní rok, to je nejen padesát let od Raškova vítězství, ale i sto let republiky. Kolekce měla být v národních barvách ve slavnostním duchu. Předepsané jsou velikosti a možnosti pro umístění log, což kolekci trochu omezuje.

CO BUDU DĚLAT PŘI ZAHÁJENÍ

Poprvé jsem součástí toho všeho, takže se chci dívat. Při představování kolekce byla připravena projekce, působilo to zajímavě. Jsem zvědavá, jaké budou ohlasy sportovců a jak to celé bude vypadat naživo.

JAK JSME VYBÍRALI MATERIÁLY

Spolupracovali s námi sportovci, kteří zkoušeli vytipované oblečení a vybírali si, v čem se cítí nejlíp. Celé se to skládá jako skládačka, než se kolekce uzavře. Spodní prádlo nám zkoušel veslař Ondra Synek. Podprsenku ale odmítal.

JAKÁ JSEM SPORTOVKYNĚ

Několik let chodím do tělocvičny Železná koule, kde cvičím s vlastní vahou a se závažím. Dělam silový trojboj, jsem v oddílu těžké atletiky.

CO JSOU POLICEJNÍ HISTORKY

Film na motivy povídek Jaroslava Haška. A jedna z mých prvních zkušeností s přípravou kostýmů pro velkou skupinu herců, navíc dobových. Nejtěžší bylo přesvědčit zkušené herce, aby mi věřili.

KDE JSEM MARTINA POTKALA

Před dvanácti lety na vysoké škole v Liberci. Líbil se mi, ale měla jsem pocit, že neví nic o filmech, o kterých jsme se začali bavit. Už si nepamatuju, co měl na sobě, možná proužkovaný svetr. Ale vím, že měl delší vlasy.

CO JSEM MU KDY NAVRHLA Ušila jsem mu moc hezké kalhoty. (směje se) Dokonce byl statečný a nosil je. (Martin: Mně se líbily, ale ostatní měli divné řeči.) Jinak Martin má svůj názor a dobrý vkus, takže když nakupuje, poradí si sám. Martin Břach CO ŘÍKÁM NA JEJÍ NÁVRHY

Ty olympijské se mi líbí, ale jinak jsem hrozný kritik. Míla ode mne vždycky slyší dost připomínek. Jestli na mě dá, to se spíš zeptejte jí. (Míla: Martin mívá pádné argumenty, tak se dá říct, že dám.)

KTERÝ MODEL JSEM SI VYZKOUŠEL

Myslíte z těch olympijských? Žádný, zkusil jsem si to až teď při focení.

JAK BUDU PŘI OLYMPIÁDĚ FANDIT

Nemáme televizi, ale rozhodně se podíváme na zahájení. Jinak nejsem moc fanoušek. Možná bych fandil curlingu, ale nevím, jestli vůbec máme tým. Že bych měl nějaký vyhraněný sport, to ne, já ta jména ani neznám. Snad Gabrielu Koukalovou, ale... (Míla: Ta tam zrovna bohužel nejede.)

JAK ČASTO SPORTUJEME

Taky chodím cvičit, ale že bychom si spolu vyjeli na kole, to se nám často nestane. Jsme víc pomalí a silní než hbití a rychlí.

CO MĚLA MÍLA PŘI SEZNÁMENÍ Na sobě? To už nevím. (Míla: Většinou jsem byla špinavá z ateliéru.) Víím, že měla jedno oblíbené tričko, které se mi vůbec nelíbilo, ale jinak byla opravdu pořád od barev.

JAK JSME SPOLU ZAČALI MLUVIT

Byli jsme dva cizí lidi, kteří se pohádali o filmech. Ona si myslela, že jsem blbec, a já si myslím, že tomu vůbec nerozumím. Byla to taková velmi odborná diskuse u piva.

KDY SE NESHODNEME

Nic zásadního mě nenapadá... Jo, že bych si měl roztahovat ponožky z ruličky. (Míla: Ale to je zásadní.) Většinou u její práce. Jak dělala návrhy pro olympiádu, chodila domů pozdě. Je perfekcionistka, což je dobře, ale když dělala několik hodin denně přesčas, to jsme se úplně neshodli. Taky nemá ráda, když hraju na ukulele.

CO SE MI NA NÍ LÍBÍ

Dokáže dokončit, co si usmyslí. Co je pro ostatní téměř nemožné, pro Mílu je jen otázka času. Například na navazujícím inženýrském studiu se byla schopná doučit matematiku tak, že počítala diferenciální rovnice a trojné integrály za méně než týden. A to měla naposledy matematiku na víceletém gymnáziu, než přešla na střední výtvarnou školu.

ČÍM MĚ MÍLA PŘEKVAPILA

Když jsme předělávali garsonku, jezdili jsme s kýbly cementu do sběrného dvora. Když jsme jeli pošesté, zrovna tam Ukrajinci vyklízeli kontejner. Míla čapla těžký kýbl, přehodila ho a šla pro další. Ukrajinci přestali pracovat. Jeden přišel, uznale mně poklepal na rameno a říká: Silnou ženu máš!

DESIGNÉRKA, NÁVRHÁŘKA, PARTNERKA MARTINA BŘACHA 6. ŘÍJNA 1984 V MOSTĚ Výsledek její práce teď uvidíme na zimních olympijských hrách v Pchjongčchangu i na této fotografii: navrhovala oblečení pro české sportovce. Vystudovala oděvní návrhářství v Liberci, kostým na DAMU a je inženýrkou oděvní technologie. Pracuje jako designérka pro společnost Alpine Pro, zabývá se interiérovým designem, navrhuje kostýmy pro filmy a seriály. **SOFTWAREOVÝ SPECIALISTA, PARTNER MÍLY KREJČOVÉ 5. KVĚTNA 1984 V PRAZE** Studuje magisterský program na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Spolupracuje se Sapho, start-upem ze San Franciska, který má technologickou základnu v Praze. „Ve zkratce: kontroluju, jestli software, který vývojář vyvíjí, dělá to, co má, a nedělá, co nemá.“ Firma byla nedávno zařazena mezi padesát nejnadějnějších start-upů na světě.

Foto autor| FOTO TOMÁŠ KRIST, MAFRA

Televizní signál před 90 lety poprvé přelétl Atlantik. Pomohly k tomu loutky i bedna od čaje

8.2.2018 ct24.cz str. 00 Svět

srnovav

Psal se rok 1928 a několik šťastlivců v New Yorku čekal životní zážitek. V noci z 8. na 9. února poprvé v televizi spatřili pohyblivé obrázky vyslané až z daleké Velké Británie. Televizní obraz tehdy dokázal přenést přes Atlantik skotský inženýr John Logie Baird.

Baird patřil k nejdůležitějším „otcům“ televizního vysílání. Dva roky před slavným přenosem přes Atlantik to byl právě on, kdo televizi v lednu 1926 poprvé předvedl na veřejnosti a už koncem 20. let minulého století úspěšně experimentoval i s barevným vysíláním.

Přenést televizní obraz na velkou dálku zkoušel už v září 1927, úspěch ale přišel až počátkem následujícího roku po přestěhování do větší laboratoře. Ani tehdy mu ale nejdříve štěstí moc nepřálo. Netrpělivou herečku vystřídala loutka

Ve svých pamětech vzpomínal, že první tvář, která přeletí Atlantik, měla patřit slavné herečce Elisse Landiové. Baird později v nadsázce říkal kolegům, že se slavnou divou strávil noc, ale k ničemu to nebylo. Technika si postavila hlavu. Landiová, přestože se jí vynálezce snažil čekání zpříjemnit sendviči a šampaňským, další pokus odmítla.

Druhý den technika konečně přestala stávkovat a signál přes oceán byl dost silný. O půlnoci londýnského času se tak na vlně 45 metrů vydaly do Spojených států první pohyblivé obrázky. Slavnou herečku ovšem tentokrát raději vystřídala břichomluvecká loutka.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

John Logie Baird

Zdroj: ČT24

Autor: Vojtěch Rejl

Baird nejprve signál k vysílací stanici přenášel ze studia po obyčejné telefonní lince. Obraz panáka se ale nakonec objevil na obrazovce o rozměrech pět na osm centimetrů v přijímací stanici v Hartsdaleu na předměstí New Yorku. Loutku následoval i sám Baird, který půl hodiny otáčel hlavou ze strany na stranu. Do přenosu se později zapojili ještě další dva účastníci pokusu. Obraz byl zaměřený a neostrý

Televizní průkopníci skončili až nad ránem 9. února, zápis ve vysílací knize ukazuje, že bylo 4:38. „Je důležité poznamenat, že k celému přenosu postačují jen dva operátoři, po jednom na každé straně přenosu,“ zapsal si tehdy Baird.

Kvalita přeneseného obrazu ale nebyla zrovna perfektní. Newyorský dopisovatel deníku Times ji popsal slovy: „Viděli jsme, že kdosi na druhé straně pohybuje hlavou ze strany na stranu a otvírá ústa. Pak jsme zahlédli ženský obličej – zepředu a z profilu. Obraz byl ale příliš zaměřený a neostrý na to, aby bylo poznat, kdo vlastně v televizi je.“

Bairdův pokus nicméně přitáhl pozornost tehdejšího tisku. New York Times dokonce přirovnaly transatlantický televizní přenos k okamžiku, kdy Guglielmo Marconi v prosinci 1901 prvně bezdrátově odvysílal morseovkou písmeno S.

Pokus také dokázal, že s pomocí silnějšího vysílače by bylo možné dostat obraz z Velké Británie do New Yorku téměř bez jakéhokoli rušení. V té době ale i běžné televizní vysílání ještě bylo hudbou budoucnosti, byť ne příliš vzdálené.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

John Logie Baird předvádí svou mechanickou televizi (1931)

Zdroj: Wikimedia Commons

Autor: H. Winfield Secor

Vraťme se proto na úplný počátek televize. Základním předpokladem pro televizní přenos byl rozložený obrázek. Jak na to, vymyslel německý vědec Paul Nipkow už v roce 1884. Klíčovým zařízením se stal takzvaný Nipkowův kotouč.

Mechanická televize využívala pro snímání a reprodukci obrazů dva synchronně se otáčející Nipkowovy kotouče s kulatými otvory uspořádanými ve spirále. Ty obraz rozkládaly na řádky a dále pak na světelné body. Jejich větší či menší jasnost se měnila na elektrický signál přenášený k přijímači, kde se obráceným procesem scéna znovu vytvářela. Dělá ve své místnosti blesky

Baird patřil mezi hlavní průkopníky televizního vysílání. Začátky ale neměl snadné. Jeho okolí ho vnímalo jako podivína a musel se kvůli tomu i několikrát stěhovat. „Sousedí si stěžovali na blesky, které dělá ve své místnosti, a na podivné zvuky. Chodil po vetešnictvích, sháněl všechny možné součástky, krabičky od čajů, vše, co by se mu mohlo hodit,“ poznamenal historik televize z **Fakulty sociálních věd** UK Martin Štoll.

Video of John Logie Baird

První aparaturu pro televizní přenos sestavil Baird právě z těchto předmětů. Zařízení bylo vyrobeno z bedny od čaje, motoru, který poháněl Nipkowův kotouč, a z lampy stojící v plechovce od sušenek. Součástí první televize byly i látačí jehly, alobal a čočky. Baird byl ve svých pokusech vytrvalý a jeho úsilí začalo nakonec nést ovoce.

26. ledna 1926 v Londýně veřejně předvedl první televizní vysílání. Černobílý obraz měl jen třicet řádků (dnešní HD vysílání jich má 1080) a nepřenášel zvuk. Místo skutečných lidí dokázal zpočátku zobrazit jen silně nalíčené masky, které měly mnohem větší kontrast.

Už v srpnu 1926 ale Baird získal od ministerstva pošt licenci na zkušební vysílání. Po úporném přesvědčování mu nakonec poskytla požadované kapacity i místo v éteru také BBC. Experimentální vysílání začalo 30. září 1929. Rok předtím, 3. července 1928 Baird veřejnosti představil i první mechanickou barevnou televizi.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Kombinovaný televizní a radiový přijímač firmy Telefunken (1933)

Zdroj: ČTK

Mechaniku vytlačila elektronika

Vývoj šel ale velmi rychle kupředu a mechanickou televizi začal dohánět čistě elektronický systém společnosti EMI. Počátkem roku 1935 proto ministerstvo pošt rozhodlo, že dá oběma televizím stejnou šanci. Vše nakonec rozhodly hlasy diváků, kteří mohli obě televize sledovat v obchodním domě. Vyhrálo kvalitnější elektronické vysílání o 405 řádcích (Bairdovo mělo v té době jen 240 řádků).

O necelé dva roky později, 2. listopadu 1936, zahájila BBC v Londýně jako první na světě pravidelné televizní vysílání. Vysílalo se denně od 15.00 do 16.00 a od 21.30 do 23.00. Běžný televizní přijímač stál přibližně 120 liber a jeho obrazovka měla rozměry 17 x 22,5 centimetru.

Video of What did BBC TV look like in 1936? BBC News

Slibně se rozvíjející televizi, vedle Velké Británie se ve 30. letech vysílalo i v Německu, Francii, USA či Sovětském svazu, ale zbrzdila druhá světová válka. I díky tomu získala Amerika v televizním průmyslu náskok. První barevné televize

Baird ale ve svých pokusech nepřestával ani během války. V roce 1944 představil první barevnou elektronickou televizní obrazovku. První komerční barevné televizní vysílání bylo zprovozněno ve Spojených státech v roce 1953. V Evropě se ovšem objevilo až po dlouhých jedenácti letech.

V Československu začalo první pravidelné zkušební veřejné vysílání černobílé televize 1. května 1953. Barevné vysílání se objevuje až 14. února 1970, kdy se na Slovensku pořádalo mistrovství světa v zimních sportech a podmínkou byl barevný přenos – ten platil ale pouze pro zahraničí. Čechoslováci mohli přijímat barevný obraz poprvé až v květnu 1973.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2383594-televizni-signal-pred-90-lety-poprve-preletl-atlantik-pomohly-k-tomu-loutky-i-bedna-od>

Ovčáček před lidmi odhalil informaci o tom, jak Zeman porazil Jiřího Drahoše

8.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Václav Fiala

Symbolické červené minitrenýrky předal novinář Jaroslav Kmenta hradnímu mluvčímu Ovčáčkovi na veřejné nahrávce Českého rozhlasu Plus v Plzni. K tomu poznamenal, že hlava státu má nulovou sociální inteligenci a degeneruje. Přítomní diváci si také poslechli, že lhát v politice není zas až tak nic strašného a že Miloš Zeman rozděljuje společnost, která „díky“ němu hrubne. Od řečníků zaznělo i to, že Tomio Okamura je „hardcore“ ultrapravičák. Miloš Zeman je prý jako medvídek Pú, plný překvapení. Úplně odezírá z úst Vladimira Putina, jak se hrbí před Ruskem a Čínou! Také „pražskou kavárnu“ si podruhé zvolený prezident České republiky vymyslel, aby měl s kým bojovat.

Akci, které se zúčastnilo několik set lidí nejrůznějšího věku, moderoval Michal Rozsypal z Českého rozhlasu Plus. Hosty byli: novinář, exposlanec za ANO, autor knihy Jak jsem se mýlil v Miloši Zemanovi Martin Komárek, mluvčí prezidenta ČR Jiří Ovčáček, politoložka z **Fakulty sociálních věd** UK a expertka na politický marketing Anna Shavit, novinář, publicista a spisovatel Jaroslav Kmenta a politolog z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně a autor knihy Miloš Zeman – příběh talentovaného pragmatika Lubomír Kopeček. První blok byl nazvaný: Je Miloš Zeman populist? Komárek a Ovčáček odpověděli, že ne. Shavit tak, že „...záleží, ve kterém období. Publicista Kmenta – ano; a politolog Kopeček – nyní ano. Je to populist! (?) Shavit pak ještě připomněla: „Důležité je, jakým způsobem Miloš Zeman reaguje. A je to jiný politik v devadesátých letech, kdy je sociálním demokratem. Jiným politikem je v roce 2013 a samozřejmě v roce 2018. Záleží na okolnostech. Očekává se, že řeknu ano, taková je nálada, ale s Milošem Zemanem je to vždy složitější. On se vždy drží svého názoru a populist může být v tom aspektu, že se může dobře naladit na to, co zrovna ve společnosti rezonuje, co mu může prospět. A na druhou stranu, nemyslím, že mu vždy záleží na populaci.“ „Je populismus nutně pejorativní výraz?“ položil hostům otázku moderátor. „Máme někoho, kdo mobilizuje proti elitě, která je zkorumpovaná, špatná, ve jménu obyčejných lidí, kteří jsou takzvaně normální... Když se podívám na Miloše Zemana v roce 1992, tak určitě populist nebyl,“ uvedl Kopeček. Mluvčí Ovčáček reagoval: „Miloš Zeman je člověkem, který si zachovává své názory, ale také naslouchá druhým lidem. Uzná-li, že ten jeho názor není v tu chvíli správný, je schopen naslouchat druhým a ten názor poopravit nebo změnit. Miloš Zeman byl jediným českým politikem, který varoval před důsledky migrační krize, byl obviňován z xenofobie. Časem se ukázalo, že měl pravdu, protože drtivá většina českých a dokonce evropských politiků má dnes podobné názory jako pan prezident. Jezdí za lidmi, zajímá se o jejich názory. Bohužel, v české politice je to velmi výjimečná záležitost. Já jsem v poslední době zaznamenal jednoho jediného politika, který se v předvolební kampani také zajímal o to, co si lidé myslí. A ten politik se jmenoval Andrej Babiš.“ Povolení lhát... „Myslíte, že se žádný další politik nezajímá o to, co říkají jeho voliči?“ otázal se dále hostů moderátor „Většina politiků se zajímá o to, co o nich píše novináři. A když o nich píše hezky, tak mají pocit, že to dělají dobře. To není případ Miloše Zemana,“ odpověděl stručně Jiří Ovčáček. Kmenta si však nebral servítky. „Podívejme se na Zemana za pětadvacetiletou historii. Pro mne jako novináře je zosobněním slova populismus. Kdysi dávno říkal – nebudu tolerovat vládu tunelářů. A hop – zanedlouho byla uzavřena opoziční dohoda s Václavem Klausem. Přišel do vlády a říkal – akce Čisté ruce... uděláme všechno možné, abychom skončili s podvodů a s korupcí. Hop – a nic z toho nebylo. Ještě v roce 2011 říkal, že Babiš je nevěrohodný politik. A hop, teď je ten nejlepší politik. I propuštění dvojnásobného vraha pana Kajínka patří do této kategorie. Pan prezident často lže. V prezidentských diskusích lhal pětkrát víc než pan Drahoš. V těch jeho lžích se snaží říkat, co chtějí lidé,“ drtil hlavu státu novinář. Komárek na to reagoval slovy, že se při přípravě své knížky v poslední době doslova válel v Miloši Zemanovi. „Mohu téměř vědecky dovodit, že kolega (Kmenta – pozn. autora) nemá pravdu. To, co dělá Miloš Zeman, je, že přesně rozumí svým voličům. On se rozhodl, že bude provozovat politiku tak, aby byl úspěšný, aby vyhrával. Znat své voliče a mluvit k nim není populismus. Miloš Zeman aplikuje prognostiku na politiku. Využívání politických možností na samu dřev není populismem. A lhaní? Politici skutečně často mění názor. Politik občas musí v danou chvíli říci něco, podruhé něco dalšího, a samozřejmě ti, kteří jsou jeho nepřáteli, jej chytou za slovo. On zase chytne za slovo ty své nepřátele. Je to věčný ping-pong a teprve historie posoudí, kdo měl pravdu.“ Politolog Kopeček: „Z mého úhlu pohledu se nevylučuje populismus a to, co se tady popisuje, to je onen talentovaný či bezpáteří pragmatik. Podle mne to může fungovat celkem bez problémů společně.“ Liberál, krajní pravicák, extremist, „socan“...? Račte si vybrat Dotaz moderátora pak zněl následovně. „Miloš Zeman se může pro své voliče stát do jisté míry nečitelný, že se proměnil od liberála, sociálního demokrata, pro některé až krajně pravicového politika, když vedle něj stojí třeba Tomio Okamura.“ „Rozhodně bych ho nenazval krajně pravicovým politikem,“ ohradil se mluvčí Ovčáček. „Každého politika poměřuje jedna jediná věc, a to je volební výsledek. Miloš Zeman je v politice třicet let a nehovořil bych o tom, že je bezpáteří. Umí naslouchat lidem a vycítit náladu ve společnosti, umí vycítit nové trendy, jak se společnost bude dál ubírat a chce společnost nějak směřovat. Rozhodně ne žádným extrémním směrem. To, co Miloše Zemana dělá trvanlivým, je, že nepodléhá hlasu médií. Řada politiků podléhá tendenci nechat si radit. „Není to ale tak, že si v danou chvíli vybírá média, která se mu hodí, když například na jedné televizi má každý čtvrtek večer poměrně velký prostor?“ skočil mu do slov moderátor Českého rozhlasu a připomněl tak pravidelný pořad na TV Barrandov. „Je právo prezidenta, které rozhovory bude poskytovat. Když zahajoval svoji raketovou kariéru, tak s autobusem Zemák jezdil i do těch nejzapadlejších vesniček a naslouchal lidem. Budou-li to činit i ostatní politici, budou myslím více úspěšní,“ uvedl prezidentův mluvčí. Politoložka Shavit měla zásadní připomínku: „Slavný Zemák, okopírovaný autobus KWAK Alexandra Kwasniewského, nápad, který tady zrealizoval pan Šlouf. A pak tu kampaň tady okopíroval kdekdo... Je mimořádně schopný a talentovaný politik. Je to ale, jaký je náš politický vkus. Rád zastává názor proti všem... Pokud si někdo vybaví jeho návštěvy jako premiéra do Izraele, jeho podporu Izraele a jeho kritické výroky směrem k islámu, ty nejsou věcí, která by vznikla v roce 2015, to se

objevovalo i předtím, nicméně je to generační věc; stejně jako Václav Klaus a jeho další vrstevníci po celém světě. K tomu naslouchání... Politik by měl mít také nějaké hodnoty," uvedla jediná žena mezi pozvanými hosty za potlesku několika lidí v sále. Jak hlasovali lidé na Facebooku i v sále? V naprosté většině tak, že Miloš Zeman je populist. Prezident „Milísek“ Dotaz mladšího muže zněl: „Nebylo by lepší posuzovat Miloše Zemana podle skutků, a ne podle slov?“ Ovčáček na to: „Lidé při volbách zhodnotili nejen slova, ale i skutky. Kdyby Miloš Zeman vše přizpůsobil volebnímu výsledku, tak by ten výsledek nebyl tak těsný. Pak by se stal opravdu populistou. Prezident republiky musí mít jasné názory.“ Kmenta byl ovšem na „druhé straně barikády“: „To není nic dobrého pro společnost. Mně přijde, že se tu bavíme o nějakém panu prezidentovi, který je Milísek, který umí se všemi vycházet, ale proboha tak to není. To je člověk, který když se prochází a vidí novináře, tak vybízí k jeho likvidaci! On žije v takovém světě! On zosobňuje jedno z nejhorsích zrcadel zdejší politiky. Co on konal, mluvil, dělal? Já jsem našel jednu z mála věcí, za kterou bych mu veřejně zatleskal, že dával část svých peněz na fond Klokánka. Jinak je to nula! Je to také o slušnosti, která ve společnosti chybí, a to je díky také tomu, jak se chová pan prezident," uvedl novinář a spisovatel Kmenta za potlesku auditoria. Na tapetě Babiš Následovala výtka mladého člověka, že Zeman podporuje Babiše. Ovčáček na to: „Odpověď je výsledek práce. Andrej Babiš byl mimořádně úspěšný ministr financí, je mimořádně úspěšný předseda hnutí ANO, Andrej Babiš vyhrál s přehledem volby nad ostatními politickými stranami. A proto si pan prezident pana Babiše váží... Presumce viny u politiků. Máme příklad, kdy byla neprávem obviněna, uvržena do vězení politička, málem ji to stálo život. Dnes je eurokomisařkou. A to je velké poučení. Andrej Babiš má za sebou úspěchy, je to úspěšný premiér, ministr financí," uvedl za pošklebků a úsměvů v sále mluvčí. „Ale je trestně stíhán policií," nedal se moderátor. Tady podle Ovčáčka ctíme presumci nevinu. „Nebyl za nic odsouzen. Že jej nemají novináři rádi, to je problém novinářů. Voliči řekli ano Andreji Babišovi a pan prezident ctí volební výsledky. To je jednoduché. My se přece nebudeme řídit tím, co napíše novinový komentátor. To bychom žili v nedemokratickém státě," uvedl mluvčí za potlesku přítomných. Muž středních let namítl na hlavu státu, že si nenechá poradit. Ovčáček zareagoval slovy: „Například jsem usoudil, že by bylo velmi taktické v debatě v ČT, kdyby si pan prezident odpustil bonmoty a volil věcnou rovinu. Velmi se to vyplatilo, protože se vytvořil zajímavý kontrast – protistrana se připravila přesně na opačný přístup.“ Rozděluje společnost, vykopává příkopy Druhý blok podvečerní akce se nazýval „Rozděluje Miloš Zeman společnost?“ Kopečka jednoznačně: „...ano, velmi, efektivně. Kmenta a Shavit unisono: „ano“. Ovčáček vysvětlil: „Každý názor rozděluje společnost“ Komárek si odpověď řádně vychutnal: „Já musím pronést něco skandálního, abyste mě častěji vyvolával," uvedl na adresu moderátora a za smích v sále. „Ta otázka je nesmyslná, protože každý člověk rozděluje své okolí, dokonce i pan Ježíš Kristus rozděloval své okolí, a to velice hodně. Ta otázka nemá smysl a měl byste dávat lepší," zktrizoval „rozhlasáka“ za potlesku přítomných „Společnost by měla hledat shodu, ale nemůže ji štěpit jeden člověk, byť významný a talentovaný. Štěpí se sama, na bohaté a chudé, na ty, co prohráli a vyhráli revoluci, a sociologové by řekli ještě dalších dvacet příkladů. Ale na žádném z těchto případů se ani prstem nepodílel Miloš Zeman, protože nemůže. Ani Andrej Babiš, ani Miloslav Kalousek. Žádný z politiků. Druhá věc je, a to lze politikům vyčíst, že se strašně málo snaží, aby zakopali ty propasti, protože ty jsou nebezpečné, hrozná a nás všechny do jisté míry ohrožují a brání našemu většímu sblížení.“ „A není to tak, že Miloš Zeman ty příkopy spíše vykopává, prohlubuje, místo toho, aby se, byť rétoricky, je snažil zakopávat, snažil se třeba mluvit lichotivě o svých oponentech, se kterými nemusí souhlasit?“ uvedl moderátor akce a redaktor Českého rozhlasu Plus, načež se dvě ženy v prvních řadách zatvářily kysele: „...prej férová kampaň...“ nechaly se slyšet dvě nespokojené dámy pokročilejšího věku. Ovčáček uvedl: „Pro to druhé období je právě potřeba nabídnout ruku, a to myslím podanou ruku, nikoliv pomocnou ruku, lidem, kteří mají odlišný názor. Je důležité nyní zklidnit emoce... Kiska by měl učít Zemana Moderátor pokračoval: „Jaké zklidnění, když o části obyvatel hovoří jako o jakési pražské kavárně, když na tiskové konferenci po volbách jednoho z novinářů přirovnal, že má hlas jako mutant, pak se obořil do jediné novinářky za to, z jakého média je, když jenom dělala svoji práci? Není to právě to, co jítí emoce a rozděluje společnost?“ „To jítí emoce novinářů a to je stará známá záležitost," reagoval Ovčáček. „Novináři jsou citliví lidé a zvláště sami na sebe. Myslím si, že je potřeba soustředit se na normální občany, ať mají jakýkoliv názor. Pokud jde o pražskou kavárnu, to je velmi úzká skupinka lidí, která nikdy v životě nebude uznávat názory druhých. Ta hysterie... a bavíme se tady o mizivém množství lidí, ani ne procentu populace. Bude vždy militantní, nikdy nebude uznávat vítězství kohokoliv, kdo má názor jiný než oni sami. Už jenom to, že pan prezident jezdil i do těch nejmenších obcí, je velmi cenné a je na to třeba navázat. Tam nechodily fan kluby Miloše Zemana, tam chodili lidé různých názorů.“ Spojovat společnost, to je podle Jiřího Ovčáčka možné... „V KLDR, když musí mít všichni jeden názor. V demokratické společnosti mohou mít i opačné názory, důležité je se respektovat, to je klíč. Nemůžete chtít po demokratické společnosti, aby měla jeden názor.“ „To, že prezident říká, že drží s tou desetimilionovou entitou, je populismus. Já bych doporučil panu prezidentovi, aby šel na školení na Slovensko k panu Kiskovi nebo k panu exprezidentu Německa, panu Gauckovi, aby se naučil, jak být normální prezident, který stmeluje. Aby byla slušnost ve společnosti, tak stačí, aby jinak mluvil," podotkl Kmenta za nesouhlasného povyku ze sálu: „...to těžko...“ Uražení novinářů aneb červená (opět) ve hře Kmenta

nekompromisně pokračoval: „Pan Zeman si libuje v tom, že ponižuje lidi ve vulgaritách, v napadání svých protivníků, a tím společnost rozděluje. Souhlasím s tím, že má nulovou sociální inteligenci a že přišla fáze degenerace jeho osobnosti. Po volbách se říká zklidnit emoce a být v klidu, a on pouráží deset lidí najednou, to je absolutní ztráta soudnosti,“ uvedl dále za potlesku sálu a pokračoval: „To není jen o novinářích! My jsme jenom zprostředkovatelé dalších lidí, nemůže za ním chodit těch 2 700 000 lidí a chtít vědět jeho názory. Když uráží novináře, tak uráží těch zbylých 2 700 000 lidí, kteří jej nevolili. „A nepohrdá voliči jiného kandidáta? Neodpovídá jen médiím, která mu jsou nakloněna?“ na to redaktor Českého rozhlasu Plus. „Novináře nikdo nevolí. Až budou všeobecné volby novinářů, například do Českého rozhlasu, tak to budou zástupci lidu,“ překvapil přítomné Jiří Ovčáček. „Možná se to někdy stane, kdy v médiích veřejné služby budou celonárodní referenda, kdo může být redaktorem Českého rozhlasu Plus, a kdo ne. Tady bych byl proti. Ale novináři nejsou hlasem národa, mají své názory, podléhají emocím, když jsou volební kampaně, tak ty emoce dávají najevo velmi exaktně. Ale rozhodně bych nikdy netvrdil, že zastupují národ.“ Na to konto předal Jaroslav Kmenta mluvčímu Ovčáčkovi červený papírek, který zprvu vypadal jako červená karta, ale byly to červené trenýrky. „To je krásný dárek, který má jistě něco symbolizovat. Ale ony už totiž proběhly volby a lidé rozhodli,“ zareagoval Ovčáček. Likvidace žurnalistů a elitář Zeman Moderátor uražen: „Takže novináři nejsou zprostředkovatelé událostí?“ A Ovčáček: „Novináři jsou především zprostředkovateli svých vlastních názorů, a nikoliv názorů veřejnosti. Dokonce se často ve svých komentářích chlubí, že nebudou podléhat tomu, co říkají lidé, protože oni to vědí lépe.“ Moderátor se ohradil: „Na základě čeho to tvrdíte? „Při volbě prezidenta snad každý viděl, že většina novinářů měla svého kandidáta, favorita. Je to jejich legitimní právo, ale odmítám názor, že novináři přinášejí náladu ve společnosti. Prostě dělají svou práci a promítají do ní své názory. Ale nejsou volenými zástupci lidu,“ odpověděl Ovčáček a Kmenta na to: „Souhlasíte s tím, co říká pan prezident, aby se novináři likvidovali?“ „Pan prezident je pověstný svými bonmoty. Jestli to někdo nebere jako nadsázku, tak je mi to líto a rád to tomu člověku vysvětlím,“ uklidňoval situaci Ovčáček. „Mohu vás ubezpečit, že pan prezident nehodlá novináře likvidovat, ta profese je uznávaná, měla by být uznávaná, ale já tady odmítám tezi, že jsou nositeli jakýchsi lidových názorů, které přenášejí do veřejného prostoru. Oni tam přenášejí své názory.“ Sharit k tomu dodala, že v Česku „se toho asi nezbavíme – elity a ti ostatní. A novináři jsou jako elity. A ti, co žijí v Praze, jsou špatní. Pan Zeman je také elitář. Kolik je prezidentů? My tady prezidenta prostě nepotřebujeme. Máme premiéra; a to, do čeho jsme se dostali přímou volbou, je výsledek debaty o tom, co může a nemůže dělat. Když se volilo Sněmovnou a Senátem, tak mnoho věcí tím odpadalo“. „Miloš Zeman využívá rozdlů. Zvedl prapor těch, kteří se necítili být reprezentováni. Dokázal na této vlně, na této konfrontační strategii vybudovat sociální demokracii a vyhrát volby... Musí společnost nějak rozdělit,“ přidal se k hodnocení brněnský politolog Kopeček. A internetové hlasování i místní anketa ukázala, že prezident podle hlasujících rozděluje společnost. Chce Okamura destruovat stát? „Je SPD extremistickou stranou?“ dotázal se moderátor hostů. Kopeček na to: „Je to určitě krajní pravice, což není úplně totéž. Můžeme mít stranu, která je radikální, krajně pravicová, ale není extremistická. Extremistická v tom slova smyslu, že chce destruovat demokratický režim. V tuto chvíli je to u SPD příliš brzo. Existuje tu dva roky a vše je zatím v rovině rétoriky. Pan Okamura je spíše velmi schopný politický podnikatel, než že by byl hardcore krajní pravice. Je taková flexibilní krajní pravice.“ Jiří Ovčáček objasnil, jaký je postoj jednotlivých politických stran k Izraeli. „Pan Okamura ve vztahu k přesunu české ambasády z Tel Avivu do Jeruzaléma to podpořil. Velmi dobře vím, jak některé liberálně levicové kruhy jsou mimořádně antisemitské. Ta věc je mnohem složitější.“ „Máte konkrétní důkazy, kdo je pražská kavárna, zda to není jen takové fiktivní sdružení, které vzniklo jen kvůli tomu, aby se mohl Miloš Zeman vůči někomu vymezovat?“ zeptal se hostů mladý muž z publika. Ovčáček pak udeřil: „Klasickým příkladem je pan Pehe, který se nedávno vyjádřil, že máme naději, že do pěti let zemře 500 000 voličů Miloše Zemana. To je absurdní, přes čáru, a je to typický příklad toho, kdy ten člověk není schopen přemýšlet o názorech a o postoji druhých. Kritériem je prvorepubliková kavárna, kdy intelektuálové mezi sebou diskutovali, občas se pohádali, ale pak se sešli a věci si vyříkali. Druhorepubliková pražská kavárna, ta je fundamentální kavárna,“ uvedl hradní mluvčí. Jedničkou byl a zůstane Václav Havel! Je Miloš Zeman nejúspěšnějším politikem a co jeho směřování ke skandinávskému modelu? To byla další oblast diskuse. „V oblasti domácí politiky ano, ne v mezinárodní,“ zhodnotil politolog Kopeček. Kmenta, Shavit i Ovčáček se shodli, že ano. Ne tak exposlanec za ANO Komárek: „Velký a jediný politik, na kterého budou pamatovat dějiny ČR, je Václav Havel. Protože se stal symbolem, byl to on, kdo zosobňoval sametovou revoluci. Kopeček na to souhlasí s Komárkem, že Zeman bude vždy ve stínu Václava Havla. Působení Miloše Zemana hodnotí jako minus. Táhne Česko na Východ. Zaklíná se skandinávským modelem, ale ve Skandinávii v rámci svého prezidentství nebyl ani jednou. „Z těch kontroverzních, všehoschopných ‚padouchů‘ v ČR je ten nejlepší. Klobouk dolů, a zdůrazňuji, není to nic kladného – ten člověk se obklopil všehoschopnými lidmi, kteří jej dokázali vyzbrojit jak finančně, tak argumentačně, aby vyhrál první volby. Dnes už to byla taková křeč,“ hodnotil hradního pána Kmenta. Shavit se zhrozila. „Aby nás nepotáhl tak, aby nebyl vnímán jako státník lokálního rozměru ve východním satelitu, což se může stát. On začíná už jako politik minulého století. Chybí mně jasná vize pro ČR. A ten skandinávský model?“

To už i jemu musí přijít jako vtip. Protože tím se oháněl v devadesátých letech, kdy to dávalo smysl vzhledem k sociální demokracii. I vzhledem k jeho postoji k migrační krizi, k Izraeli. Ať se do té Skandinávie jede podívat, tam je to odlišné, jak si představuje," prohlásila kategoricky pražská politoložka. Komárek ještě zaglosoval: „Přemrštěně se soustředil na svoje znovuzvolení. On je jako medvídek Pú plný překvapení.“ Go west? NO!!! „Je proruským prezidentem?“ položil další dotaz mladíček v sále. Komárek na to: „To je první věc, kdy skutečně i já váhám, ale s dlouhým zvažováním říkám ne.“ Ovčáček jednoznačně: „Bez dlouhého zvažování ne.“ „Tím, jak se projevuje, tak je k Rusku více vstřícný, než bylo u nás zvykem. Je,“ podotkla Shavit. A podle Kmenty je také proruský: „Jak prý nebudeme slouhové Bruselu, a tak jsem si vzpomněl na obrázky, jak odezírá z úst pana Putina, nebo v Číně,“ zhodnotil Zemanovy východní aktivity. „To je šílený, tady,“ bylo zase slyšet brblající postarší ženy v předních řadách. Kopeček připomněl kapitolu s názvem Eurofederalista na baterky, za což sklídl potlesk. „Spočítejte si, kolikrát byl v Číně, Rusku, co vyjednával, a protněte si to s tím, kolikrát byl v USA, v Bruselu, v Německu a co tam dojednával nebo nedojednával. Pan Ovčáček říká, že pan prezident uplatňuje princip všech azimutů, ale jaksi ta střelka na Západ se mu nějak rozbila,“ rozhovořil se za potlesku Kmenta. „Jak je možné, že pan prezident byl častěji v Kazachstánu než v Německu? Byl třikrát v Rusku, třikrát v Číně, ale v Německu tak často není,“ zeptal se moderátor. Ovčáček opáčil: „Z logiky pana Kmenty jsou proruskými politiky i francouzský prezident Macron, který byl nedávno v Číně a podepsal tam veliké kontrakty, a ještě více, a to je na tom to nejhorší, je na tom britská premiérka, která oznámila ‚zintenzivnění zlaté éry britsko-čínských vztahů‘. Dokážete si představit, že by prezident Miloš Zeman prohlásil, že zahajuje zlatou éru česko-čínských vztahů, jak by vybuchly zpravodajské servery a v České televizi by se komentátoři upovídali k smrti?“ „...proč mi neodpovídáte na otázku, proč byl častěji v Kazachstánu než v Německu?“ trval na svém nervózně spíkr. Ovčáček trpělivě: „V Německu byl pan prezident dvakrát, s panem prezidentem Gauckem měl mimořádně přátelský vztah.“ „Ale v Rusku byl třikrát! A třikrát v Číně!“ nedal se redaktor Českého rozhlasu, moderátor Michal Rozsypal. Ovčáček vysvětloval: „Musíme otvírat nové trhy, jde o ekonomickou diplomacii, to je běžná věc v západní Evropě. Celá západní Evropa je proruská a pročeská. Takže řečeno vašimi slovy, celá západní Evropa následuje politiku Miloše Zemana,“ parafrázoval hradní mluvčí.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Ovcacek-pred-lidmi-odhalil-informaci-o-tom-jak-Zeman-porazil-Jiriho-Drahose-523547?utm_source=nm&utm_medium=xml

Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem České republiky

8.2.2018 TV Barrandov str. 01 20:10 Týden s prezidentem

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dobrý večer, vážení diváci televize Barrandov. Vítejte u pravidelného čtvrtletního Týdne s prezidentem. Dnes natáčíme první premiérový díl po vítězné volbě prezidenta, vítězné pro pana Miloše Zemana. Dobrý den i Vám, pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Dobrý den.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A dovolte mi jako první věc vám samozřejmě pográtulovat k úspěchu a k vítězství v prezidentské volbě.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já za gratulaci velice děkuji ale musím se, pane Soukupe vám a samozřejmě i divákům televize Barrandov velice omluvit, protože vy jste se mnou chtěli natáčet už těsně po vítězství a já jsem byl tak unavený, že jsem si říkal, že s únavou se nemá chodit do televize. No, a tak jste musel počkat až si odpočinu, což se stalo. Nyní jsem naprosto svěží a jsem Vám k dispozici.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, to je naprosto v pořádku. Vy jste si dovolil jako prezident republiky vzít celý týden dovolenou. Všiml jste si, jaké množství spekulací opět o vašem zdravotním stavu se kvůli celému týdnu vyrojilo v médiích?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Samozřejmě, že ano. Můj přítel Jirka Ovčáček dokonce napsal, že nevím už kdo, to se zjistí, rozesílá e-maily redakcím podle nichž ležím v nemocnici na přístrojích a někdy mám mrtvici, někdy mám mozkovou příhodu. Právě proto si myslím, že tyhle hlouposti už by mohli skončit. Prezidentské volby jsou za námi, právě proto jsem řekl, ať lidé, kteří jsou nespokojení s jejich výsledkem, přestanou fňukat a zmlknou, shut up oJ, což samozřejmě také vyvolalo rozhořčené reakce. Ale já se ptám, k čemu takové hlouposti jsou. Nejsem v nemocnici, nemám mozkovou mrtvici a ten kdo to rozesílá je normální idiot.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já jsem, já jsem v uvozovkách celý týden dal do uvozovek jaksí, protože po tom vypětí nepochybně jste měl právo si odpočinout a týden dovolené není příliš mnoho. To koneckonců v době probíhajících jarních prázdnin i novináři si berou teď týden dovolené. Je něco, co vás u českých médií v kontextu tohoto šílenství z posledního týdne může něco ještě překvapit?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, mě už překvapilo, pane Soukupe. Víte, kdybych měl uvádět příklady stupidity českých médií, tak tedy jsme celý tento pořad a neděláme nic jiného. Tak vám dám pouze jeden jediný případ. Už po prezidentské volbě napsal dle mého názoru nejhloupější český novinář Jiří Pehe z deníku Právo text, ve kterém říkal, že za 5 let 500 tisíc mých voličů zemře, takže situace bude jiná. No, myslím si, že nejlépe na to reagoval Jan Keller, který řekl, nebudu se vyjadřovat k lejnu hyeny. Jiřího Pehe tím jistě velmi potěšil.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To, to předpokládám. Tuhle tu úvahu pana Pehe jsem také četl. No, nicméně to jsou takové prognózy. Já tomu říkám někdy fenestrální prognózy. Podívám se z okna, něco mě napadne, no tak to napíšu o realitě nebo nějaké podloženosti té věci se dá s úspěchem pochybovat. Pane prezidente, ale co jste celý týden dělal, nad čím jste uvažoval?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak kdybych chtěl lhát, tak řeknu, že jsem velmi intenzivně pracoval na své inaugurační řeči a nebo se připravoval na sjezd sociální demokracie. Ani jedno ani druhé není ve skutečnosti pravda. Spal jsem, jedl jsem a četl jsem si zajímavé knihy, na které jsem předtím neměl čas. Čili dolce far niente, jak se říká, sladké nic nedělání.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Nic nedělání. No, tak předpokládám, že jste plný sil potom odpočinku, protože nepochybně budete potřebovat politická vřava je poměrně intenzivní. Vy jste zmínil inauguraci, ta se bude konat 8. března a skládat prezidentský slib budete do rukou předsedy senátu pana Štěcha. Ale ty vaše vztahy nejsou zrovna vřelé, pokud si dobře pamatují.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, nejsou sice vřelé, protože Milan Štěch, což je jeho svaté právo vyjádřil podporu mému protikandidátovi panu Drahošovi, no ale co má být? Skládání slibu je záležitost několika málo minut a to určitě oba dva přežijeme.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Takže nepředpokládáte nějaký divoký průběh inaugurace nebo nějaké kontroverze?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To jako myslíte, že bysme se na sebe vrhli a.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To asi ne, ale aby, jestli neočekáváte nějaká ostřejší slova mezi předsedou senátu a vámi.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, já nemám dojem, pane Soukupe, že rituál skládání slibu předpokládá jakákoliv slova, ať ostřejší nebo tupější.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dobře, pojďme, pane prezidente se trochu vrátit k hodnocení prezidentské kampaně. Vy jste před volbou, před samotnou volbou říkal, že se nechcete vyjadřovat ke svým protikandidátům, což jste v podstatě vždy dodržel. Pojďme ztratit pár slov u vašich protikandidátů a schválně si vašeho hlavního protikandidáta Jiřího Drahoše nechávám na konec. Máte nějakou poznámku k výsledku pana Fischera, Horáčka, Hilšera nebo Topolánka?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já nemám žádnou poznámku z toho prostého důvodu, protože respektuji volbu voličů, kteří těmto lidem dali část hlasů a myslím si, že to pořadí je celkem logické. Zajímavý byl ten Mirek Topolánek, těch 5, ano 5 procent a tomu ještě dala Praha. Tak to bylo překvapivě málo, protože některé odhady mluvily až o 15 procentech. Ale zase nestojí za to, abych přemýšlel, proč to tak bylo. Asi protože do té soutěže naskočil pozdě a nebo protože jeho dostihla jeho minulost. Je to za námi. Game is over, jak se vždycky říká, což by mohlo platit i po panu Horáčkovi, že ano? Nu, a pokud jde o toho hlavního protikandidáta.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tomu se pojďme chvilku věnovat respektive hlavním argumentům té kampaně. Ty hlavní střety, pojďme pojmenovávat.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, on celý problém je v tom, že tam vlastně žádné hlavní střety nebyly bohužel. A právě proto, kdybyste mě nechal domluvit, tak bych se dostal k tomu hlavnímu a vlastně jedinému protikandidátovi ve druhém kole, tedy k panu Drahošovi. A teď Vás možná překvapím, pane Soukupe, protože na rozdíl od některých komentátorů se panu Drahošovi vůbec nechci vysmívat. Víím, jak je těžké, když sedíte před rozbouřenou arénou jako tomu bylo v hudební Divadle v Karlíně a nebo v jiném prostředí a titíž komentátoři, kdybych to prohrál já, tak by zkritizovali mě a naopak, pana Drahoše by vyzdvihli do nebes. Takže já bych spíš, když dovolíte, se pokusil odpovědět na tu vaši otázku, proč tam podle mého názoru nebyli zásadní střety. Protože já jsem od svého protikandidáta vlastně neslyšel, co chce. A slyšel jsem jedno jediné, co nechce a sice Andreje Babiše jako premiéra. No, dobře ale to je trochu málo a to je vše.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, já se pokusím tedy pojmenovat, tak jak jsem viděl ty hlavní střety ideové střety já. Vy jste proti západnímu směřování naší země, zatímco Jiří Drahoš je pro západní a demokratický. Tedy Jiří Drahoš je pro západní směřování naší země, vy pro východní nebo straníte východu.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To je naprostý nesmysl, který si vymysleli novináři, a které samozřejmě pan Drahoš ochotně převzal. Já jsem na to reagoval vtípkem, že jsem pro severní směřování, tedy skandinávskému modelu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ale on, on ani novináři nemohli vážně myslet to, že byste si přál vystoupení z Evropské unie nebo vystoupení z NATO. To bylo zřejmé. To jste nikdy neřekl a nikdy ani nenaznačil.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Jistě.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To znamená ten argument byl trochu jiný. Já jsem tam spíše cítil určitou, určitou tendenci říci, že to zděšení novinářů nesměřuje k proti západnímu směřování ale k tomu, co se stalo v parlamentních volbách na podzim. K vítězství Andreje Babiše k rozbourání dosavadního systému tradičních parlamentních stran a do určité míry obavu a strach z velkého mocenského a ekonomického konglomerátu okolo Andreje Babiše, což tedy byla firma Agrofert, což bylo teď politické hnutí a nyní i vedení vlády. To znamená ten sport nebyl ani tak pro západní nebo proti západní ale spíše spor o Andreje Babiše. Vidím to správně?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale vždyť Andrej Babiš naprosto jasně a já s ním souhlasím říká, že místo České republiky je v Evropské unii ale že se tam máme chovat suverénně a ne pokorně jako někdy dosud. Takže myslím si, že ani on nemůže být obviňován z toho, že by nás táhnul někam na východ.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To určitě ale já jsem myslel spíše to, že ten spor mezi vámi a Jiřím Drahošem, ten pro západní, proti západní, demokratický, nedemokratický. Byl spíše spor o nové politické pořádky, které nastolilo vítězství Andreje Babiše ve volbách a snaha je nějakým způsobem vyvážit.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak za prvé, když už se utkají 2 kandidáti, tak mají říkat svoje názory a ne odvolávat se na někoho jiného v daném případě na Andreje Babiše. Za druhé znovu opakuji, pane Soukupe, že tohle byl pseudospor a shut up, jak už jsem jednou říkal zmlkněte, přestaňte o tom mluvit, protože je to nesmysl, protože je to lež. Jestli někdo upřímně podporoval náš vstup do Evropské unie, tak jsem to byl já jako premiér a moje vláda připravila tento vstup do všech podrobností.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, výsledek podzimních voleb nepochybně ovlivnil i průběh prezidentské kampaně. Vítězství Andreje Babiše zbouralo mnohá tabu. To, že podnikatelé by neměli chodit do politiky, protože podnikatel přece nemá zájem o nic jiného, než vydělat další peníze. Konflikt zájmů principiální konflikt zájmů, tak jak doposud byl vnímán. Podnikání je s politikou neslučitelné. Další konflikt zájmů, kdy majitel velkého agro komplexu a z logicky věci, zemědělství je závislé na dotacích od státu. Vstupuje do politiky. To znamená Andrej Babiš je obviňován z toho, že na jedné straně dotace rozděljuje a na druhé straně je přijímá. Jeho trestní stíhání. To je celá řada tabu, které byli jeho vítězstvím ve volbách zbourány. Tento fakt, to překreslení politické mapy v podzimních volbách, měl potenciál Jiřímu Drahošovi ty volby vyhrát, a přesto se tak nestalo. Rozumíte, na co se ptám, o co se z mého pohledu v prezidentské volbě?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já vidím, že dneska si odpočinu a za to vám děkuji, pane Soukupe.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Myslíte, že mluvím příliš dlouho?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ne, říkal jsem, že si odpočinu, ni víc, nic méně. Nicméně, abych začal od začátku. Vůbec není pravda, že by podnikatelé nevstupovali do politiky. Uvědomte si, že například Tomáš Baťa byl starosta Zlína. A copak starosta není politická funkce? To je první námitka a mohl bych mluvit o Berlusconi, mohl bych koneckonců mluvit o Trumpovi jako o stavební podnikateli a některých dalších. Za druhé, nevidím příliš velkou souvislost mezi výsledky parlamentních a prezidentských voleb. Určitá souvislost tam je a spočívá v tom, že hnutí ANO mě podpořilo a jsem tomu samozřejmě rád. Stejně tak jako jsem rád, když mě podpořily i jiné parlamentní subjekty. Ale to je vše. Protože naše názory se mohou na některé věci lišit, a teď bude čas práce pro blaho vlasti, jak se tak hezky říká. No a během této práce se některé názory vyjasní, v některých se shodneme a jinde třeba budeme mít opačné mínění.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já rozumím ale Jiří Drahoš vystupoval, možná byl do byl do té pozice do určité míry manipulován nebo posouván. Vystupoval tak, že spojuje demokratické síly, demokratické rozumíme ty, které nesouhlasí s vítězstvím Andreje Babiše ve volbách a považují jej za nebezpečí pro demokracii a vy reprezentujete síly, které toto akceptovali. Takto jsem to viděl. Tento principiální střet tam byl, pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Už jsme tady citovali Jiřího Pehe, tak teď bych citoval rodáka z Rostova na Donu Alexandra Mitrofanova, který zase pro změnu napsal z hlediska volebních výsledků, že jsou tady jednak občané a jednak obyvatelé. Jinými slovy ten, kdo nesouhlasí s mými názory, je kastován a je něco nižšího, než ten, kdo s mými názory souhlasí.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, každopádně údajně nedemokratické poměry nastolené vítězstvím Andreje Babiše ve volbách údajně v uvozovkách, musí být změněny demokratickou formou. To znamená novými volbami a to se mimo jiné v prezidentských volbách prostě nepodařilo a Jiří Drahoš prohrál. Tak to prostě je.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak teď už vám rozumím a to už tak trochu dává logiku. Víte, já bych tady nemluvil o nějakém mocenském paktu mezi mnou a Andrejem Babišem. Ale také bych rozhodně nemluvil o tom, že teď po vyhraných prezidentských volbách budu Babišovi házet klacky pod nohy. Naopak budu se ho snažit podporovat, protože je to premiér, jehož jsem sám jmenoval a upřímně řečeno, já nikoho jiného ve funkci premiéra nevidím.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, ještě se chvilku držíme té předvolební kampaně. Ono to tak i probíhali. Ti kandidáti, bylo jich proti vám 8, se tak dojemně spojili na všech těch možných debatách, na vše možných serverech, kteří si koupili televizní kameru a vysílali na internetu různé debaty. A mně to trochu připomínalo kočovný cirkus. Oni tak šli společně pořád se pohybovali po různých serverech a jejich jediným aspoň co jsem tak rozuměl zásadním tématem byl boj proti Miloši Zemanovi. Vy jste se takových debat pochopitelně nezúčastnil. Nicméně, co tam bylo zajímavé bylo, že pak se v podstatě všichni spojili a vyzvali své voliče, aby podpořili Jiřího Drahoše. To se ale nestalo. Zhruba půl milionu voličů je neposlechlo a tahle věc vyhrála volby proč?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já bych na vás navázal. Řekl jsem, že se nebudu posmívat panu Drahošovi, já to samozřejmě dodržím. Ale řekněme si 2 konkrétní čísla. První, když se zkoumalo, kolik lidí volilo pana Drahoše kvůli Drahošovi, tak jim vyšlo 50 procent těm výzkumníkům. A zbývajících 50 procent bylo, že volili, abych se tam nedostal já, prosím. U mě 77 procent si přálo, abych to vyhrál a pouze 23 procent mě volilo proto, aby tam nebyl Jiří Drahoš. Tak to jedna skupina čísel. A druhá a možná více potěšující je, podívejte se, teď vyšel průzkum, jak jsou lidi spokojeni s výsledky prezidentské volby. 34 procent je nespokojeno, 55 procent je spokojeno a zbytek jsou neutrálové.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Mimo jiné těch zhruba 30 procent lidí byli ti, kteří po prvním kole volby nebyli pevně rozhodnuti, kteří ve všech průzkumech uváděli spíše Drahoš, spíše Zeman a nebo vůbec nevím. To byla zhruba třetina lidí po první volbě. Upřímně, pane prezidente, po prvním kole volby, to pro vás nevypadalo nějak zvlášť nadějně. Všechny dostupné průzkumy ukazovaly, že jazýček vah se spíše kloní k Jiřímu Drahošovi a ten zápas se evidentně mezi vámi měl konat o tu třetinu nerozhodnutých voličů nebo voličů, kteří nejsou rozhodnuti pevně. Jaký je z vašeho pohledu tedy vliv těch politických debat? Nestala tam se ta zásadní chyba z pohledu Jiřího Drahoše?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, právě. Já jsem samozřejmě rád, když mě Jiří Drahoš vyzval k televiznímu souboji. Rád jsem to přijal. Byl jsem sám překvapen tím, že dokonce 4 televizní stanice o něco takového projeví zájem. Nu, Jiří Drahoš šel, což bylo také jeho právo jenom do 2, já do všech 4. A myslím si, i když já nevěřím průzkum veřejného mínění, jak dobře víte, tak přesto si myslím, že ano, v podstatě všude vzpomeňte si na často citovanou besedu Nixon Kennedy. Všude televizní debaty mají velmi rozhodující význam.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Z mého pohledu Jiří Drahoš po prvním kole řekl, že se ujímá řízení kampaně sám. Ano z mého pohledu marketingového udělal naprosto zásadní chybu, že se v tom týdnu nebo 2, posledním týdnu věnoval spíše přesvědčováním přesvědčených, to znamená té kontaktní kampaně, kde přijdou jeho příznivci, kteří by ho volili tak jako tak. A přenechal vám debatu na televizi Nova, která měla sledovanost přes 1,5 milionu lidí a své argumenty jste mohl říci. O 2 dny později byla stejná debata u nás, kde byla sledovanost takřka 800 tisíc lidí a z mého pohledu zdá se, že tyhle fakty rozhodly pro ty nepřesvědčené, které dostali možnost Vás slyšet a vaše argumenty zvážít a pravděpodobně tam se rozhodlo. To je můj názor.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ano, já si myslím, že na to se dá navázat nikoliv kritikou Jiřího Drahoše, které se vyhýbám. Ale říci, že ti, kdo v médiích neustále popisovali, jak téměř umírám, najednou viděli normálního zdravého člověka s bolavýma nohama. Ovšem, když sedíte, tak to není vidět. Mimochodem byl jeden blbeček, který navrhol, abychom stáli půl druhé hodiny. Samozřejmě s tichým úmyslem.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To byl Fero Fenič.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Fero Fenič, no tak vidíte. Jak říkám blbeček. No, a v každém případě to je sadismus, to je hyenismus, protože jako ano, boleli by mě nohy a musel bych se nechat po půl hodince přinést židli. To je pravda. No, ale copak televizní diskuze se vyhrávají délkou stání?

Jaromír SOUKUP, moderátor

Bych ho dokončil ty televizní diskuze. On počet těch nerozhodnutých samozřejmě v čase klesá. A z mého pohledu ty zásadní nerozhodnutí voliči byli ovlivněny diskuzí na Nově, na televizi Barrandov. Pak samozřejmě Prima, která se panu Drahošovi z jeho pohledu příliš nepovedla a velmi bouřlivě komentovaná debata v České televizi. Nicméně tam v té době už těch nerozhodnutých bylo poměrně málo. Co mimo jiné říkáte na svatořečení paní Witovské, moderátorky, která po letech vystřídala pana Moravce?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Víte, já si myslím, že to svatořečení, jak tomu krásně říkáte, bylo způsobeno spíše tím, že už lidé jsou unaveni Václavem Moravcem a tak si přáli téměř kohokoliv, kdo by mohl Moravce nahradit. Ale já mám také samozřejmě jako každý chybující člověk pocit, i když jsem ocenil paní Witovskou. No, tak byla situace, kdy mě chytila na švestkách a nemusela, když se mě zeptala, jestli jsem byl někdy ve Skandinávii. Tak místo, abych ji suverénně odpověděl, že jako premiér jsem byl ve Švédsku, v Norsku, Finsku. Tak jsem pokorně říkal, že jako prezident jsem tam už nebyl. To byla moje chyba, za tu paní Witovská nemůže.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, víte oni média trochu žijí taky ve svém světě. Je faktem, že den před volbou těch nerozhodnutých je prostě méně než týden před volbou.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, samozřejmě.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A ten zápas se zápas volební se vede o ty nerozhodnuté voliče a počítá se výsledek voleb. Ukázala průběh předvolební kampaně a volba samotná tendenčnost médií a co říkáte roli České televize?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, já zase tentokrát nechci nasazovat na média obecně. Uvedl jsem vám minimálně 2 příklady jo. Ať vymře půl milionu českých občanů a politická mapa se promění. Říká Jiří Pehe hyena. Nebo Mitrofanov jsou občané a jsou obyvatelé, podle toho jak kdo volí. Čili zavádíme jakési kastovníctví, kde hodnotíme lidi podle toho, jestli naši pseudoelitu podporují a nebo s ní naopak nesouhlasí. A tohle to, tohle to, pane Soukupe dělala v podstatě všechna česká média nebo téměř všechna. Dělala to Perkenerová v deníku. Dělal to již zmíněný Pehe nebo Mitrofanov nebo Koukal v Právu. Dělal to Kamberský a Zvěřina v Lidových novinách. No, a nemohu zapomenout na Hozajka, Taberihou a další novináře placené Zdeňkem Bakalou.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Zdeňkem Bakalou a role České televize, veřejnoprávního média, na které přispívají všichni z vašeho pohledu?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak vynechme teď paní Witowskou.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Svatořečenou.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Která zase, kdyby byla příliš okatě stranící jednomu člověku, tak by si znemožnila svůj profesionální postup. Zejména, když to nevyšlo že. Nu a soustředme se na takové ty rádoby komentátory. My už jsme tady jednou hodnotili studii **fakulty sociálních věd**, která říkala, že v České televizi výrazně převažuje mentalita TOP 09, je to tak. No, a já si myslím, že tam převažuje dosud a Česká televize by podle mého mínění měla místo toho, že její novináři budou dávat najevo svoje ať už předsudky nebo pocity, měli by objektivně informovat o rozležení nálad v české společnosti, což evidentně nedělají.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, za sebe můžu říct, že doufám, že to dělat nebudou, protože tu jejich tendenčnost České televize a teď nekomentuji to, že jsou financování z koncesionářských poplatků. My jsme nebo já jsem viděl již před rokem a řekl jsem si, že dáme prostor vám a politickým proudům, které evidentně v České televizi prostor nemají a uvidíme, jestli diváci to ocení a diváci to ocenili. Takže já doufám, že to jejich směřování bude ještě užší, protože tím otevřeli prostor nám.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Václav, Václav Moravec v České televizi má tu smůlu, že mu tam odmítl chodit Václav Klaus, postupně jsem tam odmítl chodit i já a tuším, že tam odmítl chodit i Andrej Babiš. Takže za chvíli tam bude mít jenom druhou ligu a to je pro takového moderátora dost velké ponížení.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak já jsem rád, že ta první liga chodí k nám.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Přesně tak.

/ Reklama /

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, Česká republika má určité specifikum a to je to, že v podstatě všechna hlavní média jsou v Praze. A novináři bydlí v Praze. Považují se za intelektuální elitu a jsou v Praze. To uvozuje další otázku. Vidíte výsledky prezidentské volby také jako určitý střet Prahy zbytkem země, tak jak to bylo mnohými komentáři interpretováno?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ano jistě. Ale víte, já si vzpomínám na Antonína Švehlu, což byl skvělý prvorepublikánský politik. Dokonce se o něm uvažovalo jako o nástupci Masaryka. Ale on bohužel předčasně zemřel. No a Švehla, který byl předseda agrární strany měl heslo venkov proti městu. To je něco třídní boj v modrém a já bych to trochu změkčil. Víte, svým způsobem ten životní styl bahna velkoměsta je něco jiného než poklidný rudimentární životní styl venkova nebo menšího či středního města.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já, já tedy budu doufat, že Česká televize za mě jako televizního manažera, že Česká televize tedy bude vysílat pro bahno velkoměsta a televize Barrandov bude vysílat pro, pro zbytek země a pro venkov a mě to tedy bude vyhovovat no.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a víte ta elita, já tomu říkám pseudoelita, o které jste mluvil má 2 charakteristické rysy. Za prvé, že svoje názory považuje za nadřazené názorům druhým. Nikdo přeci nemůže protestovat proti názorům těchto lidí ale mohou protestovat proti této nadřazenosti. Já tomu říkám nafoukanost.

Jaromír SOUKUP, moderátor

V tom je ten spor. Praha je chytrá, venkov je hloupý nebo zbytek republiky je hloupý. Praha je bohatá, zbytek republiky je chudý.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Praha je zkažená, venkov je čistý a můžete to klidně obrátit ale nedostaneme se nikam. Ale chci říci, že na téhle té elitě pseudoelitě je zajímavé ještě to, že ty lidi, kteří se opravdu scházejí v těch kavárnách se sebeutvrzují ve své nadřazenosti. Franto, Pepíku, že jsem dobřej, řekni mi, že jsem dobřej.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dokonce tedy jsou pak občané a obyvatelé.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A tak přesně tak.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Doufám, no pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Máte tam často bývalé neúspěšné ministry nebudu jmenovat ale oba víme, o koho se jedná. Občas se tam objeví i nějaký béčkový umělec, i když uznávám, že jsou tam i skuteční umělci. No ale ono přihrát se u těch béčkových umělců jo, na téhle té společnosti je pokušení, které vede k tomu, že ta pseudoelita takzvaně metastázuje, že se k ní přidávají i lidé, kteří se chtějí přihrát na jejím dost chátrajícím sluníčku.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, tak proto jsem se chtěl vrátit v průběhu předvolební kampaně a hovořit o demokratičnosti a nedemokratičnosti a Praze a venkovu a tak dále, protože ta kampaň skutečně do určité míry společnost rozdělovala. Do jaké míry skutečně rozdělaná byla a do jaké míry to byla předvolební taktika nebo marketingový cit kandidátů je otázka. Myslíte si, že společnost je tedy rozdělena v tomto směru?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Společnost je rozdělená, byla rozdělená, bude rozdělaná a notabene bude rozdělaná kolem mnoha a mnoha os zdaleka ne jen kvůli tomu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To znamená to spojování je iluze?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale samozřejmě a to už také někteří kandidáti po volbách nikoliv před volbami přiznali, že spojování je iluze, že úkolem není spojovat. Podívejte se, teď nás čeká například jednání o vládě. Nu základní úkol má samozřejmě premiér, jehož jsem jmenoval. Ale pokud má prezident něčemu pomoci, no tak je to spojování těch, kteří jsou ochotni do té vlády jít nebo jí podpořit.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pojďme, pojďme k vládě, ale předtím mám ještě poslední otázku. Z jedné přednášky profesora Bělohradského jsem si pamatuji to, že v historii vidíme, že příliš často nebo velmi často vítězové přebírají myšlenky poražených. Máte nějakou myšlenku Jiřího Drahoše, kterou byste chtěl převzít?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, za prvé na tohle téma měl krásnou knihu Vladimír Páral. Jak rudí postupně zmodrají a vynoří se noví rudí. Nu, a tak já nechci být ironický, ale prosím, budu slušný. To přece nikoho nezavazuje, nikomu neškodí a když tohle řeknete. Já si myslím, že tu slušnost máme naplnit obsahem. O takovém Churchillovi se říkalo leccos ale nikdo o něm neřekl tento významný britský politik byl slušný. Pravý opak byl pravdou.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Je pravda, že slovo slušný evidentně volby nevyhraje. Ale vy jste řekl, že chcete být, pokud si dobře pamatují méně arogantní a pokornější.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A pokornější přesně tak. A taky vidíte, že v našem rozhovoru jsem pokornější. Nevysmívám se poraženému protikandidátovi. Nevysmívám se dokonce ani obecně novinářům a pokud je kritizují, tak je vždycky kritizují na základě jejich konkrétního citátu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Mě jste, mě jste zatím okřikl jenom jednou, což je, což je.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, vidíte, takže.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To je známka toho, že skutečně.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

I tady dochází k poklesu intenzity.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, pojďme tedy k sestavování vlády. Je to už více než čtvrt roku po volbách a stabilní vládu nemáme. Tedy vládu s důvěrou. Já už ve všech svých pořadech trochu tlačím politiky k vyjádření, ať máme jasnou odpověď, co se bude dít, protože vláda bez důvěry může vládnout. To nepochybně ano. Nicméně zemi dopředu posouvat nemůže, protože to bez změny zákonů dost dobře nejde. A pokud nemá tedy vyjednanou většinu, tak změny zákonů nejsou příliš pravděpodobné.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To je krátké spojení, pane Soukupe.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Není na čase tedy.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Neberte to jako okřiknutí, protože i vláda bez důvěry může ve sněmovně prosadit některé zákony, což se ostatně již stalo, viz státní rozpočet.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A to je zatím jediný.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No dobře, ale ad-hoc dohoda o některém zákonu může platit i u vlády bez důvěry. Kromě toho ta představa, že vláda bez důvěry nemůže zemi posunout dopředu je založena na tom, že ta vláda se musí opírat hlavně o zákony. Ale to není pravda. 80 procent exekutivních činností vlády jsou vládní nařízení a další podzákonné normy, k čemuž vláda zákony vůbec nepotřebuje.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To je sice pravda ale pro zásadní reformy, zásadní směřování, zásadní změny ve společnosti, ekonomice, ty zákony potřebuje. Já na to mám takové přirovnání. Znáte ten vtip, jak člověk letí z mrakodrapu, v mrakodrapu a říká.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale samozřejmě.

Jaromír SOUKUP, moderátor

V každém patře pořád dobrý, pořád dobrý, pořád dobrý.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ano ano ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Takhle to bude fungovat i s vládou bez důvěry. Jednou to narazí.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak asi si všichni přejeme, aby vláda tu důvěru nakonec získala. Já jsem rád, že se objevují minimálně 2 možná 3 parlamentní subjekty, které zvažují, že budou tolerovat menšinovou vládu odborníků, což pokládám za velmi rozumný přístup. Ale na druhé straně v té polemice s vámi jsem se snažil upozorňovat na to, že i vláda v demisi je svým způsobem plnohodnotná a že záleží jenom na její obratnosti, jestli si v Poslanecké sněmovně vyjednává adkoh podporu k jednotlivým zákonům.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Nejsem si jist, jestli je to perspektivní cesta ale budiž. Každopádně Andrej Babiš už se nechal slyšet, že v případě, že se mu teď nepovede jednání o sestavení nebo ten druhý pokus o sestavení vlády, že uvažuje o předčasných volbách. Jak si to mám vyložit? Nesvědčí to spíše o určité neobratnosti a s prominutím neschopnosti Andreje Babiše se situací vyrovnat?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale já to spíš chápu jako jakýsi nátlak, který je poněkud úsměvný. Předčasné volby mohou být za 2 předpokladů. Za prvé, že se najde 120 poslanců a více, a pak sněmovna vyhlásí předčasné volby, ale nemyslím si, že se najde 120 poslanců. Nu, a druhá věc, že ty volby po neúspěšném třetím pokusu může ale nemusí podle znění ústavy vyhlásit prezident. A já jsem jasně řekl, že je nevyhlásím.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, což si nepochybně i Andrej Babiš všiml a všimli si toho i ostatní představitelé politických stran. No, každopádně já jsem spíše už směřoval k tomu, že by vůči občanům bylo fér, aby dostali jasnou informaci o tom, jak ty věci budou, jakou vládu mít budeme, jaký bude postup. Tyhle ty hry pořád už je to příliš dlouho.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane Soukupe, když to zjednoduším. Představte si, nám se nelíbí, jak jste volili, tak budete volit ještě jednou a ještě jednou a ještě jednou do úplného zblbnutí až konečně tady bude taková volba jo, která nám ne občanům ale nám politikům bude vyhovovat. Nepřipadá vám tohle uvažování?

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, je to absurdní samozřejmě.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Úplně zruďné?

Jaromír SOUKUP, moderátor

Samozřejmě, vy jste také pane prezidente řekl, že pokud Vás naštvu, tak vás to vyprovokuje k lepšímu výkonu. Daří se mi to zatím?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, myšlenka předčasných voleb mě spolehlivě naštvě a já jsem hrozně rád, že když jsem teď byl na Moravě na své milované Moravě, a tam jsem dělal taková malá referenda. Přejete si předčasné volby a nic jsem nikomu nevnucoval? Tak v tom hlasování vždycky tak po tisíci lidech v každém městě drtivá většina byla proti předčasným volbám a já jsem tomu velice rád.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, není divné to, že Andrej Babiš ani jednou neřekl, jestli já jsem takovou překážkou, tak já tedy odstoupím a uvolním pozici sebe jako předsedy vlády?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Proboha ale proč by to dělal?

Jaromír SOUKUP, moderátor

A spíše radši hovoří o předčasných volbách?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Proč by to dělal?

Jaromír SOUKUP, moderátor

No provokativní otázky říkáte, že máte rád.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Provokativní ano ale v tomto případě by udělal hloupý krok, protože vzdávat pozici, kterou v politice dobudete, je prostě hloupé. Politika je bitva o každou kótu, o každý vrcholek. Nu, a když jste nějakou kótu dobyl, tak není důvod ji zbytečně vzdávat. A podívejte se, Babiš vytvořil politické hnutí, které jak před 4 lety, tak ještě více v těchto volbách dokázalo ovlivnit většinu nebo velkou část voličů. Pane bože, vždyť to je úspěch jako hrom. No, a já mu budu s typickou českou závistí říkat, tak pane Babiš, koukejte odejít, sice jste vítěz, ale ti poražení vás nechtějí?

/ Reklama /

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, dnes máte večeři tady v Lánech.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor

S Andrejem Babišem. Budete mu promlouvat do duše, ať se klidní a řeknete mu tedy jaká je vaše. Víte, těch variant je celá řada a my jsme každý si o tom hovoří ČSSD, SPD. Budete mu něco doporučovat?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Stejně tak jako si přátelsky povídám s vámi, tak si dnes večer budu přátelsky povídat s premiérem. Já nejsem takovej mentorskej typ, abych někomu promlouval do duše. Tohle jsem kdysi dělal u své dceři, když jí bylo 11 let.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A fungovalo to?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ne. Absolutně ne. Takže od té doby, to už je hodně dávno.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Mám stejnou zkušenost se svojí dcerou ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Od té doby to nedělám ne. A pokud jde o to, o čem budeme mluvit, on to sám i řekl, chce si povídat o zahraniční politice, nic proti tomu. A chce si povídat o povolebním uspořádání. Také nic proti tomu. Můj názor je jednoduchý a já si dokonce myslím, že se v tom shodujeme. Podívejte se, koaliční vláda znamená, že není možné, aby ten Babišův sen, to znamená vláda jako tým fungoval. Protože tam máte cizí těleso. To jest právě reprezentanty koaličního partnera. Takže z hlediska tohoto snu, pokud se ho podaří uskutečnit, tak je možné, aby existovala tolerance menšinové vlády odborníků. No, a ta tolerance musí být samozřejmě vykoupena nějakými podmínkami, programovými koncesemi, personálními koncesemi, to je v politice naprosto normální. Ale nebude to znamenat, že ti partneři přímo vstoupí do vlády, ale že budou, chcete-li to tak nazvat v nižších patrech třeba na úrovni náměstků a tam budou tu vládu ovlivňovat.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak to je poměrně jasné stanovisko. Celá ta debata směřovala k otázce, jestli tedy nebudete aktivnější, jestli nezačnete aktivněji moderovat jednání o sestavení vlády?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já si myslím /souzvuk zvuků/ na rozdíl od Vás, že Andrej Babiš si v těch jednáních vede docela dobře. Nicméně pouze a jedině tehdy, pokud mě obě dvě strany v nějaké krizové a kritické situaci požádají o takové moderování, tak to samozřejmě jako starý dobrák neodmítnu. Ale nebudu se sám nabízet. Proč bych to dělal. Já jsem splnil svůj úkol tím, že jsem jmenoval premiéra. Jmenoval jsem vládu a vytvořil jsem časový prostor pro tato jednání. To znamená, že nikdo nemusí nikam spěchat.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Předpokládám, že šéfové politických stran nás bedlivě poslouchají a vaše slova, vaše slova slyší. Uvažujete o tom, že byste si pozval tedy jednotlivé předsedy politických stran ke konzultacím?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale to už jsem udělal. Já jsem si pozval všech.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Teď máte novou pozici.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Všech 9 respektive všech 18, protože za každý parlamentní subjekt, tam byli po 2. Všech 9 parlamentních subjektů a jejich vedení a ptal jsem se jich na jejich představu o povolební uspořádání. Informace, které jsem dostal, pokládám za dostačující. V této chvíli nedivím důvod k dalším konzultacím a pokud ano, tak jedině ke konzultacím s těmi, kteří jsou ochotni a připraveni k oné toleranci menšinové vlády.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, ale bylo zřejmé, že všichni na politické scéně čekali na výsledek prezidentské volby. Nebude se měnit tedy na vašem postoji nic. To, co říkali před prezidentskou volbou, nemusí být to samé, co budou říkat teď.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak já nedivím důvod, proč bych svoje postoje měl měnit kvůli prezidentské volbě. To, že jsem díky bohu a voličům vyhrál, znamená, že mohu uskutečnit svůj plán. To znamená dát Andreji Babišovi dostatek času k vyjednávání.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Samozřejmě vy svoje stanovisko neměníte, ale oni pravděpodobně jej měnit jsou připraveni. Ale tak to uvidíme. Pojdme k poslednímu tématu a to je nadcházející sjezd v ČSSD v příštím týdnu. Postup ČSSD se ukazuje jako v podstatě klíčový. Pokud budeme brát vážně slova Andreje Babiše, že z SPD vládnout nechce a s komunisty také ne, nebo je připraven případně, případně se nechat tolerovat od komunistů, tak nějak jsem to rozuměl. Ale přímou nebo nepřímou podporu SPD vyloučil. To znamená váha a význam hlasu ČSSD zcela logicky pokud si to spočítám, stoupá. Máte nějakou preferenci jak by sjezd měl dopadnout? Protože budete, budete jeho hostem.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, budu jeho hostem. Děkuji Milanu Chovancovi jako úřadujícímu předsedovi za pozvání. Rád tam přijedu po dlouhé době. Nu a řeknu svůj názor, který nebudu nikomu vnucovat. Bylo by asi dobré, aby ten názor nejdříve slyšeli delegáti ale můžeme si potom o mých dojmech z tohoto sjezdu popovídat, protože ta strana, pane Soukupe, je ne jenom na dně, ale ta strana je vnitřně rozpolcená. A já bych to dokumentoval jedním konkrétním případem. Já poděkuji všem 3 kandidátům na předsedu, že mně vyjádřili podporu v prezidentské volbě. Ale současně budu se zájmem konstatovat, že bývalý předseda Sobotka, současný předseda senátu Štěch a další vyzvali k volbě Jiřího Drahoše. Mimochodem byli to i 3 hejtmani, pardubický, hradecký a plzeňský, kteří dokonce skládali z písmenek název Drahoš. To bylo moc hezké, moc se jim to povedlo. No a také pražské organizace sociální demokracii, aby toho nebylo málo.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Takže váš seznam zrádců z prezidentské volby před 15 lety se prodlužuje?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A já bych to teď, teď bych to nenazýval zrádci, protože něco jiného byl rok 2003, po kterém byla sociální demokracie bohužel vnímaná jako podrazácká strana a uškodilo jí to. A něco jiného je situace teď, kdy prezidentská volba dopadla tak, jak dopadla.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, a máte s tou stranou ČSSD nějaké vyšší úmysly nebo jen jedete podpořit svého vybraného kandidáta?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ne. Slibuji Vám a to mohu říci už před sjezdem, že neukážu prstem na žádného z kandidátů, ať už na předsedu nebo případně na místopředsedu, protože to by bylo za prvé monarchistické gesto. Zde můj nástupce. No a za druhé já už kolik 10, možná skoro 11 let nejsem členem sociální demokracie. Poté, co mě jednou naštvál Jiří Paroubek a já jsem se rozhodl ze sociální demokracie vystoupit.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Vy jste řekl, že ta strana je rozpolcená, rozdělená. No, ono to za poslední roky vypadal tak, že předseda Sobotka ji chtěl stmelovat, stmelovat, stmelovat tak a zbavoval se přitom svých názorových oponentů, že jí stmelil tak, že výsledkem je tedy opravdu v podstatě personální rozklad. Dá se říci je velmi rozhádaná, rozdělená.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já bych to dokonce doplnil. Podobně jako existovala ta vámi jmenovaná zrada v roce 2013. No tak prestiží sociální demokracie určitě neprospělo to, že bývalý předseda Sobotka likvidoval všechny své vnitrostranické oponenty. Například Jiřího Zimolu, kde ten nemohl ani kandidovat z posledního místa kandidátky, což si myslím, že byl tak trochu podraz.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, ono, ono novinovými titulky v posledním týdnu běželo to, že cílem sjezdu ČSSD má být tedy politický restart. Jak má vypadat z vašeho pohledu a to znamená, jaká je vaše rada, jak by měl vypadat politický restart a začátek tedy. Restart znamená nový začátek, začátek cesty zpátky na výsluní?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Přezout pneumatiky, vyměnit motor. Mám pokračovat dál? Taky tlumiče by chtěli ne restart ale výměnu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Možná dveře jsou trochu provrzlé.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale chtěl bych poznamenat, že přístrojová deska by mohla zůstat stejná.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, děkuji Vám za první povolební rozhovor. Více času už nemáme.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Vidíte, skončili jsme bonmotem, takže zůstáváme oba dva v dobré náladě a já se velice těším na dalších 5 let našich debat.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Nápodobně, pane prezidente a věřím, že budou stejně živé jako byla dnešní debata.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Určitě ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A přeji Vám hodně štěstí do těch příštích 5 let.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já Vám také.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Děkuji za pozornost i vám vážení diváci televize Barrandov a těším se tedy příští čtvrtek na další Týden s prezidentem.

Německo je blízko k nové vládě

7.2.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Německo má za sebou nejdelší jednání o vládě ve své historii. Stát nejspíš znovu povede velká koalice, a to CDU/CSU a sociálních demokratů. Ti se dnes údajně dohodli na znění koaliční smlouvy. Informovaly o tom server Spiegel Online a veřejnoprávní televize ARD. Vyjednávání o německé vládě trvalo 3,5 měsíce a zažila i jeden krach, kdy ztroskotala scénář koalice mezi CDU/CSU, Svobodnými demokraty a Zelenými. Koaliční smlouvu, kterou by už dnes trojice stran mohla představit veřejnosti, budou v příštích týdnech ale ještě schvalovat sjezdy CDU/CSU a také vnitrostranické referendum SPD. A my máme teď na telefonu Vladimíra Handla z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pane Handle, ta jednání trvala celou noc, závěrečná část vyjednávání se proměnila ve čtyřadvacetihodinový maraton schůzek šéfů trojice stran i širších vyjednávacích týmů, proč byl ten závěr podle vás tak hektický?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že nebyl ani tak hektický, jako že skutečně se vyprofilovalo několik témat, kde se ty strany s obtížemi dohadovaly. Přece jenom to je velká koalice, jak bylo správně řečeno, to znamená, že se scházejí u stolu a teda ve vládě perspektivně strany, které stojí na opačných pólech politického spektra, pravice a levice, konzervativní a levicový přístup, no a samozřejmě SPD, levicová část právě té budoucí koalice případně, ta prosazovala některá sociální opatření, která vnímala naopak ta konzervativní část těch jednatelů jako nepřijatelné a příliš regulující, omezující pro hospodářský, hospodářský růst, čili tam v podstatě jde o to, že skutečně ty pozice byly příliš vzdálené na to, aby se v běžném jednání, v běžném jednání čase ty strany dohodly.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A už víme, o co se tedy vedly ty největší spory?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Víme, že se, že to s jednalo o otázky omezení smluv na dobu určitou, kde SPD chtěla, aby teda tento, ten instrument byl maximálně omezen, kdežto ty konzervativní strany to považovaly za docela významný prvek flexibility pracovního trhu, a také poukazovala na to, že vlastně těch zaměstnanců na těchto smlouvách vlastně není tolik. Nakonec ten kompromis vypadá zřejmě tak, ještě nemáme ten dokument v ruce, ale to, co vidíme v tisku nebo v médiích, ukazuje, že prostě budou možné ty smlouvy na dobu určitou nejdéle na 1,5 roku a mohou, budou moct být prodlouženy jenom jednou a navíc tedy u větších podniků bude omezený počet prostě pracovníků, asi 2,5 % pracovníků, který budou moct být takto zaměstnávání, čili se omezuje vlastně možnost používat tento instrument. Zatím ještě nevíme, jak to dopadlo v té druhé otázce, to znamená otázka sjednocení služeb zdravotnických, kde se jednalo nejvíce teďka o to, aby byly vlastně sjednoceny způsoby plateb a výše honorářů pro lékaře, kteří se starají o státní jaksi pojištěnce a o pojištěnce z těch soukromých pojišťoven. Tam zřejmě taky došlo teda k nějakému sjednocení, ale zatím myslím, že nemáme žádné ...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Zatím nebyla představena koaliční smlouva, hm.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, nevíme.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Z toho, co se zatím ale ví, tak SPD má nově obsadit ministerstvo financí, zůstat jí mají i resorty zahraničí a práce. Ministrem vnitra má být končící bavorský premiér Horst Seehofer z CSU a konzervativní unie má nově vést ministerstvo hospodářství. Vidíte tam nějaké překvapení?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak myslím si, že to, že dostalo SPD ministerstvo financí, je teda posun, je to posílení role a postavení SPD v té vládě. Už jednou měla ve velké koalici ministerstvo financí, to bylo v letech 2005 až 2009, ale v té době ještě ministerstvo financí neměla tu váhu ve vládě, dnes ministerstvo financí je vlastně důležitější resort než ministerstvo zahraničí. Normálně běžně bylo vždycky ten druhý nejdůležitější resort za kancléřstvím teda bylo zahraničí, teď to je ve /nesrozumitelné/, protože ministerstvo financí samozřejmě bude rozhodovat nebo hodně ovlivňovat další vývoj Evropské unie a zejména reformu eurozóny, takže jestliže teď bude mít SPD jak ministerstvo zahraničních věcí, tak ministerstvo financí, tak vlastně se hodně posílí její, její tedy jaksi váha SPD v té vládě a v zahraniční politice. Uvidíme, co, jaké resorty zůstanou CDU/CSU. Členská základna, jak vidět taky z médií, se trochu teďka bouří, že vlastně CDU jakoby vlastně odchází oslabená z té vlády. Samozřejmě CDU má prostě kancléřství, CDU bude mít nadále ...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No a s tím možná souvisí moje další otázka, jestli podle vás bude mít kancléřka Angela Merkelová v té nové vládě stejně, řekněme, docela dominantní slovo, jako tomu bylo v té koalici staré?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Kancléřka v té velké koalici a jako vždycky to bude ve velké koalici, tak to je, kancléřka má většinou především jaksi vyjednávací pozici, protože musí vyjednávat kompromis mezi těmi dvěma velkými stranami, které jsou poměrně blízko, pokud jde o váhu v té koalici, takže já si myslím, že se pro..., se posílí její teda role jako vyjednávač kompromisní a ten, kdo prostě zajišťuje nějakou, nějakou stabilitu té vlády. Jestli bude dál hrát tu roli vůdčí, to uvidíme. Samozřejmě ona v té vůdčí roli se vlastně ocitovala, ocitala vždycky jenom v těch situacích významné krize, krize eurozóny, krize finančních trhů, krize ukrajinské. Já si myslím, že toto záleží skutečně na té situaci. Teďka hlavní otázka bude určitě reforma Evropské unie a tam teda ona chce být, chce být významným aktérem, ale tam bude stejně významným aktérem i SPD, takže já si myslím, že to bude spíš jaksi kolektivní dílo ta, ta vláda než teda skutečně vedená přímo kancléřkou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ještě jedna věc, koaliční smlouvu musí v příštích týdnech ještě schválit sjezdy CDU a CSU a také vnitrostranické referendum SPD a ten souhlas sociálních demokratů není úplně jistý, na čem podle vás záleží, jak se stranici nakonec rozhodnou?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tam jde o to, jestli stran..., jestli uvidí v té koaliční dohodě splnění těch předpokladů, které vlastně formuloval sjezd v Dortmundu před 14 dny, to znamená zlepšení možnosti sjednocení rodin uprchlíků, za druhé právě řešení té otázky zdravotní, zdravotní reformy, sjednocení toho privátního a státního pilíře, abych to řekl, přiblížení, a potom omezení těch smluv na dobu neurčitou, na dobu určitou, pardon. Já si myslím, že ten pokrok tam je ve všech těch oblastech, jestli to bude dostatečné pro to, aby i ta opozice, která byla velice silná, 44 % hlasovalo proti vyjednávání koaliční smlouvy, jestli toto bude přesvědčivé dostatečně, to si nejsem jist, protože

ta opozice vlastně vychází z toho, že ano, my můžeme dokonce dojednat dobrou smlouvu a můžeme dělat dokonce dobrou politiku, jak jsme to dělali i v minulé vládě, ale stejně nás to oslabí, protože prostě SPD prostě padá a musí se obnovit mimo vládu, takže já jsem trošku, mám obavu, že tam toto prostě jako těm opozičníkům to stačit nebude.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií Univerzity Karlovy, děkujeme, na slyšenou.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Taky děkuju, na shledanou.

Hilšer chce do Senátu jako nezávislý

7.2.2018 Hospodářské noviny str. 05 Události

Tomáš Pergler, Markéta Šrajbrová

Ožádáno jiného českého politika se v poslední době nestrhl takový zájem jako o Marka Hilšera. Nízký věk a nečekaná podpora v prvním kole prezidentských voleb, v němž získal téměř devět procent hlasů, pasovaly jednačtyřicetiletého lékaře do role neokoukané mladé tváře, o kterou voliči stojí.

Hilšer vykročil poptávce vstříc a jako první z neúspěšných prezidentských kandidátů potvrdil, že na podzim bude kandidovat do Senátu. O podporu od některých politických stran, které ho oslovily, prý stojí, zároveň si však chce zachovat vlastní značku.

„Kandidoval jsem jako nezávislý v prezidentských volbách a chtěl bych jako nezávislý pokračovat. Rozhodně to nebude tak, že bych vstupoval do konkrétní politické strany a kandidoval za ni,“ řekl HN Hilšer, který o možné spolupráci hovořil se zástupci TOP 09, pirátů, zelených, lidovců, ale i ODS. Neúspěšně se o něj ucházela také Občanská demokratická aliance podnikatele Pavla Sehnala nebo senátor Václav Láska, který založil politické hnutí pro nezávislé senátory.

Sám Hilšer přitom zdůrazňuje, že by menší demokratické strany měly úzce spolupracovat. „Když máme v parlamentu pět stran, které jsou si v něčem podobné alespoň v základních hodnotách, je otázka, jestli to má nějakou perspektivu do budoucna,“ uvedl. O tom, že by se postavil do čela takového bloku, ale neuvažuje. „Já se rozhodně necítím být člověkem, který by teď mohl vést nějaké hnutí,“ dodal.

Možnost, že založí vlastní politické hnutí, nevyloučil poražený finalista prezidentských voleb Jiří Drahoš. Toho Hilšer před druhým kolem podporoval proti Miloši Zemanovi. Přímá spolupráce s Drahošem ho však příliš neoslovuje.

Podle Kamila Švece z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je Hilšerova taktika logická. „V prezidentských volbách mu přineslo úspěch, že vystupoval jako občanský kandidát. Spolupráce s jakoukoli stranou by ho mohla připravit o podporu,“ řekl politolog. „Na druhou stranu, i ve volbách do Senátu bude Hilšer potřebovat nějaké zázemí a nějaká spolupráce se stranami by mu pomohla,“ dodal Švec.

Hilšer se zatím nerozhodl, ve kterém pražském senátním obvodu se bude ucházet o zvolení. Ke kandidatuře ho prý přemlouvali lidé v dopisech. „Je logické, abych pokračoval dál,“ řekl. Sám považuje Senát za dobré zázemí pro působení ve veřejném životě. Zároveň jej vidí jako pojistku proti návrhům na změny v parlamentním systému, které vycházejí z hnutí ANO, SPD nebo KSČM. „Víme, že tu jsou tendence redukovat Senát, redukovat Poslaneckou sněmovnu. Já si myslím, že to není dobře,“ uvedl.

Kandidaturu do Senátu zvažují také Jiří Drahoš a Pavel Fischer, který skončil v prvním kole prezidentské volby třetí. Naopak čtvrtý v pořadí Michal Horáček prohlásil, že v politice dál působit nechce.

O autorovi | Tomáš Pergler, Markéta Šrajbrová, autori@economia.cz

Hilšer bude kandidovat do Senátu jako nezávislý. Spolupráce se stranami by ho připravila o podporu, myslí si politolog

7.2.2018 iHNed.cz str. 00

Tomáš Pergler, Markéta Šrajbrová

Lékař Marek Hilšer skončil v prezidentské volbě až pátý, přesto se politické strany předhánějí o jeho podporu. Hilšer potvrdil, že bude kandidovat do Senátu, do žádné strany vstupovat nechce. Demokratické strany by však měly podle Hilšera více spolupracovat.

O žádného jiného českého politika se v poslední době nestrhl takový zájem jako o Marka Hilšera. Nízký věk a nečekaná podpora v prvním kole prezidentských voleb, v němž získal téměř devět procent hlasů, pasovaly jednačtyřicetiletého lékaře do role neokoukané mladé tváře, o kterou voliči stojí.

Hilšer vykročil poptávce vstříc a jako první z neúspěšných prezidentských kandidátů potvrdil, že na podzim bude kandidovat do Senátu. O podporu od některých politických stran, které ho oslovily, prý stojí, zároveň si však chce zachovat vlastní značku.

"Kandidoval jsem jako nezávislý v prezidentských volbách a chtěl bych jako nezávislý pokračovat. Rozhodně to nebude tak, že bych vstupoval do konkrétní politické strany a kandidoval za ni," řekl HN Hilšer, který o možné spolupráci hovořil se zástupci TOP 09, pirátů, zelených, lidovců, ale i ODS. Neúspěšně se o něj ucházela také Občanská demokratická aliance podnikatele Pavla Sehnala nebo senátor Václav Láska, který založil politické hnutí pro nezávislé senátory.

Sám Hilšer přitom zdůrazňuje, že by menší demokratické strany měly úzce spolupracovat. "Když máme v parlamentu pět stran, které jsou si v něčem podobné alespoň v základních hodnotách, je otázka, jestli to má nějakou perspektivu do budoucna," uvedl.

O tom, že by se postavil do čela takového bloku, ale neuvažuje. "Já se rozhodně necítím být člověkem, který by teď mohl vést nějaké hnutí," dodal.

Možnost, že založí vlastní politické hnutí, nevyločil poražený finalista prezidentských voleb Jiří Drahoš. Toho Hilšer před druhým kolem podporoval proti Miloši Zemanovi. Přímá spolupráce s Drahošem ho však příliš neoslovuje.

Podle Kamila Švece z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je Hilšerova taktika logická. "V prezidentských volbách mu přineslo úspěch, že vystupoval jako občanský kandidát. Spolupráce s jakoukoliv stranou by ho mohla připravit o podporu," řekl politikolog. "Na druhou stranu, i ve volbách do Senátu bude Hilšer potřebovat nějaké zázemí a nějaká spolupráce se stranami by mu pomohla," dodal Švec.

Hilšer se zatím nerozhodl, ve kterém pražském senátním obvodu se bude ucházet o zvolení. Ke kandidatuře ho prý přemlouvali lidé v dopisech. "Je logické, abych pokračoval dál," řekl. Sám považuje Senát za dobré zázemí pro působení ve veřejném životě. Zároveň jej vidí jako pojistku proti návrhům na změny v parlamentním systému, které vycházejí z hnutí ANO, SPD nebo KSČM. "Víme, že tu jsou tendence redukovat Senát, redukovat Poslaneckou sněmovnu. Já si myslím, že to není dobře," uvedl.

Kandidaturu do Senátu zvažují také Jiří Drahoš a Pavel Fischer, který skončil v prvním kole prezidentské volby třetí.

Naopak čtvrtý v pořadí Michal Horáček prohlásil, že v politice dál působit nechce.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66041450-hilser-chce-do-senatu-jako-nezavisly>

Peroutkovu novinářskou cenu získali analytička ČRo Klímová a zahraniční zpravodaj ČT Szántó

7.2.2018 ct24.cz str. 00 Média
hosenseidlovap

Novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky za loňský rok získala analytička Českého rozhlasu Jana Klímová a zahraniční zpravodaj České televize Jakub Szántó. Ocenění si převzali v pražském Centru současného umění DOX. Společnost Ferdinanda Peroutky cenu uděluje od roku 1995.

Szántó porotu zaujal připraveností a profesionalitou. „Zabývá se historickým kontextem, vysvětluje, analyzuje, a zároveň nepoučuje, komu máme fandit: cítí jen plnou zodpovědnost za to, jak a proč zprávu prezentuje,“ uvedla ve svém laudatiu Veronika Bednářová.

„Nejsem člověk, který by miloval válečné konflikty, který by miloval politické otřesy. Jsem rád na místě, když se něco děje, to je pravda, ale daleko radši dělám méně konfliktní a méně nebezpečná témata,“ uvedl oceněný Szántó.

„Blízký východ není místo, kde probíhají jenom války, to je samozřejmě nesmysl, žijí tam desítky milionů lidí, kteří zažívají de facto úplně stejné strasti a radosti jako zažíváme my tady v Evropě,“ dodal zahraniční zpravodaj ČT, který cenu považuje za obrovskou čest, ale zároveň závazek pro svou další práci.

Profil Jakub Szántó

Jakub Szántó je zahraničním zpravodajem České televize na Blízkém východě. Vystudoval moderní dějiny na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, jeden rok také studoval na Central European University v Budapešti. V roce 2005 získal titul PhDr. v oboru Moderní dějiny na UK FSV.

V letech 1999–2006 pracoval v zahraničním zpravodajství televize Nova, kde se vypracoval na pozici vedoucího zahraniční redakce a editora Televizních novin. V České televizi pracuje od roku 2006, kde mimo jiné zastával místo zástupce vedoucího zahraniční redakce a editora pořadu Události. Stálým zahraničním zpravodajem České televize pro Blízký východ je od července 2013. Od roku 2003 přispívá do týdeníku Reflex a jiných tištěných médií.

Zdroj: ČT

U Klímové ocenili zástupci Společnosti Ferdinanda Peroutky formulační zdatnost vysvětlit nejsložitější ekonomické problémy. „V posledních letech Jana otevřela mnoho závažných kauz z oblasti českého byznysu a politiky,“ vyzdvihl také autor laudatia Martin Groman.

„Ekonomika a byznys, mě baví, je to strašně zajímavé téma. Když se zabýváte vztahy v byznysu, tak postupně odkrýváte věci, které už přesahují do politiky, obzvláště u různých polostátních podniků a velkých zakázek, takže se na to postupně nabalují další témata,“ uvedla Klímová.

Za klíčovou pro svou práci považuje spolupráci s investigativním reportérem Jankem Kroupou. Mezi kolegy, kteří ji nasměrovaly k investigativní žurnalistice řadí také Jaroslava Kmentu či Jiřího Kubíka, kteří s ní dříve působili v MF Dnes, dodala novinářka, která cenu přijala „s velkou pokorou, respektem a povzbuzením mít žurnalistiku rád i dál“.

Profil Jana Klímová

Jana Klímová se přes dvacet let specializuje mimo jiné na popisování zákulisí byznysu a klientelistických vazeb. Vystudovala Českou zemědělskou univerzitu. V letech 1992–1993 působila jako ekonomická redaktorka v Zemských novinách, dalších šest let pracovala v Hospodářských novinách. Od roku 1999 byla v MF DNES, kde se specializovala na ekonomická témata.

Od roku 2014 pracovala pro Respekt, nyní pracuje v Českém rozhlase, kde je členkou investigativního týmu Radiožurnálu. Spolupracuje i s webem Neovlivni.cz. Je držitelkou Ceny Karla Havlíčka Borovského za rok 2011.

Zdroje: ČRo, Respekt, Neovlivní

Podle Peroutkovy vnučky Terezie Kaslové je smyslem a cílem udílení ceny trvalé zvyšování prestiže novinářské a publicistické práce, která má nezastupitelný význam pro fungování a rozvoj demokratické společnosti.

V minulých letech cenu obdržel například moderátor televizního pořadu Historie.cs Vladimír Kučera, komentátor Hospodářských novin Petr Honzejek, šéfredaktor reportážní publicistiky České televize Marek Wollner, novinář, bývalý disident, politik a překladatel Luboš Dobrovský, Petr Třešňák z Respektu či Martin Veselovský z internetové televize DTVT.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media/2383615-peroutkovu-novinarskou-cenu-ziskali-analyticka-cro-klimova-a-zahranicni-zpravodaj-ct>

Na FAMU se tlačí počítačové hry

6.2.2018 Lidové noviny str. 12 Akademie
čtk

DESIGN

PRAHA Od příštího roku by se měl na pražské Filmové fakultě AMU studovat také herní design. Garanti nového oboru říkají, že počítačové hry mají nepopíratelný kulturní význam, v jehož institucionálním rozpoznání Česko stále zaostává za světem. Jedním z členů přípravného týmu je Jaroslav Švelch, který působí na **Fakultě sociálních věd** UK a na univerzitě v Bergenu. Zabývá se užitím digitálních médií, historií počítačových her a jazykovým managementem v online prostředí. Vývoj videoher v ČR generuje podle odhadů roční obrat kolem 2,5 miliardy korun. V roce 2016 tuzemští vývojáři vydali více než třicet titulů a v zemi funguje kolem padesáti vývojářských týmů.

Obecné referendum by mělo být závazné

6.2.2018 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Obecné referendum by mělo být závazné. Shodli se na tom zástupci ANO, SPD, KSČM a Pirátů. Ostatní partaje přizvané nebyly. Zmíněné 4 strany se ale rozcházejí v dalších parametrech, zejména v tom, čeho by se referendum mělo týkat. Hnutí ANO odmítá, aby se mohlo hlasovat o vystoupení Česka z Evropské unie. Komunisté a Strana přímé demokracie to naopak požadují. Debata se vede i o tom, kolik lidí by referendum mohlo vyvolat a jaká by měla být nutná účast pro jeho platnost. Podrobnosti shrnuje redaktor Tomáš Jelen.

Tomáš JELEN, redaktor

Domluva s komunisty a s SPD je pro hnutí ANO zvláště důležitá kvůli jednání o druhém pokusu sestavení vlády. Obě uskupení podmiňují podporu kabinetu právě prosazením zákona o obecném referendu. Na podrobnostech se ale zatím neshodnou.

Helena VÁLKOVÁ, poslankyně /ANO/

Setrváváme na té pozici, že předmětem referenda by nemělo být vystoupení z EU. Čili otázka, která by vedla chcete vystoupit z EU nebo ne?

Tomáš JELEN, redaktor

Řekla po jednání poslankyně za hnutí ANO Helena Válková. Hnutí SPD naopak trvá na možnosti hlasování o mezinárodních otázkách včetně dalšího členství v Evropské unii nebo v Severoatlantické alianci.

Tomí OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

My si myslíme, že by to tam mělo být, myslíme si, že palčivost této otázky lze řešit eventuelně vyšším kvórem, aby se to legitimizovalo.

Tomáš JELEN, redaktor

Možnost referenda o vystoupení z Evropské unie požaduje i KSČM. Předseda Vojtěch Filip ale připustil, že podobná témata by se dala řešit pomocí vypsání speciálního referenda.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Pokud by nebyla vůle to v tom obecném referendu přijmout, tak samozřejmě nezbyvá nic jiného než jinou otázku jiným ústavním zákonem řešit samostatně, což je šance pro to, aby jednotlivé politické strany nezablokovaly projednávání.

Tomáš JELEN, redaktor

Piráti se mezinárodním otázkám v referendu v zásadě nebrání. Poslanec Mikuláš Ferjenčík ale navrhuje, aby v takových případech byl nutný větší počet podpisů pro samotné vyvolání referenda. Pirátská strana navíc prosazuje, aby se všelidové hlasování zavádělo postupně.

Mikuláš FERJENČÍK, poslanec /Piráti/

Proto považuje za nešťastné dát třeba příliš velký počet podpisů, aby vlastně reálně jediné téma, které by skutečně mobilizovalo dost lidí, bylo právě tak kontroverzní jako ta Evropská unie. Takže rádi bychom, aby se ten institut "zaběhal" a aby se začalo třeba tím zákonem o regulaci kouření v restauracích.

Tomáš JELEN, redaktor

Zástupci sněmovních stran se nad tématem znovu sejdou příští týden. Pro schválení ústavního zákona o obecném referendu bude potřeba nejméně 120 hlasů v Poslanecké sněmovně a potom taky ústavní většina senátorů. Tomáš Jelen, Český rozhlas.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A na naší lince je teď politolog Miloš Brunclík z CEVRO Institutu a z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte ve vysílání.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Referendum má být podle čtyř zmíněných politických stran závazné. To je samo o sobě dosti asi důležitá věc. Co to přesně znamená? Že bude výsledek jednoznačně závazný pro vládu, která se jím bude muset řídit?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, je to tak. Ten výsledek by měl být závazný pro vládu, ale v zásadě i pro parlament, kterej by pak měl přijmout taková opatření, která vlastně pomohou implementovat to rozhodnutí občanů v referendu do praxe.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jak hodnotíte dosavadní debatu o dalších parametrech chystaného zákona, jehož předloha by se podle Tomia Okamury mohla dostat ze sněmovny do Senátu už v polovině roku? Ono se už objevilo, že u potřebné účasti, tedy nutné pro platnost, je amplituda návrhu od 0 po 35%. Jak se na to díváte?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No tak obecně bych řekl, že ta úroveň debaty o referendu je z odborného hlediska velice nízká. Debatuje se referendum jako takové, ale měli bychom si uvědomit, že to bude součástí ústavy a ustavit nějaký systém vzájemně provázaných institutů a pravidel. A tady vlastně se vůbec nediskutuje nějaká rovnováha nebo vazba reprezentativní na přímou demokracii. A připomíná mi to trošičku debatu o přímé volbě prezidenta, kde ta vlastně debata byla také velmi, velmi plochá, zploštělá a vlastně dneska vidíme důsledky toho, toho, této ústavní novely.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No a když jsme u toho, tak proč tomu tak je? Proč, čím si to vysvětlujete, že ta debata je takhle na nízké úrovni, jak jste pravil?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No já si to vysvětluju vlastně tím, že jednak politické strany nemají podle mého názoru dostatek expertů nebo to s experty moc nekonzultují a zároveň vidí v referendu, případně v přímé volbě prezidenta v minulosti nástroje, jak získat, řekněme, nějakou politickou popularitu nebo politický zisk.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A pokud jde o množství podpisů, abychom ještě zůstali chvíli u těch parametrů, SPD navrhovalo na počátku 100 tisíc. Dnes se prý jednalo o číslech mezi 500 tisíci až 800 tisíci, tu spodní hranici navrhuje samozřejmě SPD, tu horní hnutí ANO. Mohlo by to stačit podle vás?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To záleží na perspektivě. V komparativním kontextu nelze říci, že by tady byla nějaká jednotně stanovená procentuální hranice pro kvórum, na základě kterého se vyhláší referendum. Takže vždycky to je v nějaké, v nějaké relaci. Ale myslím si, že je vhodné, aby ty parametry byly nastaveny poměrně přísně, tak aby to referendum nebylo zneužitelné. Česká republika s referendem na národní úrovni nemá prakticky žádné zkušenosti. Vždyť tady bylo v zásadě jen jedno referendum.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No a promiňte, že vám skáču do řeči. Ale tedy ten, ten návrh, který zazněl dnes od Pirátů zavádět to obecné referendum jaksi postupně, třeba nedávat to vysokánské kvórum právě proto, aby to neodradilo třeba lidi, tak na to se díváte skepticky?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Může to být samozřejmě podnět k nějaké další debatě, ale obecně si myslím, že se tady vůbec nediskutuje ta otázka, co vlastně od těch referend očekáváme. My tady referenda máme na lokální úrovni, ale ve většině případů krachují kvůli nízkému zájmu voličů. Tak myslím si, že se tady od těch, od toho obecného referenda očekává příliš mnoho a hrozí zde pak velké zklamání, že to referendum vlastně budou lidé ignorovat nebo ten jeho výsledek bude sporný. Ta legitimita bude nízká a může to vést k dalšímu rozčarování občanů z české politiky.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. A podle vás potřebujeme vůbec obecné referendum nebo si myslíte, že ne?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak obecně přímá nebo prvky přímé demokracie jsou dneska běžné v těch západních demokraciích, ale pouze jako doplněk, který se používá relativně málo často, v některých zemích se nepoužívá prakticky vůbec. Ty soudobé liberální demokracie jsou založené na té demokracii zastupitelské. Takže já se obecně nějakému obecnému referendu nebráním, ale zase na druhou stranu je připomenout, že politologické učebnice jsou plné případů a příkladů, kdy to referendum vlastně bylo zneužíváno. Zkrátka obecné referendum nebo jakékoli referendum má dvě strany. Jednak ty pozitivní, na které se samozřejmě dneska ukazuje, ale řadu i negativních rysů. Některé z nich už jsem nezačínal.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vy jste zmínil přímo zneužití. Proč podle vás trvají komunisté a SPD na referendu o Czechxitu? Čím si to vysvětlujete?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, obě strany jsou tvrdě euroskeptické. V zásadě hovoří o případném vystoupení České republiky z Evropské unie. U SPD bych viděl určitou instrumentálnost. Ta strana cítí, že toto téma může mobilizovat voliče, že si tak může získat politické body. U KSČM taktéž, byť tato strana je, řekněme, konzervativnější v tom ohledu, že zkrátka zastupuje voliče, kteří nesouhlasí s polistopadovým vývojem, se kterým byl spojen i vstup České republiky do Evropské unie, a řada lidí zkrátka jsou s tím členstvím České republiky v Evropské unii nesouhlasí. A KSČM a potažmo SPD vlastně se snaží jaksi vyjít vstříc této poptávce.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A poslední otázku, možná poprosím o stručnější odpověď. S ohledem na ty postoje právě KSČM a SPD, o kterých jsme hovořili, tak může podle vás na tomto tématu zkrachovat chystaná podpora z jejich strany nové vládě Andreje Babiše, anebo ta dnešní jednání, kterých se účastnili i Piráti, mohou ukazovat spíše na opak?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že ta dohoda je možná. Samozřejmě ty strany se shodnou na referendu, ale důležité je, důležité jsou ty parametry. A těch parametrů je celá řada. Nicméně například Tomio Okamura hovořil o tom, o vůli ke kompromisu, k nějakému konsensu. Takže si myslím, že tam je prostor pro další jednání.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká, pardon, říká mi Miloš Brunclík z CEVRO Institutu a Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**. Děkuji vám za rozhovor a na slyšenou.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, CEVRO Institut, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji a na shledanou.

Záložky čeká největší cvičení
6.2.2018 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova
Eva Zahradnická

PRAHA Historicky největší vojenské cvičení chystá letos v dubnu armáda pro dobrovolníky z Aktivních záloh. „Manévry“ pojmenované Hradba 2018 mají trvat tři týdny a ve spolupráci s Policií ČR se jich má zúčastnit 1 400 záložáků.

„Cvičení bude provedeno v blocích ve vojenském újezdu Hradiště a újezdu Libavá a zakončeno nácvičkou obrany vybraných objektů na území České republiky a obrany státní hranice,“ popisuje majorka Vlastimila Cyprisová z Oddělení komunikace Generálního štábu Armády ČR.

Podobné cvičení armáda zorganizovala naposledy před dvěma lety. Tehdy se ho zúčastnilo 1 100 vojáků, tedy o tři sta méně, než se plánuje letos. Letos se má jednat o všech čtrnáct jednotek Aktivních záloh krajských vojenských velitelství a strážní rotu vzdušných sil.

Podle odborníka na obranu ze Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Libora Stejskala, který sám výcvikem prošel, se bude nacvičovat veškerá základní činnost v obraně a útoku. „To znamená někde zaujmout pozici, sledovat nepřítele, zahájit palbu, pokud vidíte protivníka, umět se krýt, pohybovat se s palbou nebo umět provádět doprovod vozidel,“ vyjmenovává Stejskal úkony, které příslušníci záloh musí zvládat. A dodává, že důležitou součástí je v poslední době i obrana proti přepadům, případně i jejich samotné provádění.

Armáda chce až 5 000 záložáků

Aktivní zálohy mají nyní 2 266 členů, do konce roku by jejich minimální stav měl vzrůst na 2 400 dobrovolníků, přičemž armádní koncepce počítá do roku 2025 až s pěti tisíci dobrovolnými členy.

Aktuálně je ve Vyškově v základním výcviku 54 lidí, z toho osm žen, ty absolvují naprosto stejný výcvik jako muži. „Učí se pochodovat, zacházet se zbraní, starat se o ni, naučí se střílet. Součástí jsou topografie, komunikační metody, obsluha vysílačky, výcvik krytí a přežití v terénu včetně pobytu přes noc,“ říká Stejskal. Podle něj nicméně ani plánovaných pět tisíc členů Aktivních záloh není dostatečný počet, ten by sám viděl v ideálním případě na pětikrát vyšším čísle.

Fakta

Odměny pro záložáky

S novelizací branného zákona došlo k navýšení odměny vojákovi v Aktivní záloze z původních 6 000 Kč na současných 18 000 Kč ročně. Náleží mu však jen v případě, že v kalendářním roce absolvoval minimálně jedno pravidelné vojenské cvičení nebo službu v operačním nasazení.

O autorovi | Eva Zahradnická, reportérka MF DNES

Foto popis | Aktivní zálohy prošly podobným cvičením před dvěma lety...

Foto popis | ... tehdy se manévru na Libavé (viz snímky) zúčastnilo na jedenáct tisíc jejich příslušníků. 3x foto: Miloslav Jančík, MAFRA

Janek Kroupa není neomylný Bůh. I kvůli němu věří lidé médiím méně než uklízečkám

6.2.2018 reflex.cz str. 00 Komentáře

Mezi investigativním reportérem Jankem Kroupou a šéfem Českého rozhlasu René Zavoralem vzplálo drama kvůli reportáži o Agrofertu. Jako obvykle jsou hned na světě petice, analýzy a samozřejmě i strach o svobodu slova, který nás novináře přepadá vždy, když nás někdo kritizuje. Zavoral má na své straně analýzu **Fakulty sociálních věd** a Radu Českého rozhlasu, Kroupa hlavně sebe a taky své kolegy.

Jeho reportáž „soudily“ tři analýzy a jedna z nich, od Institutu komunikačních studií a žurnalistky **Fakulty sociálních věd**, v ní našla profesní chyby. Že se tři expertní studie neshodují, není nic neobvyklého. Dejte dohromady tři experty a máte tři, možná i čtyři suverénní expertní názory. Navíc jde o specifický žánr připomínající chemii: i investigativní novináři pracují metodou pokusu-omylu, podobně jako kdysi chemik Miroslav Kalousek na financích. Svět žurnalistiky je proto plný pravdivých odhalení i velkých omylů. Nakonec jsme jen lidi, i když se často rádi stavíme nad ně.

O fatálních omylech ostatně ví své i Kroupa, jeho někdejší reportáž na TV Nova poslala do vazby několik nevinných lidí včetně současné eurokomisařky Věry Jourové. Jen krátce: byl podzim 2006 a Kroupa se nechal obelhat architektem Markem Řičářem o údajném dotačním podvodu v Budišově, o němž do té doby nikdo nikdy neslyšel. Kroupa tehdy poslal do terénu reportéra, který natočil Řičářovy lži, načež šlo okamžitě do vazby několik vysoce postavených lidí včetně Jourové a tehdejšího starosty Budišova Pěti.

Jenže celý případ se nakonec otočil o 180 stupňů. Zločincem byl ve skutečnosti Řičář, zatímco Jourovou a spol. museli pustit na svobodu. Vše skončilo velkou blamáží médií i policie a taky hezkou ironií: Jourová vysoudila odškodné a omluvu, zatímco Kroupa dostal Křepelku, cenu pro mladé novináře. „Za významný přínos televizní investigativní žurnalistice, zejména zpracováním tzv. budišovské kauzy,“ znělo zdůvodnění ocenění. Ano, dnes to vypadá jako černý humor bratrů Coenů, něco jako české Fargo bez mrtvol. V jeho duchu proto jen řekněme, že díky Kroupovi Jourová aspoň získala silný příběh pro svůj politický comeback. Něco takového by jí nezajistil ani sebelepší píárista.

Podobné omyly (i když spíš bez vazby pro nevinné, to už je extrém) se v investigativní žurnalistice stávají, nejde o úplně „čistý“ žánr. Jedna účelová dezinformace nebo zaplacený aktér klidně můžou zcela otočit vyznění. Na celém případě Budišov ale nejvíc děsí Kroupova absolutní neochota uznat byť jen píd vlastní chyby. A stejně tak i jeho trapné vymlouvání, i když ho doslova usvědčuje vlastní reportáž i slova policie, že do vazby poslala nevinné lidi na jejím základě. Tohle není názorová konzistence, jak říkají politici; tohle už je obyčejná umanutost a nebezpečné přesvědčení o vlastní neomylnosti.

Historie se opakuje i nyní. Pustíte si Kroupův rozhovor pro DVTV a vrátí vás do Budišova. Ani teď si Kroupa nepřipouští absolutně žádnou možnost vlastní chyby a místo toho jen zpochybňuje univerzitní analýzu i celou strukturu a hierarchii Českého rozhlasu včetně funkce jeho ředitele. V podstatě říká, že nic z toho nerespektuje a že ho prostě máme nechat dělat jeho práci, protože on se neplete. Veřejnoprávní média jistě připomínají papiňák plný politických tlaků. Podobná neochota pochybovat o vlastní práci je ale pro novináře stejně nebezpečná, jako když se lékař místo rentgenu spolehne jen na svůj hmatový talent.

A nejde jen o Kroupu, Budišov a Agrofert. Média dnes zažívají velkou krizi důvěry veřejnosti, když nám podle českých průzkumů věří méně lidí než uklízečkám. Důvodů je jistě víc - od exploze nových médií plných „alternativních faktů“ až po naši názorovou stádnost, která existuje, i když si ji neradi připouštíme a radši se maskujeme objektivitou. Jedním z důvodů je ale určitě i náš pocit neomylnosti a neochota uznat chybu, i když ve skutečnosti chybujeme častěji než zmíněné uklízečky. Ty možná občas neuklidí, jak měly, načež to napraví. My se místo nápravy schováváme za svobodu slova.

Komentáře vyšel také na webu Info.cz >>>

URL| <http://www.reflex.cz/clanek/84876/janek-kroupa-neni-neomylny-buh-i-kvuli-nemu-veri-lide-mediim-mene-nez-uklizeckam>

Šéf rozhlasu odvolal své výroky. U soudu budu vaši práci bránit, řekl Kroupovi

6.2.2018 iHNed.cz str. 00
Jan Menšík

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral na pondělním setkání se zaměstnanci odvolal své výroky o účelovosti reportáží novináře Janka Kroupy.

V době, kdy Kroupovy reportáže o hospodaření Agrofertu na pozemcích bez majitele kritizoval, neměl dostatek relevantních informací.

Zavoral stále trvá na tom, že v nich byly nedostatky.

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se na pondělním setkání se zaměstnanci omluvil za výroky o účelovosti reportáží novináře Janka Kroupy o hospodaření společnosti Agrofert na pozemcích bez majitele. Stále však trvá na tom, že v nich byly nedostatky.

"Beru svá slova z Českých Budějovic zpět. Z 90 procent odmítám obvinění ze strany Agrofertu, z 10 procent jsem přiznal své pochybnosti. Já nemohu být úplně nekritický, vzal jsem nejostřejší obvinění zpět, ale nemohu vzít zpět vše," řekl podle informací HN Zavoral zaměstnancům. Zároveň dodal, že ho mrzí, že se kauza řeší na veřejnosti.

Dle svých slov neměl v době, kdy kritizoval reportáže, k dispozici dostatek relevantních informací. Věcné nedostatky v reportážích podle Zavorala dokazuje také analýza **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, z které na konci ledna citoval vybrané pasáže Radě Českého rozhlasu. "Rozkouskovat celou kauzu do několika vysílání není možné. Posлуhač v 8.00 má dostat komplexní informace. Není možné uvést celou reportáž tím, že problém má Agrofert, a teprve za hodinu říci, že to dělají i jiná društva," vysvětlil Zavoral.

K dispozici měl i další dva rozborů od společnosti Newton Media a novináře Karla Hvíždaly vyznívajících ve prospěch Kroupy a jeho kolegů. Ty však šéf rozhlasu při své argumentaci nevyužil, což mu Kroupa opakovaně vyčetl.

"Nejste mediálním odborníkem, abyste posuzoval, které analýzy jsou kvalitní a které nejsou. Vy si o tom můžete něco myslet, to vám neberu. Nevedete soukromou instituci, vedete veřejnoprávní instituci, která se má řídit kodexem, podle něhož musíme všichni postupovat. V tom kodexu velmi jasně stojí, že za obsah zodpovídají šéfredaktoři. Vy navíc dnes děláte to, že do toho obsahu zasahujete retrospektivně. A to vám nepřísluší," vystoupil proti Zavoralovi Kroupa.

Ředitel rozhlasu se proti novinářovým slovům ohradil. "Troufám si říci, že kodex ČRo a zákon o rozhlasovém a televizním vysílání znám tisíckrát lépe než vy. Nezlobte se, vy tady působíte dva roky, já 17 let a zažil jsem v rozhlase ledacos. Přestaňte mě osočovat z toho, že nejsem mediální odborník. Tím znevěrohodňujete Radu Českého rozhlasu a Radu pro rozhlasové a televizní vysílání," odpověděl Zavoral.

Kroupa řediteli také vyčetl, že jeho vystupování poškodilo jméno rozhlasu, což Zavoral odmítl.

"Pokud se s námi bude soudit společnost Agrofert, což doufám, že bude, protože tak nám vyhrožuje ve stížnosti, budu bránit vaši práci. Samozřejmě pokud ten soud prohrájeme, tak tu pokutu budeme platit z rozpočtu Českého rozhlasu," prohlásil Zavoral ke Kroupovi.

Šéf zpravodajství Jan Pokorný na všechny apeloval, aby se zdrželi veškerých mediálních vyjádření a problém se řešil pouze uvnitř rozhlasu. "Pokud to takhle bude ještě dny a týdny, rozhlas dostane tak na zadek, že se z toho už nevzpamatuje," řekl Pokorný.

Na kritiku Kroupy před několika dny zareagovali v otevřeném dopise také zaměstnanci Českého rozhlasu. Zavoral na setkání zaměstnance ubezpečil, že z petice, kterou podepsaly více než dvě stovky redaktorů, nebude vyvozovat žádné personální důsledky.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66040070-sef-rozhlasu-odvolal-sve-vyroky-u-soudu-budu-vasi-praci-branit-rekl-kroupovi>

Šéf rozhlasu odvolal své výroky. U soudu budu vaši práci bránit, řekl Kroupovi

6.2.2018 Hospodářské noviny str. 05 Události
Jan Menšík

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se na pondělním setkání se zaměstnanci omluvil za výroky o účelovosti reportáží novináře Janka Kroupy o hospodaření společnosti Agrofert na pozemcích bez majitele. Stále však trvá na tom, že v nich byly nedostatky. „Beru svá slova z Českých Budějovic zpět. Z 90 procent odmítám obvinění ze strany Agrofertu, z 10 procent jsem přiznal své pochybnosti. Já nemohu být úplně

nekritický, vzal jsem nejostřejší obvinění zpět, ale nemohu vzít zpět vše," řekl podle informací HN Zavoral zaměstnancům. Zároveň dodal, že ho mrzí, že se kauza řeší na veřejnosti.

Dle svých slov neměl v době, kdy kritizoval reportáže, k dispozici dostatek relevantních informací. Věcné nedostatky v reportážích podle Zavorala dokazuje také analýza **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, z které na konci ledna citoval vybrané pasáže Radě Českého rozhlasu. „Rozkouskovat celou kauzu do několika vysílání není možné. Posлуhač v 8.00 má dostat komplexní informace. Není možné uvést celou reportáž tím, že problém má Agrofert, a teprve za hodinu říci, že to dělají i jiná društva," vysvětlil Zavoral.

K dispozici měl i další dva rozborů od společnosti Newton Media a novináře Karla Hviždaly vyznívající ve prospěch Kroupy a jeho kolegů. Ty však šéf rozhlasu při své argumentaci nevyužil, což mu Kroupa opakovaně vyčetl.

„Nejste mediálním odborníkem, abyste posuzoval, které analýzy jsou kvalitní a které nejsou. Vy si o tom můžete něco myslet, to vám neberu. Nevedete soukromou instituci, vedete veřejnoprávní instituci, která se má řídit kodexem, podle něhož musíme všichni postupovat. V tom kodexu velmi jasně stojí, že za obsah zodpovídají šéfredaktoři. Vy navíc dnes děláte to, že do toho obsahu zasahujete retrospektivně. A to vám nepřísluší," vystoupil proti Zavoralovi Kroupa.

Ředitel rozhlasu se proti novinářovým slovům ohradil. „Troufám si říci, že kodex ČRo a zákon o rozhlasovém a televizním vysílání znám tisíckrát lépe než vy. Nežlobte se, vy tady působíte dva roky, já 17 let a zažil jsem v rozhlase ledacos. Přestaňte mě osočovat z toho, že nejsem mediální odborník. Tím znevěřujete Radu Českého rozhlasu a Radu pro rozhlasové a televizní vysílání," odpověděl Zavoral.

Kroupa řediteli také vyčetl, že jeho vystupování poškodilo jméno rozhlasu, což Zavoral odmítl.

„Pokud se s námi bude soudit společnost Agrofert, což doufám, že bude, protože tak nám vyhrožuje ve stížnosti, budu bránit vaši práci. Samozřejmě pokud ten soud prohrájeme, tak tu pokutu budeme platit z rozpočtu Českého rozhlasu," prohlásil Zavoral ke Kroupovi. Šéf zpravodajství Jan Pokorný na všechny apeloval, aby se zdrželi veškerých mediálních vyjádření a problém se řešil pouze uvnitř rozhlasu. „Pokud to takhle bude ještě dny a týdny, rozhlas dostane tak na zadek, že se z toho už nevzpamatuje," řekl Pokorný.

Na kritiku Kroupy před několika dny zareagovali v otevřeném dopise také zaměstnanci Českého rozhlasu. Zavoral na setkání zaměstnance ubezpečil, že z petice, kterou podepsaly více než dvě stovky redaktorů, nebude vyvozovat žádné personální důsledky.

Pokud se s námi bude soudit společnost Agrofert, což doufám, že bude, protože tak nám vyhrožuje ve stížnosti, budu bránit vaši práci. René Zavoral generální ředitel Českého rozhlasu

O autorovi| Jan Menšík, jan.mensik@economia.cz

Foto autor| Foto: HN – Lukáš Bíba

Foto popis| Neměl jsem dostatek informací Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral (druhý zleva) vzal svá kritická slova z jednání s členy Rady Českého rozhlasu z konce ledna z velké části zpět.

Počítačové hry fungovaly v socialismu i jako samizdat

6.2.2018 novinky.cz str. 00 Internet a PC - Hry a herní systémy

Amatérské počítačové hry byly jedním z nejméně regulovaných a cenzurovaných médií, která existovala v socialistickém Československu. Fungovaly i jako samizdat. Za jejich rozvojem stálo kromě vysoké úrovně technického vzdělávání tradiční české kutilství i snaha hledat v normalizační době únik od reality.

Kromě zábavy některé hry sloužily i k šíření protirežimních informací a zvaly třeba na demonstraci k výročí srpnové okupace z roku 1968. V rozhovoru to řekl Jaroslav Švelch, mezinárodně respektovaný specialista v oboru. Působí na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze a na univerzitě v norském Bergenu.

Fanouškem počítačových her je odmalička, i proto když hledal téma disertační práce, rozhodl se věnovat historii tohoto média a vývoji hráčských komunit v Česku. První produkty, které lze nazvat počítačovými hrami, se podle něj v zemi objevily už v 60. letech.

„Tehdy už byly ve státních podnicích sálové počítače a programátoři si ve volném čase vytvářeli hry pro sebe," řekl Švelch. Ne první dochovaná hra je ale první vyrobenou hrou – Švelch sám má velký archiv dobových her, některé jsou i volně přístupné na internetu. Pomocí emulátoru se dají hrát i dnes.

Už od prvních počítačů

Lidé byli podle něj hraví od doby, kdy se první počítače objevily. Pro dnešní uživatele se sdílely těžko pochopitelným způsobem – program se musel ručně napsat do dalšího počítače. „Lidé si programy předávali napsané, v 80. letech už vycházely v časopisech," uvedl Švelch.

A v 80. letech se začala také jako nejběžnější datové médium pro tehdejší osmibitové počítače používat audiokazeta. K počítači se připojil magnetofon, digitální data z počítače se převedla do analogových dat na kazetě, a tak se daly sdílet programy, které šumící kazeta přehrála.

Oblíbená amatérská hra v té době byl Star Trek. „Byla to strategická hra, při níž hráč objevuje zákoutí vesmíru. Nemá to ale žádnou grafiku, hráč zadává čísla podle toho, kam se chce posunout....jsou to prostě písmenka na monitoru," popisuje vzhled tehdejších her.

Některé neměly ani výstupy na obrazovce, ale na plotru, tedy tiskárně, k níž se daly počítače připojit. Tužka připojená ke dvěma ramenům kreslila – třeba ve hře Plivátko, kde bylo úkolem nastavit sílu a směr plivnutí a trefit se.

Autory se nedaří dohledat

Dohledat autory starých her se nedaří i proto, že program se dal udělat anonymně – a někteří toho využívali. „Represivní složky na to nebyly vůbec připravené, neměly představu o tom, že počítačové hry mohou mít nějaký ideologický obsah, mohou vyjadřovat politické názory," podotkl Švelch.

Množství lidí, kteří se programování věnovali, bylo relativně malé, nejstarší spolehlivá statistika je až z roku 1990, to domácí počítač měla dvě procenta domácností. „Málo, ale dost na to, aby existovala síť lidí, kteří si to mezi sebou vyměňovali," uvedl.

Sítí ovšem nemyslí dnešní internet případně jiné možnosti, jak přes telefon propojit dva počítače. Tehdejší síť se říká sneaker net, z anglického termínu pro tenisky. Člověk si je prostě obul a odnesl program někomu jinému.

Třeba s hrou Přestavba, která byla parodií na tehdejší snahu o reformu socialistické ekonomiky i na celý socialismus. Jako autor byl uváděn ÚV Software a po různých úkolech, kdy hráč likvidoval symboly režimu, bylo cílem vyhodit do povětří sochu Lenina. Kdo hru absolvoval, mohl si přečíst pozvánku na protikomunistickou demonstraci 21. srpna 1988 na Václavském náměstí.

Při 20. výročí okupace vojsky Varšavské smlouvy přišlo na důležité místo českých dějin několik tisíc lidí a začínala jí další protivládni vystoupení, jež vedla k pádu totalitního režimu v zemi.

Může se vám hodit na službě Zboží.cz: Počítačové hry

URL| <https://www.novinky.cz/internet-a-pc/hry-a-herni-systemy/462523-pocitacove-hry-fungovaly-v-socialismu-i-jako-samizdat.html>

Anděl z letiště

6.2.2018 Styl pro ženy str. 26 Příběh
LENKA HLOUŠKOVÁ

V něčem mi osmadvacetiletá Kristýna Hrubá připomíná pohádkového anděla. Což jí hned také sdělím. „Vážně? A já jím skutečně o jednom Mikuláši na Ruzyni byla. Před třemi roky jsem chodila na letišti v kostýmu s křídly. Lidé zdravili, fotili si nás. Takto šíříme české tradice," reaguje pohotově mladá žena, jejíž náplň práce se, jak si představuji, v mnohém podobá povinnostem delegátů cestovních kanceláří. Ovšem s tím rozdílem, že tahle dáma pracuje na Letišti Václava Havla Praha, kde má na starosti rovnou milióny lidí.

Už název jejího povolání zní pro české ucho cizokrajně - product developer. „Když vám to přeložím, bude má pozice znít: specialista rozvoje produktů a služeb,“ směje se sympatická dlouhovláska. O moc moudřejší nejsem, shrnuji upřímně. Z jejího vysvětlení chápu, že se čtyři roky stará o to, aby se odlétající a přilétající pasažéři desítek leteckých společností v halách a jejich okolí cítili jednoduše dobře. „K tomu patří dodnes i ten zmíněný anděl. Spolu s Mikulášem a andělem dělají v prosinci lidem radost,“ doplňuje s tím, že v kostýmu už nechodívá.

Nicméně podobné aktivity zajišťuje. A ráda. Bývají zpestřením její roční práce, která - jak je zřejmé - nikdy nekončí.

Vyplávané dítě

Představuji si tisíce pasažérů, kteří neustále procházejí halami pražského letiště. Co pro ně vlastně může konkrétně udělat? Potřeby cestujících se podle ní stále mění, záleží na tom, jaké společnosti v české metropoli právě přistávají, případně z ní odlétají. Rostou ovšem také nároky našinců na služby. I proto se musejí jejich potřeby stále analyzovat, což je jedna z jejích starostí. Ostatně Letiště Praha loni odbavilo patnáct miliónů cestujících, v roce 2016 to bylo „jen“ třináct miliónů. Aby mohlo dále kapacitně růst, probíhají nyní další dílčí úpravy stávajících prostor.

„Mé zaměstnání obecně řečeno obnáší umění vcítit se do potřeb pasažérů, které se často hodně liší. Někteří létají často, chtějí jen rychle projít, pro jiné jde o svátek a chtějí si užít proces odbavení ještě před odletem. Do této skupiny patří často rodiny s dětmi, pro něž jsme v prostorách letiště zřídili několik speciálních místností,“ vypočítává namátkou.

Absolventka Institutu sociologických studií na pražské **Fakultě sociálních věd** UK začala na letišti pracovat ještě během vysokoškolského studia. A rozhodnutí zůstat tam i po promoci dosud nezalitovala: „Připadám si, jako bych pipalala takové dítě. Hodně mi na tomhle zaměstnání záleží.“ Přiznává, že e-maily, je-li to nutné, řeší běžně i o víkendech. V opravdové krizi je ochotná v kanceláři i spát. „To se stalo zatím jednou,“ líčí. Podobnou absenci jí ovšem, jak s úsměvem dodává, partner v pohodě odpouští. Je totiž z oboru. „Poznali jsme se na letišti. On teď pracuje jako pilot soukromých letů,“ prozrazuje.

Vzory? Skandinávie a Vídeň

Šíře a různorodost povinností, jež musí zvládat, je přitom nebývalá. Vedle již vyjmenovaného řeší to, aby měli ti, kteří odlétají, kde zaparkovat, ať už krátkodobě či na delší dobu. Dbá na to, aby se měli kde za rozumné ceny a dobře najíst, napít, případně i to, aby se mohli před nástupem do letadla osvěžit čerstvou vodou. Poslední zmíněnou možnost získali díky třinácti pítkům. Pro ty, co vědí, kde jsou, tak ubyla před odletem cesta k vodovodu na toaletě... „Podnětů na zlepšení činnosti letiště máme obecně dost. Posílají nám je cestující, zjišťujeme si je v průzkumech, ptáme se našich zaměstnanců, co vylepšit, sledujeme sociální sítě jiných letišť,“ vypočítává. Právě k poslední aktivitě se vedle dlouhých hodin na internetu vážou také její občasné cesty do zahraničí. A pozor, nejen ty letecké. „Naposledy jsem byla s kolegou autem v Budapešti a ve Vídni, abychom zjistili, jak je tam (ne)snadné zaparkovat,“ konstatuje. Přiznává, že sama není v řízení příliš zdatná, takže jezdívá do práce městskou hromadnou dopravou. „Proto mi osobně záleží i na tom, aby fungovala. Samozřejmě jí ovšem s profesionální deformací vnímám i očima člověka, který neumí česky a potřebuje si někde na letišti či v jeho okolí hladce koupit jízdenku..směje se.

V tomhle i jiných ohledech má před námi třeba vídeňské letiště náskok. „To je proti Praze co do počtu odbavených cestujících větší. Také má lepší dopravní obslužnost do centra a můžeme se u nich inspirovat i jejich minimalistickým designerským vkusem, lenoškami v gatech. Jiná letiště nás zase inspirují, co se týče dětského vybavení. Moc hezký styl mají ta skandinávská.. říká.

Někdo chce teplou vodu k pití, jiný méně úsměvů

Uspokojit všechny pasažéry a jejich požadavky je - jak říkávají s oblibou Američané - skutečná výzva. A to nejen v Praze. „V posledních letech u nás přibyli pasažéři z Asie, kteří mají v něčem jiné kulturní zázemí než Evropané. Po příletu se mimo jiné chtějí napít teplé vody. Proto jsme s kolegy zařídili, aby si ji mohli objednat. K dostání je v Restauraci Praha,“ uvádí namátkou různorodé představy o servisu cestujících z ciziny.

Rusky hovořící lidé mají podle ní zase radši, když se na ně personál přehnaně neusmívá: „Mohou to vnímat negativně. Naopak anglicky mluvící klienti ovšem přívětivost považují téměř za povinnost. „Kyselost, tahání osobních problémů do práce neuznávají,“ líčí. Vedle těchto leckdy „drobností“ ovšem řeší i čistě praktické věci.

Do ČR směřuje konkrétně čím dál více čínských turistů a podnikatelů. A právě oni jsou známi tím, že nejsou příliš zdatní v jazycích. „Zavedli jsme proto pro ně speciální asistenty, kteří jim při příletu i odletu pomáhají na Terminálu 1. Projdou s nimi od odbavovací přepážky až do letadla. Navedou je na pasovou a bezpečnostní kontrolu. Asistentů máme celkem šest. Někteří jsou rodilí mluvčí ovládající češtinu. Další čínštinu studují na českých univerzitách,“ říká.

Ach, ty lavičky

A jakou stížnost za ty roky řešila napříč národnostmi? „Že máme studené, nepohodlné lavičky v gatu (místo, kde se čeká na vstup do letadla - pozn. red.). Když tam sedíte déle, je vám chladno. Tak je postupně měníme na celém letišti za pohodlnější. Do nich jsme navíc přidali nabíjecí porty na notebooky, telefony...“ podotýká s tím, že právě kvalitní wi-fi připojení zdarma, bez registrace je z pohledu mezinárodních letišť spíše pražskou výjimkou. A je vidět, jakou z toho má radost.

Je mi jasné, že při téhle práci se asi těžko vypíná. Aby se ze všeho takzvaně nezbláznila, „odpojuje se“ pravidelně při lekcích jógy a při procházkách se psem. „Mám ve střídavé péči s mamkou Maggie, křížence labradora. A ta jóga? Letos plánuji studijní jógovou cestu do Indie. Jinak v těchhle dnech jezdívám na hory, na snowboard, v létě ho nahrazuju wakeboardem,“ uzavírá s milým úsměvem.

Foto autor| Foto Právo - Milan Malíček

Foto popis| Jak vyhovět různorodým požadavkům a přáním tisíců cestujících denně, které odbaví letiště Václava Havla Praha? To musí vědět Kristýna Hrubá.

Režisér Jan Svatoš: Afrika je balzám na duši

6.2.2018 i60.cz str. 00

Autor: Redakce, Zpět na homepage

Režisér a fotograf Jan Svatoš

Letos v březnu vstoupí do kin celovečerní dokumentární film Archa světla a stínů. Film líčí příběh amerických filmařů Martina a Osy Johnsonových, kteří měli odvahu odjet do Afriky a místo střílení začali natáčet... Nejen o filmu, ale především o Africe a také zvířatech v zoo jsme si povídali s režisérem a fotografem Janem Svatošem. Proč vůbec máme zoologické zahrady, jaký mají podle vás dnes smysl?

Zoologické zahrady nevznikly ze dne na den, v naší kultuře mají dlouhodobou tradici. Připomeňme už slavnou Hagenbeckovu zoo v Hamburku z 19. století. Zvířata se ale vlastně chovala a ukazovala už na dvorech králů, pravda, tehdy pro zcela odlišné účely jako dnes. Pokud se ptáte na jejich smysl, vídím v jejich existenci několik zásadních benefitů. Jedním z nich je např. záchrana ohrožených druhů a jejich návrat do oblastí, kde byly tyto druhy vyhubeny. Za jiný zásadní přínos považuji charakter prožitku, zejména u dětí. Vidět lemura v televizi je něco úplně jiného, než se mezi těmito poloopicemi procházet v kontaktním výběhu. Je to stejný rozdíl, jako učit dějepis ve vydýchané třídě nebo s dětmi vyrazit na místo, kudy kráčely dějiny.

Takže názor, že zoo je "týrání zvířat" a že do naší doby už nepatří, je přežitý?

Myslím, že to je potřeba hodnotit případ od případu, zoo od zoo, výběh od výběhu. Zásadní rozdíl mezi klasickou zoo a zvířecím "lunaparkem" je právě v přístupu ke zvířatům – pokud vše spočívá pouze na honbě za ziskem a návštěvností a je to na úkor kvality života zvířat, tak je to pochopitelně špatně. Zkušenosti s chovem zvířat se hodně posunuly dopředu, stejně tak dobře funguje systém neziskových organizací monitorujících zacházení s nimi. Na druhou stranu některé problémy se daří vyřešit jen pomalu. Zvířata náročná na životní prostor, například šelmy, v zoo často trpí různými poruchami. Zahrady se snaží výběhy zkrášlit různými kresbami, ozdobami...to je příjemné pro návštěvníky, ale z pohledu gepardů nebo lvů se nic nemění.

Jakou zoo máte v ČR nejraději? Úzce spolupracuji se zoologickou zahradou ve Dvoře Králové. Líbí se mi u ní zaměření na Afriku, možnost návštěvy safari, kde mají zvířata mnohem více prostoru a svobody, než v klasickém výběhu. Královédvorská zoo má několik rekordů v rozmnožování vzácných druhů, navrátila a navrací řadu druhů do Afriky (třeba nosorožce). Návštěvníci tu mají také možnost kempovat, vyjet na noční safari, ochutnat africká jídla a seznámit se s africkou kulturou. Ta iluze Afriky je skutečně velmi zdařilá.

Jste milovník Afriky. Jaké méně známé druhy bys te představil? Tedy druhy zvířat, po kterých se v zoo až tak netouží?

Těch je celá řada! Okapi, dik dik, karakal, luskoun... To vše jsou pozoruhodná zvířata, o nichž drtivá většina veřejnosti moc neví. Mnoha z nich přitom hrozí reálné vyhubení - může se tedy stát, že zmizí dřív, než je lidé vezmou na vědomí.

Můžete uvést nějaký konkrétní případ?

Mluví se hodně o slonech a nosorožcích, o černém obchodu s rohovinou a slonovinou. Jenže ve stínu těchto sice ohrožených (ale také přísně chráněných druhů) se pytláci zaměřují i na méně známé, a tudíž i méně střežené druhy. Zmínili jsme luskouna – spíše než savce připomíná dinosaura, který zapomněl vyhnout. Jeho výrazným charakteristickým rysem jsou šupiny, které tomuto zvířeti přinesly i jeho podivné české jméno (luska znamená totéž co šupina). Zajišťují mu ochranu nejen proti predátorům, ale také např. proti mravencům, jimiž se živí. V případě ohrožení se tento podivuhodný savec, stejně jako náš ježek, stočí do klubíčka a stane se nedobytnou zakulacenou pevností. Pro pašeráky není bohužel nic snadnějšího než takto stočeného luskouna sebrat, zmrazit a expedovat na asijský černý trh.

V Keni jste natáčeli s protipytláckou patrolou. Jak efektivní je potírání ilegálního obchodu se zvířaty v této formě?

Nejdříve bylo nutné získat povolení od vedoucích špiček Kenya Wildlife Service a to nám trvalo plných 5 let. V průběhu filmování jsme museli respektovat přísná pravidla, včetně zákazu natáčení a fotografování v místech se zvláštním režimem. Patroly vznikly prioritně jako ochrana druhů ohrožených pytláctvím. Pytláci už dávno nejsou osamocení jedinci, ale členové organizovaných skupin, jejichž napojení směřuje často do zahraničí a bohužel i do vyšších politických sfér. Když dojde k přímým bojům, jde vždy o boj na život a na smrt. Pytláci nemají co ztratit. Nedávno byl v Nairobi odhalen pomník určený rangerům padlými v boji za divočinu. Jsou jich stovky.

Který park byste lidem doporučil, kdyby se tam chtěli podívat?

V Keni je celá řada fantastických parků. Některé jsou velmi populární, a tak v hlavní sezóně musí lidé počítat s tím, že tam kromě zvířat uvidí i hodně turistů. Nádherný park je Amboseli s výhledem na Kilimandžáro, Nakuru nebo Marsabit. Ten se nachází už více na severu. Podobně jako rezervace Samburu ukrývá tento park mnohem více tajemství a mnohem méně turistů. Já osobně mám také slabost pro parky, kde se místo auta musí člověk pohybovat po svých. Např. NP Mt. Kenya, Aberdares nebo Hells Gate. Odměnou zato je mnohem intenzivnější prožitek z opravdové Afriky.

A ta vypadá jak?

Evropané si s sebou do Afriky vždy odvázejí kus Evropy. Tím mám na mysli nejen pohodlí, ale i způsob myšlení. Neměli bychom zapomínat na to, že do Afriky jezdíme právě kvůli tomu, co nabízí: zpomalení, ticho a klid. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že to na duši vystavenou stresu působí jako balzám. Neustále si připomínám oblíbené úsloví mého kamaráda Johna: Víš, vy Evropané sem přijedete a často spěcháte, rychle něco vyfotit. Máte sice hodinky, ale my v Africe máme čas...

Kdy jste byl naposledy v Africe?

Loni jsme natáčeli v Botswaně a v Keni. Dokončovali jsme celovečerní dokument Archa světél a stínů, který letos v březnu vstupuje do českých kin. Na filmu jsme pracovali 10 let.

Můžete přiblížit, o co v něm jde?

Všichni dnes velmi dobře známe přírodopisný film, který dominuje mnoha televizním stanicím. No a náš film pojednává o tom, jak se tento fenomén zrodil před 100 lety. Tehdy samotné filmování a fotografování znamenalo větší nebezpečí než lvi či malárie. Film líčí příběh amerických filmařů Martina a Osy Johnsonových, kteří měli odvahu odjet do Afriky a místo střelení začali natáčet. Byli celebritymi, do Afriky je přijela navštívit britská královská rodina, obdivoval je Hemingway, Chaplin, spousta významných lidí, ale po druhé světové válce se na ně vlastně zapomnělo. My jejich odkaz chceme filmem připomenout.

Jan Svatoš, režisér, kameraman

Studoval FAMO (obor dokumentární tvorba) a FAMU (obor fotografie) a také žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Má za sebou celou řadu dokumentárních filmů jako např. Africa obscura, Afropolis, divoČINY a další. Za svou tvorbu získal řadu ocenění nejen v České republice, ale i ve světě.

Více na <http://www.jansvatos.com>

Božena Hažová pro portál i60

URL| <https://www.i60.cz/clanek/detail/19013/reziser-jan-svatos-afrika-je-balzam-na-dusi>

Koaliční vyjednávání v Německu

5.2.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Plné znění zpráv

A s námi je Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Vsadil byste si na to, že Německo bude mít za měsíc vládu?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Tak já jsem si vsázel na to, že už bude jamajská koalice, to se nepodařilo. Myslím, že jisté je to, že vedení stran skutečně dojedná solidní koaliční dohodu. Není jisté ovšem, jestli ji schválí SPD. Kdybych se měl vsadit, řekl bych, že přece jenom mírná většina SPD vidí, že kdyby to nepodepsala SPD, nevstoupila do vlády, tak bude jenom ztrácat. Takže předpokládám přece jenom, že SPD se vzmuží a tu koalici podpoří.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ono to stranické referendum je vlastně dost specifické. Třeba CDU/CSU tohle tímhle způsobem vůbec nedělá. Co to podle vás té straně přinese? Je to demokratičtější, ale zároveň dosti rizikové. Navíc se tím vynášejí vnitrostranické spory na veřejnost.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Je to tradice. SPD už minule také se nechala schválit strana referendem. Tímto referendem tu svoji koaliční smlouvu. SPD je prostě demokratická masová strana s velkou diskuzní kulturou, a proto teda skutečně přednáší nebo vnáší ty otázky do té členské základny. Pokud jde o parlamentní demokracii, myslím, že to je trošku mylný postup. Protože přece jenom poslanci SPD podporují samozřejmě koaliční smlouvu, takže si myslím, že z toho parlamentního hlediska to je trošku nadbytečné.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Koaliční jednání se teď každopádně trochu zadržly z toho průběhu koaličních jednání. Řekněte, kdo je jejich vítězem? Jak draho musely strany zaplatit za ty kompromisy, kterých dosáhly?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Tak, jak jste řekla správně, všechny strany /nesrozumitelné/ na kompromise a všichni něco museli získat. Takže co můžou doma prodat. CSU získala něco, co může prodávat doma jako strop pro přijímání uprchlíků. CDU odvrátila zvyšování daní pro vysokopříjmové skupiny, které prosazovala SPD. SPD získala řadu sociálních programů, které skutečně, ke kterým se může hlásit. A společně ty strany dohodly reformu zdravotnictví, reformu školství a hlavně digitalizaci Německa. Takže ta koaliční smlouva, jestli bude hotová, tak nevypadá špatně. Skutečně by Německo posunula dopředu. Jestli to bude stačit, to teda ještě uvidíme.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A kde jsou tedy teď ty největší úskalí? My jsme trochu naznačili, ale více dopodrobna.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Dneska skutečně se jedná, a proto se to protahuje to jednání, jedná se o tom sjednocení zdravotního pojištění. Tam skutečně SPD se zatím podařilo to, že jak zaměstnanci, tak zaměstnavatelé budou to státního, části na pojištění přispívat stejnou měrou. Zatím se jedná o to, jestli by se také sjednotilo, sjednotily výkony a platby za výkony v tom zdravotním systému, takže mezi tím státním a privátním systémem. Uvidíme. To je skutečně těžké jednání. Další jednání, jak jste řekla správně, to je otázka toho minimalizace smluv na dobu určitou, protože ty

znevýhodňují zejména mladé lidi. Zejména ty lidi na vysokých školách, ve výzkumu. Takže to je citlivá otázka. CDU/CSU naopak chtějí udržet flexibilitu pracovního trhu. Ale myslím si, že ten kompromis tam bude, bude asi dosažitelný.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Přítom zpočátku to vypadalo, že nejtěžším problémem bude migrace.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Ta se nakonec dojednala nejdřív. Je to také kompromis samozřejmě. Ale SPD může říct dneska svému sjezdu, nebo svým členům, že prosadila to, že bude možné sjednocovat rodiny těch migrantů, ano.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Říká Vladimír Handl, děkujeme za rozhovor.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Děkuju, na shledanou.

Šéf rozhlasu Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu. Doufám, že se koncern bude soudit a já budu bránit vaši práci, řekl Kroupovi

5.2.2018 iHNed.cz str. 00
Martina Heroldová, dom

Generální ředitel Českého rozhlasu kritizoval reportáž novináře Janka Kroupy o Agrofertu a nazval ji účelovou. Za svá slova se omluvil, přesto ale trvá na tom, že v příspěvku byly nedostatky.

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral připustil, že v době, kdy kritizoval reportáž novináře Janka Kroupy o hospodaření Agrofertu na pozemcích bez majitele, neměl k dispozici dostatek relevantních informací. Trvá na tom, že nezpochybnil téma, nýbrž formu reportáže. Omluvil se však za to, že v souvislosti s reportáží použil slova jako "antibabišovské tažení" a "účelové načasování".

Vyplývá to ze společného prohlášení Generálního ředitele ČRo a ředitele zpravodajství ČRo, které má redakce k dispozici.

"Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily," uvádí Zavoral a dodává, že se za zmíněné výroky již omluvil v rozhovoru pro DTV.

"Beru svá slova z Českých Budějovic zpět. Z 90 procent odmítám obvinění ze strany Agrofertu, z 10 procent jsem přiznal své pochybnosti. Já nemohu být úplně nekritický, vzal jsem nejostřejší obvinění zpět, ale nemůžu vzít zpět vše," řekl Zavoral podle informací redakce na setkání se zaměstnanci, které na pondělí svolal. Zároveň dodal, že ho mrzí, že se kauza řeší na veřejnosti.

Ředitel odmítl, že by jakkoli ovlivňoval obsah reportáží v rozhlasu. Trvá na tom, že v reportážích Janka Kroupy byly věcné nedostatky, což podle něj dokazuje také analýza **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

"Rozkouskovávat celou kauzu do několika vysílání není možné. Posлуhač v 8:00 má dostat komplexní informace. Není možné uvést celou reportáž tím, že problém má Agrofert, a teprve za hodinu říci, že to dělají i jiná družstva," vysvětloval své pohnutky Zavoral.

Novinář Kroupa tvrdí, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu. "Ta škoda se stala. Vy jste ji způsobil a znevěrohodnil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Mám dva návrhy. Bylo by rozumné najít

vnitřní nástroj na řešení těchto problémů uvnitř Českého rozhlasu. Debata by se měla vést uvnitř. Je klíčové, aby došlo k oddělení mocenské manažerské funkce od té žurnalistické. Byl bych rád, aby se navrhla opatření k ochraně zásahů od vás či jiných lidí z managementu," vytkl Kroupa na setkání se zaměstnanci řediteli.

Zavoral v reakci na Kroupova slova odmítl, že by pověst rozhlasu poškodil. "Bylo mojí povinností odpovídat na veřejném jednání Rady ČRo," sdělil. "Doufám, že se Agrofert bude soudit a já budu bránit vaši práci. Pokud prohrájeme, pokutu zaplatí Český rozhlas, a nikoli zaměstnanci nebo vedení redakce," odpověděl Kroupovi ředitel.

Dodal také, že z petice, kterou podepsaly více než dvě stovky redaktorů, nebude vyvozovat žádné personální důsledky.

Obavu, že tento spor může ovlivnit pověst rozhlasu, má také šéf zpravodajství Jan Pokorný. "Prosím Reného Zavorala i Janka Kroupu, aby se do budoucna zdrželi nějakých mediálních výstupů. Pokud to takhle bude ještě dny a týdny, rozhlas dostane tak na zadek, že se z toho už nevzpamatuje," apeloval Pokorný.

"Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených," dodal Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Ředitel rozhlasu kromě analýzy **FSV UK** nechal zpracovat i další dva rozbory Kroupovy reportáže – od společnosti Newton Media a novináře Karla Hvižďaly. Ty ale nechal při své argumentaci v potaz, což mu Kroupa opakovaně vyčetl. Tyto dvě analýzy vyznívaly pro Kroupu příznivěji.

"Nejste mediálním odborníkem, abyste posuzoval, jaké analýzy jsou kvalitní a jaké nejsou. Vy si o tom můžete něco myslet, to vám neberu. Vy nevedete soukromou instituci, vedete veřejnoprávní instituci, která se má řídit kodexem, podle něhož musíme všichni postupovat. V tom kodexu velmi jasně stojí, že za obsah zodpovídají šéfredaktoři. Vy dnes děláte to, že do toho obsahu zasahujete retrospektivně. A to vám nepřísluší," vystoupil proti Zavoralovi Kroupa.

Ředitel rozhlasu se proti novinářovým slovům ohradil s tím, že odmítá žít ve společnosti, kde jako šéf nebude moci zkritizovat práci svých podřízených.

"Troufám si říci, že Kodex ČRo a zákon o rozhlasovém a televizním vysílání znám tisíckrát lépe než vy. Nezlobte se. Vy tady působíte dva roky. Já tady působím 17 let a zažil jsem v rozhlase ledacos. Přestaňte mě osočovat z toho, že nejsem mediální odborník. Tím znevěhodňujete Radu Českého rozhlasu a Radu pro rozhlasové a televizní vysílání," odpověděl Zavoral.

"Jestli si všichni v atriu myslíte, že generální ředitel je osoba, která má chodit kanály a jenom podepisovat statisícové částky a vaše odměny, tak to budu dělat, ale tak to není," uzavřel Zavoral.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66039530-doufam-ze-se-agrofert-bude-soudit-a-ja-budu-branit-vasi-praci-rekl-reditel-ceskeho-rozhlasu-kroupovi>

Země z východní části Evropské unie by dostávaly po brexitu méně peněz

5.2.2018 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Rakouský kancléř Sebastian Kurz navrhuje, aby země z východní části Evropské unie dostávaly po brexitu méně peněz. Export tuzemských firem byl loni rekordní. V přeshraničním pojetí se meziročně zvýšil o téměř 6 procent. Na víc než 4 biliony korun. Turecký prezident Erdogan se ve Vatikánu sešel s papežem Františkem. A Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze otevře nový obor věnovaný počítačovým hrám. Je pondělí 5. února, zdravím od mikrofonu Českého rozhlasu Plus. Ať se vám dobře poslouchá.

Země z východní části Evropské unie, které jsou čistými příjemci evropských peněz, by podle rakouského kancléře Sebastiana Korze měly v budoucnu dostávat z rozpočtu Evropské unie méně. Lidovecký předseda rakouské vlády to řekl v rozhovoru poskytnutém listu Der Standard. Při jednáních o dalším víceletém finančním rámci chce Kurz tlačit na úspornější zacházení s penězi evropských daňových poplatníků. Šéf Evropské komise Juncker má ale jiný názor. "V rozpočtu Evropské unie po odchodu Británie škrtnat nebudeme." Prohlásil. Bude tak žádat větší příspěvky. Mým prvním hostem je paní Irah Kučerová z katedry mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vás zdravím, dobrý den.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den, dobré odpoledne.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Je z vašeho pohledu něco špatně na té Kurzově úvaze, že když vypadnou příjmy, tak musí vypadnout i výdaje?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, dá se předpokládat ano, protože společný rozpočet Evropské unie musí za jakýchkoliv okolností být vyrovnaný. Takže pokud vypadnou nějaké příjmy, dá se předpokládat dvě možné alternativy řešení. Buď se navýší od ostatních plátců. Anebo se bude škrtnat. Takže tohle je samozřejmě předmětem úvah. A já mám pocit, že ten rozhovor Sebastiana Kurze pro Der Standard je takovou vlašťovkou experimentálním lakmusovým papírkem, co ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Přesně.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jak na to budou reagovat ostatní.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Přesně, přesně. On tam v podstatě jde o takový vypuštěný pokusný balónek. On se tam odvolává například na Nizozemsko, nebo na Francii jako na země, které by mohly spolu s ním zastupovat zájmy čistých plátců. A já se tak ptám jen, myslíte si, že proti tomu extra konzervativnímu pohledu například Junckerovu mají tihle lidé šanci?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, Jean-Claude Juncker je takový ten ještě stará garda budovatelů Evropské unie, který v podstatě stále odkazuje na ten princip solidarity. Na druhou stranu tady vyrůstá nová garda mladých státníků, kteří mají na to trochu jiný názor. Já se přiznám, že zrovna nevidím, že by zrovna v Nizozemí byli ochotní takto tvrdě vyjednávat. A směrem jako ke snižování těch příspěvků. Ale Macronova Francie, to mi docela už hraje. Takže tam, tam to možné bude. A na druhou stranu Francie ten základní tahoun a Macron se k tomu přihlásil už na Sorboně a podobně, i v Davosu. Chce být tím tahounem další integrace Evropské unie. Ale ne asi za každou cenu. A ne ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, přesně to jsem chtěla říct. Takže například Macron a jeho, já nevím, jak to hezky říct, prostě aniž bych to myslela pejorativně, prostě parta mladých dynamických ...

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Hm, ano.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

... kteří chtějí změnu. A proti nim ta parta konzervativců.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Ano.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Mně jde jenom o to, mně se zdá, že tohle rozdělení vlastně sedí víc než rozdělení na jednotlivé části Evropy. A tak by mě docela ...

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

No, to asi s váma mohu souhlasit.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak. A teď by mě zajímalo, jestli tedy ti, kteří říknou, když vypadne Británie z příjmů, tak logicky se musí snížit výdaje. A ne, že budeme navyšovat my ostatní ty výdaje a budeme to dohánět z vlastních peněz. Tak, kdo má větší šanci v tuto chvíli?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Jak znám evropskou problematiku, tak si myslím, že to dopadne spíš tak, že se mírně něco navýší, nějakým kompromisem. Ale je pravda, že je část pro určitou změnu. Ale poté, co v podstatě nejen Německo, Francie, ale také Evropská unie ze svých prostředků, Evropská centrální banka sanovaly maléry hlavně Řecka, Španělska, ale i Itálie, tak si myslím, že tady ta ochota k nějakému úspornějšímu režimu bude. Otázka zní, jestli je prosaditelná aspoň tak, jak to, dejme tomu, jak vy jste to nazvala, mladí dynamičtí vůdci jaksi říkají. To si myslím, že rétorika je věc jedna a diplomacie bude věc druhá.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Určitě. Ale, jestli můžu, já zkusím jenom ještě tenhle pohled. V okamžiku, kdy se Evropská unie jakoukoli většinou rozhodne pro tu konzervativní cestu, to znamená nějakým způsobem nahradit ty vypadlé příjmy z Británie, tak není to vlastně taky jasné naznačení, že směr není reformovat, ale vydržet? Tak jak jsme.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

No, minimálně Juncker a celá, bych řekla, Evropská komise je spíš pro to, pokračovat dál. A ne teda reformovat. To si myslím, že není, jo. Na druhou stranu, abychom neházeli jenom tak ty odlesky špatných, dejme tomu, prohlášení na Evropskou komisi a Junckera, nebo Tuska, tak moc mě pobavila zpráva ze zasedání osmičky východoevropských zemí v Budapešti, kde sdělily, že na jedné straně budou chtít požadovat, aby po brexitu se navýšily teda ty odvody do společného rozpočtu, protože chtějí mít efektivnější a hospodárnější a transparentnější financování Evropské unie. Mně se to osobně zdá, že je to spíše jako protimluv, jo.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm, hm, hm.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože pokud, v okamžiku, kdy do něčeho nalejete více peněz, je potřeba více kontrolních mechanismů, aby to bylo transparentní, aby to nebylo zneužíváno.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Přesně tak.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takže tam prostě nemůže podle mě dojít ke snížení byrokracie.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

V tom pohledu na to, jak dále s celkovým rozpočtem Evropské unie je na tom Česká republika jak? Je tady jasno, do jaké té skupiny patříme?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak my jsme ještě stále čistými beneficeenti, příjemci. A nicméně vzhledem k tomu, že naše životní úroveň odpovídá asi zhruba 88 procentům průměru Evropské unie, tak se předpokládá, že v tom dalším finančním rámci, který začíná rokem 2020, už nebudeme čistými příjemci. Ale můžeme se dostat dokonce do roviny čistých plátců. Takže ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, ale mě spíš zajímalo, jestli je jasné jak si politicky stojíme, jestli patříme k tomu konzervativnímu křídlu.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Toť otázka. Protože ministryně pro regionální rozvoj v Budapešti v podstatě souhlasila teda s tím navýšením. Na rozdíl od premiéra Babiše, který v Bruselu vlastně se vyjádřil spíše pro větší úspornost. Takže vzhledem k tomu, že máme vládu nevládu, nevíme, jak to dopadne, bude se tvrdě vyjednávat. A Kurz vlastně to řekl proto mimo jiné, že se připravuje na vedení Evropské unie od července tohoto roku, kdy Rakousko přebírá předsednictví. Takže on chce moderovat tuto debatu a má to být jedno z hlavních témat. Takže já si myslím, že je ještě čas, budou to tvrdá vyjednávání, ale jaká bude pozice České republiky, to si neodvážuju říci, jako v tom finálním myslím formě. Někdy kolem toho roku 2019.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Rozumím. Už úplně poslední dotaz, paní Kučerová. Kdo vlastně nakonec bude o těchhle otázkách, to znamená o celkovém rozpočtu, o tom, zda navyšovat, nenavyšovat. Kdo o tom nakonec bude na úrovni Evropské unie vlastně rozhodovat? A jak ...

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, ta to je Rada vlastně Evropské unie. A hlavně od Lisabonské smlouvy má spolurozhodovací právo Evropský parlament. A skutečně, pokud Evropská rada rozhodne a nebude se to Evropskému parlamentu líbit, tak ten to bude rozporovat. Takhle už to vlastně fungovalo v roce 2013 před začátkem této současné finanční perspektivy, kdy skutečně parlament se postavil na zadní a odmítl vlastně to, co schválila Evropská rada. Takže ...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A jinak ten, pardon, ale ten parlament i ta Evropská rada musí rozhodovat jednomyslně? Nebo většinově?

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Rada jednomyslně, parlament si myslím, že určitě ne jednomyslně. To není možný.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Ale každopádně musí tu agendu tam napřed donést pochopitelně zástupci členských států na té nejvyšší úrovni.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Jasně. Irah Kučerová, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy byla mým hostem na téma budoucnost Evropské unie. Moc vám děkuju.

Irah KUČEROVÁ, katedra mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Děkuji a na slyšenou.

Nagano: hokejová euforie po 20 letech

5.2.2018 ČT 24 str. 06 20:00 90' ČT24

Michal KUBAL, moderátor

A teď Nagano očima vědy. V Devadesátce vítám Dina Numerata, sociologa Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Dino NUMERATO, vedoucí katedry sociologie, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý den.

Michal KUBAL, moderátor

Á, jsme ve spojení. Čím to, že to Nagano má zrovna takovou pozici v české historii a nejenom sportovní, i celospolečenské?

Dino NUMERATO, vedoucí katedry sociologie, **Fakulta sociálních věd** UK

No, tak, těch důvodů asi může být více, ale myslím si, že to vypovídá o tom, jakou roli má sport v České republice při konstrukci národní identity nebo vůbec při vytváření, řekněme, národní hrdosti, která je velmi důležitou součástí národní identity. Když se podíváte na nějaké výzkumy veřejného mínění, tak když se zeptáte obyvatel České republiky, na co jsou nejvíce hrdí, tak mezi těmi, těmi důvody nejvíce nebo často, nejvíce zmiňují sport, případně kulturu, historii, takže je vidět, že sport představuje jeden z nejdůležitějších důvodů, proč jsou lidé Češi hrdí na Českou republiku.

Michal KUBAL, moderátor

Pokud se podíváme na tento konkrétní turnaj, to, že tam vlastně Česko jelo v roli podceňovaného týmu, nenaplnuje to trochu skoro až pohádkový motiv? Nejmladší bratr, kterého, kterému nikdo nevěří, se vydává do světa a poráží tam největší obry a nakonec zvítězí?

Dino NUMERATO, vedoucí katedry sociologie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak určitě, určitě, tady ten příběh vlastně přispívá k nějakému budování mýtů o malém českém národu, jak jste říkal, o malém národu, který poráží obry i toto byla vlastně jedna, toto byl jeden z důležitých aspektů, proč mělo Nagano takovou odezvu, ale myslím si, že bez, bez ohledu na to, zda Česká republika porazila ty největší hokejové obry, tak asi tady je i důležité, důležité vidět, že Česká, Česká republika se tenkrát vlastně dostává do pozice nějakých končících devadesátých let. Některé interpretace by dokonce zmiňovaly, že tady byla nějaká krize a hokej pomohl zapomenout na nějakou krizi, která tady existovala, ale myslím si, že pokud by se takováhle situace stala v jakékoliv zemi, tak pochopitelně je to mimořádně silný emocionální moment, který nějakým způsobem spojuje, spojuje národ, a to je asi důležité. Lidé si uvědomují v určité chvíli, že všichni patří k sobě, že tvoří součást nějakého společného celku, i když se spolu nesetkávají. To si myslím, že to jsou takové nějaké obecné sociologické teorie, které vám často, často poví, řeknou, že sport je mimořádně důležitý ve společnosti.

Michal KUBAL, moderátor

Petře, proč podle vás právě hokej? Je to dané tím, že malý národ je v nějakém sportu tak dobrý, že pravidelně soutěží o ty nejvyšší příčky?

Petr VICHNAR, moderátor, komentátor ČT sport

Už to tu bylo řečeno. Hokej má úžasnou tradici v Československu, později v Česku. Vlastně už od předválečných dob, kdy jsme začali v tomhle sportu vynikat. Pak ty peripetie kolem poválečných událostí, kdy vlastně jedna generace byla zahlušena tím komunistickým režimem, pak události kolem osmašedesátého. To všechno hrálo roli a ten národ je tak nadaný pro tuhle hru, srovnávejme se těmi největšími velmocemi, které mají nesrovnatelně větší potenciál, ať už přírodní, nebo lidský a stále v tom hokeji více či méně stačíme, takže ten národ to vzal jako, jako svůj sport, ne snad číslo jedna, to je prostě fotbal, to se nedá nic dělat, ale ten hokej i díky tomu, že to hraje přece jen na té nejvyšší úrovni, řekněme, 6, 7, 8, maximálně 8 zemí, tak se daří držet pořád na té úrovni a je to obdivuhodné, protože, protože skutečně ty podmínky pro hokej jsou u nás, když to srovnám s ostatními velmocemi, velmi špatné nebo ne takové, jaké bychom si představovali, ale přesto se vždycky najde tolik talentů, abychom zase doplnili novou generaci, i když teď se třeba zdá, že je velká pauza, tak ta konkurence je taková, že, že skutečně to není jednoduché. Prostě my jsme hokejová země a hotovo.

Michal KUBAL, moderátor

Herberte, z hlediska fotografa, když fotíte hokej, má to v sobě jiné emoce, než když fotíte jiné sporty? Už jenom tím, že to je třeba týmový sport?

Herbert SLAVÍK, fotograf

Já myslím, že ty emoce jsou podobné. Já bych možná se vrátil ještě k tomu, už se tady o tom teda hodně mluvilo, ale týká se to možná právě toho focení hokeje, kdy, ale nejen teda hokeje, ale to, že já teda sleduju ten sport přes ten teleobjektiv ve velkých detailech a tady zrovna, myslím, za vámi je jedna z fotografií, která i to ilustruje, že i tam na tom turnaji bylo vidět to obrovský nasazení a ten zápal těch našich hráčů, takže to, to vlastně bylo i pro mě jako pro člověka, kterej nevnímá bezprostředně v podstatě jako ten zápas, vnímal jsem to jako fotograf a to, tak jsem ale v těch detailech viděl, jak moc naši hráči chtěli a už to tady zaznělo, že to asi bylo v podstatě i daný výkonama Dominika Haška, ta motivace a ta opravdu chuť dokázat jako, že jsme nejlepší a i to vlastně, co tu už zaznělo, takže jsme tam šli opravdu přes Spojené státy a přes Kanadu, tak to jenom prostě ..., samozřejmě ve finále přes Rusko, zdůrazňuje do dneška prostě nebo jakoby ten úspěch, kterej těžko, si myslím, že bude někdy překonanej.

Hokej v politice, politika v hokeji

5.2.2018 ČT 24 str. 07 20:00 90' ČT24

Michal KUBAL, moderátor

Národní divadlo kdysi nastudovalo operu na motivy naganského triumfu. Teď se chystá loutkový film. My se ale podíváme na počín Národního muzea, které ke 20 letům od vítězství na olympiádě uspořádalo speciální výstavu.

redaktorka

Asi každý Čech si naprosto přesně pamatuje, co dělal v únoru před 2 lety. A tyto vzpomínky teď může oživit na výstavě Přepište dějiny. Jmenuje se stejně jako asi nejznámější hláška sportovního komentátora České televize Roberta Záruby. Nagano bylo nejenom o tom splnit si ten zlatý hokejový sen, byl to taky okamžik, který spojil celý český národ. Na fotografiích Herberta Slavíka si pak návštěvníci můžou připomenout všechny sportovce, kteří tehdy do Japonska odletěli, třeba Lukáše Bauera nebo běžkařku Kateřinu Neumannovou. Ta z Nagana přivezla hned 2 medaile - stříbrnou, a taky bronzovou. Jednou z nejzajímavějších věcí, která je tady k vidění, je potom sportovní záznamník Ivana Hlinky s poznámkami ke všem utkáním, které hokejová reprezentace v Naganu odehrála. Je tady také diplom, který potom Hlinka dostal od prezidenta Václava Havla spolku s medailí Za zásluhy. Jak už jsem říkala, tak Nagano opravdu dlouho rezonovalo celou společností a důkaz je třeba i tento kostým, který patří k opeře Nagano z roku 2004, která měla premiéru ve Stavovském divadle. Pod ním můžeme vidět hokejku, kterou podepsali všichni hokejisté, kteří tehdy v Naganu byli a věnovali ji právě trenérovi Ivanu Hlinkovi: "Od hráčů trenérovi číslo 1 Nagano 98." Asi každá olympiáda je potom zaměřena i na módní kolekce, které s sebou sportovci na olympijské hry vezou. Tady samozřejmě nechybí ani ta z roku 98, je tu jak mužské elegantní oblečení, tak ženské elegantní oblečení pro takové ty oficiální příležitosti a nechybí ani sportovní souprava, takzvaná na bednu, protože v ní sportovci nejenom trénovali, ale chodili si i pro případné medaile. A vitrína, která bude návštěvníky určitě zajímat ze všeho nejvíc, je tady v rohu. Jsou tady nejenom obě dvě medaile, Kateřiny Neumannové, o kterých už jsem mluvila, ale především ta nejdůležitější, ta zlatá, kterou naši hokejisté vybojovali v turnaji století.

Michal KUBAL, moderátor

A ještě jednou pohled sociologa Dina Numerato. Možná to bude teď trošku, co bylo dřív, jestli vejce, nebo slepice, ale třeba i Petr Vichnar tady zmiňoval ty politické zásahy do hokeje, je to dané tím, že hokej hraje tak velkou roli ve společnosti anebo je to právě naopak? Že politika ovlivňuje hokej a tím pádem ho ještě dostává na vyšší úroveň?

Dino NUMERATO, vedoucí katedry sociologie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak ten vztah mezi politikou a hokejem a vůbec mezi politikou a sportem byl vždy oboustranný. Nejsem si úplně jistý, že byl příklad toho Nagana, je vlastně ideálním příkladem toho, jak se sport, hokej a politika ovlivňují. Petr Vichnar zmiňoval ten osmašedesátý rok, respektive mistrovství světa v roce 1969, kdy ta utkání proti Sovětskému svazu mimořádně politizovaná. Myslím si, že v tom Naganu a v případě samotného Nagana spíše šlo o situaci, která s politikou zas tak neměla až moc společného. Přinejmenším ve chvíli, kdy se ten hokejový šampionát odehrál. Pochopitelně ten úspěch českých hokejistů vstoupil do politiky a vůbec do společnosti později právě tím, že se stává součástí nějakého většího národního příběhu. Vy jste v té reportáži zmiňovali loutkové, loutkové divadlo, zmiňoval jste výstavu, která je v tuto chvíli připravovaná Národním muzeem, a to je všechno vlastně součástí budování nějaké národní identity a kdy zase sport nějakým způsobem vstupuje zpátky do politiky, ale v tomto případě je to, je to ex post, je to později poté, co se ta samotná událost odehrála. Ale Nagano jednoznačně patří k velkému, k velkému příběhu českých, českých dějin, je zjevné, že dějiny byly nějakým způsobem přepsány a já sám jsem vlastně i zvědavý, do jaké míry například úspěch v Naganu vstoupil do českých učebnic dějepisu, což asi i samo o sobě bylo, by bylo důkazem nějakého přepisování dějin, které by nebyly jenom sportovní a myslím si, že ten symbolický význam celé události asi i k něčemu takovému vybízí.

Michal KUBAL, moderátor

Říká Dino Numerato. Díky za váš čas.

Dino NUMERATO, vedoucí katedry sociologie, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuji vám.

KOMENTÁŘ: Kroupa není neomylný Bůh. I kvůli němu nám lidé věří méně než uklízečkám

5.2.2018 info.cz str. 00 Názory
Petr Holec

Mezi investigativním reportérem Jankem Kroupou a šéfem Českého rozhlasu René Zavoralem vzplálo drama kvůli reportáži o Agrofertu. Jako obvykle jsou hned na světě petice, analýzy a samozřejmě i strach o svobodu slova, který nás novináře přepadá vždy, když nás někdo kritizuje. Zavoral má na své straně analýzu **Fakulty sociálních věd** a Radu Českého rozhlasu, Kroupa hlavně sebe a taky své kolegy.

Jeho reportáž „soudily“ tři analýzy a jedna z nich, od Institutu komunikačních studií a žurnalistky **Fakulty sociálních věd**, v ní našla profesní chyby. Že se tři expertní studie neshodují, není nic neobvyklého. Dejte dohromady tři experty a máte tři, možná i čtyři suverénní expertní názory. Navíc jde o specifický žánr připomínající chemii: i investigativní novináři pracují metodou pokusu-omylu, podobně jako kdysi chemik Miroslav Kalousek na financích. Svět žurnalistiky je proto plný pravdivých odhalení i velkých omylů. Nakonec jsme jen lidi, i když se často rádi stavíme nad ně.

O fatálních omylech ostatně ví své i Kroupa, jeho někdejší reportáž na TV Nova poslala do vazby několik nevinných lidí včetně současné eurokomisařky Věry Jourové. Jen krátce: byl podzim 2006 a Kroupa se nechal obelhat architektem Markem Řičářem o údajném dotačním podvodu v Budišově, o němž do té doby nikdo nikdy neslyšel. Kroupa tehdy poslal do terénu reportéra, který natočil Řičářovy lži, načež šlo okamžitě do vazby několik vysoce postavených lidí včetně Jourové a tehdejšího starosty Budišova Pěti.

Jenže celý případ se nakonec otočil o 180 stupňů. Zločincem byl ve skutečnosti Řičář, zatímco Jourovou a spol. museli pustit na svobodu. Vše skončilo velkou blamáží médií i policie a taky hezkou ironií: Jourová vysoudila odškodné a omluvu, zatímco Kroupa dostal Křepelku, cenu pro mladé novináře. „Za významný přínos televizní investigativní žurnalistice, zejména zpracováním tzv. budišovské kauzy,“ znělo zdůvodnění ocenění. Ano, dnes to vypadá jako černý humor bratrů Coenů, něco jako české Fargo bez mrtvol. V jeho duchu proto jen řekneme, že díky Kroupovi Jourová aspoň získala silný příběh pro svůj politický comeback. Něco takového by jí nezajistil ani sebelepší piarista.

Podobné omyly (i když spíš bez vazby pro nevinné, to už je extrém) se v investigativní žurnalistice stávají, nejde o úplně „čistý“ žánr. Jedna účelová dezinformace nebo zaplacený aktér klidně můžou zcela otočit vyznění. Na celém případě Budišov ale nejvíc děsí Kroupova absolutní neochota uznat byť jen píd vlastní chyby. A stejně tak i jeho trapné vylouvání, i když ho doslova usvědčuje vlastní reportáž i slova policie, že do vazby poslala nevinné lidi na jejím základě. Tohle není názorová konzistence, jak říkají politici; tohle už je obyčejná umanutost a nebezpečné přesvědčení o vlastní neomylnosti.

Historie se opakuje i nyní. Pusťte si Kroupův rozhovor pro DVTV a vrátí vás do Budišova. Ani teď si Kroupa nepřipouští absolutně žádnou možnost vlastní chyby a místo toho jen zpochybňuje univerzitní analýzu i celou strukturu a hierarchii Českého rozhlasu včetně funkce jeho ředitele. V podstatě říká, že nic z toho nerespektuje a že ho prostě máme nechat dělat jeho práci, protože on se neplete. Veřejnoprávní média jistě připomínají papiňák plný politických tlaků. Podobná neochota pochybovat o vlastní práci je ale pro novináře stejně nebezpečná, jako když se lékař místo rentgenu spolehne jen na svůj hmatový talent.

A nejde jen o Kroupu, Budišov a Agrofert. Média dnes zažívají velkou krizi důvěry veřejnosti, když nám podle českých průzkumů věří méně lidí než uklízečkám. Důvodů je jistě víc - od exploze nových médií plných „alternativních faktů“ až po naši názorovou stádnost, která existuje, i když si ji neradi připouštíme a radši se maskujeme objektivitou. Jedním z důvodů je ale určitě i náš pocit neomylnosti a neochota uznat chybu, i když ve

skutečnosti chybujeme častěji než zmíněné uklízečky. Ty možná občas neuklidí, jak měly, načež to napraví. My se místo nápravy schováváme za svobodu slova.

URL| <http://www.info.cz/clanek/23534/komentar-kroupa-neni-neomylny-buh-i-kvuli-nemu-nam-lide-veri-menez-uklizecam>

Reportáže o Agrofertu nebyly účelové. Šéf Českého rozhlasu vzal své výroky zpět

5.2.2018 e15.cz str. 00 Události

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vzal dnes zpět výroky o účelovosti reportáží o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení neměl relevantní informace. Uvedl to v prohlášení s šéfem zpravodajství Janem Pokorným po dnešním setkání se zaměstnanci. Setkání se zúčastnily desítky zaměstnanců ČRo.

Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy informoval loni na konci listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodaří na 1700 hektarech polností s nejasnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. Následně o příspěvku diskutovala Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek.

Podle Zavorala stále platí jeho výtky, které směřují k nedostatkům ve formě zpracování reportáží či dalších příspěvků ve vysílání.

"Nezpochybil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako účelový a antibabišovské tažení. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejích výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DVTV zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i dnes; beru tak tyto výroky zpět," uvedl Zavoral v prohlášení.

Hemžení v Rozhlase s plnými ochozy. *jsemverejnopravni [pic.twitter.com/e6kYdXkERG](https://twitter.com/e6kYdXkERG)
— Filip Harzer (@HarzerF) 5. února 2018

Kroupa podle jednoho z účastníků setkání dnes uvedl, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu a že znevažoval možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Navrhl, aby bylo odděleno manažerské a žurnalistické vedení Českého rozhlasu.

Zavoral zopakoval, že podle analýzy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si jako jednu ze tří nechal zpracovat, byla v reportážích řada nedostatků. Zároveň řekl, že oslovil Etickou komisi ČRo s žádostí o stanovisko. Dostane jej na začátku března.

"Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených," uvedl ředitel zpravodajství ČRo Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Petici, která kritizuje Zavoralův postoj, podepsalo v minulých dnech více než 200 zaměstnanců ČRo. Zavorala se naopak zastal bývalý generální ředitel ČRo Richard Medek. Podle něj úroveň a pravidla investigativní žurnalistiky v ČRo nemůže určovat jednotlivý redaktor nebo skupina najatých investigativních žurnalistů, ale pouze management, jak je to zvykem i v jiných médiích. "Vůbec bych se Renému Zavoralovi nedivil, kdyby vyměnil pracovníky odpovědné za úroveň investigativní žurnalistiky v ČRo, včetně Janka Kroupy samotného.

Snaha politizovat celý problém ze strany Janka Kroupy je slabou obranou, zastírající nedostatky v jeho práci, tak jak mu je René Zavoral vytknul," uvedl.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1343004/reportaze-o-agrofertu-nebyly-ucelove-sef-ceskeho-rozhlasu-vzal-sve-vyroky-zpet>

Šéf ČRo Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu

5.2.2018 echoprime.cz str. 00 Události

EchoPrime, čtk

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vzal v pondělí zpět výroky o účelovosti reportáží o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení neměl relevantní informace. Uvedl to v prohlášení s šéfem zpravodajství Janem Pokorným po pondělním setkání se zaměstnanci. Setkání se zúčastnily desítky zaměstnanců ČRo.

Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy informoval loni na konci listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodář na 1700 hektarech polností s neujasněnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. Následně o příspěvku diskutovala Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek.

Podle Zavorala stále platí jeho výtky, které směřují k nedostatkům ve formě zpracování reportáží či dalších příspěvků ve vysílání. „Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako účelový a antibabišovské tažení. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejích výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DTV zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i dnes; beru tak tyto výroky zpět," uvedl Zavoral v prohlášení.

Kroupa podle jednoho z účastníků setkání v pondělí uvedl, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu a že znevěrohodnil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Navrhl, aby bylo odděleno manažerské a žurnalistické vedení Českého rozhlasu.

Zavoral zopakoval, že podle analýzy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si jako jednu ze tří nechal zpracovat, byla v reportážích řada nedostatků. Zároveň řekl, že oslovil Etickou komisi ČRo s žádostí o stanovisko. Dostane jej na začátku března.

„Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených," uvedl ředitel zpravodajství ČRo Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Petici, která kritizuje Zavoralův postoj, podepsalo v minulých dnech více než 200 zaměstnanců ČRo. Zavorala se naopak zastal bývalý generální ředitel ČRo Richard Medek. Podle něj úroveň a pravidla inžektivní žurnalistiky v ČRo nemůže určovat jednotlivý redaktor nebo skupina najatých inžektivních žurnalistů, ale pouze management, jak je to zvykem i v jiných médiích. „Vůbec bych se Renému Zavoralovi nedivil, kdyby vyměnil pracovníky odpovědné za úroveň inžektivní žurnalistiky v ČRo, včetně Janka Kroupy samotného. Snaha politizovat celý problém ze strany Janka Kroupy je slabou obranou, zastírající nedostatky v jeho práci, tak jak mu je René Zavoral vytknul," uvedl v reakci.

URL| <http://echoprime.cz/a/S2dzy>

Tak je to, pane Dvořáku

5.2.2018 Haló noviny str. 04 Příloha - Naše pravda
Jaroslav KOJZAR

Pod čarou

Česká televize je prý v ohrožení, varoval předminulý pátek v Hospodářských novinách její generální ředitel Petr Dvořák. Je ohrožena její svobodomyšlnost.

Nejvíce na ni prý útočí současný prezident, SPD Tomia Okamury a KSČM. Proto není vyloučen ani polský scénář, kdy se televize v Polsku během několika měsíců změnila v televizi vládní. A přitom Česká televize se tak snaží!

Jenže všechno je jinak.

Nebylo dne, aby v ČT nezazněl útok na Zemana, také protizemanovská akce s ukrajinskou poněkud neslovanskou disidentkou byla pečlivě natáčena, aby se později mnohokrát objevila na obrazovce, přičemž, jak zlí jazykové říkají, by se ona dáma těžko dostala dovnitř volební místnosti bez pomoci »televizáků«. Není snad den, aby se na obrazovce neukázal Miroslav Kalousek, aby se k něčemu, i když tomu třeba vůbec nerozumí, nevyjadřoval. Nikdo jiný, snad kromě předsedů vlád, nedostává tolik prostoru.

Jakýkoli špatný pohyb Miloše Zemana je pečlivě zaznamenán a několikrát za sebou opakován pro pobavení. K minulosti mohou mluvit většinou jen kritici anebo nezalci. Tak nás ČT rozhovorem se starostou Prahy 6 a poplatným vojenským historikem zasvětila »do nutnosti« doplnit znevažující tabulkou pomník sovětského velitele osvobozovacích vojsk maršála Koněva, na besedy o nedávné historii jsou zváni pravidelně jen jednosměrní »odborníci«, z nichž mnozí o dějinách zřejmě jen slyšeli, anebo je vychovala současná VŠP, tedy **fakulta sociálních věd**, atd. atd.

Přiznávám, že kdyby nebyl takový zákon, raději bych oněch 135 korun měsíčně použil na léky, které mě stojí každý měsíc tolik, co ta »veřejnoprávní« televize. Léky potřebuji, Českou televizi nikoli. Za léky musím platit »dobrovolně«, za televizi, i když často ve mně vzbuzuje velmi negativní emoce, musím platit, aniž ji potřebuji, nedobrovolně.

Z mých peněz – a peněz dalších tisíců lidí – se financují podivné seriály typu Vyprávěj, Zdivočelá země, Bohéma, neobjektivní ahistorická žvatlání o leccčems a dennodenní informace o tom, co se právě dnes děje ve Spojených státech, aniž víme, co se ve stejné době děje na Slovensku.

Rád bych ony peníze, které musím posílat na platy televizním pracovníkům a hercům hrajícím v podivných seriálech, použil jinak, ale nemohu. Mohl bych se, pokud bych nezapltil, stát dlužníkem a později se dostat i před exekutora.

Brzy po převratu padl návrh zprivatizovat ČT.

Neprošel. Ani já s ním nebyl ztotožněn. Dnes mě to mrzí. Pokud by byla zprivatizována, platili by si ji ti, kteří by jí dali své reklamy, a pokud by byla vládní, platila by si ji vláda. A já, a se mnou desetitisíce lidí, bychom ji mohli při jednosměrně zaměřených pořadech spokojeně v klidu vypnout, aniž by nás štválo, že na ni musíme přispívat. Tak je to, pane Dvořáku.

Šéf ČRo odvolal svá slova o účelovosti reportáže o Agrofertu. Prý neměl všechny informace

5.2.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
ČTK

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral vzal v pondělí zpět výroky o účelovosti reportáží o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení neměl relevantní informace. Uvedl to v prohlášení se šéfem zpravodajství Janem Pokorným po pondělním setkání se zaměstnanci. Setkání se zúčastnily desítky zaměstnanců ČRo.

Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy informoval loni na konci listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodaří na 1700 hektarech polností s nejasnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. Následně o příspěvku diskutovala Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek.

Podle Zavorala stále platí jeho výtky, které směřují k nedostatkům ve formě zpracování reportáží či dalších příspěvků ve vysílání. Zavoral: Neměl jsem k dispozici všechny informace

„Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako účelový a antibabišovské tažení. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejich výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DVTV zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i dnes; беру tak tyto výroky zpět,“ uvedl Zavoral v prohlášení.

Kroupa podle jednoho z účastníků setkání v pondělí uvedl, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu a že znevěrohodnil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Navrhl, aby bylo odděleno manažerské a žurnalistické vedení Českého rozhlasu.

Zavoral zopakoval, že podle analýzy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si jako jednu ze tří nechal zpracovat, byla v reportážích řada nedostatků. Zároveň řekl, že oslovil Etickou komisi ČRo s žádostí o stanovisko. Dostane jej na začátku března. Práce reportérů podle Pokorného splnila všechny standardy

„Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených,“ uvedl ředitel zpravodajství ČRo Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Petici, která kritizuje Zavoralův postoj, podepsalo v minulých dnech více než 200 zaměstnanců ČRo. Zavorala se naopak zastal bývalý generální ředitel ČRo Richard Medek. Podle něj úroveň a pravidla investigativní žurnalistiky v ČRo nemůže určovat jednotlivý redaktor nebo skupina najatých investigativních žurnalistů, ale pouze management, jak je to zvykem i v jiných médiích.

„Vůbec bych se Renému Zavoralovi nedivil, kdyby vyměnil pracovníky odpovědné za úroveň investigativní žurnalistiky v ČRo, včetně Janka Kroupy samotného. Snaha politizovat celý problém ze strany Janka Kroupy je slabou obranou, zastírající nedostatky v jeho práci, tak jak mu je René Zavoral vytknul,“ uvedl v reakci zaslané ČTK.

URL| https://www.lidovky.cz/sef-ceskeho-rozhlasu-odvolal-svou-kritiku-reportaze-o-agrofertu-pry-nemel-vsechny-informace-ifc-/zpravy-domov.aspx?c=A180205_162748_In_domov_ele

Šéf Českého rozhlasu René Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu

5.2.2018 mediahub.cz str. 00 Média
ČTK

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral dnes vzal zpět výroky o účelovosti reportáží o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení neměl relevantní informace.

Uvedl to v prohlášení s šéfem zpravodajství Janem Pokorným po dnešním setkání se zaměstnanci. Setkání se zúčastnily desítky zaměstnanců ČRo.

Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy informoval loni na konci listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodaří na 1700 hektarech polností s nejasnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. Následně o příspěvku diskutovala Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek.

Podle Zavorala stále platí jeho výtky, které směřují k nedostatkům ve formě zpracování reportáží či dalších příspěvků ve vysílání. "Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako "účelový" a "antibabišovské tažení". Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejich výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DVTV zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i dnes. Beru tak tyto výroky zpět," uvedl Zavoral v prohlášení.

Kroupa podle jednoho z účastníků setkání dnes uvedl, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu a že znevěrohodnil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Navrhl, aby bylo odděleno manažerské a žurnalistické vedení Českého rozhlasu.

Zavoral zopakoval, že podle analýzy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si jako jednu ze tří nechal zpracovat, byla v reportážích řada nedostatků. Zároveň řekl, že oslovil Etickou komisi ČRo s žádostí o stanovisko. Dostane jej na začátku března.

"Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených," uvedl ředitel zpravodajství ČRo Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Petici, která kritizuje Zavoralův postoj, podepsalo v minulých dnech více než 200 zaměstnanců ČRo. Zavorala se naopak zastal bývalý generální ředitel ČRo Richard Medek. Podle něj úroveň a pravidla investigativní žurnalistiky v ČRo nemůže určovat jednotlivý redaktor nebo skupina najatých investigativních žurnalistů, ale pouze management, jak je to zvykem i v jiných médiích. "Vůbec bych se Renému Zavoralovi nedivil, kdyby vyměnil pracovníky odpovědné za úroveň investigativní žurnalistiky v ČRo včetně Janka Kroupy samotného. Snaha ze strany Janka Kroupy celý problém politizovat je slabou obranou zastírající nedostatky v jeho práci, tak jak mu je René Zavoral vytknul," uvedl v reakci zaslané ČTK.

URL| <https://mediahub.cz/media/1687895-sef-ceskeho-rozhlasu-zavoral-odvolal-vyroky-o-ucelovosti-reportazi-o-agrofertu>

Šéf ČRo Zavoral odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu

5.2.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

jp

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral vzal v pondělí zpět výroky o účelovosti odvysílané reportáže o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení na jednání Rady ČRo neměl podle svých slov „všechny relevantní informace.“ Podle Zavorala ale stále platí jeho výtky, které směřují ke kvalitě reportáže.

Zavoral to oznámil ve společném prohlášení s šéfem zpravodajství Janem Pokorným, které vydal po pondělním setkání s pracovníky veřejnoprávního rozhlasu. „Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování,“ uvedl na úvod Zavoral.

„Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako 'účelový' a 'antibabišovské tažení'. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejich výtek jednoznačně odmítl, a hájil práci našich redaktorů,“ uvedl dále Zavoral v písemném prohlášení

Zavoral zopakoval, že podle analýzy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si jako jednu ze tří nechal zpracovat, byla v reportážích řada nedostatků. Šéf veřejnoprávního rozhlasu zároveň sdělil, že oslovil Etickou komisi ČRo s žádostí o stanovisko k reportážím, které bude vyhotoveno na začátku března.

Kroupa by oddělil vedení

Předmětem sporu se stala loňská listopadová reportáž Janka Kroupy o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš, hospodaří na 1700 hektarech polností s nejasnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. Následně o příspěvku diskutovala Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek.

Někteří zaměstnanci výroky šéfa rozhlasu o účelovosti reportáže považovali za poškozování dobrého jména veřejnoprávního média a zhruba dvoustovka pracovníků ČRo podepsala koncem minulého týdne petici, která Zavoralova slova veřejně kritizovala.

Kroupa podle jednoho z účastníků setkání v pondělí uvedl, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu a že znevěrohodnil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Navrhl, aby bylo odděleno manažerské a žurnalistické vedení Českého rozhlasu.

„Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených,“ uvedl ředitel zpravodajství ČRo Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Zavorala se zastal jeho předchůdce

Petici, která kritizuje Zavoralův postoj, podepsalo v minulých dnech více než 200 zaměstnanců ČRo. Zavorala se naopak zastal bývalý generální ředitel ČRo Richard Medek. Podle něj úroveň a pravidla investigativní žurnalistiky v ČRo nemůže určovat jednotlivý redaktor nebo skupina najatých investigativních žurnalistů, ale pouze management, jak je to zvykem i v jiných médiích.

„Vůbec bych se Renému Zavoralovi nedivil, kdyby vyměnil pracovníky odpovědné za úroveň investigativní žurnalistiky v ČRo, včetně Janka Kroupy samotného. Snaha politizovat celý problém ze strany Janka Kroupy je slabou obranou, zastírající nedostatky v jeho práci, tak jak mu je René Zavoral vytknul,“ uvedl v zaslané reakci.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/462533-sef-cro-zavoral-odvolal-vyroky-o-ucelovosti-reportazi-o-agrofertu.html>

Zavoral otočil. Výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu odvolal

5.2.2018 euro.cz str. 00 Události

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vzal dnes zpět výroky o účelovosti reportáží o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení neměl relevantní informace. Uvedl to v prohlášení s šéfem zpravodajství Janem Pokorným po dnešním setkání se zaměstnanci. Setkání se zúčastnily desítky zaměstnanců ČRo.

Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy informoval loni na konci listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodaří na 1700 hektarech polností s nejasnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. Následně o příspěvku diskutovala Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek.

Podle Zavorala stále platí jeho výtky, které směřují k nedostatkům ve formě zpracování reportáží či dalších příspěvků ve vysílání. „Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako účelový a antibabišovské tažení. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejích výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci

redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DTV v zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i dnes; beru tak tyto výroky zpět," uvedl Zavoral v prohlášení.

Za analýzou si stojím, říká kritik rozhlasového novináře Kroupy

Kroupa podle jednoho z účastníků setkání dnes uvedl, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu a že znevěrohodnil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Navrhl, aby bylo odděleno manažerské a žurnalistické vedení Českého rozhlasu.

Zavoral zopakoval, že podle analýzy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si jako jednu ze tří nechal zpracovat, byla v reportážích řada nedostatků. Zároveň řekl, že oslovil Etickou komisi ČRo s žádostí o stanovisko. Dostane jej na začátku března.

„Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených," uvedl ředitel zpravodajství ČRo Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Petici, která kritizuje Zavoralův postoj, podepsalo v minulých dnech více než 200 zaměstnanců ČRo. Zavorala se naopak zastal bývalý generální ředitel ČRo Richard Medek. Podle něj úroveň a pravidla investigativní žurnalistiky v ČRo nemůže určovat jednotlivý redaktor nebo skupina najatých investigativních žurnalistů, ale pouze management, jak je to zvykem i v jiných médiích. „Vůbec bych se Renému Zavoralovi nedivil, kdyby vyměnil pracovníky odpovědné za úroveň investigativní žurnalistiky v ČRo, včetně Janka Kroupy samotného. Snaha politizovat celý problém ze strany Janka Kroupy je slabou obranou, zastírající nedostatky v jeho práci, tak jak mu je René Zavoral vytknul," uvedl v reakci.

URL| <https://www.euro.cz:443/udalosti/zavoral-otocil-vyroky-o-ucelovosti-reportazi-o-agrofertu-odvolal-1392896>

Šéf rozhlasu odvolal výroky o účelovosti reportáží o Agrofertu

5.2.2018 tyden.cz str. 00 Televize a rádia
ČTK

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vzal zpět výroky o účelovosti reportáží o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení neměl relevantní informace. Uvedl to v prohlášení s šéfem zpravodajství Janem Pokorným po pondělním setkání se zaměstnanci. Setkání se zúčastnily desítky zaměstnanců ČRo.

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vzal zpět výroky o účelovosti reportáží o hospodaření Agrofertu na cizích pozemcích. V době jejich pronesení neměl relevantní informace. Uvedl to v prohlášení s šéfem zpravodajství Janem Pokorným po pondělním setkání se zaměstnanci. Setkání se zúčastnily desítky zaměstnanců Českého rozhlasu.

Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy informoval loni na konci listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodaří na 1700 hektarech polností s nejasnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. Následně o příspěvku diskutovala Rada ČRo, kde si na reportáž jako na neobjektivní stěžoval místopředseda rady Tomáš Kňourek.

Podle Zavorala stále platí jeho výtky, které směřují k nedostatkům ve formě zpracování reportáží či dalších příspěvků ve vysílání. "Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako účelový a antibabišovské tažení. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejích výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci

redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DTVV zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i dnes; беру tak tyto výroky zpět," uvedl Zavoral v prohlášení.

Kroupa podle jednoho z účastníků setkání dnes uvedl, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu a že znevěrohodnil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Navrhl, aby bylo odděleno manažerské a žurnalistické vedení Českého rozhlasu.

Zavoral zopakoval, že podle analýzy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si jako jednu ze tří nechal zpracovat, byla v reportážích řada nedostatků. Zároveň řekl, že oslovil Etickou komisi ČRo s žádostí o stanovisko. Dostane jej na začátku března.

"Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených," uvedl ředitel zpravodajství ČRo Jan Pokorný s tím, že by v případě rozdílných názorů přivítal diskusi.

Petici, která kritizuje Zavoralův postoj, podepsalo v minulých dnech více než 200 zaměstnanců ČRo. Zavorala se naopak zastal bývalý generální ředitel ČRo Richard Medek. Podle něj úroveň a pravidla investigativní žurnalistiky v ČRo nemůže určovat jednotlivý redaktor nebo skupina najatých investigativních žurnalistů, ale pouze management, jak je to zvykem i v jiných médiích. "Vůbec bych se Renému Zavoralovi nedivil, kdyby vyměnil pracovníky odpovědné za úroveň investigativní žurnalistiky v ČRo, včetně Janka Kroupy samotného. Snaha politizovat celý problém ze strany Janka Kroupy je slabou obranou, zastírající nedostatky v jeho práci, tak jak mu je René Zavoral vytkl," uvedl v reakci.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/media/televize-a-radia/sef-rozhlasu-odvolal-vyroky-o-ucelovosti-reportazi-o-agrofertu_466140.html

Janek Kroupa to schytl od kolegy novináře. Chová se prý stejně jako kdysi, když naletěl lháři, dostal nevinné lidi do vězení a pak si za to ještě

šel
5.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
sla

Kauza Agrofert otřásá již několik týdnů Českým rozhlasem. Spor se rozhořel mezi investigativním novinářem Jankem Kroupou a generálním ředitelem ČRo René Zavoralem ohledně reportáže týkající se hospodaření společnosti Agrofert na 1 700 hektarech půdy. Tu označil šéf rozhlasu původně za neobjektivní. Za investigativního reportéra se postavilo více než 200 zaměstnanců ČRo. Komentátor Petr Holec ve svém komentáři na serveru Info.cz pak upozorňuje na nebezpečný rys novinářské obce neuznat svoji chybu.

„Jako obvykle jsou hned na světě petice, analýzy a samozřejmě i strach o svobodu slova, který nás novináře přepadá vždy, když nás někdo kritizuje,“ komentuje Holec doprovodné procesy kauzy reportáže o Agrofertu. Podle něj proti sobě stojí Zavoral, který se opírá o analýzu **Fakulty sociálních věd** UK a stanovisko Rady Českého rozhlasu a na druhé straně investigativní novinář Janek Kroupa, za kterým stojí kolegové novináři. Holec se nijak nepodivuje nad tím, že každá analýza přináší jiný expertní závěr. „Dejte dohromady tři experty a máte tři, možná i čtyři suverénní expertní názory. Navíc jde o specifický žánr připomínající chemii: i investigativní novináři pracují metodou pokusu – omylu podobně jako kdysi chemik Miroslav Kalousek na financích,“ uvádí a dodává, že svět žurnalistiky ve své podstatě znamená svět pravdivých odhalení, ale také velkých omylů. „Nakonec jsme jen lidi, i když se často rádi stavíme nad ně,“ podotýká a připomíná fatální, omylnou tehdejší reportáž Janka Kroupy na TV Nova, která poslala do vazby několik nevinných lidí. „Byl podzim 2006 a Kroupa se nechal obelhat architektem Markem Řičářem o údajném dotačním podvodu v Budišově, o němž do té doby nikdo nikdy neslyšel. Kroupa tehdy poslal do terénu reportéra, který natočil Řičářovy lži, načež šlo okamžitě do vazby několik vysoce postavených lidí včetně Jourové a tehdejšího starosty Budišova Péti,“ líčí Holec a podotýká, že zločincem by nakonec sám Řičář. Podle něj závěr byla jedna velká blamáž a zvláštní ironie. Jourová vysoudila odškodné a Kroupa dostal cenu pro mladé novináře. „Ano, dnes to vypadá jako černý

humor bratrů Coenů, něco jako české Fargo bez mrtvol. V jeho duchu proto jen řekněme, že díky Kroupovi Jourová aspoň získala silný příběh pro svůj politický comeback. Něco takového by jí nezajistil ani sebelepší piarista,“ myslí si Holec a připomíná, že podobné omyly, samozřejmě bez vazby pro nevinné, se v investigativní žurnalistice mohou stát. Na celé kauze je ovšem zarážející Kroupova absolutní neochota uznat jakoukoliv vlastní chybu. „A stejně tak i jeho trapné vymlouvání, i když ho doslova usvědčuje vlastní reportáž i slova policie, že do vazby poslala nevinné lidi na jejím základě. Tohle není názorová konzistence, jak říkají politici; tohle už je obyčejná umanutost a nebezpečné přesvědčení o vlastní neomylnosti,“ komentuje Holec a vztahuje historii k současnému dění. Podle něj ani dnes Kroupa nepřipouští ani zrnko vlastní chyby a zpochybňuje univerzitní analýzu a hierarchickou strukturu ČRo. „V podstatě říká, že nic z toho nerespektuje a že ho prostě máme nechat dělat jeho práci, protože on se neplete,“ píše Holec a připomíná neochotu kriticky nahlédnout na svoji práci k rentgenovému laborantovi. Podle něj je to stejně nebezpečné pro novináře, jako kdyby se lékař spolehl místo rentgenu jen na svůj hmatový talent. Holec závěrem připomíná, že nejde jen o Kroupu, Budišov nebo Agrofert. Problém vidí v narůstající nedůvěře veřejnosti k médiím. Připomíná české průzkumy, které dokládají, že veřejnost často věří více uklízečkám než zástupcům médií. „Důvodů je jistě víc – od exploze nových médií plných ‚alternativních faktů‘ až po naši názorovou stádnost, která existuje, i když si ji neradi připouštíme, a raději se maskujeme objektivitou,“ myslí si a znovu připomíná nebezpečný, byť častý pocit neomylnosti a neochoty uznat chybu. My se místo nápravy schováváme za svobodu slova.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Janek-Kroupa-to-schytal-od-kolegy-novinare-Chova-se-pry-stejne-jako-kdysi-kdyz-naletel-lhari-dostal-nevinne-lidi-do-vezeni-a-pak-si-za-to-jeste-sel-pro-cenu-523209?utm_source=nm&utm_medium=xml

Doufám, že se Agrofert bude soudit. Já pak budu bránit vaši práci, řekl šéf rozhlasu Kroupovi

5.2.2018 aktualne.cz str.00 Domáci
Martina Heroldová, Domáci

Praha - Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral připustil, že v době, kdy kritizoval reportáž novináře Janka Kroupy o hospodaření Agrofertu na

Praha - Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral připustil, že v době, kdy kritizoval reportáž novináře Janka Kroupy o hospodaření Agrofertu na pozemcích bez majitele, neměl k dispozici dostatek relevantních informací. Trvá na tom, že nezpochybnil téma, ale pouze formu reportáže. Omluvil se za to, že v souvislosti s reportáží použil slova jako "antibabišovské tažení" a "účelové načasování".

Vyplyvá to ze společného prohlášení generálního ředitele a ředitele zpravodajství ČRo, které má Aktuálně.cz k dispozici.

"Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily," uvádí Zavoral a dodává, že se za zmíněné výroky již omluvil v rozhovoru pro DTV.

"Beru svá slova z Českých Budějovic zpět. Z 90 procent odmítám obvinění ze strany Agrofertu, z 10 procent jsem přiznal své pochybnosti. Já nemohu být úplně nekritický, vzal jsem nejostřejší obvinění zpět, ale nemohu vzít zpět vše," řekl Zavoral podle informací Aktuálně.cz na setkání se zaměstnanci, které na pondělí svolal. Zároveň dodal, že ho mrzí, že se kauza řeší na veřejnosti.

Ředitel odmítl, že by jakkoliv ovlivňoval obsah reportáží v rozhlasu. Trvá na tom, že v reportážích Janka Kroupy byly věcné nedostatky, což podle něj dokazuje také analýza **Fakulty sociálních věd**.

"Rozkouskovávat celou kauzu do několika vysílání není možné. Posлуhač v 8.00 má dostat komplexní informace. Není možné uvést celou reportáž tím, že problém má Agrofert, a teprve za hodinu říci, že to dělají i jiná družstva," vysvětloval své pohledy Zavoral.

Novinář Kroupa tvrdí, že Zavoralovo vystupování poškodilo dobré jméno rozhlasu. "Ta škoda se stala. Vy jste způsobil a znevěřodil možnost vytvářet nezávislou žurnalistiku. Mám dva návrhy. Bylo by rozumné najít vnitřní nástroj na řešení těchto problémů uvnitř Českého rozhlasu. Debata by se měla vést uvnitř. Je klíčové, aby došlo k oddělení mocenské manažerské funkce od té žurnalistické. Byl bych rád, aby se navrhla opatření k ochraně zásahů od vás či jiných lidí z managementu," vytkl Kroupa na setkání se zaměstnanci ředitel.

Zavoral v reakci na Kroupova slova odmítl, že by pověst rozhlasu poškodil. "Bylo mojí povinností odpovídat na veřejném jednání rady ČRo," sdělil. "Doufám, že se Agrofert bude soudit a já budu bránit vaši práci. Pokud prohrájeme, tak pokutu zaplatí Český rozhlas, a nikoliv zaměstnanci nebo vedení redakce," odpověděl Kroupovi ředitel.

Dodal také, že z petice, kterou podepsaly více než dvě stovky redaktorů, nebude vyvozovat žádné personální důsledky.

Obavu, že tento spor může ovlivnit pověst rozhlasu, má také šéf zpravodajství Jan Pokorný. "Prosím Reného Zavorala i Janka Kroupu, aby se do budoucna zdrželi nějakých mediálních výstupů. Pokud to takhle bude ještě dny a týdny, rozhlas dostane tak na zadek, že se z toho už nevzpamatuje," apeloval Pokorný.

Ředitel rozhlasu kromě analýzy FSV nechal zpracovat i další dva rozborů Kroupovy reportáže - od společnosti Newton Media a novináře Karla Hvíždaly. Ty ale nevzal při své argumentaci v potaz, což mu Kroupa opakovaně vyčetl. Tyto dvě analýzy vyznívaly pro Kroupu příznivěji.

"Nejste mediálním odborníkem, abyste posuzoval, které analýzy jsou kvalitní a které nejsou. Vy si o tom můžete něco myslet, to vám neberu. Vy nevedete soukromou instituci, vedete veřejnoprávní instituci, která se má řídit kodexem, podle něhož musíme všichni postupovat. V tom kodexu velmi jasně stojí, že za obsah zodpovídají šéfredaktoři. Vy dnes děláte to, že do toho obsahu zasahujete retrospektivně. A to vám nepřísluší," vystoupil proti Zavoralovi Kroupa.

Ředitel rozhlasu se proti novinářovým slovům ohradil s tím, že odmítá žít ve společnosti, kde jako šéf nebude moci zkritizovat práci svých podřízených. "Troufám si říci, že kodex ČRo a zákon o rozhlasovém a televizním vysílání znám tisíckrát lépe než vy. Nezlobte se. Vy tady působíte dva roky. Já tady působím 17 let a zažil jsem v rozhlase ledacos. Přestaňte mě osočovat z toho, že nejsem mediální odborník. Tím znevěřodňujete Radu Českého rozhlasu a Radu pro rozhlasové a televizní vysílání," odpověděl Zavoral.

"Jestli si všichni v atriu myslíte, že generální ředitel je osoba, která má chodit kanály a jenom podepisovat statisícové částky a vaše odměny, tak to budu dělat, ale tak to není," uzavřel Zavoral.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/doufam-ze-se-agrofert-bude-soudit-ja-pak-budu-branit-vasi-pr/r~22b5bc940a7911e894960cc47ab5f122/>

Peníze z drog či prostituce? Nejlépe je uložíte ve Švýcarsku a USA

5.2.2018 roklen24.cz str. 00 **Ekonomika, Homepage**

Michal Šoltés

Čerstvě zveřejněná studie skupiny výzkumníků Tax Justice Network poukazuje na Švýcarsko jako na hlavní světové centrum bankovního tajemství. Pro některé možná překvapivě autoři zařadili na druhé místo Spojené státy americké. Na studii podíleli i čeští ekonomové z Karlovy Univerzity.

Čerstvě zveřejněná studie skupiny výzkumníků Tax Justice Network poukazuje na Švýcarsko jako na hlavní světové centrum bankovního tajemství. Pro některé možná překvapivě autoři zařadili na druhé místo Spojené státy americké. Na studii podíleli i čeští ekonomové z Karlovy Univerzity.

Index finančního tajemství, publikovaný každé dva roky, se skládá ze dvou částí – skóre finančního tajemství a důležitosti na globálním trhu s finančními službami. Skóre finančního tajemství tvoří 20 indikátorů zaměřujících se na různé aspekty právního řádu – některé země umožňují například utajit skutečného vlastníka bankovního

účtu či firmy. Druhou částí indexu je podíl jednotlivých zemí na celkové hodnotě finančních služeb poskytovaných zahraničním právnickým a fyzickým osobám. Konečný Index finančního tajemství pak vznikne kombinací těchto dvou částí. „Pokud některá země sice umožňuje dokonalé utajení některých aktivit, ale těchto aktivit se děje jen velmi málo, pro světovou ekonomiku to nepředstavuje velký problém. Naopak i průměrné skóre finančního tajemství může potenciálně znamenat velké nebezpečí, pokud jsou tyto nástroje hojně využívány,“ vysvětluje jeden ze spoluautorů studie Miroslav Palanský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Ve zdravém těle zdravý duch. I za státní peníze?

V neprospěch zemí jako je Švýcarsko nebo Spojené státy americké mluví jejich vysoký podíl na světových offshore finančních aktivitách v kombinaci s relativně vysokým skóre finančního tajemství. Dalšími hlavními centry bankovního tajemství jsou podle žebříčku Kajmanské ostrovy, Hong Kong, Singapur či Lucembursko. Žebříček poukazuje i na to, že některé země, které jsou tradičně spojované s problémem daňových rájů, jako například Curacao, Monaco nebo Brunei, nehrají v celkovém fungování tak zásadní roli jako některé bohaté státy.

Česká republika se umístila na 70. příčce žebříčku čítajícího celkem 112 zemí. Skóre finančního tajemství České republiky s hodnotou 52,9 patří mezi ta nejnižší na světě, v některých indikátorech přesto zaostáváme. „Nejhorší možné ohodnocení jsme dostali například v indikátoru 6, který se týká zveřejňování koncových vlastníků firem. České úřady sice od nového roku spustili registr koncových vlastníků firem, ten je ale na rozdíl třeba od Slovenska neveřejný. V Evropském parlamentu se nyní jedná o směrnici, která by zavázala všechny členské státy k plnému zveřejnění takového rejstříku,“ doplňuje Palanský.

Evropská unie se snaží bojovat proti daňovým rájům zveřejňováním černých listin zemí, jejichž úřady s těmi evropskými nespolupracují. Poslední verzi černé listiny Evropská komise zveřejnila v prosinci loňského roku a uvedla na ní 17 zemí. Z prvních deseti zemí Indexu finančního tajemství je však na listině pouze jedna – Spojené arabské emiráty. „Evropská komise při tvorbě černé listiny stanovila i některá neobjektivní a politická kritéria. Do zveřejněného seznamu se tak nedostaly některé prominentní daňové ráje, jako například Bermudské ostrovy či ostrov Jersey, a žádný z členských států Evropské unie,“ uvádí Petr Janský, druhý z českých ekonomů, který se na tvorbě Indexu finančního tajemství podílel již od jeho vzniku v roce 2009.

Roklen indikátor: Ekonomika balancuje na vrcholu hospodářského cyklu

Odhady, o kolik peněz vlády přicházejí v důsledku daňových úniků, se různí, i tak se ale pohybují v řádech stovek miliard dolarů ročně. Obrovské negativní dopady na veřejné rozpočty jsou závažným problémem hned v několika ohledech, především v tom, že podporují nerovnoměrné rozdělení bohatství ve společnosti. Jinými slovy, pouze ti úplně nejbohatší si mohou dovolit náročnými mechanismy obcházet povinnost platit daně, zatímco ostatní daňovým povinností čelit musí. V tomto kontextu zpráva upozorňuje především na finanční situaci v Africe, kde je majetek téměř výhradně v rukou bohaté elity.

Studie zároveň přináší i pozitivní zprávu. Pod tlakem finanční krize, většího zájmu médií o problematiku daňových rájů a kvůli rostoucímu problému příjmové a majetkové nerovnosti ve společnosti vzniká jednotný automatický systém výměny informací mezi úřady jednotlivých zemí. Je otázka času, jak se systém vyvine, a zda se povede zabránit snaze některých států udržet si výsadní postavení na trhu bankovního tajemství a vydělávat tak na úkor daňových poplatníků jiných států.

S čím hospodaří české domácnosti

URL| <http://roklen24.cz/a/SF7qZ>

Spor v ČRo. Ředitel řeší s protestujícími zaměstnanci Kroupovy reportáže

5.2.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz

red, tv

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se v pondělí sešel se zaměstnanci ČRo, kterým se nelíbí jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků. Tam řekl, že se omlouvá za slova o „účelovosti“. Trvá ale na výtkách k formě zpracování reportáží. Už před víkendem přitom více než dvě stovky nespokojených zaměstnanců rozhlasu podepsaly prohlášení, v němž se od Zavoralova vystupování distancují.

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se v pondělí sešel se zaměstnanci ČRo, kterým se nelíbí jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků. Tam řekl, že se omlouvá za slova o „účelovosti“. Trvá ale na výtkách k formě zpracování reportáží. Už před víkendem přitom více než dvě stovky nespokojených zaměstnanců rozhlasu podepsaly prohlášení, v němž se od Zavoralova vystupování distancují.

Setkání začalo v pondělí ve 14 hodin. Na sociálních sítích se z něj poté začaly objevovat fotografie s komentáři, podle nichž na setkání přišel i Kroupa. Podle informací serveru Echo24 bylo setkání „vyhrocené“.

O setkání zaměstnanců s ředitelem Českého rozhlasu je dnes zájem, dorazil i Janek Kroupa.
pic.twitter.com/7GXsOPgjkW
— Ondřej Golis (@OndejGolis)
5. února 2018

„Vy jste si vzal jednu analýzu, z té analýzy jste si vzal část a na základě té jste postavil svoji osobní argumentaci. Zcela svévolně jste ignoroval další analýzy, které říkaly něco jiného. Uzurpujete si právo na jedné straně hodnotit kvalitu některých analytiků a zároveň se bráníte tomu, že je někdo kritický vůči těm analytikům, kteří se líbili vám. Měřte všem stejně a vypořádejte se se všemi analýzami,“ vyzval na setkání Zavorala Kroupa.

Kroupa také chtěl vědět, co se bude v následujících dnech dít. Zda rozhlas vydá vyjádření pro veřejnost, které „restauruje důvěru“ Českého rozhlasu. „Nová doba, kdy vy mě budete úkolovat?“ reagoval na to Zavoral. Slíbil ale Kroupovi i zaměstnancům, že se o tom poradí s šéfem zpravodajství rozhlasu Janem Pokorným. Poté řekl, že za práci redaktorů stojí. „Nikdy jsem nezasazoval a nebudu zasahovat do vaší práce,“ řekl Zavoral.

Celý spor vznikl právě kvůli Kroupově reportáži o hospodaření koncernu Agrofert, který má současný premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) „uklizený“ ve svěřenském fondu. Proti reportáži se totiž ohradil právě Agrofert. Celou věc řešila i Rada Českého rozhlasu. Zavoral si poté zadal tři analýzy, které měly říci, zda byla reportáž v pořádku. Poté ale argumentoval pouze jednou z nich, kterou vypracovalo Institut komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

215 zaměstnanců stojí za Kroupou

Zaměstnancům vedení na setkání rozdalo vlastní prohlášení – konkrétně vyjádření Zavorala a ředitele zpravodajství ČRo Jana Pokorného. Zavoral v něm opakuje to, co již řekl několikrát – že neovlivňuje práci svých zaměstnanců, ale že si stojí za výtkami, které ke Kroupově reportáži měl. Omluvil se v něm ale za slovo o „účelovosti“.

„Nezpochybnil jsem téma, které i nadále považuji za velmi závažné, ale vyjádřil jsem pochybnosti o formě zpracování. Zároveň jsem pronesl slova o podezření z načasování celé kauzy a použil jsem slova jako účelový a antibabišovské tažení. Neměl jsem tehdy k dispozici všechny relevantní informace, které později mé podezření o účelovosti vyvrátily, čemuž jsem osobně rád. Proto jsem i ve své odpovědi na stížnost společnosti Agrofert adresovanou Radě ČRo většinu jejích výtek jednoznačně odmítl, a hájil tak práci redaktorů Zpravodajství ČRo. Za výroky o účelovosti jsem se zároveň omluvil v rozhovoru pro DVTV zveřejněném 2. února, což bych rád udělal i dnes; beru tak tyto výroky zpět,“ uvedl Zavoral v prohlášení.

Pokorného prohlášení je smířlivější. „Celá situace mě mrzí, protože neprospívá rozhlasu. Spor zašel někam, kam se vůbec neměl dostat. Jako ředitel zpravodajství jsem odmítl kritiku, která v obecné rovině stavěla do špatného světla reportáže Janka Kroupy a dalších redaktorů. Stojím si stále za tím, že práce našich reportérů byla dobrá, v rámci Kodexu a všech standardů kvalitní rozhlasové žurnalistiky. Respektuji však právo generálního ředitele vyjadřovat se kriticky k práci svých podřízených,“ stojí v prohlášení.

Společné Prohlášení_René Zavoral a Jan Pokorný by Echo24 on Scribd

Zavoral minulý týden na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Podle něj mu to potvrdila analýza IKSŽ. Rada doporučila, aby se ČRo snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“. Zavoral také uvedl, že kvůli tomu bude chtít školení pro zaměstnance rozhlasu.

Jenže Zavoralův závěr se nelíbil více než dvěma stovkám zaměstnanců, kteří podepsali petiční prohlášení. Podle zaměstnanců lze Zavoralova slova vnímat jako zastrašování. Pracovníci žádají Etickou komisi rozhlasu, aby reportáže zhodnotila. Na podpisových arších je například moderátorka Lucie Výborná, dále pak Barbora Tachecí, Michael Rozsypal, Jan Bumba nebo šéf domácího zpravodajství rozhlasu Vladimír Křivka, šéf webu iRozhlas.cz Radek Kedroň nebo Patricie Polanská pověřená řízením ČRo Plus.

Prohlášení-zaměstnanců-ČRo_2.-2.-2018 by Echo24 on Scribd

Zavoral se proti prohlášení ohradil. „Mrzí mě, že někteří zaměstnanci Českého rozhlasu zveřejnili ve svém prohlášení ze dne 1. 2. 2018 obvinění, která musím odmítnout a ohradit se proti nim,“ uvedl Zavoral. Podle něj mají zaměstnanci pro práci takové podmínky, aby ji mohli vykonávat svobodně.

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Čtěte také: Napětí v ČRo. Zaměstnanci se zastali Janka Kroupy. Šéf rozhlasu se proti nim ohradil
Operetní normalizace má své první tváře

URL| <http://echo24.cz/a/SKTcF>

HEADLINES

5.2.2018 Marketing & Media str. 03

Lidé, kampaně a události, o kterých musíte vědět.

1. Šéf rozhlasu vysvětloval kritiku zprávy o Agrofertu

V Českém rozhlasu je dusno kvůli tomu, že generální ředitel René Zavoral kritizoval zpracování reportáží Janka Kroupy o neoprávněném hospodaření Agrofertu zhruba na 1700 hektarech půdy. Zavoral považuje Kroupovy reportáže za nevyvážené a neobjektivní. Svou kritiku zopakoval minulý týden při zasedání Rady Českého rozhlasu. Nechal si zpracovat tři analýzy, z nichž dvě závažné pochybení nenašly, až ta třetí od Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy identifikovala prvky „propagandistické předpojatosti“. Zavoral se nechal slyšet, že Kroupova práce poslouží jako odstrašující příklad a vybraní redaktoři budou proškoleni, aby se nic podobného neopakovalo. Radní následně přijali usnesení, v němž vyzývají vedení, aby hlídalo objektivitu a vyváženost, protože „v tomto případě tomu tak zcela nebylo“. Zaměstnanci rozhlasu na Zavoralovo vystoupení zareagovali otevřeným dopisem, v němž mu vytkají, že si účelově vybral jen jednu analýzu a i z té citoval pouze vybrané pasáže. Ředitelovo chování označují za manipulativní, zastrašující a poškozující dobré jméno rozhlasu. V době uzávěrky MAM bylo pod dopisem přes 200 podpisů. Zavoral opáčil, že to byl on, kdo kdysi zakládal v Českém rozhlasu buňku investigativního zpravodajství a podporoval ho. Ve většině bodů odmítl i stížnost Agrofertu. Kroupa podle něj není schopen přiznat vlastní chybu. Novinář přemýšlí nad dalším setrváním v rozhlasu.

2. DDB vyhrála Makro v Česku i na Slovensku

Agentura DDB Praha vyhrála otevřené výběrové řízení na strategického kreativního partnera společnosti Makro Cash & Carry ČR. Od února se tak stává tvůrcem kreativního obsahu pro značku Makro v České republice i pro její sesterský brand Metro na Slovensku, a to minimálně na následující dva roky. Novou agenturu hledal velkoobchodní řetězec od podzimu loňského roku. Do tendru bylo pozváno 15(!) subjektů. Vítězná agentura byla podle oficiálního prohlášení vybrána především „na základě kvality předloženého obsahu a prokázaného strategického myšlení“. DDB, jejímž kreativním ředitelem je předseda českého Art Directors Clubu Radouanne Hadj Moussa, nahrazuje dosavadní agenturu Kasper/Jung von Matt, která s Makrem spolupracovala od roku 2015.

3. T-Mobile po čtyřech letech končí s Trojanem

V polovině února představí T-Mobile nový koncept reklamních kampaní. Úspěšného Ivana Trojana nahradí po čtyřech letech Kryštof Hádek a Veronika Kubařová, jedné z dalších rolí se ujal i Jiří Langmajer. „Zákazníky budeme seznamovat s novým principem nabídky našich služeb, proto jsme se rozhodli pro komunikaci v rámci nového reklamního konceptu,“ vysvětlil změnu ředitel marketingové komunikace T-Mobilu Jan Stanko. Režie se v produkci Boogie Films ujal Juraj Janiš, za kamerou stál Filip Marek. Autorem spotu a konceptu je Saatchi & Saatchi, na kampani se budou podílet ještě Havas, Proboston Creative, Peppermint Digital a MediaCom Praha.

4. Desítky designérů a studií bojuje o vizuální styl NG

Deset grafických designérů a studií bylo pozváno do uzavřeného výběrového řízení na novou vizuální identitu Národní galerie v Praze. Osloveni byli 2017 Designers, Breisky, Dynamo Design, Heyduk, Musil & Strnad, Laboratoř Petra Babáka, Markéta Steinert, Side2, Studio Najbrt, Studio Petrohrad a Symbiont. Soutěž má dvě kola, do druhého postoupí tři účastníci, kteří budou své návrhy porotě prezentovat osobně. Výsledky soutěže budou známy na začátku května 2018. Vítěz získá zakázku a licenci na novou vizuální identitu NGP v hodnotě 1,2 milionu korun. Druhý a třetí získají 60, respektive 50 tisíc korun, všichni ostatní alespoň třicetitisícové skicovné.

5. Za olympijskými zážitky musíte na Eurosport

Vysílání ze zimních olympijských her bude na České televizi o poznání chudší. Oproti olympiádě v Soči, ze které přinesla 700 premiérových hodin, jich letos odvysílá jen 190. Evropskou vysílací unii, která sdružuje veřejnoprávní média, totiž při snaze o získání vysílacích práv přeplatila společnost Discovery Communications. Kdo bude mít zájem o všechny sporty, musí mít zajištěný kanál Eurosport. V rámci ČT může olympiáda běžet pouze na jejím sportovním kanále, reprízovat záznam má povoleno pouze jednou. Česká televize také nemůže využívat letošní olympiádu ve svých mobilních aplikacích. Eurosport si od investice slibuje oslovení mladšího publika. Speciální vysílání zaměřené na české sportovce na Eurosportu ale nebude.

6. Plzeňský Prazdroj tendruje agenturu

Šest subjektů pozval do uzavřeného tendru na kreativní agenturu jeden z největších českých zadavatelů reklamy, společnost Plzeňský Prazdroj. Účastní se ho i současná agentura, slovenská MUW Saatchi & Saatchi, která pro pivovar pracuje od roku 2014. „Cítíme, že teď je vhodný čas na to, abychom získali nové silné nápady. Jsme moc rádi, že se Saatchi tendru zúčastní,“ řekl marketingový šéf Prazdroje Grant McKenzie. Vítěz výběrového řízení, který by měl být znám začátkem dubna, bude připravovat kampaně pro český i slovenský trh. „Za poslední čtyři roky jsme se Saatchi vytvořili některé z nejúspěšnějších reklam nebo populárních sponzorských aktivit,“ hodnotí McKenzie.

7. Ve finále tendru Air Bank jsou čtyři agentury

Agenturní týmy McCann Prague, Werk Camp, Yinachi a Publicis One postoupily do druhého kola výběrového řízení na nového kreativního partnera Air Bank. „Z druhého kola může vzejít přímo vítěz výběrového řízení nebo dva finalisté,“ informovala mluvčí banky Jana Karasová. Spolupráce by měla začít od března. Výběrové řízení vyhlásila banka v listopadu 2017 poté, co se kvůli „rozdílným názorům na vzájemnou spolupráci“ po šesti letech rozloučila s agenturou Ogilvy & Mather. Na veřejnou výzvu do poloviny prosince zareagovalo několik desítek subjektů. Šest agentur pozval interní koš. komunikační tým Air Bank na osobní schůzku. „Nejprve jsme tedy chtěli otestovat, jestli je mezi námi vzájemná chemie. Proto jsme vyrazili přímo do agentur, abychom co nejlépe nasáli atmosféru prostředí, ve kterém pracují. Až následně přijde na řadu vlastní brief a samotná prezentace,“ řekla vedoucí marketingu Air Bank Lenka Rosolová. Banka ze skupiny PPF chce být s agenturou na stejné vlně a sdílet pohled na budování značky. „Snažíme se z obávaného procesu výběru nové agentury udělat naopak proces příjemný a férový, který si užijí obě strany,“ tvrdí Rosolová. Finanční instituce se drží pravidel Férového tendru, která vydala Asociace komunikačních agentur.

VUT spustilo in-house náborovou kampaň

Brněnské VUT spustilo náborovou kampaň s názvem Generace VUT. Univerzita pojala komunikaci jako generační výpověď o středoškolácích a vytvořila ji in-house. Letos se brněnská technika v rámci kampaně poprvé výrazněji prezentuje na sociální síti Instagram. Svůj účet založila teprve loni, letos už pracuje s fotkami, videi a hlavně s formátem krátkodobých příspěvků Instastories. „Už v minulosti se nám vyplatilo používat víc komunikačních kanálů současně. Nesázíme jenom na video, vždy kombinujeme YouTube, Facebook, PPC reklamy a nově Instagram,“ říká on-line marketingová manažerka VUT Pavla Ondrušková. Letos poprvé má také hlavní kampaňové video i vertikální variantu, která odkazuje na oblíbený mobilní videoformát. V minulém roce získalo VUT za svou náborovou kampaň Sem patříš, která cílila na přilákání žen ke studiu technických oborů, mezinárodní cenu Euprio Award za nejlepší marketingový počín evropské univerzity.

9. Vydavatel Blesku kupuje pětinu Joj Family

Do společnosti Magical roof, která v Česku provozuje televizní stanici Joj Family, vstupuje vydavatelství Czech News Center (CNC). Informoval o tom server Médiář. Vydavatel Blesku ve firmě získal pětinový podíl, zbylých 80 procent i nadále patří firmě Slovenská produkčná. Ta na Slovensku vlastní televizní kanály TV Joj, Wau nebo Joj Cinema. Společnost CNC, někdejší vydavatelství Ringier, kontrolují společně podnikatelé Daniel Křetínský a Patrik Tkáč. Stanice Joj Family začala vysílat v roce 2016, je určena jen pro český trh a tuzemští diváci na ní mohou sledovat především vlastní a koprodukční pořady slovenské TV Joj. Nejznámějším je zřejmě show Česko Slovensko má talent. Celodenní sledovanost televize v cílové skupině 15+ se pohybuje kolem jednoho procenta.

10. Na Event Festu promluví hvězda event marketingu

Je možné měřit přínos eventů? A jak se dají živé akce propojit s digitálním marketingem? I na to by měla mimo jiné odpovědět konference Event Fest, která proběhne 16. března ve dvou halách Pražské tržnice. Pořadatelé chtějí dostat na jedno místo profesionály z event marketingu jak ze strany agentur, lokací, dodavatelských firem, tak ze strany korporátních zadavatelů. O smysluplném používání technologií pro vytváření zákaznických zážitků promluví Jens Mayer z německé pobočky agentury Jack Morton, která má za zážitkový marketing řadu cen. Mezi dalšími spíčky jsou třeba brand manažerka Stock Plzeň – Božkov Marie Votrubová nebo pořadatel Signal Festivalu Martin Pošta. Více na www.eventfest.cz.

Foto popis| Dokážou Hádek s Kubařovou nahradit úspěšného Ivana Trojana?

Foto popis| Zavoral tvrdí, že dvě ze tří analýz neměly odborný rámec, aby se daly použít pro hodnocení Kroupovy práce. Všechny analýzy visí na webu rozhlasu (www.rozhlas.cz/rada).

Foto popis| Soutěžní zakázka NGP má hodnotu 1,3 milionu korun.

Foto popis| Nejznámější pořad stanice TV Joj Family je Česko Slovensko má talent.

Foto popis| O jeden z nejcennějších reklamních accountů, značku Pilsner Urquell, soutěží šest agentur.

Foto popis| Kampaň VUT ukazuje život očima středoškoláků. Ti ho vidí jako sérii utrpení.

Jak zachránit demokracii

5.2.2018 Respekt str. 14 Téma
Jiří Sobota

Scénář nastupujících autoritářů je dobře čitelný

Budoucího lídra s autoritativními sklony lze prý celkem dobře rozpoznat předem. Američtí politologové z Harvardovy univerzity Steven Levitsky a Daniel Ziblatt dokonce sestavili přehled základních varovných signálů, při jejichž zaznamenání je zapotřebí zbystřit pozornost. Budoucí autoritář či diktátor se klidně v počátcích své kariéry může halit do roušky nevinného demokrata s ušlechtilými reformními záměry. Již na začátku politické cesty se však dost často dopouští různých rétorických přešlapů, jež naznačují, že nemá svoje představy o fungování demokracie a právního státu úplně srovnané.

Například signál číslo jedna, takový politický kandidát slovně nebo i činy ohruje nos nad demokratickými pravidly hry. Demokracie se mu jeví příliš komplikovaná, nedá se v ní pro samý kompromis a jednání nic pořádného prosadit – nebo něco v tom smyslu. Nebo signál číslo dvě, političtí protivníci jsou v jeho očích smrtelným nebezpečím lidu a národa. Jsou to vlastně zrádci, cizáci, žijí ve světě úplně jiných, zcela nepřátelských hodnot. Ještě hůř, signál číslo tři, budoucímu autoritáři nevadí „trocha“ dobře míněného násilí.

Nemusí k němu sám přímo vyzývat, když ale někomu jeho jménem uletí pěst, nic tak hrozného se zase neděje. Čtvrtá varovná kontrolka je také přesvědčivá. Horlivý vůdce občas utrousí, že někteří jeho demokratičtí oponenti mají možná až příliš velký prostor k rozletu. Co si to média vlastně dovolují, klást tak drzé otázky? Je si protikandidát jistý, že nebude muset někdy později čelit trestnému stíhání? Nebo, slovy jednoho z mnoha mužů, o jehož autoritářských sklonech zmínění politologové vůbec nepochybují: „Až budu zvolený, bože, ti ale budou mít pořádné problémy.“ Věta zazněla během předvolební kampaně z úst Donalda Trumpa na adresu deníku The Washington Post.

V tuto chvíli jsme už v jádru pozoruhodné argumentace před několika dny vydané knihy zmíněných harvardských myslitelů s názvem How Democracies Die (Jak umírají demokracie), jež hned po svém vydání zamířila na nejvyšší příčky amerických bestsellerů.

Autoři knihy vidí chvění demokratického zřízení leckde, od Maďarska či Polska přes Turecko či domácí Spojené státy až třeba po tragický příklad totální proměny demokracie v diktaturu v dnešní Venezuele. K aktuálnímu dění přidávají zkušenost z nedávné i vzdálenější minulosti a docházejí k nepříjemně srozumitelnému obrazu: nynější demokracie se nehroučí náhle, ve spektakulárních převratech provázených tanky a popravišti, jak tomu bývalo mnohdy v minulosti. Dnešní demokratická zřízení erodují, postupně a pro oko nepozorného diváka vlastně často i nepozorovaně pomocí dobře mířených zásahů do demokratického systému – zhruba jako když brutální kobercové bombardování nahradí přesně naváděné „chytře“ bomby. Moderní autoritáři a diktátoři jdou na věc „chytře“ a, jak autoři ukazují, vlastně všude víceméně stejně. Pochopit jejich postup je prvním předpokladem účinné sebeobrany.

Pouliční válka

Nejlepší samozřejmě je nepustit demagogy vůbec na dosah moci. Dřív se o to v západních demokraciích úspěšně staral stranický a politický establishment, moderní doba s internetem, sociálními sítěmi a benevolentními zákony na shánění politických peněz ale zamíchala kartami. Takže populisté často projdou sítím demokratické volby – a když k tomu dojde, je to, jako by rozrazili brány města. Jeho srdce ještě leží chráněno v hloubi městského centra a jeho křivolakých uliček, válka stále není rozhodnuta, významný průšvih je však reálnou možností. Jestliže je obranný val prolomen, je zapotřebí zatnout zuby a pustit se do boje o každou ulici a každý dům. V případě demokratického zřízení to znamená bránit každou jednotlivou demokratickou instituci, či dokonce každou jednotlivou veřejnou osobnost, jež disponuje dostatečnou autoritou k tomu, aby mohla nastupující autokracii komplikovat život.

Politologové Levitsky a Ziblatt upozorňují, že není úplně nutné, aby budoucí autoritáři měli předem připravený plán, k akci je může pobídnout zjištění, že nejsou své předvolební sliby schopni naplnit běžnými demokratickými prostředky, nebo třeba reakce demokratické opozice pokoušející se například o jejich odvolání. K destrukci zaběhaných pořádků je může svádět také skutečnost, že přicházejí jako „outsideri“ zvenku a ocitají se vlastně v nepřátelském prostředí. Paradoxní je, že mnohé kroky vedoucí k oslabení demokracie se provádějí pod rouškou dobře míněných demokratických reforem. Právě v tom – na rozdíl od předpotopních, těžkotonážních pučů minulosti – spočívá jejich zákeřnost.

Na prvním místě bývá obvykle snaha „uchvátit rozhodčí“ demokratického systému, v praxi soudy a další instituce vymáhající právo, ale také třeba finanční úřady, regulační úřady nebo tajné služby. Nejjednodušším způsobem jsou personální čistky. Polská vláda právě čelí hrozbě sankcí ze strany EU za to, že chce zásadně zvýšit politický vliv na jmenování tamních soudců. Ústavní soud lze „demokraticky“ a elegantně na svou stranu získat například tak, že zvýšíte počet jeho členů a ty pak najmenujete podle svého gusta. V našem bezprostředním okolí právě tohle provedl maďarský premiér Viktor Orbán, nemysleme si ale, že se jedná o nějakou novinku. O něco velmi podobného se v jedné z temnějších chviliek americké demokracie pokusil ve třicátých letech Franklin Delano Roosevelt, frustrovaný z toho, že mu Nejvyšší soud blokuje jeho poměrně autoritativní způsob vládnutí. Následovala světlá chvílka americké historie, protože uzurpátorské snahy tehdejšího prezidenta zastavil odpor kongresmanů jednajících ve shodě bez ohledu na stranickou příslušnost.

V českých poměrech jsme ochutnali náznaky podobných snah hned ve chvíli, kdy Babišova vláda v demisi vyměnila řádově stovky úředníků, ačkoli ani nezískala důvěru parlamentu. Podle někdejšího českého premiéra a šéfa Senátu Petra Pitharta je jistě možné s obavami hledět na připravovanou reformu fungování státních zastupitelství, kterou chystá ministr spravedlnosti Robert Pelikán a v souvislosti s níž se mluví o zvýšené kontrole státního zastupitelství ze strany ministerstva a o novém nominačním procesu vedoucích státních zástupců. Pražská vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová vyjádřila nedávno obavy z toho, aby „nakonec nevznikla norma, jež by omezila nestrannost státního zastupitelství a jeho procesní nezávislost“. Případný zisk vyššího vlivu v situaci, kdy je současný premiér zároveň vyšetřovanou osobou, může být v každém případě velkým pokušením.

Politici se ale nesnaží uchvátit instituce pouze v sebeobraně. Naopak, ovládnuté demokratické úřady se stávají v rukou moderního autoritáře paradoxně zbraní, již je možné využít k selektivní likvidaci protivníků. Finanční úřad může posloužit k útoku na opozičního podnikatele, který se odmítl podvolit státní moci, jak by mohl vyprávět bývalý ruský oligarcha Michail Chodorkovskij, který si – na rozdíl od jiných, k Putinovi loajálnějších kolegů – za daňové úniky odseděl mnoho let v těžkém ruském vězení. Fungování putinismu bývá ostatně často popisováno poučkou: Mým přátelům všechno, nepřátelům zákon.

Ekvádorský prezident Rafael Correa dokázal účinně zažalovat za údajnou pomluvu tamní deník El Universo o likvidačních čtyřicet milionů dolarů a „spřátelené“ soudy skutečně vynesly požadovaný rozsudek. Prezident pak majitelům sice udělil milost, zbytek mediální scény si však odnesl patřičné ponaučení. Correa přitom jednal podle osvědčeného vzoru, dnes již zesnulý venezuelský prezident Hugo Chávez dokázal hrozbou žalob zastrašit tamní opoziční televizní kanál Venevisión do té míry, že se přestal zabývat politikou a například diskusní pořady nahradil programem o astrologii. Česká scéna v tomto bodě nijak nezaostává za světem, tehdejší premiér Miloš Zeman vyhrožoval týdeníku Respekt likvidační pokutou již koncem devadesátých let, svou hrozbu však nikdy nerealizoval. Andrej Babiš si dva důležité české deníky rovnou koupil a útoky proti veřejnoprávním médiím patří do stabilního arzenálu Miloše Zemana, Andreje Babiše i Tomia Okamury.

Ovšem ani cílená likvidace prominentních oponentů nemusí nastupujícímu diktátorovi stačit k zajištění trvalé moci. K tomu je dobré ještě „naklonění hrací plochy proti oponentům“ – tedy přepsat demokratická pravidla. V této poslední fázi se s pomocí parlamentu nebo lidových plebiscitů mění ústavy, překreslují volební okrsky a celkově přebudovává demokratický systém. Maďarská vládní strana Fidesz dokázala například zkombinovat změnu volebních okrsků se zákazem volební agitace v soukrotěma svých médiích (ta státní dávno obsadila loajálními zaměstnanci) a především novými pravidly většinového hlasování do té míry, že přestože ve volbách v roce 2014 klesl podíl hlasů pro Orbánovu stranu oproti minulým volbám před čtyřmi lety o deset procent (z 53 na 44,5 procenta), partaj se nadále těší dvoutřetinovému zastoupení v maďarském parlamentu. V českém kontextu padají aspoň verbální návrhy například na zavedení povinné volební účasti, jež by změnila poměr hlasujících ve prospěch populistických politiků, mluví se o zrušení Senátu, snížení počtů poslanců, ve hře jsou další návrhy včetně zavedení referenda o bezpečnostních a zahraničněpolitických otázkách.

Bránit se podobným dílčím tahům není snadné a autoři knihy upozorňují, že žádná ústava není napsána tak dobře, aby obsahovala všechny nutné pojistky. V praxi pak záleží často na osobní statečnosti jednotlivých soudců, státních úředníků, opozičních politiků nebo třeba novinářů. Vláda dnešních autoritářů se skutečně podobá nikdy nekončící válce o každý kousek demokratického území.

Také Donald Trump to nemá ve Spojených státech úplně jednoduché. Během prvního roku vládnutí začal používat všechny tři zmíněné strategie: pokusil se obsadit či podřídit své vůli instituce jako CIA nebo FBI, pustil se do intenzivní diskreditační kampaně s médii (ve Spojených státech nelze ovládnout veřejnoprávní média, protože neexistují), verbálně napadal soudce blokující jeho prezidentské výnosy, založil Komisi pro volební integritu, jež má pomocí byrokratických reforem zkomplikovat účast u voleb skupinám obyvatel, které obvykle nepatří k jeho stoupcům. Úspěch není zdaleka jednoznačný, což dokazují právě kroky některých nezávislých soudců blokujících jak Trumpovu snahu zakázat plošně vstup do země občanům některých států, tak pokus vlády zastavit financování měst odmítajících spolupracovat s federálními úřady při deportacích nelegálních přistěhovalců. Pokusy o ovládnutí FBI, jež vyústily v bezprecedentní vyhazov jejího ředitele Jamese Comeyho, se šéfovi Bílého domu nevyplatily, protože pobouření nad nimi vedlo ke jmenování nezávislé vyšetřovací komise, která má odhalit propojení Trumpovy kampaně a volebního vítězství s Ruskem. Prezidentovu snahu zbavit se neposlušného ministra spravedlnosti Jeffa Sessionse, stejně jako pokus dosadit do čela FBI poslušnější figurku zablokovali v Senátu republikáni, což je jistě dobrý příklad schopnosti nadstranicky vzdorovat destrukci demokratických pořádků.

Podivné způsoby

Boj o demokratické instituce je jedna věc, za ním se však skrývá zápas o hlubší podstatu demokratického života. Žádná demokracie nemůže fungovat bez dodržování nepsaných norem. Nebo, řekněme, bez dobré vůle všech zúčastněných. Pokud si demokracii představíme jako sice tvrdou, ale férovou politickou soutěž, pak hlavním přáním všech hráčů musí být, aby nedošlo k zákrokům, po nichž by tato hra nemohla dál pokračovat. Hráči nesmějí toužit po odrovnání soupeře, aby mohli ovládnout celé hřiště napořád sami. Zatímco demokrat to zcela přirozeně chápe, autoritáři si naopak umějí jen stěžít představit lákavější obraz budoucnosti.

A tady jsme u rozkladu základních norem, který je skutečným účinným antidemokratickým nástrojem s následky, jež mohou nadlouho přetrvávat i případný odchod autoritářů ze scény. Jednou ze základních podmínek fungování demokracie je „tolerance“, čímž je v tomto případě myšlena základní víra, že politický protivník, jakkoli se nám jeho představy o světě zdají uhozené, je legitimním „hráčem“ a může přesvědčovat občany, aby mu ve volbách světili podíl na moci. Soupeř je, slovy amerického senátora a prezidentského kandidáta v kampani v

roce 2008 Johna McCaina, „slušný člověk, který má shodou okolností naprosto jiné názory než já“. McCain tak uprostřed kampaně obhajoval svého protikandidáta, pozdějšího prezidenta Baracka Obamu, když ho jedna z McCainových stoupenkyň na mítinku označila za „muslima“, který chce „zničit Ameriku“. Tento moment je dobré srovnat s jeho pravým opakem, kampaní v roce 2016, při níž dav na popud kandidáta Donalda Trumpa skandoval na adresu demokratické protikandidátky Hillary Clinton výhrůžku „Za mříže! Za mříže!“.

Vypjatá likvidační rétorika vůči oponentům je jed, který ničí demokracii zevnitř. „V podstatě v každém příkladu zhroucení demokracie, který jsme studovali, zdůvodnili budoucí autoritáři – od Franka, Hitlera, Mussoliniho v meziválečné Evropě přes Marose, Castra nebo Pinocheta během studené války po Putina, Cháveze či Erdogana v poslední době – upevnění vlastní moci tak, že své protivníky označili za existenční hrozbu,“ píše Levitsky a Ziblatt a upozorňují, že třeba v Americe se nástup podobné verbální dělostřelby datuje do devadesátých let minulého století. Za jejího duchovního otce je považován republikánský senátor Newt Gingrich. Ten pro své kolegy dokonce vypracoval celý slovník „vhodných“ výrazů, jimiž mají označovat a odlidšťovat své demokratické protivníky. Obsahoval výrazy jako, „nechutní“, „nemocní“, „nenormální“, „bizarní“, „zrádcové“ a podobně. Rétorika nynějších českých politiků, v níž nechybí výrazy jako „zku*vený trpaslík“ či „impotent“, jako by Gingrichovi ze slovníku vypadla.

Neméně důležitá je pak ochota akceptovat dobrovolně omezení vlastní moci i přesto, že to nevyžaduje ústava. Američtí politologové tomu říkají „ústavní zdrženlivost“ a praxe je také potřebná k tomu, aby demokratická soutěž vůbec mohla pokračovat. Když politici zarputile využívají ústavní pravomoci do maxima a bez ohledu na „sportovního ducha“, dopracujeme se snadno k absurdním situacím.

V současných Spojených státech není kvůli všemožným obstrukcím možné například jmenovat prakticky žádné vysoké úředníky nebo si půjčovat peníze nutné pro chod státní správy. V Česku zase vidíme prezidenta, který zcela v rozporu s povahou parlamentní demokracie tvrdí, že jím jmenovaný kabinet může vládnout bez podpory parlamentu v podstatě neomezeně dlouho. Tak se pro absolutní nedostatek dobré vůle proměňuje demokratické soupeření v souboj „na život a na smrt“ a dobře míněný systém brzd a protivah pak ve zcela či částečně nefunkční systém, jako dělaný pro zvlášť autoritářského vládce. Co jiného pak ostatně v urputném klinči zbývá než nastartovat nějaké ty „ústavní reformy“.

Nemusí to dopadnout

Jednoduchý recept obrany proti postupujícímu rozleptávání demokracie neexistuje. Američtí politologové ze všeho nejvíce zdůrazňují odpovědnost demokratických politiků. Žádají od nich jednotu a překračování stranických bariér ve jménu obrany demokratických principů. U nás tomu není jinak, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Mejstřík například upozorňuje, že demokratické strany by již v nadcházejících senátních volbách měly být schopny stavět společné kandidátky – právě Senát se může stát významnou bariérou proti snahám změnit českou ústavu, včetně pokusů vyhlásit referendum o vystoupení z Evropské unie.

Znalost technického postupu posilujících autoritářů je v každém

případě prvním předpokladem vzdoru v dlouhé válce s uzurpátory, kteří se snaží společnost ovládnout a omezit její svobodu. Američtí politologové ve svém přehledném varování odvedli kus potřebné práce. Popsaný každodenní zápas o kvalitu a další život demokracie nemá nikde zaručeno, že automaticky skončí dobře – jak už poznali a denně musí na vlastní kůži zažívat občané řady zemí světa. Z těch blízkých třeba Ruska či Běloruska, z těch vzdálenějších například již několikrát zmínované Venezuely proměněné jednou většinou volbou v jedněch svobodných volbách během deseti let v nesvobodnou a zbídačenou zemi. Znalost, o co jde, a každodenní vzdor se ale mohou vyplatit. Tady může být příkladem Ukrajina, kde díky aktivnímu odporu Ruskem inspirovaný návod vládnutí zkrachoval. X www.respekt.cz/audio

Moderní autoritáři jdou na věc chytře a všude více méně stejně.

Foto autor| foto profimedia.cz

Foto autor| foto profimedia.cz

Foto autor| foto Globe Media / Reuters

Foto autor| foto Milan Jaroš

Foto popis| Svou hru hrají chytře, přesně, s jistou elegancí. (Donald Trump na golfu)

Foto popis| Scény z pouliční války. (Polští demonstranti protestující proti změnám systému jmenování soudců)

Foto popis| Vítězství rozhodně není jisté. (Venezuela)

Foto popis| xxx Pište raději o astrologii. (Ochránka blokuje novináře v průběhu jmenování první Babišovy vlády)

Co se to děje v Českém rozhlase?

4.2.2018 ČT 24 str. 01 22:05 Newsroom ČT24

Luboš ROSÍ, moderátor

Týden přinesl hodně kontroverzního mediálního dění. Zpravíme vás o něm v 26 minutách. Vítejte u Newsroomu. A mimochodem, děkujeme vám. Minule jsme spolu s vámi vytvořili nejsledovanější díl v historii pořadu. Dnešní první téma, ředitel

rozhlasu versus Janek Kroupa. Ten první říká o tom druhém, že jeho reportáže o Agrofertu prý nebyly objektivní. A rozhlasová rada ho teď podpořila. Naopak za Jankem Kroupou stojí třeba ředitel zpravodajství Jan Pokorný, rozebereme. Kritika MF Dnes, tento titulek je fakenews, jde o manipulaci, komentují jiní novináři nadpis povolebního článku Praha proti Česku, co jim přesně vadí, vysvětlíme. Pěsti, rány, nadávky novinářům. Píší o tom už i v zahraničí. Velké mezinárodní organizace

vše odsuzují. To, co se stalo minulý týden ve štábu Miloše Zemana, tento týden ještě bobtnalo. Co se to děje v Českém rozhlase? V týdnu vyvrcholil spor mezi generálním ředitelem René Zavoralem a investigativním reportérem Jankem Kroupou. Za Zavorala se postavila rada rozhlasu, za Kroupu zase ředitel zpravodajství Jan Pokorný. Řeknu, o co jde. Kroupa se v listopadu zaměřil na to, že v Česku hospodaří na 1700 hektarech s neujasněnou majetkovou strukturou Agrofert a pobírá za to dotace, poslouchajte.

Český rozhlas, 28. 11. 2017

Dobrý den. Holding Agrofert podle nashromážděných důkazů neoprávněně hospodaří na více než 1700 hektarech půdy.

Luboš ROSÍ, moderátor

Jenže, reportáže pak kritizoval jeden z radních, prý kvůli načasování a zaměření jen a pouze na Agrofert. A generální ředitel zadal hned tři analýzy, které měly Kroupovu práci prověřit. Teď už je má všechny. Před radu ale předstoupil jen s výsledky jedné z nich. Zbývajícím dvěma totiž vytkl nedostatky. Rada pak každopádně odhlasovala, aby se rozhlas snažil do budoucna o objektivitu, což se údajně, cituji: "v tomto případě zcela nestalo" konec citace.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Janek Kroupa versus René Zavoral. Veřejně se přou už dva měsíce, Kroupa o sporu mluvil na DVTV, Zavoral zase u Alexandry Mynářové.

Janek KROUPA, investigativní reportér, Český rozhlas /DVTV, 13. 12. 2017/

Takhle, já se Andreje Babiše nebojím, a už vůbec by mě v životě nenapadlo, mít obavu z vašeho generálního ředitele.

René ZAVORAL, generální ředitel, Český rozhlas /TV Barrandov, 23. 1. 2018/

To, co se mi nelíbí úplně, je ta míra medializace, kterou tomu kolega Kroupa dal.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Jenže, právě za rozhovor na Barrandově se snesla kritika i na ředitele rozhlasu.

osoba

On Alex nejprve vysvětlí, že jí neřekne details, bo je to v šetření, a pak tam o Kroupovi vypráví asi pět minut. Holt je paní kancléřová vlivná.

=*, osoba

Tohle je naprosto skandální, dechberoucí a ostudný rozhovor ředitele Českého rozhlasu Zavorala. Ženě hradního kancléře háže špínu na svého zaměstnance, investigativce Janka Kroupu.

Tomáš KLÍMA, redaktor

A důvod celého sporu? Tato zjištění a reportáže z listopadu o Agrofertu a pozemcích.

Český rozhlas, 28. 11. 2017

Jsou to pozemky, které nemají jasného majitele, na řadu z nich Agrofert pobírá dotace, to je základní zjištění, s nímž přichází Janek Kroupa.

Tomáš KLÍMA, redaktor

René Zavoral zkritizoval zpracování kauzy hned druhý den.

René ZAVORAL, generální ředitel, Český rozhlas

Nesouhlasím s tím, jak ta kauza, v uvozovkách, byla pojata ve vysílání Českého rozhlasu. Už proto, že je to problém obecný.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Hlavní argument ředitele? Problém se netýká jen Agrofertu.

Karel HVÍŽĎALA, novinář, autor jedné z analýzy pro gen. ředitele ČRo

Logicky z těch tisíce případů vybrali ten, kde ten střet té moci byl největší.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Další kritika, načasování.

René ZAVORAL, generální ředitel, Český rozhlas

Mám za to, že to je reportáž, která se mohla objevit ve vysílání Českého rozhlasu kdykoliv jindy, než v den, kdy zrovna ten, kterého se to týká, jede za prezidentem republiky prezentovat jména ministrů.

Jan POKORNÝ, ředitel zpravodajství, Český rozhlas

Proboha, co je to za nesmysl, jaké načasování? My proboha nic nečasujeme.

Karel HVÍŽĎALA, novinář, autor jedné z analýzy pro gen. ředitele ČRo

Tam platí staré pravidlo, že veřejnoprávní média nesmějí spekulovat s tím, kdy se to vysílá, musí to vysílat co nejrychleji.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Za Janka Kroupu se v prosinci postavilo deset šéfredaktorů českých médií. Napsali otevřený dopis řediteli rozhlasu.

Robert ČÁSENSKÝ, šéfredaktor, Reportér

I kdyby tam nějaké pochybení bylo, jak jsem říkal, já ho tam příliš nevidím, tak rozhodně nebylo takového charakteru, aby se šéf postavil proti svým lidem.

Tomáš KLÍMA, redaktor

A podpořil ho i bývalý kolega Josef Klíma.

Josef KLÍMA, investigativní reportér, TV Prima

Jaké dílo je za panem Zavoralem, aby si vůbec troufl tímto způsobem posuzovat práci investigativního novináře, který 15 let patří tady k absolutní investigativní špičce.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Rozhlasová rada rozhodla ve středu.

Jiří VEJVODA, místopředseda Rady ČRo

Apelujeme na vedení Českého rozhlasu, aby v publicistice politického charakteru a investigativě dodržovalo striktně vyváženost a objektivitu.

Jan POKORNÝ, ředitel zpravodajství, Český rozhlas

Já jsem předpokládal, že jako ředitel zpravodajství budu pro členy Rady Českého rozhlasu natolik zajímavým zdrojem pro vytvoření si jejich názoru, že ten prostor dostanu, já jsem ten prostor nedostal. Já jsem právě čekal na tu příležitost, že bych mohl udělat mezi členy rady takovou osvětu, že bych jim vysvětlil, co je to editoriální politika, jak se vlastně takové reportáže rodí, že to není tak, že přijde pan Kroupa, tady má na flashce nějaké zvuky a takhle to dá do toho vysílacího zařízení.

Ivan TESAŘ, bývalý člen Rady ČRo

Domnívám se, že Rada se tím, jak přijala usnesení, stala de facto fanclubem generálního ředitele Českého Rozhlasu a fanclubem pana Andreje Babiše.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Ředitel rozhlasu se ve svém prohlášení opírá o analýzu **Fakulty sociálních věd**.

René ZAVORAL, generální ředitel, Český rozhlas

Práce nezávislých analytiků potvrdila mé pochybnosti o tom, že způsob zpracování daného tématu redaktorem Jankem Kroupou nebyl kvalitní.

Janek KROUPA, investigativní reportér, Český rozhlas

Trvám na tom, že náš postup byl naprosto v pořádku. Budu-li tady zůstat, což si v tuto chvíli nejsem úplně jist, tak i v dalších reportážích budeme pokračovat stejně.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Redakce a Tomáš Klíma, Česká televize.

Luboš ROSÍ, moderátor

Už to zaznělo, ředitel rozhlasu nechal zpracovat tři analýzy k práci Janka Kroupy. Dvě z nich nakonec odmítl, my však probereme všechny. Tomáš Klíma je připraven, přečetl je. Co zjistil první z analytiků, Karel Hviždala?

Tomáš KLÍMA, redaktor

Dobrý večer, ten došel k závěru, že rozhlas má být hodnocen za vyváženost jako celek a za delší časové období. Podle něj je logické, že se autoři reportáže zaměřili pouze na Agrofert.

Karel HVÍŽDALA, autor jedné z analýzy, novinář

Já jsem tam nedošel k žádnému provinění ani proti kodexu, ani proti zákonu.

Luboš ROSÍ, moderátor

Tomáši, druhá analýza pro rozhlas, autorem byli pracovníci z Newton Media. Chceme opět závěry.

Tomáš KLÍMA, redaktor

Ano, tito analytici uvádí, že v příspěvcích bylo na mnoha místech zmíněno, že se problém netýká pouze Agrofertu. Zkoumala se také různorodost osob, které se k tématu vyjadřovaly. A výsledek? Podle nich, a teď cituji: "ukazuje na snahu poskytnout v rámci média veřejné služby pokud možno všestranný a vyvážený obraz kauzy".

Ivan VODOCHODSKÝ, autor analýzy, Newton Media

My jsme vlastně posuzovali to, jestli se tam objevují všechny relevantní informace. V tomto směru jsme shledali, že ty informace vlastně kompletní byly.

Luboš ROSÍ, moderátor

Už jsem to říkal, obě tyto analýzy ale ředitel Zavoral nakonec odmítl, proč?

Tomáš KLÍMA, redaktor

V analýze Karla Hvíždaly chybí totiž podle prohlášení ředitele Zavorala tabulky a grafy. A vadí mu forma, která prý připomíná spíše esej. V analýze od Newtonu je zase nedostatečná kvalitativní část.

Luboš ROSÍ, moderátor

Kolegu Tomáše Klímu teď doplním, protože ta třetí analýza, to je tato, ta je vůči Janku Kroupovi nejkritičtější. Tu už René Zavoral přijal a vycházel z ní. Zdravím autora této analýzy Vlastimila Nečase. Co přesně jste tedy zjistili? Dobrý večer.

Vlastimil NEČAS, mediální analytik, **FSV UK**

Dobrý večer. Já bych možná na úvod trochu upřesnil... Ta analýza se netýká Janka Kroupy, ale týká se vysílání Českého rozhlasu v tom stanoveném období. Co jsme přesně zjistili? Já myslím, že ta analýza už je veřejně dostupná, takže si ji každý může přečíst a udělat si vlastní názor. Je obtížné to shrnout v pár vteřinách.

Luboš ROSÍ, moderátor

Dobře, pro diváky, kteří nepůjdou na internet, nepoužívají například sociální sítě, můžete tedy naznačit alespoň některé vaše závěry?

Vlastimil NEČAS, mediální analytik, **FSV UK**

Ano, co se týká témat, my konstatujeme, že ta událost byla interpretována ten první den poměrně jednostranně, zatímco druhý den se objevili aktéři, kteří tu samotnou událost nebo to téma interpretují jako komplexnější nebo nejednoznačné. Ale současně tvrdíme, že tam byli zastoupeni aktéři různých stran. Co se týká zarámování, tak docházíme k tomu, že celá ta událost v průběhu těch dvou dnů, kdy se objevovalo zpravodajství a publicistika k tomuto, tak že to zarámování bylo také poměrně jednoznačné. Dle našeho názoru postavené na výpovědích

dvou přítomných aktérů, dvou advokátů. My nejsme arbitry objektivitu vysílání, my jsme stanovili jakási kritéria, která jsou kvantifikovatelná.

Luboš ROSÍ, moderátor

Přesto, že vám skočím do řeči, generální ředitel rozhlasu se právě na tu analýzu odvolává a říká, že ona prokazuje pochybení Janka Kroupy. Prokazuje, nebo neprokazuje?

Vlastimil NEČAS, mediální analytik, **FSV UK**

To se zeptejte pana generálního ředitele. Já nebudu komentovat komentář.

Luboš ROSÍ, moderátor

Vy jste autorem té analýzy. Ona interpretuje vaše závěry. Interpretuje je správně, ptám se?

Vlastimil NEČAS, mediální analytik, **FSV UK**

Já jsem ty jeho interpretace nečetl, pokud pana generálního ředitele bude zajímat náš názor, tak ho rád s ním proberu, ale nehodlám to komentovat přes média a vyjadřovat se k těmto sporům. Jak říkám, ta analýza je k dispozici, každý si může udělat svůj názor, nakolik jsou ty interpretace adekvátní, nebo nikoli.

Luboš ROSÍ, moderátor

Říká Vlastimil Nečas z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky za váš čas pro pořad Newsroom. Dobrý večer.

Vlastimil NEČAS, mediální analytik, **FSV UK**

Prosím, na shledanou.

Luboš ROSÍ, moderátor

Ale každopádně celý spor ještě během týdne gradoval. Po středečním jednání Rady Českého rozhlasu vyšlo ve čtvrtek prohlášení zaměstnanců tohoto média. A ti se v něm staví proti závěrům generálního ředitele René Zavorala. Jan Šilhan už je připraven, má prohlášení v ruce. Dobrý večer, Jane.

Jan ŠILHAN, redaktor

Ano, Luboši, přesně tak, je to tento dokument. Lidi z rozhlasu ho podepisovali dva dny, má 9 odstavců. Podepsaní tvrdí, že nesouhlasí s vystoupením ředitele Zavorala právě na tom jednání Rady, o kterém jsme už dnes mluvili. Dále se tam hodně věnují právě tomu, že analýzy byly zadány tři, ale nakonec ředitel přihlédl jen k jedné, a zaznívá tady i tato citace: "Domníváme se, že vyjádření generálního ředitele Českého rozhlasu je manipulativní a jeho chování a vyjadřování poškozuje dobré jméno rozhlasu." Chtějí, aby vše zhodnotila etická komise.

Jiří HOŠNA, mluvčí Českého rozhlasu

Český rozhlas má 1500 zaměstnanců. Prohlášení podepsalo 215 z nich. My to samozřejmě respektujeme. Generální ředitel René Zavoral uvedl, že pod jeho vedením měli vždy všichni zaměstnanci pro svou práci takové podmínky, aby ji mohli vykonávat zcela svobodně.

Luboš ROSÍ, moderátor

Jane, se zaměstnanci rozhlasu souvisí ale taky to, že generální ředitel je po středečním jednání rady chtěl poslat na zvláštní školení, vysvětlí, prosím.

Jan ŠILHAN, redaktor

Ano, generální ředitel v souvislosti se svým hodnocením práce Janka Kroupy před radou řekl taky toto.

René ZAVORAL, generální ředitel, Český rozhlas

Budu tak mimo jiné iniciovat i školení, při kterém vedení zpravodajství Českého rozhlasu tuto kauzu ukáže našim redaktorům jako modelový případ, aby se z již uvedených nedostatků poučili.

Jan ŠILHAN, redaktor

Na to ale přišlo opět hodně veřejných reakcí zaměstnanců, především těch ze zpravodajství. Třeba moderátor Jiří Štefl napsal: S radostí oznamuji, že na takové školení odmítám jít. A přidal k tomu hashtag "jsemveřejnoprávní". Další moderátor, Vojtěch Bidrman, ten píše: Chcete mi říct, že doteď ještě nikdo nepoužil hashtag "je suis Janek Kroupa"? To reportérka Jana Klímová s nadsázkou napsala toto: Máme dostat školení, jak se dělá objektivní reportáž. Jako konečně! Sice čtu Parlamentní listy, čuším na TV Barrandov, ale stejně si furt nejsem jistá. A konečně Jan Moláček: Na žádné školení, kde se budou pouštět reportáže kolegy Kroupy, jako odstrašující příklad, určitě nepůjdu. Ani kdyby školila Alex Mynářová.

Jiří HOŠNA, mluvčí Českého rozhlasu

Je prostě normální, že pokud se stane nějaká chyba nebo je nějaký nedostatek, tak je nejlepší ho napravit prostě tím, že se na něj upozorní, že se řekne, jakým způsobem se vyvarovat toho, aby se to nestávalo.

Otázky znovusjednocení kyperských republik

4.2.2018 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A obyvatelé Kyperské republiky dnes ve druhém kole volí prezidenta. Ve volbách proti sobě stojí prezident Nicos Anastasiadis a jeho levicový soupeř, někdejší ministr zdravotnictví Stavros Malas. Malas vytýká stávajícímu prezidentovi, že nebyl dost aktivní při rozhovorech o sjednocení Kypru, jenom připomenu, že Kypr je rozdělen od turecké inverze v červenci 1974 a ta jižní kyperská republika je součástí Evropské unie, sever, kde žijí převážně kyperští Turci, uznávají jen Turecko. Na lince je Martin Riegl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, politický geograf, dobrý den. Tak tedy byl nebo nebyl stávající prezident dost aktivní při těch debatách o sjednocení Kypru?

Martin RIEGL, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě záleží na úhlu pohledu a předvolební kampani zaznívala kritika na oba ty kandidáty, že byli v podstatě příliš vstřícní, což se týká opozičního nezávislého kandidáta Malase. Je pravda, že současný prezident měl nějakou řekněme červenou linii, za kterou nechtěl jít. To byla otázka stažen vojsk Turecka, které v podstatě garantují nezávislost severního Kypru a v podstatě právo, ať už Turecka či Řecka intervenovat na ostrově v případě porušení těch původních co vyházelo z Londýna, takže já bych neřekl, že by to bylo nějaké zásadní selhání.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A je vztah obou kandidátů ke kyperským Turkům spíš pragmatický nebo srdečný. Je někdo z nich třeba obratnější nebo mohl by být obratnější vyjednávač?

Martin RIEGL, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To nedokážu posoudit. Ale oba dva ti kandidáti v podstatě vyjadřují určitou snahu o dosažení těch jednání, která byla přerušena. Já bych neřekl, že byla úplně ukončena. Samozřejmě neustále je tady možnost jednání znovu otevřít či otevřít v jiném formátu a oba v podstatě prokazovali určitou tendenci najít nějaký kompromis a musíme

si vzít v úvahu, že těch stran toho jednání je víc a to nezávisle na Kypru garantovala Velká Británie, Turecko, Řecko. Na druhé straně máme severní část Kypru, protože ta jednání jsou komplikovaná opravdu v tom, že tam je v podstatě pět stran plus to mediová Organizace spojených národů.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

V podstatě už přicházejí první výsledky těch kyperských prezidentských voleb. Zatím vede v těch předběžných výsledcích stávající prezident. Jak velkou šanci by to mohlo znamenat pro znovusjednocení ostrova a případně od kdy?

Martin RIEGL, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tohle to je opravdu velmi závažná spekulace, na křišťálovou kouli. Musíme brát v úvahu, že například na severní Kypru proběhly parlamentní volby na počátku toho roku, i když samozřejmě to mezinárodní uznání i jejich legitimita je do určité míry sporná. Nemyslím si, že to je otázka několika nejbližších týdnů, měsíců, ale samozřejmě současný prezident v tom smyslu, že by ta jednání hrála, takže je otázka, jestli tam bude ochota jiných, to znamená, jestli je možné vůbec řešit tu nejdůležitější otázku a to je ten odchod tureckých vojsk, to si myslím, že pro Turecko z jejich pohledu, z pohledu /nesrozumitelné/, kterou nebudou chtít opustit, to potom to federální řešení na základě těch dvou komodit nemá příliš šancí na úspěch.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Domnívá se Martin Riegel z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, politický geograf. Díky i vám, na shledanou.

Martin RIEGL, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přeji pěkný podvečer, na shledanou.

Situace v ČSSD

4.2.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ano, je s vámi Český rozhlas Plus, zdraví vás Tomáš Procházka. Jak už jsem avizoval, zaměříme se teď také na situaci v sociální demokracii. Na jejíž sjezd, který se bude konat za 2 týdny, slíbil přijet právě například i znovuzvolený prezident Miloš Zeman. Co znamená, nebo co může znamenat opětovné zvolení Miloše Zemana pro ČSSD? Může jí ze své pozice nějak pomoci, nebo naopak? Ladislav Mrklas.

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

Tak, já myslím, že je dobré se podívat, jak vlastně vyšla sociální demokracie se svým elektorátem z těch prezidentských voleb. Vyšla, tak jako už mnoho a mnoho let rozštěpená. Protože její elektorát se prostě částečně přiřadil za Miloše Zemana, to asi podstatnější část, ale jak v prvním kole, tak ve druhém kole podstatná část toho elektorátu taky hlasovala pro jiné kandidáty. A to některé, řekl bych, zcela neslučitelné s tím prezidentstvím Miloše Zemana. A myslím si, že takhle vypadá celá, celá sociální demokracie. A je evidentní, že na tom sjezdu to nemůže dopadnout jinak, než že bude to rozštěpení dál pokračovat. A dokonce možná se dostaneme na nějakou vyšší úroveň, že část lidí v případě, že se do čela sociální demokracie postaví lidé, kteří jsou nějakým způsobem podporováni Milošem Zemanem, a to je vysoce pravděpodobné, tak budou zvažovat, jestli dál v sociální demokracii působit. A to může vést zase k jejímu dalšímu oslabování. Nehledě na to, že ono to není jenom otázka nějakých pozic z hlediska postoje k prezidentovi. Ale ono je to obecně směřování sociální demokracie, kdy tady je ten spor toho modernistického křídla, které samozřejmě z velké části přivedlo sociální demokracii tam, kde dneska je. S tím tradicionalistickým, kde, které ale to má taky složité, protože když se jaksí přikloní k takové té národně socialistické politice, tak tady má zase vedle sebe komunisty, konkurenci Tomia Okamury, nakonec i, i ANO do, do značné míry v tomhle tom prostoru manévruje. Takže já myslím, že ta

situace sociální demokracie je velmi složitá. A ať už ten sjezd dopadne jakkoli, tak prostě ty, ty, ty, ty rány, ta, ta štěpící linie nezmizí. Ale když zmizí, tak zmizí tím, že zmizí část lidí z té sociální demokracie.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Přesto, určitě takové ty žabo-myší války pokračují. Jan Kubáček, a ono to bylo skutečně tedy aktuální, se tady v létě vyjadřoval k možnosti "nasadit" na Andreje Babiše Jiřího Paroubka. Teď už je samozřejmě po volbách. Nicméně byla by přítomnost bývalého premiéra i nyní přínosem? A teď k těm žabo-myším válkám jenom podotýkám, že on do této chvíle nedostal svolení své oblasti organizace, aby vstoupil zpět do sociální demokracie.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono, já vlastně, když jsem mluvil o Jiřím Paroubkovi, tak jsem měl na mysli jakoby ten typ politiků, že ono se ukazuje, že v politice velmi dobře funguje, když je tam ranař, s odpuštěním, nebo buldočí typ politika, tak je dobré ho vyvažovat zase buldočím typem. Když, když si vzpomenete období Topolánka, dobře se fungovalo Jiřímu Paroubkovi. Když zmizel jeden, oslabil okamžitě druhý. Zajímavé bylo soužití ve své době Petra Nečase a Bohuslava Sobotky. Typově vlastně byli velice podobní. Zase, když jeden začínal koncem, druhý navazoval. Neboli myslím si, že sociální demokracie chce uspět dlouhodobě, tak jednak potřebuje velmi široké rozvrstvení, aby o pravdu byla téměř jakoby lidovým hnutím. A tam je prostor i pro lidi typu Jiřího Paroubka. A teď poprosím, aby si všichni odmysleli jakoby ryze Jiřího Paroubka a představili si spíš ten charakter toho politika. To znamená takovou tu ráznost, takové to, takový ten trochu vůdčí rys, schopnost reagovat rychle a razantně. A dělat jakoby vyhraněnou politiku, zřetelnou politiku. A vedle toho, vedle toho rozvrstvení, kde je prostor i pro takovýhle typ politiků, si myslím, že je obecně důležité, dát do té vlády Andreje Babiše, jak odhaduji, výrazné tváře, nejenom opravdu takové ty oficiry razítkovače. Ale další tváře, které mají šanci se vyprofilovat, začít hrát tu vlídnější stranu té vlády. Tlačit občas Andreje Babiše do jakoby takových těch sociálnějších opatření. A tím si postupně vydupávat zase prostor pro svá témata. Slovensko je toho důkazem.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Konkrétně, konkrétně, může to být pan Hamáček? Může to být pan Chovanec? Může to být pan Zimola?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že to nakonec možná dopadne hledáním nějakého kompromisu v podobě Jiřího Zimoly. Protože ono prostě já vždycky, když někdo říká, víte, sociální demokracie v Evropě ztrácí, ztrácejí. Ale dávám příklad rakouský a hlavně slovenský, kdy když se podíváte, tak takové ty, takový ten typ politika Roberta Fica prostě funguje. Že si drží určitá témata, na kterých jakoby profiluje tu sociálně demokratickou politiku. Umí je rázně symbolicky odehrát, umí je hlavně srozumitelně vysvětlovat a hájit. A to si myslím, že je klíčové pro středolevicovou stranu. Takže to si myslím, že je obecně ta alchymie pro ČSSD do budoucna, jak se zase nějakým způsobem postavit na nohy a začít růst. Ale, jak říkám, je to vlned zvenku. Ale proto ten Jiří Paroubek typově, ne nutně Jiří Paroubek.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Podle vás, pánové, kdo může pomoci sociální demokracii, nebo složit zbraně a říci levici se prostě nedaří a nedaří se jí v celé Evropě, tak jak, je to určitá mantra, která se používá. Martin Zvěřina.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Sociální demokracii lze pomoci. A může jí pomoci kdokoli, kdo bude vědět, nebo kdo bude mít pocit, že ví, jak na to. A přihlásí se o to. To je jaksi ta situace prostě je nyní taková, že víme, že kdyby sociální demokracie vstoupila do vlády, tak jí to pomůže, nebo kdyby sociálně demokracie se držela důsledně v opozici, tak jí to pomůže. To v téhle chvíli nevíme. Nevíme vůbec, co by jí vlastně prospělo. A pokud dokáže zvolit vedení, které bude mít nějakou jasnou představu, ne třeba, která se neukáže jako, jako ideální. Ale, ale, ale bude mít představu, tak si myslím, že má šanci se nějak prosadit. Protože já se domnívám, že sociální demokracie v těch volbách, které byly v říjnu, dopadla tak strašně také proto, protože začala jet tu protibabišovskou kartu. A kdyby, to je můj konstrukt samozřejmě ex post, ale kdyby byla bývala zůstala v té vládě tou klidnou silou a Bohuslav

Sobotka tam mohl hrát tu roli takového toho, toho jaksi ne sice zábavného, ale, ale jaksi jistého a, a stabilního prvku, tak se domnívám, že ten výsledek mohla mít lepší.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, zopakuj tu otázku. Kdo má šanci býtí předsedou? A ještě podotázka, jak vysvětlí vedení ČSSD, pokud se rozhodne tedy vstoupit do vlády, jak vysvětlíš, že šéfem toho kabinetu je člověk trestně stíhaný, když předtím to bylo jasné "ne" z jejich strany, nepůjdeme do toho? Ladislav Mrklas.

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

Zdá se, že velkou šanci stát se předsedou sociální demokracie má Milan Chovanec. Nicméně může se stát, že opravdu ten, ti delegáti sjezdu budou tak namíchaní, že proti němu bude takový protikandidát, že dost dobře nebude možné zabránit nějakému takovému rozštěpení, které by mohlo vést i třeba k rozpadu sociální demokracie. A pak, že bude nalezen nějaký kompromisní kandidát, to může být právě třeba Jiří Zimola. Na toho bych docela, docela sázel. Nicméně každopádně se po mém soudu očekává z Hradu jednak, ale myslím, že i z velké části od voličů sociální demokracie nějaká možná ne tvrdá rétorika vůči Andreji Babišovi, ale úspěch proti Andreji Babišovi nějaký. A ten úspěch proti Andreji Babišovi by byl to, že by Andrej Babiš nebyl v té vládě. Jinými slovy, já si myslím, že pro sociální demokracii dneska je opravdu jedna z možných cest, jak ji zachránit, dosáhnout toho, že se vytvoří vláda, ve které bude sociální demokracie a nebude v ní Andrej Babiš. A to jestli se nepodaří, myslím, že to sociální demokracie bude mít nesmírně těžké, protože si nedokážu představit, a vůbec mě ani nenapadají jména, témata možná ano, ale jména, která by ve vládě vedené Andrejem Babišem mohla sehrávat takovou roli, aby obhájila sociálně demokratickou politiku.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Znovu se ptám, Michal Musil, jak by obhájilo vedení ČSSD před tím svým elektorátem to rozhodnutí jít do vlády

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Dá se, dá se jaksi, dá se jaksi pokusit obhájit tuto věc tím, čím se obhajovaly různé historické postavy v českých dějinách, to znamená, někdo to dělat musí. A když tady nebudeme my, tak tady bude ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Obětovat se.

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

... ještě někdo mnohem horší. Ano, obětovat se. Nicméně to, co říkal pan Mrklas, je podle mě zásadní. Ta strana, navzdory tomu, že se zmenšila, a hodně, minimálně tedy na, na počet hlasů, tak pořád v ní jsou různé proudy. A já jsem dokonce, myslím, i viděl průzkumy, kde, kde vlastně, kde bylo tématem to, jak jednotlivé strany, jak voliči jednotlivých stran by se stavěli k případné účasti ve vládě Andreje Babiše. U některých stran to bylo úplně jasné, jasné ne. Ale myslím, že u sociální demokracie to bylo nepřekvapivě nějak půl na půl. To znamená, že jakoby ta, ta, ta, ta možnost je po mém soudu velmi malá. A já jsem opravdu zvědavý, jestli sociální demokracie přežije. A jak to, jak bude vypadat sociální demokracie za 5 let.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, čas vypršel, já vám všem moc děkuji za účast. Mými dnešními hosty byli Jan Kubáček, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky moc za pozvání a hezký nedělní večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Michal Musil, redaktor magazínu Reportér.

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Děkuju za pozvání.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Zvěřina z Lidových novin, jež jsou toho času ve svěřenském fondu Andreje Babiše. Martine, díky.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Hezký večer. Taky děkuji.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A konečně prorektor Vysoké školy CEVRO Institut Ladislav Mrklas.

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

Děkuji za pozvání. Hezký večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Od mikrofonu se loučí i Tomáš Procházka, Český rozhlas Plus zůstává s vámi.

Česko má nového, respektive staronového prezidenta

4.2.2018 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Hezký nedělní večer vám všem. Čeká nás pravidelná sumarizace událostí a informací, jež na domácí politické scéně přinesl právě finišující týden. Co tedy probereme? Samozřejmě se vrátíme k prezidentským volbám, jejichž dozvuků a konsekvencí je více než dost. Budu se ptát na další fungování dua Zeman - Babiš, které ještě před 2, 3 týdny vypadalo zcela harmonicky, ale v posledních dnech už spíše připomíná manželství po 20 letech. A také se budeme věnovat situaci v ČSSD, kterou čeká za 2 týdny sjezd. A ve straně to vře, doslova jako ve včelím úlu. No, a s tím samozřejmě souvisí i proces sestavování nové vlády, a tedy kardinální otázka, kde a za jakých podmínek získá Andrej Babiš oněch potřebných 28 poslaneckých mandátů tak, aby kabinet skutečně získal podporu sněmovny. Startuje nedělní diskuse. Od mikrofonu zdraví Tomáš Procházka.

Tak, a nejprve si představíme dnešní hosty. Jan Kubáček, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Michal Musil, redaktor magazínu Reportér. Dobrý večer.

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Dobrý večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Plné znění zpráv

Martin Zvěřina, komentátor Lidových novin, jež jsou toho času ve svěřenském fondu Andreje Babiše. Martine, dobrý večer.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Hezký večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A Ladislav Mrklas, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut. Dobrý večer.

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

Dobrý večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Od minulého víkendu má Česko nového, respektive staronového prezidenta. Stal se jím nakonec opět Miloš Zeman, byť se tak událo poměrně těsným výsledkem, z čehož tedy protikandidát Jiří Drahoš opravdu nemusí propadat žádnému defétismu. Pánové, tak otázka samozřejmě padla na tomto místě také už mnohokrát. Ale je to stále ještě velmi čerstvé. A samozřejmě dosti živé téma a klíčová záležitost, která, od které se bude odvíjet mnoho dalších věcí. Takže Miloš Zeman zůstává na Pražském hradě. Predikovali jste to či nikoliv? A jaké budou podle vás další konsekvence? Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, já můžu, protože nemám, nemám rád takové to, kdy všichni to odhadovali, tušili, ale odvolám se vlastně na poslední data, která jsme komentovali a analyzovali vlastně těsně, než se objevilo moratorium, neboli zákaz prezentování jakýchkoli výzkumných dat. V pondělí v tom týdnu předvolebním finišujícím, kde nám vlastně vycházelo, že Miloš Zeman je mírně silnější a že ten rozdíl bude silný. Pak mezi přáteli jsme se tak "různě jakoby vsázeli". Já jsem měl odhad, že to bude 49 na 51 ve prospěch Miloše Zemana. A že ta účast, přiznám se, tam jsem nečekal, že to bude skoro 67 procent, já jsem měl odhad, že to bude někde kolem 65, 64. V tomhle ohledu to bylo velmi impozantní. A co to bude jakoby znamenat, tady navážu na to, o čem jsme se tady už několikrát i v minulosti bavili, že očekávám soužití dvou alfasamců. Očekávám soužití, které jsme tady prožívali, když koexistoval ve své době prezident Havel a premiér Klaus. Prezident Klaus a premiér Špidla, nebo premiér Paroubek. A ve své době i prezident Zeman a premiér Sobotka. Neboli ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Teď se jenom ptám, jestli považujete Bohuslava Sobotku za toho alfasamce?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, na začátku zkoušel být jím. Pokoušel se přetavit tu svoji charakteristiku, která spíše odpovídala jako takový úředník z nejvyšších úředníků. Ale přinejmenším občas ztrpčoval život Miloši Zemanovi, který mu to okamžitě zase vracel. Ale jako rozumím, Jiří Paroubek, Václav Klaus byli úplně z jiného těsta. Ale určitě pamatujete, že jsem vzpomínal i Vladimíra Špidlu, který taky byl takový jakoby jeden z nejvyšších úředníků mezi úředníky, ale prostě premiér v určitých momentech dokáže ztrpčovat život prezidentovi. A prezident dodat s úroky mu to dokáže vracet, zvláště když je přímo zvolený.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Michal Musil a jeho reakce na zvolení Miloše Zemana?

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Tak, pokud jde o to, o ten odhad toho výsledku, tak já jako velmi nerad předem něco odhaduju, protože prostě potom buďto, buďto se to ukáže špatně, nebo naopak potom člověk jako udělá takovou tu narcistně egocentrickou obrat, říká, já jsem vám to říkal. Abych pravdu řekl, já jsem si myslel, ale myslel jsem si to až někdy jako tak pár hodin před koncem, jako někdy v pátek na základě rozhovoru jak s lidmi, který žijí mimo Prahu, schválně jsem to udělal, jsou to jako známí, byla to zcela jakoby takzvaná anecdotal evidence, ale, ale z toho mi vyšlo, že to nejspíš Miloš Zeman vyhraje. Ale prostě skutečně teď to vypadá tak, že jakoby mír, mír je u konce. A 2 prostě jako velcí samci političtí spolu budou soupeřit. Je, po mém soudu je to tak, že Miloš Zeman má vlastně navrch, protože Miloš Zeman už teď Andreje Babiše vůbec k ničemu nepotřebuje. Ale je tam podle mého soudu jedna podmínka, aby Miloš Zeman skutečně mohl Andreje Babiše trýznit, což zatím vypadá v mnoha ohledech, že k tomu směřuje. Tak potřebuje, potřebuje být zdravý. A jaká je ta situace s tím jeho zdravím, to skutečně nevíme. Jsou některé indicie po volbách, když zmizel na 3 dny a teď zase má dovolenou, které ukazují, že to může být všelijaké. Takže pokud bude Miloš Zeman zdravý, tak určitě, určitě ano, určitě si jako uijeme mnoho legrace mezi Milošem Zemanem a Andrejem Babišem. A Miloš Zeman bude mít navrch nejspíš.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martine Zvěřino, máte stejně tak jako Michal Musil obavy o zdraví našeho staronového prezidenta? Z těch indicií, které samozřejmě v médiích proběhly.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Zdraví prezidenta Zemana pochopitelně je velká neznámá. A je to i faktor, který může tu politiku do budoucna ovlivnit. Já si myslím, že ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Je to zásadní faktor.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Je to určitě zásadní faktor, protože prezidentovo okolí jistě mnoho práce odvede, ale jako takovou tu klasickou politickou jaksi strategii vymýšlí Miloš Zeman. A Miloš Zeman umí ty lidi jaksi, abych to řekl lidově, zmáčknout. Takže zejména to uvidíme teďko. Koneckonců to, v jaké je kondici, uvidíme teď. Protože pojedou na sjezd ČSSD. A tam se projeví to, nejenom, jaká je jeho síla, jaká je jeho kondice, ale i vlastně, jakým směrem si představuje, že by měla ČSSD kráčet. Já si myslím, že je pravda, že Miloš Zeman momentálně Andreje Babiše na nic nepotřebuje, nicméně on už má jenom jednu páku, a to je to jmenování vlády. V okamžiku, kdy bude mít Andrej Babiš těch 101 a to jmenování, tak on v tom okamžiku zase pro změnu Andrej Babiš nebude potřebovat Miloše Zemana. A ta situace se obrátí. Takže tohle, tohle je, tohle je tak trošku dvousečné.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já se vrátím ještě k té volbě. Jiří Drahoš uvedl, že svůj těsný neúspěch bude pečlivě analyzovat. Je ale co analyzovat? Nebo jinak, co podle vás hrálo tu hlavní roli? Politický pragmatismus, nebo spíše emoce? Ladislave Mrklasi.

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

Tak, já myslím, že oboje dvoje. A ono se postupně během toho, toho týdne byly zveřejňovány postupně analýzy, které ukazovaly na to, kde byly asi ty, ty klíčové momenty. Po mém soudu ty klíčové momenty byly skutečně ty diskuse, které jednak dostaly Jiřího Drahoše pod tlak, jednak dostaly Miloše Zemana na koně. Ale hlavně, tam bylo spousta drobných chyb Jiřího Drahoše, kterých se dopustil. A které nicméně drobné byly, ale daly se velice dobře zúročit a velice dobře potom, potom, potom zpracovat. A možná, že to byly právě ony, které, které rozhodly. A já myslím, že klíčová z nich byla to, že si znepřátelil velkou část voličů ANO. Ono když byly dělány ty první analýzy po, po, po prvním kole, tak z nich jasně vyplynulo, že voliči ANO byli významně rozštěpení v tom prvním kole. Sice zdaleka největší část volila Miloše Zemana, ale velice podstatná část, nějakých zhruba 300 tisíc volila Jiřího Drahoše a další stovky tisíc volily další kandidáty, kteří se vyjádřili před druhým kolem pro Jiřího Drahoše. Ale tím, že on se dopustil několika výroků, kdy dokonce řekl, že ani při tom případném třetím

pokusu nejmenuje, nejmenuje Andreje Babiše, protože je trestně stíhaný, což mimochodem už je jaksi na hranici ústavnosti, tak si myslím, že tím z velké části nahnal ty voliče buďto neutralizoval ty, které, ty, kteří chtěli volit, hlasovat pro něj. A jednak možná nahnal část těch, kteří nebyli třeba ani, ani volit Miloše Zemana, jako že si řeknou, tak, my jsme volili ANO. A jediná možnost, jak může být Andrej Babiš teď premiérem, tak je prostě volba Miloše Zemana. Pak tam byla řada dalších drobností. Typicky ta koalice kterou za sebe, za sebou stavěl Jiří Drahoš, byla velice složitě strukturovaná. Byli tam voliči nejrůznějších stran, s nejrůznějšími názory na ekonomické otázky, na evropské otázky, na otázky migrace. A uspokojit všechny a neztratit, myslím, že to byl nad lidský úkol. A ukázalo se, že Jiří Drahoš toho skutečně není, není schopen.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Využil podle vašeho názoru Miloš Zeman tu znalost politiky dlouhodobou?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bezesporu ano.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bezesporu ano. Ukazuje se, že je bytostný politik, že to je velký stratég, protože v podstatě ono o tom vítězství, jsem přesvědčen, rozhodl ten poslední týden. A to, jak zúročil a jak přistoupil k debatám. A to je de facto, si myslím, že tím pádem i jakoby ta strategická role Miloše Zemana. Protože to si odpracoval opravdu hodně sám. A, a hodně stavěl na ten umělecký výkon, protože si dokázal velmi dobře přečíst, že lidé s řadou názorů Miloše Zemana, s nějakou tvrdošijností vlastně nemají až takový problém, protože si to spojí s nějakou představitelností, srozumitelností a tím, že vědí zkrátka, co od něho očekávat. A že tím vlastně zdůrazňuje ten poměrně velký otazník spojený s Jiřím Drahošem, kdy on sám vlastně několikrát sebe dementoval, zpochybnil, změnil názor, což mnoho znejistovalo. V případě prezidentství obzvlášť. A naopak tam přidal jeden rozměr, který si myslím, že vlastně jeho voličstvo, a hlavně ti váhaví, ocenili. A to bylo, že jakoby zemanovská témata začal balit do takového drahošovského balíčku vřidnosti, pokory, důstojnosti. Jo, někdy mně to připomínalo, a omlouvám se možná za velké zjednodušení, ale takový formát, jak já pamatuju ještě z dětství, jak byl večerníček babička ovečka vypráví a plete při tom, tak někdy jsem měl pocit, že když jsem tam viděl Miloše Zemana, jak tam de facto zapojil do toho i brýle, tak to ten formát mělo. A téměř se to posouvalo až do pořadu jako Chcete mě? Že najednou to bylo takové jakoby, já to myslím vážně, mě to baví, znáte mě, pochopím, když mně tu podporu nedáte, bude mě ale velice mrzet. Prostě najednou začal překvapovat a byl to jiný Miloš Zeman, kde ten umělecký výkon vlastně mohl některé zaujmout, zmást. To, že to částečně byl prvek marketingu, byl. Ale Jiří Drahoš ho měl stejně tak. A patří to ke kampaním. Ale prostě mnohem lépe jakoby z mého pohledu četl ten politický terén, pracoval s tou cílovkou a uvědomoval si, ke komu vysílá, jak má působit. Že zkrátka věděl, že tady soupeří Slavie - Sparta. A že to už není o tom, že budete lámat slavisty, pokud byl spartan, ale že bojujete "o Bohemians". Neboli musíte nastavit úplně trochu jiný slovník, jinou hru, jiné představy. To Miloš Zeman udělal. Jiří Drahoš naopak ne. Že často to bylo vlastně, že jsme nevěděli, co říká Jiří Drahoš, jenom jsme věděli, s čím nesouhlasí s Milošem Zemanem. A to bylo zkrátka málo.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Večerníček, fotbalu, už to máme všechno za sebou. Jana Kubáka ty asociace ...

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Neodolal jsem.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Asociace a paralely. Michal Musil. Co se týká těch televizních debat, máme je přeceňovat, nebo hrály výraznou roli?

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Podle toho, podle dat, která jsem viděl, data Medianu, tak minimálně ta Prima hrála evidentně významnou roli.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pardon, jenom dodám, hovořím o těch dvou společných, společných debatách tedy samozřejmě.

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Ano, ano, ano, ano. Čili, ano, mluvíme o Primě a České televizi.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Přesně tak.

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

A podle těch dat Medianu ještě v pondělí to vypadalo pro Miloše Zemana všelijak. A ve středu lidé, kteří prostě, kteří jim ještě v pondělí říkali, že nebudou volit Miloše Zemana, tak začali přecházet. A myslím, že to je tak, že potom v pátek jim už tihle ti samí lidé říkali, že budou Miloše Zemana volit. A já jsem vlastně jako neměl úplně jasno v tom, do jaké míry jsou debaty důležité. Protože se třeba ukazuje, že minimálně v některých zemích to, do jaké míry ty debaty ovlivňují ten výsledek, je sporné. Ale v České republice to podle všeho mělo jako jednu ze zásadních rolí. A to, proč Jiří Drahoš prohrál, tak to se podle všeho ukrývá především v té debatě na Primě. A nejspíš i potom na České televizi, kde s největší pravděpodobností zatímco na Primě on působil vlastně jako slabý politik, tak se to potom na České televizi pokusil jakoby vlastně zlepšit, vyvážit. A podle všeho existují ohlasy, že on naopak na spo..., pak na některé voliče působil moc účinně. Že to prostě přehání. A tohle podle všeho, podle všeho tohle je, myslím, že, myslím, že to je opravdu jedna z příčin, proč ty volby dopadly tak, jak dopadly, ty dvě televizní debaty.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Je pravda, že v tom Rudolfinu to tak nějak neodpovídalo té atmosféře, tomu prostředí. A Miloš Zeman skvěle zahrál toho, toho státníka. Ladislav Mrklas.

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

Já jsem k tomu jenom chtěl podotknout, že právě na té České televizi kromě toho, že to asi žánrově bylo trošku, trošku mimo ze strany Jiřího Drahoše, tak tam právě zaznělo několik těch poměrně dost výrazných statusů k různým, k různým tématům. Včetně Andreje Babiše a jeho jmenování premiérem, jo. Čili já možná si myslím, že ta, že ta Česká televize byla, byla zásadnější v tom, v tom, že ten, ten poslední dojem prostě byl ten dojem té České televize. A to, že to asi velký význam mělo, tak to je logické, protože ti dva se vlastně nikdy předtím nestřetli, jo. To je potřeba vidět tak, že kdyby probíhala před prvním kolem debaty za účasti Miloše Zemana, byla by situace asi úplně jiná. Protože už by byl nějak přečtený, i ten moment toho překvapení, že se zase zjevil Miloš Zeman a zjevil se v daleko lepší formě, než se o tom celou dobu hovořilo, to si myslím, že je další důležitá rovina.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Americký list The Washington Post napsal, že prezidentské volby v Česku vypovídají o stavu západní demokracie. A deník si skutečně nebere servítky, cituji: "Znovuzvolení Zemana, vulgárního sexistického a obviňovaného z opilství na veřejnosti udá tón a ráz veřejného života v Česku." Podle listu určitě posílí stereotypní pohled na východní Evropu jako na region, který se liší od zbytku Evropy. Česká republika se tak přidává k Polsku a Maďarsku, které prý podle listu už vedou protievropští politici. Tak to napsal tedy Washington Post. Jak byste okomentovali tento poněkud globálnější, ale také ostřejší pohled a vůbec ty zmíněné postřehy? Martin Zvěřina.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

No, já myslím, že to je vidět, jak pracují média. To znamená, že si tu skutečnost přizpůsobují podle svých potřeb. A pokud nás Washington Post potřebuje vidět jako trošku šmudly špinavé, tak si nás tak popíše. Spoustu, spoustu jaksi našich spoluobčanů mu k tomu, jim k tomu poskytne municí, citáty a jak je libo. Ale když se potom bavíte s těmi živými lidmi, tak oni dokážou diferencovat. Já myslím, že rozhodně jsme se nepropadli ani na polskou, ani na maďarskou úroveň. Spousta lidí si od té volby slibovala jakýsi vyrovnání nebo převrácení nálady, která ve společnosti je. To se nepovedlo. A ta frustrace existuje. A je, je tu pořád skoro polovina voličů, kteří mají opačný názor na prezidenta než ti, kteří ho volili. Tou volbou se nezměnily poměry ve sněmovně, tou volbou se nezměnily ani preference, ani, ani směřování žádné z výrazných politických sil u nás. A můžeme si myslet o Miloši Zemanovi, co chceme. Ale on nikdy nepopíral naše členství v Evropské unii a v Severoatlantické alianci. Takže já, ano, vidím, my všichni vidíme a máme na paměti, to je, si myslím, nejvýraznější, co Miloš Zeman v těch uplynulých 5 letech dělal. A že to nebylo pěkné. A že to jaksi neodpovídalo tomu, co deklaroval, když se deklaroval jako eurofederalista na začátku. Nicméně fakticky toho moc nezměnil.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

The Washington Post, abych byl přesný, velice často v tom článku srovnával Miloše Zemana s Donaldem Trumpem. Jak co se týká té kampaně, tak vystupování. A opravdu někdy to vypadalo až tak, že ten ostrý tón pramení z takového čirého zoufalství nad tím, jak vystupuje Donald Trump.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono dokonce ten článek je velmi podobný ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože když čtete americké noviny, tak já jsem na začátku, když jste začínal číst o nás, jací jsme podle Washington Post údajně, tak já mám pocit, že v podstatě převzali 80 procent textu, když popisovali voliče Donalda Trumpa. A zejména jižany. A i sám ve svém okolí jsem viděl, jak vlastně celá řada lidí se začíná vlastně utvrzovat, anebo lámat na druhou stranu ve prospěch Miloše Zemana z jednoho prostého důvodu. Vy nám říkáte, jak to máme vidět, vy nám říkáte, jak máme volit, tak na just, a uvidíte. Protože ono obecně u Čechů takové to rebelství v nás je. Tak trochu jako i ty instituce, které na nás hodně tlačí, tak naopak jim vzdorovat už z principu. A myslím si, že to vlastně na některé fungovalo jako taková pověstná červená kontrolka, takové to vyprovokování. A šli tam navzdory. A to mimochodem zafungovalo, a Washington Post o tom své ví, i v případě americké volby. Že prostě mnozí šli na truc těm elitám, na truc těm médiím, na truc tomu Bílému domu oficiálnímu a Washingtonu prostě volat, volit provokativně. A navzdory.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ta kampaň všichni proti Zemanovi. Ta se nepovedla.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bezesporu podle mě byla prostě přepálená. A byla už příliš za hranou. Prostě vytratilo se takové to popisování typu něco víme o Zemanovi, něco víme o Drahošovi, něco víme o jejich podporovatelích, něco víme o té kampani. Něco prostě ta kampaň přináší. Takové to neutrální dokreslování, jo. Že si myslím, že kuriózně prostě některá média nakonec ve jménu svatého boje pomáhala Miloši Zemanovi.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, prozatím děkuji. Po zprávách navážeme.

/ Zprávy /

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Aktuální zprávy tedy skončily. A my se vracíme zpět ke kulatému stolu Názorů a argumentů, u něhož tentokrát diskutují Jan Kubáček, Martin Zvěřina, Michal Musil a Ladislav Mrklas. V následujících minutách se pokusíme odpovědět na otázku, jak ovlivní znovuzvolení prezidenta Miloše Zemana další vývoj na české politické scéně. A stejně tak se budu ptát, co může reálně změnit blížící se sjezd sociálních demokratů. Od mikrofonu vás srdečně zdraví Tomáš Procházka.

Miloš Zeman se tedy stal českým prezidentem na další funkční období. Taková je realita, taková je vůle voličů. Martin Zvěřina tady v březnu, a já už jsem to citoval vícekrát, řekl: "Miloš Zeman má rád pouze toho, koho právě potřebuje. A pouze po tu dobu, pokud ho potřebuje." Jak v této souvislosti vnímáte další budoucnost toho paktu nebo konglomerátu mocenského Andrej Babiš - Miloš Zeman?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Miloš Zeman se zdá, že nikoho teďko nepotřebuje, ale není to úplně pravda. Protože Miloš Zeman také jede vlastně teď v druhém období. A teď v tom druhém prezidentském období většina prezidentů se chce zapsat do dějin. A on bude určitě mít minimálně ambici na to, aby mohl říci, já jsem pomohl sestavit stabilní vládu. Například. Nebo vládu, kterou třeba podporuje většina občanů. Takže i před ním jsou nějaké úkoly, ke kterým potřebuje například Andreje Babiše, který se jevil jako spojenec nejprve úplně jistý, poté už méně jistý a dneska je to ten vztah trochu ambivalentnější.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Miloš Zeman krátce po svém zvolení uvedl, že to s ním Andrej Babiš nyní bude mít těžší. A třeba Pavel Telička to dokonce definoval tak, že podporou Miloše Zemana si hnutí ANO ve finále nakoplo balón do vlastní brány. Co o tom soudíte? Pánové, Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, bude to mít těžší bezesporu z toho titulu, že já už jsem vzpomínal takové to složité soužití našich prezidentů a premiérů. Když jsou dominantnějšího charakteru, nebo obecněji z titulu funkce. Ono to trochu připomíná mimochodem ve Francii tu zkušenost, že každý francouzský premiér se těší, až jednou bude francouzským prezidentem, aby to konečně mohl vrátit těm premiérům. A tady je to velmi podobné. Vemte si, co Klaus, vemte si, co Zeman. Oba dva premiéři, člověk by čekal trochu nadhledu. A naopak, přitvrdí. A myslím si, že přitvrdí k Andreji Babišovi z jednoho prostého důvodu. Podle mě bude hrát na to, aby, když bude odcházet, byl respektován a pozitivně vnímán alespoň 70 procenty veřejnosti. Protože se ukazuje, že pro Miloše Zemana je vždy velmi důležité, aby součástí toho epitafru té aktuální funkce, a tady jde o finál kariéry politika, bylo příjemně překvapil, dělal věci, které jsme od něj původně neočekávali. A vlastně zůstal pevným politikem, relativně většinově respektován. Bylo to v době jeho premiérství, ať to byly banky, nebo jakoby dotažení té zahraničně politické orientace v rámci vstupu do NATO, bezprostředního uvedení. Byly tu některé kroky i ve vztahu k Evropské unii. Tehdy dovyjednáváné, protože jenom připomenu, že vlastně tam došlo k tomu největšímu posunu v rámci jakoby toho smluvního, té, té "legislativní" smršti, o které rád mluvil. Zkrátka Miloš Zeman umí překvapovat. Ale je pro něj důležité, aby odcházel většinově respektován. Takže teď si myslím, že jeho hlavní ambice vedle ukotvení vlády, zastabilizování sociální demokracie je, aby dosáhl na tu cca 70procentní popularitu. A pak si myslím, že má, považuje tu misi za skončenou.

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Pokud podle mě on nejspíš něco bude chtít, což se dá usuzovat poněkud /nesrozumitelné/ z toho, kdo byl na tom pódiu, a tak on nejspíš bude chtít vytvořit vládu, která vlastně bude jeho. Protože tenhle, ta, ta, jakoby ten pokus o to, vytvářet nějaký poloprezidentský systém, to prostě v něm je od roku 2013. Viděli jsme pokus s Rusnokovou vládou, který skončil neúspěchem. Nicméně vzhledem k tomu, kolik má Andrej Babiš poslanců a kolik poslanců mu schází, tak teď po mém soudu mu začalo jaksi v hlavě běhat, že se ta možnost znovu otvírá. Sice tedy možná bude prezidentem, teda premiérem Andrej Babiš. Nicméně ta vláda, tu vládu si může tvořit podle svých představ. Ostatně tahle ta nynější menšinová vláda bez důvěry, tak tam jsou zjevně někteří lidé, kteří, kteří prostě tam byli jaksi doporučení, nebo "doporučeno" z Hradu.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, reagujte. Martin Zvěřina chtěl zareagovat.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

No ne, já chci, já jsem chtěl, chtěl bych potvrdit to, že vlastně už tohle je, tahle vláda, která vládne v demisi, je vlastně částečně Zemanova vláda, tam sedí lidé, kteří, které Miloš Zeman jaksi doporučil, nebo ještě silněji tam sám jako navrhl a prosazoval, to je třeba Karla Šlechtová, nebo ministr vnitra. To jsou lidé Hradu vysloveně. A je tady zjevná ambice prezidenta jaksi ovlivnit to, tu skladbu. Koneckonců to pódium za, za znovuzvoleným prezidentem mělo demonstrovat tyhle ty všechny já jaksi mám ve svém portfoliu. A Miloš Zeman to i formuloval, říkal, kdyby přišel někdo jiný, tak by tady taky mohl sedět. Takže Andrej Babiš propásl svou šanci sedět, sedět s vítězným prezidentem. Což já si teda nemyslím, že by Andrej Babiš po tom toužil, a protože má i jiné zájmy než Miloš Zeman. Ale, ale je to samozřejmé, že on bude se snažit jaksi uplatnit teďko maximálně svůj vliv v sociální demokracii. A pak se pokusí tu vládu, nebo tu koalici zformulovat do té míry, aby, aby v ní měl silné slovo. To ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Myslíte si, Ladislave Mrklasi, že budou Andrej Babiš a stejně tak Miloš Zeman preferovat menšinovou vládu?

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

To si úplně netroufám, netroufám tvrdit, každopádně ještě bych možná rozvinul tu myšlenku, protože ono to není jenom možná sestavování té vlády, ale jedna z věcí, kde by se patrně shodnul s nějakou podstatnou většinou, tak je postupné přetváření celého toho ústavního politického systému. Například uzákoněním obecného referenda. A to, to je jedna z věcí, kterou si myslím, že se teď v pozadí někde snaží Miloš Zeman prosadit, protože takové obecné referendum, které může vyhlášovat prezident republiky. Jednak tím už je opravdu učiněn velký krok k poloprezidentskému systému. A jednak je to, je to skutečně mocenská páka, kterou Miloš Zeman nebo kterýkoli jiný prezident později může využívat proti kterémukoli premiérovi. A vlastně proti kterékoli vládní garnituře, proti kterékoli parlamentní garnituře. A tady se opravdu už dostáváme jako za rámec jenom toho prostého sestavování vlády, které je důležité a kde nepochybně Miloš Zeman si chce sestavit takovou vládu, nebo by rád dosáhl toho, aby vláda, která vznikne, byla pod jeho kuratelou. A aby Andrej Babiš v ní hrál co nejmenší roli. Tedy ideálně, aby tam vůbec nebyl. A zároveň ale je to podle, po mém soudu má-li na to Miloš Zeman sílu a chuť, tak je to, tak je to další krok k tomu, změnit celý ten politický systém. A to je ten, to je ten jeho testament. To je to, co tady po sobě chce, chce zanechat.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ještě Martin Zvěřina krátce.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Jenom já, já bych se toho tak, toho referenda tak nebál, protože teď je na stole teda ten návrh z pera SPD Tomia Okamury, který je absolutně protiústavní. Tam nejsou žádná kvóra u toho. A vlastně Babišova vláda v demisi to paradoxně jaksi k tomu zaujala neutrální stanovisko, nicméně všichni právníci řeknou, že to prostě nepřejde přes Ústavní soud. A ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tři lidé by rozhodli o osudu v rámci Evropské unie a podobně.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Ano, ano, ano. Referendum o vystoupení z Evropské unie by vůbec nezáleželo na účasti, ale, ale jeho výsledek by byl závazný. Takže to úplně, úplně je vlastně na hlavu postavené. A jsou tam nějaké instituty jako prostě ústavní zákony, které se, které se, referendové zákony, které platí víc než ústavní, nebo stejně jako ústavní zákony, které se rozhodují v referendu. Není to tam vůbec nijak diferencováno. Prostě je to nesmysl. Já si

myslím, že ta touha těch lidí po, po tom spolurozhodování je do jisté míry pochopitelná. Nicméně v současné sněmovně, téměř jsem si tím jist, není většina ...

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

V Senátu, v Senátu, v Senátu.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Ani v Senátu. Ale ve sněmovně není většina, která by referendum, které by nemělo kvóra, které by nemělo pojistky a které by nebylo nějakým způsobem rozumné a kompromisní, že by ho prohlasovali. Že by, že bychom se ocitli v nějaké situaci divokého referendistánu. To, to se fakt zatím nebojím. Protože to by se museli všichni ti představitelé těch politických stran, včetně ANO zbláznit.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ladislav Mrklas.

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

No, já si myslím, že jistě, tak ten stávající návrh, ale to je ten stávající návrh je po mém soudu nástřel, jo, je nástřel prostě ze strany Tomio Okamury. A kde on pak má jako velkou, velký manévrovací prostor pro to, ustupovat a v rámci toho nějakým způsobem podpořit vládu. Což mimochodem by spíš asi směřovalo tedy, když se vrátím k té otázce, kterou jste mi předtím položil, k nějaké spíš menšinové vládě, protože si pořád nedokážu představit, že jakákoliv vláda by byla vláda s přímou účastí Tomia Okamury. To si myslím, že na to přece jenom pořád ještě, ještě, nebo k tomu je pořád ještě hodně, hodně daleko.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Proč si myslíte, že by do toho Andrej Babiš nešel takzvaně s SPD?

Ladislav MRKLAS, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut

Tak, protože elektorát Andreje Babiše je pořád jako strukturovaný taky poměrně složitě. Jsou v něm pořád ještě bývalí voliči ODS například. Jsou v něm voliči řady jiných stran. A voliči středoví. A myslím si, že pro ně už je Tomio Okamura přece jenom těžko akceptovatelný. Nehledě na to, že je vlastně otázkou, jakou by taková vláda Andreje Babiše prosazovala evropskou politiku a pro ni by to byla další věc, která by byla poměrně, poměrně složitá.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Začala předběžná vyjednávání o nové vládě, přesněji tedy o funkční koalici, která by získala podporu sněmovny. Zatím je to spíše takové oťukávání. Přesně před měsícem tady ředitel Občanského institutu Roman Joch predikoval, že bude obnovena ta platforma poslední koalice, to znamená, ČSSD a KDU-ČSL a hnutí ANO. Jak to vidíte vy? Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já bych si spíš vsadil na to, že to bude nějaká forma takové polovětšinové nebo tolerované menšinová vlády, kde by ve vládě mohli být jak zástupci ANO, tak zástupci sociální demokracie, případně některé osobnosti, které mají nějakou formou blízko k Tomio Okamurovi, nebo tomu světu okolo. Držená tím, že buď SPD by odešlo z Poslanecké sněmovny v době hlasování, čímž by snížili kvórum. A například komunističtí poslanci zvedli ruce pro vládu. A v podstatě pak by to byla taková prazvláštní vláda, která by trochu připomínala zkušenost Jiřího Paroubka, který byl formálně ve vládní koalici vlastně sociální demokracie, tehdy ještě Unie svobody a strany lidové. Ale fakticky celou řadu věcí si protlačil a hlasoval s komunisty. Tady je dost dobře možné, že by Andrej Babiš, když by byl ve většinovém nějakém laufu, tak si něco prohlašoval právě s tou oficiální koalicí, něco případně s partnery v podobě SPD, komunistů. Případně některými jinými. Naopak dovedu si představit, že v určitý moment by byl tam zase tlačěn ten tlak Miloše Zemana. Nepřímo, který by skrze vlastně

sociální demokraty a komunisty, občas SPD, tlačil určitou agendu, a tím vlastně tlačil Andreje Babiše do kouta. Ale přesto pro Andreje Babiše by to bylo stále jakoby nosné v tom, že by byl on tím premiérem. Protože si myslím, že to, co teď nahrává Miloši Zemanovi nesmírně do karet, je osobní nastavení Andreje Babiše, že opravdu tím premiérem chce být. A že to vnímá jako svoji misi. A kdyby tím premiérem nebyl, tak by dle mě to vnímal jako osobnostní a osobní selhání. Takže myslím si, že na tom ten Miloš Zeman primárně staví tu svoji strategii. A ten svůj vydírací potenciál a ten tlak na Andreje Babiše.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Například hlavní analytik týdeníku Ekonom, zároveň komentátor Hospodářských novin David Klimeš říká, že demokratické strany by se měly mezi sebou domluvit, kdo půjde do opozice a kdo dá hnutí ANO jasnou nabídku na koaliční spolupráci. Zní to velice hezky, zní to logicky. Ale není to poněkud iluzorní?

osoba

/Smích/.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Co říkáte, pánové? Michal Musil.

Michal MUSIL, redaktor magazínu Reportér

Já Davida Klimeše sleduju a tohle má hnedka už jako prakticky od toho, když parlamentní volby skončily. A byly spočítány hlasy. Tak vlastně začal tvrdit, že demokratické strany by měly rozhodně jít do vlády s Andrejem Babišem. Ale mně, mně tohle to prostě přijde složité. Já jakoby chápu ten, ten argument, že, že, že lepší je, aby byla vláda Andreje Babiše koaliční s nějakými demokratickými stranami, že takováto situace je lepší než třeba vláda ANO, KSČM a SPD. Jakkoliv teoretická, tak ten argument je pochopitelný. Ale ten problém je, že vlastně minimálně některé z těch demokratických stran by se musely obětovat. Protože samozřejmě, že není jediný důvod, proč ČSSD skončila jaksi na 7 procentech z předchozích 20 před 4 lety. Ale, ale ten, ten, jaksi to určitě ten fakt, že ČSSD byla součástí vlády ANO a že prostě Andrej Babiš je v podstatě jakoby, přispěl k jejich likvidaci, jejich oslabení a tak dále. Tak tohle je výstražný příklad pro spoustu stran, i kdyby, i kdyby tam chtěly jít, tak, tak prostě tohle to riziko jim hrozí. Takže já si myslím, že to opravdu, jako že to, že to není tak jednoduché. A druhá věc, co tady říkal pan Kubáček, je prostě platná, že když by demokratické strany šly s ANO do koalice, tak jak si můžou být jisté, že Andrej Babiš nebude prohlašovat to, co bude chtít. A oni budou proti tomu, tak se spojí prostě s SPD a s komunisty a prostě to jako protlačí tou sněmovnou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Situaci v ČSSD ještě probereme. Nechám reagovat Martina Zvěřinu.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Já bych se, já bych se trošku zastal Davida Klimeše, nepřítomného. Protože přece Andrej Babiš zoufale nechce koalici, která, kterou by i, i podpořil třeba jenom odchodem ze sněmovny strana Tomia Okamury. Protože to by pro něj bylo obrovská, obrovské škody nejenom na domácí scéně mezi voliči, ale i v zahraničí, kde má nejenom politické zájmy v Bruselu, ale i své ekonomické zájmy například v Německu. A to by ho velice poškodilo. On se to, téhle koalici se úplně zoufale brání. A já se domnívám, že by to nemuselo ani dopadnout tak, že kdyby některá z těch demokratických stran se rozhodla do toho jít, tak že by se nutně musela obětovat. My nevíme, jak by to dopadlo. A šlo by hlavně o to, jak by to dokázali vysvětlit svým voličům. To, proč dělají to, co dělají. A za jakých podmínek to dělají. A potom samozřejmě ano, je možné počítat s tím, že Andrej Babiš by je perfidně přehlasoval ve sněmovně s komunisty a Tomiem Okamurou, jenže to je okamžik, kdy je třeba z té vlády potom odejít. A tohle to pamatujeme, že Miroslav Kalousek z té vlády neodešel a všem vysvětloval, že tam zůstává. A s takovým tím osmašedesát..., nebo devětašedesátnickým argumentem, aby tam nepřišel někdo horší, než je on. Takže všechny, všechno, jestli se někdo obětuje nebo neobětuje by záviselo pouze na tom, jakou formou by to prováděl na tom výkonu. By to záviselo.

Měli nás za zaprodance Agrofertu i Kroupovy obhájce, říká autor rozhlasové analýzy a obviňuje radní

4.2.2018 aktualne.cz str. 00 Domáci

Tomáš Klézl

Podle autora analýzy, kterou ředitel dokládá Kroupovo porušení pravidel, může za vzniklou situaci dlouhodobá nečinnost Rady Českého rozhlasu. Souhlasíte se

Souhlasíte se způsobem, jakým vaši analýzu interpretoval pan Zavoral? Tedy, že dokládá špatnou práci Janka Kroupy?

Ještě jsem neměl čas se na záznam ze zasedání rady podívat, stanovisko pana ředitele jsem viděl letmo. Jako autor jsem samozřejmě za tu analýzu plně zodpovědný, nicméně nechci komentovat něčí interpretace, ať už je to pan ředitel nebo kdokoli jiný. Není zase tak dlouhá a už je i veřejně dostupná. Myslím, že si každý může udělat svůj obrázek. Jestli ta interpretace je, či není adekvátní, mně nepřísluší hodnotit.

Jaký je váš osobní názor na celý spor?

Samozřejmě na to nějaký osobní názor mám, nechci ale posilovat polarizaci a vypjatost situace. Jsem přesvědčen, že Český rozhlas dělá z 99,9 % dobrou práci. O to víc mě mrzí ten humbuk kolem toho, který bohužel vyhovuje některým skupinám. Myslím si, že to v důsledku kazí dobré jméno Českého rozhlasu.

Taky si myslím, že naši analýzu nelze brát kategoricky. Když se podíváte na závěry, tak zjistíte, že jsme našli nějaké věci, které za daných podmínek mohou svědčit o částečném porušení neutrality prezentace. Současně tam je ale velmi explicitní dovětek, že je třeba ty věci posuzovat v kontextu, pokud se bavíme o události mimořádného významu.

Kdo by měl tedy situaci posoudit?

Za současnou situací je problém, který je mnohem širší a který už byl na stole několikrát, ale nic se nezměnilo. V celé té vřavě se zapomíná, že je to primárně věc Rady Českého rozhlasu, která se schovává za analýzy a snímá ze sebe zodpovědnost. Měla 15 let na to, aby řekla, co si pod tou nestranností a vyvážeností představuje. Tak, aby i ti redaktoři věděli, jaká jsou pravidla hry. Ona ale za celou dobu své existence nic takového neudělala. Zadává analýzy, které mají vágní zadání a po analytících chtějí, aby napřed sami vysvětlili a definovali pojem objektivitu a poté řekli výsledky. To je z mého pohledu základ celého problému.

Český zákon je víceméně kopií pravidel, která jsou uplatňována v BBC. Ovšem s jedním velkým rozdílem. Naše Rada Českého rozhlasu, to znamená dozorový orgán, nemá právní subjektivitu a je financovaná z peněz rozhlasu. Takže ten, kdo má dohlížet, je placený z rozpočtu toho, na koho má dohlížet. To je od základu absurdní a nedůvěryhodné nastavení. Zaměstnanci radu nevnímají jako partnera nebo zástupce veřejnosti, spíše jako nějakou vlivovou lobbistickou sílu v rámci domu.

Když se navíc podíváte, kolik členů rady je přítomno na prezentacích analýz, vyjdou vám smutná čísla, která se blíží nule. Je tam jeden pán, který se o to zajímá a dlouhodobě analýzy prosazuje, ale zbytek členů jde před prezentací domů. Nevím, na základě čeho pak rozhodují.

Čelí podle vás podobným problémům i Česká televize?

Česká televize je mnohem více pod palbou, takže se hodně zabývá daty a ukazuje, že je transparentní a veřejnou službu dodává. Existenci médií veřejné služby je třeba obhájit, protože je nutná. Jsou věci, kterou komerční média nebudou nikdy financovat. Tím nemyslím pořady pro handicapované, ale třeba investigativní žurnalistiku.

Nabízí se nějaké řešení situace?

Je potřeba se ptát, proč je to v takovém stavu a komu to tím pádem vyhovuje či nevádí. Mít sebevědomá a fungující média veřejné služby, která ví, co mají dělat, asi není v zájmu těch lidí, kteří na tom mohou něco

změnit. Místo hádek o tom, kdo má pravdu, a kdo ne, se pojdme ptát, jak nestrannost promítnout do redakční práce, co je to investigativní žurnalistika a jaká pravidla na ni uplatňovat.

Očekávali jste takovou publicitu, když jste analýzu vypracovávali?

Nejsme slepí, viděli jsme, že byl Janek Kroupa v DVTV, že tu byly nějaké otevřené dopisy šéfredaktorů směrem k řediteli. Věděli jsme, že to bude předmětem kontroverzí, ať už to bude vypadat, jak chce. Že to budou lidé probírat, že se o sobě dočteme různé věci a že si to finále vezmou nějaké skupiny a budou s tím pracovat po svém. Nad tím už ale nevládneme.

Za tou analýzou si stojím tak, jak je postavená a jak je formulovaná. Ostatní není naše věc.

Setkal jste se s negativními reakcemi na analýzu?

Včera dopoledne to vypadalo tak, že máme všichni tričko Agrofert a že jsme největší zaprodanci v této zemi. Postupně se to tak nějak proměňovalo a večer jsem si všiml, že některé pasáže z analýzy, které byly ráno prezentovány jako kritika Janka Kroupy, byly najednou uváděny jako jeho obhajoba. To jenom ilustruje vypjatost té situace a potvrzení, že v tom někteří lidé chtějí vidět to, co si dopředu myslí.

Negativní ohlasy padly i na adresu **Fakulty sociálních věd**. Zaujme k věci nějaké stanovisko?

Nevím, za fakultu mluvit nemůžu. Já si myslím, že je vhodné chvíli počkat a nechat ty hlavy vychladnout. Pokud analýze někdo něco vytýká z hlediska obsahu, jsem samozřejmě ochotný se o tom bavit. Neříkám, že jsme bezchybní a dokonalí.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/pravidla-nestrannosti-musi-urcit-rada-cro-rika-autor-analyzy/r~f79d6d2a083611e8b8310cc47ab5f122/>

Na FAMU otevrou obor věnovaný počítačovým hrám

4.2.2018 itbiz.cz str. 00 Zajímavosti, Počítačové hry, České IT
ČTK

Počítačové hry jsou dnes pravděpodobně nejvýznamnější současný kulturní export České republiky.

Přes velké zisky producentů počítačových her je zaměstnání v herním průmyslu špatně placenou prací a trh trápí velká fluktuace. Češi patří k průkopníkům programování počítačových her v někdejší východním bloku. Přestože v 90. letech u nich zůstalo jen málo z původních nadšenců, je dnes Česko mezi vývojáři významnou zemí. Od příštího roku by se měl herní design studovat na pražské FAMU. Garanti nového oboru říkají, že počítačové hry mají nepopíratelný kulturní význam, v jehož institucionálním rozpoznání ČR stále zaostává za světem.

Jedním z členů přípravného týmu je Jaroslav Švelch, který působí na **Fakultě sociálních věd** UK a na univerzitě v Bergenu. Mezi jeho zájmy jsou sociální užití digitálních médií, historie počítačových her a jazykový management v online prostředí.

Ve své disertační práci se začal zabývat tuzemskou historií počítačových her od 80. let. Kromě her šířených ze západu v tehdejší Československu vznikaly i původní, veskrze amatérské hry. Vznikaly ve státních podnicích, kde měli programátoři k dispozici velké sálové počítače, nebo v klubech Svazarmu, kde se v 80. letech hodně pracovalo s tehdejšími prvními osobními počítači. Programy se šířily podobně jako samizdat a někdy měly i podobné sdělení.

S dalšími zeměmi východního bloku lze podle Švelcha vývoj srovnat jen těžko. "Polsko bylo relativně liberálnější, fungovalo tam i několik malých firem, které je vyráběly a prodávaly, asi od roku 1986. Byly na podobné technické úrovni jako v Československu," řekl. Výjimkou v sovětském bloku podle něj bylo Maďarsko, kde vznikaly profesionálně vytvářené hry pro západní trh. "Uvědomili si tam, že v Maďarsku je hodně mladých

talentovaných programátorů, že by mohli něco vytvářet pro západní trh a přivést devizy," uvedl. Československo bylo podle něj ze všech těchto zemí technicky nejspolehlivější, ale nejméně svobodné. "Možná i kvůli tomu se tu objevily hry, které byly protirežimními protesty," doplnil.

Počítačové hry jsou dnes pravděpodobně nejvýznamnější současný kulturní export České republiky. Několik studií vytváří celosvětově populární hry, sbírají ceny, vznikají další nezávislá studia. Nedá se ale říci, že by úspěchy v 80. letech predikovaly úspěchy v současnosti. "V Maďarsku se herní průmysl po 90. letech téměř rozpadl. Funguje to hodně dobře v Polsku, to je jedním z největších center herního průmyslu v Evropě," připomněl Švelch. Nejznámější čeští autoři počítačových her v tuzemsku se podle něj věnovali hrám i po roce 1989. Většina ale nakonec odešla za lukrativnějším zaměstnáním. "Programovat hry je špatně placená práce i dneska," podotkl.

Statistiky v Česku nezná, ale podle švédských údajů je v oboru obrovská fluktuace, práce je spojena s mnoha přesčasů a prvotní nadšení mladých lidí se po pěti či deseti letech neslučuje s rodinou. "Odcházejí, pokud se mezitím nedostanou do vysoké manažerské pozice, ale takových lidí je omezené množství...ale myslím, že se to určitě zlepšuje... je to mladý průmysl," míní Švelch. Vývoj počítačové hry je specifický, rozdílný třeba od výroby filmu, kde existují ověřené postupy. Pokud během vývoje hry přijde na trh nová konzole, celá hra se přetváří pro ni - což jsou předem nepředpokládané nároky na zaměstnance.

Vývoj videoher v ČR podle odhadů vygeneruje roční obrát kolem 2,5 miliardy korun; v roce 2009 to bylo v Česku a Slovensku dohromady 1,8 miliardy. V roce 2016 tuzemští vývojáři vydali více než 30 titulů a v zemi funguje až přes 50 vývojářských týmů. V roce 2015 činily světové výdaje na herní software přes 90 miliard dolarů, dvakrát tolik, co vydělal film.

URL| <http://www.itbiz.cz/zpravicky/na-famu-otevrou-obor-venovany-pocitacovym-hram>

Janek Kroupa a Český rozhlas: Hod' špínu, nějaká ulpí. Bakalův mravokárce spílá PL. „Kontrolor ČRo“ vnáší jasný pohled

4.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

NEWSROOM TOMÁŠE KŇOURKA Na dění kolem reportáže Janka Kroupy v Českém rozhlasu k tématu hospodaření na půdě s nevyjasněným vlastníkem se podrobně zaměřuje v dalším díle svého Newsroomu Tomáš Kňourek. Vůbec ho nepřekvapuje, že mainstream přišel s až hysterickou obranou svého druhu. Vše korunoval předseda Syndikátu novinářů Adam Černý z Bakalových Hospodářských novin, který se ve svém komentáři dopustil očividných lží a záměrně zavádějících formulací, přestože by více než kdo jiný měl dbát na pravidla, která jsou uvedena v Etickém kodexu novináře.

Odkazem na větu Karla Schwarzenberga „Česká televize patří těm, kteří v ní pracují“ z období televizního puče konce roku 2000 začíná místopředseda Rady Českého rozhlasu Tomáš Kňourek hodnocení toho, co probíhá kolem kauzy reportáží Janka Kroupy. „Přesně o obsah této věty se nyní hraje i v Českém rozhlasu. De iure je výše zmíněné samozřejmě nesmysl, otázka ale zní, jak je tomu de facto. Falešná kauza Kroupa samozřejmě primárně není o jednom zaměstnanci rozhlasu, kterých je celkově asi patnáct set. Není ani o Agrofertu a jeho pozemcích. Je testem fungování elementárních demokratických zákonných principů, na nichž Český rozhlas stojí,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Tomáš Kňourek. „Zjednodušeně řečeno, dodržení principu, že občané platí rozhlasové poplatky a volí své zástupce do sněmovny, ti pak vybírají členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a Rady Českého rozhlasu, kteří dohlížejí na dodržování zákonů či kodexů. Testem toho, zda arbitrem práce zaměstnanců rozhlasu jsou výše zmíněné autority včetně generálního ředitele, nebo sami vybraní zaměstnanci. Pan Kroupa toto vystihl větou: „Já generálního ředitele ke své práci nepotřebuji“. Mně tam chybí už jen pokračování: „Já sám jsem totiž ředitel!“ podotýká publicista. Někteří redaktori jsou přesvědčeni o své neomylnosti a výjimečnosti Podle jeho názoru úzkou skupinu rozhlasáků děsí představa, že tato instituce bude mít silného svébytného ředitele pískajícího rovinu. „Žádného ustrašeného inventárního panáka, který jen podepisuje odměny a chodí na recepci. Fascinuje mě jejich bigotní přesvědčení o neomylnosti a výjimečnosti. Vyvolenci s bianco šekem na cokoli. Kritika je nepřipustná, uznání byt' jen

drobného omylu nereálné. A vy, koncesionáři, mlčte a plat'te. Možná bychom měli požádat Poslaneckou sněmovnu o změnu zákona ve smyslu: ‚Rada Českého rozhlasu dohlíží na vyváženost, objektivitu či nestrannost vysílání. Výjimkou jsou reportáže pana Kroupy a spol.‘,“ konstatuje Tomáš Kňourek. Připomíná, že každý člověk, instituce či firma včetně Agrofertu má právo si na odvysílání čehokoli stěžovat. „A kdokoli z nich má právo na ‚spravedlivý proces‘. Rada Českého rozhlasu jako skupina sebevědomých svéprávných lidí jednomyslně rozhodla, že příspěvky týkající se Agrofertu nebyly v pořádku. Troufám si tvrdit, že stejně tak by radní postupovali při porušení zásad objektivitu a nestrannosti třeba i vůči ostravskému filantropovi Bakalovi, kdyby k němu čistě teoreticky došlo,“ upozorňuje místopředseda Rady ČRo. Autoři reportáže pustili druhou stranu ke slovu až o den později Na zpracování kauzy Agrofert a jeho hospodaření na pozemcích bez právního důvodu mu ze všeho nejvíce vadí použití jednoho starého novinářského figlu v duchu přísloví „hod' špínu, nějaká ulpí“. „Funguje tak, že první den vyjedete do éteru s jednostrannými informacemi dehonestujícími vašeho ‚nepřítele‘. Na to přirozeně zareagují ostatní média či sociální sítě, sdělení se začne virálně šířit. Se značným zpožděním, v tomto případě až druhý den, ve druhém sledu dáte prostor i těm, kteří vidí celou věc jinak, a jejich názor zapadne. Vše pak jednoduše omluvíte celkovou objektivitou a vyvážeností, která je ale pouhou iluzí,“ říká pro ParlamentníListy.cz Tomáš Kňourek. „Jak tomu bylo v našem případě? Oslovíte jako zdroj informace dva právníky potvrzující váš pohled. A je šumafuk, že jeden z nich má zastupovat zemědělce Bohumíra Radu, který vede s Agrofertem soudní spor. Není jasnějšího konfliktu zájmů, což ale posluchač či čtenář neví. Skuteční odborníci, jako jsou exministr zemědělství Marian Jurečka, renomovaný analytik Petr Havel či zástupci Agrární komory, dostanou prostor později. Mají totiž na historicky velmi složitou problematiku vlastníků pozemků odlišný názor,“ vysvětluje publicista. O tom, že Rada ČRo potvrdila Kroupovo selhání, se mlčí V té souvislosti poukazuje na to, co zmíněný agrární analytik Petr Havel uvedl k tématu začátkem prosince pro ParlamentníListy: „Je to právní oříšek, ale dá se říct, že Agrofert neudělal nic protizákonného. Stejně jako ostatní, kteří se takhle chovají, nedělají nic protizákonného, protože tu je úzus, že kdo na pozemcích hospodaří, ten na ně bere dotace.“ „Otázka zní, proč tento názor nezazněl hned první den, když se tato kauza vyráběla pro mě neskutečného půl roku? Páni Havel či Jurečka nebrali celou dobu telefon?“ podivuje se Tomáš Kňourek nad postupem Janka Kroupy a spol. při zpracování reportáže. Dalo se proto čekat, že mainstream přijde s až hysterickou obranou svého druhu, jehož práci kritizoval i na podkladě analýzy Institutu komunikačních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral. „Opět zaznívají výkřiky o demokracii, cenzuře, svobodě slova. Brečí, jak je jim ubližováno, ale když se ostrakizují třeba ParlamentníListy.cz, smazávají se účty na Facebooku, jsou zticha. Tam přece cenzura nevádí. Záměrně se nikde neobjevují fakta, konkrétní fauly vyplývající z veřejnosti přístupné, velmi detailní analýzy odborníků z Karlovy univerzity. Stejně tak se mlčí o skutečnosti, že i Rada pro rozhlasové a televizní vysílání potvrdila Kroupova selhání,“ poukazuje místopředseda Rady Českého rozhlasu. Co by předseda Syndikátu novinářů pro kamarády neudělal „Ve vysokokadenci fejkomet se proměnil například spolupracovník Hospodářských novin a předseda Syndikátu novinářů Adam Černý. Není se co divit. Ryba zpravidla smrdí od hlavy, ale co by pro kamarády neudělal. Ve svém komentáři pro HN třeba uvádí, že ‚záležitost v prosinci probírala Rada Českého rozhlasu - začala se jí zabývat, až když zasedání opustil ředitel zpravodajství Jan Pokorný - a zadala si celkem tři analýzy: od Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, od společnosti Newton Media a od novináře Karla Hvižďaly. Lež jako věž. Tyto analýzy si nechal zadat generální ředitel Českého rozhlasu, nikoli jeho rada. A Karla Hvižďalu jako svého ideového soupeřníka dokonce přímo oslovila Kroupova parta,“ připomíná Tomáš Kňourek. Pozastavuje se nad poznámkou Adama Černého, že ‚záležitostí kolem Kroupových reportáží se v prosinci Rada Českého rozhlasu začala zabývat, až když zasedání opustil ředitel zpravodajství Jan Pokorný. ‚Jako by snad radní či generální ředitel mohli za jeho odchod z jednání, které má jasný a schválený program. Dalším velefejkem je Černého tvrzení, že ‚tento týden zasedla rada znovu - opět kupodivu za nepřítomnosti ředitele zpravodajství‘. Na zasedání Rady jsem na rozdíl od autora byl a pan ředitel Pokorný tiše seděl v ‚první lajně‘. Propříště bych doporučoval šéfovat spíše Syndikátu dezinformátorů a výrazně vylepšit kvalitu našeptávačů,“ adresuje publicista Adamu Černému dobře míněnou radu. Konstrukce hodná mistra Bakalovic džihádu Rovněž mu neuniklo, že dezinformace vypouštějící předseda Syndikátu novinářů Adam Černý si povinně kopl i do ParlamentníchListů.cz. „Použil k tomu tento oslí most: ‚Místopředseda Rady Českého rozhlasu píše pro ParlamentníListy.cz, ty používají někdy i přisprostlé titulky, takže Kňourek tím vlastně naznačuje, že i Český rozhlas by měl jít touto cestou.‘ To je tedy konstrukce hodná mistra Bakalovic džihádu. Jak souvisí tento server s ‚prací‘ pana Kroupy pro Český rozhlas, netuším,“ žasne Tomáš Kňourek nad tímto výplodem Adama Černého. Ten ještě dodal, že na ParlamentníchListech.cz bývá „nejobvyklejším žánrem monolog jednoho mluvčího bez jakékoli oponentury či informace dodávající kontext“. „Ano, pane Černý. ParlamentníListy.cz zřejmě nemají potřebu vymývat lidem mozky, což může leckomu vadit. Nekorigují názory a myšlenky ku prospěchu současných ‚majitelů klíčů‘. Koneckonců vždyť i vy jste napsal svůj pohled na zmíněnou problematiku jako ‚monolog jednoho mluvčího bez oponentury‘. Nemluvě o fejkových informacích, které jste bez uvedení zdroje použil. A co se týká titulků ParlamentníchListů.cz, určitě jim nechybí bulvární nádech, ale odrážejí realitu

dnešního světa. Takto lidé zkrátka mluví a nejen ti z podzámčí, kterými i pan Černý pohrdá,“ dodává místopředseda Rady Českého rozhlasu Tomáš Kňourek.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Janek-Kroupa-a-Cesky-rozhlas-Hod-spinu-nejaka-ulpi-Bakaluv-mravokarce-spila-PL-Kontrolor-CRO-vnasi-jasny-pohled-522983?utm_source=nm&utm_medium=xml

Tipy k poslechu rádia - Zimní olympijské hry

4.2.2018 nekultura.cz str. 00

Miroslav Ponomarev

V pátek začnou zimní olympijské hry a Český rozhlas k nim připravil speciální digitální stanici Radiožurnál – olympijský speciál. Začne vysílat v pátek ve 12 hodin, a to přímým přenosem zahajovacího ceremoniálu. Běžné zpravodajství a také přenosy hokejových utkání nabídne také samotný Radiožurnál. Radiožurnál – olympijský speciál navíc odvysílá přímým přenosem pro nás důležité závody v dalších disciplínách. Stanice uvede také četby na pokračování a archivní záběry například z Nagana 1998. Na

<http://www.rozhlas.cz/...den--1784244> jsou podrobnosti. Vltava uvede v úterý ve 20 hodin hru Jana Vedrala Pro strýčka příhodu. Co se skrývá ve sklepeních honosných vil a o čem vypovídají odposlechy pořizované estébáckými metodami? Jaké dědictví přebírá dnešek po generaci budovatelů krytů studené války? Generační drama, jehož nadsázka skutečnost dobehla. ČRo Plus odvysílá ve středu od 18:30 přímým přenosem veřejnou debatu s názvem Fenomén Miloš Zeman. A ve čtvrtek ve 20 hodin a také v neděli 11. února ve 14 hodin nabídne Vltava dokument Zdeňka Boučka Hrátky a masáže '69 o postupné normalizaci poměrů v ČSSR v roce 1969.

PONDĚLÍ 5. ÚNORA

1:05 ČRo Plus – Názory a argumenty

K nedělnímu kulatému stolu zasednou Jan Kubáček z **Fakulty sociálních věd** UK, komentátor LN Martin Zvěřina, prorektor Vysoké školy CEVRO INSTITUT Ladislav Mrklas a komentátor magazínu Report Michal Musil. Prodiskutujeme dozvuky prezidentských voleb, aktuální situaci v ČSSD nebo také budoucnost doposud nerozlučného dua Zeman – Babiš. Moderuje Tomáš Procházka.

V premiéře se vysílá v neděli 4. února v 18:10.

13:00 a 23:00 ČRo Vltava – Reflexe: Hudba!

Hudební kýč včera a dnes. S hosty diskutuje Matěj Kratochvíl.

14:30 ČRo Vltava – Václav Kahuda uvádí...

Václav Kahuda: V Čechách. Povídku současného českého autora o cestě vlakem i o nás lidech pro rozhlas upravila Klára Fleyberková. Účinkuje Igor Bareš. Režie Vladimír Rusko.

Další povídky, které vybírá Václav Kahuda vysílá Vltava až do pátku ve stejném čase.

19:30 ČRo Vltava – Koncertní sezóna Symfonického orchestru Českého rozhlasu

Přímý přenos 5. abonentního koncertu řady Když klasika je vášní z Dvořákovy síně Rudolfiny v Praze. Řídí Joost Risto. Sólisté Kateřina Javůrková, Félix Dervaux, Marc Gruber a Nicolas Ramez (lesní roh). Robert Schumann: Koncertní kus pro čtyři lesní rohy a orchestr op. 86 (20 min). – Arvo Pärt: Symfonie č. 3 (25 min). – Jean Sibelius: Lemminkäinen, suite op. 22 (50 min). Uvádí Veronika Paroulková.

20:05 ČRo Dvojka – Charles Dickens: David Copperfield (1/20)

Osiřelý chlapec vypráví příběh o tom, jak složitě nabýval životní zkušenosti v anglické společnosti 19. století. Překlad Emanuela Tilschová a Emanuel Tilsch. Rozhlasová úprava Marek Horoščák. Dramaturgie Hana Hložková. Režie Hana Mikolášková. Účinkuje Luboš Veselý. (Brno)

Vysílá se vždy od pondělí do pátku ve stejném čase.

21:00 ČRo Dvojka – Klub osamělých srdcí seržanta Pepře

Připravil a uvádí Jiří Černý. Pravidelnou pondělní večerní hodinu svých vzpomínek a dojmů, jakési "veřejné samoty", prokládá Jiří Černý tentokrát nahrávkami skupiny Fall, Františka Segrada, Rudolfa Cortése s orchestrem Zdeňka Bartáka staršího, skupiny Beatles, Eda Sheerana, Hany Hegerové, Leonarda Cohena a Damiana Rice.

22:00 ČRo Dvojka – Nejlepší ze všech světů (1/5)

Kniha Ireny Brežné bravurně zvládnutým naivistickým stylem zachycuje začátky dívčího dospívání v atmosféře slovenského maloměsta na začátku 60. let. Pro rozhlas upravila Petra Lásková. Účinkuje Jana Stryková. Režie Yvona Žertová.

Vysílá se od pondělí do pátku ve stejném čase.

22:00 ČRo Vltava – Michel Faber: Ta pravá

Světová premiéra dosud nevydané prózy britského spisovatele s nizozemskými kořeny. Z rukopisu přeložil Viktor Janiš. Pro rozhlas připravila Klára Fleyberková. Účinkuje Martin Finger. Režie Aleš Vrzák.

ÚTERÝ 6. ÚNORA

20:00 ČRo Vltava – Jan Vedral: Pro strýčka příhodu

Co se skrývá ve sklepeních honosných vil a o čem vypovídají odposlechy pořizované estébáckými metodami? Jaké dědictví přebírá dnešek po generaci budovatelů krytů studené války? Generační drama, jehož nadsázku skutečnost dobehla. Hudba Ondřej Gášek. Dramaturg Hynek Pekárek. Režie Petr Mančal. Osoby a obsazení: Ing. Josef Pátek, major ve výslužbě (Ladislav Mrkvička), Petr Rosák, plukovník ve výslužbě, jeho nadřízený (Pavel Rímský), Veronika Pátková, jeho druhá manželka (Tatjana Medvecká), Alexander, jeho syn z prvního manželství (Ivan Řezáč), Jana Pátková, dcera Josefa a Veroniky (Magdaléna Borová) a Jakub, vysokoškolák bez stálého zaměstnání (Ondřej Brousek). Natočeno v roce 2015

STŘEDA 7. ÚNORA

18:30 ČRo Plus – Fenomén Miloš Zeman

Přímý přenos veřejné debaty.

Více na <http://www.rozhlas.cz/...-vy--1784219>

20:00 ČRo Vltava – Večer na téma

Za hranice všedního popu s Czechingem. Hudebně exportní projekt Radia Wave podporující mladé progresivní hudebnice a hudebníky na cestě do zahraničí. Pořad nabízí to nejzajímavější, co se událo nejen v rámci projektu, který vyhrála mladá producentka a zpěvačka Zagami Jericho, ale také v rámci hudebního průmyslu obecně v roce 2017. Zazní ukázky z koncertu Czeching showcase i další hudba. Účinkují Márton Náray, ředitel české proexportní kanceláře Czech Music Office, DJka a dramaturgyně stanice BBC Mary Anne Hobbs a další. Pořad připravila a uvádí redaktorka Radia Wave Marie Čtveráčková alias Mary C.

22:00 ČRo Vltava – Radioateliér

Plasy a Hermit #1. Nadace Hermit a Centrum pro Metamedia v letech 1992–97 iniciovaly sérii symposií v bývalém cisterciáckém klášteře Plasy. Jejich hlavním posláním bylo přispět k propojení aktuálního československého umění s tehdejšími západo- i východoevropským kontextem. Sondu do archivu těchto institucí připravil Miloš Vojtěchovský.

ČTVRTEK 8. ÚNORA

18:30 ČRo Vltava – Italo Svevo: Vražda v ulici Belpoggio (1/2)

Zabít je tak lehké... Z překladu Jaromíra Fučíka připravila Eva Lenartová. V režii Simony Nyitrayové účinkuje Michal Stalmach. (Ostrava)

Druhá, závěrečná část se vysílá v pátek v 19:30.

20:00 ČRo Vltava – Zdeněk Bouček: Hrátky a masáže '69

Rozhlasový feature o postupné normalizaci poměrů v ČSSR v roce 1969. Repríza 11. 2. v 14 hodin.

PÁTEK 9. ÚNORA

12:00 ČRo Radiožurnál – olympijský speciál – Zahajovací ceremoniál zimních olympijských her

Přímý přenos

20:00 ČRo Vltava – Koncertní sezóna

Z evropských pódíí. Přímý přenos z Liederhalle Stuttgart. Claude Debussy: Moře. – E. W. Korngold: Houslový koncert D dur. – Igor Stravinskij: Pták Ohnivák. Symfonický orchestr SWR řídí Lorenzo Viotti. Uvádí Wanda Dobrovská.

22:00 ČRo Vltava – Rádio Dada

Večerní škola pro pokročilé Igora Malijevského a Václava Kahudy.

SOBOTA 10. ÚNORA

11:30 ČRo Vltava – Vítězslav Hálek: Z Amorova deníku

Povídka českého klasika družiny Májovců. Připravila Eva Willigová. Účinkuje Kryštof Hádek. V roce 2010 natočila režisérka Hana Kofránková.

13:05 ČRo Dvojka – John Gunn: Poklad v horách

S použitím překladu Ladislava Pekaře napsala Martina Drijverová. Přeložil Ladislav Pekař. Dramatizace Martina Drijverová. Dramaturg Ivan Hubač. Režie Jan Berger. Účinkují: Ota Sklenčka, Bořík Procházka, Josef Vinklář, Filip Žák, Radim Špaček, Jiří Janát, Šárka Krásová, Tomáš Longa, Martin Bouček, Jiří Neužil, Kristýna Píchová, Vilemína Kracíková a Helena Ševčíková a Markéta Danhelová. Natočeno v roce 1984.

13:30 ČRo Vltava – Odposlechy

Všechnu moc imaginaci! Aktuální hudební dění komentuje Pavel Klusák.

14:00 ČRo Vltava – Bertolt Brecht: V džungli měst

Nelítostné soupeření dvou mužů, kteří přišli ze savany do džungle velkoměsta. Přeložili Rudolf Vápeník a Ludvík Kundera. Rozhlasová úprava Ludvík Kundera. Dramaturgie Svatava Růžičková. Režie Eva Řehořová. Osoby a obsazení: hlasatel 1 (Jan Grygar), hlasatel 2 (Zdeněk Dvořák), Garga (Miroslav Donutil), Shlink (Jiří Tomek), Maynes (Ivo Kubečka), Pavián (Pavel Leicman), Jana (Magda Kirchnerová), Marie (Irena Konvalinová), Červ (Milan Vágner), Skinny (Jan Zvoník), otec (Josef Karlík), matka (Jana Hlaváčková), Manky (Jaroslav Dufek), zaměstnanec (Zdeněk Sedláček), muž (Josef Jurásek), hlas (Václav Jiří Amerling), komparz (Richard Němec, Zdeněk Janoušek, Jaroslav Karas, Marcel Kučera a Kamil Koula). Natočeno v roce 1989

15:30 ČRo Vltava – Koncert týdne

Zimní cesta. Záznam recitálu barytonisty Andrého Schuena z festivalu Schubertiade 2017. Klavírní doprovod Daniel Heide. Franz Schubert: Winterreise (Zimní cesta).

16:30 ČRo Dvojka – Šance pro šanson

Eva Hazdrová-Kopecká zve do světa legendárních písní, na něž by byla škoda zapomínat, i těch novějších, jež by byla škoda neznat. Tentokrát „z levého břehu Seiny“.

18:00 ČRo Vltava – Michal Maršálek: Červený otazník

Desátá sbírka veršů básníka, esejisty a psychiatra Michala Maršálka, v roce 2015 nominovaného na Magnesii Literu za poezii, doprovází písně jazzového kytaristy Rudyho Linky. Připravila Petra Hynčíková. Účinkuje Jan Holík. Režie Jakub Doubrava. (Pízeň)

18:30 ČRo Vltava – Liao I-wu: Hovory se spodinou (1/10)

Sonda do života okraje čínské společnosti prostřednictvím rozhovorů s utlačovanými, pronásledovanými, bezdomovci a vyvrheli, které zpovídal čínský básník, prozaik, hudebník a někdejší politický vězeň. Z překladu Zuzany Li připravila Vladimíra Bezdíčková. Část 1. – Velkostatkář. Účinkují Lukáš Hlavica a Josef Somr. Režie Aleš Vrzák

Vysílá se každý den ve stejném čase.

20:00 ČRo Vltava – Wolfgang Amadeus Mozart: Kouzelná flétna

Singspiel o dvou dějstvích, libreto Emanuel Schikaneder. Záznam představení ROH Covent Garden z roku 2003 Osoby a obsazení: Papageno (Simon Keenlyside), Pamina (Dorothea Röschmann), Tamino (Will Hartmann), Královna noci (Diana Damrau), Sarastro (Franz-Josef Selig), Mluvčí chrámu (Thomas Allen), Papagena (Ailish Tynan). Orchestr a sbor ROH Covent Garden řídí Colin Davis.

20:00 ČRo Dvojka – Vypravěči

Životní příběhy a epizody, vzpomínky, zážitky i úvahy pro poslech v křesle nebo na cestách. PhDr. Jaroslav Šturma je dětský klinický psycholog, místopředseda České psychologické společnosti, člen Papežské rady pro etiku, následovník a žák prof. Zdeňka Matějčka, autor několika publikací o výchově. Připravila Daniela Brůhová.

21:30 ČRo Dvojka – Je mi ctí

Připravil a uvádí Jan Spálený.

22:00 ČRo Dvojka – Oldřich Daněk: Jeden den velkokněžny

Groteska o intrikách na dvoře ruské velkokněžny Kateřiny, která se zapsala do dějin jako carevna Kateřina Veliká. Pro rozhlas upravil Ivan Němec. Dramaturgie Ludvík Němec. V režii Lukáše Kopeckého účinkují Jana Štvrtecká, Zdeněk Junák, Michal Bumbálek, Jiří Valúšek, Jan Grygar a Vladimír Hauser. (Brno)

22:45 ČRo Vltava – Osud mě sevřel do jediné holé větvy

Výběr z básní vězněných čínských autorů, otíštěných v časopisu Plav a revue Pěší zóna. Jang Ťien-li, Sú Wan-pching, Liou Siao-po, Liao I-wu, Li Pi-feng. V překladě Veroniky Danešové, Lucie Kalvachové, Zuzany Li a Bohuslava Smila. Připravila Vladimíra Bezdíčková. Účinkují Vladimíra Bezdíčková, Martin Finger a Igor Bareš.

Režie Aleš Vrzák

NEDĚLE 11. ÚNORA

8:00 ČRo Vltava – Spirituála

Duchovní Evropa. S Martinem C. Putnou procházíme spletitými duchovními dějinami Evropy napříč národy i náboženskými konfesemi. Luperkálie a masopust. – Ke kořenům. S Petrem Vaďurou a jeho hosty hledáme v Bibli a křesťanské tradici odpovědi na smysl našeho jednání v soukromém i veřejném životě. Klerikalismus. Repríza ve 23 hodin.

8:05 ČRo Dvojka – Toulky českou minulostí

Dnes dopoledne máme velké přijetí v Sarajevu. 1181. schůzku nad knihou Petra Hory – Hořejše připravil Josef Veselý.

11:00 ČRo Vltava – George Orwell: 1984 (6/9)

Román, ve kterém autor rozvinul vizi totalitní společnosti. Hudbu složil Petr Mandel, řídí Jiří Váchal. Přeložila Eva Šimečková. Dramatizace Josef Hlavnička. Dramaturg Oldřich Knitl. Režie Karel Weinlich. Osoby a obsazení: průvodce (Luděk Munzar), Winston Smith (Jiří Ornest), Julie (Veronika Freimanová), O'Brien (Boris Rösner), Parsons (Pavel Pípal), Tillotson (Tomáš Töpfer), Velký bratr (Rudolf Hrušínský), Martin (Jiří Sedláček) a výhrůžný hlas (Ladislav Brothánek). Natočeno v roce 1991

13:05 ČRo Dvojka – Cirkus Svět

Původní dramatickou pohádku napsal Pavel Brycz. Hudba Tomáš Pergl. Dramaturgie Václava Ledvinková. Režie Vladimír Gromov. Účinkují: Boris Rösner, Tatjana Medvecká, Valérie Zawadská, Radek Holub, Jaroslava Adamová, Jana Horatscheková, Mikuláš Veselý, Ladislav Županič, Václav Mareš, Antonín Molčík, Oldřich Vlach, Milena Steinmasslová, Matouš Vanča, Petr Šplíchal, Lukáš Reichl, Jacob Erftemeijer, Karel Wiencek, Michal Hruška, Tereza Causidisová, Tereza Hladišová, Tereza Ryšavá, Ivana Korolová, Marta Sovová, Kamila Šmejkalová, Simona Šenkiová, Valentin Ivanov, Max Záruba, Barbora Picková, Tereza Gsöllhoferová, Vladanka Drvotová, Denisa Barešová, Barbora Kodešová, Jan Kohout, Karolína Vaňková, Anna Krejčová, Prokop Novák a Ondřej Sekyrka. Natočeno v roce 2006.

14:05 ČRo Dvojka – 3×60, a to v pohodě

Magazín, ve kterém najdete programový týdeník, reportáž, poklady rozhlasového archivu a hudbu pro nedělní odpoledne. Připravil a uvádí Tomáš Černý.

17:00 ČRo Vltava – Datlovník v meruňkovém sadu

Literárně hudební koncert. Verše básníka staré Číny Po Ťü-i. Přeložili Jana Štroblová a Josef Kolmaš. S použitím doslovu Josefa Kolmaše připravil Marek Toman. Účinkují Zdeněk Maryška, Radim Vašinka a Marcela Peňázová. Hudbu z opery Tan Duna Peony Pavilion hraje NChiCa – orchestr, řídí autor. Sopránový part zpívá Ying Huang. Hudbu vybrala Wanda Dobrovská. Režie Markéta Jahodová

18:00 ČRo Vltava – MusiCafé

s Jiřím Plockem.

19:00 ČRo Vltava – Sedmé nebe

se Sárou Vondráškovou. Hudebníci o hudbě.

20:00 ČRo Vltava – Schůzky s literaturou

Fénixova nirvána. Literární pásma věnované vývoji moderní čínské poezie posledních sta let. Připravily sinoložky Olga Lomová a Karina Kapounová.

20:00 ČRo Dvojka – Julius Zeyer: Stará historie

Komedie o mladých milencích, kteří obelstí chlápěho starce. Prvotina českého klasika sepsaná po vzoru italské commedie dell'arte. Dramaturg Dalibor Chalupa. Režie Jaroslav Chundela. Účinkují: Ladislav Šimek, Jaroslava Tvrzníková, Zdenka Hadrboľcová, Antonín Molčík, Rudolf Jelínek, Jan Skopeček, Ladislav Navrátil a Miloš Rozhoň. Natočeno v roce 1964.

21:00 ČRo Vltava – Futurissimo

MusicOlomouc 2017. S ředitelem a dramaturgem festivalu Markem Kepřtem se za 9. ročníkem mezinárodního festivalu soudobé hudby Univerzity Palackého v Olomouci ohlíží Renáta Spisarová. Komentované záznamy skladeb Martina Smolky, Františka Chaloupky, Marka Kepřta, Simona Steena-Andersena, Petra Bakly a Ondřeje Adámka v provedení souborů Aleph Gitarrenquartett, Auditivvokal Dresden, Phace Ensemble, Two New Duo a Prague Modern. (Olomouc)

>> Ohodnoťte tento článek<<

URL| <http://www.nekultura.cz/rozhlasova-tvorba/tipy-k-poslechu-radia-zimni-olympijske-hry.html>

Vladimír Drbohlav, sportovní redaktor

4.2.2018 ČRo Pardubice str. 01 09:04 Zálety Aleny Zárybnické

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

I první únorovou neděli vysíláme Zálety. Pěkné dopoledne přeje Alena Zárybnická. Už za pár dnů bude pozornost všech sportovních fandů směřovat do Jižní Koreje u rozhlasových přijímačů i televizních obrazovek budeme s napětím sledovat, jak se daří sportovcům, ne jenom těm našim. Ano, už za 5 dní, tedy v pátek 9. února startují 23 zimní olympijské hry. A právě o nich bych ráda mluvila s kým jiným než s Vladimírem Drbohlavem, který má všechno to, co Česká televize kolem olympiády chystá na starosti.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Mistrovství dáme ve velice složitých podmínkách, poněvadž ta smlouva na Koreu a na Tokio už je naprosto jiná. Můžeme vysílat pouze na jednom olympijském kanále.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Vladimír Drbohlav byl v loni na podzim zvolen do sportovní komise Evropské vysílatelské unie IBU, která sdružuje veřejnoprávní média 53 zemí a mluvit budeme i o jiných sportovních přenosech a nevynecháme ani Vladimírovu velkou lásku, myslím atletiku. A ptát se budu taky na to, jak se díky televizi měnila pravidla některých sportů.

/ Písnička /

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Vladimír Drbohlav se narodil v Praze. Při studiích na **fakultě Sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy spolupracoval s tehdejší Československou televizí. A v roce 2017 to bylo 40 let, co se z externisty stal zaměstnanec této veřejnoprávní instituce. Před 2 lety dostal za celoživotní propagaci sportu a šíření olympijských hodnot v publicistice cenu Oty Pavla. A jen pro představu komentoval 35 různých sportů. Odvysílal přes 600 přímých přenosů, natočil víc než 2,5 tisíce reportáží a vytvořil asi 80 pořadů se sportovní tematikou. Tedy dokumenty, souhrnné pořady a podobně. A ještě jedno číslo, doufám, že to bude správně. Letošní olympiáda v Jižní Koreji bude jeho šestnáctými olympijskými hrami. Jsem ráda, že sis Vládo našel čas na Zálety a děkuju, že jsi přijal mé pozvání. Dobré dopoledne.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Dobré dopoledne.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ta čísla souhlasila? Skutečně letošní olympiáda v Koreji šestnáctá tvoje olympiáda?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Jestliže započítáme i Sarajevo, kde jsem vlastně nebyl akreditovaný, kde jsem točil před zahájením olympiády. /nesrozumitelné/ tehdy byla mimořádná kalamita, takže jsme tam natočili velmi unikátní záběry vlastně době slavnostního zahájení jsem odjížděl do Prahy. Tak je to skutečně šestnáctá. 15 olympiád potom už bylo takzvaně naplno.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Když se vrátím na ten začátek. Studium žurnalistiky tvůj nápad nebo rodinná tradice?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Tak oba rodiče byli novináři. Tak logicky jsem k tomu měl takový ambivalentní vztah. Na jednu stranu zajímavá práce, zajímavý lidé ale na druhou stranu vlastně těch rodičů jsem si skoro neužil. Byli neustále mimo. Takže jsem nechtěl být žurnalista. Já jsem osobně chtěl studovat historii. Zajímala mě amarekanistika. Jenomže v tom nádherném roce 68 jsem trefil právě takovéto období, kdy se například studium historie na filozofické fakultě neotvíralo. Tak jsem šel na historii současnosti. Ještě jsem trefil ten poslední ročník, který nebyl úplně zpolitizovaný, tak jsem nakonec zůstal u té žurnalistiky.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Přečetla jsem si, že jsi dokázal porazit takové hvězdy jako byl trojnásobný olympijský vítěz lyžař Jean-Claude Killya nebo jsi taky porazil jednoho z nejlepších fotbalistů historie Michela Platiniho ale faktem je, že to nebylo z lyžování ani ve fotbale.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

To ne, to byl takový sranda podnik. Byli jsme na zasedání mezinárodního olympijského výboru a byl tam turnaj v bowlingu a tehdy jsem právě trefil dvojici neobyčejně slavnou a dokázali jsme je vyřadit. Pak jsme tedy hned v

následujícím kole vypadli s nějakými nizozemskými no namy. No, ale mohu si tyhle 2 dát do svého sborníku skalpů.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Je nějaká země, která vidina prizmatem sportovního novináře nebo vedoucího týmu České televize tě zaujala natolik, že ses tam musel poté vrátit a tu zemi prozkoumat daleko víc než sportoviště, hotel a redakce?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Tak ono by těhle zemí byla spousta, protože skutečně problém náš při té práci a speciálně u takových sportů jako je atletika, kde ten program běží od začátku do konce. Přece jenom u některých těch fotbalů a podobných jsou tam určité dny volna. No, já jsem se vracel do několika zemí. Nebudu teď možná mluvit o Evropě. Pravda je, že velmi mě zaujala Brazílie a tam jsem si potom splnil jeden ze snů. Vždycky jsem četl knihy, že lže Amada, ta jeho líčení baroka v bahí s černými oslavami. Tak musím přiznat, že jsem se dostal do /nesrozumitelné/ měl naprostou pravdu.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

S vedoucím zahraničních operací ČT sport Vladimírem Drbohlavem si moc ráda povídám v dnešních Záletech.

/ Písnička /

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Zálety dnes trávím s kolegou ze sportovní redakce České televize Vladimírem Drbohlavem. Když dovolíš, ještě bych ráda chvíli vzpomínala nevádí? Vladimír kýve. Začínal jsi jako každý kdo přijde do redakce sportu asistencí komukoliv v čemkoliv?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

No, tak tam to byla věc, která byla nesmírně zajímavá poněvadž existovala taková skupina, na kterou se zapomíná, ale která patří k legendárním uskupením historie sportovní žurnalistiky. A to byl kolektiv Branek, bodů, vteřin. Kolektiv externistů, branek, bodů, vteřin, nejstarší zpravodajské relace, která vlastně od roku 1957 každý víkend mapovala veškeré sportovní dění. A protože ten počet těch interních zaměstnanců byl logicky omezený a nikdy v životě by se nepodařilo vyslat na místo lidi v dostatečném počtu a dostatečně znalé věci. Tak vlastně ještě před zrodem těch branek se vytvořila taková skupina externích kameramanů a posléze externích redaktorů, kteří měli normálně vlastní profesi. Byli to lidi nejrůznějších profesí skutečně od profesorů na Univerzitě Karlově až prostě po údržbáře z nějakých OPBH. Někde zapsaní být museli. Ale zároveň to byli skutečně profesionálové, kteří prostě vyráželi a představovali ten sport. A tahle obměňující se parta vlastně protáhla Branky, body tím jejich nejslavnějším obdobím. V 60 letech se z toho stal pořad, který svým způsobem byl na absolutní obrovské špičce, který dokázal přinášet i s tou nezbytností vyvolávání filmové suroviny. To znamená, dorazili jste do Prahy. Tehdy ještě na začátku nebyli laboratoře přímo v objektu Československé televize, takže pamatuji si Jurácké historiky třeba kameramanů, kteří tam osobně čekali hodinu na vyvolání a potom, aby to třeba urychlili, tak po 30 minutách vyrvali protestujícím laborantům tu smyčku a povlávajíce z auta nebo z tramvaje. To sušili za jízdy. Ale každopádně tahle ta parta v těch 70 letech stále přežívala. A pro mě jako studenta bylo nesmírně zajímavé mezi ně zaplout. A potom jsem měl tu ohromnou čest, že jsem celý ten kolektiv vlastně vedl, vedl jsem ty Branky až do 94. Takže musím přiznat kolektiv externistů Branek a vůbec jeho mapování, to by zasloužilo nějakou samostatnou diplomovou práci.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Četla jsem o tom, že máš sport a svou televizní práci natolik rád, že si dokonce kvůli sportu dezertoval ze základní vojenské služby ve Znojmě. Utajilo se to tenkrát?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

No, tak to se muselo utajit. Ale tam byla taková situace, že já jsem celou dobu měl dohodnutou vojnu v armádním filmu. Potom najednou vydal ministr obrany Zur strohé nařízení, že každý absolvent musí bojovému útvaru. Nic takového prostě, všechno je nepřipustný. Takže jsem nastoupil do Znojma. Měl jsem ale jasně domluvené, že je mistrovství Evropy v atletice. Tehdy absolutně největší sportovní podnik na území České republiky, na které se s Pavlem Pospíšilem, režisérem byli dohodnuti, že vyzkoušíme takzvaný druhý televizní okruh. Ten druhý televizní okruh znamenal to, co je dneska už běžné, že kromě toho, co se nabízí v základním vysílání přímým přenosem se souběžně připravuje do záznamu. Také další událost, která souběžně probíhá na stadionu. Ta se buď použije, nebo nepoužije pro to vlastní vysílání. Ale mohou ji přebírat ti vysílatelé, kteří jsou na místě s vlastními přenosovými vozy, což třeba tehdy byli Němci, Britové, Francouzi. A bylo to poprvé vůbec na území tehdejší intervize. To znamená na tom východě. Tak to nakonec skončilo naštěstí tak, že jsem se na tý vojně nějak domluvil. Mistrovství skončilo opravdu z hlediska televizního skvěle. Z hlediska toho atletického pamětníci si možná vzpomenou zasáhl bohužel Svatý Petr, takže to mistrovství bylo vysloveně díky počasí trochu limitováno co do výkonu ale byl to vynikající šampionát.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

S Vladimírem Drbohlavem ze sportovní redakce České televize si povídám v Záletech.

/ Písnička /

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Letos je to neuvěřitelných 61 let co Československá televize odvysílala první přímý přenos olympijských her. Psal se rok 1956. To ti Vladimíre byly 3 roky, jestli počítám správně?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Tak je to olympiáda, kterou si nepamatuju.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

A nebo si ji máš šanci pamatovat leda tak ze záznamu.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Byl to strašně zajímavý příběh vůbec jakým způsobem získala tehdy Československá televize práva.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Česko-italské možná, Česko-italský příběh.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

No, Česko-italský příběh tehdy Miroslav Hladký, tak vymámil souhlas, že Československá televize bude mít možnost se připojit k zkušebnímu vysílání z Cortiny. Zatímco ostatní za to nějakým způsobem platili, tak tady to skutečně skončilo tou večerí. Výsledek byl ten, že Česká televize v rámci zkušebního přenosu televizního signálu z Berlína dostávala signál do Prahy, kde právě seděl Miloš Zouhar a Vítek Holubec. Jenomže ty podklady dostávaly pochopitelně nějakým způsobem zpožděně. Takže poněvadž ten signál šel z Cortiny do západního Německa. Odtamtud to přebírala tehdejší televize Německé demokratické republiky, poněvadž tehdy ještě existovalo celoněmecké družstvo pochopitelně. A odtud potom s nějakým tím zpožděním dorážely i ty komentátorské výkřiky do Prahy. Rozhodně byla to první olympijská zkušenost diváků Československé televize. Měla ohromný úspěch. Italové to tehdy navíc v tom 56 skutečně připravili naprosto super.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Mnohé sporty kvůli tomu, aby byli v televize vidět, aby bylo možné je vysílat, musely změnit svá pravidla. Která změna pravidel byla vůbec nejvýraznější, když se podíváš na sporty obecně, ne jenom ty olympijské?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Tak tam především byla otázka délky. Já třeba volejbal nezapomenu. Sledoval jsem třeba v Montrealu, tu nezapomenutelnou cestu Poláků. Všechno hráli na 5 setů. Tehdy se hrálo na ztráty. Takže tehdy jsem zažil, že třeba 1 set měl délku skoro dnešního zápasu. Bylo to extrémní ale bylo to. To znamená tam se nějakým způsobem právě vynutila ta televize změnu něčeho, co bylo absolutně dané a co bylo absolutně zažité. Koneckonců tyhle velké úpravy možná postihnou i tenis, i když osobně bych toho litoval. Ty změny byly u stolního tenisu. Ta televize logicky velice silně ovlivňuje vývoj toho sportu a navíc vytváří trošičku myslím si i nové sporty. Celá ta sada té popularity akrobatického lyžování nebo některých snowboardingů, některých prostě odvětví tam. Jeho rychlé prosazení bylo vyvoláno zase potřebou nějakým způsobem doplnit ten relativně přece jenom tu chudší nabídku zimních olympijských her nebo zimních soutěží. Zase to prostě to bylo nějakým způsobem úmyslně cíleno tak, aby to bylo krátké, aby to nebylo příliš pro toho diváka náročné na sledování. Ale zároveň velmi atraktivní.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

S Vladimírem Drbohlavem si povídám v dnešních Záletech. Posloucháte poslední předolympijské Zálety.

/ Písnička /

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Rande v Záletech jsem si se svým dnešním hostem sportovním novinářem Vladimírem Drbohlavem dala už s předstihem. To proto, že 5 dní před startem 23 zimní olympiády už bude Vladimír v Asii. Kdy vlastně do té Jižní Koreje odlétáš?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Tak letěl jsem 30., když mohu říci zpětně. A letěli jsme do Soulu nebo bylo to na letiště v Inšeonu. Odtamtud by měli zabezpečovat organizátoři dopravu tím novým rychlovlakem do olympijské oblasti. To znamená to je napříč korejským poloostrovem. My budeme sídlit v Kangnungu, tam kde bude dějiště těch ledových sportů, hokeje, krasobruslení, rychlobruslení. Tam je hlavní olympijská a novinářská olympijská vesnice nebo tedy olympijské sídliště. Jsou tam takové důkladné paneláky. No a zatímco nás posloucháte, tak touhle dobou s kolegy s techniky dokončujeme vybavení naší sekce, našeho ofisu v rámci mezinárodního rozhlasového a televizního centra, které je nahoře v horách. No ten Pchjončang je takové zavádějící. Pchjončang sám o sobě administrativně je neuvěřitelně maličký kousek ale zároveň ten Pchjončang je označení okresu. Okresu, ve kterém tradičně je nejvíc lyžařských rezortů. Nejvíce lyžařských možností v průběhu Jižní Koreje. Každopádně myslím si, že poté stránce připravenosti vlastních soutěží je to vynikající. Teď se bude především prověřovat na kolik je funkční ta logistika. To znamená nejvíc se obáváme dopravy. Ta olympiáda je na strašně malém prostoru. Tam by mělo být všechno v pořádku ale vzdálenosti třeba do Bokvangu, kde budou právě akrobatické lyžování a snowboarding nebo do oblasti, kde budou sjezdové disciplíny, tedy sjezdařské disciplíny sjezdového lyžování. Tam je to přeci jenom i přes hodinu z toho mezinárodního rozhlasového televizního centra. A my jsme vlastně pouze sublisenční partneři Američanů a můžeme vysílat v rámci toho, co nám povoluje sublisenční smlouva. Takže znovu bylo to už v poslední době mnohokrát omíláno. Můžeme vysílat pouze na jednom olympijském kanále. Musíme využívat určitého počtu hodin, které máme podepsané ve smlouvě. K tomu navíc můžeme dávat reprízy. To znamená, jestliže tady nám napomáhá ten časový posun. To znamená, jestliže naši hokejisté budou hrát někdy v noci a my budeme vysílat přímý přenos. Tak my ten zápas jsme schopni tak, jak jsme ho vysílali znovu celý zopakovat aniž by se nám to započítávalo do toho limitu. Ale to jsou v podstatě takové ty poslední ústupky, které nám ta smlouva povoluje. Bohužel to, co bylo nesmírně úspěšné a nesmírně populární při posledních 3, 4 hrách. To bylo to streamování. Ta možnost, že na internetu jste mohli sledovat v přímých přenosech dění zejména z takových těch menších sportů. Tam si našli prostě já nevím ty milovníci jezdeckví, snowboardu. Sportu, které nepatří do té absolutně prvoplánové si našli to své. Tak to nemůžeme pouze, že můžeme na internetu vysílat to samé, co se vysílá na programu ČT Sport a dalších 72 hodin ještě je možné ty internetové věci sledovat po 72 hodinách jsou znovu nahrazovány těmi novými.

/ Písnička /

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ve své kariéře komentoval Vladimír Drbohlav 35 různých druhů sportů, zimní i letní olympijské hry. Televizně vděčně jsou i úvodní ceremonie olympijských her. Už dopředu tušíš, co vlastně se bud dít teď v Jižní Koreji? Jak bude ten ceremoniál vypadat nebo ty noty nějaké řekněme dostáváte těsně před tím vysláním?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

To je naprostý utajení. To je v posledních desítkách let. Něco jako dostat se k informacím o vývoji jaderné zbraně. Probíhají nějaké obecné, že se prostě něco připravuje, kde bude nějaká stěžejní scéna. Ale jinak my máme první možnost se seznámit 2 dny předem, kdy je oficiální zkouška, na kterou jsme jako komentátoři ze speciálními pasy pro ten vlastní vstup na ten zahajovací ceremoniál připuštěni ale v podstatě jsme kontrolováni, že nesmíme. Dokonce si pamatuju, že nám i odebírali někde mobily. Ale teď už prostě ale nesmíme mít jakoukoliv možnost zaznamenávat.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Záznamu.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Můžeme si tak psát. Pak už vlastně dostáváme, když přijdeme na stadion ty 3 hodiny předem. Tak dostáváme nějaký základní bodový scénář, který není úplně podrobný. A takové ty další záležitosti, které jsou předmětem absolutního utajení, tak kdo budou poslední běžci štafety s olympijským ohněm. Kdo bude zapalovat případně další, tak ty by nám měli přinášet na stanoviště a nebo teď v poslední době už nám to by mělo naskakovat do nějakého informačního systému. Je prostě potřeba být připraven. Podobně zjevením byl třeba ceremoniál v roce 1992 v Albuville. Ten ceremoniál byl o 50 let dopředu. To byla věc, která ale v tom horském prostředí pro některé působila až příliš mimo čas, mimo prostor až příliš futuristicky. Ale jestli si vzpomínáte na tehdejší neuvěřitelné kostýmy, neuvěřitelný sled, neuvěřitelně choreografické postavení. Bylo to něco velmi unikátního. Vzpomínám si zase na druhou stranu na Calgary, kde jsem měl možnost působit v rámci společného týmu eurovize a intervize.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

To byl roku 88.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

88.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

A byla tam velká zima?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

88. Byla tam velká zima. Nám teploměr ukazoval -36, -38. Jenomže pak přišel šinuk a potom v průběhu jediného dne se to změnilo na plus 12. A přitom slavnostním zahájením spíš než ta zima řídil právě ten vítr. Já jsem tam měl tehdy možnost poněvadž jedna z kolegyně emigrovala právě do Calgary. Takže jsem tam se bydlel jsem trochu u ní také. Poznal jsem se sousedy. A ty sousedi účinkovali na tom slavnostním zahájením v rámci takových tanečků, které tam byly. A druhý den si prostě povídali a říkali. Holka ty tobě to slušelo. Bob tě provedl a prostě něco, co dneska už je neuvěřitelné. Poněvadž dneska už ty ceremonie. To je skutečně naprosto profesionální práce, kde jsou tyhle ty domácí vložky jenom v určitých sekvencích. S tou sekvencí těch milenců v metru a toho hledání. Ale jinak tohle už by nebylo možné. Tehdy právě v Calgary zřítíl celou kulisu Skalických hor poryv větru. Ozvala se strašná rána, všichni se vyděsili. Chvála bohu ještě nebyl teroristický čas. A pak nic. Tak se pokračovalo, Bob znovu vytočil Katy a vzali, vzali si ještě teda 2 kousky navíc. Muzika se dala ještě jednou. Trošku se to upravilo a pokračovalo se.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Nejlepší pozvání ke sledování zahajovacího ceremoniálu, který bude vysílat ČT Sport, s Vladimírem Drbohlavem si povídáme v Záletech.

/ Písnička /

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Na závěr Záletů nesmí chybět ani tradiční štafeta otázek. Pro tebe tu mám 1 od výrobce lyží ze Žacléře od Milana Luštince.

Milan LUŠTINEC, výrobce lyží

Mě by zajímalo i jak dlouhou dobu předtím, než olympiáda začne se musí vlastně začít připravovat. Jak dlouho to trvá, než, než připraví celou tuto akci?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Tedka co olympiáda přešla do dvouletých cyklů, tak vlastně začínáme ještě před tou předchozí olympiádou. To znamená takové 3 roky před olympiádou už si musíme stanovit určité základní požadavky pro operace na místě. Počty komentátorských míst, jakým způsobem budeme pracovat v rámci mezinárodního rozhlasového a televizního centra. No ale každopádně pana Luštince zdravím. Je to záležitost, která rozhodně není na poslední chvíli.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Příští týden si budu povídat se sokolníkem Stanislavem Menčíkem. Na co by ses ho Vládo rád zeptal?

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

Chtěl bych se zeptat, ten sokol prý při útoku dosahuje až 180 kilometrů za hodinu ve střemhlavém letu. Tak bych se chtěl odborníka zeptat, jestli nějaké způsoby toho klasického lovu se sokolem přežívají i v Evropě?

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ráda budu tlumočit už příští týden. A hlavně jsem ráda, že jsem se díky Záletům mohla setkat s mým televizním kolegou sportovním redaktorem České televize Vladimírem Drbohlavem, a že jsme si v Záletech mohli říct, to co jsme za těch 20 let, co já jsem v České televizi na jejich chodbách nestihli a děkuju za to.

Vladimír DRBOHLAV, sportovní redaktor

My si určitě ještě něco povíme.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Bezpochyby, budu se těšit na jakákoliv další setkání. A krásnou neděli vám všem.

Vladimír DRBOHLAV, vedoucí zahraničních operací

Hezkou neděli a pěknou olympiádu.

Ředitel rozhlasu se brání petici od zaměstnanců

3.2.2018 Lidové noviny str. 02 Domov
čtk

REPORTÁŽE O AGROFERTU

Plné znění zpráv

PRAHA V Českém rozhlasu (ČRo) to vě. Generální ředitel René Zavoral se včera ohradil proti čtvrtletnímu prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o údajném hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků.

Pod petici s kritikou jeho postoje se podepsalo více než 215 lidí, zaměstnanci ji včera vedení předali. Zavoral ve středu na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Podle něj mu to potvrdila analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSZ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Rada doporučila, aby se ČRo snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“. Podle zaměstnanců lze Zavoralova slova vnímat jako zastrašování.

Pracovníci žádají etickou komisi Českého rozhlasu, aby reportáže zhodnotila. „Že se takové množství kolegů ohradilo proti manipulativnímu postupu ředitele a že si uvědomilo, že se pravděpodobně z jeho strany jedná o zastrašování, je samo o sobě fakt poměrně silný,“ řekl Kroupa. Zavoral by se z toho měl poučit. „Mrzí mě, že někteří zaměstnanci Českého rozhlasu zveřejnili ve svém prohlášení ze dne 1. 2. 2018 obvinění, která musím odmítnout a ohradit se proti nim,“ reagoval Zavoral.

Pracovníci Českého rozhlasu kritizují ředitele Zavorala

3.2.2018 Právo str. 03 Zpravodajství

(jp)

Ve veřejnoprávním Českém rozhlasu (ČRo) to začalo vřít mezi některými zaměstnanci a generálním ředitelem René Zavoralem. Rozbuškou byly odvysílané reportáže redaktora Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích, které mají nevyjasněné vlastníky.

Zavoral uvedl na středním jednání Rady ČRo, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Opíral se přitom o analýzu Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** UK, kterou si ČRo nechal zpracovat.

Někteří zaměstnanci mají ale opačný názor a přes dvě stovky se jich podepsaly pod prohlášení, že jejich šéf poškozují dobré jméno veřejnoprávního média. V prohlášení napsali, že Zavoral měl k dispozici tři nezávislé analýzy a účelově si vybral jednu z nich a z té pak na radě pouze citoval vybrané pasáže.

Pracovníci žádají Etickou komisi ČRo, aby odvysílané reportáže znovu zhodnotila a vyslovila svůj názor na postoj a vystupování generálního ředitele.

Zavoral v pátečním vyjádření pro média sdělil, že ho obvinění zaměstnanců mrzí, ale odmítá je a ohrazuje se proti nim. „Nikdy jsem nepopíral závažnost tématu..., ale vyjádřil jsem pochybnosti o kvalitě zpracování.“

Podle něj byly ze tří analýz dvě nedostatečné. Jednou z nich byl text publicisty Karla Hvižďaly, který charakterizoval spíše jako esej než jako mediální analýzu, druhá analýza byla od společnosti Newton, která se zabývala „převážně kvantitativním výzkumem, nikoli však kvalitativní složkou a rámováním obsahu“.

Zavoral rovněž sdělil, že odmítl písemnou stížnost společnosti Agrofert k tématu odvysílané kauzy. „Zaměstnanců i práce Českého rozhlasu jsem se v minulosti mnohokrát zastal a zastávat budu – vždy, když tato práce bude kvalitní a dobře odvedená. Pokud bych ale hájil chyby a nedostatky, jen bych tím podkopával důvěru veřejnosti v to, že Český rozhlas pracuje objektivně a podle platných zákonů a Kodexu ČRo,“ napsal Zavoral médiím.

Foto autor| Foto PRÁVO – Milan Malíček
Foto popis| Generální ředitel René Zavoral.

Sportovní fotografie roku nebyla náhodná. 'Věděl jsem, že takovou fotku se stíny chci udělat,' říká autor

3.2.2018 irozhlas.cz str. 00

Petr Šedivý

Nápad nosil v hlavě několik let, ale až loni ho dokázal realizovat. Úspěšně, Michal Červený vyhrál v Česku se svým snímkem pořízeným z vrtulníku ocenění Sportovní fotografie roku 2017.

Nejdřív vidíte dva cyklisty. Pak poznáte, že jsou to jejich stíny. Až záhy vám dojde, že skuteční sportovci jsou nenápadné žluté fleky vyfocené ze shora.

„Fotka vznikla na letošním závodě Cape Epic v Jihoafrické republice. To je taková Tour de France na horských kolech, osmidenní etapový závod. Vyfotil jsem ji v šesté etapě, když jsem se dostal do vrtulníku. Věděl jsem, že takovou fotku se stíny chci udělat. Tohle nebyl vhodný den, ale nakonec jednu takovou fotku mám,“ říkal Michal Červený.

Autor snímku Michal Červený z páteční vernisáže odcházel s oceněním pro autora nejlepší sportovní fotografie roku 2017.

Jihoafrický závod fotí pravidelně, loni byl už posedmé. Ale fotku, kterou roky nosil v hlavě, dlouho nemohl pořídít, protože nedostával místo ve vrtulníku. Až na posledním ročníku si ho jednou vyprosíl.

„Je to dobrý nápad, dobrá realizace, technicky je to perfektní. Je to taky trochu štěstí, ale zároveň fotograf říkal, že si na ni počkal šest let. A je to na ní vidět,“ hodnotil předseda poroty a proděkan **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity Filip Láb.

Na fotografii je Schurter, Kulhavý jel 'divně'

Jedním z cyklistů na snímku je Nino Schurter, švýcarský rival českého olympijského vítěze z Londýna Jaroslava Kulhavého. Ten má některé Červeného fotografie vyvěšené doma na zdi a speciálně ty z Cape Epic patří mezi jeho oblíbené.

„Ty fotky jsou nádherné. Start za východu slunce. První minuty jsou hodně zajímavé. Z tohohle podniku jsou nejhezčí fotky, co jsem kdy viděl,“ svěřil se Kulhavý.

Přítom na vítězné fotografii mohl být právě i český cyklista.

„Já jsem dlouho byl nad Jardou, ale oni jeli furt tak nějak divně. Neměli svůj den v téhle etapě. Ale fotil jsem i pro Nina Schurtera, což klaplo,“ přiznal autor fotografie.

Na vítězný snímek se můžete podívat na vlastní oči přímo na Staroměstské radnici v Praze. Výstava sportovních fotografií bude otevřená do konce února.

URL| https://www.irozhlas.cz/sport/ostatni-sporty/sportovni-fotografie-roku-nebyla-nahodna-vedel-jsem-ze-takovou-fotku-se-stiny_1802031901_jgr

Qarta Architektura

3.2.2018 **echoprime.cz** str. 00 **Umění a kritika**

Tereza Kozlová

Qarta je velkou architektonickou kancelář, kde přes dvacet lidí pracuje na desítkách projektů zároveň. Některé se na chvíli zastaví, jiné naopak znovu ožívají. Projekty jsou různé velikosti – od celých budov po drobnější interiéry, a to včetně designu vybavení. Z téhož ateliéru pochází architektonické řešení kreativního prostoru SmetanaQ i restaurace nedaleko pražského Masarykova nádraží nazvané La Bottega Linka. Oba prostory se veřejnosti otevřely před rokem a oba mají podobnou atmosféru. Interiéry z 19. století hyzdily zásahy necitlivých rekonstrukcí posledních let. Architekti proto nejprve odstraňovali nejrůznější příčky a podhledy, postupně škrábali nánosy staré omítky ze zdí, jejichž patinu pak ladili dekoratéři. Do vyčištěných prostor vnesli moderní detaily a kouzlo odhalených vysokých stropů podpořili efektními ručně foukanými skleněnými svítilny.

Dům na nábřeží

V případě SmetanaQ šlo o provizorní záchranu domu z 19. století stojícího na nábřeží, který před čtyřmi lety poškodil výbuch plynu. Část budovy při Divadelní ulici je stále uzavřená a pod kontrolou Kloknerova ústavu. Směrem ke Smetanovu nábřeží se dům ale proměnil v živoucí prostor mladých kreativních lidí. V přízemí je kavárna a obchod Deelive, ve vyšších patrech pak galerie a ateliéry mladých výtvarníků. Rekonstrukci předcházely složité diskuse s památkáři i stavebním úřadem. „Domu jsme vrátili funkci. Než dostaneme povolení na kompletní rekonstrukci, projekt nemusí chátrat,“ vysvětlují architekti s tím, že na druhé části objektu by se mělo začít pracovat zhruba za pět let.

Dům sousedí z jedné strany s FAMU, z druhé s **Fakultou sociálních věd**. Do budoucna architekti počítají s propojením Krocínovy ulice a nábřeží skrze vnitroblok, který by měl být průchozí. Suterén i přízemí by mělo i nadále patřit designu. Přesunout by se tam měly také galerie a ateliéry, které dnes sídlí nad kavárnou. Vyšší patra budovy na nábřeží by totiž měly obsadit byty. Architekti se snažili dům co nejvíce přiblížit původní podobě, hráli si s kontrasty a kouzlem provizorních řešení – místy na stropech zůstala odhalená prkna a rákos, část pavlačí, kterou výbuch zabil plastových oken, je zase jen „zabedněna“ polykarbonátovými deskami.

Staré omítky byly odhaleny i na stěnách kavárny. Drsný charakter prostoru patřícího českému designu podporují svítidla Shibari, která navrhla Kateřina Handlová pro sklárnu BOMMA. Jsou inspirovaná bondáží a klasickou japonskou technikou vázání. „Investor si původně představoval trochu usedlejší a tradičnější pojetí,“ vzpomíná architekt David Wittassek, „když ale viděl patinu na chodbách, kde jsme s renovací začínali, změnil názor.“ Obnažené stěny jsou i v obchodu Deelive, kde zase vynikla kresba cihel. Na chodbách pak visí svítidla Tim od ateliéru Olgoj Chorchoj připomínající velké skleněné bubliny. Ta jsou dominantním prvkem také v La Bottega Linka.

Bistro u nádraží

Toto bistro v Havlíčkově ulici vzniklo v místě jednoho z nejznámějších pražských lahůdkářství poválečné éry. Za dnešní Bottegu stojí Riccardo Lucque, který před lety založil restauraci Aromi v Mánesově ulici, později La Finestra in Cucina a bistra La Bottega. Koncept bistra Linka je postaven na zvláštní troubě na dřevěné uhlí. Interiér má také patinu staré omítky a na odhalených vysokých stropěch vidíme náznak původního geometrického dekoru. Prostor je rozdělen na několik zón s různými typy sezení směřujících od boxů umístěných v bývalých portálech po barové stoly u otevřené kuchyně v zadní části. Na rozdíl od SmetanaQ, kde staré omítky kontrastují s moderními prvky, je v případě bistra více podpořena atmosféra industriální romantiky eskalující na toaletách v patře s retro sanitární keramikou. Oba prostory stojí za návštěvu už jen kvůli odvěze kombinovat staré s novým a efektnímu vyznění svítidel sklárny BOMMA.

URL| <http://echoprime.cz/a/S38gj>

PREZIDENT: Zlověstná pravda

3.2.2018 neviditelnypes.cz str. 00 Neviditelný pes / Politika

Neviditelný pes, Lubomír Stejskal

Server Lidovky.cz podrobil analýze první slova prezidenta Zemana pronesená krátce poté, co v sobotu 27/1 zvítězil. K vyjádření přizval kromě Karla Olivy, někdejšího šéfa Ústavu pro jazyk český, také Denisu Hejlovou.

Server Lidovky.cz podrobil analýze první slova prezidenta Zemana pronesená krátce poté, co v sobotu 27/1 zvítězil. K vyjádření přizval kromě Karla Olivy, někdejšího šéfa Ústavu pro jazyk český, také Denisu Hejlovou.

Denisa je expertkou na komunikaci z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Kompletní zhodnocení slov staronového prezidenta je k dispozici na jmenovaném serveru v článku „Mutant a pitomí novináři vs. méně arogance. Co říkají experti na Zemanův projev“(29. 1. 2018).

Prezidentova slova jsem si i já podrobně prostudoval a v tomto textu se zastavím u jednoho odstavce. U zmínky o tom, že Miloš Zeman nezapomíná. Doslova řekl:

Když jsem se stal předsedou ČSSD, tak drtivá většina českých médií napsala, že je to konec této strany, které hrozí v nejbližší době absolutní rozpad. Nevím, jestli je tady Franta Ringo Čech, ale byl jediný, kdo se mě v té době v rozhlase zastal. Já mu za to děkuji. Nezapomínám, Františku. Já nezapomínám .

Zajímalo mě, jak tato slova Denisa Hejlová vyhodnotí. Tady je její vyjádření:

Zdůrazněná věta ‚Já nezapomínám‘ je mnohoslibná pro všechny, kdo mají pocit, že by se jim od prezidenta mělo dostat jisté reciprocity – a ta je, jak víme z poznatků sociální psychologie, velmi silným mezilidským poutem.

Ano, ovšem ono nezapomínání může mít i jiné, podstatně děsivější souvislosti. Zde připomenu pohled Petra Piharta na Miloše Zemana, který přinesl 25. ledna server FORUM24:

Já jsem před tou volbou (Miloše Zemana – LS) varoval. Soustředil jsem se na to, protože všichni si myslí, že hlavní motiv v politice je touha po moci, ale je tady ještě jeden skoro silnější motiv, a to je pomsta . Viděl jsem to na Mečiarovi. Co to dělá, když se člověk rozhodne, že se začne mstít. Zeman to v sobě měl a vůbec to nepopíral, když si tenkrát sestavil 24 karet těch, kteří pro něj (v roce 2003 - LS) nehlasovali.

Pithart v jiném rozhovoru, bylo to pro Seznam TV 28. ledna s moderátorkou Renatou Kalenskou, vysvětlil, jak neblahé je, když politik nezapomíná – myšleno na oponenty:

To v politice nemůžete, protože kdybyste musela se všemi, kteří se vás někdy dotkli, nepřesně nebo lživě vás charakterizovali, a vy byste jim to neodpustila – to já si vůbec nedovedu představit; já si myslím, že to je jedna z ctností politika, že to tak jaksi odsune do zadní místnosti paměti, protože jinak by nemohl vyjednávat, hledat kompromisy.

Renata Kalenská se poté zeptala: Podle vás Miloši Zemanovi chybí velkorysost?

Petr Pithart: To určitě, to určitě.

Tady Pithart uhodil hřebík na hlavičku. Přesně o to jde. Máme prezidenta s výbornou pamětí, ovšem to je dvojsečné. Prezidenta bytostně mstivého, jehož politické činy ovládá právě tato neblahá vlastnost. Celá jeho dosavadní politická kariéra je přehlídkou důkazů, že tomu tak je. Kdo se mu z jakéhokoliv důvodu znelíbil, tomu přimaloval rohy a kopyta – a ten člověk byl navěky oceňován jako pitomec. Jiří Paroubek by mohl vyprávět. Nebyl jediný.

Také proto Pithart na Seznam TV říká, v reakci na poznámku Renaty Kalenské, že Andrej Babiš si do Miloše Zemana několikrát rýpnul, třeba kvůli spolupracovníkům :

Ten mu to dřív nebo později dá zbaštit.

Musíme-li se bavit a psát o takovýchto vlastnostech hlavy státu, pak nechť nám voliči Miloše Zemana vysvětlí, proč bychom si ho měli vážit. Převažuje-li tak často osobní ego nad vším ostatním.

Miloš Zeman nám připomenutím své skvělé paměti dal jasně najevo, že žádná změna k lepšímu nebude. Jak včera večer (29/1) řekl v TV pořadu Události, komentáře komentátor Českého rozhlasu Petr Nováček: Starého psa novým kouskům nenaučíš.

Beznadějné? Žel, ano.

Stejskal.estranky.cz

URL| http://neviditelnypes.lidovky.cz/prezident-zlovestna-pravda-dpa-p_politika.aspx?c=A180201_212414_p_politika_wag

Mocenské centrum ČT se nachází v redakci zpravodajství. Stále stejní lidé, od televizní revoluce si myslí, že jim to patří, promlouvá bývalý redaktor

3.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Oldřich Szaban

„Veřejnoprávní a mainstreamová média – s výjimkou těch, která pan Babiš vlastní – jsou pod vlivem pražské kavárny. Což mluví za vše,“ říká v rozhovoru pro [ParlamentníListy.cz](http://ParlamentniListy.cz) bývalý poslanec a redaktor ČT Zdeněk Soukup. „Velké štěstí pro českou žurnalistiku je, že dominantní už nejsou mainstreamová média a jsou tu jiné alternativní možnosti, jak publikovat. Například [Parlamentní listy](http://ParlamentniListy.cz), [Neviditelný pes](http://NeviditelnyPes.cz) a podobně,“ konstatuje. „V České televizi vládne duch televizní rebelie. Jsou to lidé, kteří si myslí, že televize patří jim a mají své představy. Byl jsem svědkem toho, když jsem v ČT byl, že to mocenské centrum, které ji ovládá, se nachází v útrokách redakce zpravodajství,“ upozorňuje.

S drtivou kritikou práce redaktora Janka Kroupy, k tématu hospodaření na půdě s nevyjasněným vlastníkem, vystoupil generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral. Přiznal, že ho Kroupa nepřesvědčil, že reportáž o tom, že koncern Agrofert neoprávněně hospodaří na 1700 hektarech půdy a ještě za to pobírá

dotace, není „účelovým antibabišovským tažením“. Co si o tom myslíte vy? Přiznám se, že tuhle kauzu vůbec nesleduji. Zeptám se tedy obecně, jestli v médiích něco jako antibabišovské tažení probíhalo či probíhá? Myslím, že ano. A to říkám i přesto že jsem nedávno z ANO vystoupil.

Na obranu svého profesního kolegy Janka Kroupy se tehdy ozval šéf publicistiky České televize Marek Wollner, jenž na sociálních sítích tvrdil, že kauza je ukázkou zvláštních ohledů, které se berou na vítěze voleb, což by mohl být umíráček svobodné žurnalistiky v Českém rozhlasu. Přidal se i novinář Jaroslav Kmenta. „Říkám tomu předposranost. Šíří se to ve společnosti jako rakovina. Kritické prostředí nesmí vymizet. Jinak spějeme zpátky k totalitě,“ řekl. Jsou skutečné média, v tomto případě veřejnoprávní, přiosraná k vítězi voleb? Dá se to takto říci? Veřejnoprávní a mainstreamová média – s výjimkou těch, která pan Babiš vlastní – jsou pod vlivem pražské kavárny. Což mluví za vše. I Český rozhlas a Česká televize?

Nevím, jestli Český rozhlas, ale Česká televize rozhodně. Jak hodnotíte práci Janka Kroupy? Jako novinář mi moc nesedí. Podle mého názoru jsou jeho reportáže příliš postavené na spekulacích. Není to ale přesně naopak? Že díky kritice Andreje Babiše ze strany značné části médií i politických stran získalo ANO drtivé vítězství v parlamentních volbách? Že naopak ta masivní kritika Babišovi přihrála voliče navíc?

Nechci vám pochlebovat, vy jste z média jiného typu. Velké štěstí pro českou žurnalistiku je, že dominantní už nejsou mainstreamová média a jsou tu jiné alternativní možnosti, jak publikovat. Například Parlamentní listy, Neviditelný pes a podobně. Jsem radši, když mě osloví novinář z tohoto okruhu, protože s vámi mám dobré zkušenosti. Když se ozve Česká televize a podobně, tak je to jenom v případě, že mě chtějí skandalizovat, vytrhávají věci ze souvislosti. S něčím pozitivním se na obrazovku nebo do éteru nedostanu. Co se týče Marka Wollnera, to je stejný typ investigativce jako Janek Kroupa. Nejsem v žádném případě proti investigaci. Dostal jsem kdysi Cenu křepelky jako novinář. Bylo to ještě v době, kdy to nebyla cena pro juniory, ale byla to cena hlavní. Publicistika musí být opřena o nějaká exaktní fakta. Já v těch reportážích, které byly točené třeba proti Babišovi, jsem shledával snahu trochu spekulovat. Tento způsob mi nesedí.

Analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si nechal vypracovat Český rozhlas, tvrdí, že Kroupova reportáž je nevyvážená a neobjektivní. Předpokládám, že tato analýza naopak objektivní je... Vidíte. Příliš to nesleduji. Ale zdá se, že se shodují s tím, co praví tato analýza. Ptám se vás jako člověka se zkušeností z práce v ČT, jestli se případná neobjektivita reportáží zhoršila oproti době, kdy jste tam působil? Jsem dlouholetým kritikem toho, jak na sebe navazují zpravodajství, operativní publicistika a publicistika. Připadá mi, že jsou vytrhané ze souvislostí. Téma publicistických reportáží jsou vytrhaná téměř chaoticky a náhodně. Neodpovídají společenským potřebám doby. Reportér něco vyslechne v tramvaji nebo metru a natočí o tom publicistickou reportáž. Myslím si, že by operativní i velká publicistika by měla vycházet z nějaké analýzy jevů, které přináší zpravodajství. Co se týče situace v České televizi, tam je naprosto jasné, že jakákoliv strana s výjimkou TOP 09 má trošičku smůlu.

V České televizi vládne duch televizní rebelie. Jsou to vlastně lidé, kteří si myslí, že televize patří jim a mají své představy. Tito lidé se nabalují na ten okruh pražské kavárny. Dokonce si myslím, že na to nemá vliv nejvyšší vedení, včetně generálního ředitele. Byl jsem svědkem toho, když jsem v ČT byl, že to mocenské centrum, které ji ovládá, se nachází v útrobách redakce zpravodajství. Jsou to stále stejní lidé. Někteří sice odešli, jako například kolegyně Drtinová, ale mnozí další tam zůstávají a dodneška ovlivňují, co se bude a jak vysílat. Dá se říci, že generální ředitel – nevím, nakolik to platí ještě dneska – byl vždycky rukojmím lidí, kteří určovali politický směr televize. To je na samostatnou reportáž.

URL | http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Mocenske-centrum-CT-se-nachazi-v-redakci-zpravodajstvi-Stale-stejni-lide-od-televizni-revoluce-si-mysli-ze-jim-to-patri-promlouva-byvaly-redaktor-522823?utm_source=nm&utm_medium=xml

Zahajovací ceremoniál olympiády se střeží jako jaderné zbraně

3.2.2018 ČRo - pardubice.cz str. 00

Vladimír Drbohlav

Za pár dní budeme u televizních obrazovek sledovat, jak se daří nejen našim sportovcům. V pátek, 9. února začínají 23. Zimní olympijské hry. A o nich budeme mluvit s Vladimírem Drbohlavem, který má v České televizi všechno kolem olympiády na starosti.

Narodil se v Praze a už při studiu na **fakultě Sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy spolupracoval s tehdejší Československou televizí. V roce 2017 to bylo 40 let, co se z externisty stal zaměstnanec. Před dvěma

lety získal za celoživotní propagaci sportu a šíření olympijských hodnot v publicistice Cenu Oty Pavla. Komentoval 35 různých sportů, odvysílal před 600 přímých přenosů a natočil více než 2500 reportáží.

Letošní olympiáda v Koreji bude tvoje šestnáctá, je to tak?

„Pokud započítám i Sarajevo, kde jsem nebyl akreditovaný a točil jsem před zahájením, tak je to šestnáctá.“

Četla jsem o tobě, že jsi porazil takové hvězdy, jako byl trojnásobný olympijský vítěz, lyžař Jean-Claude Killy nebo taky jednoho z nejlepších fotbalistů historie, Michela Platiniho. Ale že to nebylo v lyžování ani ve fotbale.

„To byl takový sranda podnik, byli jsme na zasedání Mezinárodního olympijského výboru a byl tak turnaj v bowlingu. Tehdy jsem trefil dvojici neobyčejně slavnou a dokázali jsme je vyřadit, ale mohu si tyhle dva dát do svého sborníku skalpů.“

Která země tě zaujala natolik, že ses tam musel vrátit a prozkoumat ji víc než jen sportoviště, hotel a redakci?

„Těch zemí by byla spousta, náš problém u těch sportů a třeba u atletiky je takový, že běží od začátku do konce, přece jen u fotbalu jsou dny volna. Já se vracel do několika zemí, zaujala mě třeba Brazílie.“

Začínal jsi jako každý, kdo přijde do sportovní redakce, tedy asistencí komukoliv v čemkoliv?

„Existovala skupina, na kterou se zapomíná, ale patří k legendárním uskupením historie sportovní žurnalistiky a to byl kolektiv Branek bodů vteřin. To je nejstarší zpravodajská relace, která od roku 1957 každý víkend mapovala veškeré sportovní dění. A protože počet interních zaměstnanců byl omezený a nikdy by se nepodařilo vyslat na místo lidi v dostatečném počtu a dostatečně znalé věci, tak ještě před zrodem Branek se sestavila skupina externích kameramanů a redaktorů, kteří měli vlastní profese a vyrazili a představovali sport. Tahle obměňující se parta protáhla Branky body vteřiny jejich nejslavnějším obdobím a v 60. letech se z toho stal pořad, který byl na absolutní evropské špičce. Pro mě jako studenta bylo nesmírně zajímavé mezi ně zaplout a měl jsem poté dokonce tu čest celý kolektiv poté vést až do roku 1994.“

Kvůli sportu jsi prý dezertoval ze základní vojenské služby ve Znojmě. Utajilo se to tenkrát?

„Muselo se to utajit. Celou dobu jsem měl dohodnutou vojnu v armádním filmu, potom vydal ministr obrany strohé nařízení, že každý absolvent musí k bojovému útvaru. Takže jsem nastoupil do Znojma, měl jsem ale domluvené s režisérem Pavlem Pospíšilem, že na Mistrovství světa v atletice vyzkoušíme takzvaný druhý televizní okruh.“

Mnohé sporty kvůli tomu, aby je bylo možné vysílat, musely změnit svá pravidla. Která změna pravidel byla vůbec nejvýraznější?

„Především to byla otázka délky. Volejbal jsem sledoval v Montrealu, hrálo se pět setů a všechno se hrálo na ztráty a zažil jsem, že jeden set měl délku dnešního zápasu. Bylo to extrémní. Tam si vynutila televize změnu toho, co bylo absolutně dané a zažité.“

V absolutním utajení, jsou také poslední běžci štafety s olympijským ohněm.

Divácky vděčné jsou také zahajovací ceremoniály. Už tušíš, jak bude ten v Pchjongčchangu vypadat, nebo instrukce dostáváte do ruky až před vysíláním?

„To je v naprostém utajení, v posledních desítkách let to je jako dostat se k informacím o vývoji jaderné zbraně. Jsou obecné informace, třeba kde bude stěžejní scéna, ale první možnost seznámit se s instrukcemi máme dva dny předem, kdy je zkouška, na kterou jsme jako komentátoři se speciálními pasy připuštěni, ale jsme kontrolováni, že nesmíme mít možnost záznamu. Někde nám i brali mobily. Můžeme si jen zapisovat. Další záležitosti, které jsou předmětem absolutního utajení, jsou poslední běžci štafety s olympijským ohněm. To nám naskakují do informačního systému. Pro mě byl zjevením zahajovací ceremoniál v roce 1992 v Albertville. Byl o 50 let dopředu, to byla věc, která v tom horském prostředí působila mimo čas a prostor, až příliš futuristicky. Jestli si vzpomínáte na tehdejší neuvěřitelné kostýmy, rej, choreografii, to bylo velmi unikátní. Vzpomínám také na Calgary v roce 1988, tam byla velká zima, teploměr ukazoval -36°C, ale pak přišel chinook a v průběhu jediného dne bylo 12°C a při slavnostním zahájení řádl spíš vítr. Tehdy tam na zahájení tančili sousedé z toho města, ale to by dnes už nebylo možné, to je plně profesionální a ty domácí vložky jsou jen v určitých sekvencích. Tehdy v Calgary zřítíl celou kulisu skalistých hor poryv větru, ozvala se rána, všichni se vyděsili a pokračovalo se dál.“

Na závěr Záletů nesmí chybět tradiční štafeta otázek. Pro tebe tu mám jednu od výrobce lyží Milana Luštince.

„Jak dlouho před tím, než olympiáda začne, se musíte začít připravovat?“

„Od té doby, co přešla olympiáda do dvouletých cyklů, tak začínáme ještě před tou předchozí. Přibližně tři roky před olympiádou si musíme stanovit základní požadavky pro operaci na místě, počty komentátorských míst. Je to záležitost, která rozhodně není na poslední chvíli.“

URL| <https://pardubice.rozhlas.cz/zahajovací-ceremonial-olympiady-se-strezi-jako-jaderne-zbrane-6700564>

Nepříjemná volba, my jsme chtěli Drahoše, přiznal zcela otevřeně veřejnoprávní redaktor. Petr Žantovský přináší také chuťovky od Bakalových redaktorů

3.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

TÝDEN V MÉDIÍCH Shrnutí nejvíce zarážejících komentářů k druhému kolu přímé prezidentské volby nabízí Petr Žantovský ve svém pravidelném mediálním ohlédnutí. Žasne nad bulvarizací týdeníku Echo i šéfkomentátora Lidových novin, kteří se rádi vydávají za to seriózní, co se v české žurnalistice vyskytuje. Od komentátora Reflexu JXD, který v sobě v poslední době objevil politického komentátora, by očekával, že plným krokem odkráčí ze slušné společnosti. Předvedl se i redaktor veřejnoprávního rozhlasu, když v České televizi opakovaně dával najevo své sympatie a ani trochu se nesnažil ctít nezávislost média, v němž pracuje.

Výhradně reflexi druhého kola přímé prezidentské volby patří přehled mediálních zajímavostí uplynulého týdne. „Hned v sobotu večer usedli v Událostech, komentářích České televize komentáři Petr Honzejek z Hospodářských novin, Libor Dvořák z Českého rozhlasu, Bohumil Pečinka z Reflexu a Ondřej Leinert z MF Dnes a vedli rozpravu o výsledcích druhého kola voleb. Vybral jsem z ní několik výroků, které v některých případech skoro ani není třeba komentovat. Tak například pan Honzejek z Bakalových novin pravil: ‚Zemana volili lidé, kteří se cítí odstrčeni.‘ Tak já tedy odpovídám otázkou: Neměly by se ony elity, které tedy zřejmě zastupoval pan Drahoš nebo pan Honzejek nebo pan Bakala, zamyslet nad tím, proč se těch téměř 52 procent voličů cítí odstrčeno?“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Nemyslí si, že by voliči stávajícího prezidenta byli odstrčeni, jen se nějak rozhodli v rámci svobodné demokratické volby. „Permanentně z nich dělat nějaké frustráty, div ne duševně nemocné osoby, to je sice marketingový trik, který známe už z kampaně pana Drahoše, ale od redaktora Bakalových novin by to tedy zaznít nemělo. Také pan Libor Dvořák z Českého rozhlasu hovořil zajímavě. Třikrát jsem v jeho promluvě zachytil, že se jasně přihlásil ke své voličské preferenci. Třeba řekl: ‚To nevyšlo pro nás, kteří jsme chtěli Drahoše.‘ Nebo když mluvil o Francii, tak poznamenal: ‚Ve Francii to dopadlo lépe než u nás.‘ A ještě přidal další větu k Zemanovi: ‚Je to volba pro nás nepříjemná.‘ Nevím, jestli je správné, aby redaktor, který v pořadu zastupuje veřejnoprávní médium, měl takto jednoznačně prezentovat své sympatie a jestli by se neměl trochu snažit být nezávislý. Korunoval to čtvrtým výrokiem, který už nebudu ani komentovat a který zní: ‚Tento Zeman republice v ničem nepomůže,‘ cituje mediální analytik komentátora Českého rozhlasu.

Částečná lež je jako částečné těhotenství Vrací se k Petru Honzejkovi, jenž za jeden z důvodů vítězství nynějšího prezidenta považuje to, že oblepil zemi plakáty proti Jiřímu Drahošovi a migraci s tím, že tahle země je naše. „Dodal, že tenhle slogan je částečně lživý, aniž by se nějak zabýval tím, ve kterém konkrétním místě je částečně lživý. Mně slova o tom, že slogan je částečně lživý, připomněla bonmót o částečném těhotenství. Buď něco je lež, nebo to není lež. Buďto je někdo těhotný, nebo není těhotný. A mám pocit, že tahle země je naše, o tom snad není sporu, nebo pokud není, tak nám to ještě nikdo nesdělil. Proti Drahošovi vystupoval Zeman ve druhém kole, tak stop Drahošovi je v pořádku. A proti migraci bylo předvolební heslo a o tom se těžko dá říct, jestli je pravdivé, nebo nepravdivé. Prostě je to nějaký jeho programový bod, který prosazoval a dal si ho na plakát. Ten se nedá posuzovat z hlediska pravdivosti. Takže pan Honzejek říkal hlouposti, což ostatně v podobných situacích říká poměrně dost často,“ míní Petr Žantovský. Naopak oceňuje další dva hosty ve studiu. „Pan Pečinka správně říkal, že v podstatě nešlo o volby, ale o referendum o Zemanovi a Drahoše zhodnotil jako nepodstatnou postavu. Je zajímavé, že tenhle jeho názor zopakoval pan Pehe pro Respekt, když říkal totéž jenom jinými slovy, že Drahoš byl vlastně pouze jako antizeman a nenesl žádnou vlastní myšlenku, a proto se na jeho stranu nepřidali všichni z tábora vyřazených z prvního kola, těch Horáčků, Hilšerů a podobně. Dále pan Leinert velice rozumně srovnával pana Drahoše s paní Clintonovou, který – jak říkal – měl absolutně myšlenkově prázdnu kampaň a navíc už uprostřed kampaně, když cítili, že jim teče do bot, tak začali svádět vinu na Rusko, aniž by to nějak významně podložili. Výkony komentátorů z jednotlivých médií v debatě těsně po volbách mluví samy za sebe,“ myslí si mediální odborník. Neznalý politolog předvedl hodně slabý rétorický výkon K sobotnímu volebnímu vysílání České televize má ještě dva postřehy. „Po zmíněné debatě následoval rozhovor s hostem, jímž byl poměrně mladý člověk jménem Kamil Švec. Představen byl jako politolog z **Fakulty sociálních věd** a spolupracovník České televize. Krom toho musím říct, že jeho rétorický výkon byl velice slabý, s takovými výkony se nesetkávám ani u státnic na bakalářském studiu u nás na škole. Říkal nějaké nepravdy, natchytl jsem ho u jedné zásadní. Když srovnával Václava Klause a Miloše Zemana, tak konstatoval: ‚Klaus a Zeman společně pracovali v Prognostickém úřadu.‘ Tak za prvé se to jmenovalo Prognostický ústav Akademie věd, žádný úřad to tedy nebyl. A za druhé, Václav Klaus tam pracoval v letech 1987 až 89 a Miloš Zeman 90 až 93, čili se tam míjeli o rok. Když tam Miloš Zeman nastoupil, tak byl už Václav Klaus členem federální vlády,“

připomíná Petr Žantovský. Taková neznalost od člověka, který se prezentuje jako politolog, a proto ho Česká televize pro své vysílání využívá, je dost překvapivá. „To, že to panu Švecovi uniklo, považuji za dost zásadní problém. Ale za ještě zásadnější problém v daném případě považuji to, že ho dotyčný moderátor neopravil, protože by měl být zpraven od svých editorů, pokud by to sám nevěděl. No a vysílání ČT24 toho dne korunoval asi pětiminutový vstup pana Drahoše z Kongresového centra, v němž se předvedl celý jeho tým, zpívali si hymnu, bylo to velmi dojemné, ale hlavně to bylo stopáží neúnosné. Vůbec jsem nepochopil, proč se tomu věnovala tak dlouhá pasáž z těch poměrně krátkých zpráv. Asi to bylo proto, že ti lidé v České televizi sdílejí názory výše zmíněného pana Dvořáka z Českého rozhlasu, že je třeba oplakat ‚svého‘ kandidáta. Každopádně takový příspěvek do zpráv České televize nepatřil,“ tvrdí mediální analytik. Mitrofanov

shazuje nejen sebe, ale i médium, pro které pracuje Od veřejnoprávní obrazovky se přesouvá k článkům zabývajícími se výsledky druhého kola přímé prezidentské volby, které jím úplně otřásl. „Jednak jsem zase užasl nad Sašou Mitrofanovem, jehož jsem tu v poslední době okopával dvakrát. A i tentokrát si dal záležet. V sobotu odpoledne, když už se rýsovaly výsledky voleb, napsal znovu poměrně značný hanopis na Miloše Zemana, jenž vyšel pod titulkem ‚Maturita nevyšla, připravena zpátečka‘. Prezidenta v něm charakterizuje jako člověka, jenž ‚sahá ke sprostárnám a lžím, který neváhá podkuřovat diktátorům jen proto, že mu jako jediní z ciziny vykazují úctu a poskytují podporu. Jinde se českého prezidenta jako ruské a čínské loutky štítí,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Sám si totiž nevšiml, že by se českého prezidenta štítily třeba v Bruselu či ve Štrasburku, kde měl projev, nebo v Buckinghamském paláci, kde ho přijala britská královna Alžběta II., nebo při zahraničních cestách, které za pět let vykonal. „To jsou opravdu velmi silná slova. Panu Mitrofanovi bych připomněl tu vlajkoslávu, kterou britská královna uvítala čínského prezidenta Si Ťin-pchinga. Ta byla asi stopadesátkrát opulentnější než několik vlajček na Evropské třídě ve směru od letiště, takže to je v souvislosti s Čínou v duchu malování čertů na zeď. Pan Mitrofanov má zcela zjevně s panem prezidentem nějaký osobní problém. Nevím, proč to dělá. Je to hloupé, protože tím shazuje nejen sebe, ale i médium, pro které dlouhodobě píše, tedy deník Právo, respektive Novinky.cz,“ podotýká mediální odborník. Takové komentáře zveřejňuje Aktuálně.cz proto, že patří Bakalovi

Za jednu z nejhlupejších reakcí, které se objevily po vítězství Miloše Zemana, považuje text Jana Moláčka na Aktuálně.cz. „Je tam toho víc, ale vezmu jen několik drobností. Píše tam: ‚Česko udělalo v sobotu zásadní krok k okleštěné, pahýlovité demokracii polského a maďarského vzoru, která je ovšem jen předsíní kremelských sálů, v nichž už nepanuje demokracie vůbec.‘ Nu, pan Moláček používá velmi silácký slovník, myslím, že by mu velká část maďarské a polské populace oponovala v tom, co to je okleštěná, pahýlovitá demokracie polského a maďarského vzoru. Je to zase další nálepkování a vytváření dojmu, že se stáváme satelitem Sovětského svazu, který už neexistuje. To by si pánové Moláček a Mitrofanov mohli všimnout, že to, co dnes v Moskvě je, není Sovětský svaz. A co vím, tak s výjimkou Krymu, který rozhodl o své budoucnosti v referendu, dnešní Rusko nepřipojilo ke svému území žádné další,“ upozorňuje Petr Žantovský. Neví tedy, proč se opět maluje čert na zeď a konkrétně podobou znovuzvoleného prezidenta, k němuž Jan Moláček přidal ještě další „pěknou“ charakteristiku. „To opravdu stojí za citaci: ‚Protože v těch uplynulých třech letech‘ – nevím, proč třech, ale podle pana Moláčka trvá mandát asi tři roky – ‚seděl na Hradě kůl v plotě. V podhradí panoval prozápadní konsenzus. Nejpozději v loňských parlamentních volbách se to ale změnilo.‘ Nu, já bych se zeptal pana Moláčka, proč si myslí, že v podhradí panoval prozápadní konsenzus, nebo co to vůbec je prozápadní konsenzus. A jestli si myslí, že hnutí ANO, které ve volbách získalo nejvíce hlasů, je protizápadní. Jen připomínám, že se pan Babiš nyní vyjádřil, že je nejlepší a dost možná poslední šance, jak zabránit radikalizaci zemojů vůči EU v České republice. Pan Moláček se zúčastnil asi jiných parlamentních voleb, nebo žije v jiné zemi, každopádně píše nesmysly. Proč je píše, nevím. Proč mu je Aktuálně.cz zveřejňuje, vím, protože patří Bakalovi,“ vysvětluje mediální analytik. J. X. Doležal by měl plným krokem odkráččet ze slušné společnosti

Doslova se zatajeným dechem si pak přečetl dva články svého někdejšího redakčního kolegy Jiřího X. Doležala, který se proslavil jako propagátor legalizace lehkých drog, ale v poslední době v sobě objevil politického komentátora. „To asi neměl dělat, protože ve dvou dnech 27. a 30. ledna zplodil takové zhůvěřilosti, že jsem nevěřil svým očím. V jedné z nich nám sdělil, že český národ volbou Zemana posvětil všechny jeho sprostárny a antidemokratické kroky, že nás Zeman vede do komunismu a článek pointuje tím, že ‚pro český národ zbývá jediná šance: fyziologické pochody. Fotografie zachycující prezidenta Zemana těsně před vyhlášením výsledků voleb totiž ukazují, že asi budeme mít, podobně jako Severní Korea, brzy prezidentem mrtvolu.‘ To už je opravdu hodně silná káva a myslím jsem si, že už ji asi nelze překonat. Ale ano,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Jiří X. Doležal ji totiž překonal v článku „Zeman a zdraví: Čím lékaři dopují pana prezidenta?“ hned o tři dny později. „V něm nám v podstatě oznámil, že je pan prezident závislý na drogách, na speedech, na metamfetaminu, na pervitinu a tak dál a tak dál, což ho údajně udržuje v takové formě, aby mohl zvládnout povinnosti, které z titulu své funkce plní. Pokud vím, tak Jirka Doležal studoval kdysi dávno v osmdesátých letech psychologii, ale tady ze sebe neukázal psychologa ani jeden milimetr. Protože něco tak podpásového, ubohého a zcela neetického jako útočit permanentně, ať už na domnělý nebo skutečný zdravotní stav kohokoli, je něco, co se ve slušné společnosti

nedělá. Myslím si, že Jiří X. Doležal by měl po těchto článcích ze slušné společnosti odkráčet, abych citoval slovy románu Jana Otčenáška Plným krokem,“ doporučuje mediální odborník. Bulvární pojetí od těch, co by chtěli být seriózním médiem Pozadu nezůstal ani týdeník Echo se svou titulní stránkou. „Pod velkým titulkem ‚Oko bere‘ je tam fotomontáž Miloše Zemana se zcela spadlým víčkem levého oka, což má navozovat dojem jeho těžké neurologické poruchy. V souvislosti s tím titulkem je to dost odporné. Vzpomínám, jak se kdysi Reflex hájil tím, že má právo dělat různé montáže na titulní strany. Vzpomeňme si na tu parafrázi na slavnou fotku Anny Leibowitzové nahého Johna Lennona s oblečenou Yoko Ono, kterou pořídila několik hodin před atentátem na Lennona. Reflex dal tehdy na titul fotomontáž nahého Jiřího Paroubka s oblečenou paní Petrou Paroubkovou. Nebo jindy přimalovali Davidu Rathovi tehdy ještě jako aktivnímu politikovi Hitlerův knírek a považovali se za velmi vtipné. Myslím, že tohle překonalo všechny ty vtipy nevtipy a týdeník Echo se stal tímto úplným bulvárem, přičemž nejen podle mě se mohl stát seriózním politickým týdeníkem. Není tomu tak. Je to bulvár, který rází jednoznačně politickou linií,“ nepochybuje Petr Žantovský. Nemůže opomenout ani vystoupení šéfkomentátora Lidových novin Petra Kamberského, který v pořadu Den podle Barbory Tachecí na Českém rozhlasu Plus minulou sobotu krátce po volbách prohlásil: „Vemte si, my máme prezidenta, bývalého předsedu sněmovny i vlády, prezidenta, který obhájil mandát, a my dodneška v podstatě vůbec nevíme, jak vypadalo jeho první manželství, nevíme, co dělá jeho syn, nevíme, co dělá jeho první žena, my nemáme vůbec žádné páky na lidi, kteří sedí na Hradě, ve velikánských kancelářích. To je svým způsobem stát ve státě, a dnes není žádná páka, která by ho dokázala zmáčknot.“ Novinář by chtěl mít páky na to, aby mohl někoho mačkat „To jsou velice dramatická souvětí, protože pan Kamberský nám v podstatě říká, že by si jako šéfkomentátor jednoho celostátního deníku přál mít nějaké páky a někoho mačkat. Myslím, že si popletl roli novinářství. Novinář má informovat, ale nevím, co má s výkonem prezidentské funkce společného vědět, jak žije syn z prvního manželství pana Zemana nebo jeho první žena, kde žije, co dělá. Co je panu Kamberskému do toho? Na co si to hraje? Mám pocit, že vůbec nepochopil smysl své profese, a tudíž ji v podstatě nemá co vykonávat. Ale do toho zas já nemám co mluvit, to je věc majitele Lidových novin, a tím je svěřenský fond, který drží Mafru. Jenom konstatuji, že tohle z kdysi velmi seriózních Lidových novin udělalo opět bulvár, protože jejich šéfkomentátor pracuje s bulvární argumentací a vyžaduje bulvární informace k tomu, aby mohl psát své komentáře. To je velká ostuda,“ tvrdí Petr Žantovský. Zakončit chce ale alespoň trochu optimisticky, a tak si k tomu vybírá výsledky z průzkumu agentury Kantar TNS, který mapoval motivaci voličů v přímé prezidentské volbě a v neděli je zveřejnila Česká televize. „Velmi mě zaujalo, když jsem se dočetl, že z těch, co hlasovali pro Jiřího Drahoše, bylo 47 procent především kvůli tomu, aby nevyhrál Zeman. Skutečně zvolit Drahoše prezidentem chtělo jen 52 procent jeho voličů. Zatímco 77 procent Zemanových voličů mu dalo hlas jen kvůli jemu samému a chtělo, aby pokračoval ve své prezidentské funkci dalších pět let. A pouze pro 22 procent jeho voličů bylo hlavním motivem to, aby se hlavou státu nestal Jiří Drahoš,“ cituje z výsledků průzkumu mediální analytik. V pozitivní volbě měl Zeman o polovinu voličů více než Drahoš Optimistické je to podle něj v tom, že 77 procent voličů hlasovalo pozitivně pro Zemana a jsou tedy spokojeni, zatímco pro Drahoše hlasovalo pozitivně jenom 52 procent. „To jsou trošku jiná čísla, než která nám vyšla jen z té čisté volební aritmetiky, která má své demografické a jiné souvislosti. To vychází na 2,2 milionu voličů pro Miloše Zemana oproti 1,4 milionu pro Jiřího Drahoše. Každopádně ten průzkum ukázal, že Zemanova politika má podstatně pevnější odezvu ve společnosti u lidí, kteří respektují způsob jeho politiky. A to je samozřejmě zpráva dobrá, protože znamená, že Zeman jde vybaven do druhého období velmi silným a – musím říci – také velmi závazným mandátem. Takže se těšme na to, s čím se ukáže. Každopádně mandát od jeho voličů je velice silný a zavazující,“ dodává pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Neprijemna-volba-my-jsme-chteli-Drahoše-priznal-zcela-otevrene-verejnopravní-redaktor-Petr-Zantovsky-prinasi-take-chutovky-od-Bakalovych-redaktoru-522861?utm_source=nm&utm_medium=xml

Pracovníci Českého rozhlasu kritizují ředitele, prohlášení podepsaly dvě stovky z nich

2.2.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

jp

Ve veřejnoprávním Českém rozhlasu (ČRo) to začalo vřít mezi některými zaměstnanci a generálním ředitelem René Zavoralem. Rozbuškou byly odvysílané reportáže redaktora Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích, které mají nevyjasněné vlastníky. Zavoral kritizoval jejich zpracování.

Zavoral uvedl na střeďečnfm jednání Rady ČRo, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Opíral se přitom o analýzu Institutu komunikačnfm studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** UK, kterou si ČRo nechal spolu s dalšími dvěma zpracovat. [celá zpráva]

Někteří zaměstnanci mají ale opačný názor a přes dvě stovky z nich podepsaly prohlášení, že jejich šéf poškozujef dobré jméno veřejnoprávnfm média.

Podepsal jsem. Stejně jako další desítky mých kolegů. Aktuálně se za prohlášení staví 215 lidí.
*jsemverejnopravni pic.twitter.com/vtU42tmZjX

— Filip Tittlbach (@FilipTittlbach) 2. února 2018 V prohlášení napsali, že Zavoral měl k dispozici tři nezávislé analýzy a účelově si vybral jednu z nich a z té pak na radě pouze citoval vybrané pasáže. Pracovníci žádají Etickou komisi ČRo, aby odvysílané reportáže znovu zhodnotila a vyslovila svůj názor na postoj a vystupování generálního ředitele.

Zavoral: Zaměstnanců se zastanu, ale chci kvalitu

Zavoral v pátečnfm vyjádření pro média sdělil, že ho obvinění zaměstnanců mrzí, ale odmítá ho a ohrazuje se proti nim. „Nikdy jsem nepopíral závažnost tématu... ale vyjádřil jsem pochybnosti o kvalitě zpracování.“

K dvěma analýzám, které nezohlednil, uvedl, že byly nedostatečné. Jednou z nich byl text publicisty Karla Hviždaly, který Zavoral charakterizoval spíše jako esej než jako mediální analýzu, druhá analýza byla od společnosti Newton, která se podle ředitele ČRo zabývala „převážně kvantitativním výzkumem, nikoli však kvalitativní složkou a rámováním obsahu“.

Zavoral rovněž sdělil, že odmítl písemnou stížnost společnosti Agrofert k tématu odvysílané kauzy. „Zaměstnanců i práce Českého rozhlasu jsem se v minulosti mnohokrát zastal a zastávat budu – vždy, když tato práce bude kvalitní a dobře odvedená. Pokud bych ale hájil chyby a nedostatky, jen bych tím podkopával důvěru veřejnosti v to, že Český rozhlas pracuje objektivně a podle platných zákonů a Kodexu ČRo,“ napsal Zavoral médiím.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/462320-pracovnici-ceskeho-rozhlasu-kritizuji-reditele-prohlaseni-podepsaly-dve-stovky-z-nich.html>

Na FAMU otevrou obor věnovaný počítačovým hrám

2.2.2018 novinky.cz str. 00 Internet a PC - Hry a herní systémy

Češi patří k průkopníkům programování počítačových her v někdejší východní bloku. Přestože v 90. letech u nich zůstalo jen málo z původních nadšenců, je dnes Česko mezi vývojáři významnou zemí. Od příštího roku by mělo být možné studovat herní design na pražské FAMU. Garanti nového oboru říkají, že počítačové hry mají nepopíratelný kulturní význam, v jehož institucionálním rozpoznání ČR stále zaostává za světem.

Jedním ze členů přípravného týmu je Jaroslav Švelch, který působí na **Fakultě sociálních věd** UK a na univerzitě v Bergenu. Mezi jeho zájmy patří sociální užití digitálních médií, historie počítačových her a jazykový management v online prostředí.

Ve své disertační práci se začal zabývat tuzemskou historií počítačových her od 80. let. Kromě her šířených ze západu v tehdejší Československu vznikaly i původní, veskrze amatérské hry. Vznikaly ve státních podnicích, kde měli programátoři k dispozici velké sálové počítače, nebo v klubech Svazarmu, kde se v 80. letech hodně

pracovalo s tehdejšími prvními osobními počítači. Programy se šířily podobně jako samizdat a někdy měly i podobné sdělení.

Nejvýznamnější kulturní export

S dalšími zeměmi východního bloku lze podle Švelcha vývoj srovnat jen těžko. „Polsko bylo relativně liberálnější, fungovalo tam i několik malých firem, které je vyráběly a prodávaly, asi od roku 1986. Byly na podobné technické úrovni jako v Československu,“ řekl.

Výjimkou v sovětském bloku podle něj bylo Maďarsko, kde vznikaly profesionálně vytvářené hry pro západní trh. „Uvědomili si tam, že v Maďarsku je hodně mladých talentovaných programátorů, že by mohli něco vytvářet pro západní trh a přivést devizy,“ uvedl. Československo bylo podle něj ze všech těchto zemí technicky nejvyspělejší, ale nejméně svobodné. „Možná i kvůli tomu se tu objevily hry, které byly protirežimními protesty,“ doplnil.

Počítačové hry jsou dnes pravděpodobně nejvýznamnější současný kulturní export České republiky. Vývoj videoher v ČR podle odhadů vygeneruje roční obrát kolem 2,5 miliardy korun, v roce 2009 to bylo v Česku a Slovensku dohromady 1,8 miliardy korun. V roce 2016 tuzemští vývojáři vydali více než 30 titulů a v zemi funguje až přes 50 vývojářských týmů. V roce 2015 činily světové výdaje na herní software přes 90 miliard dolarů, tedy dvakrát tolik, než vydělal film.

Může se vám hodit na službě Zboží.cz: Počítačové hry, Herní počítače, Herní notebooky, Herní příslušenství

URL | <https://www.novinky.cz/internet-a-pc/hry-a-herni-systemy/462310-na-famu-otevrou-obor-venovany-pocitacovym-hram.html>

Sporná území světa. Zamrzlé konflikty i žhavé rozmišky

2.2.2018 seznamzpravy.cz str. 00 Mapa, Zahraniční

Jiří Hošek

Více než 150 položek čítá celosvětový seznam územních sporů mezi dvěma či více státy, který se navíc neustále mění. Hranice, pokud se nebudeme o rozpadu starých a vzniku nových států, by čistě teoreticky měly být neměnné. Praxe je ale jiná. Když Rusko před pár lety anektovalo ukrajinský Krym, tehdejší německý ministr zahraničí Frank-Walter Steinmeier mluvil o „otevření Pandořiny skříňky“.

V Evropě se poslední velké přepisování map konalo po skončení druhé světové války. Pak byl dlouho klid, až do rozpadu Sovětského svazu a taky bývalé Jugoslávie. A to přineslo hned několik zajímavých sporů.

„Čistě teoreticky, když státy zjistí, že mezi sebou mají nějaký teritoriální problém, tak by se měly obrátit na nějakou mezinárodní autoritu typu arbitrážního soudu v Haagu. Státy se mohou dohodnout předem, na jakou instituci se obrátí. Je tady předpoklad, že státy budou rozhodnutí takové instituce respektovat. Ale ona neexistuje autorita, která by mohla něco takového vynutit,“ řekl v pořadu Mapa Jiřího Hoška politický geograf Michael Romancov.

Ten reagoval na spor Slovinska a Chorvatska o Piranský záliv, který vyhrálo Slovinsko, ale sousední stát odmítl výsledek arbitráže přijmout.

Řada územních sporů mezi dvěma nebo více státy má podobu takzvaného „zamrzlého konfliktu“.

Týká se to i sporné oblasti Podněstří, tedy regionu, který se odštěpil od Moldavska a kde má své zájmy i vojenský kontingent Rusko, byť s Podněstřím přímo nesousedí.

„Je to jeden z viditelných důsledků rozpadu Sovětského svazu. Takových míst byla na území SSSR celá řada. To znamená regionů, které ležely na území jedné z titulárních republik někdejšího Sovětského svazu a zároveň tam byla oblast s vysokou koncentrací ruský mluvícího obyvatelstva,“ poznamenal Romancov, který přednáší na

Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a Metropolitní univerzité.

Podněstří tak zažívá podivnou situaci, kdy je i není součástí Moldavska. Třeba fotbalový klub Šerif z největšího města Podněstří Tiraspolu reprezentuje v evropských pohárových soutěžích Moldavsko.

Kauza “Kroupa a Agrofert“. Přečtěte si tři analýzy, které si objednal ředitel rozhlasu Zavoral

2.2.2018 mediahub.cz str.00 Média
MediaHub

Rada Českého rozhlasu se přiklonila k názoru generálního ředitele Českého rozhlasu Reného Zavorala, že investigativní novinář ČRo Janek Kroupa neodvedl kvalitní práci na reportáži týkající se holdingu Agrofert a premiéra Andreje Babiše.

Rada Českého rozhlasu se přiklonila k názoru generálního ředitele Českého rozhlasu Reného Zavorala, že investigativní novinář ČRo Janek Kroupa neodvedl kvalitní práci na reportáži týkající se holdingu Agrofert a premiéra Andreje Babiše.

Rada na střeďečním jednání jednomyslně odhlasovala, aby se rozhlas snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“. Zaměstnanci rozhlasu reagovali na ředitelovy závěry prohlášením.

Vycházela přitom z analýzy, kterou na jednání rady citoval generální ředitel ČRo René Zavoral.

Ten si ale ve skutečnosti objednal celkem tři analýzy, spokojen byl však pravděpodobně s vyzněním jen jedné z nich. Té, kterou zpracoval Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. I z ní Zavoral vybral kriticky vyznívající pasáže, přestože obsahuje i jiné.

Ze tří jedna

Například tuto: „Popsaná pochybení lze vysvětlit či vyvážit přesvědčením autorů příspěvků (Janka Kroupy) o významnosti pojednávaného případu a jeho aktérů. Holding Agrofert je držitelem/vykonavatelem enormní ekonomické moci, stejně jako Andrej Babiš moci politické, nemluvě o navázané moci mediální. Monitorování (a možná i preventování či vyvažování) výkonu (a zejm. zneužívání) těchto typů moci je primárním úkolem veřejnoprávního média. Včetně investigativní žurnalistiky, na kterou nelze uplatňovat standardní žurnalistické normy bezesbytku. Všechna tato relativizační hlediska, která za specifické situace mohou mít až podobu veřejného zájmu, je třeba mít na paměti při závěrečné interpretaci výsledků naší analýzy.“

HlídacíPes.org nabízí ke stažení plné znění všech tří analýz, které k tématu na zakázku ČRo vznikly: od společnosti Newton, od Institutu komunikačních studií a od novináře Karla Hvízďaly.

Zavoral kritizuje Janka Kroupu za reportáž, v níž na konci listopadu informoval o tom, že koncern Agrofert (nyní součást svěřenského fondu spravovaného ve prospěch premiéra Andreje Babiše), hospodaří na 1700 hektarech polností, které mu nepatří a nemá je ani v pronájmu. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace.

Zdroj:
MAFRA

?Otevřené dopisy

Část zaměstnanců se ve čtvrtek obrátila na generálního ředitele otevřeným dopisem. „Důrazně se ohrazujeme proti jeho prohlášení, že jde o neobjektivní a nevyvážené reportáže. Ač měl generální ředitel Zavoral k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže,“ píší v něm.

Celé znění dopisu ZDE.

Naopak Zavoral letos v lednu v rozhovoru s Alex Mynářovou na TV Barrandov řekl, že část zaměstnanců si k němu na Kroupu chodí stěžovat: „Mně tady chodí lidé a říkají, my tady pracujeme desítky let, poctivě, a uráží nás, že Kroupa nadřadil svůj zájem nad zájem Radiožurnálu.“

Už v polovině loňského prosince řediteli rozhlasu adresovali svůj dopis i šéfredaktoři a vedoucí redaktoři osmi různých médií, mezi nimi i HlídacíPes.org.

„Se vším respektem k vaší pravomoci generálního ředitele si vás dovoluujeme požádat, abyste redaktory Vámi řízeného Českého rozhlasu plně podpořil nyní i do budoucna v konkrétním a adresném přístupu. Právě na případech, jako je ten, který právě projednáváte s Radou Českého rozhlasu, se definují principy zpravodajských standardů. Věříme, že jste si toho plně vědom,“ stojí mimo jiné v dopise.

Text vyšel na webu HlídacíPes.org - Žurnalistika ve veřejném zájmu a jeho autorem je Robert Břešťan.

Nejlepší sportovní fotografie se vrátily na Staroměstskou radnici, Zlaté Nagano s nimi

2.2.2018 sport.cz str. 00 Ostatní

zp

Po osmi letech se vrátila do historických prostor pražské Staroměstské radnice soutěžní výstava Sportovní fotografie roku, jejíž historie sahá až do sedmdesátých let minulého století a která bývala jednou z nejprestižnějších a nejnavštěvovanějších výstav v hlavním městě. Sportovním snímkem roku se stala fotografie Cape Epic od volného fotografa Michala Červeného. Originální souhrn cyklistů a jejich dominantních stínů pořídil 31letý autor při etapovém závodě horských kol v Jižní Africe.

Putovní cenu převzal Michal Červený dnes odpoledne na pražské Staroměstské radnici při vernisáži, které se zúčastnili i představitelé našeho sportu v čele s předsedou ČOV Jiřím Kejvalem. Ucelenou přehlídku 78 nejlepších novinářských snímků roku 2017 doplňuje samostatná expozice Zlaté Nagano autorů Eduarda Erbena, Jiřího Pekárka, Herberta Slavíka a Michala Růžičky připomínající historický úspěch českého hokeje před dvaceti lety na turnaji století pod pěti kruhy.

Soutěžilo přes 500 fotografií

Výstava navazuje na tradici výročních přehlídek založenou legendami novinářské fotografie v roce 1971. Poslední soutěžní ročník proběhl v roce 2001, aby pak do roku 2010 pokračovaly nesoutěžní přehlídky. Po sedmileté odmlce Klub sportovních novinářů retrospektivní výstavy sportovních fotografií nyní obnovil.

Do soutěže se přihlásilo 43 profesionálních fotoreportérů, kteří poslali celkem 501 snímků. Vedle hlavní soutěže byly ve hře také dílčí ceny v kategoriích Fotbal, Ostatní sporty, Portrét, SportArt a Foto série. Speciální diplomy vypsal Hl. město Praha (Sport v Praze) a agentura Czech Tourism (Sport a volný čas), vítěze těchto cen vyberou návštěvníci výstavy.

Hlavní cenu získal Michal Červený za originální pohled na africký horský maraton. Fotografii pořídil z vrtulníku, a jak se svěřil, pomohlo mu k ní trochu štěstí.

Vyhrál záběr z vrtulníku

„Na závodě Cape Epic jsem byl už posedmé a nikdy dříve jsem se do vrtulníku nedostal. Až loni jsem si ho konečně na jednu etapu vyprosil,“ prozradil fotograf, který spolupracuje s Mezinárodní cyklistickou federací, několika profesionálními týmy a s odbornými časopisy. Červeného fotografii dominují dlouhé stíny švýcarských závodníků Nina Schurtera a Matthiase Stirnemanna, pozdějších vítězů etapového závodu. „Měl jsem trochu jiný plán, chtěl jsem stíny větší skupiny závodníků a trochu čistější obraz, ale na to v dané etapě nebyly podmínky,“ prozradil vítěz.

Autor vítězné fotografie si odnesl odměnu 50 000 korun, a také putovní cenu, kterou dlouhých šestnáct let schraňoval Václav Novák, výherce poslední soutěžní přehlídky z roku 2001. Jeho vítězná práce „Vychutnat si závod, ochutnat trať“ byla shodou okolností také ze závodu horských kol. I tu si mohou návštěvníci letošní výstavy prohlédnout.

„Vítězná fotografie letošní přehlídky v sobě snoubí neobvyklý pohled, výrazné grafické řešení a zároveň silný sportovní okamžik,“ ocenil předseda poroty docent Filip Láb, proděkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který byl příjemně překvapen vysokou úrovní přihlášených fotografií.

V kategorii Portrét si ocenění odnesla Barbora Reichová (Sport), v kategorii Fotbal Vlastimil Vacek (volný fotograf publikující v Právu a na webu sport.cz), v kategorii Ostatní sporty Pavel Lebeda (volný fotograf),

nejlepší sérii nafotil Michal Sváček (MF DNES) a v kategorii Sportart pak se svými záběry zvítězil Michal Červený (volný fotograf).

Výstava Sportovní fotografie roku včetně doprovodné expozice Zlaté Nagano bude na Staroměstské radnici přístupná od soboty 3. února do středy 28. února každý den od 10 do 18 hodin.

URL| <https://www.sport.cz/clanek/957555-nejlepsi-sportovni-fotografie-se-vratily-na-staromestskou-radnici-zlate-nagano-s-nimi.html>

Ředitel rozhlasu Zavoral se ohradil proti petici zaměstnanců

2.2.2018 tyden.cz str. 00 Média
ČTK

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral se v pátek ohradil proti čtvrtěčinnému prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků.

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se v pátek ohradil proti čtvrtěčinnému prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků. V drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert, pochybnosti měl ale o kvalitě zpracování reportáží, uvedl Zavoral v prohlášení. Pod petici s kritikou jeho postoje se podepsalo více než 215 lidí, zaměstnanci ji v pátek vedení předali.

Zavoral ve středu na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Podle něj mu to potvrdila analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Rada doporučila, aby se ČRo snažil do budoucna o objektivitu, což se v "tomto případě zcela nestalo".

Podle zaměstnanců lze Zavoralova slova vnímat jako zastrašování. Pracovníci žádají Etickou komisi rozhlasu, aby reportáže zhodnotila. Na podpisových arších, které má ČTK k dispozici, je například moderátorka Lucie Výborná, dále pak Barbora Tachecí, Michael Rozsypal, Jan Bumba nebo šéf domácího zpravodajství rozhlasu Vladimír Křivka, šéf webu iRozhlas.cz Radek Kedroň nebo Patricie Polanská pověřená řízením ČRo Plus. Kroupu překvapil počet podpisů. "Že se takové množství kolegů ohradilo proti manipulativnímu postupu ředitele a že si uvědomilo, že se pravděpodobně z jeho strany jedná o zastrašování, je samo o sobě fakt poměrně silný," řekl. Zavoral by se z toho měl poučit a minimálně vyvodit závěr, že se mylí v tom, co dělá, dodal.

"Mrzí mě, že někteří zaměstnanci Českého rozhlasu zveřejnili ve svém prohlášení ze dne 1. 2. 2018 obvinění, která musím odmítnout a ohradit se proti nim," uvedl Zavoral. Podle něj mají zaměstnanci pro práci takové podmínky, aby ji mohli vykonávat svobodně. Podotkl, že stejně tak se dělo i v případě reportáží o pozemcích s nejasným vlastníkem. "Všechny zpravodajské či publicistické příspěvky byly odvysílány či napsány a zveřejněny. Podotýkám, že jsem také v drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert," sdělil.

Stanovisko k věci si podle něj vyžádala Rada ČRo, na kterou Agrofert své výtky k reportážím Janka Kroupy adresoval. "Nikdy jsem nepopíral závažnost tématu, na přímý dotaz členů Rady ČRo jsem pouze loni v listopadu vyjádřil pochybnosti o kvalitě zpracování," uvedl dnes. Proto nechal vypracovat odborné analýzy. Jednu nechal zadat Karlu Hvižďalovi, kterého si vybrali pracovníci zpravodajství ČRo.

Ze tří zpracovaných analýz byla podle ředitele použitelná jen jedna. "Ta bohužel potvrdila mé pochybnosti a ukázala, že v reportážích k danému tématu byla řada diskutabilních jevů a nedostatků," uvedl. Analýzy Karla Hvižďaly a Newtonu podle něj neposkytovaly odborný rámec.

V prohlášení napsal, že se zaměstnanců v minulosti mnohokrát zastal. "A zastávat budu - vždy, když tato práce bude kvalitní a dobře odvedená. Pokud bych ale hájil chyby a nedostatky, jen bych tím podkopával důvěru veřejnosti v to, že Český rozhlas pracuje objektivně," dodal.

Zaměstnanci jsou ale toho názoru, že ředitel, ač měl k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže. Ve svém prohlášení pracovníci naopak citují část analýzy, která pochybení relativizuje.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/media/reditel-rozhlasu-zavoral-se-ohradil-proti-petici-zamestnancu_465666.html

Napětí v ČRo. Zaměstnanci se zastali Janka Kroupy. Šéf rozhlasu se proti nim ohradil

2.2.2018 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události
Echo24, čtk

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se v pátek ohradil proti čtvrtěčnímu prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků.

V drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert, pochybnosti měl ale o kvalitě zpracování reportáží, uvedl Zavoral v prohlášení. Pod petici s kritikou jeho postoje se podepsalo více než 215 lidí, zaměstnanci ji dnes vedení předali.

Zavoral ve středu na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Podle něj mu to potvrdila analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Rada doporučila, aby se ČRo snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“.

Podle zaměstnanců lze Zavoralova slova vnímat jako zastrašování. Pracovníci žádají Etickou komisi rozhlasu, aby reportáže zhodnotila. Na podpisových arších je například moderátorka Lucie Výborná, dále pak Barbora Tachecí, Michael Rozsypal, Jan Bumba nebo šéf domácího zpravodajství rozhlasu Vladimír Křivka, šéf webu iRozhlas.cz Radek Kedroň nebo Patricie Polanská pověřená řízením ČRo Plus. Kroupu překvapil počet podpisů. „Že se takové množství kolegů ohradilo proti manipulativnímu postupu ředitele a že si uvědomilo, že se pravděpodobně z jeho strany jedná o zastrašování, je samo o sobě fakt poměrně silný,“ řekl dnes. Zavoral by se z toho měl poučit a minimálně vyvodit závěr, že se mýlí v tom, co dělá, dodal.

„Mrzí mě, že někteří zaměstnanci Českého rozhlasu zveřejnili ve svém prohlášení ze dne 1. 2. 2018 obvinění, která musím odmítnout a ohradit se proti nim,“ uvedl Zavoral. Podle něj mají zaměstnanci pro práci takové podmínky, aby ji mohli vykonávat svobodně. Podotkl, že stejně tak se dělo i v případě reportáží o pozemcích s nejasným vlastníkem. „Všechny zpravodajské či publicistické příspěvky byly odvysílány či napsány a zveřejněny. Podotýkám, že jsem také v drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert,“ sdělil.

Stanovisko k věci si podle něj vyžádala Rada ČRo, na kterou Agrofert své výtky k reportážím Janka Kroupy adresoval. „Nikdy jsem nepopíral závažnost tématu, na přímý dotaz členů Rady ČRo jsem pouze loni v listopadu vyjádřil pochybnosti o kvalitě zpracování,“ uvedl dnes. Proto nechal vypracovat odborné analýzy. Jednu nechal zadat Karlu Hvíždalovi, kterého si vybrali pracovníci zpravodajství ČRo.

Ze tří zpracovaných analýz byla podle ředitele použitelná jen jedna. „Ta bohužel potvrdila mé pochybnosti a ukázala, že v reportážích k danému tématu byla řada diskutabilních jevů a nedostatků,“ uvedl. Analýzy Karla Hvíždaly a Newtonu podle něj neposkytovaly odborný rámec.

V prohlášení napsal, že se zaměstnanců v minulosti mnohokrát zastal. „A zastávat budu – vždy, když tato práce bude kvalitní a dobře odvedená. Pokud bych ale hájil chyby a nedostatky, jen bych tím podkopával důvěru veřejnosti v to, že Český rozhlas pracuje objektivně,“ dodal.

Zaměstnanci jsou ale toho názoru, že ředitel, ač měl k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže. Ve svém prohlášení pracovníci naopak citují část analýzy, která pochybení relativizuje.

URL| <http://echoprime.cz/a/SrdZU>

Pražská FAMU bude učit počítačové hry. Vývoj her v Česku vydělá ročně 2,5 miliardy

2.2.2018 ct24.cz str. 00 Věda
kozlik

Přes velké zisky producentů počítačových her je zaměstnání v herním průmyslu špatně placenou prací a trh trápí velká fluktuace. Češi patří k průkopníkům programování počítačových her v někdejším východním bloku. Přestože v 90. letech u nich zůstalo jen málo z původních nadšenců, je dnes Česko mezi vývojáři významnou zemí.

Od příštího roku by se měl herní design studovat na pražské FAMU. Garanti nového oboru říkají, že počítačové hry mají nepopiratelný kulturní význam, v jehož institucionálním rozpoznání ČR stále zaostává za světem.

Jedním z členů přípravného týmu je Jaroslav Švelch, který působí na **Fakultě sociálních věd** UK a na univerzitě v Bergenu. Mezi jeho zájmy jsou sociální užití digitálních médií, historie počítačových her a jazykový management v on-line prostředí.

Odkaz

Lidé, kteří sledují počítačové hry jako sport, je sami nehrají

Ve své disertační práci se začal zabývat tuzemskou historií počítačových her od 80. let. Kromě her šířených ze západu v tehdejší Československu vznikaly i původní, veskrze amatérské hry. Vznikaly ve státních podnicích, kde měli programátoři k dispozici velké sálové počítače, nebo v klubech Svazarmu, kde se v 80. letech hodně pracovalo s tehdejšími prvními osobními počítači. Programy se šířily podobně jako samizdat a někdy měly i podobné sdělení.

S dalšími zeměmi východního bloku lze podle Švelcha vývoj srovnat jen těžko. „Polsko bylo relativně liberálnější, fungovalo tam i několik malých firem, které je vyráběly a prodávaly, asi od roku 1986. Byly na podobné technické úrovni jako v Československu,“ řekl.

Výjimkou v sovětském bloku podle něj bylo Maďarsko, kde vznikaly profesionálně vytvářené hry pro západní trh. „Uvědomili si tam, že v Maďarsku je hodně mladých talentovaných programátorů, že by mohli něco vytvářet pro západní trh a přivést devizy,“ uvedl. Československo bylo podle něj ze všech těchto zemí technicky nejvyspělejší, ale nejméně svobodné. „Možná i kvůli tomu se tu objevily hry, které byly protirežimními protesty,“ doplnil.

Fakta
Nejúspěšnější české videohry

Mafia: The City of Lost Heaven od Illusion Softworks

Hidden & Dangerous od Illusion Softworks

Operace Flashpoint od Bohemia Interactive

Vietcong od Studio Pterodon

Počítačové hry jsou dnes pravděpodobně nejvýznamnější současný kulturní export České republiky. Několik studií vytváří celosvětově populární hry, sbírají ceny, navíc vznikají i další nezávislá studia. Nedá se ale říci, že by úspěchy v 80. letech predikovaly úspěchy v současnosti. „V Maďarsku se herní průmysl po 90. letech téměř rozpadl. Funguje to hodně dobře v Polsku, to je jedním z největších center herního průmyslu v Evropě,“ připomněl Švelch.

Nejznámější čeští autoři počítačových her v tuzemsku se podle něj věnovali hrám i po roce 1989. Většina ale nakonec odešla za lukrativnějším zaměstnáním. „Programovat hry je špatně placená práce i dneska,“ podotkl.

Odkaz

Počítačové hry způsobují závislost jen u zlomku lidí, popisuje česká studie

Statistiky v Česku nezná, ale podle švédských údajů je v oboru obrovská fluktuace, práce je spojena s mnoha přesčasů a prvotní nadšení mladých lidí se po pěti či deseti letech neslučuje s rodinou. „Odcházejí, pokud se mezitím nedostanou do vysoké manažerské pozice, ale takových lidí je omezené množství. Ale myslím, že se to určitě zlepšuje, je to mladý průmysl,“ míní Švelch.

Vývoj počítačové hry je specifický, rozdílný třeba od výroby filmu, kde existují ověřené postupy. Pokud během vývoje hry přijde na trh nová konzole, celá hra se přetváří pro ni – což jsou předem nepředpokládané nároky na zaměstnance.

Vývoj videoher v ČR podle odhadů vygeneruje roční obrát kolem 2,5 miliardy korun; v roce 2009 to bylo v Česku a na Slovensku dohromady 1,8 miliardy. V roce 2016 tuzemští vývojáři vydali více než 30 titulů a v zemi funguje až přes 50 vývojářských týmů. V roce 2015 činily světové výdaje na herní software přes 90 miliard dolarů, dvakrát tolik, co vydělal film.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/veda/2380381-prazska-famu-bude-ucit-pocitacove-hry-vyvoj-her-v-cesku-vydela-rocne-25-miliardy>

Dejte nám své peníze a nikdo se to nedozví

2.2.2018 nazory.aktualne.cz str.00 1822

Michal Šoltés

Čerstvě zveřejněná studie skupiny výzkumníků Tax Justice Network poukazuje na Švýcarsko jako na hlavní světové centrum bankovního tajemství. Pro některé možná překvapivě autoři zařadili na druhé místo Spojené státy americké. Na studii podíleli i čeští ekonomové z Karlovy Univerzity Petr Janský a Miroslav Palanský.

Index finančního tajemství, publikovaný každé dva roky, se skládá ze dvou částí – skóre finančního tajemství a důležitosti na globálním trhu s finančními službami. Skóre finančního tajemství tvoří 20 indikátorů zaměřujících se na různé aspekty právního řádu - některé země umožňují například utajit skutečného vlastníka bankovního účtu či firmy. Druhou částí indexu je podíl jednotlivých zemí na celkové hodnotě finančních služeb poskytovaných zahraničním právníkům a fyzickým osobám. Konečný Index finančního tajemství pak vznikne kombinací těchto dvou částí. Pokud některá země sice umožňuje dokonalé utajení některých aktivit, ale těchto

aktivit se děje jen velmi málo, pro světovou ekonomiku to nepředstavuje velký problém. Naopak i průměrné skóre finančního tajemství může potenciálně znamenat velké nebezpečí, pokud jsou tyto nástroje hojně využívány.

V neprospěch zemí jako je Švýcarsko nebo Spojené státy americké mluví jejich vysoký podíl na světových offshore finančních aktivitách v kombinaci s relativně vysokým skóre finančního tajemství. Dalšími hlavními centry bankovního tajemství jsou podle žebříčku Kajmanské ostrovy, Hong Kong, Singapur či Lucembursko. Žebříček poukazuje i na to, že některé země, které jsou tradičně spojované s problémem daňových rájů, jako například Curacao, Monaco nebo Brunei, nehrají v celkovém fungování tak zásadní roli jako některé bohaté státy.

Česká republika se umístila na 70. příčce žebříčku čítajícího celkem 112 zemí. Skóre finančního tajemství České republiky s hodnotou 52,9 patří mezi ta nejnižší na světě, v některých indikátorech přesto zaostáváme. Nejhorší možné ohodnocení jsme dostali například v indikátoru 6, který se týká zveřejňování koncových vlastníků firem. České úřady sice od nového roku spustili registr koncových vlastníků firem, ten je ale na rozdíl třeba od Slovenska neveřejný. V Evropském parlamentu se nyní jedná o směrnici, která by zavázala všechny členské státy k plnému zveřejnění takového rejstříku.

Evropská unie se snaží bojovat proti daňovým rájům zveřejňováním černých listin zemí, jejichž úřady s těmi evropskými nespolupracují. Poslední verzi černé listiny Evropská komise zveřejnila v prosinci loňského roku a uvedla na ní 17 zemí. Z prvních deseti zemí Indexu finančního tajemství je však na listině pouze jedna – Spojené arabské emiráty. Evropská komise při tvorbě černé listiny stanovila i některá neobjektivní a politická kritéria. Do zveřejněného seznamu se tak nedostaly některé prominentní daňové ráje, jako například Bermudské ostrovy či ostrov Jersey, a žádný z členských států Evropské unie.

Odhady, o kolik peněz vlády přicházejí v důsledku daňových úniků, se různí, i tak se ale pohybují v řádech stovek miliard dolarů ročně. Obrovské negativní dopady na veřejné rozpočty jsou závažným problémem hned v několika ohledech, především v tom, že podporují nerovnoměrné rozdělení bohatství ve společnosti. Jinými slovy, pouze ti úplně nejbohatší si mohou dovolit náročnými mechanismy obcházet povinnost platit daně, zatímco ostatní daňovými povinnostmi čelit musí. V tomto kontextu zpráva upozorňuje především na finanční situaci v Africe, kde je majetek téměř výhradně v rukou bohaté elity.

Studie zároveň přináší i pozitivní zprávu. Pod tlakem finanční krize, většího zájmu médií o problematiku daňových rájů a kvůli rostoucímu problému příjmové a majetkové nerovnosti ve společnosti vzniká jednotný automatický systém výměny informací mezi úřady jednotlivých zemí. Je otázka času, jak se systém vyvine, a zda se povede zabránit snaze některých států udržet si výsadní postavení na trhu bankovního tajemství a vydělávat tak na úkor daňových poplatníků jiných států.

Psáno se spoluautorem studie Miroslavem Palanským z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://blog.aktualne.cz/blogy/michal-soltes.php?itemid=30960>

Kritiku šéfa rozhlasu podepsalo 200 podřízených, Zavoral pochybení odmítá

2.2.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Jakub Kotlík

Prohlášení proti generálnímu řediteli Českého rozhlasu Renému Zavoralovi podepsalo přes 200 zaměstnanců a spolupracovníků veřejnoprávního média. Jsou mezi nimi i moderátorky Lucie Výborná a Barbora Tachecí. Šéf rozhlasu výtky odmítá. Spor se rozhořel kvůli Zavoralově kritice reportéra Janka Kroupy za reportáže o hospodaření Agrofertu.

„Domníváme se, že vyjádření generálního ředitele Českého rozhlasu je manipulativní a jeho chování a vyjadřování velmi poškozuje dobré jméno veřejnoprávního Českého rozhlasu,“ píše se v prohlášení. Podepsaní zároveň žádají Etickou komisi ČRo, aby zhodnotila reportáže i vystupování Zavorala, které je „možné vnímat jako zastrašování“ (více o prohlášení v článku Redaktoři Českého rozhlasu se zastali Kroupy).

Pod prohlášení připojili své podpisy kromě redaktorů a editorů i moderátorky Lucie Výborná a Barbora Tachecí, moderátoři Štěpán Pokorný, Vladimír Kroc či šéf domácí redakce Vladimír Křivka a vedoucí webu iRozhlas Radek Kedroň. Jako první je pod textem podepsán Janek Kroupa.

Investigativní novinář Janek Kroupa

Své kolegy Zavoral popudil hodnocením Kroupových reportáží, v nichž popisuje novinář hospodaření zemědělců na půdě, která jim nepatří (více v článku Agrofert na takové pozemky pobírá dotace, zjistil Český rozhlas).

Příspěvky se ve středu zabývala Rada ČRo. Na jednání Zavoral prohlásil, že reportáže o podnikání Agrofertu, byly nevyvážené a neobjektivní. Svá tvrzení opíral o analýzu Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Rada následně jednomyslně odhlasovala, aby se rozhlas snažil do budoucna o objektivitu, což se podle ní v „tomto případě zcela nestalo“.

Kritici Zavoralovi vyčítají, že z tří analýz si vybral jednu a navíc použil pasáže, které se mu hodily. Svým vystupováním podle nich poškozuje dobré jméno Českého rozhlasu. Filip Tittlbach (Twitter) @FilipTittlbach 02.února 2018 v 13:57, příspěvek archivován: 02.února 2018 v 15:00

Podepsal jsem. Stejně jako další desítky mých kolegů. Aktuálně se za prohlášení staví 215 lidí. *jsemverejnopravni <https://t.co/vtU42tmZjX> 31 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíben Zavoral: Kroupa není schopen přiznat chybu

Zavoral v reakci na prohlášení rozeslal v pátek tiskovou zprávu, v níž uvádí, že ho postup kolegů mrzí a nařčení odmítá.

„Právě já jsem byl tím, kdo kdysi zakládal v Českém rozhlasu investigativní buňku zpravodajství a podporoval jejich práci, a to přístupem ‚padni komu padni‘. Tím více se mě dotýkají slova Janka Kroupy, který k mé lítosti nemá na zřeteli dobro Českého rozhlasu a není schopen přiznat vlastní chybu, ačkoli byla potvrzena nezávislým a respektovaným zdrojem,“ napsal Zavoral.

Dodal, že nedostatky v reportážích potvrdila i Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a Rada Českého rozhlasu. V té sedí například exposlanec Vítězslav Jandák, televizní kuchař Ivan Vodochodský či Tomáš Kňourek, který publikuje texty na webu Parlamentní listy (seznam členů Rady ČRo najdete zde).

Zavoral rovněž tvrdí, že pod jeho vedením měli zaměstnanci vždy podmínky pro svobodnou práci. Uvedl, že „v drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert“. Zavoral argumentuje, že nikdy nepopíral závažnost tématu, pouze na dotaz členů Rady ČRo vyjádřil pochybnosti o kvalitě zpracování. Proto si nechal vypracovat tři analýzy, z nichž podle něj byla použitelná jen jedna (analýzy najdete na stránkách Rady).

„Po objektivním přečtení všech tří analýz, které jsou veřejně dostupné, musí každý vidět rozdíl v jejich zpracování. Stejně bych si mohl počínat já a uvést, že autoři ‚Prohlášení zaměstnanců‘ si ve svém textu vybírají ‚účelově‘ jen ty pasáže, které hovoří v jejich prospěch. Já ale tímto způsobem postupovat nechci,“ vysvětlil Zavoral, který si stojí za tím, že práce kolegů se mnohokrát zastal.

„Pokud bych ale hájil chyby a nedostatky, jen bych tím podkopával důvěru veřejnosti v to, že Český rozhlas pracuje objektivně a podle platných zákonů a Kodexu ČRo,“ tvrdí. Kolegové projeví odvahu, říká Kroupa

Kroupa už dříve uvedl, že s ředitelovou kritikou nesouhlasí a zvažuje další setrvání v rozhlasu. „Jednou z klíčových podmínek, která bude rozhodující, je, jestli tam bude možné dělat svobodnou žurnalistiku dál,“ řekl reportér v pátek pro iDNES.cz. Zásadní podle něj bude, jak se situace vyvine. „Pokud to bude tak, jak naznačil generální ředitel, tak nebude možné dělat svobodou žurnalistiku a pak nemá smysl tam být,“ uvedl novinář.

To, že se jeho kolegové pod prohlášení podepsali, označil za projev novinářské a občanské odvahy. „Musím říct, že mě to skoro dojalo, protože ty lidi jdou do velkého rizika. Já jsem je o to nežádal a oni přesto projeví velkou odvahu,“ dodal Kroupa.

V pondělí budou mít obě strany možnost si spory vyříkat. Zavoral pozval zaměstnance na společné setkání, kde se chce k situaci a obsahu prohlášení vyjádřit.

URL| https://zpravy.idnes.cz/cesky-rozhlas-rene-zavoral-prohlaseni-podpisy-janek-kroupa-pq8-/domaci.aspx?c=A180202_134404_domaci_jkk

Pražská FAMU chystá obor věnovaný počítačovým hrám. V zemi funguje přes 50 vývojářských týmů

2.2.2018 irozhlas.cz str. 00

Fotobanka Pixabay

Přes velké zisky producentů počítačových her je zaměstnání v herním průmyslu špatně placenou prací a trh trápí velká fluktuace.

Češi patří k průkopníkům programování her v někdejší východní bloku. Přestože v 90. letech u nich zůstalo jen málo z původních nadšenců, je dnes Česko mezi vývojáři významnou zemí. Od příštího roku by se měl herní design studovat na pražské FAMU.

Garanti nového oboru říkají, že počítačové hry mají nepopiratelný kulturní význam, v jehož institucionálním rozpoznání Česka stále zaostává za světem.

Jedním z členů přípravného týmu programu je Jaroslav Švelch, který působí na **Fakultě sociálních věd** UK a na univerzitě v Bergenu. Mezi jeho zájmy jsou sociální užití digitálních médií, historie počítačových her a jazykový management v online prostředí.

Ve své disertační práci se začal zabývat tuzemskou historií počítačových her od 80. let. Kromě her šířených ze západu v tehdejší Československu vznikaly i původní, veskrze amatérské hry. Vznikaly ve státních podnicích, kde měli programátoři k dispozici velké sálové počítače, nebo v klubech Svazarmu, kde se v 80. letech hodně pracovalo s tehdejšími prvními osobními počítači. Programy se šířily podobně jako samizdat a někdy měly i podobné sdělení.

S dalšími zeměmi východního bloku lze podle Švelcha vývoj srovnat jen těžko. „Polsko bylo relativně liberálnější, fungovalo tam i několik malých firem, které je vyráběly a prodávaly, asi od roku 1986. Byly na podobné technické úrovni jako v Československu,“ řekl.

Výjimkou v sovětském bloku podle něj bylo Maďarsko, kde vznikaly profesionálně vytvářené hry pro západní trh. „Uvědomili si tam, že v Maďarsku je hodně mladých talentovaných programátorů, že by mohli něco vytvářet pro západní trh a přivést devizy,“ uvedl. Československo bylo podle něj ze všech těchto zemí technicky nejvyspělejší, ale nejméně svobodné. „Možná i kvůli tomu se tu objevily hry, které byly protirežimními protesty,“ doplnil.

Kulturní export Česka

Počítačové hry jsou dnes pravděpodobně nejvýznamnější současný kulturní export České republiky. Několik studií vytváří celosvětově populární hry, sbírají ceny, vznikají další nezávislá studia. Nedá se ale říci, že by úspěchy v 80. letech predikovaly úspěchy v současnosti. „V Maďarsku se herní průmysl po 90. letech téměř rozpadl. Funguje to hodně dobře v Polsku, to je jedním z největších center herního průmyslu v Evropě,“ připomněl Švelch.

Nejnámější čeští autoři počítačových her v tuzemsku se podle něj věnovali hrám i po roce 1989. Většina ale nakonec odešla za lukrativnějším zaměstnáním.

„Programovat hry je špatně placená práce i dneska,“ podotkl.

Od monitoru ke skutečnému kádru. Anglický tým podepsal trenérskou smlouvu s hráčem počítačové hry

Číst článek

Statistiky v Česku nezná, ale podle švédských údajů je v oboru obrovská fluktuace, práce je spojena s mnoha přesčasů a prvotní nadšení mladých lidí se po pěti či deseti letech neslučuje s rodinou. „Odházejí, pokud se mezitím nedostanou do vysoké manažerské pozice, ale takových lidí je omezené množství, ale myslím, že se to určitě zlepšuje. Je to mladý průmysl,“ míní Švelch.

Vývoj počítačové hry je specifický, rozdílný třeba od výroby filmu, kde existují ověřené postupy. Pokud během vývoje hry přijde na trh nová konzole, celá hra se přetváří pro ni - což jsou předem nepředpokládané nároky na zaměstnance.

Vývoj videoher v Česku podle odhadů vygeneruje roční obrát kolem 2,5 miliardy korun; v roce 2009 to bylo v Česku a Slovensku dohromady 1,8 miliardy. V roce 2016 tuzemští vývojáři vydali více než 30 titulů a v zemi funguje až přes 50 vývojářských týmů. V roce 2015 činily světové výdaje na herní software přes 90 miliard dolarů, dvakrát tolik, co vydělal film.

URL| https://www.irozhlas.cz/veda-technologie/technologie/prazska-famu-chysta-obor-venovany-pocitacovym-hram-v-zemi-funguje-pres-50_1802021022_dp

„Obvinění musím odmítnout“. Šéf Rozhlasu se ohradil proti petici zaměstnanců

**2.2.2018 lidovky.cz str. 00 Lidovky / Média
ČTK**

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se v pátek ohradil proti čtvrtěčnímu prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků. V drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert, pochybnosti měl ale o kvalitě zpracování reportáží, uvedl Zavoral v prohlášení. Pod petici s kritikou jeho postoje se podepsalo více než 215 lidí, zaměstnanci ji v pátek vedení předali.

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se v pátek ohradil proti čtvrtěčnímu prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků.

V drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert, pochybnosti měl ale o kvalitě zpracování reportáží, uvedl Zavoral v prohlášení. Pod petici s kritikou jeho postoje se podepsalo více než 215 lidí, zaměstnanci ji v pátek vedení předali.

Zavoral ve středu na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Podle něj mu to potvrdila analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Rada doporučila, aby se ČRo snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“.

Podle zaměstnanců lze Zavoralova slova vnímat jako zastrašování. Pracovníci žádají Etickou komisi rozhlasu, aby reportáže zhodnotila. Na podpisových arších, které má ČTK k dispozici, je například moderátorka Lucie Výborná, dále pak Barbora Tachecí, Michael Rozsypal, Jan Bumba nebo šéf domácího zpravodajství rozhlasu Vladimír Křivka, šéf webu iRozhlas.cz Radek Kedroň nebo Patricie Polanská pověřená řízením ČRo Plus.

Kroupu překvapil počet podpisů. „Že se takové množství kolegů ohradilo proti manipulativnímu postupu ředitele a že si uvědomilo, že se pravděpodobně z jeho strany jedná o zastrašování, je samo o sobě fakt poměrně silný,“ řekl v pátek. Zavoral by se z toho měl poučit a minimálně vyvodit závěr, že se mýlí v tom, co dělá, dodal.

„Mrzí mě, že někteří zaměstnanci Českého rozhlasu zveřejnili ve svém prohlášení ze dne 1. 2. 2018 obvinění, která musím odmítnout a ohradit se proti nim,“ uvedl Zavoral. Podle něj mají zaměstnanci pro práci takové podmínky, aby ji mohli vykonávat svobodně. Podotkl, že stejně tak se dělo i v případě reportáží o pozemcích s nejasným vlastníkem. „Všechny zpravodajské či publicistické příspěvky byly odvysílány či napsány a zveřejněny. Podotýkám, že jsem také v drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert,“ sdělil. Soubor tří analýz

Stanovisko k věci si podle něj vyžádala Rada ČRo, na kterou Agrofert své výtky k reportážím Janka Kroupy adresoval. „Nikdy jsem nepopíral závažnost tématu, na přímý dotaz členů Rady ČRo jsem pouze loni v listopadu vyjádřil pochybnosti o kvalitě zpracování,“ uvedl v pátek. Proto nechal vypracovat odborné analýzy. Jednu nechal zadat Karlu Hvízďalovi, kterého si vybrali pracovníci zpravodajství ČRo.

Ze tří zpracovaných analýz byla podle ředitele použitelná jen jedna. „Ta bohužel potvrdila mé pochybnosti a ukázala, že v reportážích k danému tématu byla řada diskutabilních jevů a nedostatků,“ uvedl. Analýzy Karla Hvižďaly a Newtonu podle něj neposkytovaly odborný rámec.

V prohlášení napsal, že se zaměstnanců v minulosti mnohokrát zastal. „A zastávat budu - vždy, když tato práce bude kvalitní a dobře odvedená. Pokud bych ale hájil chyby a nedostatky, jen bych tím podkopával důvěru veřejnosti v to, že Český rozhlas pracuje objektivně,“ dodal.

Zaměstnanci jsou ale toho názoru, že ředitel, ač měl k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže. Ve svém prohlášení pracovníci naopak citují část analýzy, která pochybení relativizuje.

URL| https://byznys.lidovky.cz/sef-ceskeho-rozhlasu-se-ohradil-proti-petici-zamestnancu-branit-budu-pouze-kvalitni-praci-rika-ij2-/media.aspx?c=A180202_140647_In_domov_ele

Na FAMU otevrou obor věnovaný počítačovým hrám

2.2.2018 tyden.cz str. 00 Zábava

ČTK

Přes velké zisky producentů počítačových her je zaměstnání v herním průmyslu špatně placenou prací a trh trápí velká fluktuace. Češi patří k průkopníkům programování počítačových her v někdejší východním bloku.

Přes velké zisky producentů počítačových her je zaměstnání v herním průmyslu špatně placenou prací a trh trápí velká fluktuace. Češi patří k průkopníkům programování počítačových her v někdejší východním bloku. Přestože v 90. letech u nich zůstalo jen málo z původních nadšenců, je dnes Česko mezi vývojáři významnou zemí. Od příštího roku by se měl herní design studovat na pražské FAMU. Garanti nového oboru říkají, že počítačové hry mají nepopíratelný kulturní význam, v jehož institucionálním rozpoznání ČR stále zaostává za světem.

Jedním z členů přípravného týmu je Jaroslav Švelch, který působí na **Fakultě sociálních věd** UK a na univerzitě v Bergenu. Mezi jeho zájmy jsou sociální užití digitálních médií, historie počítačových her a jazykový management v online prostředí.

Ve své disertační práci se začal zabývat tuzemskou historií počítačových her od 80. let. Kromě her šířených ze západu v tehdejší Československu vznikaly i původní, veskrze amatérské hry. Vznikaly ve státních podnicích, kde měli programátoři k dispozici velké sálové počítače, nebo v klubech Svazarmu, kde se v 80. letech hodně pracovalo s tehdejšími prvními osobními počítači. Programy se šířily podobně jako samizdat a někdy měly i podobné sdělení.

S dalšími zeměmi východního bloku lze podle Švelcha vývoj srovnat jen těžko. "Polsko bylo relativně liberálnější, fungovalo tam i několik malých firem, které je vyráběly a prodávaly, asi od roku 1986. Byly na podobné technické úrovni jako v Československu," řekl. Výjimkou v sovětském bloku podle něj bylo Maďarsko, kde vznikaly profesionálně vytvářené hry pro západní trh. "Uvědomili si tam, že v Maďarsku je hodně mladých talentovaných programátorů, že by mohli něco vytvářet pro západní trh a přivést devizy," uvedl. Československo bylo podle něj ze všech těchto zemí technicky nejnस्पělejší, ale nejméně svobodné. "Možná i kvůli tomu se tu objevily hry, které byly protirežimními protesty," doplnil.

Počítačové hry jsou dnes pravděpodobně nejvýznamnější současný kulturní export České republiky. Několik studií vytváří celosvětově populární hry, sbírají ceny, vznikají další nezávislá studia. Nedá se ale říci, že by úspěchy v 80. letech predikovaly úspěchy v současnosti. "V Maďarsku se herní průmysl po 90. letech téměř rozpadl. Funguje to hodně dobře v Polsku, to je jedním z největších center herního průmyslu v Evropě," připomněl Švelch. Nejnámější čeští autoři počítačových her v tuzemsku se podle něj věnovali hrám i po roce 1989. Většina ale nakonec odešla za lukrativnějším zaměstnáním. "Programovat hry je špatně placená práce i dneska," podotkl.

Statistiky v Česku nezná, ale podle švédských údajů je v oboru obrovská fluktuace, práce je spojena s mnoha přesčasů a prvotní nadšení mladých lidí se po pěti či deseti letech neslučuje s rodinou. "Odcházejí, pokud se mezitím nedostanou do vysoké manažerské pozice, ale takových lidí je omezené množství....ale myslím, že se to určitě zlepšuje... je to mladý průmysl," míní Švelch. Vývoj počítačové hry je specifický, rozdílný třeba od výroby filmu, kde existují ověřené postupy. Pokud během vývoje hry přijde na trh nová konzole, celá hra se přetváří pro ni - což jsou předem nepředpokládané nároky na zaměstnance.

Vývoj videoher v ČR podle odhadů vygeneruje roční obrát kolem 2,5 miliardy korun; v roce 2009 to bylo v Česku a Slovensku dohromady 1,8 miliardy. V roce 2016 tuzemští vývojáři vydali více než 30 titulů a v zemi funguje až přes 50 vývojářských týmů. V roce 2015 činily světové výdaje na herní software přes 90 miliard dolarů, dvakrát tolik, co vydělal film.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/relax/zabava/na-famu-otevrou-obor-venovany-pocitacovym-hram_465771.html

Napětí v ČRo. Zaměstnanci se zástupci Janka Kroupy. Šéf rozhlasu se proti nim ohradil

2.2.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Homepage, Krátké zprávy
Echo24, čtk

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se dnes ohradil proti čtvrtletnímu prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků.

Generální ředitel Českého rozhlasu (ČRo) René Zavoral se dnes ohradil proti čtvrtletnímu prohlášení zaměstnanců ČRo, v němž kritizují jeho vystupování v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků.

V drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert, pochybnosti měl ale o kvalitě zpracování reportáží, uvedl Zavoral v prohlášení. Pod petici s kritikou jeho postoje se podepsalo více než 215 lidí, zaměstnanci ji dnes vedení předali.

Prohlášení-zaměstnanců-ČRo_2.-2.-2018 by Echo24 on Scribd

Zavoral ve středu na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Podle něj mu to potvrdila analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Rada doporučila, aby se ČRo snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“.

Podle zaměstnanců lze Zavoralova slova vnímat jako zastrašování. Pracovníci žádají Etickou komisi rozhlasu, aby reportáže zhodnotila. Na podpisových arších je například moderátorka Lucie Výborná, dále pak Barbora Tachecí, Michael Rozsypal, Jan Bumba nebo šéf domácího zpravodajství rozhlasu Vladimír Křivka, šéf webu iRozhlas.cz Radek Kedroň nebo Patricie Polanská pověřená řízením ČRo Plus. Kroupu překvapil počet podpisů. „Že se takové množství kolegů ohradilo proti manipulativnímu postupu ředitele a že si uvědomilo, že se pravděpodobně z jeho strany jedná o zastrašování, je samo o sobě fakt poměrně silný,“ řekl dnes. Zavoral by se z toho měl poučit a minimálně vyvodit závěr, že se mýlí v tom, co dělá, dodal.

„Mrzí mě, že někteří zaměstnanci Českého rozhlasu zveřejnili ve svém prohlášení ze dne 1. 2. 2018 obvinění, která musím odmítnout a ohradit se proti nim,“ uvedl Zavoral. Podle něj mají zaměstnanci pro práci takové podmínky, aby ji mohli vykonávat svobodně. Podotkl, že stejně tak se dělo i v případě reportáží o pozemcích s nejasným vlastníkem. „Všechny zpravodajské či publicistické příspěvky byly odvysílány či napsány a zveřejněny. Podotýkám, že jsem také v drtivé většině bodů odmítl stížnost společnosti Agrofert,“ sdělil.

Stanovisko k věci si podle něj vyžádala Rada ČRo, na kterou Agrofert své výtky k reportážím Janka Kroupy adresoval. „Nikdy jsem nepopíral závažnost tématu, na přímý dotaz členů Rady ČRo jsem pouze loni v listopadu

vyjádřil pochybnosti o kvalitě zpracování,“ uvedl dnes. Proto nechal vypracovat odborné analýzy. Jednu nechal zadat Karlu Hvižďalovi, kterého si vybrali pracovníci zpravodajství ČRo.

Ze tří zpracovaných analýz byla podle ředitele použitelná jen jedna. „Ta bohužel potvrdila mé pochybnosti a ukázala, že v reportážích k danému tématu byla řada diskutabilních jevů a nedostatků,“ uvedl. Analýzy Karla Hvižďaly a Newtonu podle něj neposkytovaly odborný rámec.

V prohlášení napsal, že se zaměstnanců v minulosti mnohokrát zastal. „A zastávat budu – vždy, když tato práce bude kvalitní a dobře odvedená. Pokud bych ale hájil chyby a nedostatky, jen bych tím podkopával důvěru veřejnosti v to, že Český rozhlas pracuje objektivně,“ dodal.

Zaměstnanci jsou ale toho názoru, že ředitel, ač měl k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže. Ve svém prohlášení pracovníci naopak citují část analýzy, která pochybení relativizuje.

Prohlášení rozhlasových pracovníků

My, níže podepsaní zaměstnanci a spolupracovníci Českého rozhlasu, zásadně nesouhlasíme s vystoupením generálního ředitele Českého rozhlasu Reného Zavorala na jednání Rady ČRo 31. ledna 2018, na kterém zkritizoval reportáže o neoprávněném hospodaření společnosti Agrofert, která patřila předsedovi vlády Andreji Babišovi z hnutí ANO.

Důrazně se ohrazujeme proti jeho prohlášení, že jde o neobjektivní a nevyvážené reportáže. Ač měl generální ředitel Zavoral k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich, a z té pak pouze citoval vybrané pasáže.

Přitom analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Univerzity Karlovy, o kterou se ředitel opírá, mimo jiné uvedla: „Popsaná pochybení lze vysvětlit či vyvážit přesvědčením autorů příspěvků (Janka Kroupy) o významnosti pojednávaného případu a jeho aktérů. Holding Agrofert je držitelem/vykonavatelem enormní ekonomické moci, stejně jako Andrej Babiš moci politické, nemluvě o navázané moci mediální. Monitorování (a možná i preventování či vyvažování) výkonu (a zejm. zneužívání) těchto typů moci je primárním úkolem veřejnoprávního média. Včetně investigativní žurnalistiky, na kterou nelze uplatňovat standardní žurnalistické normy bezesbýtku. Všechna tato relativizační hlediska, která za specifické situace mohou mít až podobu veřejného zájmu, je třeba mít na paměti při závěrečné interpretaci výsledků naší analýzy.“

Tuto pasáž ale generální ředitel Zavoral nezmínil. Stejně tak podle našeho názoru zcela účelově shodil závěry dvou dalších analýz, které naopak upozorňují na objektivitu zpracovaných příspěvků.

Český novinář a mediální analytik Karel Hvižďala například v analýze píše, že „odvysílání takových pořadů, jakými byly i ty, které se týkaly neoprávněného pobírání dotací na zemědělské pozemky s nejasným vlastníkem, jen zvyšují prestiž veřejnoprávních médií, a tím i prestiž ČR v naší civilizaci.“

Druhá analýza zpracovaná Ivanem Vodochoďským ze společnosti NEWTON Media, a.s. zdůrazňuje objektivitu reportáží. „Analýza objektivitu prezentace kauzy z hlediska neutrality, fakticity, vyváženosti argumentace a relevance obsahu příspěvků rovněž ukázala snahu autorů příspěvků poskytnout objektivní informace na základě oddělování objektivních faktů, vlastních názorů a názorů aktérů a zainteresovaných stran, poskytnutí prostoru pro sdělení všech důležitých informací o kauze i pro vyjádření různých názorových stran, a tím zprostředkování více možných úhlů pohledů.“

Generální ředitel také zapomněl dodat, že ani jedna ze zmíněných analýz nepotvrdila jeho nepodložená slova pronesená na Radě Českého rozhlasu dne 29. 11. 2017 o tom, že by kauza byla „načasovaná“ nebo součástí „antibabišovského tažení“.

Domníváme se, že vyjádření generálního ředitele Českého rozhlasu je manipulativní a jeho chování a vyjadřování velmi poškozuje dobré jméno veřejnoprávního Českého rozhlasu.

Zároveň bychom chtěli touto cestou požádat Etickou komisi Českého rozhlasu, aby nejen zhodnotila odvysílané reportáže, ale vyslovila i svůj názor na postoj a vystupování Reného Zavorala, které je podle našeho názoru možné vnímat jako zastrašování.

Dne 2.2. 2018 v Praze

Čtěte také: Rada ČRo podpořila proti Kroupovi ředitele Zavorala, ten pošle redaktory na školení
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Německo: zkouška koaliční spolupráce

1.2.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Maraton nebo možná taky /nesrozumitelné/. Tedy běh přes překážky na cestě k velké německé koalici. Teď jedna z těch překážek padla a já o tom chci diskutovat s Vladimírem Handlem, z Katedry německých a rakouských studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Vladimír HANDL, odborník na mezinárodní vztahy, **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Takže si řekněme, jak velká ta překážka, o které byla řeč v té předcházející reportáži, byla a jestli už můžeme říct, že politici, němečtí politici, kteří sestavují tu velkou koalici, mají to nejhorší nebo to nejpodstatnější za sebou?

Vladimír HANDL, odborník na mezinárodní vztahy, **FSV UK**

Byl to důležitý bod, protože pro SPD to je otázka, jak symbolická, tak praktická. Praktická proto, že SPD nevěří tomu, že je možné integrovat ty občany nebo ty cizince bez přítomnosti jejich rodinných příslušníků. A zadruhé, protože SPD prostě se cítí jako, má identitu, /nesrozumitelné/ strany, solidární strany a prostě na tom skutečně trvá. Takže uvidíme, jestli ten kompromis bude dostatečný pro členskou základnu. Trošku mám obavu, že levice a mladí v SPD skutečně budou proti tomu kompromisu budovat, bojovat.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Řekněme si, jestli na té trase k velké koalici nebo k jejímu formálnímu spuštění ještě čeká nějaké další důležité, a hlavně těžké nebo možná nepřekonatelné téma?

Vladimír HANDL, odborník na mezinárodní vztahy, **FSV UK**

Téma, které se bude snažit SPD prosadit, je omezení smluv na dobu určitou, která je, zatěžují zejména o zaměstnávání na vysokých školách a ve výzkumu. A to je téma také praktické i symbolické. A tam se SPD bude snažit dosáhnout trošku víc než bylo dosaženo v té otázce sjednocení rodin.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Co ta dosavadní jednání, nebo můžeme říct i ten aktuální pokrok nebo krok, ten kompromis, signalizují o příští možné akceschopnosti německé koalice?

Vladimír HANDL, odborník na mezinárodní vztahy, **FSV UK**

Myslím si, že německá koalice bude akceschopná na základě toho, že vlastně hledá nějaké společné, společná témata. Ta témata jsou zejména modernizační. To znamená ekonomická, otázky digitalizace německého průmyslu, posílení školství a vzdělanosti. To jsou, myslím, hlavní taková budoucí témata. Ta témata taková stabilizační, bych řekl, to je otázka posílení sociální zodpovědnosti, právě bezpečnosti. Tam si myslím, že je, vlastně ten kompromis je možný a už je vlastně velice blízko. Velká otázka je evropská politika. A myslím si, že tam teda dostává se pod tlak i Angela Merkelová, která prostě se hodně přiblížila Macronovi a jeho přístupu. A uvidíme, nakolik její strana sama, a zejména CSU, nakolik ji v tomto podpoří.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Já si uvědomuji, že v tuhle chvíli tahle otázka, možná tak trochu předčasná, ale budiž, kdy můžeme čekat, že ten závod dospěje do cíle? Kdy se dohodnou autoři koalice v Německu?

Vladimír HANDL, odborník na mezinárodní vztahy, **FSV UK**

Já myslím, že ten závěr se blíží. Skutečně, mělo by to být koncem týdne. V příštím týdnu 8. by měla být hotová koaliční dohoda jako text. A potom by nastalo teda to schvalovací řízení, zejména v SPD, ale i teda v těch grémích obou dvou dalších stran. Čeká se, že by ta smlouva měla být hotová před Velikonocemi.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Říká v Horizontu Vladimír Handl z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme a přeje hezký večer.

Vladimír HANDL, odborník na mezinárodní vztahy, **FSV UK**

Děkuji, na shledanou.

Předposranost, totalita, rakovina, umíráček svobodné žurnalistiky, strašili Wollner, Kmenta a další kvůli kritice reportáže Janka Kroupy o Agrofertu.

1.2.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

Na prvním letošním zasedání Rady ČRo se generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral ostře vymezil proti práci redaktora Janka Kroupy k tématu hospodaření na půdě s nevyjasněným vlastníkem. Využil k tomu analýzu Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, v níž byly nedostatky konkrétně uvedeny. Radní Vítězslav Jandák se pozastavil nad atmosférou strachu, v níž se tento bod veřejné schůze projednával. Vyzval také, aby se postupovalo stejně jako vůči normálnímu zaměstnanci, i když podle výše platu jde v tomto případě o výsostného pracovníka.

S drtivou kritikou práce redaktora Janka Kroupy k tématu hospodaření na půdě s nevyjasněným vlastníkem vystoupil generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral na první letošní veřejné schůzi Rady Českého rozhlasu. Pro posouzení daného zpravodajského tématu využil analýzy, kterou pro Český rozhlas zpracoval Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Na Kroupovu reportáž upozornil na veřejné schůzi Rady Českého rozhlasu dne 29. listopadu místopředseda Tomáš Kňourek, který z ní cítil účelovost. Už tehdy šéf ČRo René Zavoral přiznal, že ho Kroupa nepřesvědčil, že zmíněná reportáž o tom, že koncern Agrofert neoprávněně hospodaří na 1700 hektarech půdy a ještě za to pobírá dotace, není „účelovým antibabišovským tažením“. Na obranu svého profesního kolegy se tehdy ozval šéf publicistiky České televize Marek Wollner, jenž na sociálních sítích tvrdil, že kauza je ukázkou zvláštních ohledů, které se berou na vítěze voleb, což by mohl být umíráček svobodné žurnalistiky v Českém rozhlase. Přidal se i novinář Jaroslav Kmenta. „Říkám tomu předposranost. Šíří se to ve společnosti jako rakovina. Kritické prostředí nesmí vymizet. Jinak spějeme zpátky k totalitě. Od šéfa Českého rozhlasu bych spíš očekával, že se za své redaktory postaví. Může mít výhrady ke způsobu zpracování kauzy kolem Babiše, to je v poho. Ale zpochybňovat investigativní práci jako takovou mi přijde neprofesionální a amorální. Je to spíš projev slabosti a strachu z hypotetických politických problémů,“ uvedl novinář. Vyjádření dvou právníků mohla být účelová. Šéf ČRo se ve své kritice soustředil především na skutečnosti, na něž upozornila zmíněná analýza. Ta zpochybňuje nestrannost reportáže na webu iRozhlas i vystoupení redaktora Janka Kroupy v pořadu Dvacet minut Radiožurnálu. Lze to ilustrovat například na tom, že se opakovaně mluví o „řadě právníků a specialistů“ a je uváděno, že „ti právníci se vlastně shodují“ apod., ale jmenování a citování jsou stále pouze právníci dva, advokát Petr Toman či advokát Václav Vlk. „Autoři už ale neinformují, že v případě Petra Tomana – může to být přítomnost, ale minulost určitě – jde o člena vůči ANO konkurenční ODS. V případě Václava Vlka pak jde údajně o právního zástupce jednoho zemědělce, který se společností Agrofert vede právní spor. Zejména ve druhém případě, pokud by se tato informace – uvádí ji Agrofert ve své stížnosti – ukázala jako validní, jde podle mě o

zásadní střet zájmu a o zásadní nesoulad s konkrétními ustanoveními Kodexu ČRo," prohlásil generální ředitel René Zavoral. Za hrubou chybu považuje také skutečnost, že reportáž byla rozdělena do dvou dnů a v příspěvcích z prvního dne je hodnocení postaveno na jednostranném výkladu právě těchto dvou oslovených právníků. „Až druhý den se v agendě objevují stanoviska a aktéři, kteří problém interpretují s odlišnou perspektivou jako například ministr zemědělství Marian Jurečka. Reportáže se první den – 28. listopadu minulého roku – věnovaly pouze holdingu Agrofert a osobě Andreje Babiše, až následující den je téma kontextualizováno jako problém rozsáhlejší, týkající se více subjektů, a složitější. V rozhlasové žurnalistice není možné se vracet zpět a odkazovat na už vydané zprávy, neboť poslech rádia neumožňuje zpětné listování historií. Nelze také přinášet informace na etapy. Z toho je zřejmé, že má-li být informace objektivní a vyvážená, musí být objektivní a vyvážená v rámci jedné reportáže," upozornil generální ředitel Českého rozhlasu. Nebyly uvedeny všestranné a relevantní informace. Vadí mu také, že autoři nerozlišovali podstatné rozdíly v jednání, spočívajícím v hospodaření bez právního důvodu na pozemcích, a v jednání, spočívajícím v získání dotací, a zcela nesprávně je slučují do závěru, že kdo hospodaří na pozemku bez toho, že by k němu měl právní titul, a čerpá na něj dotace, dopouští se trestného činu dotačního podvodu. „K takové kvalifikaci ale lze dospět pouze poté, když bude najisto postaveno, že subjekt v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčel. Z tohoto pohledu se mi jeví stanoviska právníků jako poněkud povrchní hodnocení bez znalosti a přihlídnutí ke všem relevantním skutečnostem. V žádném z dotčených příspěvků není explicitně veřejnosti podána informace o tom, v jaké žádosti o dotaci a zejména jaký údaj byl uveden nesprávně nebo hrubě zkreslen nebo jaký podstatný údaj byl zamlčen," poukázal René Zavoral. S odvoláním na uvedenou skutečnost lze podle něj konstatovat, že v dotčených reportážích a příspěvcích nejsou uvedeny všestranné a relevantní informace, na základě kterých by veřejnost mohla sama dospět k závěru, zda je či není pravdivé tvrzení, resp. konstatování jejich autorů, dalších oslovených osob včetně právníků, že se společnost Agrofert dopustila dotačního podvodu. „Tím spíše je pak nutno hodnotit jako zcela zavádějící stanovisko investigativního novináře Kroupy, že jedna třetina zemědělců by mohla být pozavírána za obdobné jednání, kterého se dopouští společnost Agrofert. Zásadní otázkou, která však v žádném příspěvku nezazněla a nebyla zodpovězena, by mělo být, proč a za jakým účelem se dotace poskytují a kdo a na základě jakých skutečností a údajů o ně může žádat, aby mu byly následně poskytnuty. A v neposlední řadě, i když to pro oprávněnost podání žádosti není rozhodující, zda poskytnuté dotace byly užity k danému účelu," poznamenal šéf ČRo. Kroupova obhajoba v médiích měla skandalizační charakter. Kromě výše uvedeného a především toho, že v reportáži zazněly hlasy jen dvou právníků, jejichž vyjádření by se k výše uvedenému dala brát jako účelová, a první část reportáže je postavena na jednostranném výkladu, vidí problém i v tom, jak se pracovalo se zdroji. Ve zkoumaných příspěvcích se totiž vyskytuje nepřesné a zavádějící odkazování na zdroje – podle všech důkazů, řada právníků, oslovili jsme všechny, existují judikáty – přičemž je zřejmé, že nebyli osloveni všichni ani předloženy všechny důkazy. „Práce nezávislých analytiků potvrdila moje pochybnosti o tom, že způsob zpracování daného tématu redaktorem Jankem Kroupou nebyl kvalitní a nespĺňoval vysoké standardy novinářské práce, na které musí ČRo jako médium veřejné služby dbát. Podotýkám, že právě způsob zpracování ve mně od počátku vzbuzoval pochybnosti. Nikdy jsem nezpochybňoval téma samotné, které považuji za závažné," zdůraznil René Zavoral. Po zhodnocení samotných reportáží se na veřejné schůzi Rady ČRo věnoval i tomu, co se k této kauze následně objevilo ve sdělovacích prostředcích. „Medializace případu redaktorem Jankem Kroupou, která následovala po mé výtce, vyřčené na zasedání Rady ČRo v listopadu loňského roku, šla daleko za rámec obhajoby kvality práce zaměstnance. Měla naprosto neoprávněně skandalizační charakter vůči Českému rozhlasu jako nezávislému médiu veřejné služby. Dehonestovala bezdůvodně dobré jméno ČRo a způsob, jakým plní veřejnou službu. Redaktor při komunikaci s médiem nehájil zásady Kodexu ani zákona o Českém rozhlasu. Choval se dle mého názoru egoisticky, bez špetky sebereflexe a tolik důležité objektivity, která by měla být redaktorům veřejnoprávního média vlastní," tepal generální ředitel Českého rozhlasu Kroupovy mediální výstupy. Reportáž bude na školeních sloužit k ukázce, jak objektivita nevypadá. V nich zaznívala i ostrá kritika právě na hlavu šéfa veřejnoprávního rozhlasu. „Samotná urážlivá vyjádření, která pan Kroupa pronesl na moji adresu, ponechávám bez komentáře. Uvedu k tomu pouze to, že jako generální ředitel Českého rozhlasu zodpovídám plně za chod tohoto média a je mojí prací i povinností dbát na to, aby vysílání ČRo bylo kvalitní a počínalo si v souladu s platnými zákony i Kodexem ČRo. Jako statutární zástupce nesu kromě jiného odpovědnost jak za obsah, tak i formu našeho vysílání. Tvrzení, že by se generální ředitel neměl zabývat obsahem vysílání je absurdní a nesmyslné. Ostatně, například zavedení úspěšných tematických týdnů ve vysílání ČRo jsem inicioval zrovna právě já a nezaznamenal jsem, že by to vzbudilo nějakou nevoli," poznamenal René Zavoral s tím, že jako generální ředitel vždy hájí práci svých zaměstnanců, ale vždy jen v oprávněných případech. Tím zdůvodnil, proč nehodlá obhajovat tuto konkrétní práci Janka Kroupy, která byla objektivně nekvalitně odvedená a která obsahuje faktické chyby, což prokazuje jak nezávislá analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**, tak jeho další podkladové materiály shrnující konzultace s interními i externími právníky a mediálními odborníky. „Vůči zaměstnancům i veřejnosti jsem byl

vždy otevřený – a proto hodlám být otevřený nejen, když chválím, ale také když kritizuji. Z nedostatků je totiž naopak třeba vyvodit důsledky a poučit se z nich. Budu tak mimo jiné iniciovat i školení, při kterém vedení Zpravodajství ČRo tuto kauzu ukáže našim redaktorům jako modelový případ, aby se z již uvedených nedostatků poučili. Zavírání očí nad případnými vlastními pochybeními a nekritické lpění na vlastní dokonalosti pak mohou být pro Český rozhlas výrazně kontraproduktivní a mohou vést k poklesu důvěryhodnosti rozhlasu veřejné služby,” dodal generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral. Investigativce naštvalo, že ze tří analýz byla použita jen jedna K jeho vystoupení se později pro média vyjádřil i Janek Kroupa s tím, že si ředitel ČRo vybral z analýz tu, která se mu hodila. Do budoucna také zvaží své působení v této instituci. „Je to úplně absurdní, protože pan generální ředitel si objednal tři analýzy. Ty, které se mu nehodily, tak zjevně úplně ignoroval,” uvedl investigativní novinář. Nutno dodat, že od René Zavorala zaznělo v úvodu dost podrobné zdůvodnění, proč za bernou minci bral analýzu zpracovanou Institutem komunikačních studií a žurnalistiky **FSV UK**, a nikoli tu od společnosti Newton nebo tu zpracovanou na žádost vybraných zaměstnanců zpravodajství ČRo Karlem Hvižďalou. Analýza Newtonu se podle něj nevyrovnala se skutečností, jakým způsobem jednotliví mluvčí kauzu hodnotí, ani s rozdělením mediálního prostoru na samotné rozhlasové vysílání a články na webu iRozhlas.cz, ani nebere zřetel na to, kdy byly jednotlivé příspěvky zveřejňovány a spojuje je do jednoho časového období. Práci Karla Hvižďaly hodnotí jen jako subjektivní zamyšlení. Z toho, v jak vzrušené atmosféře se tento bod jednání veřejné schůze Rady ČRo probíral, byl evidentně zaskočen její služebně nejmladší člen Vítězslav Jandák. „Já jsem tady krátce, ale nerozumím té atmosféře strachu. Já se ptám: Kdo je pan Kroupa? Ono to vypadá, jak když sestřelujete prezidenta,” řekl bývalý poslanec ČSSD s tím, že Rada ČRo je od toho, aby chránila veřejnoprávní instituci, ale ochrana musí stát na naprosté profesionalitě lidí, kteří v ní pracují. „Ať ty informace, které z rádia vycházejí, jsou potom sebetvrdší vůči komukoli, ale musí stát skutečně na pevných základech. Mně teď ale připadá, že jsme tu všichni nějak zděšení z toho, že si někdo troufl říci, že někdo nedělá něco dobře. Ale my jsme se s kolegou pouze na tu reportáž ptali, když jsme na ni byli upozorněni,” připomněl Vítězslav Jandák, že kauzu odstartovaly dotazy na listopadové schůzi Rady ČRo. Možná to není normální zaměstnanec, ale výsoštný pracovník. Ještě poznamenal, že Rada nemůže generálnímu řediteli nařídít, jak má postupovat, přesto s doporučením přišel. „I když nemůžeme zasahovat do vašeho rozhodování, tak byste s ním měl konat jako s normálním zaměstnancem. Já nevím, možná že to není normální zaměstnanec. Aspoň podle výše platu, kterou jsem slyšel někde v Brně, to je výsoštný pracovník. Tak bacha. Ale jinak tomu nerozumím. Ten lapsus tady je, byla nedobře odvedená práce, je tu vynikající analýza **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, akademickou půdu snad nikdo nechce zpochybňovat. A tam jsou jasně řečená fakta, k čemu došlo, co bylo špatně. A z toho se vychází. Já v tom nevidím žádnou tragédii. Pro mě běžný případ,” dodal Vítězslav Jandák. „My řešíme práci Českého rozhlasu, ne to, kdo ji odvedl, nebo kdo si na ni stěžuje. Měme rovným metrem. Já jsem se z médií dozvěděl, že na tomto tématu se pracovalo půl roku. Tak by mě jenom zajímalo, že po půl roce vznikne takový paskvil. To naprosto nechápu,” doplnil místopředseda Rady ČRo Tomáš Kňourek. Ke kauze Kroupových reportáží pak radní přijali usnesení, které přečetla předsedkyně Hana Dohnáková: „Rada Českého rozhlasu v návaznosti na prezentaci tématu hospodaření společnosti Agrofert na pozemcích neznámých vlastníků v příspěvcích vysílaných na stanicích Českého rozhlasu od 28. listopadu do 30. listopadu 2017, dále v návaznosti na stížnosti posluchačů k tomuto tématu, následná zjištění prezentovaná například v nezávislé odborné analýze **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a ve stanovisku RRTV z 23. ledna 2018 vyzývá vedení Českého rozhlasu, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech zajistilo dodržování zásad objektivit a vyváženosti dle platných zákonných norem a Kodexu Českého rozhlasu. V tomto případě tomu tak zcela nebylo.“

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Predposranost-totalita-rakovina-umiracek-svobodne-zurnalistiky-strasili-Wollner-Kmenta-a-dalsi-kvuli-kritice-reportaze-Janka-Kroupy-o-Agrofertu-Prectete-si-co-se-skutecne-delo-na-jednani-rozhlasove-rady-522649?utm_source=nm&utm_medium=xml

Šéf Českého rozhlasu si vybral ke kritice reportáže o Agrofertu jen jednu ze tří analýz. Zbylé dvě vyznívají ve prospěch Kroupy

1.2.2018 iHNed.cz str. 00

hou

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral si pro kritiku svých podřízených ohledně reportáže o Agrofertu vybral pouze jednu ze tří analýz, které měl k dispozici. Ostatní dvě vyznívají ve prospěch kritizovaného investigativního týmu Janka Kroupy.

Všechny tři analýzy navíc upozorňují na specifickou roli investigativní novinářiny a veřejnoprávních médií vůbec. Redaktoři ČRo začali ve čtvrtek podepisovat prohlášení, ve kterém se ohrazují proti Zavoralovým závěrům.

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral si na pomoc při kritice investigativního týmu Janka Kroupy vzal mediální analýzu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. K dispozici měl ale ještě další dvě analýzy, které však vyznívají ve prospěch reportérů. Všechny tři studie, které si nechal Český rozhlas vypracovat, mají HN k dispozici.

Zavoral na střeďečním jednání Rady Českého rozhlasu velmi ostře kritizoval redaktory Českého rozhlasu ohledně odvysílané reportáže o společnosti Agrofert, patřící donedávna předsedovi vlády a šéfovi hnutí ANO Andreji Babišovi.

Investigativní novinář Kroupa odvysílal reportáž, ve které poukázal na to, že společnost Agrofert, která v té době patřila předsedovi vlády Andreji Babišovi, neoprávněně hospodaří na 1700 hektarech půdy. Následovala opakovaná kritika od Zavorala.

Generální ředitel nejdříve kritizoval Kroupu na půdě Českého rozhlasu za celkové zpracování reportáže. Poukázal mimo jiné na to, že se Kroupa podle něj málo zaměřil na to, že podobně jako Agrofert hospodaří na cizí půdě celá řada dalších podobných podniků. Zavoralovi se nelíbila ani skutečnost, že reportáž byla publikována v den, kdy Babiš jako premiér představoval prezidentovi Miloši Zemanovi právě své nové členy vlády.

Svou kritiku před Radou Českého rozhlasu obhajoval a opíral o analýzu Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kterou si nechal Český rozhlas zpracovat. "Analýza mě utvrdila v tom, že práce Janka Kroupy je neobjektivní," řekl radě Zavoral s tím, že jí hodlá ukazovat ostatním redaktorům rozhlasu jako odstrašující příklad.

K dispozici měl však Zavoral ještě další dvě mediální studie, které naopak uvádějí, že tým Janka Kroupy objektivitu neporušil.

Analýza IKSŽ upozorňuje na porušení principů nestrannosti a neutrality prezentace celého odvysílaného tématu o Agrofertu.

"Byly identifikovány prvky indikující možná pochybení, a to u tematizace a výkladu události jako trestného činu. V příspěvcích z prvního dne je hodnocení postaveno na jednostranném výkladu dvou oslovených právníků. Až druhý den se v agendě objevují stanoviska a aktéři, kteří problém interpretují s odlišnou perspektivou (např. ministr zemědělství Marian Jurečka)," uvádí studie Karlovy univerzity.

I ta však upozorňuje, že při interpretaci jejích závěrů je třeba mít na paměti, že na investigativní žurnalistiku nelze uplatňovat standardní žurnalistické normy beze zbytku:

"Popsaná pochybení lze vysvětlit či vyvážit přesvědčením autorů příspěvků (Janka Kroupy) o významnosti pojednávaného případu a jeho aktérů. Holding Agrofert je držitelem/vykonavatelem enormní ekonomické moci, stejně jako Andrej Babiš moci politické, nemluvě o navázané moci mediální. Monitorování (a možná i preventování či vyvažování) výkonu (a zejm. zneužívání) těchto typů moci je primárním úkolem veřejnoprávního média."

Ostatní dvě analýzy už však vyznívají jednoznačně ve prospěch Kroupy. První studie společnosti Newton media například dokládá, jak postupoval tým reportérů v případě Zavoralovy výtky, že podobně jako Agrofert hospodaří na cizí půdě celá řada dalších podobných podniků.

"Argument, že se jedná o obecnější problém či v ČR obecně známou a používanou praxi, je v příspěvcích obsažen na mnoha místech. Zaznívá nejen z úst zástupců Agrofertu, pro které slouží jako jeden ze základních legitimizačních momentů jejich argumentace, ale také prostřednictvím vyjádření tajemníka Agrární komory ČR a některých dalších oslovených expertů. V příspěvcích je však vidět zřetelnou snahu vysvětlit, proč je v rámci této

kauzy tematizován pouze Agrofert. Poukazuje se v nich na to, že se jedná o jednu z největších firem v ČR, jejíž vlastník byl v době, kdy k údajnému porušování zákona docházelo, členem vlády," uvádí analýza.

Newton media také upozorňují na to, že "analýza variability prezentace kauzy z hlediska různých parametrů – jako jsou zastoupení osob (aktérů či zainteresovaných stran kauzy) a jejich profesního zaměření, způsobů argumentace, vyznění vůči hlavnímu aktéru kauzy atd. – ukazuje na snahu poskytnout v rámci média veřejné služby pokud možno všestranný a vyvážený obraz kauzy".

Podobně se vyjadřuje i mediální analýza novináře a politického komentátora Karla Hvižďaly:

"... lze vznést snadnou námitku, že pořad je nevyvážený, protože neupozorňuje konkrétněji třeba na jiného velkého vlastníka, který má blízko k jinému politickému subjektu. Nebo že je to neobjektivní, jenže tento pojem se ve staré Evropě vykládá jen jako příkaz nic nezatajovat a nic nezkreslovat, což v důsledku znamená představit problém se všemi protichůdnými zjištěními, a to těmto pořadům nelze vytknout."

Hvižďala také upozorňuje na to, že argument o vyváženosti není na místě. Vyváženost podle něj neznámá slovy Jeana-Paula Sartra "pět minut Hitler, pět minut Židé". "Vyváženost se má týkat celého vysílání nebo celé publicistiky v delším časovém horizontu," tvrdí Hvižďala.

Obě studie pak stejně jako první zmiňovaná analýza upozorňují na specifickou roli investigativní novinářiny a veřejnoprávních médií vůbec.

"... je třeba vzít v potaz to, že se jedná o téma pro investigativní žurnalistiku, u které se předpokládá, že se zaměřuje na konkrétní negativní jevy (kriminalitu, korupci, poškozování zájmů občanů apod.), a že zájem reportérů o toto téma je a priori kritický. Jejich snahou je – při respektování veškerých pravidel novinářské práce – vylíčit kauzu jako negativní společenský jev, a tím svůj zájem o ni veřejnosti zdůvodnit," uvádí Newton media.

Redaktoři Českého rozhlasu sepsali prohlášení, ve kterém se ohrazují proti Zavoralovým závěrům v Kroupově kauze. Poukazují na to, že závěr analýzy **FSV UK** není tak jednoznačný, jak generální ředitel prezentuje. Staví se také proti tomu, že ze tří analýz si Zavoral vybral pouze jednu. Zavoralova slova je podle nich možné vnímat jako zastrašování.

Podle informací ČTK prohlášení podepsalo několik desítek zaměstnanců. Pracovníci žádají Etickou komisi rozhlasu, aby odvysílané reportáže zhodnotila.

Podle mluvčího rozhlasu Jiřího Hošny jsou slova o zastrašování absurdní, ředitel naopak postupuje co nejtransparentněji.

Analýzy Newton media a Karla Hvižďaly podle něj nebyly dostatečné, Hvižďalův text charakterizoval spíše jako esej než jako mediální analýzu.

Podle rozhlasu je postup vedení standardní.

"Tady vůbec nejde o to, jakého tématu se to týká. Kdyby se to týkalo jiného tématu a ta reportáž měla formální chyby, postupovali bychom úplně stejně. Generální ředitel několikrát zdůraznil, že téma reportáží nikdy nezpochybnil a nikdy nezasahoval ve smyslu, co by se mělo nebo nemělo vysílat. Všechny reportáže byly odvysílány, byly zveřejněny," řekl Hošna.

Celé vyjádření, které mohou redaktoři podepisovat do pátečního odpoledne, zveřejnil server Mediaguru.

Tři analýzy Českého rozhlasu o tom, jak Janek Kroupa informoval o skupině Agrofert:

Analýza Newton Media:

Newton ČRo Analýza Vysílání 28-30-11 2017 by Přemysl Danda on Scribd

Analýza **FSV UK**:

FSVUK Analýza Vysílání ČRo Pozemky s Nejasným Vlastníkem by Přemysl Danda on Scribd

Analýza Karla Hvíždaly:

Hvíždala_analyza.ČRO.19.1.2017 by Přemysl Danda on Scribd

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66035880-sef-ceskeho-rozhlasu-si-vybral-ke-kritice-reportaze-o-agrofertu-jen-jednu-ze-tri-analyz-zbyle-dve-vyznivaji-ve-prospech-kroupy>

Za analýzou si stojím, říká kritik rozhlasového novináře Kroupy

1.2.2018 euro.cz str. 00 Události

Jan Novotný

Spoluautorem analýzy, kterou si generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vybral ke kritice práce svého investigativního reportéra Janka Kroupy a dalších redaktorů, je mediální vědec z **Fakulty sociálních věd** Jan Křeček. Ten byl také hlavním autorem analýzy kritizující Českou televizi a Český rozhlas za to, že údajně před krajskými a senátními volbami nadřžovaly TOP 09 a naopak znevýhodnily KSČM.

Výsledky této analýzy za více než 300 tisíc korun ale zpochybnilo nejen vedení České televize včetně generálního ředitele Petra Dvořáka, ale i samotná Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která si ji objednala.

Nyní se Jan Křeček významně podílel na analýze Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy odsuzující práci Janka Kroupy a dalších redaktorů při reportáži a zpravodajství o podnikání Agrofertu na pozemcích, které mu nepatří. Generální ředitel rozhlasu Zavoral teď chce také kvůli výsledkům této analýzy poslat rozhlasové redaktory na „školení“.

Zejména jedna část analýzy, která zkoumá takzvané rámcování, upozorňuje na „výskyt propagandistického zaujetí“ v Kroupově reportáži. V této kritice vychází mimo jiné z toho, že Kroupa upozadil určité pozitivní aspekty podnikání Agrofertu na cizích pozemcích.

„Jen okrajově je zmíněno, že motivem jednání Agrofertu může být zabraňování škodám (udržování kvality půdního fondu, zabraňování vzniku problémů i pro okolní pozemky). I přes důsledné upozadění tohoto obecného/veřejného zisku je tento navíc dále zpochybňován,“ konstatuje analýza, na níž se významně podílel Jan Křeček.

Rozhlasový inzertní trh roste jen minimálně. Provozovatelé investují do digitálních projektů

Reportáž podle analýzy také upozadila, že jejím předmětem je jen malý zlomek celkové plochy půdy s nejasným vlastníkem a že v případě Agrofertu jde pouze o jednu z mnoha takto hospodařících firem.

Nicméně analýza rovněž konstatuje, že „popsaná pochybení lze vysvětlit či vyvážit přesvědčením autorů příspěvků (Janka Kroupy) o významnosti pojednávaného případu a jeho aktérů“ a uznává, že na investigativní žurnalistiku, která monitoruje zneužívání politické, ekonomické i mediální moci, nelze bezesbytku uplatňovat standardní žurnalistické normy.

Vím, jak se dělají texty

„Klidně jsem na mailu, kdybyste chtěl. Po telefonu jsem takovej obezřetnej,“ reagoval Jan Křeček na telefonický dotaz týdeníku Euro k mediální analýze, na níž se významnou měrou podílel. „Vím, jak se dělají texty žurnalistický,“ zdůvodnil svou obezřetnost.

Podle informací týdeníku Euro se Jan Křeček podílel právě na analýze rámcování, která Kroupu nejvíce kritizuje.

„Pokud znáte mé analýzy, tak si vysledujete sám, na čem jsem se podílel. Já za sebe můžu říct, že s tou analýzou nemám vůbec žádný problém,“ reagoval Křeček. S dalšími dotazy však odkázal na možnost e-mailové komunikace.

„Zodpovídal už jsem za analýzu České televize a Českého rozhlasu. Pak se na mě snesl veškerý ten nepříjemný tlak, takže jsme se dohodli, že veškeré informace bude poskytovat hlavní řešitel,“ uzavřel Křeček.

Oficiálně není pod analýzou z Univerzity Karlovy podepsaná žádná konkrétní osoba. Ale celkem se na ni podíleli čtyři lidé, hlavním řešitelem byl Vlastimil Nečas taktéž z katedry mediálních studií **Fakulty sociálních věd**. Na jaké části se podílel Křeček a kdo další s jejím vypracováním pomáhal, však fakulta nezveřejnila a Nečas to odmítl komentovat.

„Nebudu tady nikoho kádrovat. Nevidím důvod, proč to říkat,“ reagoval Nečas.

Celkem tři analýzy

Podle bývalé ředitelky Institutu komunikačních studií a žurnalistiky a současné děkanky **Fakulty sociálních věd** Alice Němcové Tejkalové přišlo od Českého rozhlasu zadání na analýzu vyváženosti a nestrannosti Kroupovy reportáže a dalších mediálních výstupů souvisejících s ní. Konkrétní řešitelé se vybírali „podle své odbornosti“.

Analýza **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy není jediná, kterou si Český rozhlas objednal. Ostatní dvě analýzy od novináře Karla Hvíždaly a společnosti Newton media naopak vyznívají jednoznačně ve prospěch Janka Kroupy a dalších rozhlasových redaktorů. Generální ředitel Zavoral si však ke kritice Kroupy vybral jen analýzu akademiků.

URL| <https://www.euro.cz:443/udalosti/za-analyzou-si-stojim-rika-kritik-rozhlasoveho-novinare-kroupy-1392603>

Šéf ČRo: Reportáže o Agrofertu nebyly objektivní

1.2.2018 Lidové noviny str. 05 Domov
čtk

RADA ČESKÉHO ROZHLASU

PRAHA Reportáže a výstupy Janka Kroupy ohledně pozemků, na kterých hospodaří koncern Agrofert, byly nevyvážené a neobjektivní. Uvádí to analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kterou si nechal zpracovat Český rozhlas (ČRo). Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral bude chtít školení pro pracovníky rozhlasu. Rada následně jednomyslně odhlasovala, aby se rozhlas snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“. Český rozhlas v reportáži Janka Kroupy informoval loni na konci listopadu o tom, že koncern Agrofert, který do loňského února vlastnil současný předseda vlády v demisi Andrej Babiš (ANO), hospodaří na 1700 hektarech polností s nejasnou majetkovou strukturou. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace. V té době Babiš přebíral vládu od odcházejícího kabinetu Bohuslava Sobotky (ČSSD).

„Je to úplně absurdní, protože pan generální ředitel si objednal tři analýzy. Ty, které se mu nehodily, tak zjevně úplně ignoroval,“ reagoval Kroupa, který podle svých slov zváží další působení v rozhlase.

Redaktoři Českého rozhlasu se zastali Kroupy, kritizují ředitele Zavorala

1.2.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Jakub Kotlík

Někteří zaměstnanci Českého rozhlasu se rozhodli vyjádřit nesouhlas s počínáním svého generálního ředitele Reného Zavorala, který kritizoval redaktora Janka Kroupu za reportáže o Agrofertu. V prohlášení žádají, aby se k vystupování Zavorala vyjádřila etická komise rozhlasu. Mluvčí veřejnoprávního média výtky uvedené v prohlášení odmítl.

Pracovníci rozhlasu se ohrazují proti středečnímu vystoupení ředitele na jednání Rady ČRo. Zavoral prohlásil, že reportáže o podnikání Agrofertu, byly nevyvážené a neobjektivní. Novináři rozhlasu v čele s Kroupou se věnovali hospodaření zemědělců na pozemcích, které jim nepatří (více v článku Agrofert neoprávněně obdělává 1 700 hektarů zde).

Zavoral svůj názor zaštiťoval analýzou Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Prohlášení mu však vytýká, že z dokumentu citoval pouze pasáže, které se mu hodily.

Prohlášení poukazuje na to, že podle zmíněné analýzy lze určitá pochybení vysvětlit přesvědčením autorů příspěvků o významnosti pojednávaného případu a jeho aktérů. Analýza zmiňuje „enormní“ ekonomickou moc holdingu Agrofert a politickou a mediální moc Andreje Babiše (ANO).

„Monitorování (a možná i preventování či vyvažování) výkonu (a zejm. zneužívání) těchto typů moci je primárním úkolem veřejnoprávního média. Včetně investigativní žurnalistiky, na kterou nelze uplatňovat standardní žurnalistické normy bezezbytku,“ cituje prohlášení z analýzy. Tuto část podle podepsaných Zavoral nezmínil. Kritiku si vysloužil i za opomenutí dalších dvou analýz, které „naopak upozorňují na objektivitu zpracovaných příspěvků“.

Jednu z nich vypracoval publicista a mediální analytik Karel Hvízďala, druhou Ivan Vodochoďský ze společnosti Newton Media. Hvízďalova analýza podle Zavorala nenaplněovala požadavky na kvantitativní výstup, druhá prý „nerámovala“ mediální obsah. Filip Titlbach (Twitter) @FilipTitlbach 01.února 2018 v 13:27, příspěvek archivován: 01.února 2018 v 15:51

Závěr analýzy Karla Hvízďaly k reportážím a výstupům Janka Kroupy o hospodaření holdingu Agrofert na pozemcích bez jasného majitele. <https://t.co/h5UkMMS7mV> 20 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíben

„Domníváme se, že vyjádření generálního ředitele Českého rozhlasu je manipulativní a jeho chování a vyjadřování velmi poškozuje dobré jméno veřejnoprávního Českého rozhlasu,“ shrnuje prohlášení a zároveň žádá Etickou komisi ČRo, aby zhodnotila reportáže i vystupování Zavorala, které je „možné vnímat jako zastrašování“.

Zavoral se k práci reportéra Kroupy nedávno vyjadřoval i v pořadu televize Barrandov, který uvádí manželka hradního kancléře Alexandra Mynářová. Zastrašování je nesmysl, reaguje mluvčí

Vedení rozhlasu s kritikou zaměstnanců nesouhlasí. „Musím odmítnout, že by generální ředitel vybíral pouze tu analýzu, která se mu hodí, jak to uvádějí autoři toho dopisu. Generální ředitel postupuje směrem k zaměstnancům velmi otevřeně a transparentně. Měl k dispozici tři analýzy, které posuzoval z hlediska toho, jak dokonale to téma popsaly. Proto nemohl použít analýzu pana Hvízďaly, protože postrádala kvantitativní složku a ta kvalitativní je také diskutabilní,“ řekl iDNES.cz mluvčí Českého rozhlasu Jiří Hošna.

Postavil se také proti tvrzení, že si Zavoral vybral z analýzy části podporující jeho názory. „Musím zcela odmítnout, že by generální ředitel chtěl někoho zastrašovat. To je nesmysl. Pokud jde o tuhle kauzu, ředitel nikdy nezpochyboval o téma, pouze vyjádřil pochybnosti nad formou zpracování toho tématu. Analýza **Fakulty sociálních věd** potvrdila nedostatky,“ uvedl mluvčí. Dodal, že reportáže byly odvysílané a že ředitel nechce zasahovat do zpravodajství.

Rada ČRo se ve středu přiklonila k argumentaci Zavorala a jednomyslně odhlasovala, aby se rozhlas snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“. Její místopředseda Tomáš Kňourek, který publikuje texty na webu Parlamentní listy, reportáže označil za paskvil. Proti tomu se ohradil ředitel rozhlasového zpravodajství Jan Pokorný, který ale během jednání nebyl radními osloven.

Podepsat prohlášení mají zaměstnanci možnost do pátečního dopoledne. Reportér Kroupa ve středu ČTK řekl, že zvažuje svoje další působení v rozhlasu.

URL| https://zpravy.idnes.cz/cesky-rozhlas-rene-zavoral-reportaz-agrofert-janek-kroupa-analyzy-1fu-domaci.aspx?c=A180201_145602_domaci_jkk

Přečtěte si tři analýzy, které si ke „kauze Kroupa a Agrofert“ objednal ředitel rozhlasu Zavoral

1.2.2018 hlidacipes.org str. 00
Robert Břešťan

Rada Českého rozhlasu se přiklonila k názoru generálního ředitele Českého rozhlasu Reného Zavorala, že investigativní novinář ČRo Janek Kroupa neodvedl kvalitní práci na reportáži týkající se holdingu Agrofert a premiéra Andreje Babiše.

Rada na střeďečnfm jednání jednomyslně odhlasovala, aby se rozhlas snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“.

Vycházela přitom z analýzy, kterou na jednání rady citoval generální ředitel ČRo René Zavoral.

Ten si ale ve skutečnosti objednal celkem tři analýzy, spokojen byl však pravděpodobně s vyzněním jen jedné z nich. Té, kterou zpracoval Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. I z ní Zavoral vybral kriticky vyznívajícím pasáže, přestože obsahuje i jiné.

Ze tří jedna

Například tuto: „Popsaná pochybení lze vysvětlit či vyvážit přesvědčením autorů příspěvků (Janka Kroupy) o významnosti pojednávaného případu a jeho aktérů. Holding Agrofert je držitelem/vykonavatelem enormní ekonomické moci, stejně jako Andrej Babiš moci politické, nemluvě o navázané moci mediální. Monitorování (a možná i preventování či vyvažování) výkonu (a zejm. zneužívání) těchto typů moci je primárním úkolem veřejnoprávního média. Včetně investigativní žurnalistiky, na kterou nelze uplatňovat standardní žurnalistické normy bezezbytku. Všechna tato relativizační hlediska, která za specifické situace mohou mít až podobu veřejného zájmu, je třeba mít na paměti při závěrečné interpretaci výsledků naší analýzy.“

HlidacíPes.org nabízí ke stažení plné znění všech tří analýz, které k tématu na zakázku ČRo vznikly: od společnosti Newton, od

Institutu komunikačních studií a od novináře Karla Hvíždaly.

Zavoral kritizuje Janka Kroupu za reportáž, v níž na konci listopadu informoval o tom, že koncern Agrofert (nyní součást svěřenského fondu spravovaného ve prospěch premiéra Andreje Babiše), hospodaří na 1700 hektarech polností, které mu nepatří a nemá je ani v pronájmu. Na většinu pozemků podle reportáže navíc pobírá dotace.

Otevřené dopisy

Část zaměstnanců se ve čtvrtek obrátila na generálního ředitele otevřeným dopisem. „Důrazně se ohrazujeme proti jeho prohlášení, že jde o neobjektivní a nevyvážené reportáže. Ač měl generální ředitel Zavoral k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže,“ píší v něm.

Celé znění dopisu ZDE.

Naopak Zavoral letos v lednu v rozhovoru s Alex Mynářovou na TV Barrandov řekl, že část zaměstnanců si k němu na Kroupu chodí stěžovat: „Mně tady chodí lidé a říkají, my tady pracujeme desítky let, poctivě, a uráží nás, že Kroupa nadřadil svůj zájem nad zájem Radiožurnálu.“

Už v polovině loňského prosince řediteli rozhlasu adresovali svůj dopis i šéfredaktoři a vedoucí redaktoři osmi různých médií, mezi nimi i HlidacíPes.org.

„Se vším respektem k vaší pravomoci generálního ředitele si vás dovoluujeme požádat, abyste redaktoři vámi řízeného Českého rozhlasu plně podpořili nyní i do budoucna v konkrétním a adresném přístupu. Právě na případech, jako je ten, který právě projednáváte s Radou Českého rozhlasu, se definují principy zpravodajských standardů. Věříme, že jste si toho plně vědom,“ stojí mimo jiné v dopise.

URL| <https://hlidacipes.org/prectete-si-tri-analyzy-ktere-si-ke-kauze-kroupa-agrofert-objednal-reditel-rozhlasu-zavoral/>

Redaktoři Českého rozhlasu nesouhlasí se Zavoralem

V prohlášení, které bylo sepsáno na půdě ČRo, redaktori označují výroky generálního ředitele René Zavorala za manipulativní.

Na jednání rady ČRo generální ředitel označil reportáže Janka Kroupy za nevyvážené a neobjektivní. Redaktori s jeho závěry nesouhlasí. Mimo jiné nezmínil důležitou pasáž analýzy vypracované Institutem komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** UK v Praze, na které byla jeho kritika postavena. Pasáž se týká investigativní žurnalistiky, na kterou podle analýzy "nelze uplatňovat standardní žurnalistické normy bezesbytku."

Níže uvádíme plný text prohlášení redaktorů ČRo, který publikoval web MediaGuru.

Prohlášení zaměstnanců Českého rozhlasu k situaci ve veřejnoprávním médiu

My, níže podepsaní zaměstnanci a spolupracovníci Českého rozhlasu zásadně nesouhlasíme s vystoupením generálního ředitele Českého rozhlasu Reného Zavorala na jednání Rady ČRo 31. ledna 2018, na kterém zkritizoval reportáže o neoprávněném hospodaření společnosti Agrofert, která patřila předsedovi vlády Andreji Babišovi z hnutí ANO.

Důrazně se ohrazujeme proti jeho prohlášení, že jde o neobjektivní a nevyvážené reportáže. Ač měl generální ředitel Zavoral k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže.

Přitom analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Univerzity Karlovy, o kterou se ředitel opírá, mimo jiné uvedla: „Popsaná pochybení lze vysvětlit či vyvážit přesvědčením autorů příspěvků (Janka Kroupy) o významnosti pojednávaného případu a jeho aktérů. Holding Agrofert je držitelem/vykonavatelem enormní ekonomické moci, stejně jako Andrej Babiš moci politické, nemluvě o navázané moci mediální. Monitorování (a možná i preventování či vyvažování) výkonu (a zejm. zneužívání) těchto typů moci je primárním úkolem veřejnoprávního média. Včetně investigativní žurnalistiky, na kterou nelze uplatňovat standardní žurnalistické normy bezesbytku. Všechna tato relativizační hlediska, která za specifické situace mohou mít až podobu veřejného zájmu, je třeba mít na paměti při závěrečné interpretaci výsledků naší analýzy.“

Tuto pasáž ale generální ředitel Zavoral nezmínil. Stejně tak podle našeho názoru zcela účelově shodil závěry dvou dalších analýz, které naopak upozorňují na objektivitu zpracovaných příspěvků.

Český novinář a mediální analytik Karel Hvízďala například v analýze píše, že „odvysílání takových pořadů, jakými byly i ty, které se týkaly neoprávněného pobírání dotací na zemědělské pozemky s nejasným vlastníkem, jen zvyšují prestiž veřejnoprávních médií, a tím i prestiž ČR v naší civilizaci.“

Druhá analýza zpracovaná Ivanem Vodochodským ze společnosti NEWTON Media, a.s. zdůrazňuje objektivitu reportáží. „Analýza objektivit prezentace kauzy z hlediska neutrality, fakticity, vyváženosti argumentace a relevance obsahu příspěvků rovněž ukázala snahu autorů příspěvků poskytnout objektivní informace na základě oddělování objektivních faktů, vlastních názorů a názorů aktérů a zainteresovaných stran, poskytnutí prostoru pro sdělení všech důležitých informací o kauze i pro vyjádření různých názorových stran, a tím zprostředkování více možných úhlů pohledů.“

Generální ředitel také zapomněl dodat, že ani jedna ze zmíněných analýz nepotvrdila jeho nepodložená slova pronesená na Radě Českého rozhlasu dne 29. 11. 2017 o tom, že by kauza byla „načasovaná“ nebo součástí „antibabišovského tažení“.

Domníváme se, že vyjádření generálního ředitele Českého rozhlasu je manipulativní a jeho chování a vyjadřování velmi poškozují dobré jméno veřejnoprávního Českého rozhlasu.

Zároveň bychom chtěli touto cestou požádat Etickou komisi Českého rozhlasu, aby nejen zhodnotila odvysílané reportáže, ale vyslovila i svůj názor na postoj a vystupování Reného Zavorala, které je podle našeho názoru možné vnímat jako zastrašování.

Dne 2.2. 2018 v Praze

URL| <https://mediahub.cz/media/1686017-redaktori-ceskeho-rozhlasu-nesouhlasi-se-zavoralem>

Pracovníci ČRo se zastali Kroupy. Slova ředitele Zavorala chápou jako zastrašování

Pracovníci Českého rozhlasu podepsali prohlášení, které kritizuje vystupování generálního ředitele rozhlasu Reného Zavorala v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků. Podle prohlášení je možné jeho slova vnímat jako zastrašování.

Pracovníci Českého rozhlasu podepsali prohlášení, které kritizuje vystupování generálního ředitele rozhlasu Reného Zavorala v souvislosti s reportážemi Janka Kroupy o hospodaření koncernu Agrofert na pozemcích s nevyjasněnou strukturou vlastníků. Podle prohlášení je možné jeho slova vnímat jako zastrašování. Podle informací ČTK prohlášení podepsalo několik desítek zaměstnanců. Pracovníci žádají Etickou komisi rozhlasu, aby odvyšované reportáže zhodnotila. Podle mluvčího rozhlasu Jiřího Hošny jsou slova o zastrašování absurdní, ředitel naopak postupuje co nejtransparentněji.

Zavoral ve středu na zasedání Rady Českého rozhlasu uvedl, že Kroupovy reportáže byly nevyvážené a neobjektivní. Podle něj mu to potvrdila analýza Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kterou si rozhlas nechal zpracovat. Rada pak jednomyslně doporučila, aby se rozhlas snažil do budoucna o objektivitu, což se v „tomto případě zcela nestalo“.

„Ač měl generální ředitel Zavoral k dispozici tři nezávislé analýzy, zcela účelově si vybral jen jednu z nich a z té pak pouze citoval vybrané pasáže,“ uvádí prohlášení zaměstnanců. Naopak cituje část analýzy, která pochybení relativizuje.

Podle Hošny by se stejně tak dalo hodnotit vytrhávání několika vět analýzy ze strany zaměstnanců. Ostatní analýzy podle něj nebyly dostatečné, text Karla Hvizďaly charakterizoval spíše jako esej než jako mediální analýzu.

Prohlášení zaměstnanců kritizuje i starší Zavoralovy výroky, mimo jiné „nepodložená slova“ na listopadové radě rozhlasu o tom, že kauza „byla načasovaná“ nebo že byla součástí „antibabišovského tažení“. V den, kdy rozhlas reportáž vysílal, byl bývalý vlastník Agrofertu, předseda hnutí ANO Andrej Babiš na Pražském hradě za prezidentem Milošem Zemanem, kde mu předal seznam navrhovaných ministrů.

„Domníváme se, že vyjádření generálního ředitele Českého rozhlasu je manipulativní a jeho chování a vyjadřování velmi poškozuje dobré jméno veřejnoprávního Českého rozhlasu. Zároveň bychom chtěli touto cestou požádat Etickou komisi Českého rozhlasu, aby nejen zhodnotila odvyšované reportáže, ale vyslovila i svůj názor na postoj a vystupování Reného Zavorala, které je podle našeho názoru možné vnímat jako zastrašování,“ píše se v prohlášení. Zavoralova prohlášení jsou negativní a poškozují dobré jméno veřejnoprávního média, uvádí dokument.

Podle rozhlasu je postup vedení standardní. „Tady vůbec nejde o to, jakého tématu se to týká. Kdyby se to týkalo jiného tématu a měla ta reportáž formální chyby, tak bychom postupovali úplně stejně. Několikrát generální ředitel zdůraznil, že téma reportáží on nikdy nezpochybnil a nikdy nezasahoval, co by se mělo, nemělo vysílat. Všechny reportáže byly odvyšilány, byly zveřejněny,“ řekl ČTK Hošna.

Čtete také: Rada ČRo podpořila proti Kroupovi ředitele Zavorala, ten pošle redaktory na školení
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/SiHZX>

Poláci, Židé, druhá světová válka a Izrael. Připomeňme si pár nezpochybnitelných faktů

1.2.2018 ct24.cz str. 00 Názory
rklos

Polští a izraelští politici se rozhodli utkat v soutěži o to, komu se podaří lépe rozkopat vosí hnízdo národních traumat toho druhého. Polským Sejmem prošel návrh na změnu zákona o Institutu národní paměti – obviňování Polska ze spoluodpovědnosti za nacistické zločiny bude napříště kriminalizováno. Izrael mluví o přepisování dějin. Na čí straně je pravda? Proč může jeden stát kriminalizovat popírání holocaustu a druhý nesmí zákonem ošetřit poškozování svého dobrého jména?

Podstata konfliktu se občas zjednodušuje na polskou nelibost vůči užívání pojmu „polské koncentrační tábory“, který je ve své podstatě nesmyslný, ale v minulosti uklouzl například i americkému prezidentovi Baracku Obamovi. Změna článku 55 příslušného zákona ale cílí na daleko hlubší problém. Ten je spojený s citlivým tématem polské kolaborace v době druhé světové války.

Národní výklad dějin v současnosti rozhodně nepopírá, že se především obyvatelé východních regionů země ve své době podíleli na udávání Židů a v důsledku tak na jejich vraždění. Příkladem budiž pogrom v Jedwabném nebo profitování na konfiskacích židovského majetku. Co však naši sousedé zásadně odmítají, je obviňování z organizovaného podílení se na nacistických zločinech.

Reakce izraelských představitelů na změnu zákona skvěle ilustruje kořeny toho, proč ji Poláci považují za nutnou. Premiér Benjamin Netanjahu neváhal u této příležitosti zmínit popírání holocaustu, vůdce opozice Yair Lapid, který současného předsedu vlády v blízké době dost možná nahradí, na sociálních sítích napsal: „Polské koncentrační tábory existovaly a žádný zákon na tom nic nezmění. Statisíce Židů zemřely, aniž by potkali jediného Němce. Polsko bylo partnerem holocaustu.“

Takto silné výroky bohužel nelze interpretovat jinak než jako demagogické a precedentem hrozící prohlášení, které ačkoliv cílí především na domácí publikum, představuje opak dnes tolik potřebného transnacionálního dialogu o bolestivých kapitolách moderních dějin.

Změnu v zákoně o Institutu národní paměti je jistě třeba zasadit do kontextu nacionalistického étosu vlády Práva a spravedlnosti. Na polské straně se proti ní například vyslovilo Centrum pro výzkum holocaustu organizované při tamní Akademii věd. V otevřeném dopisu deklarovalo obavu z kriminalizace debaty o minulosti a vynucování si oficiálního výkladu dějin přirovnalo k „nejhoršímu období rudého a hnědého totalitarismu“.

Paragraf č. 2 článku 55 zmíněného zákona přitom říká, že nebude možné stíhat člověka, jenž by se výroky odporující zákonu dopustil v rámci akademického výzkumu nebo jenž by téma zpracoval umělecky. Kritici váhu tohoto paragrafu zpochybňují s poukazem na stav polské justice, což je v atmosféře vážného oslabení ústavního soudu a čistek na nižších instancích zcela pochopitelné. V polské armádě existovala jednotka zaměřená na záchranu Židů

Přesto je izraelský atak zcela nepřijatelný a Polsko by jej nemělo tolerovat. Zákon ve své podstatě totiž není nepodobný zákonům kriminalizujícím popírání holocaustu, jež jsou dnes platné v Německu, Polsku, České republice a mnoha dalších zemích Evropy. Jeho primárním cílem je ochrana památky polských obětí nacismu a ta je výroky podobnými těm o zplynovaných Židech, kteří nikdy nepotkali Němce, zašlapávána do země bez postihů, a co je horší, bez oněch dějinnou paměť zpytujících debat.

Změnu v polském zákoně musíme vnímat v obecnějším kontextu – je vhodné si připomenout několik stručných historických faktů týkajících se dopadů druhé světové války nejen na polské Židy, ale i na samotné Poláky:

Zemská armáda (Armia Krajowa) byla největší odbojovou organizací v Evropě. Jako jediná založila jednotku věnující se záchraně Židů.

Odhaduje se, že díky pomoci statisíců Poláků válku v bezpečí přečkalo dvacet až čtyřicet tisíc polských Židů.

Kromě tří milionů polských Židů nacisté zavraždili také tři miliony polských občanů nežidovského původu včetně dvaadvaceti tisíc důstojníků polské armády již na začátku války v Katyni a na dalších místech.

Během varšavského povstání bylo v roce 1944 popraveno okolo dvou set tisíc civilistů. Miliony byly po válce přesídleny.

Slova Benjamin Netanjahua o polském přepisování dějin v tomto světle poněkud blednou. Důsledkem polsko-izraelského sporu bude utužení dominance Práva a spravedlnosti. Poláci jsou totiž ze zřejmých důvodů na nespravedlivé interpretace svých dějin stejně citliví jako Izraelci.

Profil

Johana Kudrnová

Johana Kudrnová studuje Západoevropská studia na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Absolvovala studijní pobyt ve Spojených státech na Le Moyne College. Zimní semestr 2015 strávila pracovní stáží spojenou s výzkumnou činností v Oxfordu ve Spojeném království. Dlouhodobě se věnuje problematice britské monarchie a britské domácí politiky.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/nazory/2380042-polaci-zide-druha-svetova-valka-a-izrael-pripomenme-si-par-nezpochybnitelych-faktu>

Qarta Architektura

1.2.2018 Týdeník Echo str. 54 Styl
TEREZA KOZLOVÁ

Qarta je velkou architektonickou kancelář, kde přes dvacet lidí pracuje na desítkách projektů zároveň. Některé se na chvíli zastaví, jiné naopak znovu ožívají. Projekty jsou různé velikosti - od celých budov po drobnější interiéry, a to včetně designu vybavení. Z téhož ateliéru pochází architektonické řešení kreativního prostoru SmetanaQ i restaurace nedaleko pražského Masarykova nádraží nazvané La Bottega Linka. Oba prostory se veřejnosti otevřely před rokem a oba mají podobnou atmosféru. Interiéry z 19. století hyzdily zásahy necitlivých rekonstrukcí posledních let. Architekti proto nejprve odstraňovali nejrůznější příčky a podhledy, postupně škrábali nánosy staré omítky ze zdí, jejichž patinu pak ladili dekoratéři. Do vyčištěných prostor vnesli moderní detaily a kouzlo odhalených vysokých stropů podpořili efektními ručně foukanými skleněnými svítidly.

Dům na nábřeží

V případě SmetanaQ šlo o provizorní záchranu domu z 19. století stojícího na nábřeží, který před čtyřmi lety poškodil výbuch plynu. Část budovy při Divadelní ulici je stále uzavřená a pod kontrolou Kloknerova ústavu. Směrem ke Smetanovu nábřeží se dům ale proměnil v živoucí prostor mladých kreativních lidí. V přízemí je kavárna a obchod Deelive, ve vyšších patrech pak galerie a ateliéry mladých výtvarníků. Rekonstrukci předcházely složité diskuse s památkáři i stavebním úřadem. „Domu jsme vrátili funkci. Než dostaneme povolení na kompletní rekonstrukci, projekt nemusí chátrat,“ vysvětlují architekti s tím, že na druhé části objektu by se mělo začít pracovat zhruba za pět let.

Dům sousedí z jedné strany s FAMU, z druhé s **Fakultou sociálních věd**. Do budoucna architekti počítají s propojením Krocínovy ulice a nábřeží skrze vnitroblok, který by měl být průchozí. Suterén i přízemí by mělo i nadále patřit designu. Přesunout by se tam měly také galerie a ateliéry, které dnes sídlí nad kavárnou. Vyšší patra budovy na nábřeží by totiž měly obsadit byty. Architekti se snažili dům co nejvíce přiblížit původní podobě, hráli si s kontrasty a kouzlem provizorních řešení - místy na stropěch zůstala odhalená prkna a rákos, část pavlačí, kterou výbuch zbavil plastových oken, je zase jen „zabedněná“ polykarbonátovými deskami.

Staré omítky byly odhaleny i na stěnách kavárny. Drsný charakter prostoru patříčího českému designu podporují svítidla Shibari, která navrhla Kateřina Handlová pro sklárnu BOMMA. Jsou inspirovaná bondáží a klasickou japonskou technikou vázání. „Investor si původně představoval trochu ušedlejší a tradičnější pojetí,“ vzpomíná architekt David Wittassek, „když ale viděl patinu na chodbách, kde jsme s renovací začínali, změnil názor.“ Obnažené stěny jsou i v obchodu Deelive, kde zase vynikla kresba cihel. Na chodbách pak visí svítidla Tim od ateliéru Olgoj Chorchoj připomínající velké skleněné bubliny. Ta jsou dominantním prvkem také v La Bottega Linka.

Bistro u nádraží

Toto bistro v Havlíčkově ulici vzniklo v místě jednoho z nejznámějších pražských lahůdkářství poválečné éry. Za dnešní Bottegu stojí Riccardo Lucque, který před lety založil restauraci Aromi v Mánesově ulici, později La Finestra in Cucina a bistra La Bottega. Koncept bistra Linka je postaven na zvláštní troubě na dřevěné uhlí. Interiér má také patinu staré omítky a na odhalených vysokých stropěch vidíme náznak původního geometrického dekoru. Prostor je rozdělen na několik zón s různými typy sezení směřujících od boxů umístěných v bývalých portálech po barové stoly u otevřené kuchyně v zadní části. Na rozdíl od SmetanaQ, kde staré omítky kontrastují s moderními prvky, je v případě bistra více podpořena atmosféra industriální romantiky eskalující na toaletách v patře s retro sanitární keramikou. Oba prostory stojí za návštěvu už jen kvůli odvaze kombinovat staré s novým a efektnímu vyznění svítidel sklárny BOMMA.

V PŘÍZEMÍ JE KAVÁRNA A OBCHOD DEELIVE, VE VYŠŠÍCH PATRECH PAK GALERIE A ATELIÉRY MLADÝCH VÝTVARNÍKŮ.

Foto autor| Foto: archiv

Foto autor| Foto: archiv

Foto popis| Ze stropu v kavárně visí bytelná svítidla Shibari, která navrhla Kateřina Handlová pro sklárnu BOMMA. Jsou inspirovaná bondáží a klasickou japonskou technikou vázání. Do baru je zabudovaná kupa stínidel Soap od Oty Svobody - jde o originálně využitě vadné kusy, které se nepovedly při výrobě.

Foto popis| Bottega Linka vznikla na místě poválečného lahůdkářství Linka. Výslednou patinu oškrábaných omítek doladili dekoratéri, kteří běžně dělají kulisy pro film. Interiér má ráz industriální romantiky, což podporují jak svítidla, tak nýty na oplechování stolů i baru a kovové regály. Čalouněné lavice vznikly na míru. V přední místnosti bývalého lahůdkářství Linka byly až do stropu regály, a na stěně je proto vidět zbytek konstrukce galerie, která je obsluhovala.

Politická korektnost versus realita: Co s Krymem ve školním atlasu?

1.2.2018 iHNed.cz str. 00

Slavomír Horák

Mapy a atlasy mají zobrazovat daný stav, a ne to, zda s ním souhlasíme, či nikoliv.

Po protestech Ukrajiny a Gruzie stáhnul ministerstvo školství nový atlas, který věrně odrážel současnou realitu kolem sporných území.

Podobně by si ale mohly stěžovat na jedné straně arabské státy či Írán a na druhé Izrael. Takže tudy cesta nevede.

Českými médii v posledních dnech probleskla zpráva o protestech ukrajinského a gruzínského velvyslance kvůli vydání nového atlasu světa, na kterém jsou podle nich nesprávně vyznačená území, jež patří oficiálně Gruzii, respektive Ukrajině. České ministerstvo školství na protesty reagovalo odebráním schvalovací doložky a jednáním s vydavatelem ohledně nápravy.

Na první pohled je to rozhodnutí logické – Česká republika uznává, respektive neuznává určitý stav hranic, a to včetně v protestech zmiňované okupace Krymu, území de facto států Doněcké a Luhanské lidové republiky (DNR a LNR) či de facto Abcházie s de facto Jižní Osetií v případě Gruzie.

Jako vždy je však celá věc poněkud složitější. V tomto případě totiž nejde o českou politiku vůči Ukrajině či Gruzii nebo napadení jejich teritoriální celistvosti. Geografie a z ní odvozená kartografie, pokud má být brána skutečně jako maximálně objektivní, by měla odrážet stav věcí bez ohledu na jeho status v té nebo jiné zemi.

Nevím, kdo přesně na ministerstvu školství i mezi nejrůznějšími komentátory a diskutéry na různých fórech se do onoho atlasu skutečně podíval. Já jej mám (dcera jej dostala jako výukovou pomůcku ve škole) a vidím, že hranice DNR a LNR jsou vedeny jako „neurčitě, sporné (de iure)“, zatímco například Krym, Abcházie či Jižní Osetie mají hranice „neurčitě, sporné, demarkační linie (de facto)“ (mapa, s. 49 či 77). V případě Krymu jde skutečně o neurčitou hranici de iure, protože Rusko považuje de iure Krym za své území. Na politické mapě (s. 53) je území Krymu i Donbasu vyšrafované barvou náležející Ukrajině i Rusku (šrafování fialovou, respektive růžovou barvou). Zde můžeme spíše vznést poznámku k redaktorům, že 1) Doněck a Luhansk nejsou považovány ruskou stranou za ruské území, tudíž by šrafování mělo být jinou barvou než tou, kterou je

vyznačené Rusko, a 2) atlas nerozlišuje dvě de facto samostatná území Doněck a Luhansk a celou oblast (pravděpodobně z prostorových důvodů) zkracuje na Donbas.

Ano, nemusíme s tím souhlasit ani nemusíme popírat okupaci Krymu a legálnost de facto států v Doněcku a Luhansku, ba dokonce nemusíme (jako náš prezident) ani vyzývat ukrajinské vedení k uznání této skutečnosti. Na druhou stranu, aniž bychom cokoliv schvalovali, popisujeme určitý daný stav věcí a ukazujeme možné různé pohledy na věc.

Svět plný sporných území

Mimochodem, co kdyby si pro změnu otevřel atlas ruský velvyslanec a jal se protestovat proti tomu, že atlas nezobrazuje Krym jako součást ruského území? Politická korektnost na jednu stranu se nám může lehkou vymstít na straně druhé. Ve zmíněném atlasu (ale i v jiných podobných pomůckách) lze totiž nalézt politických „nekorektností“ mnohem více a našli bychom celou řadu velvyslanectví, která by mohla proti tomu vznést protest. Namátkou mohu poslat na příslušné ambasády tyto náměty:

Zůstaneme-li v regionu jižního Kavkazu, potom bych navrhl protestní nótu velvyslanectví Ázerbájdžánu, neboť na jeho výsostném území je vyznačen de facto stát Náhorní Karabach, a to včetně tzv. okupovaných území (s. 92).

Velvyslanectví Srbska bych doporučil podat stížnost na hranice Kosova, které jsou jasně určeny jako hranice nezávislého státu (například s. 49–63 či s. 75), což je sice „korektní“ v českých atlasech, nikoliv ovšem třeba ve slovenských, o srbských nemluvě.

Velvyslanectví arabských států okolo Perského zálivu mohou vznést protest, že Perský záliv je pro ně zálivem Arabským (proti tomu však může naopak vystupovat velvyslanec Íránské islámské republiky).

Velvyslanectví Sýrie či Izraele mohou protestovat proti nejasným hranicím na Golanských výšinách. Syrský velvyslanec by mimochodem mohl protestů vznést hned několik – proti tzv. Islámskému státu na území Sýrie (a Iráku, tj. máme dalšího kandidáta na nótu pro naše ministerstvo zahraničí) či třeba proti zakreslení provincie Hatay do tureckého území (v syrských mapách je to ovšem syrská provincie Sandžak).

Na tzv. Islámském státu se ostatně dobře ukazuje měnící se stav světa – v době vydání to bylo ještě největší kompaktní území určité skupiny na území Sýrie a Iráku, naopak v době stažení atlasu již tento stát fakticky neexistoval (pravděpodobně nemůžeme vydávat atlasy úplně po každé změně hranic).

Naštěstí velvyslanectví Somálska akreditované pro Českou republiku je až v Moskvě, takže snad nehrozí, že bychom se dočkali protestů tamního velvyslance proti narušení územní celistvosti Somálska. V atlasu (například s. 102–103 či s. 107) je totiž zcela jednoznačně vyznačen de facto stát Somaliland, který není ve světě uznávaný nikým (ani Českou republikou).

Výše uvedené vybrané příklady (a je jich mnohem více) ukazují, že takto bychom se při vydávání atlasů nikam nedostali. Nejde totiž vůbec o to, zda uznání daného území je či není v souladu s českou zahraniční politikou, zda Česká republika uznává nebo neuznává tu nebo jinou entitu, případně zda souhlasíme či nesouhlasíme s často protichůdným výkladem hranic. Na rozdíl od „politické korektnosti“ ministerstva, jež se zaleklo dvou protestujících velvyslanců (jakkoliv ze zemí mně osobně sympatických), totiž postupovali autoři atlasu zcela korektně. Pokusili se k datu vydání ukázat svět, jaký je, i s některými nejistými či spornými územími. Výklad těchto sporů a diskuse o nich by poté měly být na učitelích v hodinách geografie či na uživatelích atlasu bez dodatečných zásahů ministerstva školství. Jedině tak budeme schopni vychovat žáky ke kritickému myšlení a rezistenci vůči propagandě nejrůznějšího směru.

Autor působí na **Fakultě sociálních věd** UK

URL| <http://nazory.ihned.cz/c1-66035710-politicka-korektnost-versus-realita-co-s-krymem-ve-skolnim-atlasu>

Intelligence není choroba nakažlivá

1.2.2018 Týdeník Květy str. 24 Kronika Země

Judita Bednářová

To kdysi prohlásil, věrný svému sarkasmu, Oscar Wilde. Jeho slova dnes v podstatě potvrzuje slavný vývojový biolog profesor Gerald Crabtree. Tvrdí: „Lidská inteligence vyvrcholila před tisíci lety a od té doby jsme na intelektuálním a emocionálním úpadku.“ Géniové mezi námi se tak stávají ohroženým druhem.

KRONIKA ZEMĚ

Mnohé badatele pídící se po schopnostech našich mozků stále častěji provokuje otázka, zda je lidský druh odsouzený k postupné ztrátě intelektu. A zda inteligence člověka bude hynout přirozeně, nebo jen ustupovat chytrým technologiím. Zda Homo postupně definitivně nepříjde o své slavné sapiens... Jsem chytrý, jsem nešťastný

Inteligentní lidé stáli za rozvojem společnosti odnepaměti. Již zmíněný profesor Crabtree, který vede genetickou laboratoř na Stanfordově univerzitě, proslul mj. myšlenkou, že kdyby se mezi námi najednou objevil průměrný občan z Athén z roku 1000 př. n. l., byl by nejméně inteligentnější bytostí z nás všech, vynikal by výtečnou pamětí, širokou škálou myšlenek, jasným pohledem na důležité otázky. „K tomu předpokládám, že by byl ze všech našich přátel a kolegů člověkem nejcitlivějším,“ směle odhaduje vědec.

Jisté je, že minulost, přičemž ani nemusíme mířit až do starých Athén, se extrémně inteligentními jedinci chlubit mohla. Jejich výjimečnost si však často vybírala daň v podobě, kulantně řečeno, podivínství. Takový Darwin, mnohými považovaný za nevlivnějšího vědce všech dob, třeba o ženách soudil, že po celý život zůstávají na úrovni dítěte, a než se oženil, vypracovával dlouhé seznamy všech „pro“ a „proti“. Nakonec dospěl k závěru, že žena je lepší než pes, a oženil se se sestřenicí. Autoři děl o životě Darwina zmiňují i jeho časté deprese, záchvaty hysterického pláče či halucinace. Ještě hůře na tom byl génius a vizionář Nikola Tesla. Seznamy pro a proti manželství nepsal, neb měl jasno – coby celoživotní paník se zamiloval do holuba, s nímž údajně sdílel i lože. Svou lásku veřejně přiznával s tím, že i holub vroucně miluje jeho, tak jako se vzájemně milují manželé. Tvrdil, že za jeho genialitou stojí právě absence sexu.

Mimořádná inteligence nezaručila šťastný život ani Friedrichu Nietzsche. Labilní filozof, básník a skladatel jednou uviděl, jak drožkář bije svého koně. S pláčem se vrhl ke zvířeti, objal je a psychicky se zhroutil. Z následného pomatení už nikdy neprocitl.

O výstřednostech Einsteina se ví, méně známý je však osud jeho blízkého přítele a jednoho z nejvýznamnějších logiků historie Kurta Gödela. Inteligencí svému slavnějšímu kamarádovi směle konkuroval, ale zároveň trpěl patologickým strachem z otravy jídlem. Nepozřel nic, co nepřipravila jeho manželka. Když onemocněla a na delší dobu skončila v nemocnici, zcela vyhladověl a zemřel na podvýživu a totální vysílení organismu.

Život za jízdenku

Za nejchytřejšího člověka všech dob bývá označován William James Sidis (1898–1944). Jeho IQ se podle odborníků pohybovalo někde mezi 250 a 300. Ve dvou letech četl, v osmi hovořil anglicky, latinsky, francouzsky, rusky, německy, hebrejsky, turecky a arménsky. Kromě toho vynalezl jazyk vlastní, psal básně i ústavu. Na Harvard se přihlásil v devíti letech. Nepřijali ho, protože si mysleli, že si chce ze slovného ústavu někdo vystřelit. Na univerzitní půdě tak zázračný hoch vstoupil až v jedenácti, když se rodičům podařilo pedagogický sbor přesvědčit, aby si aspoň někdo s jejich synem promluvil... Dítě však na studiích trpělo, protože bylo chytřejší než všichni profesori dohromady, a ti mu to dávali pěkně najevo. V sedmnácti už vyučoval matematiku na univerzitě. Učil tři předměty – euklidovskou geometrii, neeuklidovskou geometrii a trigonometrii. Psal knihy a encyklopedie a jeho sestra prohlásila: „Pochybuji, že existuje nějaký jazyk, který by bratr neznal.“

Vedle mimořádných schopností však Jamese věčně sužoval nepokoj a rebelující myšlenky proti všemu a všem. Skončil tak i u soudu a nakonec v psychiatrickém ústavu. K jeho zhoršujícímu se duševnímu stavu přispívala neustálá přítomnost médií, pro která byl se svým zázračným mozkem atrakcí. Dožíval v ústraní, v malém, oprýskaném bytě, kde psal vědecké spisy ze všech oborů. Jeho jedinou radostí byla rozsáhlá sbírka jízdenek, neboť trpěl chorobnou posedlostí po všem, co se týkalo hromadné dopravy.

Vím, že nic nevím

Fakt, že lidé s vyšším IQ mají větší riziko duševních chorob, potvrzují i nejnovější výzkumy. Mezi lidmi s IQ přesahujícím 130 bylo zaznamenáno vyšší procento těch, co trpí poruchou autistického spektra, poruchou

pozornosti, úzkostnými poruchami, ale i alergiemi či astmatem. Podle odborného magazínu Science Direct bylo v běžné populaci zaznamenáno 10 % lidí s úzkostnou poruchou, zatímco mezi členy Mensy jí trpělo 20 %. – „Jsou perfekcionisté, vidí věci z mnoha úhlů, trpí strachem z neúspěchu,“ tvrdí například Ramit Sethi, sociální psycholog a zakladatel PBWorks. Výzkumník Carol Graham zase poukazuje na častou osamocenost mimořádně chytrých lidí vycházející z nedostatku času na dostatečnou socializaci. K tomu mnohdy přibývají pochyby o sobě samém, což je v případě géniů skutečně paradox. Objasnili ho však koncem 90. let David Dunning a Jusin Kruger (Dunning-Kruger efekt). Zjistili, že lidé s podprůměrnými schopnostmi o sobě mívají vysoké mínění a svoji způsobilost přeceňují, zatímco lidé s nadprůměrnými schopnostmi mají sklon svůj výkon spíše podceňovat, mimo jiné i proto, že „vědí, kolik toho nevědí“.

Někteří psychologové si tak pokládají otázku, zda „intelektuální úpadek“, o němž hovoří profesor Crabtree, není do jisté míry způsobený trendem současné doby, kdy zelenou mají lidé extrémně sebevědomí, neoblomně přesvědčení o svých schopnostech, zatímco ti, co o sobě pochybují, zůstávají v pozadí. Ať už je to jakkoli, géniové každopádně (zatím) nevymřeli. I dnes mezi námi žijí velikáni myšlení, majitelé zázračných mozků a lidé, kteří by si přinejmenším mohli směle poklábat i s oním případným návštěvníkem starověkých Athén... *

Jiří Šafka

Kdo jiný by měl právo dominovat přehledu nejchytřejších Čechů než vítěz soutěže Nejchytřejší Čech? Výška jeho IQ se udává v hodnotě 152. Do zmíněného televizního klání se prý přihlásil po pozdním návratu z hospody, když na internetu narazil na vstupní test. Rád sportuje, zastává řeckou moudrost o spojitosti krásy těla a krásy mysli. Je absolventem Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Nejchytřejší Češi

Karel Kostka

Uvádí se, že jeho IQ přesahuje dvoustovku. On sám na to skromně říká, že hodnoty nad 150 se už měří hůře. Pochází ze Vsetína a krátce po revoluci založil jednu z prvních soukromých středních škol u nás. Je úspěšným malířem i spisovatelem vydávajícím svá díla pod jménem Karel Cubeca. Přednáší na vysokých školách, od roku 2016 má status hostujícího profesora filozofie na Pařížské univerzitě ve Francii. Nedávno vydal knihu Kdo jsme? Obecná teorie vědomí, času, prostoru a bytí, soubor filozofických a psychologických přednášek o podstatě existence, vědomí, světa a života.

Tomáš Blumenstein

Bývalý dlouholetý předseda Mensy ČR sdružující ty nejchytřejší z chytrých, tedy lidi mající vyšší IQ než zbývajících 98 procent populace. Sám k nim samozřejmě patří také. Když se ho v jakési debatě zeptali, jaké IQ má tykev, vzhledem k častému používání rčení „I tykve“, s odpovědí nezaváhal: „Obecně máme za to, že nízké. Nicméně může mít i velmi vysoké, ale její okolí jí jen nerozumí...“

Tereza Salajková

S IQ 164 vévodí českým chytrým ženám. Vyrůstala v Mikulově, na základní školu jezdila do Rakouska. V šestnácti odjela studovat do Ameriky. V Praze se rozhodla pro Pedagogickou fakultu, ale nakonec usoudila, že místo studia se bude věnovat věcem, které jí opravdu naplňují – učení dětí i dospělých, psaní a režírování muzikálů, organizaci různých akcí pro veřejnost, svícení v divadle...

Kateřina Cajthamlová

I ona s IQ 156 balancuje na hranici geniality. Lékařka a dietoložka se specializací na interní choroby rozhodně popírá představy o mimořádně inteligentních lidech coby synonymu společenské bezradnosti. Vedle inteligence má i jistý dar šoumenství, který jí pomohl třeba k třetímu místu v anketě TýTý. Napsala několik knih, je zakladatelkou zdravotnického zařízení zaměřeného na prevenci a léčbu interních chorob.

5 nejchytřejších lidí současného světa

Marilyn vos Savantová

Za nejchytřejší ženu světa je dnes považována žena přezdívána Madam IQ. Její IQ totiž dosahuje hodnoty 228. Spisovatelka a podnikatelka přednáší na univerzitách a za manžela má Roberta Jarvika, špičkového chirurga, architekta a vynálezce prvního umělého srdce, které bylo implantováno do lidského těla. Ze stejného materiálu, z jakého bylo srdce vyrobeno, udělal i snubní prsten pro Marilyn... Ta je kromě oslnující inteligence i oslnivě krásná. Říká: „Představy o tom, že mimořádně inteligentní lidé jsou malí, mají pytlovitě kalhoty zamazané od křídý, směšné ponožky a konverzuji v latině, jsou směšné. Nesnáším tenhle uměle vytvořený obraz blbečka!“

Terence Tao

Ještě o trochu vyšší IQ než Marilyn má čínský matematik narozený v Austrálii Terence Tao. Ve 24 letech dosáhl titulu profesora, ale už v osmi letech šokoval svými matematickými znalostmi. V 10 letech se účastnil Mezinárodní matematické olympiády, kde rovnou získal bronz, ve třinácti už na něj neměl nikdo. V šestnácti získal magisterský titul, od dvaceti přednáší matematiku na Kalifornské univerzitě, ve čtyřadvaceti začal jeho jméno zdobit titul profesor. Za manželku má inženýrku z NASA, s ní dvě děti a píše nejlépe hodnocený matematický blog současnosti.

Christopher Hirata

I jeho IQ překračuje dvoustovku a ve známost vstoupil coby geniální dítě. „Kdybych řekl, že Chris Hirata je jeden z milionu, tak bych podceňoval jeho intelektuální schopnosti,“ prohlásil o něm, když mu bylo čerstvých čtrnáct, vědecký sekretář Deerfield High School Vincent Malek. V šestnácti začal spolupracovat s NASA v oblasti dobývání Marsu. V současné době přednáší astrofyziku na kalifornském Technologickém institutu.

Kim Ung-yong

Korejský matematik, stavební inženýr a vysokoškolský profesor má IQ 210 a i on udivoval svět coby dětský zázrak. Hovořit začal v šesti měsících, ve třech letech dokázal číst v několika jazycích a v televizi předváděl odvážné matematické kousky. Od svých čtyř studoval fyziku na Univerzitě Hanyang. Osmiletého génia pak pozvala NASA studovat do Spojených států. Ve své vysoké inteligenci však štěstí nespátřuje. „Lidé se snaží být něčím zvláštní a zanedbávají obyčejné štěstí. Měli by ale vědět, že štěstí znamená prosté věci, které považujeme za samozřejmé, jako je třeba přátelství. Já tyto věci mít nemohl, i kdybych po nich sebevíc toužil.“

Christopher Michael Langan

Rodák ze San Franciska vyrůstající s matkou a třemi sourozenci v extrémní chudobě má IQ mezi 190 a 210. Média ho mají ráda a často ho označují za nejchytřejšího člověka světa. Langan je přitom samoukem, který se vzdělával veskrze individuálně, neboť mu nevyhovoval povrchní a lhostejný přístup učitelů. Pracoval jako stavební dělník a barový vyhazovač. Souběžně s tím prováděl výzkum v různých oborech matematiky včetně teorie grafů, pokročilé logiky, výpočetní nerovnosti, umělé inteligence, fyziky nebo kosmologie. Vyvinul „Kognitivně-teoretický model vesmíru“ (CTMU). + 99 dalších geniálních mozků

Evangelos Katsioulis, lékař, IQ 198

Rick Rosner, scenárista, IQ 192

Mislav Predavec, matematik a obchodník, IQ 192

Philip Emeagwali, geolog, IQ 190

Magnus Carlsen, šachista, IQ 190

Ludwig Wittgenstein, filozof, IQ 190

Antoine Arnauld, teolog, IQ 190

Albrecht von Haller, vědec, IQ 190

Garri Kasparov, šachista, IQ 190

Kenneth Ferrell, lékař, IQ 190

Bobby Fischer, šachista, IQ 187 Nikola Poljak, fyzik, IQ 183, John H. Sununu, bývalý americký guvernér, IQ 180
James Woods, herec, IQ 180 Marie Curie-Skłodovská, vědkyně, IQ 180 Benjamin Netanjahu, politik, IQ 180
Carl Friedrich Gauss, matematik a fyzik, IQ 180

Alexander Pope, spisovatel, IQ 180 Arne Beurling, matematik, IQ 180 Sofia Kovalevská, matematická, IQ 180
Charles Dickens, spisovatel, IQ 180 Emmy Noetherová, matematická, IQ 180 Tim Roberts, vědec, IQ 178
Patrick Zimmerschied, filozof, IQ 178

Baruch Spinoza, filozof, IQ 175 Johannes Kepler, astronom, IQ 175 Immanuel Kant, filozof, IQ 175 Peter
Rodgers, fyzik a básník, IQ 175 Vedran Glisic, matematik, IQ 175 Santanu Sengupta, letecký inženýr, IQ 174

Julie Holiday, herečka, IQ 172 Mick Dempsey, psycholog, IQ 171 Marc Nydegger, autor videoher, IQ 171
Andrew Wiles, matematik, IQ 170 Margaret Thatcherová, politička, IQ 170 Robert Byrne, šachista, IQ 170 Isaac
Newton, vědec, IQ 170

Judit Polgárová, šachistka, IQ 170 Johann Strauss, skladatel, IQ 170 Ondřej Motlíček, několikanásobný vítěz
logické olympiády, IQ 170

Ivan Ivec, statistik, IQ 170 Gaetano Morelli, strojař, IQ 169 Manahel Thabetová, finanční inženýrka, IQ 168 W. A.
Mozart, skladatel, IQ 165 Ayn Randová, spisovatelka, IQ 165 Ludwig van Beethoven, hudební skladatel, IQ 165

Charles Darwin, přírodovědec, IQ 165 J. S. Bach, hudební skladatel, IQ 165 Georg Hegel, filozof, IQ 165 James
Watt, vědec, IQ 165 Victoria Cowie, studentka, IQ 162 Charlotte Morrisová, studentka, IQ 162 Lauren Marbová,
studentka, IQ 161 Paul Allen, spoluzakladatel Microsoftu, IQ 160 Thomas Jefferson, státník, IQ 160 Jim
Morrison, muzikant, IQ 160 Stephen Hawking, vědec, IQ 160

James Cook, objevitel, IQ 160 Jessica Simpsonová, herečka, IQ 160 Sherwyn Sarabi, ve 3 letech se objevil na
seznamu nejchytřejších lidí planety, IQ 160 Bill Gates, zakladatel Microsoftu, IQ 160 Quentin Tarantino, režisér,
IQ 160 Albert Einstein, vědec, IQ 160 Reggie Jackson, baseballista, IQ 160

Dolph Lundgren, herec, IQ 160 Mikuláš Koperník, astronom, IQ 160 George Eliotová, spisovatelka, IQ 160
Conan O'Brien, komik, moderátor, IQ 160 Clive Sinclair, vynálezce, IQ 159

Heidi Hankinsová, osmiletá geniální malířka, IQ 159 Jimmy Carter, politik, IQ 156 Asia Carrera, pornoherečka,
IQ 156 Honoré de Balzac, spisovatel, IQ 155 Miroslav Macek, zubař a politik, IQ 155

Jonathan Swift, spisovatel, IQ 155 Jean-Jacques Rousseau, spisovatel, IQ 155 Ralph Emerson, spisovatel, IQ
155 Rembrandt van Rijn, malíř, IQ 155 Miguel de Cervantes, spisovatel, IQ 155 Sharon Stone, herečka, IQ 154
Lisa Kudrowová, herečka, IQ 154 John Quincy Adams, státník, IQ 153 Frank Lampard, fotbalista, IQ 150

George Sandová, spisovatelka, IQ 150 Jayne Mansfi eldová, herečka, IQ 149 Franklin D. Roosevelt, politik, IQ
147 David Duchovny, herec, IQ 147 Napoleon Bonaparte, státník, IQ 145 Richard Nixon, politik, IQ 143 Steve
Martin, herec, IQ 142 Ondřej Hejma, hudebník, IQ 140 Madonna, zpěvačka, IQ 140

Jean Auelová, spisovatelka, IQ 140 Shakira, zpěvačka, IQ 140 Hillary Clintonová, politička, IQ 140 Geena
Davisová, herečka, IQ 140 Richard B. Fuller, architekt, IQ 140 Marcus Grönholm, automobilový závodník, IQ
140 Glenne Headlyová, herečka, IQ 140

Foto autor| Snímky ČTK, Globe Media/Reuters, Profi media.cz, VLM a archiv

Foto popis| Kurt Gödel, geniální logik a přítel Alberta Einsteina, trpěl patologickým strachem z otravy jídlem. Jedl
jen pokrmy připravené jeho manželkou. Když na delší dobu skončila v nemocnici, zcela vyhladověl a zemřel

Foto popis| Geniální vynálezce Nikola Tesla byl známý svým podivínským způsobem života

„Měli bychom udělat zásadní kroky, abychom zdravotnictví udrželi stabilní,“ říká v rozhovoru

1.2.2018 zdn.cz str. 00 Zdravotnictví a medicína
Mgr. Denis Drahoš

Adam Vojtěch

Přišel na resort s dlouhodobými vizemi, ale musí urgentně řešit i akutní problémy. Nejmladší ministr zdravotnictví v dějinách Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch se okamžitě po nástupu totiž začal zabývat elektronickými recepty či úhradou zdravotnických prostředků. Jaké má vize do budoucna?

Jaké to je, když naskočíte, jak se říká, do rozjetého vlaku? Co považujete za největší aktuální problémy vašeho resortu, jež je třeba prioritně řešit?

Vnímám dvě hlavní priority, které jsem po nástupu do úřadu musel řešit. Jednou věcí je eRecept. Projekt není připraven, jak bych si úplně představoval, a proto jsem navrhl změnu zákona ve smyslu ročního zrušení sankcí za jeho nevypisování. Myslím, že jde o správnou cestu. Elektronický recept totiž zapadá do mozaiky elektronizace zdravotnictví. Projekt ale není v optimálním stavu – nejsou v něm dosud zaregistrováni všichni lékaři, i když pravidelné reporty ukazují, že se nevyřízené žádosti každý týden v řádu stovek lékařů snižují. Předpokládám, že nejspíše do konce února budou všichni lékaři ověřeni, budou mít přístupové údaje a že budou moci tímto způsobem předepisovat. Teď se jedná o doplnění o lékový záznam, což vyžaduje sdílení dat mezi poskytovateli zdravotní péče. I tuto část jsem již zadal k řešení a začali jsme na tom pracovat

Co je vaší druhou prioritou?

Oblast, kterou musíme řešit z hlediska nálezu Ústavního soudu z loňského roku. Soud zrušil úhradovou regulaci zdravotnických prostředků na poukaz s tím, že dal do konce letošního roku zákonodárcům čas, aby připravili novou právní úpravu, jež bude transparentnější. V plenárním nálezu konstatoval problémy z hlediska špatné predikovatelnosti ze strany pacienta, který neví, co a za kolik mu bude hrazeno. Musíme na to reagovat, protože z hlediska růstu nákladů jde o preventivní otázku. Zdravotní pojišťovny odhadují, že pokud by se nic nestalo, stály by zdravotnické prostředky na poukaz o dvě miliardy více. Udělali jsme tedy velké zasedání všech stakeholderů – zdravotních pojišťoven, zástupců výrobců, patientských organizací, ministerstva i SÚKLu – a jednali o tom, jak by měla být právní úprava koncipována.

A konkrétně?

Stanovili jsme si otázky, na něž hledáme odpovědi. Konsenzus právě nalézáme, takže nechci ještě říkat, jak bude výsledek přesně vypadat, ale máme dán časový harmonogram, jenž stanovuje, že paragrafované znění zákona by mělo být hotové do konce ledna, aby mohlo jít do vnitřního připomínkového řízení již v únoru. Je nutné situaci řešit proaktivně.

Připravuje se už novela zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění?

Pokud se tak nestane, hrozí poměrně velké finanční dopady. Ano, připravuje. Řešíme aktuálně, jakou cestou bychom se měli vydat. Můžeme jít skrze správní řízení u Státního ústavu pro kontrolu léčiv, které by určilo úhrady. To je, podle mého názoru, slepá cesta, jež zde už v minulosti byla. Vzpomeňme si na návrh ministra Němečka. Návrhem překlopil stanovování úhrad léků do zdravotnických prostředků, což není úplně vhodné, protože z hlediska počtu a charakteru prostředků jde o odlišný segment. Myslím si, že se to ukázalo i na připomínkách, jichž bylo asi tisíc. Návrh nebyl životaschopný, i proto byl zamčen v šuplíku a od té doby se moc neudělalo. Je nutné se bavit o tom, jak vše vyřešit, jestli například opatřením obecné povahy, což bylo zvažováno už za ministra Leoše Hegera ve sněmovním tisku 88. Uvidíme. Nyní čekám, až kolegové připraví návrh, protože se musíme setkat právě se stakeholdery, kteří musejí odpovědět na otázky, jak si vše představují. Čas nás ale tlačí. Hmatatelný výsledek bych chtěl mít na stole do konce ledna. Otázka eReceptu rezonuje.

Vnímáte rezignaci pana doktora Blahuty jako signál nebo gesto, že vše opravdu není v pořádku?

Těžko říct. Vzal jsem rezignaci na vědomí a poděkoval mu za práci na SÚKLu. Skutečnost není černobílá. Pan ředitel situaci nějak vyhodnotil a vyvodil z ní své kroky. Vypsali jsme podle zákona o státní službě výběrové řízení a doufám, že již brzy bude fungovat nový a stabilní ředitel. Ústav je velmi významnou institucí a měla by mít své vedení. Pro mě je důležité, aby systém fungoval. Nejde jen o elektronický recept, jsou v tom i další věci – úhrada léků, stanovování cen a úhrad v rámci správního řízení. Podobně je na tom i otázka fungování sekce zdravotnických prostředků. Systém nefunguje úplně dobře a skutečně jsou případy, kdy jsou překračovány zákonné lhůty. Zajímá mě, z jakého důvodu, co za tím stojí, jestli je to otázka personální nebo systémová a jestli umíme udělat legislativní změny. Nařídil jsem proto kontrolu na SÚKLu, protože neproběhla už asi čtyři roky. Lhůty jsou někdy i několikaleté, což v Evropské unii i mimo ni nemá obdoby. Je to tak. Jsme za to také v rámci různých statistik negativně hodnoceni. Například Euro Health Consumer Index vypovídá, že si české zdravotnictví vede poměrně dobře a umístilo se na 13. místě v rámci evropských zdravotních systémů. Oblast, kde ale body ztrácíme, je právě dostupnost nových léků. Zde skutečně zaostáváme za zbytkem Evropy. Samozřejmě bychom neměli hradit všechno, protože se různě farmaceutické firmy snaží protlačit lék, jenž není nákladově efektivní a nepřináší pro pacienta významnou hodnotu. Jsou ale i léky, které mohou zachraňovat život a významně zlepšit kvalitu života, ty by měly být posouzeny a rychle se dostat k pacientům. Kromě toho, že se chcete zaměřit na eRecept a na úhradu zdravotnických prostředků, jste řekli, že jednou z vašich priorit jsou prevence a osvěta. Jaké kroky připravuje ministerstvo a jak by se měly překloupat do praxe? To už je otázka financování a nastavení veřejného zdravotního pojištění. Prevence má různé formy i podoby, a proto jsem jmenoval MUDr. Alenu Šteřelovou, Ph. D., MPH, která se dané agendě dlouhodobě věnuje a která má na starosti strategii Zdraví 2020, jejíž integrální součástí jsou akční plány pro oblast prevence, vytvoření portálu pro pacienty za účelem podpory zdravotní gramotnosti. Právě tímto prizmatem jsme podle posledního průzkumu nedopadli dobře a za námi se umístilo už jen Bulharsko.

Je zdravotní gramotnost opravdu tak zásadní?

Možná je chápána jako něco druhotného, ale z výsledků vyplývá, že existuje nepřímá úměra mezi vyšší gramotností a počtem návštěv lékaře. Což je třeba případ Holandska, které má jeden z nejlepších zdravotních systémů. U nás je návštěv lékařů v přepočtu na obyvatele mnoho. Je to otázka role praktických lékařů. Po nástupu do funkce jsem proto požadoval, abychom se zabývali zejména koncepcí primární péče. Mojí vizí je posílit roli praktických lékařů, což souvisí jak s primární, tak i sekundární prevencí. Praktik by měl být koordinátorem péče o chronicky nemocné pacienty, například diabetiky, a proto musí mít určité kompetence.

O rozšíření kompetencí praktických lékařů se mluví již dlouho, ale zatím se jim spíše pravomoci ubíraly, nemyslíte?

Je pravda, že praktici, bohužel, nefungují, jak by měli. Nedávno mě navštívil český lékař praktikující v Německu. Systém je tam úplně jiný. Vytěžují totiž praktiky velmi intenzivně a oni zase mají větší pravomoci a osobně objíždějí pacienty. Myslím si, že bychom se měli dát touto cestou a praktik by se měl pro pacienta stát základním uzlem. Měli bychom pyramidu českého zdravotnictví vystavit na primární péči. V souvislosti s prevencí se hovořilo i o bonusech či malusech na zdravotním pojištění.

Jsou podle vás obě témata stále ve hře?

Nejsou na pořadu dne, ale můžeme se o nich bavit v rámci změn ve zdravotním pojištění. Jde o běh na dlouhou trať a není to něco, co bychom zvládli v prvním roce. Plánujeme, že na ministerstvu budeme čtyři roky. Člověka ale zatěžuje každodenní operativita, takže je nutné změny nějak naplánovat. Vše se nedá udělat za měsíc. Do klína vám také spadla i patientská rada, kterou vytvořila bývalá náměstkyně Lenka Teska Arnoštová.

Pacientské organizace ale nemají dobrou pověst, plánujete nějaké konkrétní kroky, jež s nimi chcete řešit?

Vytvoření rady bylo od bývalého ministra, respektive paní náměstkyně dobrým krokem. Pacienti musejí mít na ministerstvu silnější hlas i významnější roli. Záleží ale na nastavení. V minulosti totiž patientské organizace nebyly úplně transparentní a byly vnímány jako nástroje farmaceutických firem. Už jsem měl jednání s předsednictvem rady. Řešili jsme pravidla, která už se nějak nastavila nebo se ještě stále nastavují, aby bylo zřejmé, jak a z čeho jsou financovány, aby vydávaly výroční zprávy a aby tedy byly transparentní. Jedině tak

mohou fungovat. Budou-li zastupovat skutečně pacienty a půjde-li jim především o ně, měla by jejich role být silná, a to i v rámci připomínek k zákonům či legislativním návrhům. Pro mě jsou partnery.

Hovořili jste i o chronických pacientech?

Zatím jsem s nimi řešil termín setkání a dostupnost nových léků. Byla u nich obava z novely vyhlášky, jež cílí na redukci vysoce inovativních léčivých přípravků. Já s nimi jejich obavu sdílím a rozhodl jsem se proto, že novelu zatím stáhnu. Mohli bychom totiž s vaničkou vylít i dítě. Chci se na problém podívat systémově a komplexně a udělat celkovou revizi systému. Byl vytvořen někdy v roce 2008 a funguje deset let v zásadě nezměněn. Je to podobné jako u zdravotnických prostředků. Ústavní soud inicioval změnu. Dnes víme, že úplně všechno nefunguje dobře. Nejde pouze o otázku § 16. Novela vyhlášky dnes vyhovuje hlavně zdravotním pojišťovnám. Mám obavu, že restriktivní nastavení by mohlo znamenat, že se léky budou k potřebným dostávat ještě hůř. Některé inovativní léky musejí prokázat svoji nákladovou efektivitu v praxi. Třeba dojde za nějaký čas ke snížení ceny. Pokud zásadně omezíme vysoce inovativní léčivé přípravky, není to úplně šťastné řešení a staví se proti němu i odborné společnosti. Rozhodl jsem se, že vyhlášku zatím nepustíme a že se na daný problém podíváme systémově. Říkal jste, že proti se staví pacientské organizace, ale i odborníci. Ohlásil jste, že se budete opírat o odborníky. Představil jste nám Dr. Šteflovou a profesora Svačinu.

Koho ještě máte v záloze?

Zdravotnické prostředky a danou problematiku má na starosti JUDr. Jakub Král, Ph. D. Jsou tu lidé, s nimiž spolupracuji, jako je například Mgr. Filip Vrabel, jenž se věnuje úhradové regulaci léků. Snažím se postavit tým z lidí, kteří jsou specialisty na určité oblasti lékové regulace, regulace zdravotnických prostředků i pojišťoven. Samozřejmě, spolupracuji s odbornou společností, s profesorem Svačinou či profesorem Vymazalem, který již náměstkem byl. Jsou to specialisté, o něž se chci opírat. Často je vám vyčítáno, že nejste lékař. Myslím si, že by ministr nemusel být prvoplánově všeobecný lékař, ale spíše schopný manažer a etymologicky vzato pomocník. Je to pravda. Zdravotnictví je nesmírně komplexní obor a netýká se čistě jenom medicíny. Na druhou stranu jsou v něm oblasti, jež jsou medicínské povahy. Tam skutečně nechci rozhodovat politicky, ale budu se opírat o názory odborníků a myslím si, že tak by to měl dělat každý ministr. Jedna věc jsou politické otázky a směřování systému či nastavení financování a druhá otázky odborného rázu. I proto jsem podepsal memorandum s Českou lékařskou společností, kde jsme si stanovili spolupráci i při generování indikátorů kvality péče či při nákupu zdravotnických prostředků. Chci, aby se k problému vyjádřily odborné společnosti, které definují kvalitativní standardy. A pokud by se dělaly centrální nebo sdružené nákupy, tak si představuji, že právě společnosti definují standard. Naším cílem není nakupovat pouze na cenu a získat tak nekvalitní materiál. Rozhodující by měl být poměr nejlepší ceny a kvality. Profesor Svačina je renomovaným odborníkem a já ho vnímám jako člověka, který zdravotnictví rozumí, navíc máme na spoustu věcí podobné názory. Myslím, že náš tým je dobře postaven. Ale jde i o personální otázku ministerstva. Některé odbory jsou dlouhodobě personálně podhodnoceny, i proto je nutné se opírat o odborníky zvenčí.

Hovořil jste o standardech. Dlouhodobě proklamujete, že byste rád změnil současnou situaci. Myslíte si, že v této oblasti najdete politickou shodu?

Predikovat je velmi složité, ale věnovat se tomu rozhodně chci. Vidíme na příkladech z praxe, že systém, jak je aktuálně nastaven, je poměrně absurdní. V praxi to funguje tak, že například existuje pochybná nadace, která je založena za účelem darů od lidí, kteří chtějí nehrazenou variantu zdravotnického prostředku. Jenže ty jsou určeny pro nemocnici, čímž se systém obchází. Lidé dnes nemohou zaplatit rozdíl mezi hrazenou variantou zdravotnického prostředku a nehrazenou. Jasně to lze vidět například v oftalmologii, kde se jedná o oblast kataraktu a očních čoček. Systém dnes lidem neumožňuje uhradit kvalitnější materiál přímo poskytovateli. Proto se úhrada dělá obskurně přes nadaci, z níž pak prostředky tečou zpátky do nemocnice. Chtěl bych tento způsob změnit a nevím, jestli se najde politik, který by obhajoval, že je to v pořádku. Z průzkumů vyplývá, že polovina pacientů o nadstandards zájem má, tak proč jim to neumožnit. Pokud to bude na dobrovolné bázi, neměli bychom jim možnost připlatit si upírat. Kritici ale poukazují na možné zneužívání ze strany poskytovatelů. Obávají se, že by pacientům nabízeli rovnou dražší variantu. Riziko zneužití tady samozřejmě je. Musí být vše postaveno tak, aby lékař měl povinnost nabídnout nejprve hrazenou variantu, a pokud to neudělá a bude rovnou účelově nabízet dražší, musí na něj být uplatněny tvrdé sankce. Jednak jde o nemorální jednání a jednak si myslím, že i zneužití pacienta. Pacient má vždy nárok na hrazenou péči, která je pro něj vhodná a účinná, čemuž odpovídá i nález Ústavního soudu z roku 2013, jenž otevřel cestu nadstandardům. Nadstandards nejsou

neústavní, je to jen o tom, jak k nim nastavit cestu. Naše chování ve společnosti počítá s tím, že předpokládáme, že se ostatní lidé chovají racionálně a s ohledem na dobro.

Jak se bude regulovat, pokud lékař nabídne hrazenou variantu?

Úplně vše ohlídat nelze. Jistě, jednání lidí je založeno také na důvěře ve správnost chování, a jako v jiných oblastech, tak i zde se může stát, že se bude povinnost obcházet. Pacienti se dnes o svá práva derou, a pokud budou mít informace, že existuje jak hrazená, tak i nehrazená varianta, bude se riziko zneužití minimalizovat. Edukace pacientů je velmi důležitá a informovaný pacient by mohl dát podnět, který se bude šetřit.

Mohla bych v tom svou roli sehrát i Rada poskytovatelů, kterou chcete zřídit?

Už jsem oslovil všechny zástupce poskytovatelů – nemocniční sektor, primární péči, ambulantní segment, ale i hospicovou péči či laboratoře. Souhlasili s tím, že se rady budou účastnit. Připravili jsme jednací řád a status, nyní celý proces dokončujeme. Chtěl bych, aby na konci ledna proběhlo první jednání. Předpokládám, že bychom se scházeli každé tři měsíce. Rada by se měla stát platformou, kde bychom řešili roli praktických lékařů, vyjasnění rozporů mezi nemocničním a ambulantním segmentem či velmi diskutované otázky lékařské služby první pomoci. Neměli bychom se bavit jen s nemocnicemi, ale vyslechnout také ambulantní specialisty nebo následnou péči. Ve zdravotnictví je velký počet zájmových skupin, jež jsou často protichůdné. Flagrantně je to vidět třeba na otázce vzdělávání, která vyvrcholila novelou zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta. Část lékařské veřejnosti je spokojena, zatímco druhá to kritizuje. Zřízením Rady bych se chtěl pokusit vytvořit určitý konsenzus. Víím, že se to vždy nepovede, ale chtěl bych všem dát možnost se vyjádřit.

Jedním z prvních témat by mohly být zpětné bonusy, nemyslíte?

Zpětné bonusy jsem začal již řešit. Základní opatření, jež chci udělat co nejdříve, je vytvořit metodiku, jak by se měly zaúčtovat a jak mají být podloženy smlouvami. Dnes se s tím každá nemocnice vypořádává jinak. O věci se bude ještě hodně diskutovat, zatím nevím, jak se na věc dívá vrchní státní zastupitelství, potažmo orgány činné v trestním řízení, které situaci už prověřují. V tuto chvíli ještě nebylo zahájeno trestní stíhání, ale je to ve fázi prověřování. Jsou různé názory a někdo to považuje za trestný čin, jiný zase za běžnou obchodní praktiku. Z mého pohledu je nutné, aby bonusy byly transparentní, aby bylo zřejmé, za co jsou dány, aby byly řádně zaúčtovány a aby byl na tyto příjmy v rámci účetnictví nemocnice zřízen speciální účet. Obtíží a problémů, na něž narážíte a možná budete i nadále narážet je mnoho.

Jaké by ale podle vás mělo být české zdravotnictví pod vaším vedením?

Zdravotnictví by mělo být veřejnou službou, která bude kvalitní a dostupná pro všechny občany. Nebudeme řešit jen fakt, že máme konkrétní počet poskytovatelů a kde se nacházejí, ale hlavně jakou péči poskytují. Nechceme se zabývat jen objemem péče, jak je dnes nastaven a úhradovými mechanismy, ale budeme se bavit i o tom, jak péči financovat na základě skutečně odvedené práce a dosažených výsledků. To je pro mě vize. Myslím, že bychom se skutečně měli zabývat tím, jestli je pacient pouze léčen, anebo vyléčen. Pacient by měl mít silné postavení, možnost si poskytovatele vybrat a měl by k tomu mít k dispozici relevantní informace. Měla by fungovat silná primární péče, praktický lékař by se měl stát důležitým centrem systému. Lidé by však zároveň měli dbát na své zdraví, měli bychom se umět postarat o chronicky nemocné pacienty, aby skutečně nedocházelo k tomu, že vlivem zanedbání nemoci se objeví i závažnější zdravotní důsledky. České zdravotnictví si vede sice dobře, ale stále vidím problém v dlouhodobé udržitelnosti ve vztahu k nárůstu chronických nemocí i stárnutí populace. Měli bychom udělat zásadní kroky, abychom zdravotnictví udrželi stabilní. Děkuji za rozhovor.

**

Zdravotní pojišťovny odhadují, že pokud by se nic nestalo, stály by zdravotnické prostředky na poukaz o dvě miliardy více. Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch ministr zdravotnictví narozen v roce 1986 v Českých Budějovicích * vystudoval Právnickou fakultu UK a **Fakultu sociálních věd** UK * zpíval již v dětských souborech a v muzikálech a v roce 2005 se dostal se do semifinále oblíbené pěvecké soutěže Superstar * od roku 2014

newton media
celebrates 20th anniversary

působil jako tajemník na Ministerstvu financí ČR * ve volbách do Poslanecké sněmovny ČR v roce 2017 byl zvolen jako nezávislý za hnutí ANO 2011 poslancem

URL| https://zdravi.euro.cz/clanek/meli-bychom-udelat-zasadni-kroky-abychom-zdravotnictvi-udrzeli-stabilnirika-v-rozhovoru-486183?seo_name=mlada-fronta-noviny-zdravi-euro-cz